

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

Clarendon Press Series

GOLDEN TREASURY

OF

GREEK PROSE

WRIGHT AND SHADWELL

London

HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE

7 PATERNOSTER ROW

Clarendon Press Series

A GOLDEN TREASURY
OF
GREEK PROSE

BY

R. S. WRIGHT, M.A.

Fellow of Oriel: Barrister at Law

AND

J. E. L. SHADWELL, M.A.

Senior Student of Christ Church.

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXX

120000

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

PA
3403
A3W9

CONTENTS.

I. THE IONIAN AGE.

	PAGE
<i>SPARTAN RHETRA</i>	3
<i>PHERECYDES OF SYROS</i>	3
<i>ANAXIMANDER</i>	4
<i>ACUSILAUS</i>	4
<i>HECATAEUS</i>	4
<i>HERACLEITUS</i>	5
<i>CHARON</i>	7
<i>ANAXAGORAS</i>	8
<i>HERODOTUS</i>	8
<i>HANNO</i>	35
<i>PROTAGORAS</i>	35

II. THE ATTIC AGE.

<i>ION OF CHIOS</i>	39
<i>ANTIPHON</i>	40
<i>DEMOCRITUS</i>	42
<i>ANDOCIDES</i>	44
<i>THUCYDIDES</i>	46
<i>XENOPHON</i>	74

	PAGE
<i>LYSIAS</i>	81
<i>HIPPOCRATES</i>	84
<i>PLATO</i>	85
<i>ISOCRATES</i>	110
<i>AESCHINES</i>	113
<i>DEMOSTHENES</i>	114

III. THE ALEXANDRINE AGE.

<i>ARISTOTLE</i>	131
<i>THEOPHRASTUS</i>	144
<i>THEOPOMPUS</i>	146
<i>DICAEARCHUS</i>	148
<i>EPICURUS</i>	149
<i>CLEANTHES</i>	150
<i>POLYBIUS</i>	151
<i>APOLLODORUS</i>	153
<i>DIONYSIUS OF HALICARNASSUS</i>	157
<i>DIODORUS SICULUS</i>	161
<i>STRABO</i>	162

IV. THE ROMAN AGE.

<i>PLUTARCH</i>	165
<i>AEIAN</i>	171
<i>EPICTETUS</i>	172
<i>ARRIAN</i>	175
<i>LUCIAN</i>	179
<i>M. AURELIUS ANTONINUS</i>	193
<i>PAUSANIAS</i>	196
<i>PHILOSTRATUS</i>	197

	PAGE
<i>DIOGENES LAERTIUS</i>	198
<i>LONGINUS</i>	199
<i>PORPHYRY</i>	202
<i>JULIAN THE EMPEROR</i>	203
<i>LIBANIUS</i>	203
<i>HELIODORUS</i>	204
<i>ACHILLES TATIUS</i>	205
<i>AGATHIAS</i>	206

NOTES.

<i>Introduction</i>	209
<i>The Ionian Age</i>	221
<i>The Attic Age</i>	229
<i>The Alexandrine Age</i>	259
<i>The Roman Age</i>	268

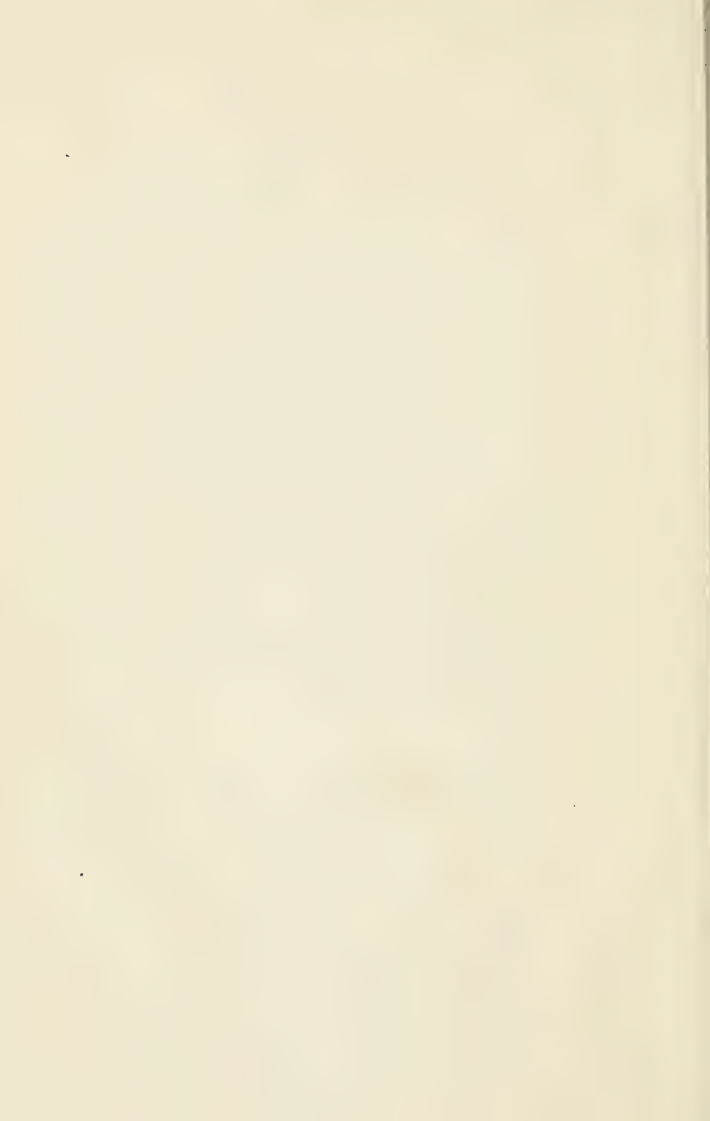
E R R A T A.

- Page 55, line 8. Insert a comma after ἀρχὴν
 „ 106, „ 68. For δέονται. read δέονται,
 „ 107, „ 114. For ὀρῶν read ὠρῶν
 „ 108, „ 126. For καλεῖτε read καλεῖται
 „ 134, v. 1. Strike out the words in brackets.
 „ 144. line 9. For πλημμύρα read πλήμμυρα
 „ 160, „ 5. For μερῶν read μελῶν
 „ 172, „ 21. For ἥδιστα read ἧδιστα
 „ 175, i. 3. For Λιονύσου read Διονύσου
 „ 195, line 4. For ἄλλα read ἄλλοι

BOOK I.

THE IONIAN AGE.

B. C. 800—440.

THE IONIAN AGE.

I.

Spartan Rhetra, B.C. 800 (?).

Διὸς Συλλανίου καὶ Ἀθηνᾶς Συλλανίας ἱερὸν ἰδρυσάμενον, φίλας φυλάξαντα καὶ ὠβὰς ὠβάξαντα, τριάκοντα γερουσίαν σὺν ἀρχαγέταις καταστήσαντα, ὥρας ἐξ ὥρας ἀπελλάζειν μεταξὺ Βαβύκας τε καὶ Κρακίωνος, οὕτως εἰσφέρειν τε καὶ ἀφίστασθαι | γαμῶδαν γοριαν ἢ μὴν † καὶ κράτος.

II.

Pherecydes of Syros, B.C. 600.

i. Ζεὺς μὲν καὶ Χρόνος εἰς αἰὲ καὶ Χθὼν ἦν· Χθονίη δὲ ὄνομα ἐγένετο Γῇ ἐπειδὴ αὐτῇ Ζεὺς γέρας διδοί.

ii. Ζῆς ποιεῖ φάρος μέγα τε καὶ καλὸν καὶ ἐν αὐτῷ ποικίλλει γῆν καὶ ὠγῆνον καὶ τὰ ὠγῆνου δώματα * * * καὶ ἐπὶ ὄρνι ὑποπτέρῳ ποικίλλει τὸ φάρος.

III.

Anaximander, B.C. 560.

i. Νοῦς ἀθάνατος καὶ ἀνώλεθρος.

ii. Ἡ σελήνη ψευδοφαῖς.

IV.

Acusilaus, B.C. 530.

Ὀκεανὸς δὲ γαμεῖ Τηθὺν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν· τῶν δὲ γίγονται
 τρισχίλιοι ποταμοί· Ἀχελῷος δὲ αὐτῶν πρεσβύτατος καὶ τετί-
 μηται μάλιστα.

V.

Hecataeus, B.C. 500.

i. Ἑκαταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται· τάδε γράφω, ὥς μοι ἀληθεύ-
 οῦκέει εἶναι· οἱ γὰρ Ἑλλήνων λόγοι πολλοί τε καὶ γελοῖοι, ὥς
 ἔμοι φαίνονται, εἰσίν.

ii. Ὅρεσθεὺς ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπὶ βασιλείᾳ
 καὶ κύων αὐτῷ στέλεχος ἔτεκε· καὶ ὁς ἐκέλευσε αὐτὸν κατορυχθῆναι·
 καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔφθ ἄμπελος πολυστάφυλος· διὸ καὶ τὸν αὐτοῦ
 παῖδα Φύτιον ἐκάλεσε· τούτου δ' Οἰνεὺς ἐγένετο, κληθεὶς ἀπὸ τῶν
 ἀμπέλων· οἱ γὰρ παλαιοὶ Ἕλληνες οἶνας ἐκάλουν τὰς ἀμπέλους.
 Οἰνέως δ' ἐγένετο Αἰτωλός.

iii. Κῆρυξ δὲ ταῦτα δεινὰ ποιούμενος αὐτίκα ἐκέλευε τοὺς
 Ἡρακλείδας ἐπιγόνους ἐκχωρεῖν· σὺ γὰρ ὑμῖν δυνατὸς εἰμι ἀρή-
 γειν· ὥς μὴ ὦν αὐτοί τε ἀπέλησθε καμὲ τρώσητε, εἰς ἄλλον τινα
 τόπον ἀποίχεσθαι.

VI.

Heracleitus, B.C. 500.

i. Τοῦ λόγου τοῦδε ἐόντος αἰεὶ ἀξύνετοι γίνονται ἄνθρωποι καὶ πρόσθεν ἢ ἀκοῦσαι καὶ ἀκούσαντες τὸ πρῶτον· γινόμενων γὰρ πάντων κατὰ τὸν λόγον τύνδε, ἀπείροσι εἰκάσι πειρώμενοι καὶ ἐπέων καὶ ἔργων τοιουτέων ὁκοῖα ἐγὼ διηγέῦμαι διαιρέων κατὰ φύσιν καὶ φράζων ὅπως ἔχει· τοῖς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λαμβάνει ὁκόσα ἐγερθέντες ποιοῦσι, ὅπως περ ὁκόσα εὖδοντες ἐπιλαμβάνονται.

ii. Ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖς εἰκάσι· φάτις αἰτοῖσι μαρτυρεῖ “παρέοντας ἀπεῖναι.”

iii. Κύνες βαῦζουσι ὃν ἂν μὴ γινώσκωσι.

iv. Ἐὰν μὴ ἔλπησθε ἀνέλπιστον, οὐκ ἐξευρήσετε ἀνεξεύρετον ἐὼν καὶ ἄπορον.

v. Χρυσὸν οἱ διζήμενοι γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὕρισκονσι ὀλίγον.

vi. Σίβηλλα μαινομένῳ στόματι ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμίμιστα φθεγγομένη χιλίων ἐτών ἐξικνεῖται τῇ φωνῇ διὰ τὸν θεόν.

vii. Ἐν τῷ σοφῶν μῶνον λέγεσθαι ἐθέλει καὶ οὐκ ἐθέλει Ζηνὸς οὖνομα.

viii. Ὑβριν χρὴ σβεννύνειν μᾶλλον ἢ πυρκαϊήν.

ix. Ἐν νόφ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξυνῷ πάντων ὅπως περ νόμφ πόλις καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως· τρέφονται γὰρ πάντες οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι ὑπὸ ἐνὸς τοῦ θείου· κρατεῖ γὰρ τοσούτων ὁκόσον ἐθέλει καὶ ἐξαρκέει πᾶσι καὶ περιγίνεται.

κ. Ποταμῷ οὐκ ἔστι δις ἐμβῆναι τῷ αὐτῷ· ἕτερα γὰρ ἐπιγρέει ὕδατα.

xi. Ἥλιος οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα· εἰ δὲ μή, Ἑριννίης μιν Δίκης ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν.

xii. Κόσμον τὸν αὐτὸν ἀπάντων οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν· ἀλλ' ἦν αἰὲ καὶ ἔσται, πῦρ αἰείζων, ἀπτόμενον μέτρῳ καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρῳ.

xiii. Ὀδὸς ἄνω κάτω μή.

xiv. Παλίντονος ἀρμονίη κόσμου ὅκωσπερ λύρης καὶ τύξου.

xv. Πιθήκων ὁ κάλλιστος αἰσχροὺς ἀνθρώπων γένει συμβάλλειν. ἀνθρώπων ὁ σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος φανέται.

xvi. Αἰὼν παῖς ἐστὶ παίζων, πεττεύων· παιδὺς ἢ βασιληΐῃ.

xvii. Πυρὸς ἀνταμείβεται πάντα καὶ πῦρ, ἀπάντων, ὥσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός.

xviii. Καὶ τοῖσι ἀγάλμασι τουτέοισι εὔχονται, ὀκοῖον εἴ τις τοῖσι δόμοισι λεσχηνεύοιτο. οὔτε γινώσκων θεοὺς οὔτε ἥρωας οὔτινές εἰσι.

xix. Θεοὶ θνητοὶ ἄνθρωποι τ' ἀθάνατοι, ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον, θνήσκοντες τὴν ἐκείνων ζωὴν.

xx. Ἀνθρώπους μένει ἀποθανόντας ἄσσα οὐκ ἔλπονται οἱ δὲ δοκέουσι.

xxi. ἦθος ἀνθρώπων δαίμων.

xxii. Αὔη ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίστη.

xxiii. Ψυχὴ ξηρὴ ἀρίστη ὥσπερ ἀστραπὴ νέφους διαπταμένη τοῦ σώματος.

xxiv. Ἀνὴρ νήπιος ἤκουσε πρὸς δαίμονος ὅκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρός.

xxv. Βλάξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῆσθαι φιλεῖ.

XXVI. 'Εδιζήσάμην ἐμεωυτὸν καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς γραμμάτων
θειότατον ἐδόκει τὸ Γνώθι σαυτόν.

XXVII. Πουλυμαθὴν νόον οὐ διδάσκει· Ἰσίοδον γὰρ αὖ ἐδίδαξε
καὶ Πιθαγόρην, αἰθῖς τε Ξεινοφάνεά τε καὶ Ἑκαταῖον.

VII.

Charon, B.C. 480.

i. 'Ροῖκος δρῖν θεασάμενος ἤδη μέλλουσαν ἐπὶ γῆν καταφέρει-
σθαι, προσέταξε τοῖς παισὶν αὐτὴν ὑποστηρίξαι· ἡ δὲ μέλλουσα
συμφθεῖρεσθαι τῇ δρυὶ νύμφῃ, ἐπιστᾶσα τῷ Ροίκῳ, χάριν μὲν
εἰδέναι ἔφασκεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπε δὲ αἰτήσασθαι ὅτι
βούλοιο· ὥς δὲ ἐκείνος ἡξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ἐπιζήμιον μὲν 5
ἔλεγεν εἶναι τοῦτο· φυλάττεσθαι δὲ ὅμως ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν.
ἔσχον δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καὶ ποτε πεττεύ-
οντος αὐτοῦ περιίπταται ἡ μέλισσα· πικρότερον δέ τι ἀποφθεγξά-
μενος, εἰς ὀργὴν ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι.

ii. Βισάλται εἰς Καρδίην ἐστρατεύσαντο καὶ ἐνίκησαν· ἡγεμῶν
δὲ τῶν Βισαλτέων ἦν Ὀναρις· οὗτος δὲ παῖς ὢν ἐν τῇ Καρδίῃ
ἐπράθη καὶ τινὶ Καρδιηνῷ δουλεύσας κορσωτεὺς ἐγένετο· Καρ-
διηνοῖς δὲ λόγιον ἦν ὥς Βισάλται ἀπίξονται ἐπ' αὐτούς· καὶ πυκνὰ
περὶ τούτου διελέγοντο ἐν τῷ κορσωτηρίῳ ἰζάνοντες. καὶ ἀποδρὰς 5
ἐκ τῆς Καρδίας εἰς τὴν πατρίδα τοὺς Βισάλτας ἔστειλεν ἐπὶ τοὺς
Καρδιηνοὺς, ἀποδειχθεὶς ἡγεμῶν ὑπὸ τῶν Βισαλτέων. οἱ δὲ
Καρδιηνοὶ πάντες τοὺς ἵππους ἐδίδαξαν ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχεῖ-
σθαι ὑπὸ τῶν αὐλῶν· καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἰστάμενοι τοῖς
προσθίοις ὀρχοῦντο ἐξεπιστάμενοι τὰ αὐλήματα. ταῦτα οὖν 10
ἐπισταμέος Ὀναρις ἐκθήσατο ἐκ τῆς Καρδίας· αὐλητρίδα· καὶ

ἀπικομένη ἢ αὐλητρὶς εἰς τοὺς Βισάλλτας ἐδίδαξε πολλοὺς αὐληταίς·
 μεθ' ὧν δὴ καὶ στρατεύεται ἐπὶ τὴν Καρδίην. καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη
 συνεισπτήκει, ἐκέλευσεν αἰλεῖν τὰ αὐλήματα ὅσα οἱ ἵπποι τῶν
 15 Καρδιηνῶν ἐξεπισταίατο· καὶ ἐπεὶ ἤκουσαν οἱ ἵπποι τοῦ αὐλοῦ
 ἔστησαν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ πρὸς ὀρχησμὸν ἐτράποντο·
 τῶν δὲ Καρδιηνῶν ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἵππῳ ἦν· καὶ οὕτως ἐνίκηθησαν.

VIII.

Anaxagoras, B.C. 450.

Ὅμοῦ πάντα χρήματα ἦν * * * εἴτα νοῦς ἐλθὼν αὐτὰ διε-
 κόσμησε.

IX.

~~ii~~ ~~X~~ *Herodotus*, B.C. 440.

Croesus the son of Alyattes.

1. Τελευτήσαντος δὲ Ἀλυάττεω, ἐξεδέξατο τὴν βασιληΐην Κροΐ-
 σος ὁ Ἀλυάττεω, ἐτέων ἑὼν ἡλικίην πέντε καὶ τριήκοντα· ὃς δὴ
 Ἑλλήνων πρῶτοις ἐπεθήκατο Ἐφεσίοις. ἔνθα δὴ οἱ Ἐφέσιοι
 πολιορκεόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξά-
 5 ψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος. ἔστι δὲ μετὰ τῆς τε
 παλαιῆς πόλιος, ἣ τότε ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ, ἑπτὰ στάδιοι.
 πρῶτοις μὲν δὴ τούτοις ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος· μετὰ δὲ, ἐν μέρει
 ἐκάστοις Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοις ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων·
 τῶν μὲν ἐδύνατο μέζοντας παρευρίσκειν, μέζονα ἐπαιτιώμενος, τοῖσι
 10 δὲ αὐτῶν καὶ φαῦλα ἐπιφέρων. ὥς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ
 Ἕλληνες κατεστράφατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν ἐπενόεε,
 νέας ποιησάμενος, ἐπιχειρεῖν τοῖσι νησιώτῃσι. ἐόντων δὲ οἱ πάλιν

των ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν Βιάντα λέγουσι τὸν Πριηνεῖ
ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις, οἱ δὲ Πιπτακὸν τὸν Μυτιληναῖον, εἰρομένου
Κροίσου εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε, κατα- 15
παῖσαι τὴν ναυπηγίην· “ὦ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνωνέονται
μυρίην, ἐς Σάρδεις τε καὶ ἐπὶ σέ ἔχοντες ἐν νῶ στρατεύεσθαι.”
Κροῖσος δὲ, ἐλπίσαντα λέγειν ἐκείνον ἀληθέα, εἰπείν· “αἱ γὰρ
τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτησι, ἐλθεῖν ἐπὶ Λυδῶν παῖδας
σὺν ἵπποισι.” τὸν δὲ, ὑπολαβόντα φάναι· “ὦ βασιλεῦ, προθύ- 20
μως μοι φαίναται εἴξασθαι νησιώτας ἵππευμένους λαβεῖν ἐν ἡπείρῳ.
οἰκότα ἐλπίζων· νησιώτας δὲ τί δοκέεις εἴχεσθαι ἄλλο, ἢ, ἐπεὶ τε
τάχιστα ἐπύθοντό σε μίλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι νέας,
λαβεῖν ἀρώμενοι Λυδοὺς ἐν θαλάσσῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ
οἰκημένων Ἑλλήμων τίσωνταί σε, τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις;” 25
κάρτα τε ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ· καὶ οἱ (προσφυνέως γὰρ
δοῖναι λέγειν) πειθόμενον, παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. καὶ οὕτω
τοῖσι τὰς νῆσους οἰκημένοισι ἴωσι ξινίην συνεθήκατο. χρόνου
δὲ ἐπιγνομένου, καὶ κατεστραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς
Ἰλίου ποταμοῦ οἰκημένων (πλην γὰρ Κιλικίων καὶ Λυκίων, τοὺς 30
ἄλλους πάντας ὑπ’ ἐωυτῷ εἶχε καταστρεψάμενος ὁ Κροῖσος· εἰσὶ
ὧς οἶδε, Λυδοὶ, Φρύγες, Μυσοὶ, Μαριανδυνοὶ, Χάλυβες, Παφλα-
γῶνες, Θρήϊκες, οἱ Θυνοὶ τε καὶ Βιθυνοὶ, Κᾶρες, Ἴωνες, Δωριεῖς,
Λιολεῖς, Πάμφυλοι) κατεστραμμένων δὲ τούτων, καὶ προσεπικτω-
μένου Κροίσου Λυδοῖσι, ἀπικνέονται ἐς Σάρδεις ἀκμαζούσας πλοῖται· 35
ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, οἱ τοῦτον τὸν χρόνον
ἐτίγχανον ὄντες, ὡς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο· καὶ δὴ καὶ Σόλων,
ἀνὴρ Ἀθηναῖος. ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασι ποιήσας, ἀπεδή-
μησε ἔτεα δέκα, κατὰ θεωρίας πρόφασιν ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μή τινα
τῶν νόμων ἀναγκασθῇ λῆσαι τῶν ἔθετο. αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἶοί τε 40
ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναῖοι· ὀρκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατέχοντο.

δέκα ἔτεα χρήσεσθαι νόμοισι τοὺς ἄν σφι Σόλων θῆται. αὐτῶν
 δὴ ὦν τούτων καὶ τῆς θεωρίας ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκεν, ἐς
 Αἴγυπτον ἀπῆκετο παρὰ Ἕλμασιν, καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδις παρὰ
 45 Κροίσον. ἀπικόμενος δὲ, ἐξευρίζετο ἐν τοῖσι βασιληίοισι ὑπὸ τοῦ
 Κροίσου· μετὰ δὲ, ἡμέρη τρίτη ἢ τετάρτη, κελεύσαντος Κροίσου,
 τὸν Σόλωνα θεράποντες περιῆγον κατὰ τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἐπε-
 δείκνυσαν πάντα ἔοντα μεγάλα τε καὶ ὄλβια. θεσιζόμενον δέ μιν τὰ
 πάντα καὶ σκεψάμενον ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖσος
 50 τάδε· “ ξεῖνε Ἀθηναῖε, παρ’ ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος ἀπῖκται
 πολλὸς, καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς καὶ πλάνης, ὥς φιλοσοφέων
 γῆν πολλὴν θεωρίας εἵνεκεν ἐπελήλυθας, νῦν ὦν ἡμερος ἐπείρεσθαι
 μοι ἐπῆλθε, εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον;” ὁ μὲν,
 ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπειρώτα. Σόλων δὲ,
 55 οὐδὲν ὑποθωπεύσας, ἀλλὰ τῷ ἔοντι χρησάμενος, λέγει· “ ὦ βασι-
 λεῦ, Τέλλον Ἀθηναῖον.” ἀποθωνμάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθὲν,
 εἶρετο ἐπιστρεφέως· “ κοίη δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώτατον;”
 ὁ δὲ εἶπε· “ Τέλλω, τοῦτο μὲν, τῆς πόλιος εὖ ἡκούσης, παῖδες
 ἦσαν καλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ, καὶ σφι εἶδε ἅπασι τέκνα ἐκγενόμενα, καὶ
 60 πάντα παραμείναντα· τοῦτο δὲ, τοῦ βίου εὖ ἤκοντι, ὥς τὰ παρ’
 ἡμῖν, τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη ἐπεγένετο. γενομένης γὰρ
 Ἀθηναίοισι μάχης πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσίνι, βοηθήσας,
 καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολεμίων, ἀπέθανε κάλλιστα. καὶ μιν
 Ἀθηναῖοι δημοσίῃ τε ἔθαψαν αὐτοῦ τῇ περ ἔπεσε, καὶ ἐτίμησαν
 65 μεγάλως.” ὥς δὲ τὰ κατὰ τὸν Τέλλον προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν
 Κροῖσον εἶπας πολλά τε καὶ ὄλβια, ἐτειρώτα τίνα δεῦτερον μετ’
 ἐκείνουν ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευτερεῖα γῶν οἴσεσθαι. ὁ δὲ εἶπε·
 “ Κλέοβιν τε καὶ Βίτωνα. τούτοισι γὰρ, εὐοῦσι γένος Ἀργείοισι,
 βίος τε ἀρκέων ὑπῆν, καὶ πρὸς τούτῳ, ῥώμη σώματος τοιγῆδε·
 70 ἀεθλοφόροι τε ἀμφοτέροι ὁμοίως ἦσαν, καὶ δὴ καὶ λέγεται ὅδε ὁ

λόγους. ἰούσης ὀρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀργείοισι, ἔδεε πάντως τῇ
 μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι εἰς τὸ ἱόν· οἱ δὲ σφί βόες ἐκ τοῦ
 ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ· ἐκκληϊόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ οἱ νεηνίαι.
 ἱποδύντες αὐτοὶ ὑπὸ τὴν ζείγλην, εἵλκον τὴν ἄμαξαν, ἐπὶ τῆς
 ἀμάξης δὲ σφί ὄχετο ἡ μήτηρ. σταδίους δὲ πείτε καὶ τεσσερά- 75
 κοντα διακομίσαντες, ἀπίκοντο εἰς τὸ ἱόν· ταῦτα δὲ σφί ποιήσασι,
 καὶ ὀφθείσι ὑπὸ τῆς παιηγύριος, τελευτῇ τοῦ βίου ἀρίστη ἐπεγέ-
 νετο. διέδεξέ τε ἐν τούτοισι ὁ θεὸς, ὥς ἄμεινον εἶη ἀνθρώπῳ
 τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῶειν. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περιστάντες ἐμακάριζον
 τῶν νεηνιέων τὴν ῥώμην· αἱ δὲ Ἀργεῖαι, τὴν μητέρα αὐτῶν, οἶων 80
 τέκνων ἐκύρησε. ἡ δὲ μήτηρ περιχαρὴς εἶσα τῷ τε ἔργῳ καὶ
 τῇ φήμῃ, στᾶσα ἀντίον τοῦ ἀγάλματος, εὔχετο, Κλέοβί τε καὶ
 Βίτωνι. τοῖσι ἐωντῆς τέκνοισι, οἷ μιν ἐτίμησαν μεγάλως, δοῦναι τὴν
 θεὸν τὸ ἀνθρώπῳ τιχεῖν ἀριστόν ἐστι. μετὰ ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν,
 ὥς ἔδυσάν τε καὶ εἰωχήθησαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ οἱ 85
 νεηνίαι. οὐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο. Ἀργεῖοι
 δὲ σφῆων εἰκόνας ποιησόμενοι, ἀνέθεσαν εἰς Δελφοὺς, ὥς ἀνδρῶν
 ἀρίστων γενομένων." Σύλῳν μὲν δὴ εὐδαιμονίης δευτερεῖα ἔνεμε
 τοῖτοισι. Κροῖστος δὲ σπερχυεῖς, εἶπε· "ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δὲ
 ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω τοι ἀπέρριπται εἰς τὸ μηδὲν, ὥστε οὐδὲ 90
 ἰδυτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας;" ὁ δὲ εἶπε· "ὦ Κροῖσε.
 ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν εἶναι φθονερόν τε καὶ παραχῶδες.
 ἐπειρωτῆς ἀνθρωπηῶν πρηγμάτων πέρι; ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ
 πολλὰ μὲν ἐστι ἰδεῖν τὰ μή τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ καὶ παθεῖν.
 εἰς γὰρ ἐβδομήκοντα ἔτεα οἶρον τῆς ζῆς ἀνθρώπῳ προτίθημι. 95
 οἷτοι εἶοντες ἐνιαυτοὶ ἐβδομήκοντα, παρέχονται ἡμέρας διηκοσίας
 καὶ πεντακισχιλίας καὶ δισμυρίας, ἐμβολίμου μηνὸς μὴ γνωσμένου.
 εἰ δὲ δὴ ἐθελήσει τοὔτερον τῶν ἐτέων μηνὶ μακρότερον γίνεσθαι.
 ἵνα δὴ αἱ ὥραι συμβαίνωσι παραγινόμεναι εἰς τὸ δέον, μῆνες μέν

- 100 παρὰ τὰ ἐβδομήκοντα ἕτα οἱ ἐμβόλιμοι γίνονται τριήκοντα πέντε·
 ἡμέραι δὲ ἐκ τῶν μηνῶν τούτων, χίλια πεντήκοντα. τούτων τῶν
 ἀπασέων ἡμερέων, τῶν ἐς τὰ ἐβδομήκοντα ἕτα ἐουσέων πεντήκοντα
 καὶ διηκοσίων καὶ ἑξακισχιλιέων καὶ δις μυριάων, ἡ ἑτέρα αὐτέων τῇ
 ἑτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν ὁμοίον προσάγει πρήγμα. οὕτω ὦν,
 105 ὦ Κροῦσε, πᾶν ἐστὶ ἄνθρωπος συμφορῇ. ἐμοὶ δὲ σὺ καὶ πλουτέειν
 μὲν μέγα φαίεαι, καὶ βασιλεὺς εἶναι πολλῶν ἀνθρώπων· ἐκεῖνο δὲ
 τὸ εἶρεό με, οὐκ ἔγω λέγω, πρὶν ἂν τελευτήσαντα καλῶς τὸν
 αἰῶνα πύθωμαι. οὐ γάρ τοι ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ’
 ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι, εἰ μὴ οἱ τύχῃ ἐπίσποιτο, πάντα
 110 καλὰ ἔχοντα τελευτῆσαι εὖ τὸν βίον. πολλοὶ μὲν γὰρ ζήπλουτοι
 ἀνθρώπων, ἀνόλβιοί εἰσι· πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίον, εὐτυ-
 χέες. ὁ μὲν δὴ μέγα πλούσιος, ἀνόλβιος δὲ, δυσίσι προέχει τοῦ
 εὐτυχέος μούνουσι· οὗτος δὲ, τοῦ πλουσίου καὶ ἀνολβίου πολλοῖσι.
 ὁ μὲν, ἐπιθυμῖν ἐκτελέσαι, καὶ ἄτην μεγάλην προσπεσοῦσαν
 115 ἐνείκει δυνατότερος· ὁ δὲ, τοισίδε προέχει ἐκείνου· ἄτην μὲν καὶ
 ἐπιθυμῖν οὐκ ὁμοίως δυνατός ἐκείνῳ ἐνείκει, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχίῃ οἱ
 ἀπερύκει· ἄπηρος δὲ ἐστὶ, ἄνουσος, ἀπαθὴς κακῶν, εὖπαις, εὐειδής.
 εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἔτι τελευτήσῃ τὸν βίον εὖ, εἷτος ἐκείνος τὸν
 σὺ ζητεῖς, ὀλβιος κεκληῖσθαι ἄξιός ἐστι. πρὶν δ’ ἂν τελευτήσῃ,
 120 ἐπισχέειν, μηδὲ καλέειν κω ὀλβιον, ἀλλ’ εὐτυχέα. τὰ πάντα μὲν
 οὐδὲμία καταρξέει πάντα ἑωυτῇ παρέχουσα, ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει,
 ἑτέρου δὲ ἐπιδέεται· ἡ δὲ ἂν τὰ πλείστα ἔχῃ, ἀρίστη αὕτη. ὥς δὲ
 καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἐν οὐδὲν αὐταρκές ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει,
 125 ἄλλου δὲ ἐνδεές ἐστι. ὅς δ’ ἂν αὐτῶν πλείστα ἔχων διατελέῃ, καὶ
 ἔπειτα τελευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὗτος παρ’ ἐμοὶ τὸ ὄνομα
 τοῦτο, ὦ βασιλεῦ, δίκαιός ἐστι φέρεσθαι. σκοπέειν δὲ χρὴ παντὸς
 χρημάτων τὴν τελευτὴν κῆ ἀποβήσεται. πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας

ὄλβον ὁ θεὸς, προορίζους ἀνέτρεψε." ταῦτα λέγων τῷ Κροίσῳ
 αὐτὸς ὥς οὔτε ἐχαρίζετο, οὔτε λόγου μιν ποιησάμενος οὐδενός, 130
 ἀποπέμπεται. κάρτα δόξας ἀμαθὴς εἶναι, ὃς τὰ παρόντα ἀγαθὰ
 μετεῖς, τὴν τελευτὴν παντὸς χρήματος ὁρᾶν ἐκέλευε. μετὰ δὲ
 Σόλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε ἐκ θεοῦ ἰμέσις μεγάλη Κροίσου· ὡς
 εἰκάζεται, ὅτι ἐνόμισε ἐωυτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ὀλβιώτατον.
 αἰτίκα δὲ οἱ εὔδοντι ἐπέστη ὄνειρος, ὃς οἱ τὴν ἀληθειάν ἔφαινε τῶν 135
 μελλόντων γενέσθαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. ἦσαν δὲ τῷ Κροίσῳ
 δύο παῖδες· τῶν οὔτερος μὲν δισφύλακτος ἦν γὰρ δὴ κωφός· ὁ δὲ
 ἑτερος, τῶν ἱλίκων μακρῷ τὰ πάντα πρῶτος· οὗτομα δὲ οἱ ἦν
 Ἄτις. τοῦτον δὴ ὦν τὸν Ἄτιν σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὄνειρος, ὡς
 ἀπολείει μιν αἰχμὴ σιδηρὴ βληθέντα. ὁ δὲ ἐπεὶ τε ἐξεγέρθη, καὶ 140
 ἐπὶ τῷ λόγον ἔδωκε, καταρρωδῆσας τὸν ὄνειρον, ἄγεται μὲν τῷ
 πατρὶ γυναῖκα· ἐωλότα δὲ στρατηγείην μιν τῶν Λιυῶν, οὐδ' αὖ μὴ
 ἔτι ἐπὶ τοιοῦτο πρῆγμα ἐξέπεμπε. ἀκόντια δὲ καὶ δοράτια, καὶ τὰ
 τοιαῦτα πάντα τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ἀνδρέω-
 νων ἐκκομίσας, ἐς τοὺς θαλάμους συνήνησε, μή τι οἱ κρεμάνεον 145
 τῷ παιδὶ ἐμπέσῃ. ἔχοντος δὲ οἱ ἐν χερσὶ τοῦ παιδὸς τὸν γάμον.
 ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδεις ἀνὴρ συμφορῇ ἐχόμενος, καὶ οὐ καθαρὸς
 χεῖρας ἔων, Φηῆξ μὲν γενεῇ, γένος δὲ τοῦ βασιλῆως. παρελθὼν
 ὁ οἶτος ἐς τὰ Κροίσου οἰκία, κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους
 καθαρσίον ἐδέξετο κυρῆσαι· Κροίσος δὲ μιν ἐκάληρε. ἔστι δὲ 150
 παραπλησίη ἡ καθὰ σις τοῖσι Λιυοῖσι καὶ τοῖσι Ἑλλήσι. ἐπεὶ τε
 ὁ οἶτος ἐπὶ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροίσος, ἐπυνθάνετο ὁκόθεν τε καὶ τίς
 εἴη, λέγων τάδε· "ὄνθρωπε, τίς τε ἔων, καὶ κίβην τῆς Φρυγίης
 ἦκων, ἐπίστις ἐροῖ ἐγένεο; τίνα τε ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφύ-
 λαισας;" ὁ δὲ ἀμείβετο· "ὦ βασιλεῦ, Γορδῖον μὲν τοῦ Μῦσεω 155
 εἰμι παῖς, οἰνομίζομαι δὲ Ἀθηναῖος· φρονέειας δὲ ἀδελφεὸν
 ἡμῶν τοῦ Ἀέκων, πάρεμι ἐξελθλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ

- ἐστερημένος πάντων.” Κροῖσος δέ μιν ἀμείβετο τοῖσδε· “ ἀνδρῶν
 τε φίλων τυγχάνεις ἔκγονος ἐὼν, καὶ ἐλήλυθας ἐκ φίλους· ἔνθα
 160 ἀμχανήσεις χρήματος οὐδενός, μένων ἐν ἡμετέρου. συμφορὴν
 δὲ ταύτην ὡς κουφότατα φέρων, κερδανέεις πλείστον.” ὁ μὲν δὴ
 δίαιταν εἶχε ἐν Κροίσου. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τούτῳ, ἐν τῷ
 Μυσίῳ Οὐλύμπῳ σὺς χρῆμα γίνεται μέγα· ὀρμώμενος δὲ οὗτος
 ἐκ τοῦ οὔρεος τούτου, τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρσκει. πολλὰκι
 165 δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ’ αὐτὸν ἐξελθόντες, ποιέεσκον μὲν οὐδὲν κακὸν,
 ἔπασχον δὲ πρὸς αὐτοῦ. τέλος δὲ, ἀπικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον
 τῶν Μυσῶν ἄγγελοι, ἔλεγον τάδε· “ ὦ βασιλεῦ, υἱὸς χρῆμα
 μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὅς τὰ ἔργα διαφθείρει. τοῦτον
 προθυμεύμενοι ἐλέειν, οὐ δυνάμεθα. νῦν ὧν προσδεόμεθά σε, τὸν
 170 παῖδα καὶ λογάδας νεηνίας καὶ κύνas συμπέμψαι ἡμῖν, ὥς ἂν μιν
 ἐξέλωμεν ἐκ τῆς χώρας.” οἱ μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο. Κροῖσος
 δὲ, μνημονεύων τοῦ ὀνείρου τὰ ἔπεα, ἔλεγέ σφι τάδε· “ παιδὸς
 μὲν πέρι τοῦ ἐμοῦ μὴ μνησθῆτε ἔτι· οὐ γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμψαιμι·
 νεόγαμός τε γάρ ἐστι, καὶ ταῦτά οἱ νῦν μέλει. Λυδῶν μέντοι
 175 λογάδας καὶ τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω· καὶ διακελεύσομαι
 τοῖσι ἰοῦσι, εἶναι ὡς προθυμοτάτοισι συνξέλέειν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ
 τῆς χώρας.” ταῦτα ἀμείψατο· ἀποχρεωμένων δὲ τούτοισι τῶν
 Μυσῶν, ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς, ἀκηκοὺς τῶν ἐδέοντο
 οἱ Μυσοί. οὐ φαμένον δὲ τοῦ Κροίσου τὸν γε παῖδά σφι συμπέμ-
 180 ψειν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης τάδε· “ ὦ πάτερ, τὰ κάλλιστα
 πρότερόν κοτε καὶ γενναιότατα ἡμῖν ἦν, ἔς τε πολέμους καὶ ἐς ἄγρας
 φοιτέοντας εὐδοκιμέειν· νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληῖσας
 ἔχεις, οὔτε τινὰ δειλὴν μοι παριδὼν, οὔτε ἀθυμίην. νῦν τε τέοισι
 με χρὴ ὄμμασι ἔς τε ἀγορὴν καὶ ἐξ ἀγορῆς φοιτέοντα φαίνεσθαι ;
 185 κοῖος μὲν τις τοῖσι πολίτησι δόξω εἶναι ; κοῖος δὲ τις τῇ νεογάμῳ
 γυναικί ; κοῖα δὲ ἐκείνη δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν ; ἐμὲ ὧν σὺ ἡ

μέβες ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην, ἣ λόγῳ ἀνάπεισον ὅπως μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα οἷτ'ω ποιεόμενα.” ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε· “ὦ παῖ, οἷτε δειλὴν, οἷτε ἄλλο οὐδὲν ἄχαρι παριδὼν τοι, ποιέω ταῦτα· ἀλλὰ μοι ὕψις ὄνειρου ἐν τῷ ὕπνῳ ἐπιστάσα ἔφη σε ὀλιγοχρόνιον 190 ἔσσεσθαι, ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρῆς ἀπολέεσθαι. πρὸς ὧν τὴν ὄψιν ταύτην, τὸν τε γάμον τοι τοῦτον ἔσπενσα, καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα οὐκ ἀποπέμπω, φυλακὴν ἔχων εἴ κως δυναίμην ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζῆς διακλέψαι. εἷς γάρ μοι μοῦνος τυγχάνεις ἑὼν παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτεροι, διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, οὐκ εἶναί μοι 195 λογίζομαι.” ἀμείβεται ὁ νεηνίης τοῖσδε. “συγγνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοῖ, ἰδόντί γε ὄψιν τοιαύτην, περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ οὐ μανθάνεις, ἀλλὰ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ἐμέ τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν. φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρῆς φάναι ἐμὲ τελευτήσειν· ἵους δὲ κοῖαι μὲν εἰσι χεῖρες, κοίη δὲ αἰχμὴ σιδηρῆ, 200 ἣν σὺ φοβέαι· εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι εἶπε τελευτήσειν με, ἢ ἄλλον τευ ὅ τι τούτῳ ἔοικε, χρὴν δὴ σε ποιέειν τὰ ποιέεις· νῦν δὲ ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ὧν οὐ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, μέθες με.” ἀμείβεται Κροῖσος· “ὦ παῖ, ἔστι τῇ με νικᾶς, γνώμην ἀποφαίνων περὶ τοῦ ἐνυπνίου. ὥς ὧν νευικημένος ὑπὸ σέο, μεταγι- 205 νώσκω, μετήμῃ τε σε ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην.” εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος. μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἀδρηστον, ἀπικομένῳ δέ οἱ λέγει τάδε· “Ἀδρηστε, ἐγὼ σε συμφορῇ πεπληγμένον ἀχάρι, τὴν τοι οὐκ ὀνειδίζω, ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ἱποδεξάμενος ἔχω, παρέχων πᾶσαν δαπάνην· νῦν ὧν (ὀφείδεις γὰρ, ἐμεῦ προποιεῖ- 210 σαι)τος χρηστὰ ἐς σέ. χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι) φύλακα παιδός σε τοῖ ἐμοῦ χρητίζω γενέσθαι, ἐς ἄγρην ὀρμεομένον, μὴ τινες κατ’ οὐὸν κλώπες κακοῦργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῖν. πρὸς δὲ τούτῳ, καὶ σέ τοι χρεὼν ἐστὶ ἰέναι ἔνθα ἀπολαμπρίνεται τοῖσι ἔργοισι. πατρώϊόν τε γάρ τοι ἐστὶ, καὶ προσέτι ρώμη ὑπάρχει.” ἀμείβεται 215

ὁ "Αδρηστος· "ὦ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγω γε ἂν οὐκ ἦϊα ἐς
 ἄεθλον τοιῶνδε· οὔτε γὰρ συμφορῇ τοιῇδε κεχρημένον οἶκός ἐστι
 ἐς ὁμήλικας εἶ πρήσσοντας λέναι, οὔτε τὸ βούλεσθαι πάρα· πολ-
 λαχῇ τε ἂν ἴσχον ἐμευόντων. νῦν δὲ, ἐπεὶ τε σὺ σπείδεις, καὶ δεῖ
 220 τοι χαρίζεσθαι, (ὕφειλω γάρ σε ἀμείβεσθαι χρηστοῖσι,) ποιέειν
 εἰμὶ ἐτοῖμος ταῦτα. παῖδά τε σὸν, τὸν διακελεύεαι φυλάσσειν,
 ἀπήμονα τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν."
 τοιοῖτοισι ἐπεὶ τε οὗτος ἀμείψατο Κροῖσον, ἦϊσαν μετὰ ταῦτα
 ἐξηρτυμένοι λογάσι τε νεηνήσι καὶ κυσί. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν
 225 Οἴλυνπον τὸ ἦρος, ἐζήτεον τὸ θηρίον· εὐρόντες δὲ, καὶ περιστάντες
 αὐτὸ κύκλω, ἐσηκόντιζον. ἔνθα δὴ ὁ ξείνος, οὗτος δὴ ὁ καθαρθεὶς
 τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ "Αδρηστος, ἀκοντίζων τὸν σὺν, τοῦ μὲν
 ἀμαρτάνει, τυγχάνει δὲ τοῦ Κροίσου παιδός. ὁ μὲν δὴ βληθεὶς
 τῇ αἰχμῇ ἐξέπλησε τοῦ ὀνείρου τὴν φήμην. ἔθεε δέ τις ἀγγελέων
 230 τῷ Κροίσῳ τὸ γεγονός· ἀπικόμενος δὲ ἐς τὰς Σάρδεις, τὴν τε μάχην
 καὶ τὸν τοῦ παιδὸς μόρον ἐσήμνηε οἱ. ὁ δὲ Κροῖσος, τῷ θανάτῳ
 τοῦ παιδὸς συντεταραγμένος, μᾶλλον τι ἐδεινολογέτο, ὅτι μιν
 ἀπέκτεινε τὸν αὐτὸς φόνον ἐκάθηρε. περιημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ
 235 πεπονθώς εἴη· ἐκάλεε δὲ Ἐπίστιόν τε καὶ Ἐταιρήϊον, τὸν αὐτὸν
 τοῦτον ὀνομάζων θεόν· τὸν μὲν Ἐπίστιον καλέων, διότι δὴ οἰκίοισι
 ὑποδεξάμενος τὸν ξείνον, φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βύσκων· τὸν
 δὲ Ἐταιρήϊον, ὡς φύλακα συμπέμψας αὐτὸν, εὐρήκοι πολεμιώτατον.
 παρῆσαν δὲ μετὰ τοῦτο οἱ Λυδοὶ φέροντες τὸν νεκρὸν· ὅπισθε δὲ
 240 εἶπετό οἱ ὁ φονεὺς. στὰς δὲ εὗτος πρὸ τοῦ νεκροῦ, παρεδίδου
 ἑωυτὸν Κροίσῳ, προτείνων τὰς χεῖρας, ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων
 τῷ νεκρῷ· λέγων τὴν τε προτέρεν ἑωυτοῦ συμφορὴν, καὶ ὡς ἐπ'
 ἐκείνῃ τὸν καθήραντα ἀπολωλεκὼς εἴη, οὐδέ οἱ εἴη βιώσιμον.
 Κροῖσος δὲ τοίτων ἀκούσας, τὸν τε "Αδρηστον κατοικτεῖρει, καίπερ

ἔὼν ἐν κακῷ οἰκῆϊ τοσούτῳ, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· “ ἔχω, ὦ 245
 ξείνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην, ἐπειδὴ σεωυτοῦ καταδικάζεις
 θάνατον. εἰς δὲ οὐ σὺ μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἴτιος, εἰ μὴ ὅσον
 ἀέκων ἐξεργάσασο· ἀλλὰ θεῶν κού τις, ὅς μοι καὶ πάλαι προεσή-
 μαине τὰ μέλλοντα ἔσσεσθαι.” Κροῖσος μὲν νυν ἔθαψε ὡς οἶκος
 ἦν τὸν ἑωυτοῦ παῖδα. Ἀθήρηστος δὲ ὁ Γορδῖεω τοῦ Μίδεω, οἷτος 250
 δὴ ὁ φοβεὺς μὲν τοῦ ἑωυτοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, φοβεὺς δὲ τοῦ
 καθήραντος, ἐπεὶ τε ἡσυχίῃ τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα,
 συγγνωσκόμενος ἀνθρώπων εἶναι τῶν αὐτὸς ἤειδε βαρυσυμφορώ-
 τatos, ἑωυτὸν ἐπικατασφάζει τῷ τίμβρι. Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο
 ἔτεα ἐν πένθει μεγάλῳ καθῆστο, τοῦ παιδὸς ἐστερημένος. 255

[I. 26-45.]

The Phocaeans.

ii. Οἱ δὲ Φωκαῖές οἱτοι ναυτιλίῃσι μακρῇσι πρῶτοι Ἑλλήνων
 ἐχρήσαντο· καὶ τὸν τε Ἀδρίην καὶ τὴν Τυρσηνὴν καὶ τὴν Ἰβηρίην
 καὶ τὸν Ταρτησσὸν οἱτοὶ εἰσι οἱ καταδέξαντες. ἐναυτίλλοντο δὲ οὐ
 στρογγύλῃσι πηγῇσι· ἀλλὰ πεντηκοντέροισι, ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν
 Ταρτησσόν, προσφιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ταρτησσίων, 5
 τῷ οὔνομα μὲν ἦν Ἀργανθώνιος· ἐτυράννευσε δὲ Ταρτησσοῦ ὀγδώ-
 κοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατόν. τοῦτῳ δὲ τῷ ἀνδρὶ
 προσφιλέες οἱ Φωκαῖές οὔτω δὴ τι ἐγένοντο, ὥς τὰ μὲν πρῶτά
 σφεας ἐκλιπόντας Ἰωνίην ἐκέλευε τῆς ἑωυτοῦ χώρας οἰκῆσαι ὅκου
 θούλονται· μετὰ δὲ, ὥς τοῦτό γε οὐκ ἔπειθε τοὺς Φωκαίεας, ὁ 10
 δὲ πυνθόμενος τὸν Μῆδον παρ’ αὐτῶν ὥς αἰξοῖτο, ἐδίδου σφί χρή-
 ματα τείχεος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν, ἐδίδου δὲ ἀφειδίως· καὶ γὰρ
 καὶ ἡ περίοδος τοῦ τείχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοι εἰσι· τοῦτο δὲ πᾶν
 λίθων μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων, τὸ μὲν δὴ τείχος τοῖσι
 Φωκαεῖσι πρόπῳ τοιῷδε ἐξεποιήθη. ὁ δὲ Ἀρπαγος ὥς ἐπήλασε 15

τὴν στρατιὴν, ἐπολιόρκεε αὐτοὺς, προῖσχύμενος ἔπεα “ὥς οἱ
 καταχρᾶ, εἰ βούλονται Φωκαῖες προμαχέων ἓνα μῶνον τοῦ
 τείχεος ἐρεῖψαι, καὶ οἴκημα ἐν κατιρῶσαι.” οἱ δὲ Φωκαῖες, περι-
 μεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ, ἔφασαν “θέλειν βουλευέσασθαι ἡμέρην
 20 μίαν, καὶ ἔπειτα ὑποκρινέεσθαι. ἐν ᾧ δὲ βουλευέονται αὐτοὶ,
 ἀπαγαγεῖν ἐκείνους ἐκέλευον τὴν στρατιὴν ἀπὸ τοῦ τείχεος.” ὁ
 δ’ Ἀρπαγος ἔφη “εἰδέναι μὲν εὖ τὰ ἐκείνοι μέλλοιεν ποιεῖν,
 ὅμως δὲ σφί παριέναι βουλευέσασθαι.” ἐν ᾧ ὦν ὁ Ἀρπαγος ἀπὸ
 τοῦ τείχεος ἀπήγαγε τὴν στρατιὴν, οἱ Φωκαῖες ἐν τούτῳ κατασπά-
 25 σαντες τὰς πεντηκοντέρους, ἐσθέμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ
 ἔπιπλα πάντα, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν, καὶ τὰ
 ἄλλα ἀναθήματα, χωρὶς ὃ τι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ γραφὴ ἦν, τὰ δὲ
 ἄλλα πάντα ἐσθέντες, καὶ αὐτοὶ ἐσβάντες, ἔπλεον ἐπὶ Χίου. τὴν
 δὲ Φωκαίην ἐρημωθεῖσαν ἀνδρῶν ἔσχον οἱ Πέρσαι. οἱ δὲ Φω-
 30 καῖες, ἐπεὶ τε σφί Χίοι τὰς νήσους τὰς Οἰνούσας καλεομένας
 οὐκ ἐβούλοντο ὠνεομένοισι πωλεῖν, δειμαίνοντες μὴ αἱ μὲν ἐμπο-
 ριον γένωνται, ἡ δὲ αὐτῶν νῆσος ἀποκληῖσθῃ τούτου εἵνεκα, πρὸς
 ταῦτα οἱ Φωκαῖες ἐστέλλοντο ἐς Κύρνον· (ἐν γὰρ τῇ Κύρνῳ εἴκοσι
 ἔτεσι πρότερον τούτων ἐκ θεοπροπίου ἀνεστήσαντο πόλιν, τῇ
 35 οὖνομα ἦν Ἀλαλίη· Ἀργανθώνιος δὲ τηνικαῦτα ἤδη τετελευτήκει·)
 στελλόμενοι δὲ ἐπὶ τὴν Κύρνον, πρῶτα καταπλεύσαντες ἐς τὴν
 Φωκαίην, κατεφόνευσαν τῶν Περσέων τὴν φυλακὴν, ἣ ἐφρούρεε
 παραδεξαμένη παρὰ Ἀρπάγου τὴν πόλιν. μετὰ δὲ, ὥς τοῦτό σφί
 ἐξέργαστο, ἐποίησαντο ἰσχυρὰς κατάρας τῷ ὑπολειπομένῳ ἑωυτῶν
 40 τοῦ στόλου. πρὸς δὲ ταύτησι, καὶ μύδρον σιδήρεον κατεπόντωσαν,
 καὶ ὤμοσαν “μὴ πρὶν ἐς Φωκαίην ἥξειν, πρὶν ἢ τὸν μύδρον τοῦτον
 ἀναφῆναι.” στελλομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κύρνον, ὑπὲρ ἡμίσεας
 τῶν ἀστῶν ἔλαβε πόθος τε καὶ οἶκτος τῆς πόλιος καὶ τῶν ἡθέων
 τῆς χώρας· ψευδόρκειοι δὲ γενόμενοι, ἀπέπλεον ὑπίσω ἐς τὴν

Φωκαίην. οἱ δὲ αὐτῶν τὸ ὄρκιον ἐφύλασσον, ἀερθέντες ἐκ τῶν 45
Οἰνοισσέων ἔπλεον.

[I. 163-165.]

The Rule of the People, of the Few, or of One.

iii. Ἐπεὶ τε δὲ κατέστη ὁ θύρυβος, καὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερέων
ἐγένετο, ἐβουλεύοντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι Μάγοισι περὶ τῶν
πρηγμάτων πάντων· καὶ ἐλέχθησαν λόγοι ἄπιστοι μὲν ἐνόισι
Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ὦν. Ὅτάνης μὲν ἐκέλευε ἐς μέσον
Πέρσῃσι καταθεῖναι τὰ πρήγματα, λέγων τάδε· ἔμοι δοκέει, ἔνα 5
μὲν ἡμέων μούναρχον μηκέτι γενέσθαι· οὔτε γὰρ ἡδὺν, οὔτε ἀγαθόν.
εἶδετε μὲν γὰρ τὴν Καμβίσειω ὕβριν ἐπ' ὅσον ἐπεξήλθε, μετεσχέ-
κατε δὲ καὶ τῆς τοῦ Μάγου ὕβριος. κῶς δ' ἂν εἴη χρῆμα κατηρ-
τημένον μοναρχίῃ, τῇ ἔξεστι ἀνελθίῃ ποιεῖν τὰ βούλεται; καὶ
γὰρ ἂν τὸν ἄριστον ἀνδρῶν πάντων, στάντα ἐς ταύτην τὴν ἀρχὴν, 10
ἐκτὸς τῶν ἐωθύτων νοημάτων στήσειε. ἐγγίνεται μὲν γὰρ οἱ ὕβρις
ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν, φθόνος δὲ ἀρχῇθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ.
διὸ δ' ἔχων ταῦτα, ἔχει πᾶσαν κακότητα· τὰ μὲν γὰρ, ὕβρις κεκο-
ρημένος, ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα· τὰ δὲ, φθόνος, καίτοι ἄνθρω-
γε τύραννον ἀφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα τὰ ἀγαθὰ. τὸ δ' 15
ὑπεραντίον τοῦτου ἐς τοὺς πολίτας πέφυκε. φθονεῖ γὰρ τοῖσι
ἀρίστοισι περιεσῶσί τε καὶ ζώουσι, χαίρει δὲ τοῖσι κακίστοις τῶν
αὐτῶν, διαβολὰς δὲ ἄριστος ἐνδέκεσθαι, ἀναρμοστώτατος δὲ πίν-
των· ἦν τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θωυμάζῃς, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα
θεραπεύεται· ἦν τε θεραπεύῃ τις κάρτα, ἄχθεται ἅτε θωπί. τὰ δὲ 20
διὰ μέγιστα ἔρχομαι ἐρέων· νόμαιά τε κινεῖ πάτρια, καὶ βιᾶται
γενεῖας, κτείνει τε ἀκρίτους. πλῆθος δὲ ἄρχον πρῶτα μὲν
οἶονται πάντων κάλλιστον ἔχει, ἰσονομίην· δεῖτερα δὲ, τούτων
τῶν ὁ μούναρχος ποιεῖ οὐδέν. πάλω μὲν ἀρχὰς ἄρχει, ὑπεύθυνον

25 δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευματα δὲ πάντα εἰς τὸ κοινὸν ἀναφέρει.
 τίθεται ὦν γνώμην, μετέντας ἡμέας μουναρχίην, τὸ πλῆθος
 ἀέξει· ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἔνι τὰ πάντα.” Ὀτάνης μὲν δὴ ταύτην
 τὴν γνώμην ἐσέφερε. Μεγάβυζος δὲ ὀλιγαρχίῃ ἐκέλευε ἐπιτρά-
 πειν, λέγων τάδε· “τὰ μὲν Ὀτάνης εἶπε, τυραννίδα παύων,
 30 λελέχθω καὶ μοι ταῦτα· τὰ δ’ εἰς τὸ πλῆθος ἄνωγε φέρειν τὸ
 κρίτος, γνώμης τῆς ἀρίστης ἡμάρτηκε. ὁμίλου γὰρ ἀχρηΐου οὐδὲν
 ἐστὶ ἀξυνετώτερον, οὐδὲ ὑβριστότερον· καὶ τοι τυράννου ὕβριν
 φεύγοντας ἄνδρας εἰς δῆμον ἀκολάστου ὕβριν πεσέειν ἐστὶ οὐδαμῶς
 ἀνασχετόν. ὁ μὲν γὰρ, εἴ τι ποιεῖ, γινώσκων ποιεῖ· τῷ δὲ οὐ
 35 γινώσκειν ἔνι. κῶς γὰρ ἂν γινώσκει, ὅς οὐτ’ ἐδιδάχθη, οὔτε οἶδε
 καλὸν οὐδὲν, οὐδ’ οἰκίῃν; ὅθῃ τε ἐμπεσὼν τὰ πρήγματα ἄνευ
 νόου, χεიმάρρῳ ποταμῷ ἵκελος; δῆμῳ μὲν νυν, οἱ Πέρσησι κακὸν
 νοέουσι, οὗτοι χράσθων. ἡμεῖς δὲ, ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέ-
 ξαντες ὁμιλίην, τούτοισι περιθέωμεν τὸ κράτος· ἐν γὰρ δὴ τούτοισι
 40 καὶ αὐτοὶ ἐνέσόμεθα. ἀρίστων δὲ ἀνδρῶν οἶκος ἄριστα βουλευματα
 γίνεσθαι.” Μεγάβυζος μὲν δὴ ταύτην γνώμην ἐσέφερε. τρίτος
 δὲ Δαρεῖος ἀπεδείκνυτο γνώμην, λέγων· “ἐμοὶ δὲ τὰ μὲν εἶπε
 Μεγάβυζος εἰς τὸ πλῆθος ἔχοντα, δοκεῖ ὕρθως λέξαι· τὰ δ’ εἰς
 ὀλιγαρχίην, οὐκ ὕρθως. τριῶν γὰρ προκειμένων, καὶ πάντων τῶν
 45 λέγω ἀρίστων εὐντων, δῆμου τε ἀρίστου, καὶ ὀλιγαρχίης, καὶ
 μουνάρχου, πολλῷ τοῦτο προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ ἑνὸς τοῦ
 ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη· γνώμη γὰρ τοιαύτη χρεώμενος,
 ἐπιτροπεύει ἂν ἀνωμήτως τοῦ πλῆθους· σιγῶτό τε ἂν βουλευματα
 ἐπὶ δυσμενέας ἀνδρῆς οὔτω μάλιστα. ἐν δὲ ὀλιγαρχίῃ, πολλοῖσι
 50 ἀρετὴν ἐπασκέουσι εἰς τὸ κοινόν, ἔχθρα ἴδια ἰσχυρὰ φιλέει ἐγγί-
 νεσθαι. αὐτὸς γὰρ ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι γνώμησιν
 τε νικᾷ, εἰς ἔχθρα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται· ἐξ ὧν στάσιες
 ἐγγίνονται· ἐκ δὲ τῶν στασίων, φόβος· ἐκ δὲ τοῦ φόβου, ἀπέβη εἰς

μουναρχήν· καὶ ἐν τούτῳ διέδεξ, ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον.
 δήμου τε αὖ ἄρχοντος, ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι. 55
 κακότητος τοῦτον ἐγγυνομένης ἐς τὰ κοινὰ, ἔχθεα μὲν οὐκ ἐγγίνεται
 τοῖσι κακοῖσι, φίλται δὲ ἰσχυραί· οἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ,
 σιγῇ ψαντες πειεῖσι. τοῦτο δὲ τοιοῦτο γίνεται. ἐς ὃ ἂν προστάς
 τις τοῦ δήμου τοῖς τεινύτους παύσῃ. ἐκ δὲ αὐτῶν θωμάζεται
 αἶτος δὴ ἐπὶ τοῦ δήμου· θωμαζόμενος δὲ, ἀν' ὧν ἐφάνη μού- 60
 νάρχος ἔων· καὶ ἐν τούτῳ δηλοῖ καὶ οὗτος ὥς ἡ μουναρχίη κρά-
 τιστον. ἐνὶ δὲ ἑπεῖ πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν, κόθεν ἡμῖν ἡ
 ἐλευθερίη ἐγένετο· καὶ τευ δόντος· κότερα παρὰ δήμου, ἡ
 ὀλιγαρχίης, ἡ μοναρχίης· ἔχω τοῖνυν γνώμην, ἡμέας ἐλευθε-
 ρωθέντας διὰ ἓνα ἄνδρα, τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν· χωρὶς τε 65
 τούτου, πατρίους νόμους μὴ λύειν ἔχοντας· οὐ γὰρ ἄμεινον.

[III. 80-82.]

Gorgo's Counsel.

iv. Ὁ δὲ Ἀρισταγόρης, λαβὼν ἱκετηρίην, ἦϊε ἐς τοῦ Κλεομένους·
 ἐπελθὼν δὲ εἶσω, ἅτε ἱκετεύων, ἐπακοῦσαι ἐκέλευε τὸν Κλεομένεα,
 ἀποπέμψαντα τὸ παιδίον· προσηστήκεε γὰρ δὴ τῷ Κλεομένει ἡ
 θυγάτηρ, τῇ οὖνομα ἦν Γοργώ· τοῦτο δὲ οἱ καὶ μῦνον τέκνον
 ἐτίγχανε ἐὼν ἐτέων ὀκτὼ ἢ ἐννέα ἡλικίην. Κλεομένης δὲ λέγειν μιν 5
 ἐκέλευε τὰ βούλεται, μηδὲ ἐπισχεῖν τοῖ παιδίῳ εἴνεκα. ἐνθαῦτα
 εἰς ὃ Ἀρισταγόρης ἄρχετο ἐκ δέκα ταλάντων ὑπισχνόμενος, ἦν οἱ
 ἐπιτελέσῃ τῶν εἰδέτο. ἀνανεύοντος δὲ τοῦ Κλεομένους, προέβαινε
 ταῖσι χρήμασι ὑπερβάλλων ὁ Ἀρισταγόρης, ἐς οὗ πεντήκοντά τε
 τάλαντα ὑποδέδεκτο· καὶ τὸ παιδίον ἠνδάξατο, “πάτερ, διαφθερέει 10
 τε ὁ ξείνος, ἢν μὴ ἀποστὰς ἦς.” ὃ τε δὴ Κλεομένης, ἥσθεῖς τοῦ
 ταύτου τῇ παραιέσει, ἦϊε ἐς ἕτερον οἴκημα καὶ ὁ Ἀρισταγόρης

ἀπαλλάσσετο τὸ παράπαν ἐκ τῆς Σπάρτης, οὐδέ οἱ ἐξεγένετο ἐπι-
πλέον ἔτι σημῆναι περὶ τῆς ἀνόδου τῆς παρὰ βασιλεία.

[V. 51.]

Freedom.

ν. Δηλοῖ δὲ οὐ κατ' ἓν μοῖνον, ἀλλὰ πανταχῇ, ἡ ἰσηγορίῃ ὡς
ἔστι χρῆμα σπουδαῖον, εἰ καὶ Ἀθηναῖοι τυραννεύομενοι μὲν, οὐ-
δαμῶν τῶν σφέας περιοικεόντων ἦσαν τὰ πολέμια ὑμείνους, ἀπαλ-
λαχθέντες δὲ τυράννων, μακρῷ πρῶτοι ἐγένοντο. δηλοῖ ὧν ταῦτα,
5 ὅτι κατεχόμενοι μὲν ἐθελοκάκεον, ὡς δεσπότη ἐργαζόμενοι· ἐλευ-
θερωθέντων δὲ, αὐτὸς ἕκαστος ἑωυτῷ προθυμέετο κατεργάζεσθαι.

[V. 78.]

Glaucus, son of Epicydes.

νι. Ὡς δὲ ἀπικόμενος Λευτυχίδης ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀπαίτεε τὴν
παραθήκην, οἱ Ἀθηναῖοι προφάσις εἶλκον, οὐ βουλόμενοι ἀπο-
δοῦναι, φάντες, δύο σφέας εὐντας βασιλέας παραθέσθαι, καὶ αὐ-
δικαιοῦν τῷ ἐτέρῳ ἄνευ τοῦ ἐτέρου ἀποδιδόναι. οὐ φαιμένων δὲ
5 ἀποδώσειν τῶν Ἀθηναίων, ἔλεξέ σφι Λευτυχίδης τάδε· “ ὦ Ἀθη-
ναῖοι, ποίετε μὲν ὁκότερα βούλεσθε αὐτοί· καὶ γὰρ ἀποδιδόντες,
ποιέετε ὅσια· καὶ μὴ ἀποδιδόντες, τὰ ἐναντία τούτων. ὁκοῖον
μέντοι τι ἐν τῇ Σπάρτῃ συνηνείχθη γενέσθαι περὶ παραθήκης, βού-
λομαι ὑμῖν εἶπαι. λέγομεν ἡμεῖς οἱ Σπαρτιῆται, γενέσθαι ἐν τῇ
10 Λακεδαίμονι, κατὰ τρίτην γενεὴν τὴν ἀπ' ἐμέο, Γλαῦκον Ἐπικύδεος
παῖδα. τοῦτον τὸν ἄνδρα φαιμέν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ
πρῶτα, καὶ δὴ καὶ ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι πάντων ὅσοι
τὴν Λακεδαίμονα τοῦτον τὸν χρόνον οἴκεον. συνηνευχθῆναι δὲ οἱ ἐν
χρόνῳ ἱκνευμένοι τάδε λέγομεν. ἄνδρα Μιλήσιον, ἀπικόμενον ἐς
15 Σπάρτην, βούλεσθαι οἱ ἐλθεῖν ἐς λόγους, προῖσχύμενον τοιούδε·

εἰμὶ μὲν Μιλήσιος, ἦκω δὲ τῆς σῆς, Γλαῦκε, βουλόμενος δικαιοσύνης ἀπολαῖσαι. ὥς γὰρ δὴ ἀνὰ πᾶσαν μὲν τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, ἐν δὲ καὶ περὶ Ἰωρίην, τῆς σῆς δικαιοσύνης ἦν λόγος πολλὸς, ἐμε-
 ωντῷ λόγους ἐδίδουν, καὶ ὅτι ἐπικίνδυνός ἐστι αἰεὶ κοτε ἢ Ἰωιή, ἢ
 δὲ Πελοπόννησος ἀσφαλές ἵδρυμένη· καὶ διότι χρήματα οὐδαμὰ 20
 τοὺς αἰτούς ἐστι ὄραν ἔχοντας. ταῦτά τε ὦν ἐπιλεγόμενῳ καὶ
 βουλευομένῳ ἔδοξέ μοι, τὰ ἡμίσεα πάσης τῆς οὐσίας ἐξαργυρώ-
 σαι, παρὰ σέ, εὖ ἐξεπισταμένῳ ὥς μοι κείμενα ἔσται
 παρὰ σοὶ σόα. σὺ δὲ μοι καὶ τὰ χρήματα δέξαι, καὶ τάδε τὰ σύμ-
 βολα σῶζε λαβών· ὅς δ' ἂν ἔχων ταῦτα ἀπαίτην, τούτῳ ἀποδοῦναι. 25
 ὁ μὲν δὴ ἀπὸ Μιλήτου ἦκων ξείνος τοσαῦτα ἔλεξε· Γλαῦκος δὲ
 ἐδέξατο τὴν παραθήκην ἐπὶ τῷ εἰρημένῳ λόγῳ. χρόνου δὲ πολλοῦ
 διελθόντος, ἦλθον ἐς τὴν Σπάρτην τούτου τοῦ παραθεμένου τὰ χρή-
 ματα οἱ παῖδες· ἐλθόντες δὲ ἐς λόγους τῷ Γλαύκῳ, καὶ ἀποδει-
 κνύντες τὰ σύμβολα, ἀπαίτεον τὰ χρήματα. ὁ δὲ διωθέετο, ἀντυ- 30
 πεκρινόμενος τοιάδε· οὔτε μέμνημαι τὸ πρῆγμα, οὔτε με περιφέρει
 εἰδέναι εἰδέναι τούτων τῶν ὑμεῖς λέγετε· βούλομαί τε ἀναμνησθεῖς
 ποιεῖν πᾶν τὸ δίκαιον· καὶ γὰρ εἰ ἔλαβον, ὀρθῶς ἀποδοῦναι· καὶ
 εἰ γε ἀρχὴν μὴ ἔλαβον, νόμοισι τοῖσι Ἑλλήνων χρῆσθαι ἐς ὑμέας.
 ταῦτα ὦν ὑμῖν ἀναβάλλομαι κυρώσειν ἐς τέταρτον μῆνα ἀπὸ τοῦδε. 35
 Οἱ μὲν δὲ Μιλήσιοι σιμφορὴν ποιούμενοι, ἀπαλλάσσοντο, ὥς ἀπε-
 στερημένοι τῶν χρημάτων. Γλαῦκος δὲ ἐπορεύετο ἐς Δελφοὺς,
 χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ. ἐπειρωτῶντα δὲ αὐτὸν τὸ χρηστήριον
 εἰ ὄρκον τὰ χρήματα λήισεται, ἢ Πυθίῃ μετέρχεται τοῖσδε τοῖσι
 ἔπεισι·

40

Γλαῦκ' Ἐπικυδεῖδῃ, τὸ μὲν αὐτίκα κέρδιον οὕτω
 ὄρκῳ νικῆσαι καὶ χρήματα ληΐσασθαι.
 ὅμνυ· ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὖορκον μένει ἄνδρα.
 ἀλλ' Ὀρκον πῶς ἐστὶν ἀνώνυμος, οὐδ' ἐπὶ χεῖρες.

45 οὐδὲ πόδες· κραιπνὸς δὲ μετέρχεται. εἰσόκε πᾶσαι
 συμμάρψας ὀλέσει γενεὴν, καὶ οἶκον ἅπαντα.
 ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος συγγνώμην τὸν θεὸν παραιτέτο αὐτῷ
 ἴσχειν τῶν ῥηθέντων. ἡ δὲ Πυθίη ἔφη, τὸ πειρηθῆναι τοῦ θεοῦ,
 50 καὶ τὸ ποιῆσαι, ἴσον δύνασθαι. Γλαῦκος μὲν δὴ μεταπεμφόμενος
 τοὺς Μιλησίους ξείνους, ἀποδιδοῖ σφίσι τὰ χρήματα. τοῦ δὲ εἵνεκα
 ὁ λόγος ὅδε, ὧ Ἀθηναῖοι, ὠρμήθη λέγεσθαι ἐς ὑμέας. εἰρήσεται
 Γλαύκου νῦν οὔτε τι ἀπόγονόν ἐστι οὐδὲν. οὔτ' ἰστίη οὐδεμία νομι-
 55 ἀγαθὸν, μηδὲ διανοέεσθαι περὶ παραθήκης ἄλλο γε, ἢ ἀπαιτεόντων
 ἀποδιδόναι." Λευτυχίδης μὲν εἶπας ταῦτα, ὥς οἱ οὐδὲ οὕτω ἐσή-
 κουν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπαλλάσσετο.

[VI. 86.]

A Hundred Years.

vii. Ἐπεὶ δ' ἐγένοντο ἐν Ἀβύδῳ, ἠθέλησε Ξέρξης ἰδέσθαι πάντα
 τὸν στρατόν. καὶ, προέπεποίητο γὰρ ἐπὶ κολωνοῦ ἐπίτηδες αὐτῷ
 ταύτη προεξέδρη λίθου λευκοῦ, (ἐποίησαν δὲ Ἀβυδηνοὶ, ἐντειλαμένοι
 πρότερον βασιλέος) ἐνθαῦτα ὥς ἔζετο, κατορῶν ἐπὶ τῆς ἡϊόνος,
 5 ἐθιείτο καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὰς νέας· θηεύμενος δὲ, ἰμέρθη τῶν νεῶν
 ἄμιλλαν γινομένην ἰδέσθαι. ἐπεὶ δ' ἐγένετό τε καὶ ἐνίκων Φοίνικες
 Σιδώνιοι, ἦσθη τε τῇ ἀμίλλῃ καὶ τῇ στρατιῇ. ὥς δὲ ὦρα πάντα
 μὲν τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεκρυμμένον, πάσας δὲ τὰς
 ἀκτὰς καὶ τὰ Ἀβυδηνῶν πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα Ξέρξης
 10 ἐώντων ἐμακάρισε· μετὰ δὲ τοῦτο, ἐδάκρυσε. μαθὼν δέ μιν Ἀρτά-
 βανος ὁ πάτριος, ὃς τὸ πρῶτον γνώμην ἀπεδέξατο ἐλευθέρως, οὐ
 συμβουλευὼν Ξέρξῃ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· οὗτος ὤνηρ
 φρασθεὶς Ξέρξεα δακρύναντα, εἶρετο τάδε· “ὦ βασιλεῦ, ὥς πολὺ

ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐργάσαιο τῶν τε καὶ ὀλίγῳ πρότερον; μακα-
 ρίσας γὰρ σεαυτὸν, δακρύεις.” ὁ δὲ εἶπε· “ἐσηλθε γάρ με 15
 λογισάμενον κατοικεῖναι ὡς βραχὺς εἴη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ
 τοῦτων γε, ἐόντων τοσούτων, οἷδεῖς ἐς ἑκατοστὸν ἔτος περιέσται.”
 ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων· “ἕτερα τοῦτον παρὰ τὴν ζόην πεπόνθαμεν
 οὐκ ἐκρότερα. ἐν γὰρ οὕτῳ βραχεῖ βίῳ οἷδεῖς οὕτῳ ἄνθρωπος ἐὼν
 εἰδαίμων πέφυκε, οὔτε τοῦτων, οὔτε τῶν ἄλλων, τῷ οὐ παραστή- 20
 σεται πολλάκις καὶ οἰκὶ ἀπαξ τεθνάναι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ ζοῖν.
 αἵ τε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσιν, καὶ αἱ νοῖσοι συνταρίσσουσιν,
 καὶ βραχὺν ἔοντα μακρὸν δοκεῖν εἶναι ποιεῦσι τὸν βίον. οὕτῳ ὁ
 μὲν θάνατος, μοχθηρῆς ἐούσης τῆς ζόης, καταφυγὴ αἰρετωτάτη τῷ
 ἀνθρώπῳ γέγονε· ὁ δὲ θεὸς, γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, φθονερός 25
 ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται ἑὼν.” Ξέρξης δὲ ἀμείβετο λέγων· “Ἀρτάβανε,
 βιοτῆς μὲν νυν ἀνθρωπηῆς πέρι, ἐούσης τοιαύτης οἴημι περ σὺ
 διαιρέαι εἶναι, πανσώμεθα, μὴδὲ κακῶν μεμνέμεθα, χρηστὰ
 ἔχοντες πρήγματα ἐν χερσίν.”

[VII. 44-47.]

Thermopylae.

viii. Οἱ δὲ ἐν Θερμοπύλῃσι Ἕλληνες, ἐπειδὴ πέλας ἐγένετο τῆς
 ἐσβολῆς ὁ Πέρσης, καταρρωδέοντες, ἐβουλευόντο περὶ ἀπαλ-
 λαγῆς. τοῖσι μὲν νυν ἄλλοισι Πελοποννησίοισι ἐδόκεε, ἐλθοῦσι
 ἐς Πελοπόννησον, τὸν Ἰσθμὸν ἔχειν ἐν φυλακῇ· Λεωνίδης δὲ,
 Φωκέων καὶ Λοκρῶν περισπερχεόντων τῇ γνώμῃ ταύτῃ, αὐτοῦ 5
 τε μένιν ἐψηφίζετο, πέμπειν τε ἀγγέλους ἐς τὰς πόλεις, κελεύ-
 οντάς σφιν ἐπιβοηθεῖν, ὡς ἐόντων αὐτῶν ὀλίγων στρατὸν τῶν
 Μήδων ἀλέξασθαι. ταῦτα βουλευομένων σφέων, ἔπεμπε Ξέρξης
 κατάσκοπον ἱππέα, ιδέσθαι ὁκόσοι τέ εἰσι, καὶ ὃ τι ποιοῖεν.
 ἀκηκόες δὲ ἔτι ἐὼν ἐν Θεσσαλίῃ, ὡς ἀλισμένη εἴη ταύτῃ στρατιῇ 10

ὀλίγη, καὶ τοὺς ἡγεμόνας, ὥς εἶσαν Λακεδαιμόνιοί τε καὶ Λεωνίδης,
 ἑὼν γένος Ἡρακλείδης. ὥς δὲ προσέλασε ὁ ἵππεὺς πρὸς τὸ στρα-
 τόπεδον, ἐθιγέτο τε, καὶ κατώρα πᾶν μὲν οὐ τὸ στρατόπεδον· τοὺς
 γὰρ ἔσω τεταγμένους τοῦ τείχεος, τὸ ἀνορθώσαντες εἶχον ἐν φυ-
 15 λακῇ, οὐκ οἶά τε ἦν κατιδέσθαι· ὁ δὲ τοὺς ἔξω ἐμάνθανε, τοῖσι πρὸ
 τοῦ τείχεος τὰ ὄπλα ἔκειτο. ἔτυχον δὲ τοῦτον τὸν χρόνον Λακεδαι-
 μόνιοι ἔξω τεταγμένοι. τοὺς μὲν δὴ ὦρα γυμναζομένους τῶν ἀνδρῶν,
 τοὺς δὲ τὰς κόμας κτεινζομένους. ταῦτα δὴ θεώμενος ἐθώμαζε, καὶ
 τὸ πλῆθος ἐμάνθανε. μαθὼν δὲ πάντα ἀτρεκέως, ἀπήλανε ὀπίσω
 20 κατ' ἡσυχίην· οὔτε γάρ τις ἐδίωκε, ἀλογίης τε ἐνεκύρησε πολλῆς.
 ἀπελθὼν δὲ, ἔλεγε πρὸς Ξέρξεα τάπερ ὁπώπεε πάντα. ἀκούων δὲ
 Ξέρξης, οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὸ ἐὸν, ὅτι παρασκευάζοντο ὥς
 ἀπολεύμενοί τε καὶ ἀπολέοντες κατὰ δύναμιν· ἀλλ', αἰτῷ γελοῖα
 γὰρ ἐφαίνοντο ποιέειν, μετεπέμψατο Δημάρτην τὸν Ἀρίστωνος
 25 ἑόντα ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ἀπικόμενον δέ μιν εἰρώτα Ξέρξης ἕκαστα
 τούτων, ἐθέλων μαθεῖν τὸ ποιούμενον πρὸς τῶν Λακεδαιμονίων.
 ὁ δὲ εἶπε· “ἤκουσας μὲν μευ καὶ πρότερον, εὖτε ὀρμῶμεν ἐπὶ
 τὴν Ἑλλάδα, περὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων· ἀκούσας δὲ, γέλωτά με
 ἔθεν, λέγοντα τάπερ ὦρων ἐκβησόμενα πρήγματα ταῦτα. ἐμοὶ γὰρ
 30 τὴν ἀληθείην ἀσκέειν ἀντὶα σὺ, ὦ βασιλεῦ, ἀγὼν μέγιστός ἐστι.
 ἀκουσον δὲ καὶ νῦν. οἱ ἄνδρες οὗτοι ἀπικάται μαχεσόμενοι ἡμῖν
 περὶ τῆς ἐσόδου, καὶ ταῦτα παρασκευάζονται. νόμος γάρ σφι οὕτω
 ἔχων ἐστί, ἐπεὰν μέλλωσι κινδυνεύειν τῇ ψυχῇ, τότε τὰς κεφαλὰς
 κοσμέονται. ἐπίστας δὲ, εἰ τούτους τε καὶ τὸ ὑπομένον ἐν Σπάρτῃ
 35 καταστρέψαι, ἔστι οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἀνθρώπων, τὸ σέ, βασιλεῦ,
 ὑπομενέει χεῖρας ἀνταειρόμενον. νῦν γὰρ πρὸς βασιλιγῆν τε καὶ
 καλλίστην πόλιν τῶν ἐν Ἑλληνσι προσφέρειαι, καὶ ἄνδρας ἀρίστους.”
 κάρτα τε δὴ ἄπιστα Ξέρξῃ ἐφαίνετο τὰ λεγόμενα εἶναι, καὶ δεύ-
 τερα ἐπειρώτα ὄντινα τρῦπον, τοσοῦτοι ἔοντες, τῇ ἐωυτοῦ στρατιῇ

μαχέσονται. ὁ δὲ εἶπε· ὦ βασιλεῦ, ἐμοὶ χρᾶσθαι ὡς ἀνδρὶ 40
 ψεύστη, ἢν μὴ ταῦτά τοι ταύτῃ ἐκβῇ, τῇ ἐγὼ λέγω." ταῦτα λέγων,
 οἶκ' ἔπειθε τὸν Ξέρξεα. τέσσερας μὲν δὴ παρεξήκε ἡμέρας, ἐλπίζων
 αἰεὶ σφεας ἀποδρῆσεσθαι, πέμπτῃ δὲ, ὡς οἶκ' ἀπαλλάττοντο, ἀλλὰ
 οἱ ἐφαίνοντο ἀναιδείῃ τε καὶ ἀβουλίῃ διαχρεώμενοι μένειν, πέμπει
 ἐπ' αὐτοῖς Μήδους τε καὶ Κισσίους θυμωθεῖς, ἐντειλάμενός σφεας 45
 ξωγρήσαντας ἄγειν ἐς ὕψιν τὴν ἑωυτοῦ. ὡς δ' ἐπέπεσον φερόμενοι
 ἐς τοὺς Ἕλληνας οἱ Μῆδοι, ἔπιπτον πολλοί· ἄλλοι δ' ἐπεσήσαν,
 καὶ οἶκ' ἀπελαύνοντο, καίπερ μεγάλως προσπταίνοντες. δῆλον δ'
 ἐποίευν παντὶ τεφρῇ, καὶ οὐκ ἦκιστα αὐτῷ βασιλεῖ, ὅτι πολλοὶ μὲν
 ἀνέρωποι εἶεν, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες. ἐγένετο δὲ ἡ συμβολὴ δι' ἡμέρας. 50
 ἐπεὶ τε δὲ οἱ Μῆδοι τρηχέως περιείποντο, ἐνθαῦτα οἷτοι μὲν
 ἰπεξήϊσαν, οἱ δὲ Πέρσαι ἐκδεξάμενοι ἐπήϊσαν, τοὺς ἀθανάτους
 ἐκάλεε βασιλεῖς, τῶν ἦρχε Ὑδάρνης, ὡς δὴ οἷτοί γε εἰπετέως
 κατεργασόμενοι. ὡς δὲ καὶ οἷτοι συνέμυσγον τοῖσι Ἕλλησι, οὐδὲν
 πλέον ἐφέροντο τῆς στρατιῆς τῆς Μηδικῆς ἀλλὰ τὰ αἰτά, ἅτε ἐν 55
 σταινωπόρῳ τε χώρῳ μαχόμενοι, καὶ δόρασι βραχυτέροιςι χρεώ-
 μενοι ἥπερ οἱ Ἕλληνες, καὶ οἶκ' ἔχοντες πλήθει χρήσασθαι. Λακε-
 δαιμόνιοι δὲ ἐμάχοντο ἀξίως λόγου, ἀλλὰ τε ἀποδεικνύμενοι ἐν οὐκ
 ἐπισταμένοιςι μάχεσθαι ἐξεπιστάμενοι, καὶ ὅκως ἐντρέψειαν τὰ
 νῶτα, ἀλῆες φέειγεσκον δῆθεν· οἱ δὲ βάρβαροι ὀρέωντες φεύγοντας, 60
 Ζῆν τε καὶ Πατάγῳ ἐπήϊσαν· οἱ δ' αὖν, καταλαμπανόμενοι, ἰπέ-
 στρεφον ἀντίαι εἶναι τοῖσι βαρβάροιςι· μεταστρεφόμενοι δὲ, κατέ-
 βαλλον πλήθει ἀναριθμήτοις τῶν Περσέων. ἔπιπτον δὲ καὶ αὐτῶν
 τῶν Σπαρτητέων ἐνθαῦτα ὀλίγοι. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἐδυνάετο παρα-
 λαβεῖν οἱ Πέρσαι τῆς ἐσθλῆς πειρεώμενοι, καὶ κατὰ τελευτὴν παν- 65
 τοίως προσβάλλοντες, ἀπήλυνον ὀπίσω. ἐν ταύτῃσι τῇσι προσ-
 ὄδοισι τῆς μάχης λέγεται βασιλεία θηεύμενον τρεῖς ἀναδραμεῖν ἐκ
 τοῦ θρόνου δεύσαντα περὶ τῇ στρατιῇ. τότε μὲν οὔτω ἡγωνίσαντο.

τῇ δ' ὑστεραίῃ οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον. ἅτε γὰρ ὀλίγων
 70 ἑόντων, ἐλπίσαντες σφεας κατατετρωματίσθαι τε καὶ οὐκ οἶους τε
 ἔσσεσθαι ἔτι χεῖρας ἀνταείρασθαι, συνέβαλλον. οἱ δὲ Ἕλληνες κατὰ
 τάξις τε καὶ κατὰ ἔθνεα κέκοσμημένοι ἦσαν, καὶ ἐν μέρει ἕκαστοι
 ἐμάχοντο, πλὴν Φωκέων· οὗτοι δὲ ἐς τὸ οὖρος ἐτάχθησαν, φυλά-
 ξοντες τὴν ἀτραπὸν. ὥς δὲ οὐδὲν εὗρισκον ἀλλοιότερον οἱ Πέρσαι
 75 ἢ τῇ προτεραίῃ ἐνώρων, ἀπήλυνον. ἀπορέοντας δὲ βασιλέος
 ὃ τι χρήσεται τῷ παρόντι πρήγματι, Ἐπιύλτης ὁ Εὐρυδήμων.
 ἀνὴρ Μηλιεὺς, ἠλθέ οἱ ἐς λόγους, ὥς μέγα τι παρὰ βασιλέος δοκέων
 οἴσεσθαι· ἔφρασε τε τὴν ἀτραπὸν τὴν διὰ τοῦ οὖρος φέρουσιν
 ἐς Θερμοπύλας, καὶ διέφθειρε τοὺς ταύτῃ ὑπομείναντας Ἑλλήνων.
 80 * * ἔχει δὲ ὧδε ἡ ἀτραπὸς αὕτη. ἄρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ
 ποταμοῦ τοῦ διὰ τῆς διασφάγος ρέοντος· οὖνομα δὲ τῷ οὔρεϊ τούτῳ
 καὶ τῇ ἀτραπῷ τούτῳ κείται Ἀνόπαια. τείνει δὲ ἡ Ἀνόπαια αὕτη
 κατὰ ράχιν τοῦ οὖρος, λήγει δὲ κατὰ τε Ἀλπηνὸν πόλιν, πρώτην
 85 εἰσὺσαν τῶν Λοκρίδων πρὸς τῶν Μηλιέων, καὶ κατὰ Μελάμπυγόν τε
 καλεόμενον λίθον, καὶ κατὰ Κερκώπων ἔδρας· τῇ καὶ τὸ στενωτάτων
 ἐστὶ. κατὰ ταύτην δὴ τὴν ἀτραπὸν καὶ οὕτω ἔχουσιν οἱ Πέρσαι,
 τὸν Ἀσωπὸν διαβάντες ἐπορεύοντο πᾶσαν τὴν νύκτα, ἐν δεξιᾷ μὲν
 ἔχοντες οὔρεα τὰ Οἰταίων. ἐν ἀριστερῇ δὲ τὰ Τρηχινίων· ἡὼς τε
 90 διέφαινε, καὶ ἐγένοντο ἐπ' ἀκρωτηρίῳ τοῦ οὖρος. κατὰ δὲ τοῦτο
 τοῦ οὖρος ἐφίλασσαν, ὥς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται, Φωκέων
 χίλιοι ὀπλῆται, ῥυόμενοί τε τὴν σφετέρην χώραν, καὶ φρουρέοντες
 τὴν ἀτραπὸν. ἡ μὲν γὰρ κάτω ἐσβολὴ ἐφυλάσσετο ὑπὸ τῶν εἴρηται·
 τὴν δὲ διὰ τοῦ οὖρος ἀτραπὸν ἐβελονταὶ Φωκέες ὑποδεξάμενοι
 Λεωνίδῃ ἐφίλασσαν. ἔμαθον δὲ σφεας οἱ Φωκέες ὧδε ἀναβεβη-
 95 κότας· ἀναβαίνοντες γὰρ ἐλάνθανον οἱ Πέρσαι τὸ οὖρος πᾶν ἐὼν
 ὀρεῶν ἐπίπλεον· ἦν μὲν δὴ νημεμία, ψύφου δὲ γινομένου πολλοῦ
 ὥς οἶκός ἦν, φύλλων ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοῖσι ποσὶ, ἀνά τε ἔδραμον

οἱ Φωκέες καὶ ἔδυντο τὰ ὄπλα καὶ αὐτίκα οἱ βάρβαροι παρήσαν·
 ὥς δὲ εἶδον ἄνδρας ἐνδυομένους ὄπλα, ἐν ῥώματι ἐγένοντο· ἐλπί-
 μνοι γὰρ αἰδέν σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον, ἐνεκύρησαν στρατῷ. 100
 ἐνθαῦτα Ὑδάρνης καταρωδήσας μὴ οἱ Φωκέες ἔωσι Λακεδαιμόνιοι.
 εἶρετο τὸν Ἐπιάλτεια ποδαπὸς εἶη ὁ στρατός· πυθόμενος δὲ ἀτρε-
 κέως, διέτασσε τοῖς Περσας ὥς ἐς μάχην. οἱ δὲ Φωκέες, ὥς ἐβάλ-
 λοντο τοῖσι τοξέμασι πολλοῖσί τε καὶ πυκνοῖσι, οἴχοντο φεύγοντες
 ἐπὶ τοῦ οἴρεος τὸν κόρυμβον, ἐπιστάμενοι ὥς ἐπὶ σφέας ὠρμήθησαν 105
 ἀρχήν, καὶ παρεσκευάδατο ὡς ἀπολεόμενοι. οἷτοι μὲν δὴ ταῦτα
 ἐφύρνεον· οἱ δὲ ἀμφὶ Ἐπιάλτεια καὶ Ὑδάρνεα Πέρσαι Φωκέων μὲν
 οὐδένα λόγον ἐποιεῦντο, οἱ δὲ κατέβαινον τὸ οὖρος κατὰ τάχος.
 τοῖσι δὲ ἐν Θερμοπύλῃσι ἐοῦσι Ἑλλήνων, πρῶτον μὲν ὁ μάντις
 Μεγαστίρης, ἐπιθῶν ἐς τὰ ἱρά, ἔφρασε τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι ἅμα 110
 ἡοὶ σφι θάνατον· ἐπὶ δὲ καὶ αὐτόμολοι ἦϊσαν, οἱ ἐξαγγεῖλαντες
 τῶν Περσέων τὴν περίοδον· οὔτοι μὲν ἔτι τυκτὸς ἐσήμεναν· τρίτοι
 δὲ οἱ ἡμεροσκοποὶ, καταδραμόντες ἀπὸ τῶν ἄκρων, ἤδη διαφαινούσης
 ἡμέρης. ἐνθαῦτα ἐβουλεύοντο οἱ Ἕλληνες, καὶ σφῶν ἐσχιζόντο
 αἱ γνώμαι. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔων τὴν τάξιν ἐκλιπεῖν, οἱ δὲ ἀντέτεινον. 115
 μετὰ δὲ ταῦτο διακριθέντες, οἱ μὲν ἀπαλλάσσοντο, καὶ διασκεδα-
 σθέντες κατὰ πόλιν ἕκαστοι ἐτράποντο· οἱ δὲ αὐτῶν ἅμα Λεωνίδῃ
 μένειν αὐτοῦ παρασκευάδατο. λέγεται δὲ ὡς αὐτὸς σφῶν ἀπέπεμψε
 Λεωνίδης, μὴ ἀπολλύνται κηδόμενος· αὐτῷ δὲ καὶ Σπαρτιητέων τοῖσι
 παρεῖσι οὐκ ἔχειν εἰς πρεπέως ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν ἐς τὴν ἡλθον 120
 φιλάξοντες ἀρχήν. * * οἱ μὲν νυν σύμμαχοι οἱ ἀποπεμπό-
 μνοι οἴχοντό τε ἀπώπτες, καὶ ἐπέθοντο Λεωνίδῃ. Οοσπίες δὲ
 καὶ Θηβαῖοι κατέμειναν μολοὶ παρὰ Λακεδαιμονίοισι. τοῖτων δὲ,
 Θηβαῖοι μὲν ἀέκοντες ἔμενον, καὶ οὐ βουλόμενοι· (κατεῖχε γὰρ
 σφῶν Λεωνίδης, ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιεύμενος·) Θεσπίες δὲ, 125
 ἐκόντες μάλιστα· αἱ οὐκ ἔφασαν ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς

μετ' αὐτοῦ ἀπαλλάξεσθαι, ἀλλὰ καταμείναντες συναπέθανον. ἐστρα-
 τήγεε δὲ αὐτῶν Δημόφιλος Διαδρόμεω. Ξέρξης δὲ, ἐπεὶ ἡλίου
 ἀνατείλαντος σπονδὰς ἐποιήσατο, ἐπισχῶν χρόνον, ἐς ἀγορῆς καὶ
 130 μάλιστα πληθύνῃν πρὸς ὁδὸν ἐποιέετο· καὶ γὰρ ἐπέσταλτο ἐξ
 Ἐπικλῆτεω οὕτω. ἀπὸ γὰρ τοῦ οὔρεος ἡ κατάβασις συντομωτέρῃ
 τέ ἐστι, καὶ βραχυτέρος ὁ χώρος πολλὸν ἥπερ ἡ περίοδος τε καὶ
 ἀνάβασις. οἳ τε δὴ βάρβαροι οἱ ἀμφὶ Ξέρξεα προσήϊσαν καὶ οἱ
 ἀμφὶ Λεωνίδην Ἕλληνες, ὡς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἔξοδον ποιούμενοι,
 135 ἤδη πολλῷ μᾶλλον ἢ κατ' ἀρχὰς ἐπεξήϊσαν ἐς τὸ εὐρύτερον τοῦ
 αὐχένος. τὸ μὲν γὰρ ἔρυμα τοῦ τείχεος ἐφυλάσσετο, οἱ δὲ ἀνὰ
 τὰς προτέρας ἡμέρας ὑπεξιώντες ἐς τὰ στευνόπορα ἐμάχοντο. τότε
 δὴ, συμμίσγοντες ἔξω τῶν στευνῶν, ἐπιπτον πλήθει πολλοὶ τῶν
 βαρβάρων. Ὑπισθε γὰρ οἱ ἡγεμόνες τῶν τελέων ἔχοντες μᾶστιγας,
 140 ἐρράπιζον πάντα ἄνδρα, αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω ἐποτρύνοντες. πολλοὶ
 μὲν δὴ ἐσέπιπτον αὐτῶν ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ διεφθείροντο· πολλῷ
 δ' ἔτι πλεῖνες κατεπατέοντο ζωὴ ἰπ' ἀλλήλων· ἦν δὲ λόγος οὐδεὶς
 τοῦ ἀπολλυμένου. ἅτε γὰρ ἐπιστάμενοι τὸν μέλλοντά σφι ἔσσεσθαι
 θάνατον ἐκ τῶν περιϊόντων τὸ οὔρος, ἀπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον
 145 εἶχον μέγιστον ἐς τοὺς βαρβάρους, παραχρεώμενοί τε καὶ ἀτέοντες.
 δῖρατα μὲν νυν τοῖσι πλεόνεσιν αὐτῶν τρηκαῦτα ἤδη ἐτύγχανε
 κατεηγότα, οἱ δὲ τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. καὶ Λεω-
 νίδης τε ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ πίπτει, ἀνὴρ γενόμενος ἄριστος, καὶ
 ἕτεροι μετ' αὐτοῦ ὀνομαστοὶ Σπαρτιητέων, τῶν ἐγὼ ὡς ἀνδρῶν
 150 ἀξίων γενομένων ἐπυθόμην τὰ οὐνόματα· ἐπυθόμην δὲ καὶ ἀπάντων
 τῶν τρηκοσίων. καὶ δὴ καὶ Περσέων πίπτουσι ἐνθαῦτα ἄλλοι τε
 πολλοὶ καὶ ὀνομαστοί· ἐν δὲ δὴ καὶ Δαρείου δῖο παῖδες Ἀβρο-
 κόμης τε καὶ Ὑπεράνθης, ἐκ τῆς Ἀρτάνεω θυγατρὸς Φραταγούνης
 γεγονότες Δαρεῖοι. ὁ δὲ Ἀρτάνης, Δαρείου μὲν τοῦ βασιλέως ἦν
 155 ἀδελφεὸς, Ὑστάσπεος δὲ τοῦ Ἀρσάμεω παῖς· ὃς καὶ ἐκδιδοὺς τὴν

θιγατέρα Δαρείῳ, τὸν οἶκον πάντα τὸν ἑωυτοῦ ἐπέδωκε, ὥς μούνοι
 οἱ εἰούσης ταύτης τέκνον. Ξέρξεώ τε δὴ δύο ἀδελφεοὶ ἐνθαῦτα
 πίπτουσι μαχεόμενοι ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ τοῦ Λεωνίδεω, Περσέων τε
 καὶ Λακεδαιμονίων ὠθισμὸς ἐγένετο πολλός· ἐς δὲ τοῦτόν τε ἀρετῇ
 οἱ Ἕλληνες ὑπεξείρυσαν, καὶ ἐτρέψαντο τοὺς ἐναντίους τετράκις. 160
 τοῦτο δὲ συνεστήκεε μέχρι οὗ οἱ σὺν Ἐπιάλτῃ παρεγένοντο. ὥς
 δὲ τούτους ἦκειν ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες, ἐνθεῦτεν ἤδη ἑτεροιοῦτο
 τὸ νεῖκος. ἔς τε γὰρ τὸ στευνὸν τῆς ὁδοῦ ἀνεχώρεον ὀπίσω, καὶ
 παρμειψύμενοι τὸ τεῖχος, ἐλθόντες ἴζοντο ἐπὶ τὸν κολωνὸν πάντες
 αἰεὲς οἱ ἄλλοι πλην Θηβαίων. ὁ δὲ κολωνός εἵτι ἐν τῇ ἐσόδῳ 165
 ὅκου νῦν ὁ λίθινος λέων ἔστηκε ἐπὶ Λεωνίδῃ. ἐν τούτῳ σφέας τῷ
 χώρῳ ἀλεξομένοις μαχαίρησι, τοῖσι αὐτῶν ἐτύγχανον ἔτι περιεοῦσαι,
 καὶ χερσὶ καὶ στόμασι, κατέχωσαν οἱ βάρβαροι βάλλοντες, οἱ μὲν
 ἐξ ἐναντίας ἐπισπόμενοι καὶ τὸ ἔρμα τοῦ τεύχεος συγχώσαντες,
 οἱ δὲ περιελθόντες πάντεθε περισταδύν. Λακεδαιμονίων δὲ καὶ 170
 Θεσπείων τοιούτων γενομένων, ὅμως λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γε-
 νέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης. τὸν τότε φασὶ εἶπαι τὸ ἔπος πρὶν
 ἢ συμμίξαι σφέας τοῖσι Μήδοισι, πυθόμενον πρὸς τευ τῶν Τρηχι-
 νίων, ὥς, ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπείωσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ὑπὸ
 τοῦ πλήθεος τῶν οἰστών ἀποκρύπτουσι· τοσοῦτό τι πλήθος αὐτῶν 175
 εἶναι. τὸν δὲ οὐκ ἐκπλαγέντα τούτοις, εἰπεῖν, ἐν ἀλογίᾳ ποιέ-
 μενον τὸ τῶν Μήδων πλήθος, ὥς πάντα σφί ἀγαθὰ ὁ Τρηχίνιος
 ξείνος ἀγγέλλοι, εἰ ἀποκρυπτόντων τῶν Μήδων τὸν ἥλιον, ὑπὸ
 σκυῇ ἔσοιτο πρὸς αὐτοὺς ἡ μάχη, καὶ οὐκ ἐν ἡλίῳ. ταῦτα μὲν καὶ
 ἄλλα τοιουτότροπα ἔπειά φασι Διηνέκεα τὸν Λακεδαιμόνιον λιπέσθαι 180
 μνημόσυνα. μετὰ δὲ τοῦτον ἀριστεῖσαι λέγονται Λακεδαιμόνιοι δύο
 ἀδελφεοὶ, Ἀλφεύς τε καὶ Μάρων, Ὀρσιφάντου παῖδες. Θεσπείων
 δὲ εὐδοκίμει μάλιστα τῷ οὐνομα ἦν Διθύραμβος, Ἀρματίδew.
 Οαμβέϊσι δὲ σφί αὐτοῦ ταύτῃ τῇπερ ἔπεσον, καὶ τοῖσι πρότερον

185 τελευτήσασσι ἢ ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι. ἐπιγέ-
γραπται γράμματα λέγοντα τάδε·

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται· τοῖσι δὲ Σπαρτιήτησι ἰδίῃ·

190 ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Λακεδαιμονίοισι μὲν δὴ τοῦτο· τῷ δὲ μάντι, τόδε·

Μνῆμα τύδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτείναν ἀμειψάμενοι·

195 μάντιος. ὅς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

ἐπιγράμμασι μὲν νυν καὶ στήλῃσι, ἔξω ἢ τὸ τοῦ μάντιος ἐπί-
γραμμα. Ἀμφικτυόνες εἰσὶ σφεας οἱ ἐπικοσμήσαντες· τὸ δὲ τοῦ
μάντιος Μεγιστίεω Σιμωνίδῃς ὁ Λεωπρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην
200 ὁ ἐπιγράφας.

[VII. 207-228.]

Salamis.

ix. Τοῖσι δὲ Ἑλλήσι ὡς πιστὰ δὴ τὰ λεγόμενα ἦν τῶν Τηνίων
ῥήματα. παρεσκευάζοντο ὡς ναυμαχίησόντες. ἡὼς τε διέφαινε καὶ
οἱ σύλλογον τῶν ἐπιβατέων ποιησάμενοι, προηγόρευε εὖ ἔχοντα
μὲν ἐκ πάντων Θεμιστοκλῆς· τὰ δὲ ἔπεα ἦν, πάντα κρέσσω τοῖσι
5 ἥσσοσι ἀντιτιθέμενα. ὅσα δὲ ἐν ἀνθρώπων φύσι καὶ καταστάσι
ἐγγίνεται, παραινέσας δὴ τούτων τὰ κρέσσω αἰρέεσθαι, καὶ κατα-
πλέξας τὴν ῥῆσιν. ἐσβαίνειν ἐκέλευε ἐς τὰς νῆας. καὶ οἷτοι μὲν δὴ
ἐσέβαινον. καὶ ἦκε ἡ ἀπ' Αἰγίνης τριήρης, ἡ κατὰ τοὺς Αἰακίδας

ἀπεδήμησε. ἐνθαῦτα ἀνήγον τὰς νῆας ἀπάσας οἱ Ἕλληνες. ἀνα-
γομένοισι δὲ σφί αὐτίκα ἐπέκεατο οἱ βαρβάροι. οἱ μὲν δὲ ἄλλοι 10
Ἕλληνες ἐπὶ πρύμνῃν ἀνεκρούοντο, καὶ ὤκελλον τὰς νῆας. Ἀμεινύς
δὲ Παλληνεὺς, ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἐξαναχθεὶς νηὶ ἐμβάλλει. συμπλα-
κείσης δὲ τῆς νῆος, καὶ οὐ δυναμένων ἀπαλλαγῆναι, οὕτω δὲ οἱ
ἄλλοι Ἀμεινίῃ βοηθέοντες συνέμισγον. Ἀθηναῖοι μὲν οὕτω λέγουσι
τῆς ναυμαχίης γενέσθαι τὴν ἀρχήν· Αἰγινήται δὲ, τὴν κατὰ τοὺς 15
Λιακίδας ἀποδημήσασαν ἐς Ἀἴγιναν, ταύτην εἶναι τὴν ἄρξασαν. Λέ-
γεται δὲ καὶ τὰδε, ὥς φάσμα σφί γυναικὸς ἐφάνη· φανείσαν δὲ
διακελεύεσθαι, ὥστε καὶ ἅπαν ἀκοῦσαι τὸ τῶν Ἑλλήνων στρατό-
πεδον, ὄνειδίσασαν πρότερον τὰδε· “ὦ δαιμόνιοι, μέχρι κόσου
ἔτι πρύμνῃν ἀνακρούεσθε;” κατὰ μὲν δὲ Ἀθηναίους ἐτετάχατο 20
Φοῖνικες· (οἷτοι γὰρ εἶχον τὸ πρὸς Ἐλευσίνος τε καὶ ἑσπέρης
κέρας·) κατὰ δὲ Λακεδαιμονίους, Ἴωνες· οὗτοι δ’ εἶχον τὸ πρὸς τὴν
ἡῶ τε καὶ τὸν Πειραιέα. ἐθελοκάκεον μέντοι αὐτῶν κατὰ τὰς Θεμι-
στοκλέος ἐντολὰς ὀλίγοι· οἱ δὲ πλεῖνες οὐ. ἔχω μὲν νυν συχνῶν
οὐνόματα τριηράρχων καταλέξαι τῶν νῆας Ἑλληνίδας ἐλόντων· 25
χρήσομαι δὲ αὐτοῖσι οὐδὲν πλὴν Θεομήστορος τε τοῦ Ἀνδροδα-
μαντος, καὶ Φυλάκου τοῦ Ἰστιαίου, Σαμίων ἀμφοτέρων. τοῦ δὲ
εἵνεκα μέμνημαι τούτων μούνων, ὅτι Θεομήστωρ μὲν διὰ τοῦτο τὸ
ἔργον Σάμου ἐτυράννευσε, καταστησάντων τῶν Περσέων· Φύλακος
δὲ εὐεργέτης βασιλέος ἀνεγράφη, καὶ χώρῃ οἱ ἐδωρήθη πολλή. οἱ 30
ὁ εὐεργέται [τοῦ] βασιλέος ὁροσάγγαι καλέονται Περσιιστί. περὶ
μὲν νυν τούτους οὕτω εἶχε. τὸ δὲ πλῆθος τῶν νηῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι
ἐκεραΐζετο· αἱ μὲν, ὑπ’ Ἀθηναίων διαφθειρόμεναι· αἱ δὲ, ὑπὸ Αἰγι-
νητέων. ἅτε γὰρ τῶν μὲν Ἑλλήνων σὺν κόσμῳ ναυμαχεόντων κατὰ
τάξιν, τῶν δὲ βαρβάρων οὐ τεταγμένων ἔτι, οὔτε σὺν νόῳ ποιεόντων 35
οἷδὲν, ἔμελλε τοιούτῳ σφί συνοίσεσθαι, οἷόνπερ ἀπέβη. καίτοι
ἦσαν γε καὶ ἐγένοντο ταύτην τὴν ἡμέρην μακρῶ ἀμείνουσες αὐτοὶ

ἑωυτῶν, ἢ πρὸς Εὐβοίῃ· πᾶς τις προθυμέμενος, καὶ δειμαίνων
 Ξέρξην· ἐδόκέε τε ἕκαστος ἑωυτὸν θεήσεσθαι βασιλείᾳ. κατὰ
 40 μὲν δὴ τοὺς ἄλλους οὐκ ἔχω μετεξετέρους εἰπεῖν ἀτρεκέως,
 ὥς ἕκαστοι τῶν βαρβάρων ἢ τῶν Ἑλλήνων ἠγωνίζοντο· κατὰ δὲ
 Ἀρτεμισίην τάδε ἐγένετο, ἀπ' ὧν εὐδοκίμησε μᾶλλον ἔτι παρὰ
 βασιλείῃ. ἐπειδὴ γὰρ ἐς θύρῳζον πολλὸν ἀπίκετο τὰ βασιλέος
 πρήγματα, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἡ νηὺς ἡ Ἀρτεμισίης ἐδιώκετο ὑπὸ
 45 νηὸς Ἀττικῆς. καὶ ἡ, οὐκ ἔχουσα διαφυγέειν, ἔμπροσθε γὰρ αὐτῆς
 ἦσαν ἄλλαι νῆες φίλιαι, ἡ δὲ αὐτῆς πρὸς τῶν πολεμίων μάλιστα
 ἐτύγχανε ἐοῦσα, ἔδοξέ οἱ τότε ποιῆσαι τὸ καὶ συνήνευκε ποιησάσῃ
 διωκομένη γὰρ ὑπὸ τῆς Ἀττικῆς, φέρουσα ἐνέβαλε νηὶ φιλίῃ, ἀν-
 δρῶν τε Καλυνδέων, καὶ αὐτοῦ ἐπιπλέοντος τοῦ Καλυνδέων βασι-
 50 λέος Δαμασιθύμου. εἰ μὲν καὶ τι νεῖκος πρὸς αὐτὸν ἐγεγόνεε ἔτι
 περὶ Ἑλλήσποντον ἐόντων, οὐ μέντοι ἔγωγε ἔχω εἰπεῖν, οὔτε εἰ ἐκ
 προνοίης αὐτὰ ἐποίησε, οὔτε εἰ συνεκύρῃσε ἡ τῶν Καλυνδέων κατὰ
 τύχην παραπεσοῦσα νηὺς. ὥς δὲ ἐνέβαλέ τε καὶ κατέδυσε, εὐτυχίῃ
 χρησαμένη, διπλᾷ ἑωυτὴν ἀγαθὰ ἐργάσατο. ὃ τε γὰρ τῆς Ἀττικῆς
 55 νηὸς τριήραρχος, ὥς εἶδέ μιν ἐμβάλλουσαν νηὶ ἀνδρῶν βαρβάρων,
 νομίσας τὴν νῆα τὴν Ἀρτεμισίης ἢ Ἑλληνίδα εἶναι, ἢ αὐτομολέειν
 ἐκ τῶν βαρβάρων, καὶ αὐτοῖσι ἀμύνειν, ἀποστρέψας πρὸς
 ἄλλας ἐτράπετο. τοῦτο μὲν, τοιοῦτο αὐτῇ συνήνευκε γενέσθαι,
 διαφυγέειν τε καὶ μὴ ἀπολέσθαι· τοῦτο δὲ, συνέβη ὥστε κακὸν
 60 ἐργασαμένην, ἀπὸ τούτων αὐτὴν μάλιστα εὐδοκιμῆσαι παρὰ Ξέρξῃ.
 λέγεται γὰρ, βασιλείᾳ θηεύμενον μαθεῖν τὴν νῆα ἐμβαλοῦσαν· καὶ
 δὴ τίνα εἶπαι τῶν παρεόντων· “δέσποτα, ὅρῃς Ἀρτεμισίην, ὥς εὖ
 ἠγωνίζεται, καὶ νῆα τῶν πολεμίων κατέδυσε;” καὶ τὸν ἐπείρσθαι,
 εἰ ἀληθέως ἐστὶ Ἀρτεμισίης τὸ ἔργον· καὶ τοὺς φάναι σαφέως τὸ
 65 ἐπίσημον τῆς νηὸς ἐπισταμένους· τὴν δὲ διαφθαρεῖσαν ἠπιστάετο
 εἶναι πολεμίνην. τά τε γὰρ ἄλλα, ὥς εἴρηται, αὐτῇ συνήνευκε ἐς

εἰτι χίην γινόμενα, καὶ τὸ τῶν ἐκ τῆς Καλινδικῆς νῆος μηδένα ἀπο-
σωθέντα κατήγορον γενέσθαι. Ξέρξην δὲ εἶπαι λέγεται πρὸς τὰ
φραζόμενα· “οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασί μοι γυναῖκες· αἱ δὲ γυναῖκες,
ἄνδρες.” ταῦτα μὲν Ξέρξην φασὶ εἶπαι.

70

[VIII. 83-88.]

X.

Hanno, B.C. 440 (?).

The Gorillas.

Ἐν δὲ τῷ μιχῷ νήσῳ ἦν, εὐκυία τῇ πρώτῃ, λίμνην ἔχουσα· καὶ
ἐν ταύτῃ νῆσος ἦν ἑτέρα, μεστὴ ἀνθρώπων ἀγρίων. πολλὰ δὲ
πλείους ἦσαν γυναῖκες, θασιεῖαι τοῖς σώμασιν· ἃς οἱ ἐρμηνέες ἐκά-
λου· Γορίλλας. διώκοντες δὲ ἄνδρας μὲν συλλαβεῖν οὐκ ἠδυνή-
θημεν, ἀλλὰ πάντες ἐξέφυγον. κρημνοβάται οἶτες καὶ τοῖς πέτραις
ἀμυνόμενοι, γυναῖκας δὲ τρεῖς, αἱ δάκνουσαί τε καὶ σπαράττουσαι
τοὺς ἄγοντας οὐκ ἠθίλον ἔπεσθαι. ἀποκτείναντες μέντοι αὐτὰς
ἐξεδεύραμεν καὶ τὰς δορὰς ἐκομίσαμεν εἰς Καρχηδόνα.

[Periplus. 18.]

XI.

Protagoras, B.C. 440.

i. Πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος, τῶν μὲν ὄντων ὡς
ἔστι, τῶν δὲ οὐκ ὄντων ὡς οὐκ ἔστι.

ii. Δύο λόγοι εἰσὶ περὶ πάντος πράγματος ἀντικείμενοι ἀλ-
λίλοις.

[Fragm. I, 5.]

BOOK II.

THE ATTIC AGE.

FROM PERICLES TO DEMOSTHENES.

B. C. 440—330.

120090

THE ATTIC AGE.

XII.

*Ion of Chios, B.C. 430.**Sophocles.*

Σοφοκλεῖ τῷ ποιητῇ ἐν Χίῳ συνήντησα ὅτε ἔπλει εἰς Λέσβον
 τρισητάς, ἀνδρὶ παιδιῶδει παρ' οἶνον καὶ δεξιῶ. Ἑρμηςίλειω δέ,
 ξείνου οἱ εὐντος καὶ προξένου Ἀθηναίων, ἐστιῶντος αὐτὸν, ἐπεὶ
 παρὰ τὸ πῦρ ἐστῶς ὁ τὸν οἶνον ἐγχείων παῖς [ἐρυθρὸς] ἐὼν δηλὸς
 ἦν. εἰπέ τε “βοῦλει με ἡδέως πίνειν;” φάντος δ' αὐτοῦ, 5
 “βραδέως τοίνυν καὶ πρόσφερε μοι καὶ ἀπόφερε τῆς κόλिका.”
 ἔτι πολὺ μᾶλλον ἐρυθρίασαντες τοῦ παιδὸς εἶπε πρὸς τὸν
 συγκατακείμενον, “ὥς καλῶς Φρύγιχος ἐποίησεν εἴπας

λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῆσι φῶς ἔρωτος.”

καὶ πρὸς τούτῳ ἡμεῖς θη ὁ Ἑρετριεὺς ἢ Ἑρυθροῖος γραμμάτων 10
 ἐὼν διδάσκαλος. “σοφὸς μὲν δὴ σύ γε εἶ, ὦ Σοφόκλεις, ἐν
 ποιήσει· ὅμως μέντοι γε οὐκ εὖ εἴρηκε Φρύγιχος, πορφυρέας εἰπὼν
 τὰς γνώθους τοῦ καλοῦ. εἰ γὰρ ὁ ζωγράφος χρώματι πορφυρέῳ
 ἀντιείηκε τοῦτῳ τοῦ παιδὸς τὰς γνώθους, οὐκ ἂν ἔτι καλὸς

15 φαίνοιτο. οὐ κάρτα δεῖ τὸ καλὸν τῷ μὴ καλῷ φαινομένῳ εἰκά-
 ζειν.” ἀναγελάσας ἐπὶ τῷ Ἑρετριεῖ Σοφοκλῆς· “οὐδὲ τόδε
 σοι ἀρέσκει ἄρα, ὦ ξένη, τὸ Σιμωνίδειον, κάρτα δοκέον τοῖς
 Ἕλλησιν εὖ εἰρησθαι·

πορφυρέου ἀπὸ στόματος ἰεῖσα φωνὰν παρθείης·

20 οὐδ’ ὁ ποιητής, ἔφη, λέγων χρυσοκόμαν Ἀπόλλωνα· χρυσέαι
 γὰρ εἰ ἐποίησεν ὁ ζωγράφος τὰς τοῦ θεοῦ κόμας καὶ μὴ μελαίναις.
 χεῖρον ἂν ἦν τὸ ζωγράφημα· οὐδὲ ὁ φᾶς ῥοδοδάκτυλον· εἰ γὰρ τις
 εἰς ῥόδεον χρῶμα βάψει τοὺς δακτύλους, πορφυροβάφον χεῖρας
 καὶ οὐ γυναικὸς καλῆς ποιήσσειε.” γελασάντων δὲ, ὁ μὲν Ἑρετριεύς
 25 ἐνωπήθη τῇ ἐπιραπίξει, ὁ δὲ πάλιν τοῦ παιδὸς τῷ λόγῳ εἴχετο.
 * * * τοιαῦτα πολλὰ δεξιῶς ἔλεγέ τε καὶ ἔπρησεν ὅτε πίνου
 ἦ [παῖζοι]. τὰ μέντοι πολιτικά οὔτε σοφὸς οὔτε ῥεκτήριος ἦν,
 ἀλλ’ ὥς ἂν τις εἰς τῶν χρηστῶν Ἀθηναίων.

XIII.

Antiphon, B.C. 420.

Εὖ δ’ ἴστε ὅτι οὐκ ἂν ποτ’ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, εἴ τι ξυνήδειν
 ἑμαυτῷ τοιοῦτον· νῦν δὲ πιστεύων τῷ δικαίῳ, οὗ πλέονος οὐδέτι
 ἔστιν ἄξιον ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι. μηδὲν αὐτῷ συνειδῶτι ἀνύσιον
 εἰργασμένῳ μήτ’ εἰς τοὺς θεοὺς ἡσεβηκότι. ἐν γὰρ τῷ τοιούτῳ
 5 ἥδη καὶ τὸ σῶμα ἀπειρηκὸς ἢ ψυχὴ συνεξέσωσεν, ἐθέλουσα
 ταλαιπωρεῖν διὰ τὸ μὴ ξυνειδέναι ἑαυτῇ. τῷ δὲ ξυνειδύτι τοῦτο
 αὐτὸ πρῶτον πολέμιόν ἐστιν· ἔτι γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἰσχύοντος
 ἢ ψυχὴ προαπολείπει, ἡγουμένη τὴν τιμωρίαν οἱ ἥκειν ταύτην

τῶν ἀσεβημάτων. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τοιοῦτον οὐδέν ξυνειδώς ἤκω
 εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ τοὺς κατηγοροὺς διαβίλλειν οὐδέν ἐστι θαυμαστόν. 10
 τούτων γὰρ ἔργον τοῦτο, ὑμῶν δὲ τὸ μὴ πείθεσθαι τὰ μὴ δίκαια.
 τοῦτο μὲν γὰρ ἐμοὶ πειθομένοις ὑμῖν μεταμελῆσαι ἔστι, καὶ τούτου
 φάρμακον τὸ αἰεὶς κολάσαι. τοῦ δὲ τούτοις πειθομένους ἐξεργά-
 σασθαι ἃ οἱ τοὶ βοῖονται οὐκ ἔστιν ἴσους. οὐδὲ χρόνος πολὺς
 ὁ διαφέρων, ἐν ᾧ ταῦτα νομίμως πράξεθ' ἃ νῦν ὑμᾶς παρανόμως 15
 πείθουσιν οἱ κατήγοροι ψηφίσασθαι. οὗτοι τῶν ἐπειγομένων
 ἐστὶ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τῶν εὖ βουλευομένων. νῦν μὲν οὖν
 γνωρισταὶ γίνεσθε τῆς δίκης, τότε δὲ δικασταὶ τῶν μαρτύρων.
 νῦν μὲν δοξασταί. τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν. ἀραῖς τῶν δέ
 τοι ἐστὶν ἀνδρὸς περὶ βανάτου φεύγοντος τὰ ψευδῆ καταμαρτυ- 20
 ρῆσαι. εἴαν γὰρ τὸ παραχρήμα μόνον πείσωσιν ὥστε ἀποκτείνειν,
 ἅμα τῷ σώματι καὶ ἡ τιμωρία ἀπόλωλεν. οὔτε γὰρ οἱ φίλοι
 ἔτι θελήσουσιν ὑπὲρ ἀπολωλὸς τιμωρεῖν· εἴαν δὲ καὶ βουλευθῶσι,
 τί ἔσται πλεον τῷ γε ἀποθανόντι; νῦν μὲν οὖν ἀποψηφίσασθέ
 μοι· ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκη οὔτοί τε τὸν νομιζόμενον ὄρκον 25
 ὁμοσταμένοι ἐμοῦ κατηγορήσουσι, καὶ ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ κατὰ τοὺς
 κειμένους νόμους διαγνώσεσθε, καὶ ἐμοὶ οὐδεὶς λόγος ἔσται ἔτι,
 εἴαν τι πάσχω, ὥς παράνομος ἀπωλόμην. ταῦτά τοι δέομαι ὑμῶν,
 οὔτε τὸ ἱμέτερον εὐσεβὲς παρὲς οὔτε ἐμαυτὸν ἀποστερῶν τὸ
 δίκαιον· ἐν δὲ τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἔνεστι. 30
 πειθόμενοι δὲ τούτων ὅτῳ βούλεσθε, ἀποψηφίσασθέ μου.

[De Herodis Caede 93-96.]

XIV.

Democritus, B.C. 410.

i. Ἀπ' ὧν ἡμῖν τὰγαθὰ γίνεται, ἀπὸ τῶν αὐτέων καὶ τὰ κακὰ ἐπαυρισκοίμεθα· τῶν δὲ κακῶν ἐκτὸς εἶημεν. αὐτίκα ὕδωρ βαθὺ εἰς πολλὰ χρήσιμον καὶ δ' αὖτε κακόν· κίνδυνος γὰρ ἀποπνιγῆναι. μηχανὴ ὧν εὐρέθη νήχασθαι διδάσκειν.

ii. Ἄνθρωποι τύχης εἰδῶλον ἐπλάσαντο πρόφασιν ἰδίης ἀβουλίας· βαιὰ γὰρ φρονήσι τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλείστα ἐν βίῳ ψυχῇ εὐξύνετος ὀξυδερκέειν κατιθύνει.

iii. Τίχῃ μεγαλύδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φίσσις δὲ αὐτάρκης· διόπερ νικᾷ τῷ ἥσσονι καὶ βεβαίῳ τὸ μέζον τῆς ἐλπίδος.

iv. Πρὸς τούτους γὰρ οἶμαι μάλιστα τὸν Δημόκριτον εἰπεῖν, ὥς εἰ τὸ σῶμα δικάσαιτο τῇ ψυχῇ κακώσεως, οὐκ ἂν αὐτὴν ἀποφυγεῖν.

v. Ὁ φθονέων, ἐωυτὸν ὥς ἐχθρόν λυπέει.

vi. Βίος ἀνεόρταστος μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.

vii. Χρημάτων χρήσις ξὺν νόῳ μὲν χρήσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δημωφελέα· ξὺν ἀνοίῃ δὲ χορηγίῃ ξυιή.

viii. Ἐλπίς κακοῦ κέρδεος ἀρχὴ ζημίας.

ix. Οἱ φειδωλοὶ τὸν τῆς μελίσσης οἶτον ἔχουσι, ἐργαζόμενοι ὥς αἰεὶ βιωσόμενοι.

x. Τὸ νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν πασῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη· τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ἰφ' ἑαυτοῦ, αἷσχιστόν τε καὶ κάκιστον.

xi. Σοφίῃ ἄθαμβος ἀξίη πάντων, τιμιωτάτῃ ἐοῦσα.

xii. Αἰ περί τι σφοδραὶ ὀρέξεις τυφλοῦσι εἰς τ' ἄλλα τὴν ψυχὴν.

xiii. Ἀνδρητὴ τὰς ἄτας σμικρὰς ἔρδει.

xiv. Κρέσσον τὰ οἰκίῃα ἁμαρτήματα ἐλέγχειν ἢ τὰ ὀθνεῖα.

xv. Ἄν δὲ στυτὸν ἔνδοθεν ἀνοίξῃς, ποικίλον τι καὶ πολυπαθὲς κακῶν ταμεῖον εὐρήσεις καὶ θησαύρισμα, ὥς φησι Δημόκριτος, οἷκ ἔξωθεν ἐπιρρεόντων, ἀλλ' ὥσπερ ἐγγείους καὶ αὐτόχθονας πηγὰς ἐχόντων, ἃς ἀνήσιν ἢ κακία, πολύχυτος καὶ δαψυλὴς οὖσα τοῖς πάθεσιν.

xvi. Φαῖλον, κἂν μόνος ᾖς, μήτε λέξις μήτε ἐργάσῃ· μάθε δὲ πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων σεωυτὸν αἰσχύνεσθαι.

xvii. Λόγος ἔργου σκίῃ.

xviii. Μηδὲν τι μᾶλλον τοῖς ἀνθρώπους αἰδέεσθαι ἑωυτοῦ, μηδὲ τι μᾶλλον ἐξεργάζεσθαι κακόν, εἰ μέλλει μηδεὶς εἰδῆσειν, ἢ εἰ πάντες ἀνθρώποι· ἀλλ' ἑωυτὸν μάλιστα αἰδέεσθαι καὶ τοῦτον νόμον τῇ ψυχῇ κατιστάναι, ὥστε μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον.

xix. Πολλοὶ θρῶντες τὰ αὔχιστα λόγους τοὺς ἀρίστους ἀσκέουσι.

xx. Μοῖνοι θεοφιλέες, ὅσοισι ἐλθρὸν τὸ ἀδικεῖν.

xxi. Ἀγαθὸν οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ τὸ μηδὲ ἐθέλειν.

xxii. Πλέονες ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος.

xxiii. Ἀμαρτίας αἰτὴ ἢ ἀμαθία τοῦ κρέσσονος.

xxiv. Μὴ δαὶ φόβον, ἀλλὰ δαὶ τὸ δῖον χρεῶν ἀπέχεσθαι ἁμαρτημάτων.

xxv. Οἰκίῳ ἐλευθερίας παρρησίῃ· κίνδυνος δὲ ἢ τοῦ καιροῦ διάγνωσις.

xxvi. Φύσεως μὲν γὰρ ἀρετὴν διαφθείρει βέλυνμία, φανulότητα ἐξ ἐπαγορθοῦ διδαχὴ· καὶ τὰ μὲν βῆδια τοῖς ἀμελοῦντας φείγει, τὰ δὲ χαλεπὰ ταῖς ἐπιμελείαις ἀλίσκεται.

xxvii. Ἡ παιδεία εὐτυχέουσι μὲν ἐστὶ κόσμος, ἀτυχέουσι δὲ καταφύγιον.

xxviii. Ἡ φύσις καὶ ἡ διδαχὴ παραπλήσιόν ἐστι· καὶ γὰρ ἡ

διδαχὴ μεταρρυσμοῖ τὸν ἄνθρωπον, μεταρρυσμοῦσαι δὲ φυσιοποιεῖ.

XXIX. Κρέσσονές εἰσι αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες ἢ ὁ τῶν ἀμαθέων πλοῦτος.

XXX. Πολυνοῖν, οὐ πολυμαθὴν ἀσκέειν χρεῖ.

XXXI. Μὴ πάντα ἐπίστασθαι προθύμεο, μὴ πάντων ἀμαθὴς γένη.

XXXII. Ἐνὸς φιλήν ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων ἀπάντων.

XXXIII. Ζῆν οὐκ ἄξιος, ὅτῳ μηδεὶς ἐστι χρηστὸς φίλος.

XXXIV. Γυνὴ μὴ ἀσκέτω λόγον· δεινὸν γάρ.

XXXV. Ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις καὶ ἀνανδρία ἐσχάτη.

XXXVI. Ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετέειν βίον ἀνθρώπων· δύναται δὲ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν· τοῖσι γὰρ πειθομένοισι τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται.

XXXVII. Ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενίη τῆς παρὰ τοῖσι δυνατοῖσι καλεομένης εὐδαιμονίης τοσοῦτόν ἐστι αἰρετωτέρη ὁκόσον ἐλευθερίῃ δουλείης.

XXXVIII. Ὁ ἀδικέων τοῦ ἀδικεομένου κακοδαιμονέστερος.

XXXIX. Ὁ κόσμος σκηνή, ὃ βίος πάροδος· ἡλθες, εἶδες, ἀπῆλθες.

[Fragm.]

XV.

Andocides, B.C. 410.

Σκέψασθε τοίνυν καὶ ταῖδε, ἃν με σώσητε, οἷον ἔχετε πολίτην· ὃς πρῶτον μὲν ἐκ πολλοῦ πλούτου, ὅσον ὑμεῖς ἴστε, οὐ δι' ἑμαυτὸν ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην, ἔπειτα δὲ καὶ βίον εἰργασάμην ἐκ τοῦ δικαίου, τῇ γνώμῃ

καὶ ταῖν χερσίν ταῖν ἑμαυτοῦ· ἔτι δὲ εἰδότα μὲν οἷόν ἐστι πόλεως 5
 τῆς αὐτῆς πολίτην εἶναι, εἰδότα δὲ οἷόν ἐστι ξένον εἶναι καὶ μέτακτον
 ἐν τῇ τῶν πλησίον, ἐπιστάμενον δὲ οἷον τὸ σωφρονεῖν καὶ ὀρθῶς
 βουλεύεσθαι, ἐπιστάμενον δ' οὖν τὸ ἁμαρτύνοντα πράξει κακῶς,
 πολλοῖς συγγενόμενος καὶ πλείστον πειραθεὶς, ἀφ' ὧν ἐμοὶ ξενίαι
 καὶ φιλότιτες πρὸς πολλοῖς καὶ βασιλέας καὶ πόλεις καὶ ἄλλους 10
 ἰδίᾳ ξένους γαίγηνται, ὧν ἐμὲ σώσαντες μεθέξετε, καὶ ἔστιν ἡμῖν
 χρῆσθαι τοίοις, ὅπου ἂν ἐν καιρῷ τι ἡμῖν γίνηται. ἔχει δὲ καὶ
 ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, οὕτως· ἐάν με νυνὶ διαφθείρητε, οὐκ ἔστιν ἡμῖν
 ἔτι λοιπὸς τοῦ γένους τοῦ ἡμετέρου οὐδεὶς, ἀλλ' οἴχεται πᾶν
 πρόρριζον. καίτοι οὐκ ὕναιδος ἡμῖν ἐστὶν ἢ Ἀνδοκίδου καὶ 15
 Λεωγόρου οἰκία οἶσα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τότε ἢν ὕναιδος, ὅτ'
 ἐμοῦ φεύγοντος Κλεοφῶν αὐτὴν ὁ λυροποιὸς ᾤκει. οὐ γὰρ ἔστιν
 ὅστις πώποτε ἡμῶν παριὼν τὴν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν ἀνεμνήσθη
 ἢ ἰδίᾳ τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν παθὼν ὑπ' ἐκείνων, οἱ πλείστας μὲν
 στρατηγήσαντες στρατηγίας πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ 20
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἡμῖν ἀπέδειξαν, πλείστας δὲ ἄλλας
 ἀρχὰς ἄρξαντες καὶ χρήματα διαχειρίσαντες τὰ ἡμέτερα οὐδὲν
 πώποτε ὧφλον, οὐδ' ἡμάρτηται οὐδὲν οὔτε ἡμῖν εἰς ἡμᾶς οὔτε
 ἡμῖν εἰς ἡμᾶς, οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτῃ καὶ κοινοτάτῃ αἰὲ τῷ
 ὀνομαίνῳ. οὐδ' ἔστιν ὅπου ἐκείνων τις τῶν ἀνδρῶν καταστάς εἰς 25
 ἀγῶνα ἀπήτησεν ἡμᾶς χάριν τούτων τῶν ἔργων. μὴ τοίνυν, εἰ
 αὐτοὶ τεθῆασιν, καὶ περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἐπιλάβησθε, ἀλλ'
 ἀναμνησθέντες τῶν ἔργων νομίσατε τὰ σώματα αὐτῶν ὀρᾶν αἰτου-
 μένων ἐμὲ παρ' ἡμῶν σώσαι. τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάζομαι δεησό-
 μενον ὑπὲρ ἑμαυτοῦ; τὸν πατέρα; ἀλλὰ τέθνηκεν. ἀλλὰ τοὺς 30
 ἀδελφοὺς; ἀλλ' οὐκ εἰσὶν. ἀλλὰ τοὺς παῖδας; ἀλλ' οὐπω
 γαίγηνται. ὑμεῖς τοίνυν καὶ ἀντὶ πατρὸς ἐμοὶ καὶ ἀντὶ ἀδελφῶν
 καὶ ἀντὶ παίδων γένεσθε· εἰς ἡμᾶς καταφεύγω καὶ ἀντιβόλῳ καὶ

ἰκετεύω· ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι σώσατε, καὶ
 35 μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίους πολίτας ποιεῖσθαι δι'
 ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας ὁμολογουμένως, οἷς
 προσήκει ἀνδράσιν ἀγαθῆς εἶναι καὶ βουλόμενοι δυνήσονται,
 τοιούτους δὲ ἀπόλλυτε. μὴ δῆτα. ἔπειτα καὶ ταυθ' ὑμῶν δέομαι,
 εὖ ποιῶν ὑμᾶς ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι. ὥστ' ἐμοὶ μὲν πειθόμενοι
 40 οὐκ ἀποστερεῖσθε εἴ τι ἐγὼ δυνήσομαι ὑμᾶς εὖ ποιεῖν· εἰ δὲ
 τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς· πεισθῆτε, οὐδ' ἂν ὑστέρῃ χρόνῳ ὑμῖν
 μεταμελήσῃ, οὐδὲν ἔτι πλέον παύσετε. μὴ τοίνυν μήθ' ὑμᾶς
 αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσῃτε μήτ' ἐμὲ τῶν εἰς
 ὑμᾶς. ἀξιῶ δ' ἔγωγε τούτους οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγί-
 45 στης εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἔλεγχον ἔδοσαν, ἀναβάντας
 ἐνταυθοῖ συμβουλευεῖν ὑμῖν ἃ γινώσκουσι περὶ ἐμοῦ. δεῦρο
 Ἄνυτε, Κέφαλε, ἔτι δὲ καὶ οἱ φυλέται οἱ ἡρημένοι μοι συνδικεῖν,
 Θράσυλλος καὶ οἱ ἄλλοι.

[De Myst. 144-150.]

XVI.

Thucydides, B.C. 410.*History.*

1. Ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπὶ
 τὰ ἐτοῖμα μᾶλλον τρέπονται. ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων ὅμως
 τοιαῦτα ἂν τις νομίζων μάλιστα ἃ διήλθον οὐχ ἁμαρτάνοι, καὶ
 οὔτε ὥς ποιηταὶ ὑμνήκασι περὶ αὐτῶν ἐπὶ τὸ μείζον κοσμοῦντες
 5 μᾶλλον πιστεύων, οὔτε ὥς λογογράφοι ξυνέθεσαν ἐπὶ τὸ προσ-
 αγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον, ὅντα ἀνεξέλεγκτα καὶ τὰ
 πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνευικῆκτα,

εὐρησθαι δὲ ἡγησάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων ὥς παλαιὰ εἶναι ἀποχρώντως. καὶ ὁ πόλεμος οὗτος. καίπερ τῶν ἀνθρώπων ἐν ᾧ μὲν ἂν πολεμῶσι τὸν παρόντα αἰὲ μέγιστον κρινόντων, παντα- 10 μένων δὲ τὰ ἀρχαῖα μᾶλλον θαυμαζόντων, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦσι δηλώσει ὅμως μείζων γεγενημένος αὐτῶν. καὶ ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι ἢ μέλλοντες πολεμήσειν ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες, χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῖσαι ἦν. ἐμοὶ τε ὦν αὐτὸς ἤκουσα καὶ τοῖς ἄλλοθεν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλ- 15 λουσιν· ὥς δ' ἂν ἐδόκουν ἐμοὶ ἕκαστοι περὶ τῶν αἰὲ παρίντων τὰ δέοντα μάλιστα εἰπεῖν, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἡξίωσα γρά- φειν, οὐδ' ὥς ἐμοὶ ἐδόκει, ἀλλ' οἷς τε αὐτὸς παρῆν, καὶ παρὰ τῶν 20 ἄλλων ὅσον δυνατόν ἀκριβεῖα περὶ ἐκάστου ἐπεξελθών. ἐπιπόνως δὲ εὐρίσκετο, διότι οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἐκάστοις οὐ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλ' ὥς ἐκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχει. καὶ ἐς μὲν ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μνηθῶδες αὐτῶν ἀτερπέστερον φα- νεῖται· ὅσοι δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς σκοπεῖν 25 καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὖθις κατὰ τὸ ἀνθρώπειον τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι, ὠφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἔξει. κτῆμά τε ἐς αἰὲ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρήμα ἀκούειν ξύγκειται.

[I. 20-22.]

Pericles' Funeral Oration.

ii. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι οἱ Ἀθηναῖοι τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώ- μενοι δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν ὅστ' ἀποτίθενται τῶν ἀπο- γενομένων πρότιστα σκηνὴν ποιήσαντες, καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ

5 ἕκαστος ἦν τι βούληται. ἐπειδὴν δὲ ἡ ἐκφορὰ ἦ, λάρνακας κυπαρισ-
 σίνας ἄγουσιν ἄμαξαι, φυλῆς ἐκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ ὅστ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 ἕκαστος ἦν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμένη τῶν
 ἀφανῶν, οἳ ἂν μὴ εὐρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. ξυνεκφέρει δὲ ὁ βουλό-
 μενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναῖκες πάρεις αἱ προσήκουσαι
 10 ἐπὶ τὸν τάφον ὀλοφυρόμεναι. τιθέασιν οὖν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα,
 ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως, καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ
 θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλὴν γε τοῖς ἐν Μαραθῶνι
 ἐκείνων δὲ διαπρεπῇ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον
 ἐποίησαν. ἐπειδὴν δὲ κρύψωσι γῇ, ἀνὴρ ἡρῆμένος ὑπὸ τῆς πύλεως,
 15 ὃς ἂν γνώμη τε δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιόσπει προήκη, λέγει
 ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. ὧδε
 μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, ὅποτε ξυμβαίῃ αὐτοῖς,
 ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς ὁ
 Ξανθίππου ἡρέθη λέγειν. καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε, προελθὼν
 20 ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὥς
 ἐπὶ πλείστον τοῦ ὀμίλου, ἔλεγε τοιαῦδε. “ Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν
 εἰθάρδε εἰρηκτόων ἤδη ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον
 τόνδε, ὥς καλὸν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι
 αὐτόν. ἐμοὶ δ' ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενο-
 25 μένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς, οἷα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον
 τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὀράτε, καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν
 ἀρετῶν κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. χαλεπὸν
 γὰρ τὸ μετρίως εἰπεῖν ἐν ᾧ μάλιστα καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βε-
 βαιοῦται. ὃ τε γὰρ ξυνειδῶς καὶ εὖνους ἀκροατῆς τάχ' ἂν τι
 30 ἐνδεεστερώς πρὸς ἃ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται νομίσειε δηλοῦσθαι,
 ὃ τε ἄπειρος ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν
 ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούοι. μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ
 ἐτέρων λεγόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οὔηται ἱκανὸς εἶναι

δρᾶσαι τι ὧν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες ἤδη
 καὶ ἀπιστοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα 35
 καλῶς ἔχειν, χρή καὶ ἐμὲ ἐπόμενον τῷ νόμῳ πειραῖσθαι ὑμῶν τῆς
 ἐκάστου βουλῆσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλείστον. ἄρξομαι
 δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρίπον δὲ
 ἅμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γὰρ
 χώραν αἰεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι 40
 τοῖδε ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρέδωκαν. καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου
 καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν· κτησάμενοι γὰρ πρὸς οἷς ἐδέξαντο,
 ὅσῃν ἔχομεν ἀρχὴν, οὐκ ἀπόνως ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. τὰ
 δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἶδε οἱ νῦν ἔτι ὄντες μάλιστα ἐν τῇ
 καθεστηκυῖᾳ ἡλικίᾳ ἐπηυξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρε- 45
 σκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὧν ἐγὼ
 τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἷς ἕκαστα ἐκτέθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἢ οἱ
 πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἢ Ἑλληνα πόλεμον ἐπιόντα προθύμως
 ἡμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος εἰσώ· ἀπὸ δὲ
 οἷας τε ἐπιτηδεύσεως ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ καὶ μεθ' οἷας πολιτείας καὶ 50
 τρόπων ἐξ ὧν μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον εἶμι καὶ
 ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπὶ τε τῷ παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῇ
 λεχθῆναι αὐτὰ, καὶ τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμ-
 φορον εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι. χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ
 τοὺς τῶν πέλας νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τινὲς ἢ 55
 μιμούμενοι ἐτέρους. καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς
 πλείονας οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται· μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοῖς
 νόμοις πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν,
 ὡς ἕκαστος ἐν τῷ εἰδοκιμεί, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλείον ἐς τὰ κοινὰ
 ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται, οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δὲ τι ἀγαθὸν 60
 δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυνται. ἐλευθέρως δὲ τὰ
 τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ'

- ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν, οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ'
 ἡδονὴν τι δρᾷ, ἔχοντες, οὐδὲ ἀζημίους μὲν λυπηρὰς δὲ τῇ ὕψει
 65 ἀχθιδόνας προστιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες
 τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε αἰὲ ἐν ἀρχῇ
 ὄντων ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ'
 ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεύται καὶ ὅσοι ἄγραφοι ὄντες αἰσχύνῃ
 ὁμολογουμένην φέρουσι. καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀνα-
 70 παύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μὲν γε καὶ θυσίαις διετησίους
 νομίζοντες, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέσιν, ὧν καθ' ἡμέραν ἡ
 τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. ἐπεισέρχεται δὲ διὰ μέγεθος τῆς
 πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρα
 τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν
 75 ἄλλων ἀνθρώπων. διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις
 τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τήν τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν, καὶ οὐκ
 ἔστιν ὅτε ξεινηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος, ὃ
 μὴ κρυφθὲν ἂν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφεληθεῖν, πιστεύοντες οὐ
 ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλεόν καὶ ἀπάταις ἢ τῷ ἄφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς
 80 τὰ ἔργα εὐψύχῳ· καὶ ἐν ταῖς παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει
 εὐθύς νέοι ὄντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαι-
 τώμενοι οὐδὲν ἥσσον ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν.
 τεκμήριον δέ· οὔτε γὰρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἐκάστους, μετὰ πάντων
 δ' ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τήν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελ-
 85 θόντες οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνο-
 μένους μαχόμενοι τὰ πλείω κρατοῦμεν. ἀθρόα τε τῇ δυνάμει ἡμῶν
 οὐδεὶς πω πολέμιος ἐνέτυχε διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέ-
 λειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν· ἦν δέ
 που μορίῳ τινὶ προσμίξωσι, κρατήσαντές τέ τινας ἡμῶν πάντας
 90 αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἡσσησθαι. καίτοι
 εἰ ῥαθυμία μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλεῖον

ἢ τρόπων ἀνδρίας ἐθέλομεν κινδυνεύειν. περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκαμνεῖν. καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν αἰὲ μοχλούντων φαίνεσθαι, καὶ ἔν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις. φιλοκαλοῦμεν γὰρ μετ' εὐτελείας καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας. πλοῖτ' τε ἔργον μᾶλλον καιρῷ ἢ λόγον κόμπω χρώμεθα. καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τιμὴν αἰσχροῦν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἴσχιον. ἔν τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γινώσκειν· μόνοι γὰρ τὸν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν. καὶ αὐτοὶ ἥτοι κρίνομεν γε ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα. οὐ τοῖς λόγοις τοῖς ἔργοις βλάβην ἡγνούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδασθῆναι μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ᾧ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τότε ἔχομεν ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὁ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ἕκκον φέρει. κράτιστοι δ' ἂν τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν οἱ τὰ τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γινώσκοντες καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰ ἐς ἀρετὴν ἡγωνιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γὰρ πάσχοντες εὖ ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοῖς φίλοις. βεβαιώτερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σῶζειν· ὁ δ' ἀντοφείλων ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. καὶ μόνοι οἱ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ ἢ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τιμὰ ὠφελοῦμεν. ξυνελών τε λέγω τὴν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν εἶναι, καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἂν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλείστ' ἂν εἶδῃ καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστα ἂν εἰτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι. καὶ ὥς οἱ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια. αὐτὴ ἢ δύναιμι τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτησιμάμεθα, 120

σημαίνει. μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πείραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἷων κακοπαθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν ὥς οὐχ ὑπ' ἀξίων ἄρχεται. μετὰ μεγάλων δὲ σημείων καὶ οὐ δὴ τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν

125 παρυσχόμενοι τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα, καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὀμήρου ἐπαινέτου οὔτε ὅστις ἔπεισι μὲν τὸ αἰτیکا τέρψει, τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἢ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν

130 αἰδία ξυγκατοικίσαντες. περὶ τοιαύτης οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως, δικαιῶντες μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτήν, μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν λειπομένων πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν. διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα καὶ οἷς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως,

135 καὶ τὴν εἰλογίαν ἅμα ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανεράν σημείοις καθιστάς. καὶ εἴρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα· ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα, αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἰσόρροπος ὥσπερ τῶνδε ὁ λόγος τῶν ἔργων φανείη. δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηνύουσα καὶ τελευταία

140 βεβαιούουσα ἢ νῦν τῶνδε καταστροφή. καὶ γὰρ τοῖς τᾶλλα χείροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτιθέσθαι· ἀγαθῷ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἔβλαψαν. τῶνδε δὲ οὔτε πλούτῳ τις τὴν ἔτι ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη, οὔτε πενίας ἐλπίδι, ὥς κἂν ἔτι δια-

145 φυγῶν αὐτὴν πλουτήσκειν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο· τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες, καὶ κινδύνων ἅμα τύνδε κάλλιστον νομίσαντες, ἐβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι τῶν δὲ ἐφίεσθαι, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσκειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ ἤδη ὀρωμένου σφίσιν αὐτοῖς

ἀξιούντες πεποιθέιναι, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν μᾶλλον 150
 ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδύντες σώζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχυρὸν τοῦ λόγου
 ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ
 τέλῃς ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλογῆσαν.
 καὶ οἷδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοῖδε ἐγένοντο· τοὺς δὲ
 λοιποὺς χρήσασθαι μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν 155
 ἀξιούν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας μὴ λόγῳ
 μόνῳ τὴν ὠφελίαν, ἣν ἂν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοῦς ὑμᾶς εἰδότας
 μηκύνει, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν,
 ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους
 καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξη εἶναι, 160
 ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γινώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν
 τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο, καὶ ὁπότε καὶ
 πείρα του σφαλεῖν, οὐκ οὐκ καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρως ἀρετῆς
 ἀξιούντες στερίσκειν, κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προῖέμενοι. κοινῇ
 γὰρ τὰ σώματα διδόντες ἰδίᾳ τὸν ἀγῆρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ 165
 τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κείται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἢ
 δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ αἰεί-
 μιητος καταλείπεται. ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῇ τάφος, καὶ
 οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ
 μὴ προσηκούσῃ ἄγραφος μνήμη παρ' ἐκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ 170
 τοῦ ἔργου ἐνδαιτύεται. οὐς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες, καὶ τὸ εὐδαιμον
 τὸ ἐλείθερον τὸ δὲ ἐλείθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες, μὴ περιωρᾶσθε
 τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιότερον
 ἀφειθεῖν ἂν τοῦ βίου, οἷς ἐλπίς οὐκ ἔστ' ἀγαθοῦ, ἀλλ' οἷς ἢ
 ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται καὶ ἐν οἷς μάλιστα 175
 μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἣν τι παίσωσιν. ἀλγεινότερα γὰρ ἀνδρὶ γε
 φρόνημα ἔχοντι ἢ [ἐν τῷ] μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις ἢ ὁ μετὰ
 ῥώμῃς καὶ κοινῇ ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενας ἀναίσθητος θάνατος.

διόπερ καὶ τοῦς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι
 170 μᾶλλον ἢ παραμυθήσομαι. ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπί-
 στανται τραβέντες· τὸ δ' εὐτυχές. οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λά-
 χωσιν, ὥσπερ οἶδε μὲν νῦν τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ οἷς
 ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη.
 χαλεπὸν μὲν οἷν οἶδα πείθειν ὄν, ὧν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνή-
 185 ματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτέ καὶ αὐτοὶ ἡγάλλεσθε· καὶ λύπη
 οὐχ ὧν ἂν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὗ ἂν
 ἐβλῆς γενόμενος ἀφαιρεθῇ. καρτερεῖν δὲ χρή καὶ ἄλλων παίδων
 ἐλπίδι, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι· ἰδίᾳ γάρ τε τῶν οὐκ
 ὄντων λήθῃ οἱ ἐπιγινόμενοί τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν.
 190 ἔκ τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει· οὐ γὰρ οἷόν τε
 ἴσον τι ἢ δίκαιον βουλευέσθαι οἱ ἂν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου
 παραζαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ παρηβήκατε, τὸν τε
 πλείονα κέρδος ὄν εὐτυχεῖτε βίον ἡγεῖσθε καὶ τόνδε βραχὺν
 ἔσσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ κουφίξεσθε. τὸ γὰρ φιλότιμον
 195 ἀγῆρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν.
 ὥσπερ τινές φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι. παισὶ δ' αὖ
 ὅσοι τῶνδε πάρεστε ἢ ἀδελφοῖς ὀρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα· τὸν γὰρ
 οὐκ ὄντα ἅπας εἶωθεν ἐπαινεῖν, καὶ μόλις ἂν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς
 οὐχ ὅμοιοι ἀλλ' ὀλίγω χείρους κριθείητε. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι
 200 πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν ἀνανταγωνίστω εὐνοία τετί-
 μηται. εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χρεία
 ἔσονται, μνησθῆναι, βραχεῖα παραινέσει ἅπαν σημανῶ. τῆς τε γὰρ
 ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἢ δόξα, καὶ
 ἥς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς περίῃ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ἦ.
 205 εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶχον πρόσφορα, καὶ
 ἔργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἤδη κεκύσμηται, τὰ δὲ αὐτῶν τοῦς
 παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ ἢ πύλιν μέχρι ἡβῆς θρέψει, ὠφέλιμον

στέφανον τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λειπομένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προ-
τιθέισα· ἄλλα γὰρ οἷς κείται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες
ἄμειντοι παλιτεύουσι. νῦν δὲ ἀπολοφυράμενοι ὃν προσήκει ἕκαστος 210
ἄπιτε.”

[II. 34-46.]

Cleon.

iii. Ὑ Πολλάκις μὲν ἤδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δημοκρατίαν
ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἐτέρων ἄρχειν, μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ἡμετέρα
περὶ Μυτιληναίων μεταμελεία. διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ
ἀνεπιστεύλευτον πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ
ἔχετε, καὶ ὅ τι ἂν ἡ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἢ οἴκτω
ἐνδῶτε, οἶκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οἶκ ἐς τὴν τῶν ξυμ-
μάχων χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν
ἀρχὴν καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ ἄκοντας ἀρχομένους,
τί τί οἶκ ἐξ ὧν ἂν χαρίζησθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν,
ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν ἰσχυρὶ μᾶλλον ἢ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε. πάν- 10
των δὲ δεινότατον εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξη
περί, μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις
κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε μετὰ σωφρο-
σύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας, οἳ τε φαυλότεροι
τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἄμεινον 15
ἀκούσι τὰς πόλεις. οἳ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται
φαίνεσθαι τῶν τε αἰὲ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι, ὥς ἐν
ἄλλαις μείζουσιν οἶκ ἂν δηλώσαντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου
τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς πόλεις· οἳ δ' ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ ἑαυτῶν
ξενέσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιούσιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι 20
δὲ οὐ καλῶς εἰπόντος μέμψασθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὄντες ἀπὸ τοῦ
ἴσου μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ ὀρθοῦνται τὰ πλείω. ὥς οὖν χρὴ καὶ
ἡμᾶς ποιούοντας, μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους
παρὰ δόξαν τῷ ἡμετέρῳ πλήθει παραινεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός

25 εἰμι τῇ γνώμῃ καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὖθις περὶ Μυτι-
 ληναίων λέγειν καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποησάντων, ὃ ἔστι πρὸς
 τῶν ἡδικοκῶτων μᾶλλον (ὁ γὰρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρα τῇ
 ὀργῇ ἐπεξέρχεται, ἀμύνασθαι δὲ τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον
 ἀντίπαλον ὃν μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει), θαυμάζω δὲ καὶ
 30 ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν καὶ ἀξιώσων ἀποφαίνειν τὰς μὲν Μυτιλη-
 ναίων ἀδικίας ἡμῖν ὠφελίμους οὖσας, τὰς δ' ἡμετέρας ξυμφορὰς
 τοῖς ξυμμάχοις βλάβας καθισταμένας. καὶ δῆλον ὅτι ἡ τῷ λέγειν
 πιστεύσας τὸ πᾶν δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὥς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνί-
 σαιτ' ἂν, ἡ κέρδει ἐπαιρούμενος τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας
 35 παράγειν πειράσεται. ἡ δὲ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν
 ἄθλα ἐτέροις δίδωσιν, αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει. αἵτιοι δ'
 ὑμεῖς κακῶς ἀγωνοθετοῦντες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων
 γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων, τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν
 εὖ εἰπόντων σκοποῦντες ὥς δυνατὰ γίγνεσθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα
 40 ἤδη, οὐ τὸ δραστὲν πιστότερον ὕφει λαβύντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν ἀπὸ
 τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησάντων· καὶ μετὰ καινότητος μὲν λόγου
 ἀπατᾶσθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλιν,
 δοῦλοι ὄντες τῶν αἰεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθίτων, καὶ
 μάλιστα μὲν αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι, εἰ δὲ μὴ,
 45 ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τοιαῦτα λέγουσι μὴ ὕστεροι ἀκολουθήσαι
 δοκεῖν τῇ γνώμῃ, ὁξέως δέ τι λέγοντος προεπαυνέσαι, καὶ προαι-
 σθέσθαι τε πρῶθυμοι εἶναι τὰ λεγόμενα καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ
 ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα· ζητοῦντές τε ἄλλο τι ὥς εἰπεῖν ἢ ἐν οἷς
 ζῶμεν, φρονοῦντες δὲ οὐδὲ περὶ τῶν παρόντων ἱκανῶς· ἀπλῶς τε
 50 ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσώμενοι, καὶ σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθήμενοις
 μᾶλλον ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις. ὦν ἐγὼ πειρώμενος ἀπο-
 τρέπειν ὑμᾶς, ἀποφαίνω Μυτιληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν
 ἡδικοκῶτας ὑμᾶς. ἐγὼ γὰρ, οἵτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν

ἡμετέραν ἀρχὴν ἢ οἵτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέ-
 στησαν, ξυγγνώμην ἔχῳ· νῆσον δὲ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν, 55
 καὶ κατὰ θάλασσαν μόνον φοβούμενοι τοὺς ἡμετέρους πολεμίους,
 ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ τριήρων παρασκευῇ οὐκ ἄφρακτοι ἦσαν πρὸς αὐτοὺς,
 αὐτόνομοί τε οἰκοῦντες καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑφ' ἡμῶν τοιαῦτα
 εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὗτοι ἢ ἐπεβούλευσάν τε καὶ ἐπανεῖστησαν
 μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν (ἀπόστασις μὲν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων 60
 ἐστίν), ἐξήγησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες δια-
 φθεῖραι· καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ' αὐτοὺς δύναμιν κτώ-
 μενοι ἀντεπολέμησαν. παράδειγμα δὲ αὐτοῖς οἷτε αἱ τῶν πέλας
 ξυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποστάντες ἤδη ἡμῶν ἐχειρώθησαν, οἷτε
 ἢ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὅκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινὰ· γενό- 65
 μενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν
 τῆς ὀνύμεως ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἤραυτο, ἰσχὺν
 ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐν ᾧ γὰρ ᾤθησαν περιέσεσθαι,
 ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. εἴωθε δὲ τῶν πόλεων αἷς ἂν μά-
 λιστα καὶ δι' ἐλαχίστου ἀπροσδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν 70
 τρέπειν· τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα
 ἀσφαλέστερα ἢ παρὰ δόξαν· καὶ κακοπραγίαν ὥς εἰπεῖν ῥᾶον
 ἀπωθοῦνται ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται. χρῆν δὲ Μυτιληναίους καὶ
 πάσαις μὴδὲν διαφέροντας τῶν ἄλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι, καὶ
 οἷκ ἂν ἐς τότε ἐξῆβρισαν· πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ 75
 μὲν θεραπεῖον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. κολα-
 σθήτωσαν δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἢ
 αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσῃτε. πάντες γὰρ ἡμῖν γε
 ὁμοίως ἐπέθεντο, οἷς γ' ἐξῆν ὥς ἡμᾶς τρεπομένοις νῦν πάλιν ἐν τῇ
 πόλει εἶναι. ἀλλὰ τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βε- 80
 βαιώτερον ξυναπέστησαν. τῶν τε ξυμμάχων, σκέψασθε, εἰ τοῖς τε
 ἀναγκασθείσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἐκούσιν ἀποστᾶσι τὰς

αὐτὰς ζημίας προσέλῃσετε, τίνα οἴεσθε ὄντινα οὐ βραχεία προφάσει
 ἀποσπῆσεσθαι, ὅταν ἡ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσις ἢ ἡ σφαλέντι
 85 μηδὲν παθεῖν ἀνέκестον; ἡμῖν δὲ πρὸς ἐκάστην πόλιν ἀποκεκινδυ-
 νεύεται τὰ τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. καὶ τυχόντες μὲν πόλιν
 ἐφθαρμένην παραλαβόντες τῆς ἔπειτα προσόδου, δι' ἣν ἰσχύομεν,
 τὸ λοιπὸν στερήσεσθε, σφαλέντες δὲ πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρ-
 χουσιν ἔξομεν· καὶ ὃν χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς
 90 ἀνθίστασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν. οὐκ οὖν δεῖ
 †προθεῖναι† ἐλπίδα οὔτε λόγῳ πιστὴν οὔτε χρήμασιν ὀνητὴν, ὥς
 ξυγγνώμην ἁμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήψονται. ἄκουτες μὲν γὰρ οἱ κ
 ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβούλευσαν· ξύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούειν.
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τότε πρῶτον καὶ νῦν διαμάχομαι μὴ μεταγνώμαι
 95 ὑμᾶς τὰ προθεδογμένα, μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ,
 οἴκτῳ καὶ ἡδονῇ λόγων καὶ ἐπιεικείᾳ, ἁμαρτάνειν. ἔλεός τε γὰρ
 πρὸς τοῖς ὁμοίοις δίκαιος ἀντιδίδοσθαι, καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὐτ'
 ἀντοικτιοῦντας ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας ἀεὶ πολεμίους· οἳ τε
 τέρποντες λόγῳ ῥήτορες ἔξουσιν καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα,
 100 καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡ μὲν πόλις βραχεία ἡσθείσα μεγάλα ζημιώσεται, αὐτοὶ
 δὲ ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήψονται· καὶ ἡ ἐπιείκεια
 πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον
 δίδεται ἢ πρὸς τοὺς ὁμοίους τε καὶ οὐδὲν ἦτσον πολεμίους ὑπολει-
 πομένους. ἐν δὲ ξυνελὼν λέγω· πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τὰ τε δίκαια
 105 ἐς Μυτιληναίων καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε, ἄλλως δὲ γνόντες
 τοῖς μὲν οὐ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαίωσεσθε. εἰ γὰρ
 οἵτοι ὀρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεῶν ἄρχοιτε. εἰ δὲ δὴ καὶ
 οὐ προσῆκον ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὰ τὸ εἰκός τοι καὶ
 τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ
 110 ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνασθαι
 καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβουλεῖ πάντων φανῇ-

ναι, ἐνέμιμνέντες ἅ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ἑμῶν.
 Ἄλλως τε καὶ προῦπάρξαντας ἀδικίας. μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν προ-
 ρήσσει τινα κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται καὶ διόλλυνται, τὸν κίν-
 ὀντων ἐφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ· ὁ γὰρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ 115
 τι παθὼν χαλεπώτερος διαφυγὼν τοῦ ἀπὸ τῆς ἕσης ἐχθροῦ. μὴ οὖν
 προῦδοι γένησθε ἑμῶν αὐτῶν, γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ
 τοῦ πάσχειν καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἂν ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι.
 τὴν ἀνταπόδοτε μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα μηδὲ τοῦ
 ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες. κολάσατε δὲ ἀξίως 120
 τούτους τε, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφεῖς κατα-
 στήσατε, ὅς ἂν ἀφιστῇται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. τόδε γὰρ ἦν
 γνῶσιν, ἦσσαν τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν
 μαχεῖσθε ξυμμάχοις." [III. 37-40.]

The Destruction of the Ambraciots.

iv. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Ἀμπρακιῶται ἀφικνουῦνται ἐπ' Ἰδομένην.
 ἐστὸν δὲ δύο λύφῳ ἡ Ἰδομένη ὑψηλῷ· τοῦτον τὸν μὲν μείζω νυκτὸς
 ἐπιγενομένης οἱ προαποσταλέντες ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους ἀπὸ τοῦ
 στρατοπέδου ἔλαβόν τε καὶ ἔφθασαν προκαταλαμβάνοντες, τὸν δ'
 ἐλάσσω ἔτυχον οἱ Ἀμπρακιῶται προαναβάντες καὶ ἠυλίσαντο. ὁ δὲ 5
 Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ἀπὸ ἐσπέρας
 εἰς αὐτὸς μὲν τὸ ἥμισυ ἔχων ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς, τὸ δ' ἄλλο διὰ
 τῶν Ἀμφιλοχικῶν ὁρῶν. καὶ ἅμα ὄρθρῳ ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώ-
 ταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς καὶ οὐ προσησθημένοις τὰ γεγενημένα, ἀλλὰ
 πολὺ μᾶλλον νομίσασι τοὺς ἑαυτῶν εἶναι· καὶ γὰρ τοὺς Μεσση- 10
 νίους πρῶτους ἐπίτηδες ὁ Δημοσθένης προῦταξε καὶ προσαγορεύειν
 ἐκέλευε, Δωρίῳα τε γλῶσσαν ἰέντας καὶ τοῖς προσφύλαξι πίστιν
 πειραχόμενους. ἅμα δὲ καὶ οὐ καθορωμένους τῇ ὄψει νυκτὸς ἔτι
 αἴτης. ὥς οὖν ἐπέπεσε τῷ στρατεύματι αὐτῶν, τρέπουσι, καὶ τοὺς

15 μὲν πολλοὺς αὐτοῦ διέφθειραν, οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ τὰ ὄρη ἐς φυγὴν
 ὤρμησαν. προκατεिल्μμένων δὲ τῶν ὁδῶν, καὶ ἅμα τῶν μὲν Ἀμφι-
 λόχων ἐμπεύρων ὄντων τῆς ἑαυτῶν γῆς καὶ ψιλῶν πρὸς ὀπλίτας,
 τῶν δὲ ἀπείρων καὶ ἀνεπιστημόνων ὅπη τράπωνται, ἐσπίπτοντες ἔς
 τε χαρίδρας καὶ τὰς προλελοχισμένας ἐνέδρας διεφθείροντο. καὶ
 20 ἐς πᾶσαν ἰδέαν χωρήσαντες τῆς φυγῆς ἐτράποντό τινες καὶ ἐς τὴν
 θάλασσαν οὐ πολὺν ἀπέχουσιν, καὶ ὥς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς
 παραπλευούσας ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ, προσένευσαν ἡγησά-
 μενοι ἐν τῷ αὐτίκα φόβῳ κρεῖσσον εἶναι σφίσιν ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς
 ναυσὶν, εἰ δεῖ, διαφθαρῆναι ἢ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ἐχθίστων
 25 Ἀμφιλόχων. οἱ μὲν οὖν Ἀμπρακιῶται τοιοῦτῳ τρόπῳ κακωθέντες
 ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν πόλιν· Ἀκαρνᾶνες δὲ σκυ-
 λεύσαντες τοὺς νεκροὺς καὶ τροπαῖα στήσαντες ἀπεχώρησαν ἐς
 Ἄργος. καὶ αὐτοῖς τῇ ὑστεραίᾳ ἦλθε κήρυξ ἀπὸ τῶν ἐς Ἀγραίους
 καταφυγόντων ἐκ τῆς Ὀλπης Ἀμπρακιωτῶν ἀναίρεσιν αἰτήσων τῶν
 30 νεκρῶν οὓς ἀπέκτειναν ὕστερον τῆς πρώτης μάχης, ὅτε μετὰ τῶν
 Μαντινέων καὶ τῶν ὑποσπόνδων ξυνεξήεσαν ἄσπονδοι. ἰδὼν δ' ὁ
 κήρυξ τὰ ὅπλα τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀμπρακιωτῶν ἐθαύμαζε τὸ
 πλῆθος· οὐ γὰρ ἤδει τὸ πάθος, ἀλλ' ὥετο τῶν μετὰ σφῶν εἶναι.
 καὶ τις αὐτὸν ἤρετο ὃ τι θαυμάζοι καὶ ὁπότοι αὐτῶν τεθνῶσιν, οἴο-
 35 μενος αὖ ὁ ἐρωτῶν εἶναι τὸν κήρυκα ἀπὸ τῶν ἐν Ἰδομέναις. ὁ δ'
 ἔφη διακοσίους μάλιστα. ὑπολαβὼν δ' ὁ ἐρωτῶν εἶπεν “οὔκουν
 τὰ ὅπλα ταυτὶ φαίνεται, ἀλλὰ πλέον ἢ χιλίων.” αὐθις δὲ εἶπεν
 ἐκεῖνος “οὐκ ἄρα τῶν μεθ' ἡμῶν μαχομένων ἐστίν.” ὁ δ' ἀπεκρί-
 ναιτο “εἶπερ γε ὑμεῖς ἐν Ἰδομένη χθὲς ἐμάχεσθε.” “ἀλλ' ἡμεῖς
 40 γε οὐδενὶ ἐμαχόμεθα χθὲς, ἀλλὰ πρώην ἐν τῇ ἀποχωρήσει.” “καὶ
 μὲν δὴ τούτοις γε ἡμεῖς χθὲς ἀπὸ τῆς πόλεως βοηθήσασι τῆς Ἀμ-
 πρακιωτῶν ἐμαχόμεθα.” ὁ δὲ κήρυξ ὥς ἤκουσε καὶ ἔγνω ὅτι ἡ
 ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφθαρται, ἀνοιμώξας καὶ ἐκπλαγεὶς τῷ

μεγέθει τῶν παρόντων κακῶν ἀπῆλθεν εὐθὺς ἄπρακτος καὶ οὐκέτι ἀπῆτει τοὺς νεκρούς. πάθος γὰρ τοῖτο μιᾷ πόλει Ἑλληνίδι ἐν 45 ἴσαις ἡμέραις μέγιστον δὴ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε ἐγένετο. καὶ ἀριθμὸν οὐκ ἔγραψα τῶν ἀποθανόντων, διότι ἄπιστον τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολέσθαι ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως.

[III. 112, 113.]

The Sicilian Expedition.

γ. Μετὰ δὲ ταῦτα, θέρους μεσοῦντος ἤδη, ἡ ἀναγωγὴ ἐγίγνετο ἐς τὴν Σικελίαν. τῶν μὲν οὖν ξυμμάχων τοῖς πλείστοις, καὶ ταῖς σιταγωγαῖς ὀλκάσι, καὶ τοῖς πλοίοις, καὶ ὕψῃ ἄλλη παρασκευὴ ξυνείπετο, πρότερον εἴρητο ἐς Κέρκυραν ξυλλέγεσθαι, ὡς ἐκείθεν 5 ὀθρόοις ἐπὶ ἄκραν Ἰαπυγίαν τὸν Ἰόνιον διαβαλοῦσιν· αὐτοὶ δ' Ἀθη- ναῖοι, καὶ εἴ τινες τῶν ξυμμάχων παρῆσαν, ἐς τὸν Πειραιᾶ κατα- βάντες ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ ἅμα ἔω ἐπλήρουν τὰς ναῦς ὡς ἀναξόμενοι. ξυγκατέβη δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὄμιλος ἅπας, ὡς εἰπεῖν, ὁ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, οἱ μὲν ἐπιχώριοι τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἑκα- 10 στοὶ προπέμποντες, οἱ μὲν ἐταίρους, οἱ δὲ ξυγγενεῖς, οἱ δὲ νείεις, καὶ μετ' ἐλπίδος τε ἅμα ἰόντες καὶ ὀλοφυρμῶν, τὰ μὲν ὡς κτή- 15 σονται, τοὺς δ' εἴ ποτε ὕψοιντο, ἐνθυμούμενοι ὅσον πλοῖν ἐκ τῆς σφετέρας ἀπεστέλλοντο· (καὶ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ὡς ἤδη ἔμελλον μετὰ κινδύνων ἀλλήλους ἀπολιπεῖν, μᾶλλον αὐτοὺς ἐσῆει τὰ δεινὰ ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν· ὅμως δὲ τῇ παρούσῃ βόμῃ, διὰ 20 τὸ πλῆθος ἐκάστων ὦν ἑώρων, τῇ ὕψει ἀνεθάρισουν·) οἱ δὲ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος κατὰ θέαν ἦκεν, ὡς ἐπὶ ἀξιόχρεων καὶ ἄπιστον διαύνοσαν. παρασκευὴ γὰρ αὕτη πρώτη ἐκπλεύσασα μιᾶς πόλεως 25 οὐνάμει Ἑλληνικῇ πολυτελεστάτῃ δὴ καὶ εἰπρεπευστάτῃ τῶν εἰς ἐκείνον τὸν χρόνον ἐγένετο. ἀριθμῷ δὲ νεῶν καὶ ὀπλιτῶν καὶ ἡ ἐς Ἐπίδανρον μετὰ Περικλέους, καὶ ἡ αὐτὴ ἐς Ποτιδαίαν μετὰ Ἀγνων-

ρος, οὐκ ἐλάσσων ἦν· τετράκις γὰρ χίλιοι ὀπλίται αὐτῶν Ἀθηναίων.
 καὶ τριακάσιοι ἱππῆς, καὶ τριῆρεις ἑκατὸν, καὶ Λεσβίων καὶ Χίων
 πεντήκοντα. καὶ ξύμμαχοι ἔτι πολλοὶ ξυνέπλευσαν. ἀλλὰ ἐπὶ τε
 25 βραχεὶ πλὴν ὀρμήθησαν καὶ παρασκευῇ φάυλῃ. οὗτος δὲ ὁ στόλος,
 ὡς χιόνιός τε ἐσόμενος καὶ κατ' ἀμφότερα οὐ ἂν δέη, καὶ ναυσὶ
 καὶ πεζῷ ἅμα ἐξαρτυθεὶς, τὸ μὲν ναυτικὸν μεγάλας δαπάναις τῶν
 τε τριηράρχων καὶ τῆς πόλεως ἐκπονηθὲν, (τοῦ μὲν δημοσίου
 δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναυτῇ ἐκάστω διδόντος καὶ ναῖς παρα-
 30 σχύοντος κενὰς, ἐξήκοντα μὲν ταχείας, τεσσαράκοντα δὲ ὀπλιταγω-
 γοὺς, καὶ ὑπηρεσίας ταῖταις τὰς κρατίστας, τῶν δὲ τριηράρχων ἐπι-
 φθοράς τε πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ διδόντων τοῖς θρανίοις τῶν
 ναυτῶν καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις, καὶ τᾶλλα σημείοις καὶ κατασκευαῖς
 πολυτελέσι χρησαμένων, καὶ ἐς τὰ μακρότατα προθυμηθέντος ἐνὸς
 35 ἐκάστου, ὅπως αὐτῷ τινὲ εὐπρεπείᾳ τε ἡ ναὺς μάλιστα προέξει καὶ
 τῷ ταχυναυτεῖν·) τὸ δὲ πεζὸν καταλόγοις τε χρηστοῖς ἐκκριθὲν,
 καὶ ὅπλων καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα σκευῶν μεγάλη σπουδῇ πρὸς
 ἀλλήλους ἀμιλληθὲν. ξυνέβη δὲ πρὸς τε σφᾶς αὐτοὺς ἅμα ἔριν
 γενέσθαι, ᾧ τις ἕκαστος προσετάχθη, καὶ ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας
 40 ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας ἢ ἐπὶ
 πολεμίοις παρασκευῇ. εἰ γάρ τις ἐλογίσατο τὴν τε τῆς πόλεως
 ἀνάλωσιν δημοσίαν καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν, τῆς μὲν
 πόλεως, ὅσα τε ἦδη προσετετελέκει καὶ ἂ ἔχοντας τοὺς στρα-
 τηγοὺς ἀπέστελλε, τῶν δὲ ἰδιωτῶν, ἃ τε περὶ τὸ σῶμά τις καὶ
 45 τριῆραρχος ἐς τὴν ναὺν ἀναλώκει, καὶ ὅσα ἔτι ἔμελλεν ἀναλώσειν,
 χωρὶς δ' ἂ εἰκὸς ἦν καὶ ἄνευ τοῦ ἐκ τοῦ δημοσίου μισθοῦ πάντα τινὰ
 παρασκευάσασθαι ἐφόδιον ὡς ἐπὶ χρόνιον στρατείαν, καὶ ὅσα ἐπὶ
 μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ ἔμπορος ἔχων ἔπλει, πολλὰ ἂν τά-
 λαντα εἰρέθη ἐκ τῆς πόλεως τὰ πάντα ἐξαγόμενα. καὶ ὁ στόλος
 50 οὐχ ἦσσαν τὸλμης τε θάμβει καὶ ὕψεως λαμπρότητι περιβόητος

ἐγίνετο. ἡ στρατιῆς, πρὸς οὓς ἐπήεσαν, ὑπερβολῇ, καὶ ὅτι μέγιστος ἦδη διὰ πλους ἀπὸ τῆς οἰκείας καὶ ἐπὶ μεγίστῃ ἐλπίδι τῶν μελλόντων πρὸς τὰ ἰπάρχοντα ἐπεχειρήθη. ἐπειδὴ δὲ αἱ νῆες πλήρεις ἦσαν καὶ ἐσέκειτο πάντα ἡδὴ, ὅσα ἔχοντες ἔμελλον ἀνάξεσθαι, τῇ μὲν σάλπιγγι σιωπὴ ὑπεσημάνθη, εὐχὰς δὲ τὰς νομιζομένους πρὸ 55 τῆς ἀναγωγῆς οὐ κατὰ ναῦν ἐκάστην, ξύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος ἐποιοῦντο, κρατήριός τε κεράσαντες παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα, καὶ ἐκπώμασι χρυσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς οἳ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἄρχοντες σπένδοντες. ξυνεπείχοντο δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὄμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς, τῶν τε πολιτῶν καὶ εἴ τις ἄλλος εἵνους παρῆν σφίσι. παιωνίσαντες δὲ 60 καὶ τελεώσαντες τὰς σπονδὰς ἀνέγοντο, καὶ ἐπὶ κέρως τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες ἄμιλλαν ἦδη μέχρι Λίγνης ἐποιοῦντο. καὶ οἳ μὲν ἐς τὴν Κέρκυραν, ἔνθα περ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν ξυμμάχων ξυνελέγετο, ἡπείγοντο ἀφικέσθαι.

[VI. 30-32.]

The End of the Sicilian Expedition.

vi. Ὁ δὲ Νικίας ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένος, καὶ ὁρῶν εἰς ὁ κίνδυνος καὶ ὡς ἐγγὺς ἦδη ἦν, ἐπειδὴ καὶ ὅσον οὐκ ἔμελλον ἀνάγεσθαι, καὶ νομίσας, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, πάντα τε ἔργῳ ἔτι σφίσι ἐνδεᾶ εἶναι καὶ λόγῳ αὐτοῖς οἷῳ ἱκανὰ εἰρῆσθαι, αὐθις τῶν τριηράρχων ἕνα 5 ἕκαστον ἀνεκάλει, πατρόθεν τε ἐπονομάζων, καὶ αὐτοὺς ὀνομαστὶ καὶ φιλῆν, ἀξίῳν τό τέ καθ' ἑαυτὸν, ᾧ ὑπῆρχε λαμπρότητός τι, μὴ προδιδόναι τινὰ, καὶ τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν, πατρίδος τε τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπομιμνήσκων καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου πᾶσιν ἐς τὴν δίαίταν 10 ἐξουσίας, ἄλλα τε λέγων ὅσα ἐν τῷ τοιούτῳ ἦδη τοῦ καιροῦ ὄντες ἄνθρωποι, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν τινὲ ἀρχαιολογεῖν φυλαξάμενοι, εἴποιεν

ἄν, καὶ ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια ἔς τε γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ
 θεοὺς πατρῷους προφερόμενα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ ἐκπλήξει ὠφέ-
 15 λιμα νομίζοντες ἐπιβοῶνται. καὶ ὁ μὲν οὐχ ἱκανὰ μᾶλλον ἢ ἀνα-
 γκαῖα νομίσας παρηνήσθαι, ἀποχωρήσας ἦγε τὸν πεζὸν πρὸς τὴν
 θάλασσαν, καὶ παρέταξεν ὡς ἐπὶ πλείστον ἐδύνατο, ὅπως ὅτι με-
 γίστη τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν ὠφελεία ἔς τὸ θαρσεῖν γίγνοιτο. ὁ δὲ
 Δημοσθένης καὶ Μένανδρος καὶ Εὐθύδημος (οὗτοι γὰρ ἐπὶ τὰς ναῦς
 20 τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐπέβησαν) ἄραντες ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶν στρα-
 τοπέδου, εὐθὺς ἔπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος καὶ τὸν παρα-
 λειφθέντα διέκπλουν, βουλόμενοι βιάσασθαι ἔς τὸ ἔξω. προεξ-
αναγόμενοι δὲ οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ναυσὶ παραπλησίσαις
 τὸν ἀριθμὸν καὶ πρότερον, κατὰ τε τὸν ἔκπλουν μέρει αὐτῶν ἐφύ-
 25 λασσον καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα, ὅπως πανταχόθεν ἅμα
 προσπίπτοιεν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὁ πεζὸς αὐτοῖς ἅμα †παρεβοηθεῖ†
ἦπερ καὶ αἱ νῆες κατίσχοιεν. ἦρχον δὲ τοῦ ναυτικοῦ τοῖς Συρακο-
 σίοις Σικανὸς μὲν καὶ Ἀγάθαρχος, κέρας ἐκάτερος τοῦ παντὸς ἔχων,
 Πυθὴν δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μέσον. ἐπειδὴ δ' οἱ Ἀθηναῖοι προσέ-
 30 μισγον τῷ ζεύγματι, τῇ μὲν πρώτῃ ῥύμῃ ἐπιπλέοντες ἐκράτουν τῶν
 τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ, καὶ ἐπειρῶντο λύειν τὰς κλήσεις· μετὰ
 δὲ τοῦτο, πανταχόθεν σφίσι τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων ἐπιφε-
 ρομένων, οὐ πρὸς τῷ ζεύγματι ἔτι μόνον ἢ ναυμαχία ἀλλὰ καὶ κατὰ
 τὸν λιμένα ἐγίγνετο, καὶ ἦν καρτερὰ καὶ οἷα οὐχ ἐτέρα τῶν προ-
 35 τέρων. πολλὴ μὲν γὰρ ἐκατέροις προθυμία ἀπὸ τῶν ναυτῶν ἔς τὸ
 ἐπιπλεῖν, ὅποτε κελευσθεῖη, ἐγίγνετο, πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν
 κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους· οἳ τε ἐπιβάται ἐθερά-
 πευον, ὅτε προσπέσοι ναὺς νηὶ, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ κατα-
 στρώματος τῆς ἄλλης τέχνης· πᾶς τέ τις, ἐν ᾧ προσετέτακτο, αὐτὸς
 40 ἕκαστος ἠπείγετο πρῶτος φαίνεσθαι. ξυμπεσονσῶν δὲ ἐν ὀλίγῳ
 πολλῶν νεῶν (πλείσται γὰρ δὴ αὗται ἐν ἐλαχίστῳ ἐναυμάχησαν·

θαχὺ γὰρ ἀπέλιπον ξυναμφότεραι διακόσιαι γενέσθαι· αἱ μὲν
 ἐμβολαὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους ὀλίγαι
 ἐγίνοντο. αἱ δὲ προσβολαί, ὡς τύχοι ναὺς νηὶ προσπεσοῦσα ἢ διὰ
 τὸ φεῖγειν ἢ ἄλλῃ ἐπιπλέονσα, πυκνότεραι ἦσαν. καὶ ὅσον μὲν 45
 χρόνον προσφέροιτο ναῖς, οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων τοῖς ἀκον-
 τίοις καὶ τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόρως ἐπ' αὐτὴν ἐχρῶντο· ἐπειδὴ
 δὲ προσμίσξειαν, οἱ ἐπιβάται εἰς χεῖρας ἰόντες ἐπειρῶντο ταῖς ἀλλή-
 λων ναυσὶν ἐπιβαίνειν. ξυνετίγχανέ τε πολλαχοῦ διὰ τὴν στενο-
 χωρίαν τὰ μὲν ἄλλοις ἐμβεβληκέναι, τὰ δὲ αὐτοὺς ἐμβεβληθῆναι, 50
 οἷο τε περὶ μίαν καὶ ἔστιν ἢ καὶ πλείους ναὺς κατ' ἀνάγκην ξυνηρ-
 τῆσθαι, καὶ τοῖς κυβερνήταις τῶν μὲν φυλακῆν τῶν δ' ἐπιβουλήν,
 μὴ καθ' ἓν ἕκαστον κατὰ πολλὰ δὲ πανταχόθεν, περιεστάναι, καὶ
 τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ πολλῶν [τῶν] νεῶν ξυμπιπτουσὼν ἔκπληξιν
 τε ἅμα καὶ ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελευσταὶ φθέγγονται 55
 παρέχειν. πολλὴ γὰρ δὴ ἡ παρακέλευσις καὶ βοή ἀφ' ἐκατέρων
 τοῖς κελευσταῖς κατὰ τε τὴν τέχνην καὶ πρὸς τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν
 ἐγίγνετο, τοῖς μὲν Ἀθηναίοις βιάζεσθαι τε τὸν ἔκπλουν ἐπιβοῶντες,
 καὶ περὶ τῆς ἐς τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν, εἴ ποτε καὶ αὖτις, προ-
 θέτως ἀντιλαμβάνεσθαι, τοῖς δὲ Συρακοσίοις, καὶ ξυμμάχοις, καλὸν 60
 εἶναι κωλύσαι τε αὐτοὺς διαφυγεῖν, καὶ τὴν οἰκείαν ἐκάστους πα-
 τρίδα νικήσαντας ἐπαιξῆσαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ προσέτι ἐκατέρων,
 εἴ τινα πονοῦν δρῶν μὴ κατ' ἀνάγκην πρίμναν κρουόμενον, ἀνακα-
 λοῦντες ὀνομαστὶ τὸν τριήραρχον ἡρώτων, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, εἰ τὴν
 πολεμιοτάτην γῆν οἰκειότεραν ἦδη τῆς οὐ δι' ὀλίγου πόνου κεκτη- 65
 μένης θαλάσσης ἡγούμενοι ὑποχωροῦσιν, οἱ δὲ Συρακοσίοι, εἰ οἷς
 σαφῶς ἴσασι προθυμουμένους Ἀθηναίους παντὶ τρόπῳ διαφυγεῖν,
 τοίτους αὐτοὶ φεύγοντας φεύγουσιν. ὃ τε ἐκ τῆς γῆς πεζὸς ἀμ-
 φότερων, ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας, πολὺν τὸν ἀγῶνα
 καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε, φιλονεικῶν μὲν ὁ αὐτόθεν περὶ τοῦ 70

πλείονος ἤδη καλοῖ, δεδιότες δὲ οἱ ἐπελθόντες μὴ τῶν παρόντων
 2 ἔτι χεῖρω πριάξωσι. πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς
 τὰς ναῖς, ὃ τε φόβος ἦν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ εἰκῶς, καὶ
 διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἡνα-
 75 γκάζοντο ἔχειν. δι' ὀλίγον γὰρ οὔσης τῆς θέας καὶ οὐ πύιτων
 ἅμα ἐς τὸ αὐτὸ σκοπούντων, εἰ μὲν ~~τις~~ ἴδοιεν πῃ τοὺς σφετέρους
 ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσυσάν τε ἂν καὶ πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν, μὴ
 στερήσθαι σφᾶς τῆς σωτηρίας, ἐτρέποντο· οἱ δ' ἐπὶ τὸ ἡσώμενον
 ἐλέφαντες ὀλοφυρμῷ τε ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο, καὶ ἀπὸ τῶν
 80 δρωμένων τῆς ὄψεως καὶ τὴν γνώμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ
 ἐδουλοῦντο. ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπι-
 δόντες, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχῆς τῆς ἀμίλλης, καὶ τοῖς σώμασιν αὐ-
 τοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυναπονεύοντες, ἐν τοῖς χαλεπώτατα
 85 διῆγον· αἰὲ γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλλυντο. ἦν τε ἐν
 τῷ αὐτῷ στρατείματι τῶν Ἀθηναίων, ἕως ἀγχώμαλα ἐνανμάχουν,
 πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμὸς, βοή, νικῶντες, κρατούμενοι, ἅλλα
 ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο
 φθέγγεσθαι· παραπλήσια δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἔπασχον·
 πρὶν γε δὴ οἱ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐπὶ πολὺ ἀντισχούσης
 90 τῆς ναυμαχίας, ἔτρεψάν τε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐπικείμενοι λαμ-
 πρῶς, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι, κατεδίωκον ἐς τὴν
 γῆν. τότε δὲ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς, ἄλλος ἄλλῃ, ὅσοι μὴ μετέωροι
 ἐάλωσαν, κατενεχθέντες ἐξέπεσον ἐς τὸ στρατόπεδον· ὁ δὲ πεζὸς
 οὐκέτι διαφόρως, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς οἰμωγῇ τε καὶ στόνῳ πάντες
 95 δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς ναῖς παρεβόηθουν,
 οἱ δὲ πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους ἐς φυλακὴν, ἄλλοι δὲ καὶ οἱ
 πλείστοι ἤδη περὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ ὕπῃ σωθήσονται διεσκόπουν.
 ἦν τε ἐν τῷ παραντίκῳ οὐδεμιᾶς δὴ τῶν ξυμπασῶν ἐλάσσων ἐκ-
 πληξίς. παραπλήσιά τε πεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ·

διαφθαρευτῶν γὰρ τῶν νεῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις προσαπώλλυντο 100
 αὐτοῖς καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβηκότες, καὶ τότε τοῖς Ἀθη-
 ναίοις ἀέλιπστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθῆσεσθαι, ἢν μὴ τι παράλογον
 γίγνηται. Γενομένης δὲ ἰσχυρᾶς τῆς ναυμαχίας, καὶ πολλῶν νεῶν
 ἀμφοτέροις καὶ ἀνθρώπων ἀπολομένων, οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμ-
 μαχοι ἐπικρατήσαντες τά τε ναύαγία καὶ τοῖς νεκροὺς ἀνέιλοντο, 105
 καὶ ἀποπλείουσιν πρὸς τὴν πόλιν τροπαῖον ἔστησαν. οἱ δ' Ἀθη-
 ναῖοι, ὑπὸ μεγέθους τῶν παρόντων κακῶν, νεκρῶν μὲν πέρι ἢ ναυα-
 γίων οἱδὲ ἐπεύουον αἰτῆσαι ἀναίρεσιν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐβούλοντο
 εἰεῖς ἀναχωρεῖν. Δημοσθένης δὲ Νικίᾳ προσελθὼν γνώμην ἐποιεῖτο.
 πληρώσαντας ἔτι τὰς λοιπὰς τῶν νεῶν βιάσασθαι, ἢν δύνωνται, 110
 ἅμα ἔφ' τὸν ἔκπλουν, λέγων ὅτι πλείους ἔτι αἱ λοιπαὶ εἰσι νῆες
 χρήσιμαί σφίσι καὶ τοῖς πολεμίοις· ἦσαν γὰρ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις
 περίλοιποι ὥς ἐξήκοντα, τοῖς δ' ἐναντίοις ἐλάσσους ἢ πεντήκοντα.
 καὶ ξυγχωροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ, καὶ βουλομένων πληροῦν αὐ-
 τῶν, οἱ ναῦται οὐκ ἤθελον ἐσβαίνειν διὰ τὸ καταπεπλήχθαι τῇ 115
 ἡσση καὶ μὴ ἂν ἔτι οἶεσθαι κρατῆσαι. καὶ οἱ μὲν ὥς κατὰ γῆν
 ἀναχωρήσαντες ἤδη ξύμπαντες τὴν γνώμην εἶχον. * * Μετὰ
 δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐδόκει τῷ Νικίᾳ καὶ τῷ Δημοσθένει ἱκανῶς παρ-
 εσκευάσθαι, καὶ ἡ ἀνάστασις ἤδη τοῦ στρατεύματος τρίτῃ ἡμέρᾳ
 ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγίγνετο. δεινὸν οὖν ἦν οὐ καθ' ἐν μόνον τῶν 120
 πραγμάτων, ὅτι τὰς τε ναῦς ἀπολωλεκότες πάσας ἀπεχώρουν, καὶ
 ἀντὶ μεγάλης ἐλπίδος καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες· ἀλλὰ
 καὶ ἐν τῇ ἀπολείψει τοῦ στρατοπέδου ξυνέβαινε τῇ τε ὥφει ἐκάστω
 ἀλγεῖν καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθῆσθαι. τῶν τε γὰρ νεκρῶν ἀτάφων ὄν-
 των, ὅποτε τις ἴδοι τινὰ τῶν ἐπιτηδεῶν κείμενον, ἐς λύπην μετὰ 125
 φόβον καθίστατο· καὶ οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι, τραυματῖαι τε καὶ
 ἀσθενεῖς, πολὺ τῶν τεθνεώτων τοῖς ζῶσι λυπηρότεροι ἦσαν καὶ τῶν
 ἀπολωλότων ἀθλιώτεροι, πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τρα-

πόμενοι ἐς ἀπορίαν καθίστασαν, ἄγειν τε σφᾶς ἀξιοῦντες, καὶ ἔνα
 130 ἕκαστον ἐπιβοῶμενοι, εἴ τινα πού τις ἴδοι ἢ ἐταίρων ἢ οἰκείων, τῶν
 τε ξυσκήνων ἢ δὴ ἀπιόντων ἐκκρεμαννύμενοι, καὶ ἐπακολουθοῦντες ἐς
 ὅσον δύναιντο, εἴ τῳ δὲ προλίποι ἢ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ
 ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰωγῆς ὑπολειπόμενοι· ὥστε δάκρυσι πᾶν
 τὸ στράτευμα πλησθέν καὶ ἀπορία τοιαύτη μὴ ῥαδίως ἀφορμᾶσθαι,
 135 καίπερ ἐκ πολемίας τε, καὶ μείζω ἢ κατὰ δάκρυα τὰ μὲν πεπονθότας
 ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεί δεδιότας μὴ πάθωσι. κατήφειά τέ
 τις ἅμα καὶ κατὰμεμψις σφῶν αὐτῶν πολλή ἦν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο
 ἢ πόλει ἐκπεπολιορκημένη ἐώκεσαν ὑποφευγούσῃ, καὶ ταύτῃ οὐ
 σμικρὰ· μυριάδες γὰρ τοῦ ξύμπαντος ὄχλου οὐκ ἐλάσσους τεσ-
 140 σάρων ἅμα ἐπορεύοντο. καὶ τούτων οἱ τε ἄλλοι πάντες ἔφερον ὃ
 τί τις ἐδύνατο ἕκαστος χρήσιμον, καὶ οἱ ὀπλίται καὶ οἱ ἱππῆς παρὰ
 τὸ εἰωθὸς αὐτοὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν σιτία ὑπὸ τοῖς ὅπλοις, οἱ μὲν
 ἀπορία ἀκολουθῶν, οἱ δὲ ἀπιστία· ἀπηντομολήκεσαν γὰρ πύλαι τε, δεν
 καὶ οἱ πλείστοι παραχρῆμα. ἔφερον δὲ οὐδὲ ταῦτα ἱκανά· σίτος
 145 γὰρ οὐκέτι ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. καὶ μὴν ἢ ἄλλη αἰκία καὶ ἢ
 ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα ὅμως, τὸ μετὰ πολλῶν, κού-
 φισιν, οὐδ' ὥς ῥαδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ
 οἷας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς οἷαν τελευτήν καὶ
 ταπεινότητα ἀφίκτο. μέγιστον γὰρ δὴ τὸ διάφορον τοῦτο Ἑλληνικῷ
 150 στρατεύματι ἐγένετο, οἷς, ἀντὶ μὲν τοῦ ἄλλους δουλωσομένους
 ἦκειν. αὐτοὺς τοῦτο μᾶλλον δεδιότας μὴ πάθωσι ξυνέβη ἀπιέναι,
 ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς
 ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι, πεζοὺς τε ἀντὶ ναυβατῶν
 πορευομένους καὶ ὀπλιτικῷ προσέχοντας μᾶλλον ἢ ναυτικῷ. ὅμως
 155 δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου πάντα ταῦτα αὐ-
 τοῖς οἰστὰ ἐφαίνετο. Ὅρων δὲ ὁ Νικίας τὸ στράτευμα ἀθυμοῦν
 καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ὄν, ἐπιπαριῶν ὥς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων

ἐθάροσινέ τε καὶ παρεμυθεῖτο, βοῇ τε χρώμενος ἔτι μᾶλλον ἐκά-
στοις, καθ' οἷς γίγνοιτο, ὑπὸ προθυμίας. καὶ βουλόμενος ὥς ἐπὶ
πλείστον γεγωνίσκων ὠφελεῖν. “Ἔτι καὶ ἐκ τῶν παρόντων, ὧ 160
Ἀθηναῖοι καὶ ξύμμαχοι, ἐλπίδα χρὴ ἔχειν· ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινο-
τέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν· μηδὲ καταμέμψασθαι ὑμᾶς ἄγαν αὐτοὺς,
μήτε ταῖς ξυμφοραῖς μήτε ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν νῦν κακοπαθείαις.
καὶ γὰρ τοι, οὐδενὸς ὑμῶν οὔτε ῥώμῃ προφέρων (ἀλλ' ὁράτε δι' ὥς
διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου) οὔτ' εὐτυχίᾳ δοκῶν που ὕστερός του εἶναι 165
κατὰ τε τὸν ἴδιον βίον καὶ ἐς τᾶλλα, νῦν ἐν τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς
φαιυλοτάτοις αἰωροῦμαι· καίτοι πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιή-
τημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. ἀνθ' ὧν ἡ
μὲν ἐλπίς ὅμως θρασεῖα τοῦ μέλλοντος, αἱ δὲ ξυμφοραὶ οὐ κατ'
ἀξίαν δι' φοβοῦσι. τάχα δ' ἂν καὶ λωφῆσειαν· ἱκανὰ γὰρ τοῖς τε 170
πολεμίοις εὐτύχηται, καὶ εἴ τῳ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν,
ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα. ἦλθον γάρ που καὶ ἄλλοι τινὲς
ἤδη ἐφ' ἐτέροις, καὶ ἀνθρώπεια δράσαντες ἀνεκτὰ ἔπαθον. καὶ ἡμᾶς
εἰκὸς νῦν τά τε ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν ἡπιώτερα ἔξειν· οὐκτου γὰρ
ἀπ' αὐτῶν ἀξιώτεροι ἤδη ἐσμέν ἢ φθόνου· καὶ ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς, 175
οἷοι ὀπλῖται ἅμα καὶ ὅσοι ξυντεταγμένοι χωρεῖτε, μὴ καταπέπληχθε
ἄγαν, λογίζεσθε δὲ ὅτι αὐτοὶ τε πόλις εὐθύς ἐστε, ὅποι ἂν καθέ-
ζησθε, καὶ ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ οὔτ' ἂν ἐπιόντας
δέξαιτο ῥαδίως οὔτ' ἂν ἰδρυθέντας που ἐξαναστήσειε. τὴν δὲ πο-
ρείαν, ὥστ' ἀσφαλῆ καὶ εὐτακτον εἶναι, αὐτοὶ φυλάξατε, μὴ ἄλλο 180
τι ἡγησάμενος ἕκαστος ἢ ἐν ᾧ ἂν ἀναγκασθῇ χωρίῳ μάχεσθαι,
τοῦτο καὶ πατρίδα καὶ τεῖχος κρατήσας ἔξειν. σπουδὴ δὲ ὁμοίως
καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσται τῆς ὁδοῦ. τὰ γὰρ ἐπιτήδεια βραχέα
ἔχομεν· καὶ ἢ ἀντιλαβώμεθά του φιλίου χωρίου τῶν Σικελῶν
(οἷτοι γὰρ ἡμῖν διὰ τὸ Συρακοσίων δέος ἔτι βέβαιοι εἰσὶ), ἤδη 185
νομίζετε ἐν τῷ ἔχρῳ εἶναι. προπέπεμπται δ' ὥς αὐτοὺς, καὶ

ἀπαντᾶν εἰρημένον καὶ σιτία ἄλλα κομίζειν. τὸ δὲ ξύμπαν, γνῶτε,
 ὧ ἄνδρες στρατιῶται, ἀναγκαῖόν τε ἦν ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γινέ-
 σθαι, ὥς μὴ ὄντος χωρίου ἐγγὺς ὕποι ἂν μαλακισθέντες σωθείητε,
 190 καὶ ἦν νῦν διαφύγητε τοὺς πολεμίους, οἳ τε ἄλλοι τευξόμενοι ὦν
 ἐπιθυμεῖτέ που ἐπιδεῖν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς
 πόλεως, καί περ πεπτωκυῖαν, ἐπανορθώσοντες· ἄνδρες γὰρ πόλις,
 καὶ οὐ τείχη οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί.” * * * Νικίας δέ, ἐπειδὴ
 ἡμέρα ἐγένετο, ἤγε τὴν στρατιάν· οἱ δὲ Συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι
 195 προσέκειντο τὸν αὐτὸν τρόπον πανταχόθεν βάλλοντές τε καὶ κατα-
 κοντίζοντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἠπείγοντο πρὸς τὸν Ἀσσίναρον ποτα-
 μόν, ἅμα μὲν βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς ἱππέων τε
 πολλῶν καὶ τοῦ ἄλλου ὄχλου, οἴμενοι ῥῆόν τι σφίσιν ἔσεσθαι, ἦν
 διαβῶσι τὸν ποταμὸν, ἅμα δὲ ὑπὸ τῆς ταλαιπωρίας καὶ τοῦ πιεῖν
 200 ἐπιθυμίας. ὥς δὲ γίνονται ἐπ’ αὐτῷ, ἐσπίπτουσιν οἷθεν ὁ κόσμος
 ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τέ τις διαβῆναι αὐτὸς πρῶτος βουλόμενος, καὶ οἱ
 πολέμοι ἐπικείμειοι χαλεπὴν ἰσθίαν τὴν διέβασιν ἐποιοῦν· ἀθρόοι
 γὰρ ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν ἐπέπιπτόν τε ἀλλήλοις καὶ κατεπάτου,ν
 περί τε τοῖς δορατίοις καὶ σκέυεσιν οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ
 205 δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον. ἐς τὰ ἐπὶ θάτεραί τε τοῦ ποταμοῦ
 παραστάντες οἱ Συρακούσιοι (ἦν δὲ κρημνῶδες) ἔβαλλον ἄνωθεν
 τοὺς Ἀθηναίους, πίνοντάς τε τοὺς πολλοὺς ἀσμένους, καὶ ἐν κοίλῳ
 ὄντι τῷ ποταμῷ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ταρασσομένους. οἳ τε Πελοπον-
 νήσιοι ἐπικαταβάντες τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ μάλιστα ἔσφαζον. καὶ
 210 τὸ ὕδωρ εἰθὺς διέφθαρτο, ἀλλ’ οἷδὲν ἦσσαν ἐπίνετό τε ὁμοῦ τῷ
 πηλῷ, ἡματωμένον, καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς. τέλος δὲ
 νεκρῶν τε πολλῶν ἐπ’ ἀλλήλοις ἦδη κειμένων ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ
 διεφθαρμένου τοῦ στρατεύματος τοῦ μὲν κατὰ τὸν ποταμὸν, τοῦ δὲ,
 καὶ εἴ τι διαφύγοι, ὑπὸ τῶν ἱππέων, Νικίας Γυλίππῳ ἐαυτὸν παρα-
 215 δίδωσι, πιστεύσας μᾶλλον αὐτῷ ἢ τοῖς Συρακούσιοις· καὶ ἐαυτῷ

μὲν χρῆσθαι ἐκέλευεν ἐκείνῳ τε καὶ Λακεδαιμονίους ὅ τι βούλονται,
 τοῖς δὲ ἄλλοις στρατιώτας παύσασθαι φορέοντας. καὶ ὁ Γύλιππος
 μετὰ τοῦτο ζωγρεῖν ἤδη ἐκέλευε· καὶ τοὺς τε λοιποὺς, ὅσους μὴ
 ἀπεκρίψαντο (πολλοὶ δὲ οἷτοι ἐγένοντο,) ξυρεκόμισαν ζῶντας, καὶ
 ἐπὶ τοὺς τριακοσίους, οἳ τὴν φυλακὴν διεξήλθον τῆς νυκτὸς, πέμ- 220
 ψαντες τοῖς διωζομένοις ξυρέλαβον. τὸ μὲν οὖν ἀθροισθὲν τοῦ
 στρατεύματος ἐς τὸ κοινὸν οὐ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπὲν πολὺ,
 καὶ διεπλήσθη πᾶσι Σικελία αἰτῶν, ἅτε οἶκ ἀπὸ ξυμβίσεως,
 ὥσπερ τῶν μετὰ Δημοσθένους, ληφθέντων. μέρος δέ τι οἶκ
 ὀλίγον καὶ ἀπέθανε· πλείστος γὰρ δὴ φόβος οἷτος καὶ οἰδενὸς 225
 ἐλάττων τῶν ἐν τῷ Σικελικῷ πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. καὶ ἐν ταῖς
 ἄλλαις προσβολαῖς ταῖς κατὰ τὴν πορείαν συχραῖς γενομέναις οἶκ
 ὀλίγα ἐτείνῃκεσαν. πολλοὶ δὲ ὅμως καὶ διέφυγον, οἳ μὲν καὶ
 παραντίκα, οἳ δὲ καὶ δουλεύσαντες καὶ διαδιδράσκοντες ὕστερον
 ταῖσι δ' ἦν ἀναχώρησις ἐς Κατάνην. Συναθροισθέντες δὲ οἳ 230
 Συρακόσιοι καὶ οἳ ξύμμαχοι, τῶν τε αἰχμαλώτων ὅσους ἐδύναντο
 πλείστους καὶ τὰ σκῆλα ἀναλαβόντες, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν.
 καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, ὅπόσους ἔλαβον,
 κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην εἶναι νομίσαντες
 [τὴν] τήρησιν, Νικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην ἄκοντος τοῦ Γυλίππου 235
 ἀπέστειλεν. ὁ γὰρ Γύλιππος καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμιζεν οἳ εἶναι
 ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατήγους κομίσαι Λακεδαιμονίοις.
ξυρέλαβε δὲ τὸν μὲν πολεμνύτατον αἰτοῖς εἶναι, Δημοσθένην, διὰ
 τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ Πύλῳ, τὸν δὲ διὰ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεϊότατον· τοῖς
 γὰρ ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας τῶν Λακεδαιμονίων ὁ Νικίας πρὸ νηυμήθη, 240
 σπονδίας πείσας τοῖς Ἀθηναίοις ποιήσασθαι, ὥστε ἀφεθῆναι. ἀνθ'
 ὃν οἳ τε Λακεδαιμόνιοι ἦσαν αὐτῷ προσφιλεῖς, κἀκεῖνος οὐχ ἥκιστα
 πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν. ἀλλὰ τῶν Συρακοσίων
 τοῖς. ὥς ἐλέγετο, οἳ μὲν δαίσαντες, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐκεκοινολό-

- 245 γηντο, μὴ βιαιοῦντο διὰ τὸ τοιοῦτο ταραχὴν σφίσιν ἐν εὐ-
 πραγίᾳ ποιήσῃ, ἄλλοι δὲ, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Κορίνθιοι, μὴ χρήμασι
 δὴ πείσας τινὰς, ὅτι πλούσιος ἦν, ἀποδρᾶ καὶ αὐθις σφίσι νεώτερόν
 τι ἀπ' αὐτοῦ γένηται, πείσαντές τε τοὺς ξυμμάχους, ἀπέκτειναν αὐ-
 τόν. καὶ ὁ μὲν τοιαύτη ἦ ὅτι ἐγγύτατα τούτων αἰτία ἐτεβήκει,
 250 ἥκιστα δὲ ἄξιος ὢν τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων ἐς τοῦτο δυστυχίας
 ἀφικέσθαι, διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν.
 τοὺς δ' ἐν ταῖς λιθοτομίαις οἱ Συρακόσιοι χαλεπῶς τοὺς πρώτους
 χρόνους μετεχείρισαν. ἐν γὰρ κοίλῳ χωρίῳ ὄντας καὶ ὀλίγῳ πολ-
 λοῖς οἳ τε ἥλιοι τὸ πρῶτον καὶ τὸ πνίγος ἔτι ἐλύπει διὰ τὸ ἀστέ-
 255 γιστον, καὶ αἱ νύκτες ἐπιγυγνόμεναι τοῖναντίον μετοπωριναὶ καὶ αὐτῶν
 ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον. πάντα τε ποιοῦντων
 αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν τῷ αἰτῷ, καὶ προσέτι τῶν νεκρῶν ὁμοῦ
 ἐπ' ἀλλήλοις ξυννενημένων, οἳ ἔκ τε τῶν τραυμάτων καὶ διὰ τὴν
 μεταβολὴν καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπέβησκον, καὶ ὅσμαι ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί,
 260 καὶ λιμῷ ἅμα καὶ δίψει ἐπιέζοντο· ἐδίδοσαν γὰρ αὐτῶν ἐκάστῳ ἐπὶ
 ὀκτῷ μῆνας κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου. ἄλλα τε ὅσα
 εἰκὸς ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ἐμπεπτωκότας κακοπαθῆσαι, οὐδὲν ὅ τι οἷκ
 ἐπεγένετο αὐτοῖς. καὶ ἡμέρας μὲν ἐβδομήκοντά τινες οὕτω διητή-
 θησαν ἀβροῖ· ἔπειτα, πλὴν Ἀθηναίων καὶ εἴ τινες Σικελιωτῶν ἢ
 265 Ἰταλιωτῶν ξυνεστράτευσαν, τοὺς ἄλλους ἀπέδοντο. ἐλήφθησαν δὲ
 οἱ ξύμπαντες, ἀκριβεῖα μὲν χαλεπὸν ἐξείπειν, ὅμως δὲ οὐκ ἐλάχιστους
 ἑπτακισχιλίων. ξυνέβη τε ἔργον τοῦτο Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ τὸν
 πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι. δοκεῖν δ' ἔμοιγε, καὶ ὦν ἀκοῇ
 Ἑλληνικῶν ἴσμεν, καὶ τοῖς τε κρατήσασι λαμπρότατον καὶ τοῖς
 270 διαφθαρῆσι δυστυχέστατον· κατὰ πάντα γὰρ πάντως νικηθέντες,
 καὶ οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες, πανωλεθρία δὴ, τὸ λεγό-
 μενον, καὶ πεζὺς καὶ νῆες καὶ οὐδὲν ὅ τι οἷκ ἀπώλετο, καὶ ὀλίγοι
 ἀπὸ πολλῶν ἐπ' οἴκου ἀπενίστησαν. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Σικελίαν

γενόμενα. * * * Ἔς δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἡγγέλθη. ἐπὶ πολὺ
 μὲν ἠπίστον καὶ τοῖς πᾶν τῶν στρατιωτῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου 275
 διαπεφευγῶσι καὶ σαφῶς ἀγγέλλουσι. μὴ οὔτω γε πάντ' πασυνδὶ
 διεφθίρβαι· ἐπειδὴ δὲ ἔγνωσαν, χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυ-
 μηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν. ὥσπερ οὐκ αἰτοὶ ψηφισάμενοι,
 ὠργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησμολόγοις τε καὶ μάντεσι, καὶ ὁπόσοι τι
 τότε αἰτοῖς βεβαίαντες ἐπήλπισαν ὡς λήψονται Σικελίαν. πάντα 280
 δὲ πανταχόθεν αὐτοῖς ἐλύπει τε, καὶ περιεστήκει ἐπὶ τῷ γεγενη-
 μένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις μεγίστη δῆ. ἅμα μὲν γὰρ στερό-
 μενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ ἡ πόλις ὀπλιτῶν τε πολλῶν, καὶ ἱππέων,
 καὶ ἡλικίας, οἷαν οὐχ ἑτέραν ἐώρων ὑπάρχουσιν, ἐβαρύνοντο· ἅμα
 δὲ ναῦς οἷχ ἄρῶντες ἐν τοῖς νεωσοίοις ἱκανὰς, οὐδὲ χρήματα ἐν 285
 τῷ κοινῷ, οἷδ' ἱππεσίας ταῖς κινσὶν, ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν τῷ
 παρόντι σωθήσεσθαι· τὰς τε ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίους εἰθὺς
 σφίσιν ὑνόμιζον τῷ ναυτικῷ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλευσέειναι, ἄλλως
 τε καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας, καὶ τοὺς αὐτόθεν πολεμίους τότε δὴ
 καὶ διπλασίως πάντα παρεσκευασμένους, κατὰ κράτος ἤδη καὶ ἐκ 290
 γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἐπικείμεσθαι, καὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν μετ'
 αἰτῶν. ἀποστάντας. ὅμως δὲ, ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐδόκει χρῆναι
 μὴ ἐνδιδόναι, ἀλλὰ παρασκευάζεσθαι καὶ ναυτικόν, ὅθεν ἂν δύνωνται,
 ξίλα ξυμπορισμένους καὶ χρήματα, καὶ τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς
 ἀσφάλειαν ποιείσθαι, καὶ μάλιστα τὴν Εὐβοίαν, τῶν τε κατὰ τὴν 295
 πόλιν τι ἐς εἰτέλειαν σωφρονίσαι, καὶ ἀρχὴν τινα πρεσβυτέρων
 ἀνδρῶν ἐλέσθαι. οἳ τινες περὶ τῶν παρόντων, ὡς ἂν καιρὸς ᾗ, προ-
 βουλεύουσι. πάντα τε πρὸς τὸ παραχρήμα περιδεῖς, ὅπερ φιλεῖ
 ὁ ἥμος ποιεῖν, ἐτοίμοι ἦσαν εἰτακτεῖν. καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ
 ἐποίουν ταῦτα, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

XVII.

*Xenophon, B.C. 385.**Speech of Thrasybulus.*

i. Ἄλλ', ὦ ἄνδρες, οὕτω χρή ποιεῖν ὅπως ἕκαστός τις ἑαυτῷ
 ξυνείσεται τῆς νίκης αἰτιώτατος ὢν. αὕτη γὰρ ἡμῖν, ἂν θεὸς
 θέλῃ, νῦν ἀποδώσει καὶ πατρίδα, καὶ οἴκους, καὶ ἐλευθερίαν,
 καὶ τιμὰς, καὶ παῖδας οἷς εἰσὶ, καὶ γυναῖκας. ὦ μακάριοι δῆτα,
 5 οἱ ἂν ἡμῶν νικήσαντες ἐπιδώσι τὴν πασῶν ἡδίστην ἡμέραν.
 εὐδαίμων δὲ καὶ ἂν τις ἀποθάῃ· μνημείου γὰρ οὐδεὶς οὕτω
 πλούσιος ὢν καλοῦ τεύξεται. ἐξάρξω μὲν οὖν ἐγὼ, ἥνικ' ἂν
 καιρὸς ᾗ, παῖᾶνα· ὅταν δὲ τὸν Ἐνυάλιον παρὰκαλέσωμεν, τότε
 πάντες ὁμοθυμαδὸν ἀνθ' ὧν ὑβρίσθημεν τιμωρώμεθα τοὺς ἄνδρας.
 10 ταῦτα δ' εἰπὼν, καὶ μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς ἐναντίους, ἡσυχίαν
 εἶχε· καὶ γὰρ ὁ μάντις παρήγγειλεν αὐτοῖς μὴ πρότερον ἐπιτί-
 θεσθαι, πρὶν ἂν τῶν σφετέρων ἢ πέσοι τις, ἢ τρωθείη· ἐπειδὴν
 μάντι τοῦτο γένηται, ἡγησόμεθα μὲν, ἔφη, ἡμεῖς, νίκη δὲ ὑμῖν
 ἔσται ἐπομένους, ἐμοὶ μέντοι θάνατος, ὥς γέ μοι δοκεῖ. καὶ οὐκ
 15 ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐπεὶ ἀνέλαβον τὰ ὄπλα, αὐτὸς μὲν ὥσπερ ὑπὸ
 μοίρας τινὸς ἀγόμενος ἐκπηδήσας πρῶτος, ἐμπεσὼν τοῖς πολεμίοις,
 ἀποθνήσκει, καὶ τέθιπται ἐν τῇ διαβάσει τοῦ Κηφισσοῦ· οἱ δ'
 ἄλλοι ἐνίκων, καὶ κατεδίωξαν μέχρι τοῦ ὀμαλοῦ.

[Hellen. II. 4.]

The Ten Thousand in retreat descry the Sea.

ii. Ἐντεῖθεν δὲ ἦλθον σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἴκοσι,
 πρὸς πύλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, οἰκουμένην· ἐκαλεῖτο δὲ

Γυνάτας· ἐκ ταύτης ὁ τῆς χώρας ἄρχων τοῖς Ἑλλήσιν ἡγεμόνι πέμπει, ὅπως διὰ τῆς ἑαυτῶν πολεμίας χώρας ἐπάγοι αὐτούς. ἔλθων δὲ αὐτὸς λέγει ὅτι ἄξι αὐτοὺς πείτε ἡμερῶν εἰς χωρίον, 5 ὅθεν ὄψονται θάλατταν· εἰ δὲ μὴ, τεθνάναι ἐπηγγέλλετο. καὶ ἡγούμενος, ἐπειδὴ ἐνέβαλεν εἰς τὴν ἑαυτοῖς πολεμίαν, παρεκελεύετο αἰδεῖν καὶ φθεῖρειν τὴν χώραν· ᾧ καὶ δῆλον ἐγένετο, ὅτι τούτου ἕνεκα ἔλθει, οὐ τῆς τῶν Ἑλλήνων εἰνοίας. καὶ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὄρος τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ· ὄνομα δ' ἦν τῷ ὄρει Θήλης. 10 ἐπειδὴ δὲ οἱ πρῶτοι ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ὄρους, καὶ κατείδον τὴν θάλατταν, πολλὴ κραυγὴ ἐγένετο. ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, ῥῆθυσαν καὶ ἔμπροσθεν ἄλλους ἐπιτίθεσθαι πολεμίους· εἶποντο γὰρ καὶ ὕπισθεν οἱ ἐκ τῆς καιομένης χώρας· καὶ αὐτῶν οἱ ὀπισθοφύλακες ἀπέκτεινάν τε τινὰς καὶ ἐξώγρησαν, 15 ἐνέβριαν ποιησάμενοι· καὶ γέρρα ἔλαβον δασέων βοῶν ὠμοζύϊνα ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν. ἐπειδὴ δὲ βοὴ πλείων τε ἐγίγνετο καὶ ἐγγύτερον, καὶ οἱ αἰεὶ ἐπιόντες ἔθεον δρόμῳ ἐπὶ τοὺς αἰεὶ βοῶντας, καὶ πολλῷ μείζων ἐγίγνετο ἢ βοὴ, ὅσῳ δὴ πλείους ἐγίγνοντο, ἐδόκει δὴ μείζον τι εἶναι τῷ Ξενοφῶντι. καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἵππον, 20 καὶ Λίκιον καὶ τοὺς ἱππέας ἀναλαβὼν, παρεβόηθει· καὶ τύχα δὴ ἀκούοισι βοῶντων τῶν στρατιωτῶν, θάλαττα, θάλαττα, καὶ παρεγγύωντων. ἔνθα ὃν ἔϋεον ἅπαντες καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, καὶ τὰ ὑποζύγια ἡλαύνετο καὶ οἱ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ ἀφίκοιτο πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δὴ περιβύλλον ἀλλήλους, καὶ 25 στρατηγούς καὶ λοχαγούς, δακρύοντες. καὶ ἐξαπίνης, ὅτου δὴ παρεγγυήσαντος, οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους. καὶ ποιῶσι κολοῶν μέγαν. ἐνταῦθα ἀνέτίλσαν πλήθος δερμάτων ὠμοζούων, καὶ βεκτηρίων, καὶ τὰ αἰχμάλωτα γέρρα, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς τε κατέτεμε τὰ γέρρα, καὶ τοῖς ἄλλοις διεκελεύετο. μετὰ 30 ταῦτα τὸν ἡγεμόνα ἀποπέμπουσιν οἱ Ἕλληνες, δῶρα δόντες ἀπὸ

κοινῶν, ἵππων, καὶ φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ σκευὴν Περσικὴν, καὶ
 δαρεικοὺς δέκα· ἥτει δὲ μάλιστα τοὺς δακτυλίους, καὶ ἔλαβε
 πολλοὺς παρὰ τῶν στρατιωτῶν. κώμην δὲ δείξας αὐτοῖς, οὗ
 35 σκηρῆσουσι, καὶ τὴν ὁδὸν, ἣν πορεύονται εἰς Μάκρωνας, ἐπεὶ
 ἐσπέρα ἐγένετο, ὥχετο τῆς νυκτὸς ἀπιών.

[Cyri Anab. IV. 7.]

The Choice of Heracles.

iii. Καὶ Πρόδικος δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ περὶ
 τοῦ Ἡρακλέους (ὅπερ δὴ καὶ πλείστοις ἐπιδείκνυται) ὡσαύτως
 περὶ τῆς ἀρετῆς ἀποφαίνεται. ὧδέ πως λέγων, ὅσα ἐγὼ μέμνημαι.
 φησὶ γάρ, Ἡρακλέα, ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἡῖζην ὥρμητο (ἐν ἣ
 5 οἱ νέοι ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι δηλοῦσιν, εἴτε τὴν δι'
 ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται ἐπὶ τὸν βίον, εἴτε τὴν διὰ κακίας,) ἐξελ-
 θόντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι, ἀποροῦντα ὁποτέραν τῶν ὁδῶν τρά-
 πηται· καὶ φανῆναι αὐτῷ δύο γυναῖκας προσίειν μεγάλας, τὴν
 μὲν ἑτέραν εἰπρεπῇ τε ἰδεῖν καὶ ἑλευθέριον φύσει, κεκοσμημένην
 10 τὸ μὲν σῶμα καθαρότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα
 σωφροσύνῃ, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ· τὴν δὲ ἑτέραν τεθραμμένην μὲν
 εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἀπαλότητα, κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν
 χρῶμα, ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν τοῦ ὄντος δοκεῖν
 φαίνεσθαι, τὸ δὲ σχῆμα, ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως
 15 εἶναι, τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ἀναπεπταμένα, ἐσθῆτα δὲ, ἐξ ἧς ἂν
 μάλιστα ἢ ὥρα διαλάμπου· κατασκοπεῖσθαι δὲ θαμὰ ἑαυτὴν,
 ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾷται, πολλάκις δὲ καὶ
 εἰς τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἀποβλέπειν. ὥς δ' ἐγένοντο πλησιαίτερον
 τοῖ Ἡρακλέους, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν ἵναί τὸν αὐτὸν τρόπον,
 20 τὴν δὲ ἑτέραν, φθάσαι βουλομένην, προσδραμεῖν τῷ Ἡρακλεῖ,

καὶ εἰπεῖν· ὀρώ σε, ὦ Ἡράκλεις, ἀποροῦντα, ποῖαν ὁδὸν ἐπὶ
τὸν βίον τράπη. εἰάν οὖν ἐμέ φίλην ποιήσῃ, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ
ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε, καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος
ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ
πολέμων οὐδὲ πραγμάτων φροντιεῖς, ἀλλὰ σκοπούμενος διαίξεις, 25
τί ἂν κεχαρισμένον ἢ σίτον ἢ ποτὸν εὔροις, ἢ τί ἂν ἰδὼν ἢ τί
ἀκούσας τερψθείης, ἢ τίνων ὁσφραυνόμενος ἢ ἀπτόμενος ἡσθείης,
τίσι δὲ παιδικοῖς ὁμιλῶν μάλιστα ἂν εἰφρανθείης, καὶ πῶς ἂν
μαλακώτατα καθεῖδεις, καὶ πῶς ἂν ἀπονώτατα τούτων πάντων
τυγχάνοις. εἰάν δέ ποτε γένηταί τις ὑποψία σπάνεως ἀφ' 30
ᾧ ἔσται ταῦτα, οὐ φόβος, μή σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ πονοῦντα καὶ
ταλαιπωροῦντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ ταῦτα πορίζεσθαι. ἀλλ'
οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργάζωνται, τούτοις σὺ χρήσῃ, οὐδενὸς ἀπεχόμενος
οὔτεν ἂν δυνατὸν ἢ τι κερδᾶναι. πανταχόθεν γὰρ ὠφελείσθαι τοῖς
ἐμοὶ ξυνοῦσιν ἐξουσίαν ἔγωγε παρέχω. καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας 35
ταῦτα, ὦ γύναι, ἔφη, ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν; ἡ δὲ, οἱ μὲν ἐμοὶ
φίλοι, ἔφη, καλοῦσι με Εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μισοῦντες ἱποκορι-
ζόμενοι ὀνομάζουσίν με Κακίαν. καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἑτέρα γυνὴ
προσελθοῖσα εἶπεν· καὶ ἐγὼ ἦκω πρὸς σε, ὦ Ἡράκλεις, εἰδυῖα
τοῖς γεννήσαντάς σε, καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδείᾳ καταμα- 40
θοῖσα· ἐξ ᾧ ἐλπίζω, εἰ τὴν πρὸς ἐμέ ὁδὸν τράποις, σφόδρ' ἂν σε
τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτην ἀγαθὸν γενέσθαι, καὶ ἐμέ ἔτι πολὺ
ἐντιμωτέραν καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεστέραν φανῆναι. οὐκ ἔξαπα-
τήσω δέ σε προσιμίῳ ἡδονῇ, ἀλλ', ἥπερ οἱ θεοὶ διέθεσαν, τὰ
ὄντα διηγῆσομαι μετ' ἀληθείας. τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ 45
καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας θεοὶ διδύασις ἀνθρώποις·
ἀλλ' εἴτε τοῖς θεοῖς ἴλεως εἶναί σοι βούλει, θεραπευτέον τοὺς
θεοὺς· εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργε-
τητέον· εἴτε ὑπὸ τινοσ πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν

50 ὠφελητέον· εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θαυμά-
 ζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν· εἴτε τὴν γῆν φέρειν σοι
 βούλει καρπὰς ἀφθόους, τὴν γῆν θεραπευτέον· εἴτε ἀπὸ βοσκη-
 μάτων οἶε δεῖν πλουτίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον· εἴτε
 διὰ πολέμον ὁρμῆς αἵξεσθαι, καὶ βούλει δύνασθαι τοὺς τε φίλους
 55 ἐλευθεροῦν καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι, τὰς πολεμικὰς τέχνας
 αὐτὰς τε παρὰ τῶν ἐπισταμένων μαθητέον, καὶ ὅπως αὐταῖς δεῖ
 χρῆσθαι ἀσκητέον· εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι, τῇ
 γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἐλπίστον τὸ σῶμα καὶ γυμναστέον σὺν πόνοις
 καὶ ἰδρώτι. καὶ ἡ Κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν, (ὥς φησι Πρώδικος)
 60 ἐννοεῖς, ὦ Ἡράκλεις, ὥς χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς
 εὐφροσύνας ἡ γυνή σοι αὕτη διηγείται; ἐγὼ δὲ ῥαδίαν καὶ
 ῥυχλαὴν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε. καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν,
 ὦ τλήμων! τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις; ἢ τί ἡδὺ οἶσθα, μηδὲν τούτων
 ἕνεκα πράττειν ἐθέλουσα; ἥτις οὐδὲ τὴν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν
 65 ὀναμένεις. ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμῆσαι, πάντων ἐμπίπλασαι, πρὶν μὲν
 πευῆν, ἐσθίουσα, πρὶν δὲ διψῆν, πίνουσα· καὶ ἵνα μὲν ἡδέως
 φάγῃς, ὀψοποιοῦς μηχανωμένη, ἵνα δὲ ἡδέως πίνῃς, οἴνους τε
 πολυτελεῖς παρασκευάζῃ, καὶ τοῦ θέρους χιὼνὰ περιθέουσα ζητεῖς·
 ἵνα δὲ καθυπνώσῃς ἡδέως, οὐ μόνον τὰς στρωμνὰς μαλακὰς ἀλλὰ
 70 καὶ τὰς κλῖνας καὶ τὰ ὑπόβαθρα ταῖς κλῖναις παρασκευάζεις. οὐ
 γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὃ τι ποιῇς, ὕπνου
 ἐπιθυμεῖς. τὰ δ' ἀφροδίσια πρὸ τοῦ δεῖσθαι ἀναγκάζεις, πάντα
 μηχανωμένη, καὶ γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι χρωμένη· οὕτω γὰρ παιδεύεις
 τοὺς σαυτῆς φίλους, τῆς μὲν νυκτὸς ὑβρίζουσα, τῆς δὲ ἡμέρας
 75 τὸ χρησιμώτατον κατακοιμίζουσα. ἀθάνατος δὲ οὖσα, ἐκ θεῶν
 μὲν ἀπέρριψαι, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀτιμάζῃ· τοῦ δὲ πάντων
 ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαίνου σεαυτῆς, ἀνήκοος εἶ, καὶ τοῦ πάντων
 ἡδίστου θεάματος ἀθέατος· οὐδὲν γὰρ πώποτε σαυτῆς ἔργον καλὸν

τεύεσθαι. τίς δ' ἂν σοι λεγούσῃ τι πιστεύσεις: τίς δ' ἂν
 θεομέλῃ τοὺς ἐπαρκέσειεν: ἢ τίς ἂν εὖ φρονῶν τοῦ σοῦ θιάσου δο
 τολμήσειεν εἶναι: οἱ, νέοι μὲν ὄντες, τοῖς σώμασιν ἀδύνατοι εἰσὶ,
 πρεσβύτεροι δὲ γενόμενοι. ταῖς ψυχαῖς ἀνόητοι· ἀπόνως μὲν
 λιπαροὶ διὰ νεότητος φερόμενοι, ἐπιπόνως δὲ αἰχμηροὶ διὰ γήρως
 περιῶντες: τοῖς μὲν πεπραγμένοις αἰσχυρόμενοι, τοῖς δὲ πραττο
 μένοις βαρυνόμενοι· τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διαδραμόντες, τὰ δὲ 85
 χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι. ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς,
 σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς· ἔργον δὲ καλὸν οὔτε θέων οὔτε
 ἀνθρώπων χωρὶς ἐμοῦ γίγνεται. τιμῶμαι δὲ μίλιστα πάντων καὶ
 παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις οἷς προσήκει· ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς
 10 τεχνίταις, πιστὴ δὲ φίλας οἴκων δεσπύταις, εἰμενὴς δὲ παραστῆτις 90
 οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν
 ἐν πολέμῳ σίμμαχος ἔργων, ἀρίστη δὲ φίλις κοινωνός. ἔστι δὲ
 τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις ἡδεῖα μὲν καὶ ἀπράγμων σίτων καὶ ποτῶν
 ἀποδανσις· ἀνέχονται γάρ. ἕως ἂν ἐπιθυμήσωσιν αὐτῶν. ἵππος
 δὲ αὐτοῖς πάμεστιν ἡδίον ἢ τοῖς ἀμόχθοις· καὶ οὔτε ἀπολείποντες 95
 αὐτὸν ἄχθονται, οὔτε διὰ τοῦτον μεθιάσι τὰ δέοντα πράττειν. καὶ
 οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ
 γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται· καὶ ἡδέως μὲν τῶν
 πωλαιῶν πράξεων μέμνηται, εὖ δὲ τὰς παρούσας ἡδόνται πράτ
 τοντες, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγαπητοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι 100
 ἐν πατρίσιν. ὅταν δ' ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, οὐ μετὰ λήθης
 ἄτιμοι κεύνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν αἰὲ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλ
 λουσιν. τοιαῦτά σοι, ὦ παῖ τοκέων ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεστι
 διαποννηταμένῳ τὴν μακαριστοτάτην εὐδαιμονίαν κεκτήσθαι. οὕτω
 πῶς δοῶκει Πρύθικος τὴν ἐπ' ἀρετῆς Ἡρακλείους παίδευσιν 105
 ἐνάσμητε μέντοι τὰς γνώμας ἔτι μεγαλειότεροις ῥήμασιν, ἢ ἐγὼ
 νῦν. σοὶ δ' οὖν ἄξιον, ὦ Ἀρίστιππε, τοῦτων ἐνθυμουμένῳ

πειρᾶσθαι τι καὶ τῶν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον τοῦ βίου φροντίζειν.

[Memorab. II. 1.]

Hunting.

iv. Καὶ εὐξάμενον τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Ἀγροτέρᾳ μεταδοῦναι τῆς θήρας, λῦσαι μίαν κύνα, ἥτις ἂν ἦ σοφωτάτη ἰχνεύειν· ἔαν μὲν ἦ χειμῶν, ἅμ' ἡλίῳ ἀνέχοντι· ἔαν δὲ θέρος, πρὸ ἡμέρας· τὰς δὲ ἄλλας ὥρας, μεταξὺ τούτων. ἐπειδὴν δὲ ἡ
 5 κίων λάβῃ τὸ ἴχνος ὀρθὸν ἐκ τῶν ἐπηλλαγμένων, παραλῦσαι καὶ ἑτέραν· περαινομένου δὲ τοῦ ἴχνους, διαλιπόντα μὴ πολὺ καὶ τὰς ἄλλας ἀφίεναι κατὰ μίαν, καὶ ἔπεσθαι μὴ ἐγκείμενον, ὀνομαστὶ ἐκάστην προσαγορεύοντα, μὴ πολλὰ, ἵνα μὴ παροξύνωνται πρὸ τοῦ καιροῦ. αἱ δὲ ὑπὸ χαρᾶς καὶ μένους προῖᾶσιν ἐξίλλουσαι
 10 τὰ ἴχνη, ὥς πέφυκε, διπλᾷ, τριπλᾷ, προφορούμεναι παρὰ τὰ αὐτὰ, διὰ τῶν αὐτῶν, ἐπηλλαγμένα, περιφερῇ, ὀρθᾷ, καμπύλᾳ, πυκνᾷ, μανᾷ, γνώριμα, ἄγνωστα, ἑαυτὰς παραθέουσαι, ταχὺ ταῖς οὐραῖς διασιέουσai, καὶ ἐπικλίνουσai τὰ ὦτα, καὶ ἀστράπτουσai τοῖς ὄμμασιν. ἐπειδὴν δὲ περὶ τὸν λαγὼ ᾧσι, δῆλον ποιήσουσι
 15 τῷ κυνηγέτῃ, σὺν ταῖς οὐραῖς τὰ σώματα ὅλα συνεπικραδαίνουσai, πολεμικῶς ἐπιφερόμεναι, φιλονείκως παραθέουσai, σὺντρέχουσai φιλοπόνως, συνιστάμεναι ταχὺ, διῴστάμεναι, πάλιν ἐπιφερόμεναι· τελευτῶσαι δὲ ἀφίξονται πρὸς τὴν εἰνὴν τοῦ λαγῶ, καὶ ἐπιδραμοῦνται ἐπ' αὐτόν. ὁ δ' ἐξαίφνης ἀναίξας ἐφ' αὐτὸν ὑλαγμὸν
 20 ποιήσει τῶν κυνῶν καὶ κλαγγὴν φεύγων. ἐμβοώωντων δὲ αὐτῷ διωκομένῳ, ἰὼ κύνες, ἰὼ κακὺς, σαφῶς γε ᾧ κύνες, καλῶς γε ᾧ κύνες. Καὶ κυνοδρομεῖν περιελίσσαντα ὁ ἀμπέχεται περὶ τὴν χεῖρα, καὶ τὸ ῥόπαλον ἀναλαβόντα, κατὰ τὸν λαγῶ, καὶ μὴ ἵπαντᾷν· ἄπορον γάρ. ὁ δὲ ὑποχωρῶν, ταχὺ ἐκλείπων τὴν
 25 ὄψιν, πάλιν περιβάλλει, ὅθεν εἰρίσκεται, ἐπὶ τὸ πολὺ. ἀναβοᾷν

δὲ κοινὸν μὲν· αὐτῷ παῖς, αὐτῷ παῖς, παῖ δὴ, παῖ δὴ· ὁ δὲ, εἴαν τε ἐάλωκὼς ἦ, εἴαν τε μὴ, δηλούτω. καὶ εἴαν μὲν ἐάλωκὼς ἦ ἐν τῷ πρώτῳ ὁρῶμι, ἀνακαλεσάμενος τὰς κύναις ζητεῖν ἄλλον· εἴαν δὲ μὴ, κυνοδρομεῖν ὡς τάχιστα, καὶ μὴ ἀφιέναι, ἀλλ' ἐκπερᾶν φιλοπόνως.

30

[Cyneget. 6.]

The Horse.

ν. Τὸ δὲ μή ποτε σὺν ὀργῇ τῷ ἵππῳ προσφέρεσθαι, ἐν τοῦτο καὶ δίδαγμα καὶ ἔθισμα πρὸς ἵππον ἄριστον. ἀπρονόητον γὰρ ἢ ὀργή, ὥστε πολλάκις ἐξεργάζεται ὧν μεταμελεῖν ἀνάγκη. καὶ ὅταν δὲ ὑποπτεύσας τι ὁ ἵππος μὴ θέλῃ πρὸς τοῦτο προσιέναι, διδάσκειν δεῖ, ὅτι οὐ δεινὰ ἐστὶ, μάλιστα μὲν οὖν ἵππῳ εὐκαρδίῳ· εἰ δὲ μὴ, ἀπτόμενον αὐτὸν τοῦ δεινοῦ δοκοῦντος εἶναι, καὶ τὸν ἵππον πρᾶως προσάγοντα. οἱ δὲ πληγαῖς ἀναγκάζοντες, ἔτι πλείω φόβον παρέχουσιν. οἴονται γὰρ οἱ ἵπποι, ὅταν τὶ χαλεπὸν πάσχωσιν ἐν τῷ τοιούτῳ, καὶ τούτου τὰ ὑποπτευόμενα αἷτια εἶναι.

10

[De Re Equest. 6.]

XVIII.

Lysias, B.C. 385.

ι. Ἐκείνων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἄξιον καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ μεμνήσθαι, οἱ φεῖγοντες τὴν δουλείαν καὶ περὶ τοῦ δικαίου μαχόμενοι καὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας στασιάζοντες, πάντας πολεμίους κεκτημένοι εἰς τὸν Πειραιᾶ κατήλθον, οὐχ ὑπὸ νόμου ἀναγκασθέντες.

- 5 ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες, καινοῖς κινδύνοις τὴν παλαιὰν ἀρετὴν τῶν προγόνων μιμησάμενοι, ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κοινὴν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἄλλοις κτησάμενοι, θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἰρούμενοι ἢ βίον μετὰ δουλείας, ὥς οὐχ ἦττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυρόμενοι ἢ τοῖς ἐχθροῖς ὀργιζόμενοι, μᾶλλον βουληθέντες ἐν τῇ
- 10 αὐτῶν ἀποθνήσκειν ἢ ζῆν τὴν ἀλλοτρίαν οἰκοῦντες, συμμάχους μὲν ὄρκους καὶ συνθήκας ἔχοντες, πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. ἀλλ' ὅμως οὐ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων φοβηθέντες, ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύσαντες, τρύπαιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν, μάρτυρας
- 15 δὲ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἐγγὺς ὄντας τοῦδε τοῦ μνήματος τοὺς Λακεδαιμονίων τάφους παρέχονται. καὶ γὰρ τοι μεγάλην μὲν ἀντὶ μικρᾶς ἀπέδειξαν τὴν πόλιν, ὁμονοοῦσαν δὲ ἀντὶ στασιαζούσης ἀπέφηναν, τείχη δὲ ἀντὶ τῶν καθηρημένων ἀνέστησαν. οἱ δὲ κατελθόντες αὐτῶν, ἀδελφὰ τὰ βουλευόμενα τοῖς ἔργοις τῶν ἐνθάδε
- 20 κειμένων ἐπιδεικνύντες, οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως ἐτράποντο, καὶ οὗτ' ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι οὔτ' αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι τῆς μὲν αὐτῶν ἐλευθερίας καὶ τοῖς βουλομένοις δουλεῦν μετέδωκαν, τῆς δ' ἐκείνων δουλείας αὐτοὶ μετέχειν οὐκ ἠξίωσαν. ἔργοις δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις
- 25 ἀπελογήσαντο, ὅτι οὐ κακίᾳ τῇ αὐτῶν οὐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων πρότερον ἐδυστύχησεν ἡ πόλις· εἰ γὰρ στασιάσαντες πρὸς ἀλλήλους βία παρόντων Πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν εἰς τὴν αὐτῶν οἰοί τ' ἐγένοντο κατελθεῖν, δῆλον ὅτι ῥαδίως ἂν ὁμονοοῦντες πολεμεῖν αὐτοῖς ἐδύναντο. ἐκείνοι μὲν οὖν διὰ τοὺς ἐν Πειραιεῖ
- 30 κινδύνους ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλοῦνται· ἄξιον δὲ καὶ τοὺς ξένους τοὺς ἐνθάδε κειμένους ἐπαινέσαι, οἳ τῷ πλήθει βοηθήσαντες καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας μαχόμενοι, πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγησάμενοι, τοιαύτην τοῦ βίου τελευτὴν ἐποίησαντο· ἀνθ' ὧν

ἡ πόλις αὐτοὺς καὶ ἐπένθησε καὶ ἔθαψε δημοσίᾳ, καὶ ἔδωκεν ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἅπαντα χρόνον τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀστοῖς. 35

[Epitaph. 61-66.]

ii. Εἰ μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τοῖς τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους διαφυγοῖσιν ἀθανάτους εἶναι τὸν λοιπὸν χρόνον, ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεώτας· νῦν δὲ ἡ τε φύσις καὶ νόσων ἤττων καὶ γήρως, ὃ τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχῶς ἀπαραίτητος. ὥστε προσήκει τούτους εὐδαιμονεστάτους ἡγεῖσθαι, οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες οὕτως τὸν βίον ἐτελείησαν, οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ, οἷ' ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον. καὶ γάρ τοι ἀγήρατοι μὲν αὐτῶν αἱ μνήμαι, ζηλωταὶ δὲ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἱ τιμαί· οἱ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν 10 φρίσιν ὡς θνητοί, ὑμνοῦνται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν. καὶ γάρ τοι θάπτονται δημοσίᾳ, καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς βώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου, ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ, καὶ 15 μόνους τούτοις ἀνθρώπων οἶμαι κρεῖττον εἶναι γενέσθαι, οἵτινες, ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον, ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον· ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι, καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτριον νόμον ὑλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους.*

20

[Epitaph. 78.]

XIX.

*Hippocrates, B. C. 380.**The Oath of Hippocrates.*

i. "Ομνυμι Ἀπόλλωνα ἱητρὸν καὶ Ἀσκληπιὸν καὶ Ὑγίειαν καὶ
 Πανάκειαν καὶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας ἱστορας ποιούμενος ἐπιτελέα
 ποιήσκειν κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμὴν ὅρκον τόνδε καὶ ξυγγραφὴν
 τήνδε· ἡγήσασθαι μὲν τὸν διδάξαντά με τὴν τέχνην ταύτην ἴσα
 5 γενέτησιν ἐμοῖσιν καὶ βίου κοινώσασθαι, καὶ χρεῶν χρητίζοντι μετά-
 δοσιν ποιήσασθαι, καὶ γένος τὸ ἐξ ἐωυτοῦ ἀδελφοῖς ἴσον ἐπικρί-
 νειν ἄρρεσι, καὶ διδάξειν τὴν τέχνην ταύτην ἣν χρητίζωσι μανθάνειν
 ἄνευ μισθοῦ καὶ ξυγγραφῆς· παραγγελίης τε καὶ ἀκροήσιος καὶ τῆς
 λοιπῆς ἀπάσης μαθήσιος μετάδοσιν ποιήσασθαι νιόισι τε ἐμοῖσι
 10 καὶ τοῖσι τοῦ ἐμὲ διδάξαντος καὶ μαθηταῖσι συγγεγραμμένοις τε
 καὶ ὠρκισμένοις νόμῳ ἱητρικῷ, ἄλλῳ δὲ οὐδενί· διαιτήμασί τε
 χρήσομαι ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμὴν,
 ἐπὶ δηλήσει δὲ καὶ ἀδικίῃ εἵρξειν· οὐ δώσω δὲ οὐδὲ φάρμακον
 οὐδενὶ αἰτηθεὶς θανάσιμον, οὐδὲ ὑψηγήσομαι ξυμβουλίην τοιήνδε·
 15 * * ἀγνώως δὲ καὶ ὁσίως διατηρήσω βίον τὸν ἐμὸν καὶ τέχνην
 τὴν ἐμὴν· οὐ τεμέω δὲ οὐδὲ μὴν λιθιῶντας, ἐκχωρήσω δὲ ἐργάτησιν
 ἀνδράσι πρήξιος τῆσδε· εἰς οἰκίας δὲ ὁκόσους ἂν ἐσίω ἐσελεύσομαι
 ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων, ἐκτὸς ἐὼν πάσης ἀδικίης ἐκουσίης καὶ
 φθορίης * * ἃ δ' ἂν ἐν θεραπείῃ ἢ ἴδω ἢ ἀκούσω ἢ καὶ ἄνευ
 20 θεραπείης κατὰ βίον ἀνθρώπων, ἃ μὴ χρή ποτε ἐκκαλέεσθαι ἕξω,
 σιγήσομαι, ἄρρητα ἡγεύμενος εἶναι τὰ τοιαῦτα. ὅρκον μὲν οὖν
 μοι τόνδε ἐπιτελέα ποιεῶντι καὶ μὴ ξυγχέοντι εἴη ἐπαύρασθαι καὶ

βίου καὶ τέχνης δοξαζομένῳ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις εἰς τὸν αἰὶ χρόνον. παραβαίνοντι δὲ καὶ ἐπιορκοῦντι τὰναντία τούτων.

ii. Ὁ βίος βραχὺς. ἡ δὲ τέχνη μακρὴ· ὁ δὲ καιρὸς ὀξὺς· ἡ δὲ πείρα σφαλερή· ἡ δὲ κρίσις χαλεπή. δεῖ δὲ οὐ μόνον ἑωυτὸν πᾶρεχειν τὰ δέοντα ποιεῖντα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοσέοντα, καὶ τοὺς παρόντας, καὶ τὰ ἔξωθεν.

[Aphor. i.]

XX.

Plato, B. C. 370.

Socrates before the Judges.

i. Ἐννοήσωμεν δὲ καὶ τῇδε, ὥς πολλὴ ἐλπίς ἐστὶν ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι. δυοῖν γὰρ θάτερόν ἐστι τὸ τεθνάναι· ἡ γὰρ οἶον μὴδὲν εἶναι μὴδ' αἰσθησιν μηδεμίαν μηδεὶν ἔχειν τὸν τεθνεῶτα, ἡ κατὰ τὰ λεγόμενα μεταβολὴ τις τυγχάνει οὖσα καὶ μετοίκησις τῇ ψυχῇ τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον. καὶ εἴτε δὴ μηδεμία αἰσθη- 5 σίς ἐστίν, ἀλλ' οἶον ὕπνος, ἐπειδάν τις καθεύδων μὴδ' ὄναρ μὴδὲν ὥρῃ, θαυμάσιον κέρδος ἂν εἴη ὁ θάνατος. ἐγὼ γὰρ ἂν οἶμαι, εἴ τινα ἐκλεξάμενον δέοι ταύτην τὴν νύκτα, ἐν ᾗ οὕτω κατέδαρθεν, ὥστε μὴδ' ὄναρ ἰδεῖν, καὶ τὰς ἄλλας νύκτας τε καὶ ἡμέρας τὰς τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ δέοι σκεψάμενον εἰπεῖν, 10 πόσας ἄμεινον καὶ ἡδιον ἡμέρας καὶ νύκτας ταύτης τῆς νυκτὸς βεβίωκεν ἐν τῇ ἑαυτοῦ βίῳ, οἶμαι ἂν μὴ ὅτι ἰδιώτην τινα, ἀλλὰ τὸν μέγαν Βασιλέα εἰαριθμήτους ἂν εὔρεῖν αὐτὸν ταύτας πρὸς τὰς ἄλλας ἡμέρας καὶ νύκτας. εἰ οὖν τοιοῦτον ὁ θάνατός ἐστι, κέρδος ἔγωγε λέγω· καὶ γὰρ οὐδὲν πλείων ὁ πᾶς χρόνος φαίνεται οὕτω δὴ 15

εἶναι ἢ μία νύξ. εἰ δ' αὖ οἶον ἀποδημησαί ἐστιν ὁ θάνατος ἐνθένδε
 εἰς ἄλλον τόπον, καὶ ἀληθῆ ἐστι τὰ λεγόμενα, ὥς ἄρα ἐκεῖ εἰσὶν
 ἅπαντες οἱ τεθνεῶτες, τί μείζον ἀγαθὸν τούτου εἴη ἂν, ὦ ἄνδρες
 δικασταί; εἰ γάρ τις ἀφικόμενος εἰς Ἴλιδου, ἀπαλλαγείς τούτων
 20 τῶν φασκόντων δικαστῶν εἶναι, εἰρήσει τοὺς ὥς ἀληθῶς δικαστὰς,
 οἵπερ καὶ λέγονται ἐκεῖ δικάζειν, Μίνως τε καὶ Ῥαδάμανθους καὶ
 Αἰακὸς καὶ Τριπτόλεμος, καὶ ἄλλοι, οἅσοι τῶν ἡμιθέων δίκαιοι ἐγέ-
 ροντο ἐν τῷ ἑαυτῶν βίῳ, ἡρα φαύλη ἂν εἴη ἡ ἀποδημία; ἢ αὖ
 Ὅρφεϊ ξυγγενέσθαι καὶ Μουσαίῳ καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Ὀμήρῳ ἐπὶ
 25 πόσῳ ἂν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν; ἐγὼ μὲν γὰρ πολλάκις ἐθέλω
 τεθνάναι, εἰ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ· ἐπεὶ ἔμοιγε καὶ αὐτῷ θαυμαστῇ
 ἂν εἴη ἡ διατριβὴ αὐτόθι, ὁπότε ἐντύχοιμι Παλαμῆδει καὶ Αἴαντι
 τῷ Τελαμῶνος καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν παλαιῶν διὰ κρίσιν ἄδικον
 30 ἐγὼ οἶμαι, οὐκ ἂν ἀηδὲς εἴη. καὶ δὴ τὸ μέγιστον, τοὺς ἐκεῖ ἐξετά-
 ζοντα καὶ ἐρευνῶντα ὥσπερ τοὺς ἐνταῦθα διάγειν, τίς αὐτῶν σοφός
 ἐστι καὶ τίς οἴεται μὲν, ἔστι δ' οὐ. ἐπὶ πόσῳ δ' ἂν τις, ὦ ἄνδρες
 δικασταί, δέξαιτο ἐξετάσαι τὸν ἐπὶ Τροίαν ἀγαγόντα τὴν πολλὴν
 στρατιάν, ἢ Ὀδυσσεά, ἢ Σίσυφον, ἢ ἄλλους μυρίους ἂν τις εἴποι
 35 καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας; οἷς ἐκεῖ διαλέγεσθαι καὶ ξυνεῖναι καὶ
 ἐξετάζειν ἀμήχανον ἂν εἴη εὐδαιμονίας πάντως. οὐ δῆπου τούτου
 γε ἔνεκα οἱ ἐκεῖ ἀποκτείνουσι· τά τε γὰρ ἄλλα εὐδαιμονέστεροί
 εἰσιν οἱ ἐκεῖ τῶν ἐνθάδε, καὶ ἤδη τὸν λοιπὸν χρόνον ἀθάνατοί εἰσιν,
 εἴπερ γε τὰ λεγόμενα ἀληθῆ ἐστιν. ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς χρῆ, ὦ ἄνδρες
 40 δικασταί, εὐέλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον, καὶ ἔν τι τοῦτο διανο-
 εῖσθαι ἀληθές, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὔτε ζῶντι
 οὔτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα·
 οὐδὲ τὰ ἐμὰ νῦν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου γέγονεν, ἀλλά μοι δηλόν ἐστι
 τοῦτο, ὅτι ἤδη τεθνάναι καὶ ἀπηλλάχθαι πραγμάτων βέλτιον ἦν μοι.

διὰ τοῦτο καὶ ἐμὲ οὐδαμοῦ ἀπέτρεψε τὸ σημεῖον, καὶ ἔγωγε τοῖς 45
καταψηφισαμένοις μου καὶ τοῖς κατηγοροῖς οὐ πᾶν χαλεπαίνω.
καίτοι οὐ ταύτῃ τῇ διανοίᾳ κατεψηφίζοντό μου καὶ κατηγοροῖν,
ἀλλ' οἴομενοι βλάβειν· τοῦτο αὐτοῖς ἄξιον μέμφεσθαι. τοσούτε
μέντοι αἰτῶν δέομαι· τοὺς νιείς μου, ἐπειδὴν ἡβήσωσι, τιμωρή-
σασθε, ὦ ἄνδρες, ταῦτά ταῦτα λυποῦντες, ἅπερ ἐγὼ ὑμᾶς ἐλίπον, 50
ἐὰν ἡμῖν δοκῶσιν ἢ χρημάτων ἢ ἄλλου του πρότερον ἐπιμελεῖσθαι
ἢ ἀρετῆς, καὶ ἐὰν δοκῶσί τι εἶναι μηδὲν ὄντες, ὀνειδίζετε αὐτοῖς,
ὥσπερ ἐγὼ ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἐπιμελοῦνται ὧν δεῖ, καὶ οἴονται τι εἶναι
ὄντες οὐδενὸς ἄξιοι. καὶ ἐὰν ταῦτα ποιῇτε, δίκαια πεπονθὼς ἐγὼ
ἔσομαι ὑφ' ὑμῶν αὐτός τε καὶ οἱ νιείς. ἀλλὰ γὰρ ἤδη ὥρα ἀπι- 55
εῖναι, ἐμοὶ μὲν ἀποθανουμένῳ, ὑμῖν δὲ βιωσομένοις. ὁπότεροι δὲ
ἡμῶν ἔρχονται ἐπὶ ἄμεινον πρᾶγμα, ἀδηλον παντὶ πλὴν ἢ τῷ θεῷ.

[Apolog. 29-33.]

Socrates and Crito.

ii. *Socrates.* Τί τηλικάδε ἀφίξαι, ὦ Κρίτων; ἢ οὐ πρὸς ἔτι
ἐστίν;

Crito. Πάνυ μὲν οὖν.

Socrates. Πηνίκα μάλιστα;

Crito. Ὅρθρος βαθύς.

5

Socrates. Οὐαμάξω ὅπως ἡθελήσέ σοι ὁ τοῦ δεσμωτηρίου φύλαξ
ἱπακοῦσαι.

Crito. Ξυνίθης ἤδη μοί ἐστιν, ὦ Σώκρατες, διὰ τὸ πολλάκις
δεῦρο φοιτᾶν, καί τι καὶ εὐεργέτηται ὑπ' ἐμοῦ.

Socrates. Ἄρτι δὲ ἤκεις ἢ πάλαι;

10

Crito. Ἐπεικῶς πάλαι.

Socrates. Εἶτα πῶς οὐκ εὐθὺς ἐπήγειράς με ἀλλὰ σιγῇ παρακάθῃσαι ;

Crito. Οὐ μὰ τὸν Δί', ὦ Σώκρατες, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἤθελον ἐν
 15 τοσαύτῃ τε ἀγρυπνίᾳ καὶ λύπῃ εἶναι. ἀλλὰ καὶ σοῦ πάσαι θαυ-
 μάξω αἰσθανόμενος, ὡς ἡδέως καθεύδεις· καὶ ἐπίτηδές σε οὐκ
 ἡγειρον, ἵνα ὡς ἥδιστα διαίγῃς. καὶ πολλάκις μὲν δὴ σε παῖ πρό-
 τερον ἐν παντὶ τῷ βίῳ εὐδαιμόνισα τοῦ τρόπου, πολὺ δὲ μάλιστα
 ἐν τῇ νυνὶ παρεστῶσιν ξυμφορᾷ, ὡς ῥαδίως αὐτὴν καὶ πράως
 20 φέρεις.

Socrates. Καὶ γὰρ ἄν, ὦ Κρίτων, πλημμελὲς εἶη ἀγανακτεῖν τηλι-
 κοῦτον ὄντα, εἰ δεῖ ἤδη τελευτᾶν.

Crito. Καὶ ἄλλοι, ὦ Σώκρατες, τηλικούτοι ἐν τοιαύταις ξυμφο-
 ραῖς ἀλίσκονται, ἀλλ' οὐδὲν αὐτοὺς ἐπιλύεται ἢ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ
 25 ἀγανακτεῖν τῇ παρούσῃ τύχῃ.

Socrates. Ἔστι ταῦτα. ἀλλὰ τί δὴ οὕτω πρὸς ἀφίξει ;

Crito. Ἀγγελίαν, ὦ Σώκρατες, φέρων χαλεπὴν, οὐ σοὶ, ὡς ἐμοὶ
 φαίνεται, ἀλλ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοῖς ἐπιτηδεύουσιν πᾶσι καὶ χαλεπὴν
 καὶ βαρείαν, ἣν ἐγὼ, ὡς ἐμοὶ δοκῶ, ἐν τοῖς βαρύντατ' ἂν ἐν-
 30 ἐγκαιμι.

Socrates. Τίνα ταύτην ; ἢ τὸ πλοῖον ἀφίκεται ἐκ Δήλου, οὗ δεῖ
 ἀφικομένου τεθνάναι με ;

Crito. Οὐ τοι δὴ ἀφίκεται, ἀλλὰ δοκεῖ μὲν μοι ἤξειν τήμερον
 ἐξ ὧν ἀπαγγέλλουσιν ἡκοντές τινες ἀπὸ Σουνίου καὶ καταλιπόντες
 35 ἐκεῖ αὐτό. δῆλον οἶν ἐκ τούτων τῶν ἀγγέλων, ὅτι ἤξει τήμερον,
 καὶ ἀνάγκη δὴ εἰς αὔριον ἔσται, ὦ Σώκρατες, τὸν βίον σε τε-
 λευτᾶν.

Socrates. Ἀλλ', ὦ Κρίτων, τύχῃ ἀγαθῇ. εἰ ταύτῃ τοῖς θεοῖς
 φίλον, ταύτῃ ἔστω. οὐ μέντοι οἶμαι ἤξειν αὐτὸ τήμερον.

40 *Crito.* Πόθεν τοῦτο τεκμαίρει ;

Socrates. Ἐγὼ σοι ἐρῶ. τῇ γάρ που ὑστεραία δεῖ με ἀποθνήσκειν ἢ ἢ ἂν ἔλθῃ τὸ πλοῖον.

Crito. Φασὶ γέ τοι δὴ οἱ τούτων κύριοι.

Socrates. Οὐ τοίνυν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας οἶμαι αὐτὸ ἥξειν, ἀλλὰ τῆς ἐτέρας. τεκμαίρομαι δὲ ἔκ τινος ἐνυπνίου, ὃ ἐώρακα ὀλίγον 45 πρότερον ταύτης τῆς νυκτός· καὶ κινδυνεύεις ἐν καιρῷ τινα οὐκ ἐγείραι με.

Crito. Ἦν δὲ δὴ τί τὸ ἐνύπνιον;

Socrates. Ἐδόκει τίς μοι γυνὴ προσελθοῦσα καλὴ καὶ εὐειδής, λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα, καλέσαι με καὶ εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, ἡματί 50 κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἴκοιο.

Crito. Ὡς ἄτοπον τὸ ἐνύπνιον, ὦ Σώκρατες.

Socrates. Ἐναργές μὴν οὖν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Κρίτων.

[Crito 1, 2.]

✕ *The Death of Socrates.*

iii. Ταῦτα δὴ εἰπόντος αὐτοῦ, ὁ Κρίτων, Εἶεν, ἔφη, ὦ Σώκρατες· τί δὲ τοίτοις ἢ ἐμοὶ ἐπιστέλλεις ἢ περὶ τῶν παίδων ἢ περὶ ἄλλου 5 του, ὃ τι ἂν σοι ποιοῦντες ἡμεῖς ἐν χάριτι μάλιστα ποιούμεν; Ἄπερ αἰὲν λέγω, ἔφη, ὦ Κρίτων, οὐδὲν καινότερον· ὅτι ὑμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμενοι ἡμεῖς καὶ ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἐν 5 χάριτι ποιήσετε ἅτ' ἂν ποιῇτε, κἂν μὴ νῦν ὁμολογήσητε· ἐὰν δὲ ὑμῶν αὐτῶν ἀμελῇτε, καὶ μὴ θέλητε ὥσπερ κατ' ἔχνη κατὰ τὰ νῦν τε εἰρημένα καὶ τὰ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ ζῆν, οὐδ' ἐὰν πολλὰ ὁμολογήσητε ἐν τῷ παρόντι καὶ σφύδρα, οὐδὲν πλέον ποιήσετε. Ταῦτα μὲν τοίνυν προθυμηθησόμεθα, ἔφη, οὕτω ποιεῖν· θάπτωμεν 10 ὅς σε τίνα τρόπον; Ὅπως ἂν, ἔφη, βούλησθε, ἐάνπερ γε λάβητέ με καὶ μὴ ἐκφύγω ὑμᾶς. γελᾶσας δὲ ἅμα ἡσυχῇ καὶ πρὸς ἡμᾶς

ἀποβλέψας εἶπεν, Οὐ πείθω, ἔφη, ὦ ἄνδρες, Κρίτωνα, ὥς ἐγώ
 εἶμι οἶτος ὁ Σωκράτης, ὁ νυνὶ διαλεγόμενος καὶ διατάττων ἕκαστον
 15 τῶν λεγομένων, ἀλλ' οἷταί με ἐκείνον εἶναι, ὃν ὕψεται ὀλίγον
 ἴσπερον νεκρὸν, καὶ ἐρωτᾷ δὴ, πῶς με θάπτῃ. ὅτι δὲ ἐγὼ πάλαι
 πολὺν λόγον πεποιήμαι, ὥς, ἐπειδὰν πίω τὸ φάρμακον, οὐκέτι ὑμῖν
 παραμενῶ, ἀλλ' οἰχήσομαι ἀπὼν εἰς μακάρων δὴ τινὰς εὐδαιμονίας,
 20 ἅμα δ' ἐμαντόν. ἐγγυήσασθε οὖν με πρὸς Κρίτωνα, ἔφη, τὴν ἐναν-
 τίαν ἐγγύην ἢ ἣν οὗτος πρὸς τοὺς δικαστὰς ἡγγυᾶτο. οὗτος μὲν
 γὰρ ἢ μὴν παραμενεῖν· ὑμεῖς δὲ ἢ μὴν μὴ παραμενεῖν ἐγγυήσασθε,
 ἐπειδὰν ἀποθάνω, ἀλλὰ οἰχήσεσθαι ἀπίοντα, ἵνα Κρίτων ῥῆον φέρῃ,
 καὶ μὴ ὀρών μου τὸ σῶμα ἢ καόμενον ἢ κατορυπτόμενον ἀγανακτῇ
 25 ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥς δεινὰ πάσχοντος, μηδὲ λέγῃ ἐν τῇ ταφῇ, ὥς ἢ προ-
 τίθεται Σωκράτῃ ἢ ἐκφέρει ἢ κατορύττει. εὖ γὰρ ἴσθι, ἢ δ' ὅς,
 ὦ ἄριστε Κρίτων, τὸ μὴ καλῶς λέγειν οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο
 πλημμελές, ἀλλὰ καὶ κακόν τι ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς. ἀλλὰ θαρρεῖν
 τε χρὴ καὶ φάναι τοῦμὸν σῶμα θάπτειν, καὶ θάπτειν οὕτως, ὅπως
 30 ἂν σοι φίλον ἢ καὶ μάλιστα ἡγῇ νόμιμον εἶναι. * * * Καὶ ὁ
 Κρίτων ἀκούσας ἔνευσεν τῷ παιδὶ πλησίον ἐστῶτι. καὶ ὁ παῖς
 ἐξελθὼν καὶ συχνὸν χρόνον διατρίψας ἦκεν ἄγων τὸν μέλλοντα
 δώσειν τὸ φάρμακον, ἐν κύλικι φέροντα τετριμμένον. ἰδὼν δὲ ὁ
 Σωκράτης τὸν ἄνθρωπον, Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε, σὺ γὰρ τούτων
 35 ἐπιστήμων, τί χρὴ ποιεῖν; Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη, ἢ πιόντα περιμένα,
 ἕως ἂν σου βῆρος ἐν τοῖς σκέλεσι γένηται, ἔπειτα κατακεῖσθαι
 καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσει. καὶ ἅμα ὥρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει.
 καὶ ὅς λαβὼν καὶ μάλα ἴλεως, ὦ Ἐχέκρατες, οὐδὲν τρέσας οὐδὲ
 40 διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου, ἀλλ', ὥσπερ
 εἰώθει, ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Τί λέγεις, ἔφη,
 περὶ τοῦδε τοῦ πώματος πρὸς τὸ ἀποσπείσαι τι; ἔξεστιν, ἢ οὐ;

Τοσοῦτον, ἔφη, ὦ Σώκρατες, τρίβομεν, ὅσον οἰόμεθα μέτριον εἶναι
 πιεῖν. Μανθάνω, ἦ δ' ὅς· ἀλλ' εὐχεσθαί γε πού τοις θεοῖς ἔξεστί
 τε καὶ χρή τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκείσε εὐτυχῇ γενέσθαι·
 ἂ δὴ καὶ ἐγὼ εὐχομαί τε καὶ γένοιτο ταύτη. καὶ ἅμα εἰπὼν 45
 ταῦτα ἐπισχόμενος καὶ μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἐξέπτε. καὶ
 ἡμῶν οἱ πολλοὶ τέως μὲν ἐπεικῶς οἰοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ
 δακρύνειν, ὥς δὲ εἶδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα, οὐκέτι, ἀλλ'
 ἐμοῦ γε βία καὶ αὐτοῦ ἀστακτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα, ὥστε ἐγκαλυ-
 ψάμενος ἀπέκλασεν ἑμαυτόν· οὐ γὰρ δὴ ἐκείνόν γε, ἀλλὰ τὴν 50
 ἑμαιοῦ τύχην, οἷον ἀνδρὸς ἐταίρου ἐστερημένος εἶην· ὁ δὲ Κρίτων
 ἔτι πρότερος ἐμοῦ, ἐπειδὴ οὐχ οἷός τ' ἦν κατέχειν τὰ δάκρυα,
 ἐξανέστη. Ἀπολλύδωρος δὲ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ οὐδὲν
 ἐπαίετο δακρύνων, καὶ δὴ καὶ τότε ἀναβρυχισάμενος, κλάων καὶ
 ἀγανακτῶν οὐδένα ὄντινα οὐ κατέκλασε τῶν παρόντων, πλήν γε 55
 αὐτοῦ Σωκράτους. ἐκεῖνος δὲ, Οἴα, ἔφη, ποιεῖτε, ὦ θαυμάσιοι.
 ἐγὼ μέντοι οὐχ ἥκιστα τούτου ἔνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα
 μὴ τοιαῦτα πλημμυλοῖεν· καὶ γὰρ ἀκήκοα, ὅτι ἐν εὐφημίᾳ χρή
 τελεῖσθαι. ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε καὶ καρτερεῖτε. καὶ ἡμεῖς
 ἀκούσαντες ἡσυχίνθημέν τε καὶ ἐπέσχομεν τοῦ δακρύνειν, ὁ δὲ περι- 60
 ελθὼν, ἐπειδὴ οἱ βαρύνεσθαι ἔφη τὰ σκελῆ, κατεκλίθη ὑπτίως·
 οἷτω γὰρ ἐκέλευεν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἅμα ἐφαπτόμενος αὐτοῦ
 οἶτος ὁ δοῦς τὸ φάρμακον, διαλιπὼν χρόνον, ἐπεσκόπει τοὺς πόδας
 καὶ τὰ σκέλη, κῆπειτα σφύδρα πῖσας αὐτοῦ τὸν πόδα ἤρετο, εἰ
 αὐτθάνοιτο· ὁ δ' οὐκ ἔφη. καὶ μετὰ τοῦτο αὖθις τὰς κνήμας· καὶ 65
 ἐπανιὼν οὕτως ἡμῖν ἐπεδείκνυτο, ὅτι ψύχοιτό τε καὶ πήγνυτο. καὶ
 αὐτὸς ἦπτετο καὶ εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴν πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται αὐτῷ,
 τότε οἰχθήσεται. ἦδη οὖν σχεδόν τι αὐτοῦ ἦν τὰ περὶ τὸ ἥτρον
 ψυχόμενα, καὶ ἐκκαλυψάμενος, ἐνεκεκάλυπτο γὰρ, εἶπεν, ὁ δὴ
 τελεταῖον ἐφθέγγετο, ὦ Κρίτων, ἔφη, τῷ Ἀσκληπιῷ ὀφείλομεν 70

ἀλεκτρύονα. ἀλλ' ἀπόδοτε καὶ μὴ ἀμελήσητε. ἀλλὰ ταῦτα, ἔφη, ἔσται, ὁ Κρίτων· ἀλλ' ὅρα, εἴ τι ἄλλο λέγεις. ταῦτα ἐρομένου αὐτοῦ οὐδὲν ἔτι ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ὀλίγον χρόνον διαλιπὼν ἐκινήθη τε καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξεκάλυψεν αὐτὸν, καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἔστησεν·
 75 ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων ξυνέλαβε τὸ στόμα τε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ἦδε ἡ τελευτή, ᾧ Ἐχέκρατες, τοῦ ἐταίρου ἡμῖν ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς ἡμεῖς φαίμεν ἄν, τῶν τότε ὧν ἐπειράθημεν ἀρίστου καὶ ἄλλως φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

[Phaedo 64, 66, 67.]

Under the Plane-tree.

iv. *Phaedrus*. Εἰπέ μοι, ᾧ Σώκρατες, οὐκ ἐνθένδε μέντοι ποθὲν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ λέγεται ὁ Βορέας τὴν Ὠρείθυιαν ἀρπάσαι ;

Socrates. Λέγεται γάρ.

Phaedrus. Ἄρ' οὖν ἐνθένδε ; χαρίεντα γοῦν καὶ καθαρὰ καὶ δια-
 5 φανῇ τὰ ἰδιότεια φαίνεται καὶ ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά.

Socrates. Οὐκ, ἀλλὰ κάτωθεν ὕσιν· δὴ τρία στάδια, ἧ πρὸς τὸ τῆς Ἀγρας διαβαίνομεν· καὶ πού τις ἔστι βωμὸς αὐτόθι Βορέου.

Phaedrus. Οὐ πάνυ γενόηκα· ἀλλ' εἰπέ, πρὸς Διὸς, ᾧ Σώκρατες,
 10 σὺ τοῦτο τὸ μυθολόγημα πείθει ἀληθὲς εἶναι ;

Socrates. Ἄλλ' εἰ ἀπιστοῖην, ὥσπερ οἱ σοφοὶ, οὐκ ἂν ἄτοπος εἶην· εἴτα σοφισζόμενος φαίην αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν σὺν Φαρμακείᾳ παίζουσαν ὥσαι, καὶ οὕτω δὴ τελευτήσασαν λεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀνάρπαστον γεγονέναι·
 15 ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου· λέγεται γὰρ αὐτὸ καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὡς ἐκείθεν, ἀλλ' οὐκ ἐνθένδε, ἡρπάσθη. ἐγὼ δὲ, ᾧ Φαίδρε, ἄλλως μὲν τὰ τοιαῦτα χαρίεντα ἡγοῦμαι, λίαν δὲ δεινοῦ καὶ ἐπιπόνου καὶ οὐ πάνυ εὐτυχοῦς ἀνδρὸς, κατ' ἄλλο μὲν οἶδεν, ὅτι δ' αὐτῷ ἀνάγκη μετὰ

τοῦτο τὸ τῶν Ἱπποκενταύρων εἶδος ἐπανορθοῦσθαι, καὶ αὖτις τὸ
 τῆς Χιμαίρας· καὶ ἐπιρρεῖ δὲ ὄχλος τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγά- 20
 σων, καὶ ἄλλων ἀμηχάνων πλήθη τε καὶ ἀτοπίαι τερατολόγων
 τινῶν φύσεων· αἷς εἴ τις ἀπιστῶν προσβιβᾷ κατὰ τὸ εἰκὸς ἔκα-
 στον, ὅτε ἀγροῖκῳ τινὶ σοφίᾳ χρώμενος, πολλῆς αὐτῷ σχολῆς
 δεήσει. ἐμοὶ δὲ πρὸς αὐτὰ οὐδαμῶς ἐστὶ σχολή. τὸ δὲ αἴτιον,
 ὃ φίλε, τοῦτου τούδε· οὐ δύναμαί πω κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα 25
 γινῶναι ἐμαυτόν· γελοῖον δέ μοι φαίνεται τοῦτο ἔτι ἀγροῦντα τὰ
 ἀλλότριά σκοπεῖν. ὅθεν δὴ χαίρειν εἰσας ταῦτα, πειθόμενος δὲ
 τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν, ὃ νῦν δὴ ἔλεγον, σκοπῶ οὐ ταῦτα,
 ἀλλ' ἐμαυτόν, εἴτε τι θηρίον τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον
 καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον, εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἀπλούστερον 30
 ζῶον θείας τινὸς καὶ ἀτίφου μοίρας φύσει μετέχον. Ἀτὰρ ὃ
 ἐταῖρε, μεταξὺ τῶν λόγων, ἅρ' οὐ τούδε ἦν τὸ δένδρον, ἐφ' ὅπερ
 ἦγες ἡμᾶς;

Phaedrus. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτό.

Socrates. Νῆ τὴν Ἥραν, καλή γε ἡ καταγωγή. ἥ τε γὰρ πλάι- 35
 τανος αὕτη μάλ' ἀμφιλαφής τε καὶ ὑψηλὴ, τοῦ τε ἄγνου τὸ ὕψος
 καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον, καὶ ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης, ὡς ἂν
 εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον· ἥ τε αὖ πηγὴ χαριστάτῃ ὑπὸ
 τῆς πλατάνου ῥεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος, ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμή-
 ρασθαι· νυμφῶν τέ τινων καὶ Ἀχελώου ἱερὸν ἀπὸ τῶν κορῶν τε 40
 καὶ ἀγαλμάτων ἔοικεν εἶναι. εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ εὖπνουν τοῦ
 τόπου ὡς ἀγαπητόν καὶ σφόδρα ἡδύ· θερμόν τε καὶ λιγυρόν
 ἱπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων χορῷ. πάντων δὲ κορυφώτατον τὸ τῆς
 πύας, ὅτι ἐν ἡρέμα προσπίπτει ἰκανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κε-
 φαλήν παγκάλως ἔχειν, ὥστε ἄρυστά σοι ἐξενάγεται, ὃ φίλε 45
 Φαῖδρε.

Phaedrus. Σὺ δέ γε, ὦ θαυμάσιε, ἀτοπώτατός τις φαίνεται. ἀτε-

χρῶς γὰρ, ὃ λέγεις, ξαναγουμένῳ τινὶ καὶ, οὐκ ἐπιχωρίῳ ἔοικας·
οὕτως ἐκ τοῦ ἄστεος οὔτ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἀποδημεῖς, οὔτ' ἔξω
50 τείχους ἔμοιγε δοκεῖς τὸ παράπαν ἐξίεναι.

Socrates. Συγγίγνωσκέ μοι, ὦ ἄριστε. φιλομαθῆς γάρ εἰμι. τὰ
μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν, οἱ δ' ἐν
τῷ ἄστει ἄνθρωποι.

[Phaedrus 3-5.]

Education.

ν. Εὐλογία ἄρα καὶ εὐαρμοστία καὶ εὐσχημοσύνη καὶ εὐρυθμία
εἰηθεία ἀκολουθεῖ, οὐχ ἦν ἄνοιαν οὔσαν ὑποκοριζόμενοι καλοῦμεν
ὡς εὐήθειαν, ἀλλὰ τὴν ὡς ἀληθῶς εὖ τε καὶ καλῶς τὸ ἦθος κατε-
σκευασμένην διάνοιαν. Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη. Ἄρ' οὖν οὐ
5 πανταχοῦ ταῦτα διωκτέα τοῖς νέοις, εἰ μέλλουσι τὸ αὐτῶν πράτ-
τειν; Διωκτέα μὲν οὖν. Ἔστι δέ γέ που πλήρης μὲν γραφικὴ
αὐτῶν καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία, πλήρης δὲ ὑφαντικὴ καὶ
ποικιλία καὶ οἰκοδομία καὶ πᾶσα αὖ ἡ τῶν ἄλλων σκευῶν ἐργασία,
ἔτι δὲ ἡ τῶν σωμάτων φύσις καὶ ἡ τῶν ἄλλων φυτῶν· ἐν πᾶσι
10 γὰρ τούτοις ἔνεστιν εὐσχημοσύνη ἢ ἀσχημοσύνη. καὶ ἡ μὲν ἀσχη-
μοσύνη καὶ ἀρρυθμία καὶ ἀναρμοστία κακολογίας καὶ κακοηθείας
ἀδελφὰ, τὰ δ' ἐναντία τοῦ ἐναντίου, σώφρονος τε καὶ ἀγαθοῦ
ἡθους, ἀδελφὰ τε καὶ μιμήματα. Παντελῶς μὲν οὖν, ἔφη.
Ἄρ' οὖν τοῖς ποιηταῖς ἡμῖν μόνον ἐπιστατητέον καὶ προσαναγκα-
15 στέον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ εἰκόνα ἡθους ἐμποιεῖν τοῖς ποιήμασιν ἢ μὴ
παρ' ἡμῖν ποιεῖν, ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις δημιουργοῖς ἐπιστατητέον καὶ
διακωλυτέον τὸ κακὸν ἦθος τοῦτο καὶ ἀκόλαστον καὶ ἀνελεύθερον καὶ
ἄσχημον μῆτε ἐν εἰκόσι ζώων μῆτε ἐν οἰκοδομήμασι μῆτε ἐν ἄλλῳ
μηδενὶ δημιουργουμένῳ ἐμποιεῖν, ἢ ὃ μὴ οἷός τε ὢν οὐκ ἑατέος παρ'
20 ἡμῖν δημιουργεῖν, ἵνα μὴ ἐν κακίας εἰκόσι τρεφόμενοι ἡμῖν οἱ φύ-

λακες ὥσπερ ἐν κακῇ βοτάνῃ, πολλὰ ἐκάστης ἡμέρας κατὰ σμικρὸν ἀπὸ πολλῶν δρεπόμενοι τε καὶ νερόμενοι, εἴ τι ξυνιστάντες λανθάνωσι κακὸν μέγα ἐν τῇ αὐτῶν ψυχῇ· ἀλλ' ἐκείνους ζητητέον τοὺς δημιουργοὺς τοὺς εὐφυνῶς δυναμένους ἰχνεύειν τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ εἰσχήμονος φύσιν, εἴν, ὥσπερ ἐν ὑγιεινῷ τόπῳ οἰκοῦντες οἱ νέοι ἀπὸ παντὸς ὠφελῶνται, ὁπόθεν ἂν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καλῶν ἔργων ἢ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ἀκοήν τι προσβάλλῃ, ὥσπερ αἶρα φέρουσα ἀπὸ χρηστῶν τόπων ὑγίειαν, καὶ εὐθὺς ἐκ παίδων λανθάνῃ εἰς ὁμοιότητά τε καὶ φιλίαν καὶ ξυμφωνίαν τῷ καλῷ λόγῳ ἄκουσα; Πολὺ γάρ ἂν, ἔφη, κάλλιστα οὕτω τραφέειν. 25 30

[Rep. III. 11, 12.]

The Invention of Letters.

vi. *Socrates.* Ἦκουσα τοίνυν περὶ Ναύκρατιν τῆς Αἰγύπτου γενέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινα θεῶν, οὗ καὶ τὸ ὄρνεον τὸ ἱερὸν, ὃ δὴ καλοῦσιν Ἰβιν· αὐτῷ δὲ ὄνομα τῷ δαίμονι εἶναι Θεύθ. τοῦτον δὲ πρῶτον ἀριθμὸν τε καὶ λογισμὸν εὑρεῖν καὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν, ἔτι δὲ πεττείας τε καὶ κυβείας, καὶ δὴ καὶ γράμματα. 5 βασιλέως δ' αὐτὸ τότε ὄντος Αἰγύπτου ὕλης Θαμοῦ περὶ τὴν μεγάλην πόλιν τοῦ ἄνω τόπου, ἣν οἱ Ἕλληνες Αἰγυπτίας Θήβας καλοῦσι, καὶ τὸν θεὸν Ἀμμωνα, παρὰ τοῦτον ἐλθὼν ὁ Θεὺς τὰς τέχνας ἐπέδδειξε, καὶ ἔφη δεῖν διαδοθῆναι τοῖς ἄλλοις Αἰγυπτίοις. ὁ δὲ ἤρρετο, ἦντινα ἐκάστη ἔχοι ὠφέλειαν. διεξιόντος δὲ, ὃ τι καλῶς 10 ἢ μὴ καλῶς δοκοῖ λέγειν, τὸ μὲν ἔψεγε, τὸ δ' ἐπῆναι. πολλὰ μὲν δὴ περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης ἐπ' ἀμφότερα Θαμοῦν τῷ Θεῷ λέγεται ἀποφήσασθαι, ἃ λόγος πολὺς ἂν εἴη διελεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἦν, Τοῦτο δὲ, ὦ βασιλεῦ, τὸ μάθημα, ἔφη ὁ Θεὺς, σοφωτέρους Αἰγυπτίους καὶ μνημονικωτέρους παρέξει· μνή- 15

μης τε γὰρ καὶ σοφίας φάρμακον εὐρέθη. ὁ δ' εἶπεν· ὦ τεχνι-
 κώτατε Θεεύθ, ἄλλος μὲν τεκεῖν δυνατὸς τὰ τῆς τέχνης, ἄλλος δὲ
 κρῖναι, τίν' ἔχει μοῖραν βλάβης τε καὶ ὠφελείας τοῖς μέλλουσι
 χρηῖσθαι. καὶ νῦν σὺ, πατήρ ὢν γραμμάτων, δι' εὐνοίαν τοῦναντίον
 20 εἶπες ἢ δύναται. τοῦτο γὰρ τῶν μαθόντων λήθην μὲν ἐν ψυχαῖς
 παρέξει μνήμης ἀμελετησία, αἵτε διὰ πίστιν γραφῆς ἔξωθεν ὑπ'
 ἀλλοτρίων τύπων, οὐκ ἔνδοθεν αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν ἀναμνησκο-
 μένους. οὐκ οὐ μνήμης, ἀλλ' ὑπομνήσεως φάρμακον εὗρες. σοφίας
 δὲ τοῖς μαθηταῖς δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν πορίζεις· πολυήκοοι γάρ σοι
 25 γενόμενοι ἄνευ διδαχῆς πολυγνώμονες εἶναι δόξουσιν, ἀγνώμονες
 ὥς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὄντες καὶ χαλεποὶ ξυνεῖναι, δοξόσοφοι γεγονότες
 ἀντὶ σοφῶν.

Phaedrus. ὦ Σώκρατες, ῥαδίως σὺ Αἰγυπτίους καὶ ὀποδαπούς,
 ἂν ἐθέλῃς, λόγους ποιεῖς.

[*Phaedrus* 59:]

Reminiscence.

vii. *Menon.* Οὐκ οὖν καλῶς σοι δοκεῖ λέγεσθαι ὁ λόγος οὗτος,
 ὦ Σώκρατες;

Socrates. Οὐκ ἔμοιγε.

Menon. Ἐχεις λέγειν ὅπῃ;

5 *Socrates.* Ἐγωγε. ἀκήκοα γὰρ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν σοφῶν
 περὶ τὰ θεῖα πράγματα

Menon. Τίνα λόγων λεγόντων;

Socrates. Ἀληθῇ, ἔμοιγε δοκεῖν, καὶ καλόν.

Menon. Τίνα τοῦτον, καὶ τίνες οἱ λέγοντες;

10 *Socrates.* Οἱ μὲν λέγοντες εἰσὶ τῶν ἱερέων τε καὶ τῶν ἱερείων,
 ὅσοις μεμέληκε, περὶ ὧν μεταχειρίζονται, λόγον οἷσις τ' εἶναι
 διδόναι. λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν,

οἱ τοὶ θεοὶ εἰσιν· ἃ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστιν. ἀλλὰ σκόπει, εἴ σοι δοκοῦσιν ἀληθῆ λέγειν. φασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατον, καὶ τοτὲ μὲν τελευτᾶν. ὁ δὲ ἀποθνήσκειν καλοῦσι, τοτὲ 15 δὲ πάλιν γίγνεσθαι· ἀπόλλυσθαι δ' οἰδέποτε· δεῖν δὲ διὰ ταῦτα ὡς ὁσιώτατα διαζῶναι τὸν βίον, “οἷσι γὰρ ἂν φερσεφόνα ποιῶν παλαιοῦ πένθεος δέξεται, ἐς τὸν ἵπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτω ἔτει ἀντιδοῖ ψυχὰν πάλιν. ἐκ τῶν βασιλῆες ἀγανοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ, σοφία τε μέγιστοι ἄνδρες αὔξονται· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον 20 ἥρωες ἀγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.” ἄτε οὖν ἡ ψυχὴ ἀθάνατός τε οὔσα καὶ πολλάκις γεγωνυῖα, καὶ ἑωρακυῖα καὶ τὰ ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν ᾧδου καὶ πάντα χρήματα, οὐκ ἔστιν ὃ τι οὐ μεμάθηκεν· ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ περὶ ἄλλων οἷόν τε εἶναι αὐτὴν ἀναμνησθῆναι ἃ γε καὶ πρότερον ἠπίστατο. ἄτε γὰρ 25 τῆς φύσεως ἀπάσης ξιγγενοῖς οἴσης, καὶ μεμαθηκυῖας τῆς ψυχῆς ἅπαντα, οὐδὲν κωλίζει ἐν μόνον ἀναμνησθέντα, ὁ δὲ μάθησιν καλοῦσιν ἄνθρωποι, τᾶλλα πάντα αὐτὸν ἀνευρεῖν, ἐάν τις ἀνδρείος ᾖ, καὶ μὴ ἀποκάμῃ ζητῶν. τὸ γὰρ ζητεῖν ἄρα καὶ τὸ μαρτάνειν ἀνάμνησις ὅλον ἐστίν. οὐκ οὖν δεῖ πείθεσθαι τούτῳ τῷ ἐριστικῷ 30 λόγῳ. οἷτος μὲν γὰρ ἂν ἡμᾶς ἀργοὺς ποιήσειε, καὶ ἔστι τοῖς μαλακοῖς τῶν ἀνθρώπων ἡδὺς ἀκοῦσαι· ὅδε δὲ ἐργαστικούς τε καὶ ζητητικούς ποιεῖ· ὃ ἐγὼ πιστεῖων ἀληθῆ εἶναι, ἐθέλω μετὰ σοῦ ζητεῖν, ἀρετὴ ὅ τι ἐστί.

[Meno 14, 15.]

The Twin Horses.

viii. Καθάπερ ἐν ἀρχῇ τοῦδε τοῦ μίθου τριχῇ διειλόμην ψυχὴν ἐκάστην, ἵππομόρφῳ μὲν δύο τινε εἶδη, ἡνιοχικὸν δὲ εἶδος τρίτον, καὶ νῦν ἔτι ἡμῖν ταῦτα μενέτω. τῶν δὲ δὴ ἵππων ὁ μὲν, φημὲν, ἀγαθός, ὁ δ' οὗ· ἀρετὴ δὲ τίς τοῦ ἀγαθοῦ ἢ τοῦ κακοῦ κακία, οὐ

5 διείπομεν, νῦν δὲ λεκτέον. ὁ μὲν τοίνυν αὐτοῖν ἐν τῇ καλλίονι
 στάσει ὦν τό τε εἶδος ὀρθὸς καὶ διηρθρωμένος, ὑψαύχην, ἐπί-
 γρυπος, λευκὸς ἰδεῖν, μελανόματος, τιμῆς ἐραστῆς μετὰ σωφρο-
 σύνης τε καὶ αἰδοῦς, καὶ ἀληθινῆς δόξης ἐταῖρος, ἄπληκτος κελεύ-
 10 ματι μόνον καὶ λόγῳ ἡνιοχέεται· ὁ δ' αὖ σκολιὸς, πολὺς, εἰκῇ
 συμπεφορημένος, κρατεράύχην, βραχυτράχηλος, σιμοπρόσωπος,
 μελάγχρωτος, γλαυκόματος, ὕφαιμος, ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἐταῖρος,
 περὶ ὧτα λάσιος, κωφὸς, μάλιστα μετὰ κέντρων μόγις ὑπέικων.

[Phaedr. 34.]

The Philosopher.

ix. *Socrates.* Καὶ πολλάκις μὲν γε δὴ, ὦ δαιμόνιε, καὶ ἄλλοτε
 κατενόησα, ἀτὰρ καὶ νῦν, ὥς εἰκότως οἱ ἐν ταῖς φιλοσοφίαις πολὺν
 χρόνον διατρίψαντες εἰς τὰ δικαστήρια ἰόντες γελοῖοι φαίνονται
 ῥήτορες.

5 *Theodoros.* Πῶς δὴ οὖν λέγεις;

Socrates. Κινδυνεύουσιν οἱ ἐν δικαστηρίοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἐκ
 νέων κυλινδούμενοι πρὸς τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ τῇ τοιαύτῃ διατριβῇ
 τεθραμμένους ὥς οἰκείται πρὸς ἐλευθέρους τεθράφθαι.

Theodoros. Πῇ δὴ;

10 *Socrates.* ἼΗι τοῖς μὲν, τοῦτο ὁ σὺ εἶπες, αἰὲν πάρεστι σχολή
 καὶ τοὺς λόγους ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ σχολῆς ποιοῦνται· ὥσπερ ἡμεῖς
 νυνὶ τρίτον ἤδη λόγον ἐκ λόγου μεταλαμβάνομεν, οὕτω κἀκεῖνοι,
 εἰὰν αὐτοὺς ὁ ἐπελθὼν τοῦ προκειμένου μᾶλλον, καθάπερ ἡμᾶς,
 ἀρέσῃ, καὶ διὰ μακρῶν ἢ βραχέων μέλει οὐδὲν λέγειν, ἂν μόνον
 15 τύχωσι τοῦ ὄντος. οἱ δὲ ἐν ἀσχολίᾳ τε αἰὲν λέγουσι· κατεπείγει
 γὰρ ὕδωρ ῥέον, καὶ οὐκ ἐγχωρεῖ περὶ οὗ ἂν ἐπιθυμήσωσι τοὺς
 λόγους ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀνάγκην ἔχων ὁ ἀντίδικος ἐφέστηκε καὶ

ἱπογραφὴν παραγιγνωσκομένην, ὃν ἐκτὸς οὐ ῥητέον· (ἦν ἀντω-
μοσίαν καλοῦσιν) οἱ δὲ λόγοι αἰεὶ περὶ ὁμοδούλου πρὸς δεσπότην
καίῃμενοι, ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα, καὶ οἱ ἀγῶνες οὐδέποτε τὴν 20
ἄλλως ἀλλ' αἰεὶ τὴν περὶ αὐτοῦ· πολλάκις δὲ καὶ περὶ ψυχῆς ὁ
δρόμος. ὥστ' ἐξ ἀπάντων τούτων ἔντονται καὶ δριμύεις γίνονται,
ἐπιστάμενοι τὸν δεσπότην λόγῳ τε θωπεῦσαι καὶ ἔργῳ χαρίσαι-
σθαι, σμικροὶ δὲ καὶ οὐκ ὀρθοὶ τὰς ψυχάς. τὴν γὰρ αὔξην καὶ
τὸ εἶθ' τε καὶ τὸ ἐλεύθερον ἢ ἐκ νέων δουλεία ἀφήρηται, ἀναγκά- 25
ζουσα πρῶττειν σκολιὰ, μεγάλους κινδύνους καὶ φόβους ἔτι ἀπαλαίς
ψυχαῖς ἐπιβάλλουσα, οὓς οὐ δυνάμενοι μετὰ τοῦ δικαίου καὶ ἀλη-
θεύς ὑποφέρειν, εἰθὺς ἐπὶ τὸ ψεῦδός τε καὶ τὸ ἀλλήλους ἀντα-
δικεῖν τρεπόμενοι πολλὰ κάμπτονται καὶ συγκλῶνται, ὥσθ' ὑγιᾶς
οὐδὲν ἔχοντες τῆς διανοίας εἰς ἄνδρας ἐκ μειρακίων τελευτῶσι. 30
δεινοὶ τε καὶ σοφοὶ γεγονότες, ὥς αἴονται. καὶ οὗτοι μὲν δὴ
τοιούτοι, ὃ Θεόδωρε· τοὺς δὲ τοῦ ἡμετέρου χοροῦ πότερον βούλει
διελθόντες ἢ εἰσάυτες πάλιν ἐπὶ τὸν λόγον τραπώμεθα, ἵνα μὴ
καὶ, ὃ νῦν δὴ ἐλέγομεν, λίαν πολὺ τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ μεταλήψει
τῶν λόγων καταχρώμεθα; 35

Theodorus. Μηδαμῶς, ὃ Σώκρατες, ἀλλὰ διελθόντες. πάνν γὰρ
εὖ τοῦτο εἵρηκας, ὅτι οὐχ ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ τοιῷδε χορεύοντες τῶν
λόγων ὑπηρέται. ἀλλ' οἱ λόγοι οἱ ἡμέτεροι ὥσπερ οἰκέται, καὶ
ἕκαστος αὐτῶν περιμένει ἀποτελεσθῆναι, ὅταν ἡμῖν δοκῇ· οὔτε
γὰρ δικαστὴς οὔτε θεατὴς, ὥσπερ ποιηταῖς, ἐπιτιμῆσων τε καὶ 40
ἄρξων ἐπιστατεῖ παρ' ἡμῖν.

Socrates. Λέγωμεν δὴ, ὥς ἔοικεν, ἐπεὶ σοὶ γε δοκεῖ, περὶ τῶν
κορυφαίων· τί γὰρ ἂν τις τοὺς γε φαύλως διατρίβοντας ἐν φιλο-
σοφίᾳ λέγοι; οὗτοι δὲ πού ἐκ νέων πρῶτον μὲν εἰς ἀγορὰν οὐκ
ἴσασι τὴν ὁδόν, οἳ δὲ ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον ἢ τι κοινὸν 45
ἄλλο τῆς πόλεως συνέδριον· νόμους δὲ καὶ ψηφίσματα λεγόμενα

ἢ γεγραμμένα οὔτε ὀρώσιν οὔτε ἀκούουσι. σπουδαὶ δὲ ἑταιρειῶν
 ἐπ' ἀρχῆς καὶ σύνοδοι καὶ δεῖπνα καὶ σὺν αὐλητρίσι κῶμοι, οὐδὲ
 ὄναρ πρίττειν προσίσταται αὐτοῖς. εὖ δὲ ἢ κακῶς τις γέγονεν
 50 ἐν πόλει, ἢ τί τῷ κακόν ἐστιν ἐκ προγόνων γεγονὸς ἢ πρὸς ἀνδρῶν
 ἢ γυναικῶν, μᾶλλον αὐτὸν λέληθεν ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι
 χόες. καὶ ταῦτα πάντ' οὐδ' ὅτι οὐκ οἶδεν, οἶδεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ἀπέχεται τοῦ εὐδοκιμεῖν χάριν, ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν
 τῇ πόλει κείται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἢ δὲ διάνοια, ταῦτα πάντα
 55 ἡγήσαμένη σμικρὰ καὶ οἶδεν, ἀτιμάσασα πανταχῇ φέρεται κατὰ
 Πίνδαρον, τά τε γὰρ ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα, οὐ-
 ρανοῦ τε ἵππερ ἀστρονομοῦσα, καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν ἐρευνωμένη
 τῶν ὄντων ἐκάστου ὅλου, εἰς τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθειῖσα.

Theodoros. Πῶς τοῦτο λέγεις, ὦ Σώκρατες;

60 *Socrates.* Ὡς περ καὶ Θαλὴν ἀστρονομοῦντα, ὦ Θεόδωρε, καὶ ἄνω
 βλέποντα, πεσόντα εἰς φρέαρ, Θράττά τις ἐμμελὴς καὶ χαρίεσσα
 θεραπαινὶς ἀποσκῶψαι λέγεται, ὥς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προθυμοῖτο
 εἰδέναι, τὰ δ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λανθάνει αὐτόν.
 ταῦτόν δὲ ἀρκεῖ σκῶμμα ἐπὶ πάντας, ὅσοι ἐν φιλοσοφίᾳ διάγουσι.
 65 τῷ γὰρ ὄντι τὸν τοιοῦτον ὁ μὲν πλησίον καὶ ὁ γείτων λέληθεν,
 οὐ μόνον ὅ τι πρίττει, ἀλλ' ὀλίγου καὶ εἰ ἄνθρωπός ἐστιν ἢ τι
 ἄλλο θρέμμα· τί δέ ποτ' ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ τί τῇ τοιαύτῃ φύσει
 προσήκει διάφορον τῶν ἄλλων ποιεῖν ἢ πάσχειν, ζητεῖ τε καὶ
 πράγματ' ἔχει διερευνώμενος. μανθάνεις γάρ που, ὦ Θεόδωρε.
 70 ἢ οὐ;

Theodoros. Ἐγώ γε· καὶ ἀληθῆ λέγεις.

Socrates. Τοιγάρτοι, ὦ φίλε, ἰδίᾳ τε συγγιγνόμενος ὁ τοιοῦτος
 ἐκάστῳ καὶ δημοσίᾳ, ὅπερ ἀρχόμενος ἔλεγον, ὅταν ἐν δικαστηρίῳ
 ἢ που ἄλλοθι ἀναγκασθῇ περὶ τῶν παρὰ πόδας καὶ τῶν ἐν ὀφθαλ-
 75 μοῖς διαλέγεσθαι, γέλωτα παρέχει οὐ μόνον Θράτταις, ἀλλὰ καὶ τῷ

ἄλλω ὄχλῳ, εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν ἀπορίαν ἐμπίπτων ὑπὸ
 ἀπειρίας, καὶ ἡ ἀσχημοσύνη δεινὴ, δόξαν ἀβελτερίας παρεχομένη.
 ἔν τε γὰρ ταῖς λοιδορίαις ἴδιον ἔχει οὐδὲν οὐδένα λοιδορεῖν, ἅτ'
 οἶκ εἰδὼς κακὸν οὐδὲν οὐδενὸς ἐκ τοῦ μὴ μεμελετηκένα· ἀπορῶν
 οὖν γελοῖος φαίνεται· ἔν τε τοῖς ἐπαίνοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων 80
 μεγαλαυχίαις, οὐ προσποιήτως, ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν ἔνδηλος γιγνώ-
 μενος ληρώδης δοκεῖ εἶναι. τύραννόν τε γὰρ ἢ βασιλέα ἐγκωμιαζό-
 μενον ἓνα τῶν νομέων, οἷον συβώτην, ἢ ποιμένα, ἢ τινα βουκόλον
 ἡγεῖται ἀκούειν εὐδαιμονιζόμενον πολὺ βδᾶλλοντα· δυσκολώτερον
 δὲ ἐκείνων ζῶον καὶ ἐπιβουλότερον ποιμαίνειν τε καὶ βδᾶλλειν 85
 νομίζει αὐτούς· ἄγροικον δὲ καὶ ἀπαίδευτον ὑπὸ ἀσχολίας οὐδὲν
 ἦρτον τῶν νομέων τὸν τοιοῦτον ἀναγκαῖον γίγνεσθαι, σηκὸν ἐν ὄρει
 τὸ τείχος περιβεβλημένον. γῆς δὲ ὅταν μυρία πλέθρα ἢ ἔτι πλείω
 ἀκούσῃ ὥς τις ἄρα κεκτημένος θαυμαστὰ πλήθει κέκτηται, πάν-
 σμικρα δοκεῖ ἀκούειν εἰς ἅπασαν εἰσθῶς τὴν γῆν βλέπειν. τὰ δὲ 90
 ὁ γέννη ὑμνούντων, ὡς γενναῖός τις ἐπὶ πάντους πλουσίους ἔχων
 ἀποφῆναι, παντάπασιν ἀμβλὺ καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὁρώντων ἡγεῖται
 τὸν ἔπαινον, ὑπὸ ἀπαιδευσίας οὐ δυναμένων εἰς τὸ πᾶν αἰεὶ βλέπειν,
 οἷ δὲ λογίζεσθαι, ὅτι πάντων καὶ προγόνων μυριάδες ἐκάστῳ γεγό-
 νασιν ἀναρίθμητοι, ἐν αἷς πλούσιοι καὶ πτωχοὶ καὶ βασιλεῖς καὶ 95
 δοῦλοι βάρβαροί τε καὶ Ἕλληνες πολλάκις μυριοὶ γεγόνασιν ὁρω-
 οῖν. ἀλλ' ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι κατὰ λόγον προγόνων σεμνυνομένων
 καὶ ἀναφερόντων εἰς Ἡρακλέα τὸν Ἀμφιτρώωνος ἄτοπα αὐτῷ κατα-
 φαίνεται τῆς σμικρολογίας, ὅτι δὲ ὁ ἀπ' Ἀμφιτρώωνος εἰς τὸ ἄνω
 πεντεκακαιοκοστὸς τοιοῦτος ἦν, οἷα συνέβαινε αὐτῷ τύχῃ, καὶ ὁ 100
 πεντηκοστὸς ἀπ' αὐτοῦ, γελᾷ οὐ δυναμένων λογίξεσθαι τε καὶ
 χαυνώτητα ἀνορήτου ψυχῆς ἀπαλλάττειν. ἐν ἅπασι δὴ τούτοις ὁ
 τοιοῦτος ὑπὸ τῶν πολλῶν καταγελᾶται, τὰ μὲν ὑπερηφάνως ἔχων,
 ὡς δοκεῖ, τὰ δ' ἐν πρὸς ἀγνοῶν τε καὶ ἐν ἐκάστοις ἀπορῶν.

105 *Theodoros.* Παντάπασι τὰ γιγνόμενα λέγεις, ὦ Σώκρατες.

Socrates. Ὅταν δέ γέ τινα αὐτός, ὦ φίλε, ἐλκύσῃ ἄνω, καὶ ἐθελήσῃ τις αὐτῷ ἐκβῆναι ἐκ τοῦ τί ἐγὼ σέ ἀδικῶ ἢ σὺ ἐμέ; εἰς σκέψιν αὐτῆς δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας, τί τε ἐκάτερον αὐτοῖν καὶ τί τῶν πάντων ἢ ἀλλήλων διαφέρετον, ἢ ἐκ τοῦ
 110 Βασιλεὺς εὐδαιμόνως κεκτημένος τ' αὖ πολὺ χρυσίον, βασιλείας πέρι καὶ ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος ἐπὶ σκέψιν, ποῶν τέ τινα ἐστὸν καὶ τίνα τρόπον ἀνθρώπου φύσει προσήκει τὸ μὲν κτήσασθαι αὐτοῖν, τὸ δὲ ἀποφυγεῖν,—περὶ τούτων ἀπάντων ὅταν αὐτὸς δέξῃ λόγον διδόναι τὸν σμικρὸν ἐκείνους τὴν ψυχὴν καὶ δριμύν
 115 καὶ δικανικὸν, πάλιν αὐτὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν· ἱλιγγίων τε ἀφ' ὑψηλοῦ κρεμασθεῖς καὶ βλέπων μετέωρος ἄνωθεν ὑπὸ ἀληθείας ἀδμονῶν τε καὶ ἀπορῶν καὶ βαρβαρίζων γέλωτα θράτταις μὲν οὐ παρέχει οὐδ' ἄλλω ἀπαιδευτῷ οὐδενί, οὐ γὰρ αἰσθάνονται, τοῖς δ' ἐναντίως ἢ ὡς ἀνδραπύδοις τραφεῖσιν ἅπασιν. οὗτος δὲ ἐκά-
 120 τέρου τρόπος, ὦ Θεόδωρε, ὁ μὲν τῷ ὄντι ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τεθραμμένον, ὃν δὴ φιλόσοφον καλεῖς, ᾧ ἀνεμέσητον εὐήθει δοκεῖν καὶ οὐδενὶ εἶναι, ὅταν εἰς δουρικὰ ἐμπέσῃ διακονήματα, οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπιστάμενος συσκευάσασθαι μηδὲ ὕψον ἡδύναι ἢ θῶπας λόγους· ὁ δ' αὖ τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα δυναμένου τορῶς
 125 τε καὶ ὀξέως διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια ἐλευθέρως οὐδέ γ' ἀρμονίαν λόγων λαβόντος ὀρθῶς ὑμῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν εὐδαιμόνων βίον ἀληθῆ.

Theodoros. Εἰ πάντας, ὦ Σώκρατες, πείθοις ἃ λέγεις, ὥσπερ ἐμέ, πλείων ἂν εἰρήνῃ καὶ κακὰ ἐλάττω κατ' ἀνθρώ-
 130 πους εἴη.

Socrates. Ἀλλ' οὐτ' ἀπολέσθαι τὰ κακὰ δυνατόν, ὦ Θεόδωρε· ἵπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ ἀεὶ εἶναι ἀνάγκη· οὐτ' ἐν θεοῖς αὐτὰ ἰδρῦσθαι, τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ τότε τὸν τόπον περιπολεῖ

ἐξ ἀνάγκης. διὸ καὶ πειράσθαι χρή ἐνθένδε ἐκείσε φεύγειν ὃ τι
τάχιστα, φυγὴ δὲ ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις δὲ 135
δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι.

[Theaet. 23-25.]

Eros. *

κ. Οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, Ἔρως πρῶτος αἰτὸς ὢν κάλλι-
στος καὶ ἄριστος μετὰ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος
εἶναι. ἐπέρχεται δέ μοί τι καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν, ὅτι οὗτός ἐστιν
ὁ ποιῶν

εἰρήνην μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην, 5
νηνεμίαν ἀνέμων, κοίτην ὕπνον τ' ἐνὶ κήδει.

οἷτος δὲ ἡμᾶς ἀλλοτριότητος μὲν κενοῖ, οἰκειότητος δὲ πληροῖ, τὰς
τοιάσδε ξυνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας τιθεῖς ξυνιέναι, ἐν ἑορταῖς,
ἐν χοροῖς, ἐν θυσίαις γιγνόμενος ἡγεμών· πραότητα μὲν πορίζων,
ἀγριότητα δ' ἐξορίζων· φιλόδωρος εὐμενείας, ἄδωρος δυσμενείας· 10
ἴλεως ἀγαθοῖς, θεατὸς σοφοῖς, ἀγαστὸς θεοῖς· ζηλωτὸς ἀμοίροις,
κτητὸς εἰμοίροις· τρυφῆς, ἀβρότητας, χλιδῆς, χαρίτων, ἡμέρου,
πόθου πατὴρ· ἐπιμελὴς ἀγαθῶν, ἀμελὴς κακῶν· ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ,
ἐν πόθῳ, ἐν λόγῳ κυβερνήτης, ἐπιβύτης, παριστάτης τε καὶ σωτῆρ
ἄριστος, ξυμπάντων τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμος, ἡγεμὼν κάλ- 15
λιστος καὶ ἄριστος, ᾧ χρή ἔπασθαι πάντα ἄνδρα ἐφυσμνούντα καλῶς,
καλῆς φθῆς μετέχοντα, ἣν ἄδει θέλγων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώ-
πων νόημα.

[Sympos. 19.]

Solon in Egypt.

✕

xi. Ἐγὼ φράσω παλαιὸν ἀκηκοὺς λόγον οὐ νέου ἀνδρός. ἦν
μεν γὰρ ὥς τότε Κριτίας, ὡς ἔφη, σχεδὸν ἐγγὺς ἡδὴ τῶν ἐνε-
νέκοντα ἐτών, ἐγὼ δὲ πη μάλιστα δεκάτης. ἡ δὲ Κουρεῶτις ἡμῖν

οὔσα ἐτίγχανεν Ἀπατουρίων, τὸ δὲ τῆς ἐορτῆς σύνηθες ἐκάστοτε
 5 καὶ τότε ξυνέβη τοῖς παισίν. ἄθλα γὰρ ἡμῖν οἱ πατέρες ἔθεσαν
 ῥαψωδίας. πολλῶν μὲν οὖν δὴ καὶ πολλὰ ἐλέχθη ποιητῶν ποιή-
 ματα· ἅτε δὲ νέα κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὄντα τὰ Σόλωνος πολλοὶ
 τῶν παίδων ἤσαμεν. εἶπεν οὖν τις τῶν φρατόρων, εἴτε δὴ δοκοῦν
 αὐτῷ τότε, εἴτε καὶ χάριν τινὰ τῷ Κριτία φέρων, δοκεῖν οἱ τὰ τε
 10 ἄλλα σοφώτατον γεγονέναι Σόλωνα, καὶ κατὰ τὴν ποιήσιν αὐτῶν
 ποιητῶν πάντων ἐλευθεριώτατον. ὁ δὲ γέρων (σφόδρα γὰρ οὖν
 μέμνημαι) μάλα τε ἦσθη, καὶ διαμειδιάσας, εἶπεν, Εἵγε, ὦ Ἀμύ-
 νανδρε, μὴ παρέργω τῇ ποιήσει κατεχρήσατο, ἀλλ' ἐσπουδάκει,
 καθάπερ ἄλλοι, τὸν τε λόγον ὃν ἀπ' Αἰγύπτου δεῦρο ἠνέγκατο
 15 ἀπετέλεσε, καὶ μὴ διὰ τὰς στάσεις, ὑπὸ κακῶν τε ἄλλων ὅσα εὗρεν
 ἐνθάδε ἦκων, ἠναγκάσθη καταμελῆσαι, κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν οὔτε
 Ἰσίοδος οὔτε Ὀμηρος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν ποιητῶν εὐδοκιμώ-
 τερὸς ἐγένετο ἢν ποτε αὐτοῦ. Τίς δ' ἦν ὁ λόγος, ἧ δ' ὅς, ὦ
 Κριτία; Περὶ μεγίστης, ἔφη, καὶ ὀνομαστοτάτης πασῶν δικαιοτάτ'
 20 ἢν πράξεως οὔσης ὧν ἦδε ἡ πόλις ἔπραξε μὲν, διὰ δὲ χρόνων
 καὶ φθορὰν τῶν ἐργασαμένων αὐτῇ διήρκεσε δεῦρο ὁ λόγος. Λέγε
 ἐξ ἀρχῆς, ἧ δ' ὅς, τί τε καὶ πῶς, καὶ παρὰ τίνων ὡς ἀληθῆ δια-
 κηκοῦς ἔλεγεν ὁ Σόλων. Ἔστι τις κατ' Αἴγυπτον, ἧ δ' ὅς, ἐν τῷ
 Δέλτα, περὶ ὃ κατὰ κορυφὴν σχίζεται τὸ τοῦ Νείλου μέυμα, Σαῖ-
 25 τικὸς ἐπικαλούμενος νομός· τοῦτον δὲ τοῦ νομοῦ μεγίστη πόλις
 Σαῖς· ὅθεν δὴ καὶ Ἀμασις ἦν ὁ βασιλεὺς. οἷς τῆς πόλεως θεὸς
 ἀρχηγός ἐστιν, Αἰγυπτιστὶ μὲν τοῦνομα Νηῖθ, Ἑλληνιστὶ δὲ, ὡς
 ὁ ἐκείνων λόγος, Ἀθηνᾶ, μάλα δὲ φιλαθῆναι καὶ τινα τρόπον
 οἰκέιοι τῶνδ' εἶναι φασίν. οἱ δὲ Σόλων ἔφη πορευθεὶς σφόδρα
 30 τε γενέσθαι παρ' αὐτοῖς ἔντιμος, καὶ δὴ καὶ τὰ παλαιὰ ἀνερωτῶν,
 τοὺς μάλιστα περὶ ταῦτα τῶν ἱερέων ἐμπείρους, σχεδὸν οὔτε αὐτὸν
 οὔτε ἄλλον Ἑλληνα οὐδένα οὐδέν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, εἰδότα περὶ τῶν

τοιούτων ἀνευρεῖν. καὶ ποτε προαγαγεῖν βουλευθεὶς αὐτοὺς περὶ
 τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους τῶν τῇδε, τὰ ἀρχαιότατα λέγειν ἐπιχειρεῖν,
 περὶ Φωρωνέως τε τοῦ πρώτου λεχθέντος καὶ Νιόξης, καὶ μετὰ τὸν 35
 κατακλισμὸν αὐτὸν περὶ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας ὡς διεγένοντο μυ-
 θολογεῖν, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν γενεαλογεῖν· καὶ τὰ τῶν ἐτῶν ὅσα
 ἦν οἷς ἔλεγε πειρᾶσθαι διαμνημονεύων τοὺς χρόνους ἀριθμεῖν. καὶ
 τινα εἰπεῖν τῶν ἱερέων εὖ μάλα παλαιῶν, Ὡ Σόλων, Σύλων, Ἑλ-
 ληνες αἰεὶ παῖδες ἐστέ, γέρων δὲ Ἑλλήν οὐκ ἔστιν. Ἀκούσας οὖν, 40
 πῶς τι τοῦτο λέγεις; φάναι. Νέοι ἐστέ, εἰπεῖν, τὰς ψυχὰς
 πάντες. οὐδεμίαν γὰρ ἐν αὐταῖς ἔχετε δι' ἀρχαίαν ἀκοήν παλαιὰν
 δόξαν οὐδὲ μάθημα χρόνῳ πολλῶν οὐδέν. τὸ δὲ τούτων αἴτιον
 τόδε· πολλαὶ καὶ κατὰ πολλὰ φθοραὶ γηγόνασιν ἀνθρώπων, καὶ
 ἔσονται, πυρὶ μὲν καὶ ὕδατι μέγισται, μυρίοις δὲ ἄλλοις ἕτεραι 45
 βραχύτεραι. τὸ γὰρ οὖν καὶ παρ' ὑμῖν λεγόμενον, ὡς ποτε Φαέθων
 Ἰλίου παῖς τὸ τοῦ πατρὸς ἄρμα ζεύξας διὰ τὸ μὴ δυνατὸς εἶναι
 κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁδὸν ἐλαύνειν, τὰ τ' ἐπὶ γῆς ξυνέκαυσε καὶ
 αὐτὸς κεραυνωθείς διεφθάρη, τοῦτο μίθου μὲν σχῆμα ἔχον λέγεται.
 τὸ δ' ἀληθές ἐστι τῶν περὶ γῆν καὶ κατ' οὐρανὸν ἰόντων παράλ- 50
 λαξίς, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων γινομένη τῶν ἐπὶ γῆς πυρὶ πολλῇ
 φθορά. τότε οὖν ὅσοι κατ' ὄρη καὶ ἐν ὑψηλοῖς τόποις καὶ ἐν
 ξηροῖς οἰκοῦσι, μᾶλλον διόλλυνται τῶν ποταμοῖς καὶ θαλάττῃ προσ-
 οικούντων. ἡμῖν δὲ ὁ Νεῖλος εἰς τε τῦλλα σωτήρ καὶ τότε ἐκ
 ταύτης τῆς ἀπορίας σώζει λυόμενος. ὅταν δ' αὖ οἱ θεοὶ τὴν γῆν 55
 ἔδρασι καθαίροντες κατακλύζωσιν, οἱ μὲν ἐν τοῖς ὄρεσι διασώζονται,
 βουκόλοι, νομαῖς τε· οἱ δ' ἐν ταῖς παρ' ὑμῖν πόλεσιν εἰς τὴν
 θάλατταν ὑπὸ τῶν ποταμῶν φέρονται. κατὰ δὲ τήνδε τὴν χώραν
 οὔτε τότε οὔτε ἄλλοτε ἄνωθεν ἐπὶ τὰς ἀρούρας ὕδωρ ἐπιρρεῖ, τὸ
 δ' ἐναντίον κάτωθεν ἐπανιέναι πέφυκεν. ὅθεν καὶ δι' αὐτῆς αἰτίας 60
 τὰνθάδε σωζόμενα λέγεται παλαιότατα. τὸ δὲ ἀληθές, ἐν πάσι

τοῖς τόποις ὅπου μὴ χειμῶν ἐξαίσιος ἢ καῦμα ἀπείργει, τοτὲ μὲν
 πλέον, τοτὲ δὲ ἔλαττον αἰεὶ γένος ἐστὶν ἀνθρώπων. ὅσα δὲ ἢ
 παρ' ἡμῖν, ἢ τῇδε, ἢ καὶ κατ' ἄλλον τόπον ὡς ἀκοῇ ἴσμεν, εἴ ποῦ
 65 τι καλὸν ἢ μέγα γέγονεν ἢ καὶ τινα διαφορὰν ἄλλην ἔχον, πάντα
 γεγραμμένα ἐκ παλαιοῦ τῇδ' ἐστὶν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ σεσωσμένα.
 τὰ δὲ παρ' ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρτι κατεσκευασμένα ἐκάστοτε
 τυγχάνει γράμμασι καὶ ἅπασιν ὁπόσων πόλεις δέονται. καὶ πάλιν
 δι' εἰωθύτων ἐτῶν ὥσπερ νόσημα ἦκει φερόμενον αὐτοῖς ῥεύμα
 70 οὐράνιον, καὶ τοὺς ἀγγραμμάτους καὶ ἀμούσους ἔλιπεν ὑμῶν. ὥστε
 πάλιν νέοι ἐξ ἀρχῆς γίνεσθε, οὐδὲν εἰδότες οὔτε τῶν τῇδε οὔτε
 τῶν παρ' ὑμῖν, ὅσα ἦν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις. τὰ γοῦν νῦν
 δὴ γενεαλογηθέντα, ὧς Σόλων, περὶ τῶν παρ' ὑμῖν ἃ διῆλθες παίδων.
 βραχί τι διαφέρει μύθων. οἱ πρῶτον μὲν ἓνα γῆς κατακλυσμὸν
 75 μέμνησθε, πολλῶν ἔμπροσθεν γεγονότων· ἔτι δὲ, τὸ κάλλιστον
 καὶ ἄριστον γένος ἐπ' ἀνθρώπους ἐν τῇ χώρᾳ τῇ παρ' ὑμῖν οἶκ
 ἴστε γεγονὸς, ἐξ ὧν σύ τε καὶ πᾶσα ἡ πόλις ἐστὶ τανῦν ὑμῶν.
 περιλειφθέντος ποτὲ σπέρματος βραχέος. ἀλλ' ὑμᾶς λέληθε, διὰ
 τὸ τοῖς περιγενομένους ἐπὶ πολλὰς γενεὰς γράμμασι τελευτᾶν
 80 ἀφώρους. ἦν γὰρ δῆποτε, ὧς Σόλων, ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν
 ὕδασιν ἢ νῦν Ἀθηναίων οὐσα πόλις ἀρίστη πρὸς τε πόλεμον
 καὶ κατὰ πάντα εὐνομωτάτη διαφερόντως· ἢ κάλλιστα ἔργα καὶ
 πολιτεῖαι γενέσθαι κάλλισται λέγονται πασῶν ὁπόσων νῦν ὑπὸ
 τὸν οὐρανὸν ἡμεῖς ἀκοὴν παραδεξάμεθα. Ἀκούσας οὖν ὁ Σόλων
 85 ἔφη θαυμάσαι, καὶ πᾶσαν προθυμίαν σχεῖν, δεόμενος τῶν ἱερέων
 πάντα δι' ἀκριβείας οἱ τὰ περὶ τῶν πάλαι πολιτῶν ἐξῆς διελθεῖν.
 τὸν οὖν ἱερέα φάναι, Φθόνος οὐδεὶς, ὧς Σόλων· ἀλλὰ σοῦ τε ἔνεκα
 ἐρῶ καὶ τῆς πόλεως ὑμῶν· μάλιστα δὲ καὶ τῆς θεοῦ χάριν, ἢ τήν
 τε ὑμετέραν καὶ τήνδ' ἔλαχε καὶ ἔθρεψε καὶ ἐπαίδευσε, προτέραν
 90 μὲν τὴν παρ' ὑμῖν ἔτεσι χιλίοις, ἐκ τῆς τε καὶ Ἡφαίστου τὸ σπέρμα

παραλαβοῦσα ἱμῶν. τήνδε δὲ ὑστέραν. τῆς δὲ ἐνθάδε διακοσμήσεως
 παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ὀκτακισχιλίων ἐτῶν ἀριθμὸς
 γέγραπται. περὶ δὲ τῶν ἐννακισχίλια ἔτη γεγονότων πολιτῶν σοὶ
 δηλώσω διὰ βραχέων νόμους τε καὶ τῶν ἔργων αὐτοῖς ὁ κάλλι-
 στον ἐπράχθη. τὸ δ' ἀκριβὲς περὶ πάντων ἐφεξῆς εἰσαυθὺς κατὰ ἡς
 σχολὴν αὐτὰ τὰ γράμματα λαβόντες διεξιμεν. τοὺς μὲν οὖν
 νόμους σκόπει πρὸς τοὺς τῇδε. πολλὰ γὰρ παραδείγματα τῶν
 τότε παρ' ἡμῖν ὄντων ἐνθάδε νῦν ἀνευρήσεις. πρῶτον μὲν, τὸ τῶν
 ἱερέων γένος, ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρὶς ἀφωρισμένον· μετὰ δὲ τοῦτο, τὸ
 τῶν δημιουργῶν, ὅτι καθ' αὐτὸ ἕκαστον, ἄλλω δὲ οὐκ ἐπιμιγνύμενον 100
 δημιουργεῖ· τὸ τε τῶν νομέων καὶ τῶν θηρευτῶν τό τε τῶν γεωργῶν.
 καὶ δὴ τὸ μάχιμον γένος ἦσθησαί που τῇδε ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν
 κεχωρισμένον, οἷς οἷδὲν ἄλλο πλὴν τὰ περὶ τὸν πόλεμον ὑπὸ τοῦ
 νόμου προσετάχθη μέλειν. ἔτι δὲ ἡ τῆς ὑπλίσεως αὐτῶν σχέσις
 ὑσπιδῶν καὶ δοράτων, οἷς ἡμεῖς πρῶτοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν ὠπλί- 105
 σμεθα· τῆς θεοῦ, καθάπερ ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις, παρ' ἡμῖν πρῶ-
 τοις ἐνδειξαμένης. τὸ δ' αὖ περὶ τῆς φρονήσεως ὁρᾷς που τὸν
 νόμον τῇδε ὅσῃ ἐπιμέλειαν ἐποίησατο εὐθὺς κατ' ἀρχὰς περὶ τε
 τὸν κόσμον ἅπαντα μέχρι μαντικῆς καὶ ἰατρικῆς πρὸς ὑγίαν,
 ἐκ τούτων θείων ὄντων εἰς τὰ ἀνθρώπινα ἐξανευρῶν, ὅσα τε ἄλλα 110
 τούτοις ἔπεται μαθήματα, πάντα κτησίμενος. ταίτην οὖν δὴ τότε
 ξύμπασαν τὴν διακόσμησιν καὶ σύνταξιν ἡ θεὸς προτέρους ἡμᾶς
 διακοσμήσασα κατώκισεν, ἐκλεξαμένη τὸν τύπον ἐν ᾧ γεγέννησθε,
 τὴν εἰκρασίαν τῶν ὀρῶν ἐν αὐτῷ κατιδοῦσα, ὅτι φρονιμωτάτους
 ἄνδρας οἴσοι. ἅτ' οὖν φιλοπόλεμός τε καὶ φιλόσοφος ἡ θεὸς 115
 οἶσα τὸν προφερεστάτους αὐτῇ μέλλοντα οἴσειν τύπον ἄνδρας,
 τοῦτον ἐκλεξαμένη τοπρῶτον κατώκισεν. ὥκεῖτε οὖν δὴ νόμοις
 τε τοιοῦτοις χρώμενοι καὶ ἔτι μᾶλλον εὐνομούμενοι πάσῃ τε
 πάντας ἀνθρώπους ὑπερβεβηκότες ἀρετῇ, καθάπερ εἰκὸς γεννήματα

120 καὶ παιδεύματα θεῶν ὄντας. πολλὰ μὲν οὖν ὑμῶν καὶ μεγάλη
 τῆς πόλεως τῇδε γεγραμμένα ἔργα θαυμάζεται, πάντων μὴν ἐν
 ὑπερέχει μεγέθει καὶ ἀρετῇ. λέγει γὰρ τὰ γεγραμμένα, ὅσῃν ἡ
 πόλις ὑμῶν ἔπαυσέ ποτε δύναμιν ὑβρεὶ πορευομένην ἅμα ἐπὶ πᾶσαν
 Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν, ἔξωθεν ὀρμηθεῖσαν ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελά-
 125 γους. τότε γὰρ πορεύσιμον ἦν τὸ ἐκεῖ πέλαγος. νῆσον γὰρ πρὸ
 τοῦ στόματος εἶχεν, ὃ καλεῖται, ὡς φατέ ὑμεῖς, Ἡρακλέους στήλας.
 ἡ δὲ νῆσος ἅμα Λιβύης ἦν καὶ Ἀσίας μείζων, ἐξ ἧς ἐπιβατὸν
 ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους τοῖς τότ' ἐγίγνετο πορευομένοις, ἐκ δὲ
 τῶν νήσων ἐπὶ τὴν καταντικρὺ πᾶσαν ἡπειρον, τὴν περὶ τὸν ἀλη-
 130 θινὸν ἐκείνον πόντον. τάδε μὲν γὰρ ὅσα ἐντὸς τοῦ στόματος οὐ
 λέγομεν, φαίνεται λιμὴν στενὸν τινα εἶσπλουν ἔχων. ἐκείνο δὲ
 πέλαγος ὅντως ἢ τε περιέχουσα αὐτὸ γῆ παντελῶς ἀληθῶς ὀρθό-
 τατ' ἂν λέγοιτο ἡπειρος. ἐν δὲ τῇ Ἀτλαντίδι ταύτῃ νήσῳ μεγάλη
 συνέστη καὶ θαυμαστὴ δύναμις βασιλέων, κρατοῦσα μὲν ἀπάσης
 135 τῆς νήσου, πολλῶν δὲ ἄλλων νήσων καὶ μερῶν τῆς ἡπείρου. πρὸς
 δὲ τούτοις ἔτι τῶν ἐντὸς τῇδε Λιβύης μὲν ἦρχον ἄχρι πρὸς Αἴ-
 γυπτον, τῆς δὲ Εὐρώπης, μέχρι Τυρρηνίας. αὕτη δὲ πᾶσα ξυνα-
 θροισθεῖσα εἰς ἓν ἡ δύναμις τὸν τε παρ' ὑμῖν καὶ τὸν παρ' ἡμῖν
 καὶ τὸν ἐντὸς τοῦ στόματος πάντα τύπον μιᾷ ποτ' ἐπεχείρησεν
 140 ὀρμῇ δουλοῦσθαι. τότε οὖν ὑμῶν, ὦ Σόλων, τῆς πόλεως ἡ δύναμις
 εἰς ἅπαντας ἀνθρώπους διαφανῆς ἀρετῇ τε καὶ ῥώμῃ ἐγένετο.
 πάντων γὰρ προστάσα εὐψυχία καὶ τέχναις ὅσαι κατὰ πόλεμον,
 τὰ μὲν τῶν Ἑλλήνων ἡγουμένη, τὰ δ' αὐτὴ μονωθεῖσα ἐξ ἀνάγκης
 τῶν ἄλλων ἀποστάντων, ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους ἀφικομένη κινδύνους,
 145 κρατήσασα μὲν τῶν ἐπινύτων τρόπαια ἀνέστησε, τοὺς δὲ μὴ πω
 δεδουλωμένους διεκώλυσε δουλωθῆναι· τοὺς δ' ἄλλους, ὅσοι κατοικ-
 οῦμεν ἐντὸς ὕρων Ἡρακλείων, ἀφθόνως ἅπαντας ἡλευθέρωσεν.
 ὑστέρω δὲ χρόνῳ σεισμῶν ἐξαισιῶν καὶ κατακλυσμῶν γενομένων,

μίας ἡμέρας καὶ νυκτὸς χαλεπῆς ἐλθούσης, τό τε παρ' ὑμῶν μά-
χιμον πᾶν ἀθρόον ἔδν κατὰ γῆς, ἥ τε Ἀτλαντὶς νῆσος ὡσαύτως 150
κατὰ τῆς θαλάσσης δῦσα ἠφανίσθη. διὸ καὶ νῦν ἄπορον καὶ ἀδιε-
ρεύνητον γέγονε τοῖκεϊ πέλαγος, πηλοῦ κάρτα βραχέος ἐμποδὼν
ὄντος, ὃν ἡ νῆσος ἰζομένη παρέσχετο.

[Timaeus 3.]

The Cicalas.

xii. *Socrates.* Σχολὴ μὲν δὴ, ὥς ἔοικε. καὶ ἅμα μοι δοκοῦσιν
ὥς ἐν τῷ πνίγει ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν οἱ τέττιγες ἄδοντες καὶ
ἀλλήλοις διαλεγόμενοι καθορᾶν. εἰ οὖν ἴδοιεν καὶ νῶς καθάπερ
τοὺς πολλοὺς ἐν μεσημβρίᾳ μὴ διαλεγομένους, ἀλλὰ νυστάζοντας
καὶ κηλουμένους ὑφ' αὐτῶν δι' ἀργίαν τῆς διανοίας, δικαίως ἂν ἔ
καταγελῶεν, ἡγούμενοι ἀνδράποδα ἅττα σφίσιν ἐλθόντα εἰς τὸ
καταγώγιον ὥσπερ προβάτια μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην
εἶδειν. εἰ δὲ ὁρῶσι διαλεγομένους καὶ παραπλέοντας σφῶς
ὥσπερ Σειρήνας ἀκηλήτους, ὃ γέρας παρὰ θεῶν ἔχουσιν ἀνθρώ-
ποις διδόναι τάχ' ἂν δοῖεν ἀγασθέντες. 10

Phaedrus. Ἐχουσι δὲ δὴ τί τοῦτο; ἀνήκοος γάρ, ὥς ἔοικε,
τυγχάνω ὦν.

Socrates. Οὐ μὲν δὴ πρέπει φιλόμουσον ἄνδρα τῶν τοιούτων
ἀνήκοον εἶναι. λέγεται δ', ὥς ποτ' ἦσαν οἷτοι ἄνθρωποι τῶν
πρὶν Μούσας γεγενῆναι. γενομένων δὲ Μουσῶν καὶ φανείσης 15
ᾠδῆς, οὕτως ἄρα τινὲς τῶν τότε ἐξεπλάγησαν ὑφ' ἡδονῆς, ὥστε
ἄδοντες ἡμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν, καὶ ἔλαθον τελευτήσαντες
αὐτούς. ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκείνο φύεται, γέρας τοῦτο
παρὰ Μουσῶν λαβόν, μῆδέν τροφῆς δεῖσθαι γενόμενον, ἀλλ' ἄσι-
τόν τε καὶ ἄποτον εἰθὺς ἄδειν, ἕως ἂν τελευτήσῃ, καὶ μετὰ ταῦτα 20
ἐλθὼν παρὰ Μούσας ἀπαγγέλλειν τίς τίνα αὐτῶν τιμᾷ τῶν ἐνθάδε,

Τερψιχόρα μὲν οὖν τοὺς ἐν τοῖς χοροῖς τετιμηκότας αὐτὴν ἀπαγγέλλοντες ποιοῦσι προσφιλεστέρους, τῇ δὲ Ἐρατοῖ τοὺς ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις οὕτως, κατὰ τὸ εἶδος ἐκάστης τιμῆς.
 25 τῇ δὲ πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ καὶ τῇ μετ' αὐτὴν Οὐρανίᾳ τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ διάγοντάς τε καὶ τιμῶντας τὴν ἐκείνων μουσικὴν ἀγγέλλουσιν, αἱ δὲ μάλιστα τῶν Μουσῶν περί τε οὐρανὸν καὶ λόγους οὔσαι θεῖους τε καὶ ἀνθρωπίνους ἰᾷσι καλλίστην φωνήν. πολλῶν δὲ οὖν ἔρεκεν λεκτέον τι καὶ οὐ καβευδητέον ἐν τῇ μεσημβρίᾳ.

[Phaedr. 40, 41.]

XXI.

Isocrates, B.C. 365.

1. Τὴν δὲ τοιαύτην, ὥσπερ εἶπον, κυρίαν ἐποίησαν τῆς εὐταξίας ἐπιμελείσθαι, ἣ τοὺς μὲν οἰομένους ἐνταῦθα βελτίστους ἄνδρας γίγνεσθαι, παρ' οἷς οἱ νόμοι μετὰ πλείστης ἀκριβείας κείμενοι τυγχάνουσιν, ἀγνοεῖν ἐνόμιζεν· οὐδὲν γὰρ ἂν κωλύειν ὁμοίους
 5 ἅπαντας εἶναι τοὺς Ἕλληνας ἕνεκά γε τοῦ ράδιον εἶναι τὰ γράμματα λαβεῖν παρ' ἀλλήλων. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐκ τούτων τὴν ἐπίδοσιν εἶναι τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων· τοὺς γὰρ πολλοὺς ὁμοίους τοῖς ἡθεσιν ἀποβαίνειν, ἐν οἷς ἂν ἕκαστοι παιδευθῶσιν. ἐπεὶ τὰ γε πλήθη καὶ τὰς ἀκρι-
 10 βείας τῶν νόμων σημείον εἶναι τοῦ κακῶς οἰκεῖσθαι τὴν πόλιν ταύτην· ἐμφράγματα γὰρ αὐτοὺς ποιουμένους τῶν ἀμαρτημάτων πολλοὺς τίθεσθαι τοὺς νόμους ἀναγκάζεσθαι. δεῖν δὲ τοὺς ὀρθῶς πολιτευομένους οὐ τὰς στοὰς ἐμπιπλάναι γραμμάτων, ἀλλ' ἐν ταῖς ψυχαῖς ἔχειν τὸ δίκαιον· οὐ γὰρ τοῖς ψηφίσμασιν ἀλλὰ τοῖς ἡθεσι

καλῶς οἰκείσθαι τὰς πόλεις, καὶ τοὺς μὲν κακῶς τεθραμμένους καὶ 15
 τοὺς ἀκριβῶς τῶν νόμων ἀναγεγραμμένους τολμήσειν παραβαίνειν.
 τοὺς δὲ καλῶς πεπαιδευμένους καὶ τοῖς ἀπλῶς κειμένοις ἐβελήσειν
 ἐμμενεῖν. ταῦτα διανοηθέντες οὐ τοῦτο πρῶτον ἐσκόπουν, δι' ὧν
 κολάσουσι τοὺς ἀκοσμοῦντας, ἀλλ' ἐξ ὧν παρασκευάσουσι μηδὲν
 αὐτοὺς ἄξιον ζημίας [βουλήσεσθαι] ἐξαμαρτάνειν· ἡγοῦντο γὰρ 20
 τοῦτο μὲν αὐτῶν ἔργον εἶναι, τὸ δὲ περὶ τὰς τιμωρίας σπουδάζειν
 τοῖς ἐχθροῖς προσήκειν.

[Areop. 45-48.]

ii. Εἴθισμαι γὰρ λέγειν πρὸς τοὺς περὶ τὴν φιλοσοφίαν τὴν
 ἡμετέραν διατρίβοντας, ὅτι τοῦτο πρῶτον δεῖ σκέψασθαι, τί τῷ
 λόγῳ καὶ τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι διαπρακτέον ἐστίν· ἐπειδὰν δὲ
 τοῖθ' εὖρωμεν καὶ διακριβωσώμεθα, ζητητέον εἶναί φημι τὰς ιδέας
 δι' ὧν ταῦτ' ἐξεργασθήσεται καὶ λήψεται τέλος ὕπερ ὑπεθέμεθα. 5
 καὶ ταῦτα φράζω μὲν ἐπὶ τῶν λόγων, ἔστι δὲ τοῦτο στοιχεῖον
 καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ κατὰ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων.
 οὐδὲν γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πραχθῆναι νουνεχόντως, ἂν μὴ τοῦτο
 πρῶτον μετὰ πολλῆς προνοίας λογίσσησθε καὶ βουλευέσησθε, πῶς
 χρὴ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ὑμῶν αὐτῶν προστῆναι καὶ τίνα βίον 10
 προελέσθαι καὶ ποίας δόξης ὀριγνηθῆναι καὶ ποτέρας τῶν τιμῶν
 ἀγαπῆσαι, τὰς παρ' ἐκόντων γιγνομένας ἢ τὰς παρ' ἀκόντων τῶν
 πολιτῶν· ταῦτα δὲ διορισμένους, τότε ἤδη τὰς πράξεις τὰς καθ'
 ἐκάστην τὴν ἡμέραν σκεπτέον, ὅπως συντενοῦσι πρὸς τὰς ὑποθέσεις
 τὰς ἐξ ἀρχῆς γενομένας. καὶ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον ζητοῦντες 15
 ὥσπερ σκοποῦ κειμένου στοχάσεσθε τῇ ψυχῇ, καὶ μᾶλλον ἐπι-
 τεύξεσθε τοῦ συμφέροντος· ἂν δὲ μηδεμίαν ποιήσησθε τοιαύτην
 ἰσότητιν, ἀλλὰ τὸ προσπίπτον ἐπιχειρήτε πράττειν, ἀναγκαῖον
 ἐστὶν ὑμᾶς ταῖς διανοαῖς πλανᾶσθαι καὶ πολλῶν διαμαρτάνειν
 πραγμάτων.

[Epist. VI. 11-13.] 20

iii. Νεώτερος μὲν ὢν προηρούμην γράφειν τῶν λόγων οὐ τοῖς μυθώδεις οὐδὲ τοὺς τερατείας καὶ ψευδολογίας μεστούς, οἷς οἱ πολλοὶ μᾶλλον χαίρουσιν ἢ τοῖς περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας λεγομένοις, οἷδὲ τοὺς τὰς παλαιὰς πράξεις καὶ τοὺς πολέμους τοὺς Ἕλληνικοὺς ἐξηγουμένους, καίπερ εἰδὼς δικαίως αὐτοὺς ἐπαινούμενους, οὐδ' αὖ τοὺς ἀπλῶς δοκοῦντας εἰρῆσθαι καὶ μηδεμιᾷς κομψότητος μετέχοντας, οὓς οἱ δεινοὶ περὶ τοὺς ἀγῶνας παραινοῦσι τοῖς νεωτέροις μελετᾶν, εἴπερ βούλονται πλέον ἔχειν τῶν ἀντιδίκων, ἀλλὰ πάντας τούτους ἑάσας περὶ ἐκείνους ἐπραγμα-
 10 τεύομην τοὺς περὶ τῶν συμφερόντων τῇ τε πόλει καὶ τοῖς ἔλλοις Ἑλλήσι συμβουλευόοντας, καὶ πολλῶν μὲν ἐνθυμημάτων γέμοντας, οὐκ ὀλίγων δ' ἀντιθέσεων καὶ παρισώσεων καὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν τῶν ἐν ταῖς ῥητορείαις διαλαμπουσῶν καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπισημαίνεσθαι καὶ θορυβεῖν ἀναγκαζουσῶν· νῦν δ' οὐδ' ὅπως οὖν τοὺς
 15 τοιούτους. ἡγοῦμαι γὰρ οὐχ ἀρμόττειν οὔτε τοῖς ἔτεσι τοῖς ἐνενήκοντα καὶ τέτταρσιν, ἀγὼ τυγχάνω γεγονῶς, οὔθ' ὅλως τοῖς ἤδη πολυῖς ἔχουσιν, ἐκείνον τὸν τρόπον ἔτι λέγειν, ἀλλ' ὥς ἅπαντες μὲν ἂν ἐλπίσειαν εἰ βουληθεῖεν, οὐδεὶς δ' ἂν δυνηθεῖη ῥαδίως πλὴν τῶν ποιεῖν ἐθελόντων καὶ σφάδρα προσεχόντων τὸν νοῦν. Τούτου
 20 δ' ἕνεκεν ταῦτα προείπον, ἵν' ἦν τισιν ὁ μέλλων δειχθήσεσθαι λόγος μαλακώτερος ὢν φαίνεται τῶν πρότερον διαδεδομένων, μὴ παραβάλλωσι πρὸς τὴν ἐκείνων ποικιλίαν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὸν κρίνωσι τὴν ἐν τῷ παρόντι δεδοκιμασμένην.

[Panath. 1-5.]

XXII.

Aeschines, B.C. 340.

i. Μὴ πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἱκετεύω ὑμᾶς. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τρόπαιον ἵστατε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ὀρχήστρᾳ, μηδ' αἰρεῖτε παρανοίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, μηδ' ὑπομιμνήσκετε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν τοὺς ταλαιπώρους Θηβαίους, οἷς φυγόντας διὰ τοῦτον ὑποδέδεχθε τῇ πόλει, ὧν ἱερὰ καὶ τέκνα καὶ τάφους ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένους δωροδοκία καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε, ἀλλὰ ταῖς γε διανοαῖς ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφορὰς, καὶ νομίσαθ' ὄραν ἀλίσκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν κατασκαφὰς, ἐμπρήσεις οἰκῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας ὥς μεταμανθίνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἱκετεύοντας ὑμᾶς, ὀργιζομένους οὐ τοῖς τιμωρομένοις ἀλλὰ τοῖς τούτων αἰτίοις, ἐπισκῆπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον στεφανοῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάσασθαι.

[Ctesiph. 156-7.]

ii. Ἐνταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποιήσαι, ὦ Δημοσθένης, τί ποτ' ἦν ἂ ἐπραξας καὶ τί ποτ' ἦν ἂ ἔλεγες· καὶ εἰ βούλει, παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος, ἕως ἂν εἴπῃς. ἐπειδὴ δὲ σιγᾷς, ὅτι μὲν ἀπορεῖς, συγγνώμην ἔχω σοι· ἂ δὲ τότ' ἔλεγες, ἐγὼ νυνὶ λέξω. οὐ μέμνησθε αὐτοῦ τὰ μισθὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα, ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς

ὦ σιδήρεοι ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι ; ὅτ' ἔφη παρελθὼν “ ἀμπε-
 λουργοῖσί τινες τὴν πόλιν, ἀνατετμήκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ
 δήμου, ὑποτέμνεται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, φορμορραφούμεθα
 ἐπὶ τὰ στενὰ, τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διεύρουσι.” ταῦτα
 10 δὲ τί ἐστίν, ὦ κίναδος ; ῥήματα ἢ θαύματα ; καὶ πάλιν ὅτε κύκλῳ
 περιδιδῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος ἔλεγε, ὡς ἀντιπράττων Ἀλε-
 ξάνδρῳ “ ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστήσαι, ὁμολογῶ Θετταλοὺς
 καὶ Περραιβοὺς ἀφιστάναι.” σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσais ; σὺ
 γὰρ ἂν προσέλθοis μὴ ὅτι πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν ὅπου
 15 κίνδυνος πρόσσεστιν ; ἀλλ' εἰ μὲν πον χρήματα ἀναλίσκεται, προσ-
 καθιζήσais, πρῶξιν δὲ ἄνδρὸς οὐ πράξεις· εἰ δ' αὐτόματόν τι
 συμβῇ, προσποιήσais καὶ σπαντὸν ἐπὶ τὸ γεγενημένον ἐπιγράψais·
 ἂν δ' ἔλθῃ φόβος τις, ἀποδράσais· εἰ δὲ θαρρήσωμεν, ὠρεὰς αἰτή-
 σeis καὶ χρυσοῖς στεφάνοis στεφανοῦσθαι.

[Ib. 165-167.]

XXIII.

X Demosthenes, B.C. 340.

i. Μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, γένησθε ἡμῖν τοσούτων αἵτιοι
 κακῶν· μηδὲ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀνάξια παθόντας
 περιέδητε, οὓς ὁ πατὴρ οὐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσι κατέλιπεν,
 ἀλλὰ τὴν μὲν ὡς Δημοφῶντι συνοικήσουσαν ἐπὶ δυοῖν ταλάντοις
 5 προικί, τὴν δ' ἐπὶ ὀγδοήκοντα μυαῖς τούτῳ τῷ σχετλιωτάτῳ πάν-
 των ἀνθρώπων, ἐμὲ δ' ὑμῖν διάδοχον ἀνθ' αὐτοῦ τῶν λειτουργιῶν
 ἐσόμενον. βοηθήσατε οὖν ἡμῖν, βοηθήσατε, καὶ τοῦ δικαίου καὶ
 ὑμῶν αὐτῶν ἕνεκα καὶ ἡμῶν καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ τετελευτηκότος.

σώσατε, ελέησατε, ἐπειδὴ οὗτοι συγγενεῖς ὄντες οἶκ ἡλέησαν. εἰς
 ἡμᾶς καταπεφείγαμεν. ἰκετεύω, ἀντιβोलῶ πρὸς παίδων, πρὸς 10
 γυναικῶν, πρὸς τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἡμῖν. οὕτως ὄναισθε τούτων, 50
 μὴ περιύδητέ με, μηδὲ ποιήσητε τὴν μητέρα καὶ τῶν ἐπιλοίπων
 ἐλπίδων εἰς τὸν βίον στερηθεῖσαν ἀνάξιον αὐτῆς τι παθεῖν· ἢ νῦν
 μὲν οἴεται τυχόντα με τῶν δικαίων παρ' ἡμῖν ὑποδέξεσθαι καὶ τὴν
 ἀδελφὴν ἐκδῶσιν· εἰ δ' ἡμεῖς ἄλλο τι γνώσεσθε, ὃ μὴ γένοιτο, 15
 τίνα οἴεσθε αὐτὴν ψυχὴν ἔχειν, ὅταν ἐμὲ μὲν ἴδῃ μὴ μόνον τῶν
 πατρῶων ἀπεστερημένον ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡτιμωμένον, περὶ δὲ τῆς
 ἀδελφῆς μὴδ' ἐλπίδα ἔχουσιν ὡς τείξεταί τινος τῶν προσηκόντων
 διὰ τὴν ἐσομένην ἀπορίαν; οὐκ ἄξιός, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐτ' ἐγὼ
 δίκης ἐν ἡμῖν μὴ τυχεῖν, οὔθ' οὗτος τοσαῦτα χρήματ' ἀδίκως κατα- 20
 σχεῖν. ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ καὶ μήπω πείραν εἰλήφατε, ποίός τις ἂν
 εἰς ἡμᾶς εἴη, ἐλπίζειν προσήκει μὴ χεῖρω τοῦ πατρὸς ἔσεσθαι.

[Aphob. II. 23-26.]

ii. Βούλομαι δ' ἡμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐν Λοκροῖς ὡς νομο-
 θετοῦσι διηγῆσασθαι· οὐδὲν γὰρ χεῖρους ἔσεσθε παράδειγμά τι
 ἀκηκοότες, ἄλλως τε καὶ ὃ πόλις εὐνομονμένη χρήται. ἐκεῖ γὰρ
 οὕτως οἴονται δεῖν τοῖς πάλαι κειμένοις χρῆσθαι νόμοις καὶ τὰ
 πάτρια περιστέλλειν καὶ μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις μηδὲ πρὸς τὰς 5
 διακρίσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι, ὥστ' εἴαν τις βούληται
 νόμον καινὸν τιθεῖν, ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ, καὶ
 εἴαν μὲν δούξῃ καλὸς καὶ χρήσιμος εἶναι ὁ νόμος, ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ
 ἀπέρχεται, εἰ δὲ μὴ, τέθνηκεν ἐπισπασθέντος τοῦ βρόχου. καὶ γάρ
 τοι καινοὺς μὲν οὐ τολμῶσι τίθεσθαι νόμους, τοῖς δὲ πάλαι κει- 10
 μένοις ἀκριβῶς χρῶνται. ἐν πολλοῖς δὲ πᾶν ἔτεσιν, ὦ ἄνδρες
 δικασταί, εἰς λέγεται παρ' αὐτοῖς νόμος καινὸς τεθῆναι. ὅντος
 γὰρ αὐτότου νόμου, εἴαν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἀντεκκόψαι παρα-

σχεῖν τὸν ἑαυτοῦ, καὶ οὐ χρημάτων τιμήσεως οὐδεμιᾶς, ἀπειλησαί
 15 τις λέγεται ἐχθρὸς ἐχθρῷ ἕνα ἔχοντι ὀφθαλμὸν ὅτι αὐτοῦ ἐκκόψει
 τοῦτον τὸν ἕνα. γεινομένης δὲ ταύτης τῆς ἀπειλῆς χαλεπῶς ἐνεγκὼν
 ὁ ἑτερόφθαλμος, καὶ ἡγούμενος ἀβίωτον αὐτῷ εἶναι τὸν βίον τοῦτο
 παθόντι, λέγεται τολμῆσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, εἰάν τις ἕνα ἔχοντος
 ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω ἀντεκκόψαι παρασχεῖν, ἵνα τῇ ἴσῃ συμ-
 20 φορᾷ ἀμφοτέροι χρῶνται. καὶ τοῦτον μόνον λέγονται Λοκροὶ
 θέσθαι τὸν νόμον ἐν πλέον ἢ διακοσίοις ἔτεσιν.

[Timocr. 159-161.]

iii. Οὕτω δ' οὐ μόνον εἰς χρήματ' ἀναιδῆς ἀλλὰ καὶ σκαιὸς
 ἔστιν, ὥστ' οὐκ οἶδεν ἐκεῖνο, ὅτι στέφανοι μὲν εἰσιν ἀρετῆς
 σημεῖον, φιάλαι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα πλούτου, καὶ στέφανος
 μὲν ἅπας, κᾶν μικρὸς ᾗ, τὴν ἴσῃ φιλοτιμίαν ἔχει τῷ με-
 5 γάλῳ, ἐκπώματα δ' ἢ θυμιατήρια ἢ τὰ τοιαῦτα κτήματα, εἰάν
 μὲν ὑπερβάλλῃ τῷ πλήθει, πλούτου τινὰ δόξαν προσετρίψατο
 τοῖς κεκτημένοις, εἰάν δ' ἐπὶ σμικροῖς σεμνύνηταί τις, τοσοῦτ'
 ἀπέχει τοῦ τιμῆς τινὸς διὰ ταῦτα τυχεῖν, ὥστ' ἀπειρόκαλος πρὸς
 ἔδοξεν εἶναι. οἷτος τοίνυν ἀνελὼν τὰ τῆς δόξης κτήματα τὰ τοῦ
 10 πλούτου πεποιῆται μικρὰ καὶ ἀνάξια ἱμῶν. καὶ οὐδ' ἐκεῖν' εἶδεν,
 ὅτι πρὸς μὲν χρημάτων κτήσιν οὐδὲ πώποτε ὁ δῆμος ἐσπούδασε,
 πρὸς δὲ δόξης ὥς οὐδὲ πρὸς ἐν τῶν ἄλλων. τεκμήριον δέ' χρή-
 ματα μὲν γὰρ πλείστα τῶν Ἑλλήνων ποτὲ σχὼν ἅπανθ' ὑπὲρ
 φιλοτιμίας ἀνήλωσεν, ὑπὲρ δὲ δόξης εἰσφέρων ἐκ τῶν ἰδίων οὐδένα
 15 πώποτε κίνδυνον ἐξέστη. ἀφ' ὧν κτήματ' ἀθάνατα αὐτῷ περίεστι,
 τὰ μὲν τῶν ἔργων ἢ μνήμη, τὰ δὲ τῶν ἀναθημάτων τῶν ἐπ' ἐκείνοις
 σταθέντων τὸ κάλλος, προπύλαια ταῦτα, ὁ παρθενῶν, στοαὶ, νεώσ-
 οικοι, οὐκ ἀμφορίσκοι δύο οὐδὲ χρυσίδες τέτταρες ἢ τρεῖς,
 ἄγουσα ἐκάστη μῦθον, ἃς, ὅταν σοι δοκῇ, πάλιν γράψεις καταχω-

ρεύειν. οὐ γὰρ ἑαυτοὺς δεκατεύοντες, οὐδ', ἃ καταράσαιντ' ἂν οἱ 20
 ἐχθροὶ. ποιῶντες, διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς, ταῦτ' ἀνέ-
 θεσαν, οὐδ' οἷόςπερ σὺ χρώμενοι συμβούλοις ἐπολιτεύοντο, ἀλλὰ
 τοὺς ἐχθροὺς κρατοῦντες, καὶ ἃ πᾶς τις ἂν εὖ φρονῶν εὖξαιτο,
 τὴν πόλιν εἰς ἐμάμοιαν ἄγοντες, ἀθάνατον κλέος αὐτῶν λελοίπασι,
 τοὺς ἐπιτηδεύοντας οἷά σοι βεβίωται τῆς ἀγορᾶς εἴργοντες. ἡμεῖς 25
 δ' εἰς τοσοῦτον ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι προήχθητ' εἰηθείας καὶ ῥήθυ-
 μίας, ὥστ' οὐδὲ τοιαῦτ' ἔχοντες παραδείγματα ταῦτα μιμείσθε,
 ἀλλ' Ἀνδροτίων ὑμῖν πομπείων ἐπισκευαστῆς, Ἀνδροτίων, ὃ γῆ
 καὶ θεοί. καὶ τοῦτ' ἀσέβημα ἔλαττον τίνος ἡγείσθε; ἐγὼ μὲν γὰρ
 ἡγοῦμαι δεῖν τὸν εἰς ἱερὰ εἰσιόντα καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀψό- 30
 μων, καὶ τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτην ἐσόμενον
 οὐχὶ τακτὸν ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνευ-
 κέναι τοιούτων ἐπιτηδευμάτων οἷα τούτῳ βεβίωται.

[Timocr. 209-213.]

iv. Ἄπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κῖν με-
 γάλην πόλιν οἰκῶσι κἂν μικράν, φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται.
 τούτων δ' ἡ μὲν φύσις ἐστὶν ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον καὶ κατ' ἀφαιρέσει
 ἄνδρα ἴδιον τοῦ ἔχοντος, οἱ δὲ νόμοι κοινὸν καὶ τεταγμένον καὶ
 ταῦτ' οὖν πᾶσιν. ἡ μὲν οὖν φύσις, ἂν ἢ πονηρὰ, πολλὰκις φαῦλα 5
 βούλεται· διόπερ τοὺς τοιούτους ἐξαμαρτάνοντας εὐρίησετε. οἱ δὲ
 νόμοι τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον βούλονται, καὶ
 τοῦτο ζητοῦσι, καὶ ἐπειδὴν εὐρεθῇ, κοινὸν τοῦτο πρόσταγμα ἀπε-
 κρίθη, πᾶσιν ἴσον καὶ ὅμοιον, καὶ τοῦτ' ἔστι νόμος, ὃ πάντας
 πείθεσθαι προσήκει διὰ πολλὰ, καὶ μάλιστα ὅτι πᾶς ἐστὶ νόμος 10
 εἴρημα μὲν καὶ θῶρον θεῶν, δόγμα δ' ἀνθρώπων φρονίμων, ἐπανό-
 ρημα δὲ τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων, πόλεως δὲ συν-
 ῥήκη κοινή, καὶ ἣν πᾶσι προσήκει ζῆν τοῖς ἐν τῇ πόλει.

[Aristog. I. 17-19.]

V. Σκοπεῖτε γάρ. εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι. τού-
 των ἕκαστος ἔν γέ τι πράττων κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχεται ἥτοι νῆ
 τὸν Ἡρακλέα τῶν κοινῶν ἢ τῶν ἰδίων. ἀλλ' οὐχ οὗτος οὐδέν, οὐδ'
 ἂν ἔχοι δεῖξαι πρὸς ὅτῳ τὸν βίον ἐστὶ τῶν μετρίων ἢ καλῶν. οὐχί
 5 τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν ἐπ' οὐδενὶ τῇ ψυχῇ διατρίβει· οὐ τέχνης,
 οὐ γεωργίας, οὐκ ἄλλης ἐργασίας οὐδεμιᾶς ἐπιμελεῖται· οὐ φιλαν-
 θρωπίας, οὐχ ὁμιλίας οὐδεμιᾶς οὐδενὶ κοινωνεῖ· ἀλλὰ πορεύεται διὰ
 τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ἔχισ ἢ σκορπίος, ἡρκῶς τὸ κέντρον, ἅττων δεῦρο
 κἀκεῖσε, σκοπῶν τίνι συμφορὰν ἢ βλασφημίαν ἢ κακόν τι προσ-
 10 τριψάμενος καὶ καταστήσας εἰς φόβον ἀργύριον εἰσπράξεται. οὐδὲ
 προσφοιτᾷ πρὸς τι τούτων τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων ἢ μυρο-
 πωλείων ἢ τῶν ἄλλων ἐργαστηρίων οὐδὲ πρὸς ἕν· ἀλλ' ἄσπειστος,
 ἀνίδρυτος, ἄμικτος, οὐ χάριν, οὐ φιλίαν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν ὦν ἄνθρω-
 πος μέτριος γινώσκων. μεθ' ὧν δ' οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς ἐν
 15 Ἄιδου γράφουσιν, μετὰ τούτων, μετ' ἀρᾶς καὶ βλασφημίας καὶ
 φθόνου καὶ στάσεως καὶ νείκους, περιέρχεται.

[Aristog. I. 62, 63.]

VI. Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον εὐτυ-
 χοῦντα ὁρῶν ταύτῃ φοβερὸν προσπολεμῆσαι νομίζει, σῶφρονος
 μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρῆται· μεγάλη γὰρ ῥοπή, μᾶλλον δὲ τὸ
 ὄλον ἢ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· οὐ
 5 μὴν ἀλλ' ἔγωγε, εἴ τις αἵρεσίν μοι δοῖη, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως
 τύχην ἂν ἐλοίμην, ἐθελόντων ἂ προσήκει ποιεῖν ὑμῶν αὐτῶν καὶ
 κατὰ μικρὸν, ἢ τὴν ἐκείνου· πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ
 10 τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν ἔχειν ὁρῶ ἡμῖν ἐνούσας ἢ ἐκείνῳ. ἀλλ',
 οἶμαι, καθήμεθα οὐδὲν ποιοῦντες· οὐκ ἔτι δ' αὐτὸν ἀργοῦντα οὐδὲ
 τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή τί γε διὰ τοῖς θεοῖς.
 οὐ δὴ θαυμαστόν ἐστιν, εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκείνος αὐτὸς

καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασι καὶ μηδένα καιρὸν μηδ' ὄραν παραλείπων
 ἡμῶν μελλόντων καὶ ψηφισομένων καὶ πυνθανομένων περιγίγνεται.
 οὐδὲ θαυμάζω τοῦτ' ἐγώ· τοῦναντίον γὰρ ἂν ἦν θαυμαστὸν, εἰ μηδὲν
 ποιοῦντες ἡμεῖς ὦν τοῖς πολέμοισι προσήκει τοῦ πάντα ποιοῦντος 15
 ἂ δεῖ περιῆμεν. ἀλλ' ἐκείνο θαυμάζω, εἰ Λακεδαιμονίοις μὲν ποτε
 ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἱπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἀντήρατε, καὶ
 πολλὰ ἰδίᾳ πλεονεκτῆσαι πολλάκις ὑμῖν ἐξόν οὐκ ἠθελήσατε, ἀλλ'
 ἴν' οἱ ἄλλοι τίχῃσι τῶν δικαίων, τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ἀνῆλίσκετε
 εἰσφέροντες καὶ προεκινδυνεύετε στρατευόμενοι, ἢνυ δ' ὀκνεῖτε 20
 ἐξιέναι καὶ μέλλετε εἰσφέρειν ἱπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτημάτων,
 καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις σεσώκατε πολλάκις πάντας καὶ καθ' ἓνα αὐτῶν
 ἕκαστον ἐν μέρει, τὰ δ' ὑμέτερά αὐτῶν ἀπολωλεκότες κάθησθε.

[Olynth. II. 22-24.]

Υ

vii. Πότ' οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πότε ἂ χρὴ πράξετε; ἐπειδὴν
 τί γένηται; ἐπειδὴν νῆ Δί' ἀνάγκη τις ἦ. νῦν δὲ τί χρὴ τὰ γιγνώ-
 μενα ἡγεῖσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκη
 τὴν ἱπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι. ἢ βούλεσθε, εἰπέ
 μοι, περιούντες αὐτῶν πυνθάνεσθαι κατὰ τὴν ἀγορὰν, λέγεται τι 5
 καινόν; γένοιτο γὰρ ἂν τι καινότερον ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθηναίους
 καταπολεμῶν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων διοικῶν; τέθνηκε Φίλιππος;
 οὐ μὰ Δί'. ἀλλ' ἀσθενεῖ; τί δ' ὑμῖν διαφέρει; καὶ γὰρ ἂν οὗτός
 τι πάθῃ, ταχέως ὑμεῖς ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε, ἅνπερ οὕτω
 προσέχητε τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν· οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν 10
 αἰτῶν ῥώμην τοσοῦτον ἐπηρέξεται ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέ-
 λειαν. καίτοι καὶ τοῦτο. εἴ τι πάθοι καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν
 ἐπάρξαι, ἥπερ ἀεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελοῖμεθα,
 καὶ τοῦτ' ἐξεργάσαιτο, ἵσθ' ὅτι πλησίον μὲν ὄντες, ἅπασιν ἂν
 τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπιστάντες ὅπως βούλεσθε διακί- 15

σαισθε, ὥς δὲ νῦν ἔχετε, οὐδὲ διδόντων τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν
δέξασθαι δύναισθ' ἂν, ἀπηρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς
γνώμαῖς. [Philipp. I. 13-15.]

✕ viii. Ἄλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ κλαῖσει τοῦ τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος,
καὶ τὰ παιδία ἴσως παρήξει καὶ ἀναβιβᾶται. ὑμεῖς δ' ἐνθυμείσθε,
ὦ ἄνδρες δικασταί, πρὸς μὲν τὰ τούτου παιδία, ὅτι πολλῶν συμ-
μύχων ὑμετέρων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται καὶ πτωχοὶ περιέρ-
χονται δεινὰ πεπονθότες διὰ τοῦτον, οὗς ἐλεῖν πολλῷ μᾶλλον
ὑμῖν ἄξιον ἢ τοὺς τοῦ τοιαῦτα ἡδικοκότος καὶ προδότου πατρὸς,
καὶ ὅτι τοὺς ὑμετέρους παῖδας οὗτοι, “καὶ τοῖς ἐκγόνοις” προσγρά-
ψαντες τῇ εἰρήνῃ, καὶ τῶν ἐλπίδων ἀπαστερήκασι, πρὸς δὲ τὰ
αὐτοῦ τούτου δάκρυα, ὅτι νῦν ἔχετε ἄνθρωπον, ὡς εἰς Ἀρκαδίαν
10 ἐκέλευεν ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ Φιλίππου πράττοντας πέμπειν τοὺς κατη-
γορήσοντας. νῦν τοίνυν ὑμᾶς οὐκ εἰς Πελοπόννησον δεῖ πρεσβεῖαν
πέμπειν, οὐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐφόδια ἀναλίσκειν, ἀλλ'
ἄχρι τοῦ βήματος ἐνταυθοὶ προσελθόντα ἕκαστον ὑμῶν τὴν ὁσίαν
καὶ τὴν δικαίαν ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρὸς,
15 ὅς, ὦ γῇ καὶ θεοί, ἐκεῖνα ἃ διεξῆλθον ἐν ἀρχῇ δεδημηγορηκώς,
τὸν Μαραθῶνα, τὴν Σαλαμίνα, τὰς μάχας, τὰ τρόπαια, ἐξαίφνης,
ὡς ἐπέβη Μακεδονίας, πάντα τὰναντία τούτοις ἔλεγε, μὴ προγόνων
μεμνησθαι, μὴ τρόπαια λέγειν, μὴ βοηθεῖν μηδενί, μὴ κοινῇ μετὰ
τῶν Ἑλλήνων βουλευέσθαι, μόνον οὐ καθελεῖν τὰ τείχη. καίτοι
20 τούτων αἰσχίους λόγοι οὐδένες πώποτ' ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ γε-
γόνασι παρ' ὑμῖν. τίς γάρ ἐστιν Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων οὕτω
σκαῖος καὶ ἀνῆκοος καὶ σφόδρα μισῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν,
ὅστις, εἴ τις ἔροιτο, εἰπέ μοι, τῆς νῦν οὔσης Ἑλλάδος ταυτησὶ
καὶ οἰκουμένης ἔσθ' ὅ τι ταύτην ἂν τὴν προσηγορίαν εἶχεν ἢ
25 ᾧκέιθ' ὑπὸ τῶν νῦν ἔχόντων Ἑλλήνων, εἰ μὴ τὰς ἀρετὰς ὑπὲρ

αὐτῶν ἐκείνας οἱ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι παρέσχοντο οἱ ἡμέτεροι
 πρόγονοι; οὐδ' ἂν εἰς εὖ οἶδ' ὅτι φήσειεν, ἀλλὰ πάντα ταῖθ'
 ἱπὸ τῶν βαρβάρων ἂν ἐαλωκέναι. εἴθ' οὐς μὴδὲ τῶν ἐχθρῶν
 μὴδεὶς ἂν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε,
 τούτων Δισχίνης ἡμᾶς οὐκ ἔῃ μεμνήσθαι, τοὺς ἐξ ἐκείνων, ἢ
 αὐτὸς ἀργίριον λάβῃ; καὶ μὴν τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν οὐ μέτεστι
 τοῖς τεθνεῶσιν, οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινοι τῶν
 οὕτω τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμά εἰσιν· οὐδὲ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς
 ἔτι τῆνικαὶτ' ἐναντιοῦται. ὧν ἀποστερῶν ἐκείνους οἷτος αὐτὸς ἂν
 τῆς ἐπιτιμίας δικαίως νῦν στερηθεῖη, καὶ ταύτην ὑπὲρ τῶν προ-
 γόνων ἡμεῖς δίκην λάβοιτε παρ' αὐτοῦ. τοιούτοις μέντοι λόγοις,
 ὧ κακὴ κεφαλὴ, σὺ τὰ τῶν προγόνων ἔργα συλήσας καὶ διασύρας
 τῷ λόγῳ πάντα τὰ πράγματ' ἀπώλεσας. εἴτα γεωργεῖς ἐκ τούτων
 καὶ σεμνὸς γέγονας. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο. πρὸ μὲν τοῦ πάντα
 κακὰ εἰργάσθαι τὴν πόλιν ὠμολόγει γεγραμματουκέναι καὶ χάριν
 ἡμῖν ἔχειν τοῦ χειροτονηθῆναι, καὶ μέτριον παρείχεν ἑαυτόν·
 ἐπειδὴ δὲ μυρία εἴργασται κακὰ, τὰς ὑφρῦς ἀνέσπαικε, καὶ “ὁ
 γεγραμματουκὲς Δισχίνης” εἶπη τις, ἐχθρὸς εὐθέως καὶ κακῶς
 φησὶν ἀκηκοέναι, καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς πορεύεται θοιμάτιον καθεῖς
 ἄχρι τῶν σφυρῶν, ἴσα βαίνων Πυθοκλεί, τὰς γνάθους φυσῶν,
 τῶν Φιλίππου ξένων καὶ φίλων εἰς οἷτος ἡμῖν ἦδη, τῶν ἀπαλ-
 λαγῆναι τοῦ δήμου βουλομένων καὶ κλύδωνα καὶ μαρίαν τὰ καθε-
 στηκότα πράγμαθ' ἡγουμένων, ὁ τέως προσκυνῶν τὴν θόλον.

[Parapresb. 354-361.]

IX. Οὕτω διαθεὶς ὁ Φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας διὰ
 τούτων, καὶ τούτοις ἐπαρθεὶς τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἀποκρί-
 σεσιν, ἦκεν ἔχων τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἑλλάττειαν κατέλαβεν, ὥς
 οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο ἔτι συμπενευσόντων ἡμῶν καὶ τῶν Θηβαίων.

5 ἀλλὰ μὴν τὸν τότε συμβάντα ἐν τῇ πόλει θόρυβον ἴστε μὲν
 ἅπαντες· μικρὰ δ' ἀκούσατε ὅμως, αὐτὰ τὰναγκαιότατα. ἐσπέρα
 μὲν γὰρ ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλλων τις ὡς τοὺς πρυτάνεις ὡς Ἐλάτει
 κατέλιπται. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ μὲν εὐθὺς ἐξαναστάντες μεταξὺ
 δειπνοῦντες τοὺς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξείργον
 10 καὶ τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν, οἱ δὲ τοὺς στρατηγούς μετεπέμποντο
 καὶ τὸν σαλπικτὴν ἐκάλουν· καὶ θορύβου πλήρης ἦν ἡ πόλις. τῇ
 δ' ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν
 εἰς τὸ βουλευτήριον, ἡμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε. καὶ
 πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προβουλευσαι πᾶς ὁ δῆμος ἄνω
 15 καθῆτο. καὶ μετὰ ταῦτα ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλὴ καὶ ἀπήγγειλαν οἱ
 πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα ἑαυτοῖς καὶ τὸν ἦκοντα παρήγαγον
 κἀκείνος εἶπεν, ἡρώτα μὲν ὁ κῆρυξ “ τίς ἀγορεύειν βούλεται; ”
 παρήει δ' οἰδεῖς. πολλὰκίς δὲ τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος οἰδὲν μῦλ-
 λον ἀνίστατ' οἰδεῖς, ἀπάντων μὲν τῶν στρατηγῶν παρόντων, ἀπάν-
 20 των δὲ τῶν ῥητόρων, καλούσης δὲ τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ φωνῇ τὸν
 ἐροῦνθ' ὑπὲρ σωτηρίας· ἦν γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τοὺς νόμους φωνὴν
 ἀφίησι, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδος δίκαιόν ἐστιν ἡγεῖσθαι. καίτοι
 εἰ μὲν τοὺς σωθῆναι τὴν πόλιν βουλομένους παρελθεῖν ἔδει, πάντες
 ἂν ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἀναστάντες ἐπὶ τὸ βῆμα ἐξαδίζετε·
 25 πάντες γὰρ οἶδ' ὅτι σωθῆναι αὐτὴν ἡβούλεσθε· εἰ δὲ τοὺς πλου-
 σιωτάτους, οἱ τριακόσιοι· εἰ δὲ τοὺς ἀμφοτέρα ταῦτα, καὶ εὖνους
 τῇ πόλει καὶ πλουσίους, οἱ μετὰ ταῦτα τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις
 ἐπιδόντες· καὶ γὰρ εὖνοια καὶ πλοῦτος τοῦτ' ἐποίησαν. ἀλλ' ὡς
 ἔοικεν, ἐκείνος ὁ καιρὸς καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη οὐ μόνον εὔνουν καὶ
 30 πλούσιον ἄνδρα ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν
 ἐξ ἀρχῆς, καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραπεν
 ὁ Φίλιππος καὶ τί βουλόμενος· ὁ γὰρ μὴ ταῖτ' εἰδὼς μὴδ' ἐξη-
 τακῶς πόρρωθεν ἐπιμελῶς, οὔτ' εἰ εὖνους ἦν οὔτ' εἰ πλούσιος,

οὐδὲν μᾶλλον ἤμελλεν ὅ τι χρὴ ποιεῖν εἴσεσθαι οὐδ' ἑμὶν ἔξεν
 συμβουλεύειν. ἐφάτην τοίνυν οὗτος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγὼ, καὶ 35
 παρελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς, ἃ μου δοκοῦν ἔνεκ' ἀκούσατε προσέχοντες
 τὸν νοῦν, ἐνὸς μὲν, ἵν' εἰδῆτε ὅτι μόνος τῶν λεγόντων καὶ πολι-
 τευομένων ἐγὼ τὴν τῆς εἰνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον,
 ἀλλὰ καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμεν τὰ δέονθ' ὑπὲρ ὑμῶν
 ἐν αὐτοῖς τοῖς φοβεροῖς, ἐτέρου δέ, ὅτι μικρὸν ἀναλώσαντες 40
 χρόνον πολλῶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ' ἐμ-
 πειρότεροι. εἶπον τοίνυν ὅτι “ τοὺς μὲν ὡς ὑπαρχόντων Θηβαίων
 Φιλίππῳ λίαν θορυβουμένους ἀγνοεῖν τὰ παρόντα πράγμαθ' ἡγοῦ-
 μαι· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι, εἰ τοῦθ' οὕτως ἐτύγχανεν ἔχον, οὐκ ἂν
 αὐτὸν ἠκούομεν ἐν Ἑλατεῖᾳ ὄντα, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ὁρίοις. 45
 ὅτι μέντοι ἵν' ἔτοιμα ποιήσῃται τὰ ἐν Θήβαις ἦκει, σαφῶς ἐπί-
 σταμαι. ὡς δ' ἔχει” ἔφη “ ταῦτα, ἀκούσατέ μου. ἐκείνος ὅσους
 ἢ πείσαι χρήμασι Θηβαίων ἢ ἐξαπατῆσαι ἐνὴν, ἅπαντας ἡντρέ-
 πισται· τοὺς δ' ἀπ' ἀρχῆς ἀνθεστηκότας αὐτῷ καὶ νῦν ἐναντιου-
 μένους οὐδαμῶς πείσαι δύναται. τί οὖν βούλεται, καὶ τίνας ἔνεκα 50
 τὴν Ἑλατεῖαν κατέληφεν; πλησίον δυνάμιν δείξας καὶ παραστήσας
 τὰ ὅπλα τοὺς μὲν ἑαυτοῦ φίλους ἐπᾶραι καὶ θρασεῖς ποιῆσαι, τοὺς
 δ' ἐναντιουμένους καταπλήξαι, ἵν' ἢ συγχωρήσωσι φοβηθέντες ἢ
 νῦν οὐκ ἐθελουσιν, ἢ βιασθῶσιν. εἰ μὲν τοίνυν προαιρησόμεθ'
 ἡμεῖς” ἔφη “ ἐν τῷ παρόντι, εἴ τι δύσκολον πέπρακται Οηθαίοις 55
 πρὸς ἡμᾶς, τούτου μεμνήσθαι καὶ ἀπιστεῖν αὐτοῖς ὡς ἐν τῇ τῶν
 ἑχθρῶν οὐσι μερίδι, πρῶτον μὲν ἃ ἂν εὔξαιτο Φίλιππος ποιή-
 σομεν, εἴτα φοβοῦμαι μὴ προσδεξαμένων τῶν νῦν ἀνθεστηκότων
 αὐτῷ καὶ μᾶ γνῶμη πάντων φιλιππιστῶν εἰς τὴν Ἀττικὴν
 ἔλθωσιν ἀμφοτέροι. ἂν μὲντοι πεισθῇτ' ἐμοὶ καὶ πρὸς τῷ σκο- 60
 πεῖν ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ὧν ἂν λέγω γένησθε, οἶμαι καὶ
 τὰ ὄοντα λέγειν ὑόξιν καὶ τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει

διαλύσειν. τί οὖν φημὶ δεῖν; πρῶτον μὲν τὸν παρόντα ἐπανεῖναι
 φόβον, εἴτα μεταθίσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ Θηβαίων.
 65 πολὺ γὰρ τῶν δεινῶν εἰσιν ἡμῶν ἐγγυτέρω, καὶ προτέρους αὐτοῖς
 ἐστὶν ὁ κίνδυνος· ἔπειτ' ἐξελθόντας Ἐλευσινιάδε τοὺς ἐν ἡλικίᾳ
 καὶ τοὺς ἱππέας δεῖξαι πᾶσιν ὑμᾶς αὐτοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις ὄντας,
 ἵνα τοῖς ἐν Θήβαις φρονοῦσι τὰ ὑμέτερα ἐξ ἴσου γένηται τὸ
 παρρησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων, εἰδόσιν ὅτι, ὥσπερ τοῖς πω-
 70 λοῦσι Φιλίππῳ τὴν πατρίδα πάρεσθ' ἢ βοηθήσουσα δύναμις ἐν
 Ἐλατεῖᾳ, οὕτω τοῖς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις
 ὑπάρχεσθ' ὑμεῖς ἑτοιμοὶ καὶ βοηθήσετ', εἰάν τις ἐπ' αὐτοῖς ἦ.
 μετὰ ταῦτα χειροτονῆσαι κελεύω δέκα πρέσβεις, καὶ ποιῆσαι
 τούτους κυρίους μετὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τοῦ πότε δεῖ βαδίζειν
 75 ἐκείσε καὶ τῆς ἐξόδου. ἐπειδὴν δ' ἔλθωσιν οἱ πρέσβεις εἰς Θήβας,
 πῶς χρήσασθαι τῷ πράγματι παραινῶ; τούτῳ πάνυ μοι προσέχετε
 τὸν νοῦν. μὴ δεῖσθε Θηβαίων μηδέν (αἰσχροὺς γὰρ ὁ καιρὸς)
 ἀλλ' ἐπαγγέλλεσθε βοηθήσειν, εἰάν κλείωσιν, ὡς ἐκείνων μὲν
 ὄντων ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις, ἡμῶν δὲ ἄμεινον ἢ κείνοι τὸ
 80 μέλλον προορωμένων· ἴν' εἰάν μὲν δέξωνται ταῦτα καὶ πεισθῶσιν
 ἡμῖν, καὶ ἂ βουλόμεθα ὦμεν διφκημένοι καὶ μετὰ προσχήματος
 ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν, εἰάν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατα-
 τυχεῖν, ἐκείνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἂν τι νῦν ἐξαμαρτάνωσιν,
 ἡμῖν δὲ μηδὲν αἰσχρὸν μηδὲ ταπεινὸν ἢ πεπραγμένον." Ταῦτα
 85 καὶ παραπλήσια τούτοις εἰπὼν κατέβην. συνεπαινεσάντων δὲ
 πάντων καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδὲν οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα
 οὐκ ἔγραψα δέ, οὐδ' ἔγραψα μὲν οὐκ ἐπρέσβευσα δέ, οὐδ' ἐπρέσ-
 βευσα μὲν οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ
 πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον, καὶ ἔδωκ' ἑμαυτὸν ὑμῖν
 90 ἀπλῶς εἰς τοὺς περιεστηκότας τῇ πόλει κινδύνους. * * Εἰ μὲν
 τοίνυν τοῦτ' ἐπεχείρουν λέγειν, ὥς ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν

προγόνων φρονεῖν, οὐκ ἔσθ' ὅστις οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειέ μοι.
 νῦν δ' ἐγὼ μὲν ὑμετέρας τὰς τοιαύτας προαιρέσεις ἀποφαίνω, καὶ
 δείκνυμι ὅτι καὶ πρὸ ἐμοῦ τοῦτ' εἶχε τὸ φρόνημα ἡ πόλις, τῆς
 μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἐκάστοις τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ 95
 μετεῖναί φημι, οὗτος δὲ τῶν ὅλων κατηγορῶν, καὶ κελεύων ὑμᾶς
 ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γεγενη-
 μένῳ, τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερηῖσαι γλίσχεται,
 τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον ἐγκώμια ὑμῶν ἀφαιρεῖται.
 εἰ γὰρ ὡς οὐ τὰ βέλτιστα ἐμοῦ πολιτευσαμένου τουδὲ καταψη- 100
 φιεῖσθε, ἡμαρτηκέναι δόξετε, οὐ τῇ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνῃ τὰ
 συμβῆντα παθεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε,
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας
 κίνδυνον ἀράμενοι, μὰ τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν
 προγόνων καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν 105
 Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ καὶ πολλοὺς
 ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας,
 οὓς ἅπαντας ὁμοίως ἡ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς ἔθαψεν,
 Λισχίνῃ, οὐχὶ τοὺς κατορθώσαντας αὐτῶν αἰδὲ τοὺς κρατήσαντας
 μόνους. δικαίως. ὁ μὲν γὰρ ἦν ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργον, ἅπασι 110
 πέπρακται· τῇ τύχῃ δ', ἣν ὁ δαίμων ἔνειμεν ἐκάστοις, ταύτῃ
 κέχρηνται. ἔπειτ', ὦ κατάρατε καὶ γραμματοκύφων, σὺ μὲν τῆς
 παρὰ τουτωνὶ τιμῆς καὶ φιλανθρωπίας ἔμ' ἀποστερηῖσαι βουλό-
 μενος τρόπαια καὶ μάχας καὶ παλαιὰ ἔργα ἔλεγες, ὦν τίνος προσ-
 εδίετο ὁ παρὼν ἀγὼν οὐτοσί; ἐμὲ δὲ, ὦ τριταγωνιστὰ, τὸν περὶ 115
 τῶν πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα τὸ τίνος φρόνημα
 λαβόντ' ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμ' ἔδει; τὸ τοῦ τούτων ἀνάξια
 ἐροῦντος; δικαίως μέντ' ἂν ἀπέθانون. ἐπεὶ οὐδ' ὑμᾶς, ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τὰς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς
 δημοσίας κρίνειν, ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια 120

ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοποῦντας, τὰς δὲ κοινὰς προ-
 αιρέσεις εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα ἀποβλέποντας. καὶ
 παραλαμβάνειν γε ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ τὸ φρόνημα
 τὸ τῆς πόλεως νομίζειν ἕκαστον ὑμῶν δεῖ, ὅταν τὰ δημόσια εἰσῆτε
 125 κρινούντες, εἴπερ ἄξια ἐκείνων πράττειν οἴεσθε χρῆναι. * * Καί-
 τοι τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια
 Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα, ἐν μὲν ἀνδρίας, ἕτερον δὲ δικαιο-
 σύνης, τρίτον δὲ σωφροσύνης. καὶ γὰρ τὸν ἀγῶνα μεθ' ὑμῶν
 μᾶλλον ἢ πρὸς ὑμᾶς ἐλόμενοι ποιήσασθαι καὶ ἀμείνους εἶναι καὶ
 130 δικαιότερ' ἀξιοῦν ὑμᾶς ἔκριναν Φιλίππου· καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ
 παρὰ πᾶσι δ' ἐν πλείστῃ φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν
 ποιήσαντες σωφροσύνης πίστιν περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. ἐν
 οἷς πᾶσιν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ γ' ὑμᾶς ὀρθῶς ἐφάνησαν ἐγνω-
 κότες. οὔτε γὰρ εἰς τὴν πόλιν εἰσελθόντος τοῦ στρατοπέδου
 135 οἰδεῖς οὐδὲν οὐδὲ ἀδίκως ὑμῖν ἐνεκάλεσεν· οὔτω σῶφρονας παρέ-
 σχεσθε ὑμᾶς αὐτούς· δῖς τε συμπαραταξάμενοι τὰς πρώτας μάχας,
 τήν τ' ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν χειμερινήν, οὐκ ἀμέμπτους μόνον
 ὑμᾶς αὐτούς ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε τῷ κόσμῳ, ταῖς παρα-
 σκευαῖς, τῇ προθυμίᾳ. ἐφ' οἷς παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν ἐγί-
 140 γνοντο ἔπαινοι, παρὰ δ' ὑμῶν θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. καὶ
 ἔγωγε ἡδέως ἂν ἐροίμην Αἰσχίνην, ὅτε ταῦτ' ἐπράττετο καὶ ζήλου
 καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἢ πόλις ἦν μεστή, πότερον συνέθνε καὶ
 συνευφραίνετο τοῖς πολλοῖς, ἢ λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμε-
 ναίων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο; εἰ μὲν γὰρ παρῇν
 145 καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐξητιάζετο, πῶς οὐ δεινὰ ποιεῖ, μᾶλλον δ'
 οὐδ' ὅσια, εἰ ὦν ὡς ἀρίστων αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρ-
 τυρας, ταῦθ' ὡς οὐκ ἄριστα νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ ψηφίσασθαι τοὺς
 ὁμωμοκότας τοὺς θεοὺς; εἰ δὲ μὴ παρῇν, πῶς οὐκ ἀπολωλέναι
 πολλάκις ἐστὶ δίκαιος, εἰ ἐφ' οἷς ἔχειρον οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἐλυπεῖτο

ὄρων; * * Ἐξέτασον τοίνυν παρ' ἄλληλα τὰ σοὶ καὶ μοὶ βεβιω- 150
 μέτα, πρῶτος καὶ μὴ πικρῶς, Λισχίνῃ· εἴτ' ἐρώτησον τουτουσὶ τὴν
 ποτέραν τίχην ἂν ἔλοιθ' ἕκαστος αἰτῶν. ἐδίδασκες γράμματα,
 ἐγὼ δ' ἐφράττων. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην. ἐχόρευες, ἐγὼ δ'
 ἐχορήγοι. ἐγγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἠκκλησιάζον. ἐτριταγωνίστεις,
 ἐγὼ δ' ἐθεώρουν. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσίριπτον. ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν 155
 πεπολίτευσαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἐὼ τὰλλα, ἀλλὰ
 νυνὶ τήμερον ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ στεφανωθῆναι δοκιμάζομαι, τὸ δὲ
 μὴδ' ὁτιοῦν ἀδικεῖν ἀνωμολόγηται, σοὶ δὲ συκοφάντῃ μὲν εἶναι
 δοκεῖν ὑπάρχει, κινδυνεύεις δὲ εἴτε δεῖ σ' ἔτι τοῦτο ποιεῖν, εἴτ'
 ἤδη πεπαῦσθαι μὴ μεταλαμβάνοντα τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. 160
 ἀγαθῇ γε, οἷχ ὅρας; τύχῃ συμβεβιωκὼς τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης
 κατηγορεῖς. * * Πολλὰ καὶ καλὰ καὶ μεγάλα ἢ πόλις, Λισχίνῃ,
 καὶ προεῖλετο καὶ κατάρθωσε δι' ἐμοῦ, ὧν οὐκ ἡμνημόνησεν. ση-
 μέιον δέ· χειροτονῶν γὰρ ὁ δῆμος τὸν ἐροῦντ' ἐπὶ τοῖς τετελευτη-
 κόσι παρ' αἰτὰ τὰ συμβάντα οὐ σέ ἐχειροτόνησε προβληθέντα, 165
 καίπερ εἴφωνον ὄντα, οὐδὲ Δημάδην, ἄρτι πεποιηκότα τὴν εἰρήνην,
 οἷδ' Ἠγήμονα, οἷδ' ἄλλον ἐμῶν οὐδένα, ἀλλ' ἐμέ. καὶ παρελ-
 θόντος σοῦ καὶ Πυθοκλέους ὁμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
 καὶ κατηγορούντων ἐμοῦ ταῦτ' αἰ καὶ σὺ νυνὶ, καὶ λοιδορουμένων,
 ἔτ' ἄμεινον ἐχειροτόνησεν ἐμέ. τὸ δ' αἴτιον οὐκ ἀγνοεῖς μὲν, ὅμως 170
 ὅς ἐφράσω σοι καὶ γώ. ἀμφότερ' ἤδεσαν οὔτοι, τὴν τ' ἐμὴν εὖνοϊαν
 καὶ προθυμίαν, μεθ' ἧς τὰ πράγματ' ἔπραττον, καὶ τὴν ὑμετέραν
 αἰσικίαν· αἱ γὰρ εὐθενούντων τῶν πραγμάτων ἠρνεῖσθε διομνύμενοι,
 ταῦτ' ἐν οἷς ἔπταισεν ἢ πόλις ὁμολογήσατε. τοὺς οἶν ἐπὶ τοῖς
 κοινοῖς ἀτυχήμασιν ὧν ἐφρόνουν λαβόντας ἄδειαν ἐχθροὺς μὲν 175
 πάλαι, φανεροὺς δὲ τόθ' ἠγήσαντο αὐτοῖς γεγενῆσθαι. εἴτα καὶ
 πρωτόκειν ὑπελάμβανον τὸν ἐροῦντ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι καὶ
 τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα μήθ' ὁμωρόφιον μήθ' ὁμόσπονδον

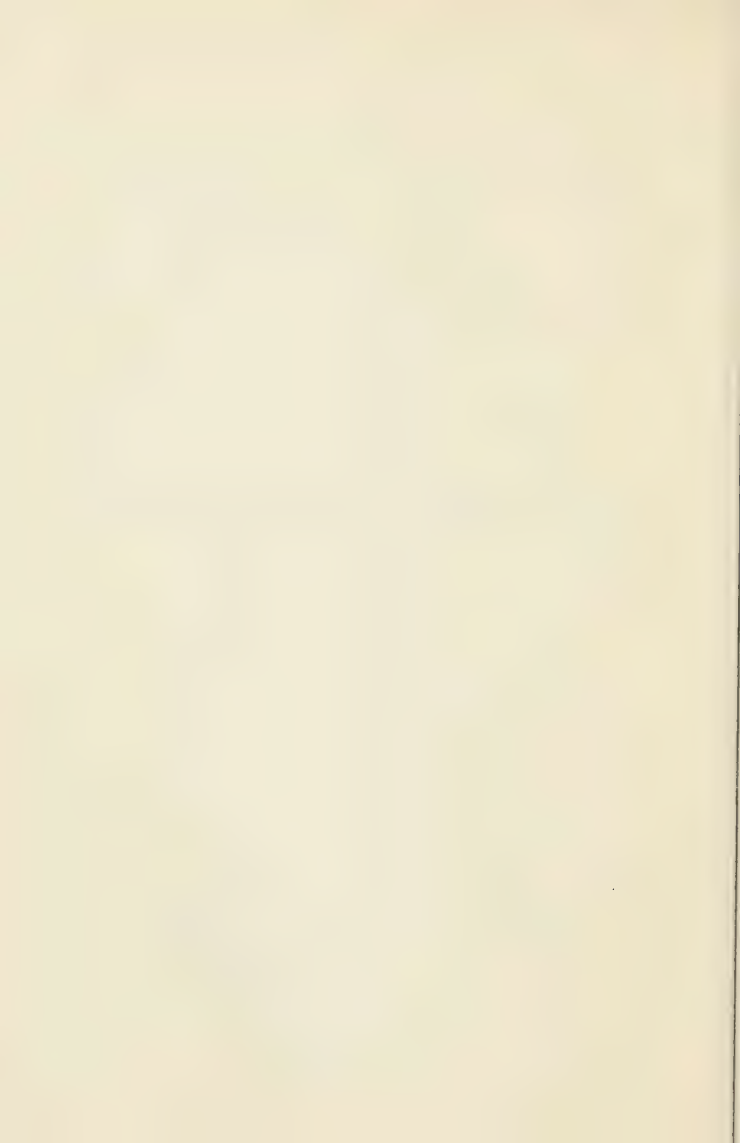
γεγεννημένον εἶναι τοῖς πρὸς ἐκείνους παραταξαμένοις, μηδ' ἐκεῖ
 180 μὲν κωμάζειν καὶ παιωνίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων συμφοραῖς
 μετὰ τῶν αὐτοχείρων τοῦ φόνου, δεῦρδ' ἐλθόντα τιμᾶσθαι, μηδὲ
 τῇ φωνῇ δακρύνειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ
 ψυχῇ συναλγεῖν. τοῦτο δ' ἑώραν παρ' ἑαυτοῖς καὶ παρ' ἑμοί,
 παρὰ δ' ὑμῖν οὔ. διὰ ταῦτ' ἐμὲ ἐχειροτόνησαν καὶ οὐχ ὑμᾶς.
 185 καὶ οὐχ ὁ μὲν δῆμος οὕτως, οἱ δὲ τῶν τετελευτηκότων πατέρες καὶ
 ἀδελφοὶ ὑπὸ τοῦ δήμου τόθ' αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφὰς ἄλλως
 πως, ἀλλὰ δέον ποιεῖν αὐτοὺς τὸ περιδείπνον ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ
 τῶν τετελευτηκότων, ὥσπερ τᾶλλ' εἴωθε γίγνεσθαι, τοῦτ' ἐποίησαν
 παρ' ἑμοί. εἰκότως· γένει μὲν γὰρ ἕκαστος ἐκάστῳ μᾶλλον οἰκείος
 190 ἢν ἑμοῦ, κοινῇ δὲ πᾶσιν οὐδεὶς ἐγγυτέρω· ᾧ γὰρ ἐκείνους σωθῆναι
 καὶ κατορθῶσαι μάλιστα διέφερεν, οὗτος καὶ παθόντων ἂ μήποτ'
 ὄφελον τῆς ὑπὲρ ἀπάντων λύπης πλεῖστον μετείχεν. * * Τὸν
 δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν ἄξια
 μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου κρίνω, πῶς γὰρ οὔ; πόρρω μέντοι πού
 195 τῶν ἑμαντῶ πεπολιτευμένων τίθεμαι. οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν
 πόλιν οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, οὐδ' ἐπὶ τούτοις μέγιστον τῶν ἑμαντοῦ
 φρονῶ· ἀλλ' ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βούλῃ δικαίως σκοπεῖν, εὐρή-
 σεις ὅπλα καὶ πόλεις καὶ τόπους καὶ λιμένας καὶ ναῦς καὶ πολ-
 λούς ἵππους καὶ τοὺς ὑπὲρ τούτων ἀμυννομένους. ταῦτα προῦ-
 200 βαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ὅσον ἦν ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ
 δυνατόν, καὶ τούτοις ἐτείχισα τὴν χώραν, οὐχὶ τὸν κύκλον τοῦ
 Πειραιῶς οὐδὲ τοῦ ἄστεος. οὐδέ γ' ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς
 Φιλίππου, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, οὐδὲ ταῖς παρασκευαῖς, ἀλλ' οἱ τῶν
 205 ἀποδείξεις; ἐναργεῖς καὶ φανεραί. σκοπεῖτε δέ.

BOOK III.

THE ALEXANDRINE AGE.

FROM ARISTOTLE TO STRABO.

B. C. 330—A. D. I.

THE ALEXANDRINE AGE.

XXIV.

Aristotle, B.C. 330.

The Golden Mean.

ἰ. Ὅτι μὲν οὖν ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἡ ἠθικὴ μεσότης, καὶ πῶς, καὶ ὅτι μεσότης δύο κακιῶν, τῆς μὲν καθ' ὑπερβολὴν τῆς δὲ κατ' ἔλλειψιν, καὶ ὅτι τοιαύτη ἐστὶ διὰ τὸ στοχαστικὴ τοῦ μέσου εἶναι τοῦ ἐν τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς πράξεσιν, ἱκανῶς εἴρηται. διὸ καὶ ἔργον ἐστὶ σπουδαῖον εἶναι· ἐν ἐκάστῳ γὰρ τὸ μέσον λαβεῖν ἔργον, οἷον 5 κύκλου τὸ μέσον οὐ παντὸς ἀλλὰ τοῦ εἰδότος. οὕτω δὲ καὶ τὸ μὲν ὀργισθῆναι παντὸς καὶ ῥάδιον, καὶ τὸ δοῦναι ἀργύριον καὶ δαπανῆσαι· τὸ δ' ὅ ῥ' καὶ ὅσον καὶ ὅτε καὶ οὐ ἔνεκα καὶ ὥς, οὐκέτι παντὸς οὐδὲ ῥάδιον· διόπερ τὸ εὖ καὶ σπάνιον καὶ ἐπαινετὸν καὶ καλόν. διὸ δεῖ τὸν στοχασζόμενον τοῦ μέσου πρῶτον μὲν ἀπο- 10 χωρεῖν τοῦ μᾶλλον ἐναντίον, καθάπερ καὶ ἡ Καλυψὼ παραινεί

τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
νῆα.

τῶν γὰρ ἄκρων τὸ μὲν ἐστὶν ἀμαρτωλότερον, τὸ δ' ἥττον· ἐπει

15 οὖν τοῦ μέσου τυχεῖν ἄκρως χαλεπὸν, κατὰ τὸν δεύτερόν φασι
 πλοῦν τὰ ἐλάχιστα ληπτέον τῶν κακῶν· τοῦτο δ' ἔσται μάλιστα
 τοῦτου τὸν τρόπον ὃν λέγομεν· σκοπεῖν δὲ δεῖ πρὸς ἃ καὶ αὐτοὶ
 ἐνκατάφοροί ἐσμεν· ἄλλοι γὰρ πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν. τοῦτο
 δ' ἔσται γνωρίμον ἐκ τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς λύπης τῆς γινομένης
 20 περὶ ἡμᾶς. εἰς τοῦναντίον δ' ἑαυτοὺς ἀφέλκειν δεῖ· πολὺ γὰρ
 ἀπαγαγόντες τοῦ ἀμαρτάνειν εἰς τὸ μέσον ἤξομεν, ὅπερ οἱ τὰ
 διεστραμμένα τῶν ξύλων ὀρθοῦντες ποιοῦσιν. ἐν παντὶ δὲ
 μάλιστα φυλακτέον τὸ ἡδὺ καὶ τὴν ἡδονήν· οὐ γὰρ ἀδέκαστοι
 κρίνομεν αὐτήν. ὅπερ οὖν οἱ δημογέροντες ἔπαθον πρὸς τὴν
 25 Ἑλένην, τοῦτο δεῖ παθεῖν καὶ ἡμᾶς πρὸς τὴν ἡδονήν, καὶ ἐν πᾶσι
 τὴν ἐκείνων ἐπιλέγειν φωνήν· οὕτω γὰρ αὐτὴν ἀποπεμπόμενοι
 ἦττον ἀμαρτησόμεθα.

[Eth. II. 9.]

Pleasure.

ii. Καὶ τὸ διώκειν δ' ἅπαντα καὶ θηρία καὶ ἀνθρώπους τὴν
 ἡδονὴν σημείον τι τοῦ εἶναί πως τὸ ἄριστον αὐτήν.

Φήμη δ' οὐ τί γε πάμπαν ἀπόλλυται, ἣν τινα λαοὶ
 πολλοί . . .

5 ἀλλ' ἐπεὶ οὐχ ἡ αὕτη οὔτε φύσις οὔθ' ἕξις ἡ ἀρίστη οὔτ' ἔστιν
 οὔτε δοκεῖ, οὐδ' ἡδονὴν διώκουσι τὴν αὐτὴν πάντες, ἡδονὴν μέντοι
 πάντες. ἴσως δὲ καὶ διώκουσιν οὐχ ἣν οἴονται οὐδ' ἣν ἂν φαῖεν,
 ἀλλὰ τὴν αὐτήν· πάντα γὰρ φύσει ἔχει τι θεῖον.

[Eth. VII. 14.]

Friendship.

iii. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ φιλίας ἔποιτ' ἂν διελθεῖν· ἔστι γὰρ
 ἀρετὴ τις ἥ μετ' ἀρετῆς, ἔτι δ' ἀναγκαϊότατον εἰς τὸν βίον· ἄνευ

γὰρ φίλων οὐδεὶς ἔλοιτ' ἂν ζῆν, ἔχων τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ πάντα· καὶ γὰρ πλουτοῦσι καὶ ἀρχὰς καὶ δυναστείας κεκτημένοις δοκεῖ φίλων μάλιστα εἶναι χρεῖα· τί γὰρ ὄφελος τῆς τοιαύτης εὐετηρίας 5 ἀφαιρεθείσης εὐεργεσίας, ἥ γίγνεται μάλιστα καὶ ἐπαινετώατη πρὸς φίλους; ἢ πῶς ἂν τηρηθεῖ καὶ σώζοιτ' ἄνευ φίλων; ὅσῳ γὰρ πλείων, τοσοῦτω ἐπισφαλεστέρα. ἐν πενίᾳ τε καὶ ταῖς λοιπαῖς δυστυχίαις μόνην οἴονται καταφυγὴν εἶναι τοὺς φίλους. καὶ νέοις δὲ πρὸς τὸ ἀναμάρτητον καὶ πρεσβυτέροις πρὸς θεραπείαν 10 καὶ τὸ ἐλλείπον τῆς πράξεως δι' ἀσθένειαν βοηθεῖ, τοῖς τ' ἐν ἀκμῇ πρὸς τὰς καλὰς πράξεις·

σύν τε δὴ ἐρχομένῳ·

καὶ γὰρ νοῆσαι καὶ πράξαι δυνατότεροι. φύσει τ' ἐνυπάρχειν ἔοικε πρὸς τὸ γεγεννημένον τῷ γεννήσαντι καὶ πρὸς τὸ γεννῆσαν 15 τῷ γεννηθέντι, οὐ μόνον ἐν ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ ἐν ὄρνισι καὶ τοῖς πλείστοις τῶν ζώων, καὶ τοῖς ὁμοεθνεῖσι πρὸς ἄλληλα, καὶ μάλιστα τοῖς ἀνθρώποις, ὅθεν τοὺς φιλανθρώπους ἐπαινοῦμεν. ἴδοι δ' ἂν τις καὶ ἐν ταῖς πλάναις ὡς οἰκεῖον ἅπας ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ καὶ φίλῳ. ἔοικε δὲ καὶ τὰς πόλεις συνέχειν ἢ φιλία, καὶ οἱ νομο- 20 θεται μᾶλλον περὶ αὐτὴν σπουδάζειν ἢ τὴν δικαιοσύνην· ἢ γὰρ ὁμόνοια ἕμοιόν τι τῇ φιλίᾳ ἔοικεν εἶναι, ταύτης δὲ μάλιστα ἐφίενται καὶ τὴν στάσιν ἔχθραν οὖσαν μάλιστα ἐξελαύνουσιν. καὶ φίλων μὲν ὄντων οὐδὲν δεῖ δικαιοσύνης, δίκαιοι δ' ὄντες προσδέονται φιλίας, καὶ τῶν δικαίων τὸ μάλιστα φιλικὸν εἶναι δοκεῖ. οὐ μόνον 25 ὁ ἀναγκαῖον ἐστὶν ἀλλὰ καὶ κυλόν· τοὺς γὰρ φιλοφίλους ἐπαινοῦμεν, ἢ τε πολυφιλία δοκεῖ τῶν καλῶν ἐν τι εἶναι, καὶ ἔνιοι τοῖς αἰτοῖς οἴονται ἄνδρας ἀγαθοὺς εἶναι καὶ φίλους.

[Eth. VIII. I.]

Marriage.

iv. Ἄνδρὶ δὲ καὶ γυναικὶ φιλία δοκεῖ κατὰ φύσιν ὑπάρχειν· ἄνθρωπος γὰρ τῇ φύσει συνδυαστικὸν μᾶλλον ἢ πολιτικόν, ὅσῳ πρότερον καὶ ἀναγκαιότερον οἰκία πόλεως, καὶ τεκνοποιία κοινότερον τοῖς ζώοις. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ἐπὶ τοσοῦτον ἡ κοινωνία ἐστίν, οἱ
 5 δ' ἄνθρωποι οὐ μόνον τῆς τεκνοποιίας χάριν συνοικοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰς τὸν βίον· εὐθὺς γὰρ διήρρηται τὰ ἔργα, καὶ ἔστιν ἕτερα ἀνδρὸς καὶ γυναικός· ἐπαρκοῦσιν οὖν ἀλλήλοις, εἰς τὸ κοινὸν τιθέντες τὰ ἴδια.

[Eth. VIII. 14.]

Philosophy.

v. Δόξαι τ' ἂν αὐτὴ μόνη [ἡ θεωρητικὴ] δι' αὐτὴν ἀγαπᾶσθαι· οὐδὲν γὰρ ἀπ' αὐτῆς γίνεται παρὰ τὸ θεωρῆσαι, ἀπὸ δὲ τῶν πρακτῶν ἢ πλείον ἢ ἕλαττον περιποιούμεθα παρὰ τὴν πρᾶξιν. Δοκεῖ τε ἡ εὐδαιμονία ἐν τῇ σχολῇ εἶναι· ἀσχολούμεθα γὰρ ἵνα σχολάζωμεν,
 5 καὶ πολεμοῦμεν ἵν' εἰρήνην ἄγωμεν. τῶν μὲν οὖν πρακτικῶν ἀρετῶν ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἢ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἡ ἐνέργεια· αἱ δὲ περὶ ταῦτα πράξεις δοκοῦσιν ἀσχολοὶ εἶναι, αἱ μὲν πολεμικαὶ καὶ παντελῶς· οὐδεὶς γὰρ αἰρεῖται τὸ πολεμεῖν τοῦ πολεμεῖν ἕνεκα, οὐδὲ παρασκευάζει πόλεμον· δόξαι γὰρ ἂν παντελῶς μαι-
 10 φόνος τις εἶναι, εἰ τοὺς φίλους πολεμίους ποιοῖτο, ἵνα μάχαι καὶ φόνοι γίγνοιντο. ἔστι δὲ καὶ ἡ τοῦ πολιτικοῦ ἀσχολος, καὶ παρ' αὐτὸ τὸ πολιτεύεσθαι περιποιουμένη δυναστείας καὶ τιμᾶς ἢ τὴν γε εὐδαιμονίαν αὐτῷ καὶ τοῖς πολίταις, ἑτέραν οὖσαν τῆς πολιτικῆς, ἣν καὶ ζητοῦμεν δῆλον ὡς ἑτέραν οὖσαν. εἰ δὴ τῶν μὲν κατὰ τὰς
 15 ἀρετὰς πράξεων αἱ πολιτικαὶ καὶ πολεμικαὶ κάλλει καὶ μεγέθει προέχουσιν, αὗται δ' ἀσχολοὶ καὶ τέλους τινὸς ἐφίενται καὶ οἱ

οὐ αὐτὰς αἰρεταί εἰσιν, ἡ δὲ τοῦ νοῦ ἐνέργεια σπουδῇ τε διαφέρειν
 δοκεῖ θεωρητικὴ οὔσα, καὶ παρ' αὐτὴν οὐδενὸς ἐφίεσθαι τέλους,
 ἔχειν τε ἡδονὴν οἰκίαν, αὕτη δὲ συναύξει τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὸ
 αὐτάρκες δὴ καὶ σχολαστικὸν καὶ ὄτρυτον ὡς ἀνθρώπῳ, καὶ ὅσα 20
 ἄλλα τῷ μακαρίῳ ἀπονέμεται, κατὰ ταύτην τὴν ἐνέργειαν φαίνεται
 ὅντα, ἡ τελεία δὲ εὐδαιμονία αὕτη ἂν εἴη ἀνθρώπου, λαβοῖσα
 μῆκος βίου τέλειον· οὐδὲν γὰρ ἀτελές ἐστι τῶν τῆς εὐδαιμονίας.
 ὁ δὲ τοιοῦτος ἂν εἴη βίος κρείττων ἢ κατ' ἀνθρώπον· οὐ γὰρ
 ἢ ἀνθρωπός ἐστιν οὕτω βιώσεται, ἀλλ' ἢ θεῶν τι ἐν αὐτῷ ὑπάρχει· 25
 ὅσῳ δὲ διαφέρει τοῦτο τοῦ συνθέτου, τοσούτῳ καὶ ἡ ἐνέργεια
 τῆς κατὰ τὴν ἄλλην ἀρετῆν. εἰ δὴ θεῶν ὁ νοῦς πρὸς τὸν ἀν-
 θρώπον, καὶ ὁ κατὰ τοῦτον βίος θεῶς πρὸς τὸν ἀνθρώπινον βίον.
 καὶ χρὴ δὲ κατὰ τοὺς παραινούντας ἀνθρώπινα φρονεῖν ἀνθρώπον
 ὅντα οὐδὲ θνητὰ τὸν θνητὸν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται ἀθανατίζειν 30
 καὶ πάντα ποιεῖν πρὸς τὸ ζῆν κατὰ τὸ κράτιστον τῶν ἐν αὐτῷ·
 εἰ γὰρ καὶ τῷ ἔγκῳ μικρόν ἐστι, δυνάμει καὶ τιμιότητι πολὺ μᾶλλον
 πάντων ὑπερέχει. * * * Δεήσει δὲ καὶ τῆς ἐκτὸς εὐημερίας
 ἀνθρώπῳ ὄντι· οὐ γὰρ αὐτάρκης ἡ φύσις πρὸς τὸ θεωρεῖν, ἀλλὰ
 δεῖ καὶ τὸ σῶμα ὑγιαίνειν καὶ τροφήν καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν 35
 ὑπάρχειν. οὐ μὴν εὐχόμενον γε πολλῶν καὶ μεγάλων δεήσεσθαι
 τὸν εὐδαιμονήσοντα, εἰ μὴ ἐνδέχεται ἄνευ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν
 μακάριον εἶναι· οὐ γὰρ ἐν τῇ ὑπερβολῇ τὸ αὐτάρκες οὐδ' ἡ πρᾶξις,
 δυνατὸν δὲ καὶ μὴ ἄρχοντα γῆς καὶ θαλάττης πράττειν τὰ καλὰ
 καὶ γὰρ ἀπὸ μετρίων δύναται· ἂν τις πράττειν κατὰ τὴν ἀρετῆν. 40
 τοῦτο ὁ ἔστιν ἰδεῖν ἐναργῶς· οἱ γὰρ ἰδιῶται τῶν δυναστῶν
 οὐχ ἥττον δοκοῦσι τὰ ἐπιεικῆ πράττειν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον. ἰκανὸν
 δὲ τοσαῦθ' ὑπάρχειν· ἔσται γὰρ ὁ βίος εὐδαίμων τοῦ κατὰ τὴν
 ἀρετῆν ἐνεργαίντος. καὶ Σόλων δὲ τοὺς εὐδαίμονας ἴσως ἀπε-
 φαίνεται καλῶς, εἰπὼν μετρίως τοῖς ἐκτὸς κεχορηγημένους, πεπρα- 45

γύτας δὲ τὰ κάλλισθ', ὡς ᾔετο, καὶ βεβιωκότας σωφρόνως ἐνδέχεται γὰρ μέτρια κεκτημένους πράττειν ἅ δεῖ.

[Eth. X. 7-9.]

Tyranny.

vi. "Ἔστι δ' ὡς εἰπεῖν πάντα ταῦτα περιειλημμένα τρισὶν εἵδουσιν. στοχάζεται γὰρ ἡ τυραννὶς τριῶν, ἐνὸς μὲν τοῦ μικρὰ φρονεῖν τοὺς ἀρχομένους (οὐδενὶ γὰρ ἂν μικρόψυχος ἐπιβουλεύσειεν), δευτέρου δὲ τοῦ διαπιστεῖν ἀλλήλοις· οὐ καταλύεται γὰρ ἤ πρότερον τυραννὶς πρὶν ἢ πιστεύουσιν αὐτοῖς· διὸ καὶ τοῖς ἐπεικέσι πολεμοῦσιν ὡς βλαβεροῖς πρὸς τὴν ἀρχὴν οὐ μόνον διὰ τὸ μὴ ἀξιοῦν ἄρχεσθαι δεσποτικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πιστοὺς καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις εἶναι καὶ μὴ καταγορεύειν μήτε ἑαυτῶν μήτε τῶν ἄλλων. τρίτον δ' ἀδυναμία τῶν πραγμά-
10 των· οὐθεὶς γὰρ ἐπιχειρεῖ τοῖς ἀδυνάτοις. ὥστε οὐδὲ τυραννίδα καταλύειν μὴ δυνάμεως ὑπαρχούσης. εἰς οὓς μὲν οὖν ὄρους ἀνίσταται τὰ βουλήματα τῶν τυράννων, οἷτοι τρεῖς τυγχάνουσιν ὄντες· πάντα γὰρ ἀναγάγοι τις ἂν τὰ τυραννικὰ πρὸς ταύτας τὰς ὑποθέσεις, τὰ μὲν ὅπως μὴ πιστεύωσιν ἀλλήλοις, τὰ δ' ὅπως μὴ
15 δύνωνται, τὰ δ' ὅπως μικρὸν φρονῶσιν.

[Polit. V. 11.]

Youth.

vii. Οἱ μὲν οὖν νέοι τὰ ἥθη εἰσὶν ἐπιθυμητικοὶ, καὶ οἷοι ποιεῖν ὧν ἂν ἐπιθυμήσωσιν. καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν μάλιστα ἀκολουθητικοὶ εἰσι ταῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια, καὶ ἀκρατεῖς ταύτης. εὐμετάβολοι δὲ καὶ ἀψίκοροι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας, καὶ σφύδρα
5 μὲν ἐπιθυμοῦσι, ταχέως δὲ παύονται· ὀξείαι γὰρ αἱ βουλῆσεις καὶ οὐ μεγάλαι, ὥσπερ αἱ τῶν καμνόντων δίψαι καὶ πείναι. καὶ

θυμικοί καὶ ὀξύθυμοι καὶ οἷοι ἀκολουθεῖν τῇ ὁρμῇ. καὶ ἡττους εἰς τὸ θυμῷ· διὰ γὰρ φιλοτιμίαν οὐκ ἀνέχονται ὀλιγωρούμενοι, ἀλλ' ἀγανακτοῦσιν, ἂν οἴωνται ἀδικεῖσθαι. καὶ φιλότιμοι μὲν εἰσι, μᾶλλον δὲ φιλόνοκοι· ὑπεροχῆς γὰρ ἐπιθυμεῖ ἡ νεότης, ἡ δὲ 10 νίκη ὑπεροχὴ τις. καὶ ἄμφω ταῦτα μᾶλλον ἢ φιλοχρήματοι· φιλοχρήματοι δὲ ἥκιστα διὰ τὸ μήπω ἐνδείας πεπειρασθαι, ὥσπερ τὸ Πιττακοῦ ἔχει ἀπόφθεγμα εἰς Ἀμφιύραον. καὶ οὐ κακοήθεις ἀλλ' εἰρήθεις διὰ τὸ μήπω τεθεωρηκέναι πολλὰς πονηρίας, καὶ εὖπιστοι διὰ τὸ μήπω πολλὰ ἐξηπατήσθαι. καὶ εὐέλπιδες· ὥσπερ 15 γὰρ οἱ οἰνωμένοι, οὕτω διάθερμοί εἰσιν οἱ νέοι ὑπὸ τῆς φύσεως· ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ μήπω πολλὰ ἀποτετυχηκέναι. καὶ ζῶσι τὰ πλείστα ἐλπίδι· ἡ μὲν γὰρ ἐλπίς τοῦ μέλλοντός ἐστιν ἡ δὲ μνήμη τοῦ παροικομένου, τοῖς δὲ νέοις τὸ μὲν μέλλον πολὺ τὸ δὲ παρελ-
λυθὸς ἱσχυρὸν· τῇ γὰρ πρώτῃ ἡμέρᾳ μεμνήσθαι μὲν οὐδὲν οἴονται, 20 ἐλπίζειν δὲ πάντα. καὶ ἐν εξαπύτητοί εἰσι διὰ τὸ εἰρημένον· ἐλπίζουσι γὰρ ῥαδίως. καὶ ἀνδρειότεροι· θυμώδεις γὰρ καὶ εὐέλπιδες, ὧν τὸ μὲν μὴ φοβεῖσθαι τὸ δὲ θαρρεῖν ποιεῖ· οὔτε γὰρ ὀργιζόμενος οὐδεὶς φοβεῖται, τό τε ἐλπίζειν ἀγαθὸν τι θαρρα-
λέον ἐστίν. καὶ αἰσχυνητοί· οὐ γὰρ πω καλὰ ἔτρεα ὑπολαμβά- 25 νουσιν, ἀλλὰ πεπαίδευνται ὑπὸ τοῦ νόμου μόνον. καὶ μεγαλό-
ψυχοι· οὔτε γὰρ ὑπὸ τοῦ βίου πω τεταπείνωνται, ἀλλὰ τῶν ἀναγκαίων ἄπειροί εἰσιν, καὶ τὸ ἀξιοῦν αὐτὸν μεγάλων μεγαλο-
ψυχία· τοῦτο δ' εὐέλπιδος. καὶ μᾶλλον αἰροῦνται πράττειν τὰ καλὰ τῶν συμφερόντων· τῷ γὰρ ἥθει ζῶσι μᾶλλον ἢ τῷ λογισμῷ, 30 ἔστι δ' ὁ μὲν λογισμὸς τοῦ συμφέροντος ἡ δὲ ἄρετὴ τοῦ καλοῦ. καὶ φιλόφιλτοι καὶ φιλέταιροι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἡλικιῶν διὰ τὸ χαίρειν τῷ συζῆν καὶ μήπω πρὸς τὸ συμφέρον κρίναι μηδὲν, ὥστε μηδὲ τοὺς φίλους. καὶ ἅπαντα ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ σφοδρό-
τερον ἁμαρτάνουσιν παρὰ τὸ Σιλώνειον· πάντα γὰρ ἄγαν πρᾶτ- 35

τουσιν· φιλοῦσί τε γὰρ ἄγαν καὶ μισοῦσιν ἄγαν καὶ τᾶλλα πάντα
 ὁμοίως. καὶ εἰδέναι πάντα οἶονται καὶ δισχυρίζονται· τοῦτο γὰρ
 αἰτιόν ἐστι καὶ τοῦ πάντα ἄγαν. καὶ τὰ ἀδικήματα ἀδικοῦσιν
 εἰς ὕβριν καὶ οὐ κακουργίαν. καὶ ἐλεητικοὶ διὰ τὸ πάντας
 40 χρηστοὺς καὶ βελτίους ὑπολαμβάνειν· τῇ γὰρ αὐτῶν ἀκακία τοὺς
 πέλας μετροῦσιν, ὥστ' ἀνάξια πάσχειν ὑπολαμβάνουσιν αὐτούς.
 καὶ φιλογέλωτες, διὸ καὶ εὐτράπελοι· ἡ γὰρ εὐτραπेलία πεπαιδευ-
 μένη ὕβρις ἐστίν. τὸ μὲν οὖν τῶν νέων τοιοῦτόν ἐστιν ἦθος.

[Rhet. II. 12.]

Wealth.

viii. Τῷ δὲ πλούτῳ ἃ ἔπεται ἦθη, ἐπιπολῆς ἐστὶν ἰδεῖν ἅπασιν·
 ὕβρισταὶ γὰρ καὶ ὑπερήφανοι, πάσχοντές τι ὑπὸ τῆς κτήσεως τοῦ
 πλούτου· ὥσπερ γὰρ ἔχοντες ἅπαντα τὰγαθὰ οὕτω διάκεινται·
 ὁ γὰρ πλούτος οἶον τιμὴ τις τῆς ἀξίας τῶν ἄλλων, διὸ φαίνεται
 5 ὥνια ἅπαντα εἶναι αὐτοῦ. καὶ τρυφεροὶ καὶ σαλάκωνες, τρυφεροὶ
 μὲν διὰ τὴν τρυφήν καὶ τὴν ἔνδειξιν τῆς εὐδαιμονίας, σαλάκωνες
 δὲ καὶ σόλοικοι διὰ τὸ πάντας εἰωθῆναι διατρίβειν περὶ τὸ ἐρώμενον
 καὶ θαυμαζόμενον ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῷ οἷεσθαι ζηλοῦν τοῖς ἄλλοις
 ἃ καὶ αὐτοί. ἅμα δὲ καὶ εἰκότως τοῦτο πάσχουσιν· πολλοὶ γάρ
 10 εἰσιν οἱ δεόμενοι τῶν ἐχόντων. ὅθεν καὶ τὸ Σιμωνίδου εἴρηται
 περὶ τῶν σοφῶν καὶ πλουσίων· πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν Ἰέρωνος
 ἐρομένην πότερον γενέσθαι κρεῖττον πλούσιον ἢ σοφόν· πλούσιον
 εἰπεῖν· τοὺς σοφοὺς γὰρ ἔφη ὀρᾶν ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις
 διατρίβοντας. καὶ τὸ οἷεσθαι ἀξιόους εἶναι ἄρχειν· ἔχειν γὰρ
 15 οἶονται ὧν ἔνεκεν ἄρχειν ἄξιον. καὶ ὥς ἐν κεφαλαίῳ, ἀνοήτου
 εὐδαίμονος ἦθους ὁ πλοῦτός ἐστιν. διαφέρει δὲ τοῖς νεωστὶ
 κεκτημένοις καὶ τοῖς πάλαι τὰ ἦθη τῷ ἅπαντα μᾶλλον καὶ φαν-

λότερα τὰ κακὰ ἔχειν τοῖς νεοπλούτοις· ὥσπερ γὰρ ἀπαιδευσία πλούτου ἐστὶ τὸ νεόπλουτον εἶναι.

[Rhet. II. 16.]

Poetry.

ix. Φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ὅτι οὐ τὸ τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστίν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο, καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἶδος ἢ τὸ ἀναγκαῖον. ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμμετρα διαφέρουσιν· εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἱεροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ οὐδὲν ἦττον ἂν εἴη ἡ ἱστορία τις μετὰ μέτρου ἢ ἄνευ μέτρων· ἀλλὰ τούτῳ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο. διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιώτερον ποιήσις ἱστορίας ἐστίν· ἢ μὲν γὰρ ποιήσις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἢ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει.

10

[Poet. 9.]

Tragedy.

x. "Ἔστιν οὖν τραγωδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς ἐκάστου τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, ὁρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν. * * * Ἐπεὶ δὲ μίμησις ἐστίν ἡ τραγωδία βελτιόνων, ἡμᾶς δεῖ μιμῆσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκονογράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφὴν, ὁμοίους ποιοῦντες, καλλίους γράφουσιν. οὔτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ ῥαβδύμους καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας ἐπὶ τῶν ἡθῶν, ἐπιεικείας ποιεῖν παράδειγμα ἢ σκληρότητος δεῖ, οἷον τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀγάθων καὶ Ὀμηρος.

10

[Poet. 6, Ib. 15.]

Woman.

χί. Διόπερ γυνὴ ἀνδρὸς ἐλεημονέστερον καὶ ἀρίδακρυ μᾶλλον,
 ἔτι δὲ φθονερώτερον καὶ μεμψιμοιρότερον, καὶ φιλολοΐδορον μᾶλλον
 καὶ πληκτικώτερον. ἔστι δὲ καὶ δύσθυμον μᾶλλον τὸ θῆλυ τοῦ
 ἄρρενος καὶ δύσελπι, καὶ ἀναιδέστερον καὶ ψευδέστερον, εὐαπατη-
 5 τότερον δὲ καὶ μνημονικώτερον, ἔτι δὲ ἀγρυπνότερον καὶ ὀκνηρό-
 τερον καὶ ὅλως ἀκινήτοτερον τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος, καὶ τροφῆς
 ἐλάττονός ἐστιν. βοηθητικώτερον δὲ, ὥσπερ ἐλέχθη, καὶ ἀνδρεΐ-
 τερον τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεός ἐστιν, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς μαλακίοις, ὅταν
 τῷ τριώδοντι πληγῇ ἡ σηπία, ὁ μὲν ἄρρην βοηθεῖ τῇ θηλείᾳ, ἡ δὲ
 10 θήλεια φεύγει τοῦ ἄρρενος πληγέντος.

[Hist. Animal. IX. 1.]

The Eagle.

χίι. Ὡρα δὲ τοῦ ἐργάζεσθαι ἀετῶ καὶ πέτεσθαι ἀπ' ἀρίστου
 μέχρι δειλῆς· τὸ γὰρ ἔωθεν κάθηται μέχρι ἀγορᾶς πληθυσούσης.
 γηράσκουσι δὲ τοῖς ἀετοῖς τὸ ρύγχος αὐξάνεται τὸ ἄνω γαμφού-
 μενον αἰεὶ μᾶλλον, καὶ τέλος λιμῶ ἀποθνήσκουσιν. ἐπιλέγεται
 5 δὲ τις καὶ μῖθος, ὡς τοῦτο πάσχει διότι ἄνθρωπός ποτ' ὦν ἠδίκησε
 ξένον. ἀποτίθεται δὲ τὴν περιττεύουσαν τροφήν τοῖς νεοττοῖς·
 διὰ γὰρ τὸ μὴ εὔπορον εἶναι καθ' ἐκάστην ἡμέραν αὐτὴν πορίζεσθαι,
 ἐνίοτε οὐκ ἔχουσιν ἔξωθεν κομίζειν. τύπτουσι δὲ ταῖς πτέρυξι
 καὶ τοῖς ὄνυξιν ἀμύττουσιν, ἂν τινα λάβωσι σκευωρούμενον περὶ
 10 τὰς νεοττιάς. ποιοῦνται δ' αὐτὰς οὐκ ἐν πεδινοῖς τόποις ἀλλ' ἐν
 ὑψηλοῖς, μάλιστα μὲν ἐν πέτραις ἀποκρήμνοις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
 δένδρων. τρέφουσι δὲ τοὺς νεοττοὺς ἕως ἂν δυνατοὶ γένωνται
 πέτεσθαι· τότε δ' ἐκ τῆς νεοττιάς αὐτοὺς ἐκβάλλουσι καὶ ἐκ τοῦ
 τόπου τοῦ περὶ αὐτὴν παντὸς ἀπελαύνουσιν. ἐπέχει γὰρ ἐν

ζείγος αἰετῶν πολὺν τόπον· διὸ περ οὐκ ἔα πλησίον αὐτῶν ἄλλους 15
 αὐλισθῆναι. τὴν δὲ θήραν ποιεῖται οὐκ ἓκ τῶν σύνεγγυς τόπων
 τῆς νεοττιᾶς. ἀλλὰ συχνὸν ἀποπτᾶς. ὅταν δὲ κυνηγήσῃ καὶ ἄρῃ,
 τίθησι καὶ οὐκ εἰθὺς φέρει, ἀλλ' ἀποπειραθεὶς τοῦ βάρους ἀφήσιν.
 καὶ τοῖς δασύποδας δ' οὐκ εἰθὺς λαμβάνει, ἀλλ' εἰς τὸ πεδίον
 εἵστας προελθεῖν· καὶ καταβαίνει δ' οὐκ εἰθὺς εἰς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' 20
 αἰεὶ ἀπὸ τοῦ μέζονος ἐπὶ τὸ ἔλαττον κατὰ μικρόν. ἄμφω δὲ
 ταῦτα ποιεῖ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ μὴ ἐνεδρεῦεσθαι. καὶ ἐφ'
 ὑψηλῶν καθίζει διὰ τὸ βραδέως αἵρεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς. ὑψοῦ δὲ
 πέτεται, ὅπως ἐπὶ πλεῖστον τόπον καθορᾷ· διόπερ θεῖον οἱ ἄνθρω-
 ποὶ φασιν εἶναι μόνον τῶν ὀρνέων. 25

[Hist. Animal. IX. 32.]

The Madman of Abydos.

xiii. Λέγεται δέ τινα ἐν Ἀβύδῳ παρακόψαντα τῇ διανοίᾳ καὶ εἰς
 τὸ θέατρον ἐρχόμενον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας θεωρεῖν, ὡς ὑποκρινο-
 μένων τινῶν, καὶ ἐπισημαίνεσθαι· καὶ ὡς κατέστη τῆς παράκοπῆς,
 ἔφησεν ἐκείνον αὐτῷ τὸν χρόνον ἥδιστα βεβιωῆσθαι.

[Mirab. Auscult. 31.]

Enna.

xiv. Ἐν τῇ Σικελίᾳ περὶ τὴν καλουμένην Ἐνναν σπήλαιόν
 τι λέγεται εἶναι, περὶ ὃ κύκλῳ πεφυκέναι φασὶ τῶν τε ἄλλων
 ἀνθέων πληθὺς ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, πολὺν δὲ μάλιστα τῶν ἱων
 ἀπέραντόν τινα τόπον συμπεπληρῶσθαι, ἃ τὴν σύνεγγυς χώραν
 εὐωδίας πληροῖ, ὥστε τοὺς κυνηγοῦντας, τῶν κυνῶν κρατουμένων 5
 ὑπὸ τῆς ὀσμῆς, ἐξαδυνατεῖν τοὺς λαγῶς ἰχνεύειν. διὰ δὲ τούτου
 τοῦ χάσματος ἀσυμφανὴς ἐστὶν ὑπόνομος, καθ' ὃν φασὶ τὴν

ἀρπαγὴν ποιήσασθαι τὸν Πλούτωνα τῆς Κόρης. εὐρίσκεσθαι
 δέ φασιν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ πυρὸς οὔτε τοῖς ἐγχωρίοις ὁμοίους
 10 οἷς χρῶνται οὔτε ἄλλοις ἐπεισάκτοις, ἀλλ' ἰδιότητά τινα μεγάλην
 ἔχοντας. καὶ τούτῳ σημειοῦνται τὸ πρῶτως παρ' αὐτοῖς φανῆναι
 πύρινον καρπὸν. ὅθεν καὶ τῆς Δήμητρος ἀντιποιοῦνται, φάμενοι
 παρ' αὐτοῖς τὴν θεὸν γεγονέναι.

[Mirab. Auscult. 82.]

The Cup and the Lip.

XV. Ἀγκαῖος φιλογέωργος ὢν καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα βαρὺς
 ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη μὴ μεταλήψεσθαι
 τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάκει
 χαίρων ἐτρέγα, καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευε κεράσαι αὐτῷ. μέλλων δὲ
 5 τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι ὑπεμίμνησκειν αὐτὸν τοῦ
 λόγου. ὁ δὲ ἔφη· πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλος ἄκρου.
 τούτων ἔτι λεγομένων ἦκέ τις ἀγγέλλων ὥς ὑπερμεγέθης σὺς
 λυμαίνεται τὸν ὕρχατον. ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἀποβαλὼν τὴν πόσιν
 ἐπὶ τὸν σὺν ὥρμησε· καὶ πληγείς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν. ὅθεν
 10 ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πραττόντων.

[Fragm. Hist.]

Life.

XVI. Τοῦτο μὲν ἐκείνῳ τῷ Μίδᾳ λέγουσι δὴ πού μετὰ τὴν θήραν
 ὥς ἔλαβε τὸν Σειληνὸν, διερωτῶντι καὶ πυνθανομένῳ, τί ποτέ ἐστι
 τὸ βέλτιον τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τί τὸ πάντων αἰρετώτατον, τὸ μὲν
 πρῶτον οὐδέν ἐθέλειν εἰπεῖν, ἀλλὰ σιωπᾶν ἀρρήτως. ἐπειδὴ
 5 δέ ποτε μόλις πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενος προσηγάγετο φθέγγε-
 σθαί τι πρὸς αὐτὸν, οὕτως ἀναγκαζόμενος εἰπεῖν, Δαίμονος ἐπι-

πόνον καὶ τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα, τί με βιάζεσθε λέγειν ἂ ἡμῖν ἄρειον μὴ γινῶναι; μετ' ἀγνοίας γὰρ τῶν οἰκείων κακῶν, ἀλυπότατος ὁ βίος. ἀνθρώποις δὲ πάνπαν οὐκ ἔστι γενέσθαι τὸ πάντων ἄριστον, οὐδὲ μετασχεῖν τῆς τοῦ βελτίστου φύσεως. 10 ἄριστον γὰρ πᾶσι καὶ πάσαις τὸ μὴ γενέσθαι· τὸ μὲν τοι μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ πρῶτον τῶν ἄλλων ἀνυστὸν, δεύτερον δὲ, τὸ γενομένου ἀποθανεῖν ὡς τάχιστα.

[Fragm. Eud.]

The Study of Nature.

xvii. Ἐπεὶ δὲ περὶ ἐκείνων διήλθομεν λέγοντες τὸ φαινόμενον ἡμῖν, λοιπὸν περὶ τῆς ζωϊκῆς φύσεως εἰπεῖν, μηδὲν παραλιπόντας εἰς δύναμιν μήτε ἀτιμότερον μήτε τιμώτερον. καὶ γὰρ ἐν τοῖς μὴ κεχαρισμένοις αὐτῶν πρὸς τὴν αἴσθησιν κατὰ τὴν θεωρίαν ὅμως ἢ δημιουργήσασα φύσις ἀμηχάνους ἡδονὰς παρέχει τοῖς δυναμένοις 5 τὰς αἰτίας γνωρίζειν καὶ φύσει φιλοσόφοις. καὶ γὰρ ἂν εἴη παράλογον καὶ ἄτοπον, εἰ τὰς μὲν εἰκόνας αὐτῶν θεωροῦντες χαίρομεν ὅτι τὴν δημιουργήσασαν τέχνην συνθεωροῦμεν, οἷον τὴν γραφικὴν ἢ τὴν πλαστικὴν, αὐτῶν δὲ τῶν φύσει συνεστώτων μὴ μᾶλλον ἀγαπῶμεν τὴν θεωρίαν, δυνάμενοί γε τὰς αἰτίας καθαρῶν. 10 διὸ δεῖ μὴ δυσχεραίνειν παιδικῶς τὴν περὶ τῶν ἀτιμότερων ζώων ἐπίσκεψιν. ἐν πᾶσι γὰρ τοῖς φυσικοῖς ἔνεστί τι θαυμαστόν· καὶ καθάπερ Ἱράκλειτος λέγεται πρὸς τοὺς ξένους εἰπεῖν τοὺς βουλομένους ἐντυχεῖν αὐτῷ, οἳ ἐπειδὴ προσιόντες εἶδον αὐτὸν θερόμενον πρὸς τῷ ἥπνῳ ἔστησαν (ἐκέλευε γὰρ αὐτοὺς εἰσιέναι 15 θαρροῦντας· εἶναι γὰρ καὶ ἐνταῖθα θεοῖς), οὕτω καὶ πρὸς τὴν ζήτησιν περὶ ἐκάστου τῶν ζώων προσιέναι δεῖ μὴ δυσωπούμενον ὡς ἐν ἅπασιν ὄντος τινὸς φυσικοῦ καὶ καλοῦ.

[Part. Animal. I. 5.]

XXV.

*Theophrastus, B.C. 320.**Signs of Wind and Storm.*

1. Αἶθραι καὶ νῆτται [πτερυγίζουσαι] καὶ ἄγριαι καὶ τιθισσαὶ
 ὕδωρ μὲν σημαίνουσι δυνόμεναι, πτερυγίζουσαι δὲ ἄνεμον. οἱ
 κέφφοι εὐδίας οὔσης, ὅποι ἂν πέτῳνται, ἄνεμον προσημαίνουσι.
 στρουθοὶ χειμῶνος ἀφ' ἐσπέρας θορυβοῦντες ἢ ἀνέμου μεταβολὴν
 5 σημαίνουσιν ἢ ὕδωρ ὑέτιον. ἐρωδιὸς ἀπὸ θαλάσσης πετόμενος
 καὶ βοῶν πνεύματος σημείον ἐστι· καὶ ὅλως βοῶν μέγα, ἀνεμώδης.
 κύων κυλινδούμενος χαμαὶ μέγεθος ἀνέμου σημαίνει. ἢ ἄμπωτις
 βόρειον πνεῦμα σημαίνει, πλημμύρα δὲ νότιον. ἐὰν μὲν γὰρ ἐκ
 βορείων πλημμύρα ἦκη, εἰς νότιον μεταβάλλει· ἐὰν δ' ἐκ νοτίων
 10 ἄμπωτις γίνηται, εἰς βόρειον μεταβάλλει. ἀράχνια πολλὰ φερό-
 μενα πνεῦμα ἢ χειμῶνα σημαίνει. θάλασσα οἰδοῦσα καὶ ἄκται
 βοᾶσαι καὶ αἰγιαλὸς ἡχῶν ἀνεμώδης. * * * γέρανοι ἐὰν πρῶτ'
 πέτῳνται καὶ ἀθρόοι, πρῶτ' χειμάσει· ἐὰν δὲ ὀψὲ καὶ πολὺν χρόνον,
 ὀψὲ χειμάσει. καὶ ἐὰν ἀποστραφῶσι πετόμενοι, χειμῶνα σημαί-
 15 νουσι. χῆνες βοᾶντες μᾶλλον καὶ [ἢ] περὶ σῖτον μαχόμενοι
 χειμέριον. σπίνος στρουθὸς σπίζων ἔωθεν χειμέριον. ὕρχιλος
 [ὥς] εἰσιὼν καὶ εἰσδύμενος εἰς ὅπας χειμῶνα σημαίνουσι καὶ
 ἐριθεὺς ὡσαύτως. κορώνη, ἐὰν ταχὺ δις κρώσῃ καὶ τρίτον,
 χειμερία. καὶ κορώνη καὶ κύραξ καὶ κολοῖος ὀψὲ ἄδοντες χει-
 20 μέριοι. στρουθὸς ἐὰν λευκὸς ἢ χελιδὼν ἢ ἄλλο τι τῶν μὴ
 εἰωθότων λευκῶν, χειμῶνα μέγαν σημαίνουσιν, ὥσπερ καὶ μέλανες,
 ἐὰν πολλοὶ φανῶσιν, ὕδωρ. καὶ ἐὰν ἐκ πελάγους ὕρριθες φεύγωσι,
 χειμῶνα σημαίνουσι. καὶ σπίνος ἐν οἰκίᾳ οἰκουμένη φθεγγόμενος

χειμέριον. ὅσα ὕδωρ σημαίνει, χειμῶνα ἄγει· ἐὰν μὴ ὕδωρ, χιόνα καὶ χειμῶνα. κόραξ φωνὰς πολλὰς μεταβάλλων χειμῶνος 25 χειμέριον. κολοιοὶ ἐκ τοῦ νότου πετόμενοι, καὶ τευθίδες χειμέρια. φωνὴ ἐν λιμένι ἀποψοφοῦσα, καὶ πολύπλοκον ἔχουσα, χειμέριον. καὶ οἱ πνεύμονες οἱ θαλάττιοι ἐὰν πολλοὶ φαίνωνται ἐν τῷ πελάγει, χειμερινοῦ ἔτους σημεῖον. * * * ἐὰν ἐπὶ κορυφῆς ὄρους νέφος ὀρθὸν στῇ, χειμῶνα σημαίνει· ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος ἐποίησε 30 Γλαῦχ' ἔρα· βοθὺς γὰρ ἦδη κύμασι ταράσσεται πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρας ὀρθὸν ἵσταται νέφος· ὃ ἐστὶ σημεῖον χειμῶνος. ἐὰν νεφέλη ὁμόχρως ἢ ὑμένι λευκῷ, χειμέριον· ὅταν ἐστῶτων νεφῶν ἕτερα ἐπιφέρηται, τὰ δ' ἡρεμῇ, χειμέρια. [ὁ ἥλιος] ἐὰν χειμῶνος διαλάμψας πάλιν ἀποκρυφθῇ, καὶ τοῦτο ποιήσῃ δις ἢ τρίς, ἡμέρα 35 χειμέριος δίδεισιν. ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ χειμῶνος μὲν φαινόμενος ψύχῃ σημαίνει, θέρους δὲ καῦμα. ὅταν μέλιτται μὴ ἀποπέ- τονται μακρὰν, ἀλλ' αὐτοῦ ἐν τῇ εὐδίᾳ πέτωνται, χειμῶνα ἐσόμενον σημαίνει. λύκος ὠρνύμενος χειμῶνα σημαίνει διὰ τριῶν ἡμερῶν. λύκος ὅταν πρὸς τὰ ἔργα ὀρμῇ ἢ εἴσω χειμῶνος 40 ὀρμῇ, χειμῶνα σημαίνει εὐθύς. ἔστι δὲ σημεῖον χειμῶνων μεγάλων καὶ ὄμβρων καὶ ὅταν γένωνται ἐν τῷ μετοπώρῳ πολλοὶ σφῆκες· καὶ ὅταν ὄρνιθες λευκοὶ πρὸς τὰ ἐργάσιμα πλησιάζωσι, καὶ ὅλως τὰ ἄγρια θηρία ἐὰν πρὸς ἐργάσιμα, βόρειον καὶ χειμῶνος μέγεθος σημαίνει. τῆς Πάρνηθος ἐὰν τὰ πρὸς ζέφυρον ἄνεμον 45 καὶ τὰ πρὸς Φύλης φράττηται νέφεσι βορείων ὄντων, χειμέριον τὸ σημεῖον.

[Sign. Imbr. et Vent. 2, 3.]

A Character.

ii. Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ μὲν διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπρὸςβουλεύτων, ὁ δὲ ἀδολέσχης τοιοῦτός ἐστιν, οἷος ὃν μὴ

γινώσκει τούτῳ παρακαθεζόμενος πλησίον πρῶτον μὲν τῆς
 ἑαυτοῦ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον, εἶτα ὁ τῆς νυκτὸς εἶδεν
 5 ἐνύπνιον, τοῦτο διηγῆσασθαι· εἴθ' ὢν εἶχεν ἐπὶ τῷ δειπνῶ
 τὰ καθέκαστα διεξελεῖν· εἶτα δὴ προχωροῦντος τοῦ πράγματος
 λέγειν, ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων,
 καὶ ὡς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ· καὶ ὡς πολλοὶ
 ἐπιδημοῦσι ξένοι· καὶ τὴν θάλατταν ἐκ Διονυσίων πλώϊμον εἶναι·
 10 καὶ εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῇ βελτίῳ ἔσσεσθαι·
 καὶ ὁ ἀγρὸς εἰς νέωτά γε ἀργήσει· καὶ ὡς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν·
 καὶ ὡς Δάμιππος μυστηρίοις μεγίστην δῆδα ἔστησε· καὶ πόσοι
 εἰσὶ κίονες τοῦ Ὀιδείου· καὶ Χθὲς ἡμεῖς· καὶ τίς ἐστὶν ἡμέρα
 σήμερον· καὶ ὡς Βοηδρομιῶνος μὲν ἐστὶ τὰ μυστήρια, Πυανε-
 15 ψιώνος δὲ Ἀπατούριᾶ, Ποσειδῶνος δὲ τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια.
 κἂν ὑπομένη τις αὐτὸν, μὴ ἀφίστασθαι. παρασείσαντα δὲ χρῆ
 τοὺς τοιούτους τῶν ἀνθρώπων καὶ διαρίμενον ἀπαλλάττεσθαι,
 ὅστις ἀπύρετος βούλεται εἶναι· ἔργον γὰρ συναρκεῖσθαι τοῖς
 μήτε σχολὴν μήτε σπουδὴν διαγινώσκουσιν.

[Charact. 3.]

XXVI.

Theopompus, B.C. 315.*Midas*.

i. Περιηγείται τινα Θεόπομπος συνουσίαν Μίδου τοῦ Φρυγὸς
 καὶ Σειληνοῦ. νύμφης δὲ παῖς ὁ Σειληνὸς οὗτος, θεοῦ μὲν
 ἀφανέστερος τὴν φύσιν, ἀνθρώπου δὲ κρείττων καὶ θανάτου ἦν.
 πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα ἀλλήλοις διελέχθησαν, καὶ ὑπὲρ τούτων
 5 ὁ Σειληνὸς ἔλεγε πρὸς τὸν Μίδαν· τὴν μὲν Εὐρώπην, καὶ τὴν

Ἀσίαν. καὶ τὴν Λιβύην νήσους εἶναι, ἃς περιρρεῖν κύκλῳ τὸν Ὠκεανόν. ἡπειρον δὲ μόνην εἶναι ἐκείνην τὴν ἔξω τούτου τοῦ κόσμου. καὶ τὸ μὲν μέγεθος αὐτῆς ἡπειρον διηγεῖτο· τρέφειν δὲ τὰ ἄλλα ζῶα μεγάλα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους δὲ τῶν ἐνταῦθα διπλασίονας τὸ μέγεθος· καὶ χρόνον ζῆν αὐτοὺς, οὐχ ὅσον ἡμεῖς. 10 ἀλλὰ καὶ ἐκείνον διπλοῦν· καὶ πολλὰς μὲν εἶναι καὶ μεγάλας πόλεις, καὶ βίον ἰδιότητος, καὶ νόμους αὐτοῖς τετάχθαι ἐναντίως κειμένους τοῖς παρ' ἡμῖν νομιζομένοις. δύο δὲ εἶναι πόλεις ἔλεγε μεγέθει μεγίστας, οὐδὲν δὲ ἀλλήλαις ἐοικέναι· καὶ τὴν μὲν ὀνομάζεσθαι Μάχimon, τὴν δὲ Εὐσεβῆν. τοὺς μὲν οὖν Εὐσεβεῖς ἐν 15 εἰρήνῃ τε διαίγειν καὶ πλούτῳ βαθεῖ, καὶ λαμβάνειν τοὺς καρποὺς ἐκ τῆς γῆς χωρὶς ἀρότρων καὶ βοῶν· γεωργεῖν δὲ καὶ σπείρειν οὐδὲν αὐτοῖς ἔργον εἶναι. καὶ διατελοῦσιν ὑγιεῖς καὶ ἄνουςι, καὶ καταστρέφουσι τὸν ἑαυτῶν βίον γελῶντες εὖ μάλα καὶ ἡδόμενοι. οὕτω δὲ ἀναμφιλόγως εἰσὶ δίκαιοι, ὥς μήτε τοὺς 20 θεοὺς πολλάκις ἀπαξιοῖν ἐπιφοιτᾶν αὐτοῖς. οἱ δὲ τῆς Μαχίμου πόλεως, μαχιμώτατοί τέ εἰσι καὶ αὐτοὶ, καὶ γίνονται μεθ' ὅπλων, καὶ αἰὲν πολεμοῦσι, καὶ καταστρέφονται τοὺς ὁμόρους, καὶ παμπόλων ἔθνων μία πόλις κρατεῖ αὕτη. εἰσὶ δὲ οἱ οἰκήτορες οἱ ἐλάττους διακοσίων μυριάδων. ἀποθνήσκουσι δὲ τὸν μὲν 25 ἄλλον χρόνον νοσήσαντες, σπάνιον δὲ τοῦτο, ἐπεὶ τά γε πολλὰ ἐν τοῖς πολέμοις, ἢ λίθοις, ἢ ξύλοις παιόμενοι· ἄπρωτοι γάρ εἰσι σιδήρῳ· χρυσοῦ δὲ ἔχουσι καὶ ἀργύρου ἀφθονίαν, ὥς ἀτιμότερον εἶναι παρ' αὐτοῖς τὸν χρυσὸν τοῦ παρ' ἡμῖν σιδήρου.

[Fragm. 76.]

Life.

ii. Εἰ μὲν γὰρ ἦν, τὸν κίνδυνον τὸν παρόντα διαφυγόντας ἀέεως διάγειν τὸν ἐπιλοιπον χρόνον, οὐκ ἂν ἦν θαυμαστὸν

φιλοψυχεῖν· νῦν δὲ τοσαῦται κῆρες τῷ βίῳ παραπεφύκασιν, ὥστε τὸν ἐν ταῖς μάχαις θάνατον αἰρετώτερον εἶναι δοκεῖν.

[Fragm. 77.]

XXVII.

Dicaearchus, B.C. 310.

Athens.

1 ἱ. Ἐντεῦθεν εἰς τὸ Ἀθηναίων ἔπεισιν ἄστν· ὁδὸς δὲ ἡδεῖα.
γεωργουμένη πᾶσα, ἔχουσί τῇ ὕψει φιλάνθρωπον. ἡ δὲ
πόλις ξηρὰ πᾶσα, οὐκ εὐδρος, κακῶς ἐρρυμοτομημένη διὰ τὴν
ἀρχαιότητα. αἱ μὲν πολλαὶ τῶν οἰκίων εὐτελεῖς, ὀλίγαι δὲ
5 χρήσιμαί. ἀπιστηθεῖη δ' ἂν ἐξαίφνης ὑπὸ τῶν ξένων θεω-
ρουμένη, εἰ αὕτη ἐστὶν ἡ προσαγορευομένη τῶν Ἀθηναίων πόλις·
μετ' οὐ πολὺ δὲ πιστεύσειεν ἂν τις. Ὀδεῖον τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη
κάλλιστον· θέατρον ἀξιόλογον, μέγα καὶ θαυμαστόν· Ἀθηνᾶς
ἱερὸν, πολυτελές, ἀπόψιον, ἄξιον θεᾶς, ὁ καλούμενος Παρθενών,
10 ὑπερκείμενον τοῦ θεάτρου, μεγάλην κατάπληξιν ποιεῖ τοῖς θεω-
ροῦσιν· Ὀλύμπιον, ἡμιτελές μὲν, κατάπληξιν δ' ἔχον τὴν τῆς
οἰκοδομίας ὑπογραφὴν, γενόμενον δ' ἂν βέλτιστον, εἴπερ συν-
ετελέσθη· γυμνάσια τρία, Ἀκαδημία, Λύκειον, Κυνόσαργες, πάντα
κατάδενδρά τε καὶ τοῖς ἐδάφεσι ποώδη, χόρτοι παντοθαλεῖς
15 φιλοσόφων παντοδαπῶν, ψυχῆς ἀπάται καὶ ἀναπαύσεις· σχολαὶ
πολλαὶ, θεαὶ συνεχεῖς. * * * τῶν δὲ ἐνοικούντων, οἱ μὲν αὐτῶν
Ἀττικοί, οἱ δ' Ἀθηναῖοι. οἱ μὲν Ἀττικοὶ περίεργοι ταῖς λαλιαῖς,
ἵππουλοι, συκοφαντώδεις, παρατηρηταὶ τῶν ξενικῶν βίων· οἱ δ'
Ἀθηναῖοι μεγαλόψυχοι, ἀπλοὶ τοῖς τρόποις, φιλίας γνήσιοι
20 φύλακες.

[Fragm. 59.]

Thebes.

ii. Ἐντεῖθεν εἰς Θήβας στάδια π'. ὁδὸς λεῖα πᾶσα καὶ ἐπίπεδος. ἡ δὲ πόλις ἐν μέσῳ μὲν τῆς τῶν Βοιωτῶν κείται χώρας. τὴν περίμετρον ἔχουσα σταδίων ὁ· πᾶσα δ' ὁμαλή. στρογγύλη μὲν τῷ σχήματι, τῇ χροῇ δὲ μελάγγειος· ἀρχαία μὲν οὔσα, καινῶς δ' ἔρρυμοτομημένη διὰ τὸ τρις ἥδη, ὥς φασιν αἱ ἱστορίαι, κατεσκάφθαι διὰ τὸ βάρος καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τῶν κατοικούντων. καὶ ἵπποτρόφος δὲ ἀγαθή· κάθυδρος πᾶσα, χλωρά τε καὶ γεώλοφος· κηπεύματα ἔχουσα πλείστα τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεων. καὶ γὰρ ποταμοὶ ῥέουσι δι' αὐτῆς δύο τὸ ὑποκείμενον τῇ πόλει πεδίον πᾶν ἀρδεύοντες. φέρεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς 10 Καῳμείας ἰὺθωρ ἀφανὲς διὰ σωλῆνων ἀγόμενον ὑπὸ Κιδμου τὸ παλαιὸν, ὥς λέγουσι, κατεσκευασμένον. ἡ μὲν οὖν πόλις τοιαύτη. * * * ἐνθερίσαι μὲν ἡ πόλις οἷα βελτίστη· τό τε γὰρ ἰὺθωρ πολὺ ἔχει καὶ ψυχρὸν καὶ κήπους· ἔστι δ' εὐήμενος ἔτι καὶ χλωρὰν ἔχουσα τὴν πρόσοψιν, ἐχόπωρός τε καὶ τοῖς 15 θερμοῖς ὠνίοις ἄφθονος· ἄξυλος δὲ καὶ ἐγχειμάσαι οἷα χειρίστη διὰ τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ πνεύματα· καὶ γὰρ νίφεται καὶ πηλὸν ἔχει πολύν.

[Fragm. 59.]

XXVIII.

Epicurus, B.C. 300.*Pleasure.*

i. Τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιοντότροπα, εἴαν ἡβονῇ παρασκευάζῃ· εἴαν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν εἰστέον.

ii. Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐδὲ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως ἄνευ τοῦ ἡδέως· ὅτῳ δὲ μὴ ὑπάρχει ζῆν φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν.

[Fragm.]

XXIX.

Cleanthes, B.C. 260.

Humanity.

Καὶ οὐ πάντις ὁ ἄνθρωπος κράτιστον εἶναι δύναται ζῶν· οἷον εὐθέως ὅτι διὰ κακίας πορεύεται τὸν πάντα χρόνον, εἰ δὲ μή γε τὸν πλείστον. καὶ γὰρ εἴ ποτε περιγένοιτο ἀρετῆς, ὁψέ καὶ πρὸς ταῖς τοῦ βίου δυσμαῖς περιγίνεται· ἐπικηρόν τ' ἐστὶ καὶ ἀσθενὲς καὶ μυρίων δεόμενον βοηθημάτων, καθάπερ τροφῆς καὶ σκεπασμάτων καὶ τῆς ἄλλης τοῦ σώματος ἐπιμελείας, πικροῦ τινος τυράννου τρόπον ἐφεστῶτος ἡμῖν καὶ τὸν πρὸς ἡμέραν δασμὸν ἀπαιτοῦντος, καὶ εἰ μὴ παρέχοιμεν ὥστε λούειν αὐτὸ καὶ ἀλείφειν καὶ περιβάλλειν καὶ τρέφειν, νόσους καὶ θάνατον ἀπειλοῦντος. ὥστε οὔτε τέλειον ζῶν ὁ ἄνθρωπος, ἀτελὲς δὲ καὶ πολὺ κεχωρισμένον τοῦ τελείου.

[Fragm.]

XXX.

Polybius, B.C. 260.*Hannibal.*

ἰ. Τῶν ἑκατέροις, Ῥωμαίοις φημὶ καὶ Καρχηδονίοις. προ-
 σπιπτόντων καὶ συμβαινόντων εἰς ἣν ἀνὴρ αἷτιος καὶ μία ψυχὴ,
 λέγω δὲ τὴν Ἀννίβου. * * * ἐπεὶ δ' ἡ πραγμάτων διαίθεσις
 εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἦχε περὶ τῆς Ἀννίβου φύσεως, ἀπαιτεῖν
 ὁ καιρὸς δοκεῖ μοι, τὰς μάλιστα διαπορουμένας ιδιότητας ὑπὲρ 5
 αὐτοῦ δηλῶσαι. τινὲς μὲν γὰρ ὥμῶν αὐτὸν οἴονται γεγονέναι
 καθ' ὑπερβολὴν, τινὲς δὲ φιλήργυρον. τὸ δ' ἀληθὲς εἰπεῖν ὑπὲρ
 αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν πράγμασιν ἀναστρεφόμενων, οὐ ῥάδιον. ἔνιοι
 μὲν γὰρ ἐλέγχεσθαί φασι τὰς φύσεις ὑπὸ τῶν περιστάσεων, καὶ
 τοὺς μὲν ἐν ταῖς ἐξουσίαις καταφανεῖς γίνεσθαι, καὶ ὅλως τὸν 10
 πρὸ τοῦ χρόνον ἀναστέλλωνται, τοὺς δὲ πάλιν ἐν ταῖς ἀτυχίαις.
 ἐμοὶ δ' ἔμπαλιν οὐχ ἱγίης εἶναι δοκεῖ τὸ λεγόμενον. οὐ γὰρ
 ὀλίγα μοι φαίνονται, τὰ δὲ πλεῖστα, ποτὲ μὲν διὰ τὰς τῶν φίλων
 παραθέσεις, ποτὲ δὲ διὰ τὰς τῶν πραγμάτων ποικιλίας, ἄνθρωποι
 παρὰ τὴν ἐαυτῶν προαίρεσιν ἀναγκάζεσθαι καὶ λέγειν καὶ πράττειν. 15
 γνοίῃ δ' ἂν τις ἐπὶ πολλῶν τῶν ἤδη γεγονότων, ἐπιστήσας. τίς
 γὰρ Ἀγαθοκλέα τὸν Σικελίας τύραννον οὐχ ἰστόρηκε, διότι δόξας
 ὀμώτατος εἶναι κατὰ τὰς πρώτας ἐπιβολὰς καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς
 ἐκταστείας, μετὰ ταῦτα, νομίσας βαρβαρίως ἐνδεθέσθαι τὴν Σικε-
 λιωτῶν ἀρχὴν, πάντων ἡμερώτατος δοκεῖ γεγονέναι καὶ πρώτατος. 20
 ἔτι δὲ Κλεομένης, ὁ Σπαρτιάτης, οὐ χρηστότατος μὲν βασιλεὺς,

πικρότατος δὲ τύραννος, εὐτραπελώτατος δὲ πάλιν ιδιώτης καὶ
 φιланθρωπότατος ; καὶ τοι γοῦν οὐκ εἰκὸς ἦν, περὶ τὰς αὐτὰς
 φύσεις τὰς ἐναντιωτάτας διαθέσεις ὑπάρχειν· ἀλλ' ἀναγκαζόμενοι
 25 ταῖς τῶν πραγμάτων μεταβολαῖς συµμετατίθεσθαι, τὴν ἐναντίαν
 τῇ φύσει πολλάκις ἐµφαίνουσι διάθεσιν ἔνιοι τῶν δυνατῶν πρὸς
 τοὺς ἐκτός· ὥστε μὴ οἶον ἐλέγχεσθαι τὰς φύσεις διὰ τούτων, τὸ
 δ' ἐναντίον ἐπισκοτεῖσθαι μᾶλλον. τὸ δ' αὐτὸ καὶ διὰ τὰς τῶν
 φίλων παραθέσεις εἶωθε συµβαίνειν οὐ μόνον ἡγεμόσι καὶ δυνά-
 30 σταις καὶ βασιλεῦσιν, ἀλλὰ καὶ πόλεσιν. Ἀθηναίων γοῦν εὖροι
 τις ἂν ὀλίγα μὲν τὰ πικρὰ, πλεῖστα δὲ τὰ χρηστὰ καὶ σεμνὰ, τῆς
 πολιτείας Ἀριστείδου καὶ Περικλέους προεστώτων· Κλέωνος δὲ
 καὶ Χάρητος, τάναντία. Λακεδαιμονίων ἡγουμένων τῆς Ἑλλάδος,
 ὅσα μὲν διὰ Κλεομβρότου τοῦ βασιλέως πράττοιτο, πάντα συµμα-
 35 χικὴν εἶχε τὴν αἵρεσιν· ὅσα δὲ δι' Ἀγησιλάου, τούναντίον. ὥστε
 καὶ τὰ τῶν πόλεων ἔθη ταῖς τῶν προεστώτων διαφοραῖς συµμετα-
 πίπτειν. Φίλιππος δὲ ὁ βασιλεὺς, ὅτε μὲν Ταυρίων ἢ Δημήτριος
 αὐτῷ συµπράττοιεν, ἦν ἀσεβέστατος· ὅτε δὲ πάλιν Ἀρατος ἢ
 Χρυσόγονος, ἡμερώτατος. παραπλήσια δέ μοι δοκεῖ τούτοις
 40 καὶ τὰ κατ' Ἀννίβαν γεγενῆαι. καὶ γὰρ περιστάσεσι παραδόξοις
 καὶ ποικίλαις ἐχρήσατο, καὶ φίλοις τοῖς ἔγγιστα μεγάλας ἐσχηκόσι
 διαφορὰς, ὥστε καὶ λίαν ἐκ τῶν κατ' Ἰταλίαν πράξεων δυσθεώ-
 ρητον εἶναι τὴν τοῦ προειρημένου φύσιν.

[B. IX. 22-24.]

Truth.

ii. Καί μοι δοκεῖ μεγίστην θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἢ φύσιν
 ἀποδείξαι τὴν Ἀλήθειαν, καὶ μεγίστην αὐτῇ προσθεῖναι δύναμιν.
 πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένων, ἐνίοτε δὲ καὶ πασῶν τῶν
 πιθανοτήτων μετὰ τοῦ ψεύδους ταπτομένων, οὐκ οἶδ' ὅπως

αὐτὴ δι' αὐτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τῶν ἀνθρώπων· καὶ 5
ποτὲ μὲν παραχρῆμα δείκνυσιν τὴν αὐτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν
χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα τέλος αὐτὴ δι' ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ
καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος.

[B. XIII. 5.]

XXXI.

Apollodorus, B.C. 140 (?).

Zeus and Typhon.

1. Ὡς δὲ ἐκρίτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων. Γῆ, μᾶλλον χολω-
θεῖσα, μίγνεται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τιφῶνα ἐν Κιλικίᾳ μεμι-
γμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. οἷτος μὲν καὶ μεγέθει
καὶ οὐκίμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέννησε Γῆ. ἦν δὲ αὐτῷ
τὰ μὲν ἄχρι μηρῶν ἄπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ἵπερ- 5
ἔχειν μὲν πάντων τῶν ὄρων· ἡ δὲ κεφαλὴ πολλάκις τῶν ἄστρον
ἔψανε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν
δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς· ἐκ τούτων δὲ ἐξείχον ἑκατὸν κεφαλὰς
ἱμακόντων. τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, σπείρας εἶχεν ἵπερμεγέθεις
ἐχιδνῶν, ὧν ὅλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφὴν σιριγμῶν 10
πολὺν ἐξίσαν. πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπτέρωτο· αὐχμηραὶ
ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων τρίχες ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδέετο
τοῖς ὄμμασι. τοιοῦτος ὦν ὁ Τιφὼν καὶ τηλιοῦτος, ἡμίνας
βαλλὼν πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανόν, μετὰ σιριγμῶν ὁμοῦ
καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέβρασσε 15
ζῆλη. θεοὶ δὲ ὥς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον, εἰς
Ἀἴγυπτον φεγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ὕδας μετέβαιον
εἰς ἕρμιν. Ζεὺς δὲ πύρρῳ μὲν ὄντα Τιφῶνα ἔβαλλε κεραυνῷς,

πλησίον δὲ γενόμενον ἀδαμαντίνῃ † κατέπησεν † ἄρπη καὶ φεύ-
 20 γοντα ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρεκται
 Συρίας. κείθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας συνέβαλε.
 Τυφῶν δὲ ταῖς σπείραις περιπλεχθεὶς, κατέσχευ αὐτὸν, καὶ τὴν
 ἄρπην περιελόμενος, τά τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε
 νεῦρα. ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διεκόμεσεν αὐτὸν διὰ τῆς
 25 θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον
 κατέθετο· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄρκτου δορᾷ κείθι
 ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθηρ δὲ ἦν αὕτη ἢ
 κόρη. Ἑρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκκλέψαντες τὰ νεῦρα, ἥρμοσαν
 τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχύν,
 30 ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὄχούμενος ἵππων ἄρματι, βάλλων
 κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσαν· ὅπου
 Μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα ἠπάτησαν. πεσθεὶς γὰρ ὅτι ῥωσθή-
 σεται μᾶλλον, ἐγέυστο τῶν ἐφημέρων καρπῶν. διόπερ ἐπιδι-
 κόμενος αὖθις, ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἶμον,
 35 ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν
 ὠθουμένων, πολὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ
 τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἶμον. φεύγειν δὲ ὀρμηθέντος αὐτοῦ
 διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέρριψεν Αἴτνην ὄρος ἐν
 Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθός ἐστιν. ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο φασὶν
 40 ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα.
 ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

[Fragm.]

Meleager.

ii. Ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ
 Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἐπτά, παρα-
 γνομένης τὰς Μοῖρας φασὶν εἰπεῖν· Τότε τελευτήσει Μελέαγρος,

ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. τοῦτο ἀκοί-
 σασα, τὸν θαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. 5
 Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος γινόμενος, τόνδε τὸν
 τρόπον ἐτελεύτησεν. ἐτησίῳ καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων
 τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξελάθετο.
 μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς, κάπρον ἐφῆκεν ἕξοχον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ,
 ὅς τήν τε γῆν ἄσπορον ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς 10
 ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν. ἐπὶ τοῖτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους
 ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα
 τὴν δорὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο. μετὰ τούτων καὶ οἱ
 Θεστίου παῖδες. συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἑννέα ἡμέρας
 ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καὶ τινων ἄλλων 15
 ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τὴν θῆραν ἐξιέναι, Μελέαγρος
 ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτρην τὴν Ἰδα καὶ Μαρπήσσης θυγατέρα,
 βουλούμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιήσασθαι, συνηνάγ-
 κασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θῆραν μετὰ ταύτης ἐξιέναι. περιστάντων
 δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ὑλεὺς μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς 20
 διεφθάρησαν, Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. τὸν δὲ
 κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε, δεύτερος
 δὲ Ἀμφιάρεος εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν
 κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ.
 οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ 25
 ἀριστεία λήψεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς
 προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο.
 ὀργισθεῖς δὲ Μελέαγρος τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε,
 τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ
 τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν θαλὸν ἦψε· καὶ ὁ Μελέαγρος 30
 ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

Glaucus.

iii. Γλαῦκος δέ, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς μέλιτος
 πίθον πεσὼν ἀπέθανεν. ἀφανοῦς δὲ ὄντος αὐτοῦ Μίνως
 πολλήν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς εὐρήσεως ἐμαντεύετο.
 Κοίρητες δὲ εἶπον αὐτῷ, τριχρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν
 5 βοῦν, τὸν δὲ τὴν ταύτης θέαν ἄριστα εἰκάσαι δυνηθέντα, καὶ
 ζῶντα τὸν παῖδα ἀποδώσειν. συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων,
 Πολύϊδος, ὁ Κοιρανοῦ, τὴν χροάν τῆς βοῦς εἵκασε βάτου
 καρπῷ· καὶ, ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεῖς, διὰ τινος μαντείας
 ἀνεῦρε. λέγοντος δὲ Μίνως, ὅτι δεῖ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν
 10 αὐτὸν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νεκρῷ. ἐν ἀμμηχανία δὲ πολλῇ
 τυγχάνων, εἶδε δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἴοντα· τοῦτον βαλὼν
 λίθῳ ἀπέκτεινε, δείσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τούτῳ συμ-
 πάθοι. ἔρχεται δὲ ἕτερος δράκων, καὶ θεασάμενος νεκρὸν
 τὸν πρῶτον, ἥπεισιν, εἴτα ὑποστρέφει ποίαν κομίζων, καὶ ταύτην
 15 ἐπιτίθουσιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἐτέρου σῶμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς
 ποίας, ἀνέστη. θεασάμενος δὲ Πολύϊδος καὶ θαυμάσας, τὴν
 αὐτὴν ποίαν προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι, ἀνέστησεν.
 ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς Ἄργος ἀπιέναι
 τὸν Πολύϊδον εἶα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν διδάξαι τὸν Γλαῦκον·
 20 ἀναγκασθεῖς δὲ ὁ Πολύϊδος διδάσκει. καὶ ἐπεὶ δὴ ἀπέπλει,
 κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ στόμα ἐπιπύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας
 Γλαῦκος τὴν μαντείαν ἐπελάθετο.

[Fragm.]

XXXII.

Dionysius of Halicarnassus, B.C. 20 (?).

Style.

i. Ἄλῃς ἔστω τῶν παραδειγμάτων. ἱκανῶς γὰρ οἶομαι πεποιηκῆναι φανερόν, ὃ προὔκειτό μοι, ὅτι μείζονα ἰσχὺν ἔχει τῆς ἐκλογῆς ἢ σίνθεσις. καὶ μοι δοκεῖ τις οὐκ ἂν ἀμαρτάνειν εἰκάσας αὐτὴν τῇ Ὅμηρικῇ Ἀθηνᾷ. ἐκείνη τε γὰρ τὸν Ὀδυσσεύα τὸν αὐτὸν ὄντα ἄλλοτε ἄλλοῖον ἐποίει φαίνεσθαι, τοτὲ μὲν ῥυσὸν καὶ μικρὸν 5 καὶ αἰσχροῦν,

Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἥδὲ γέροντι.

τοτὲ δὲ τῇ αὐτῇ ῥάβδῳ πάλιν ἐφαψαμένη,

Μείζονά τ' εἰσιδέειν, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·

— — καδδὲ κάρητος

10

Οὐλας ἦκε κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

αὕτη τε, τὰ αὐτὰ λαμβάνουσα ὀνόματα τοτὲ μὲν ἄμορφα καὶ πτωχὰ καὶ ταπεινὰ ποιεῖ φαίνεσθαι τὰ νοήματα, τοτὲ δὲ ὑψηλὰ καὶ πλούσια καὶ ἀδρὰ καὶ καλὰ. καὶ τούτῳ μάλιστα διαλλάττει ποιητῆς τε ποιητοῦ, καὶ ῥήτωρ ῥήτορος, τῷ συντιθέναι δεξιῶς 15 τὰ ὀνόματα.

[Compos. Verb. 4.]

Tbucydides.

ii. Ἐκδηλότατα δ' αὐτοῦ [τοῦ Θουκυδίδου] καὶ χαρακτηριστικώ-
τατά ἐστι τό τε πειρᾶσθαι δι' ἐλαχίστων ὀνομάτων πλείστα σημαίνειν

πράγματα, καὶ πολλὰ συντιθέναι νοήματα εἰς ἓν, καὶ ἔτι προσδε-
 χόμενόν τι τὸν ἀκροατὴν ἀκούσεσθαι καταλείπειν. ὑφ' ὧν ἀσαφὲς
 5 γίγνεται τὸ βραχύ. ἵνα δὲ συνελὼν εἴπω, τέσσαρα μὲν ἐστὶν ὥσπερ
 ὄργανα τῆς Θουκυδίδου λέξεως, τὸ ποιητικὸν τῶν ὀνομάτων, τὸ
 πολυειδὲς τῶν σχημάτων, τὸ τραχὺ τῆς ἁρμονίας, τὸ τάχος τῆς
 σημασίας· χρώματα δ' αὐτῆς, τό τε στρυφνὸν, καὶ τὸ πικρὸν, καὶ τὸ
 πυκνόν, καὶ τὸ αὐστηρὸν, καὶ τὸ ἐμβριθὲς, καὶ τὸ δεινόν, καὶ τὸ
 10 φοβερόν· ὑπὲρ ἅπαντα δ' αὐτοῦ ταῦτα τὸ παθητικόν. τοιοῦτος
 μὲν δὴ τις ἐστὶν ὁ Θουκυδίδης κατὰ τὸν τῆς λέξεως χαρακτήρα, ὃ
 παρὰ τοὺς ἄλλους διήνεγκε.

[Thuc. Propr.]

Plato.

iii. Ἡ δὲ δὴ Πλατωνικὴ διάλεκτος βούλεται μὲν εἶναι καὶ αὐτὴ
 μίγμα ἐκατέρων τῶν χαρακτήρων, τοῦ τε ὑψηλοῦ καὶ ἰσχυροῦ,
 καθάπερ εἴρηται μοι πρότερον· πέφυκε δ' οὐχ ὁμοίως πρὸς ἀμφο-
 τέρους τοὺς χαρακτήρας εὐτυχής. ὅταν μὲν οὖν τὴν ἰσχνὴν καὶ
 5 ἀφελὴ καὶ ἀποίητον ἐπιτηδεύῃ φράσιν, ἐκτόπως ἡδεΐα ἐστὶ καὶ
 φιλάνθρωπος. καθαρὰ τε γὰρ ἀποχρώντως γίνεται καὶ διαυγής,
 ὥσπερ τὰ διαφανέστατα τῶν ναμάτων, ἀκριβής τε καὶ λεπτὴ παρ'
 ἡντινοῦν ἐτέραν τῶν εἰς τὴν αὐτὴν διάλεκτον εἰργασμένων. τὴν τε
 κοινότητα διώκει τῶν ὀνομάτων, καὶ τὴν σαφήνειαν ἀσκέει, πάσης
 10 ὑπεριδοῦσα κατασκευῆς ἐπιθέτου. ὃ τε πῖνος αὐτῇ καὶ ὁ χνουὺς ὁ
 τῆς ἀρχαιότητος ἡρέμα καὶ λεληθότως ἐπιτρέχει· χλοερὸν τέ τι καὶ
 τεθηλὸς καὶ μεστὸν ὥρας ἄνθος ἀναδίδωσι· καὶ ὥσπερ ἀπὸ τῶν
 εὐωδεστάτων λειμώνων αὐρὰ τις ἡδεΐα ἐξ αὐτῆς φέρεται· καὶ οὔτε
 τὸ λιγυρὸν ἔοικεν ἐμφαίνειν λάλον, οὔτε τὸ κομψὸν θεατρικόν.

[De Admir. Vi Demosth.]

Demosthenes.

iv. Ἀλλὰ γὰρ ἴνα μὴ * * * ὁ λόγος μοι προβῇ, Πλάτωνα μὲν
 εἰσώ, πορεύσομαι δ' ἐπὶ τὸν Δημοσθένην, οὗ δὴ χάριν τοῖς τε
 χαρακτῆρας τῆς λέξεως, οὓς ἡγούμεν εἶναι κρατίστους, καὶ τοῖς
 διαστέυσαντας ἐν αὐτοῖς κατηριθμησάμην, οὐχ ἅπαντας. Ἀντιφῶν
 γὰρ δὴ καὶ Οεόδωρος καὶ Πολυκράτης Ἰσαῖός τε καὶ Ζωΐλος 5
 καὶ Ἀναξιμένης καὶ οἱ κατὰ τοὺς αὐτοὺς γενόμενοι τούτοις χρόνους
 οὐθὲν οὔτε καινὸν οὔτε περιττὸν ἐπετήδευσαν, ἀλλὰ ἀπὸ τούτων
 τῶν χαρακτήρων, καὶ παρὰ τούτους τοὺς κανόνας τὰς ἐαυτῶν λέξεις
 κατεσκεύασαν. τοιαύτην δὲ καταλαβὼν τὴν πολιτικὴν λέξιν ὁ
 Δημοσθένης, οὕτω κεκινημένην ποικίλως, καὶ τηλικούτοις ἐπεισελ- 10
 θὼν ἀνδράσιν, ἐνὸς οὐθενὸς ἡξίωσε γενέσθαι ζήλωτος οὔτε χα-
 ρακτῆρος οὔτ' ἀνδρὸς, ἡμέτερον τινὰς ἅπαντας οἰόμενος εἶναι καὶ
 ἀπετελεῖς· ἐξ ἁπάντων δ' αὐτῶν, ὅσα κράτιστα καὶ χρησιμώτατα ἦν,
 ἐκλεγόμενος, συνύφαινε, καὶ μίαν ἐκ πολλῶν διάλεκτον ἀπετέλει,
 μεγαλοπρεπὴ, λιτὴν· περιττὴν, ἀπερίττον· ἐξηλλαγμένην, συνήθη 15
 πανηγυρικὴν, ἀληθινήν· αὐστηράν, ἰλαράν· σύντονον ἀνειμένην·
 ἰδέϊαν, πικράν· ἠθικὴν, παθητικὴν· οὐδὲν διαλλάττουσαν τοῦ
 μεμιθεμένου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς Πρωτέως· ὃς ἅπασαν
 ἵεαν μορφῆς ἀμογητὶ μετελάμβανεν, εἴτε θεὸς ἢ δαίμων τις
 ἐκεῖνος ἦρα ἦν, παρακρουόμενος ὅψεις τὰς ἀνθρωπίνας. εἴτε 20
 διαλέκτου ποικίλον δὲ χρῆμα ἐν ἀνδρὶ σοφῷ, πάσης ἀπατηλὸν
 ἀκοῆς· ὃ μᾶλλον ἂν τις εἰκάσειεν, ἐπειδὴ ταπεινὰ καὶ αὐχήμενα
 ὅψεις οὔτε θεοῖς οὔτε δαίμοσι προσάπτειν ὕσιον. ἐγὼ μὲν
 τοιαύτην τινὰ δόξαν ὑπὲρ τῆς Δημοσθένους λέξεως ἔχω, καὶ
 τὸν χαρακτῆρα τούτου ἀποδίδωμι αὐτῷ, τὸν ἐξ ἀπάσης μικτὸν 25
 ιδέας.

Demosthenes.

v. Ὅταν μὲν τινα τῶν Ἰσοκράτους ἀναγινώσκω λόγων, εἴτε
 τῶν πρὸς τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐκκλησίας γεγραμμένων, ἢ τῶν
 ἐν ἔθει, σπουδαῖος γίνομαι, καὶ πολλὸν τὸ εὐσταθὲς ἔχω τῆς γνώμης,
 ὥσπερ οἱ τῶν σπονδείων αὐλημάτων, ἢ τῶν δωρίων τε καὶ
 5 ἁρμονίων μερῶν, ἀκροώμενοι. ὅταν δὲ Δημοσθένους τινὰ λάβω
 λόγων, ἐνθουσιῶ τε καὶ δεῦρο κἀκείσε ἄγομαι, πάθος ἕτερον
 ἐξ ἑτέρου μεταλαμβάνων, ἀπιστῶν, ἀγωνίων, δεδιώς, καταφρονῶν,
 μισῶν, ἐλεῶν, εὐνοῶν, ὀργιζόμενος, φθονῶν, ἅπαντα τὰ πάθη
 μεταλαμβάνων, ὅσα † κρατεῖν † ἀνθρωπίνης γνώμης· διαφέρειν τ'
 10 οἷδ' ἐν ἑαυτῷ δοκῶ τῶν τὰ μητρῷα καὶ τὰ κορυβαντικά, καὶ
 ὅσα τούτοις παραπλήσιά ἐστι, τελουμένων· εἴτ' ὁσμάς ἐκείνοί
 γε, εἴτ' ἡχοίς, εἴτε τῶν δαιμόνων πνεύματι αὐτῷ κινούμενοι,
 τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἐκείνοι λαμβάνουσι φαντασίας. καὶ
 δὴ ποτε καὶ ἐνθυμήθην, τί ποτε τοὺς τότε ἀνθρώπους ἀκού-
 15 οντας αὐτοῦ λέγοντος ταῦτα πάσχειν εἰκὸς ἦν. ὅπου γὰρ ἡμεῖς,
 οἱ τοσοῦτον ἀπηρητημένοι τοῖς χρόνοις, καὶ οὐθὲν πρὸς τὰ πρά-
 γματα πεπονθότες, οὕτως ὑπαγόμεθα καὶ κρατούμεθα, καὶ ὅποι
 ποτ' ἂν ἡμᾶς ὁ λόγος ἄγῃ, πορευόμεθα, πῶς τότε Ἀθηναῖοί τε καὶ
 οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἤγοντο ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν ἀληθειῶν τε καὶ
 20 ἰδίων ἀγώνων αὐτοῦ λέγοντος ἐκείνου τὰ ἑαυτοῦ μετὰ τῆς
 ἀξιόσεως, ἧς εἶχε τὴν αὐτοπάθειαν, καὶ τὸ παράστημα τῆς ψυχῆς
 ἀποδεικνυμένου, κοσμοῦντος ἅπαντα καὶ χρηματίζοντος τῇ πρε-
 πούσῃ ὑποκρίσει, ἧς δεινότατος ἀσκητῆς ἐγένετο, ὥς ἅπαντές
 τε ὁμολογοῦσι καὶ ἐξ αὐτῶν ἰδεῖν ἐστι τῶν λόγων, ὧν ἄρτι
 25 προηνεγκάμην, οὓς οὐκ ἔνι τῷ βουλομένῳ ἐν ἡδονῇ ὥς ἀνάγνωμα
 διελθεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ διδάσκουσι, πῶς αὐτοὺς ὑποκρίνεσθαι δεῖ,
 νῦν μὲν εἰρωνευόμενον, νῦν δ' ἀνανακτοῦντα, νῦν δὲ νεμεσῶντα,

δεδιπτόμενον αὐτὸ καὶ θεραπείοντα, καὶ ρουθετοῦντα, καὶ παρηρ-
μῶντα, καὶ πάνθ', ἃ βούλεται ποιεῖν ἡ λέξις, ἀποδεικνύμενον
ἐπὶ τῆς προφορᾶς. εἰ δὴ τὸ διὰ τοσούτων ἐγκαταμιγνύμενον 30
τοῖς βιβλίοις πνεῦμα τοσαύτην ἰσχὺν ἔχει, καὶ οὕτως ἄγων
ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἥ που τό τε ὑπερφανές τι καὶ δεινὸν χρῆμα
ἦν ἐπὶ τῶν ἐκείνου λόγων.

[De Admir. Vi Demosth.]

XXXIII.

Diodorus Siculus, B. C. 15.

The Ostrich.

Φέρει δὲ καὶ ζῶα διφυῆ καὶ μεμιγμένα ταῖς ἰδέαις, ὧν αἱ
μὲν ὀνομαζόμεναι στρουθοκάμηλοι περιειλήφασιν τοῖς τύποις
μίγματα πτηνῶν καὶ καμήλων ἀκολουθῶς τῇ προσηγορίᾳ. τὸ
μὲν γὰρ μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλῳ παραπλήσιον, τὰς
δὲ κεφαλὰς πεφυκνίας θριξὶ λεπταῖς, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μεγά- 5
λους καὶ κατὰ τὴν χρῶαν μέλανας, ἀπαραλλάκτους κατὰ τὸν
τέπον καὶ τὸ χρῶμα τοῖς τῶν καμήλων. μακροτράχηλον δ'
ἐπάρχον ῥύγχος ἔχει βραχὺ παντελῶς καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένον.
ἐπτέρωται δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς καὶ τετριχωμένοις, καὶ δυσὶ
σκεῖλεσι στηριζόμενον καὶ ποσὶ διχήλοις χερσαῖον ἅμα φαίνεται 10
καὶ πτηνόν. διὰ δὲ τὸ βᾶρος οὐ δυνάμενον ἐξῆραι καὶ πέτεσθαι
κατὰ τῆς γῆς ὠκέως ἀκροβατεῖ, καὶ διωκόμενον ἐπὶ τῶν ἵππέων
τοῖς ποσὶ τοῖς ἐπιπίπτοντας λίθους οὕτως εὐτόνως ἀποσφενδονα
πρὸς τοὺς διώκοντας ὥστε πολλάκις καρτεραῖς πληγαῖς αἰτοῖς
περιπίπτειν. ἐπειδὴν δὲ περικατάληπτον ἦ, τὴν κεφαλὴν εἰς τινα 15
λίμνον ἢ τοιαύτην σκέπην ἀποκρίπτεται, οὐχ ὥς οἴονταί τινες,

ἀφροσύνη καὶ νωθρότητι ψυχῆς διὰ τὸ μὴ βλέπειν ἑτέρους μὴδ' αὐτὸ βλέπεσθαι διαλαμβάνον ὑφ' ἑτέρων, ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ σώματος ἔχειν τοῦτο τὸ μέρος ἀσθενέστατον σκέπη αὐτῷ πρὸς
 20 σωτηρίαν περιποιῶν.

[II. 50.]

XXXIV.

Strabo, B. C. I.*The Celts.*

Τὸ δὲ σύμπαν φύλλον, ὃ νῦν Γαλλικὸν τε καὶ Γαλατικὸν καλοῦ-
 σιν, ἀρειμάνιον τε καὶ θυμικόν ἐστι, καὶ ταχὺ πρὸς μάχην· ἄλλως
 δὲ ἀπλοῦν καὶ οὐ κακότηες, διὰ δὲ τοῦτο ἐρεθισθέντες μὲν ἀθρόοι
 συνίασι πρὸς τοὺς ἀγῶνας καὶ φανερώς καὶ οὐ μετὰ περισκέψεως·
 5 ὥστε καὶ εὐμεταχείριστοι γίνονται τοῖς καταστρατηγεῖν ἐθέλουσι·
 καὶ γὰρ ὅτε βοίλεται, καὶ ὕπου, καὶ ἀφ' ἧς ἔτιχε προφάσεως,
 παροξύνας τις αὐτοὺς ἐτοίμους ἔσχε πρὸς τὸν κίνδυνον, πλὴν βίας
 καὶ τόλμης οὐδὲν ἔχοντας τὸ συναγωνιζόμενον. παραπεισθέντες
 δὲ εὐμαρῶς ἐνδιδύασι πρὸς τὸ χρήσιμον· ὥστε καὶ παιδείας ἄπτε-
 10 σθαι καὶ λόγων. τῆς δὲ βίας τὸ μὲν ἐκ τῶν σωματῶν ἐστὶ
 μεγάλων ὄντων, τὸ δ' ἐκ τοῦ πλήθους· συνίασι δὲ καὶ κατὰ πλήθος
 ῥαδίως διὰ τὸ ἀπλοῦν καὶ αὐθέκαστον, συναγανακτοῦντες τοῖς
 ἀδικεῖσθαι δοκοῦσιν αἰὲ τῶν πλησίων. νυνὶ μὲν οὖν ἐν εἰρήνῃ
 πάντες εἰσὶ δεδουλωμένοι καὶ ζῶντες κατὰ τὰ προστάγματα τῶν
 15 ἐλόντων αὐτοὺς Ῥωμαίων. ἀλλ' ἐκ τῶν παλαιῶν χρόνων τοῦτο
 λαμβάνομεν περὶ αὐτῶν, ἐκ τῶν μέχρι νῦν συμμενόντων παρὰ τοῖς
 Γερμανοῖς νομίμων.

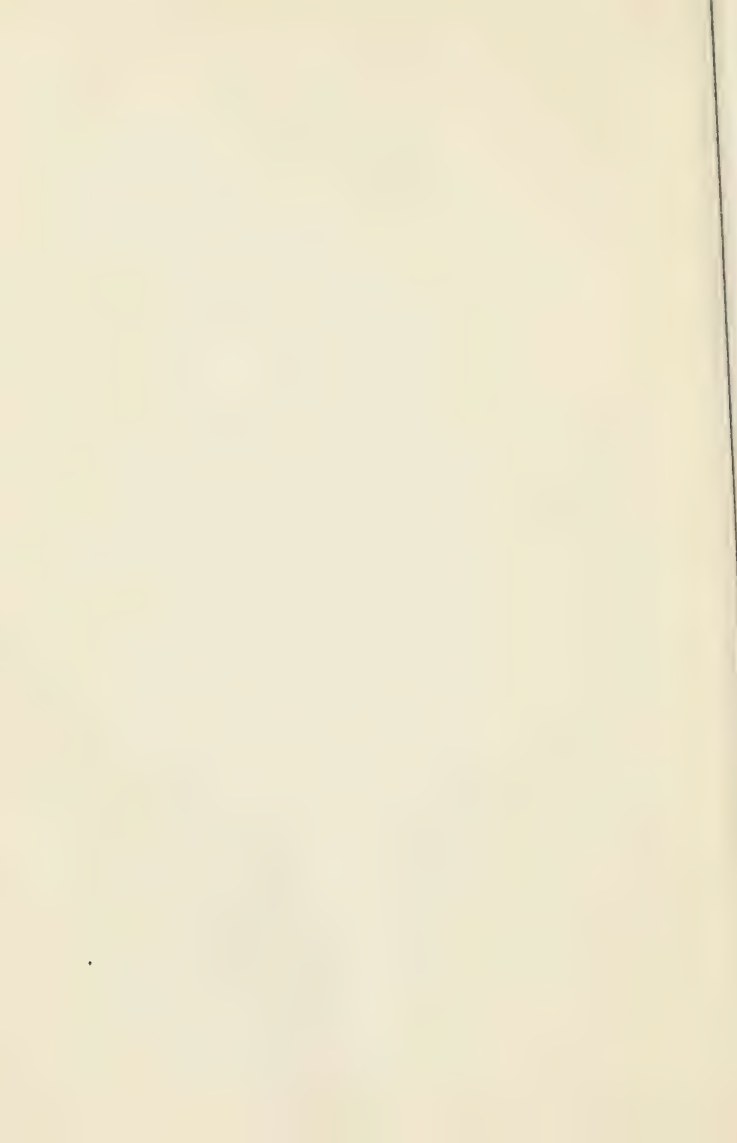
[IV. 4.]

BOOK IV.

THE ROMAN AGE.

FROM PLUTARCH TO AGATHIAS.

A. D. 1—600.

THE ROMAN AGE.

XXXV.

Plutarch, A. D. 80.

Themistocles.

ἰ. Εὐρυβιάδου δὲ τὴν μὲν ἡγεμονίαν τῶν νεῶν ἔχοντος διὰ τὸ τῆς Σπάρτης ἀξίωμα, μαλακοῦ δὲ περὶ τὸν κίνδυνον ὄντος, αἴρειν δὲ βουλομένου καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Ἴσθμον, ὅπου καὶ τὸ πεζὸν ἤθρουιστο τῶν Πελοποννησίων, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀντέλεγεν· ὅτε καὶ τὰ μνημονεύμενα λεχθῆναι φασι. τοῦ γὰρ Εὐρυβιάδου πρὸς αὐτὸν εἰπόν- 5
τος, ὦ Θεμιστόκλεις, ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένους ῥαπίζουσι. Ναί, εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἀλλὰ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφανοῦσιν. ἐπαραμένον δὲ τὴν βαπτηρίαν ὥς πατάξοντας, ὁ Θεμιστοκλῆς ἔφη· πάταξον μὲν ἄκουσον δέ. θαυμάσαντος δὲ τὴν 10
πριμότητα τοῦ Εὐρυβιάδου καὶ λέγειν κελεύσαντος, ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς ἀνῆγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν λόγον. εἰπόντος δέ τινος, ὥς ἀνὴρ ἄπολις οὐκ ὀρθῶς διδάσκει τοὺς ἔχοντας ἐγκαταλιπεῖν καὶ προσέθαι τὰς πατρίδας, ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπιστρέψας τὸν λόγον· ἡμεῖς τοι, εἶπεν, ὦ μοχθηρὲ, τὰς μὲν οἰκίας καὶ τὰ τεῖχη καταλελοίπαμεν, οὐκ

- 15 ἀξιούντες ἀψύχων ἔνεκα δουλεύειν· πόλις δ' ἡμῖν ἔστι μεγίστη τῶν
 Ἑλληνίδων, αἱ διακόσiai τριήρεις, αἱ νῦν ὑμῖν παρεστᾶσι βοηθοὶ
 σώζεσθαι δι' αὐτῶν βυυλομένοις. εἰ δ' ἄπιτε δεύτερον ἡμᾶς προ-
 δόντες, αὐτίκα πεύσεταιί τις Ἑλλήνων Ἀθηναίους καὶ πόλιν ἔλευ-
 θέραν καὶ χώραν οὐ χείρονα κεκτημένους ἥς ἀπέβαλον. * *
- 20 τοῦ δὲ Σεριφίου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὥς οὐ δι' αὐτὸν ἔσχηκε
 δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν· Ἀληθεύων λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' οὐτ' ἂν
 ἐγὼ, Σερίφιος ὢν, ἐγενόμην ἔνδοξος, οὔτε σὺ, Ἀθηναῖος. ἐτέρου
 δέ τινος τῶν στρατηγῶν, ὥς ἔδοξέ τι χρήσιμον διαπεπραχθαι τῇ
 πόλει, θρασυνομένου πρὸς τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ τὰς ἑαυτοῦ ταῖς
- 25 ἐκείνου πράξειςιν ἀντιπαραβάλλοντος, ἔφη τῇ ἑορτῇ τὴν ὑστέραν
 ἐρίσαι, λέγουσαν, ὥς ἐκείνη μὲν ἀσχολιῶν τε μεστή καὶ κοπῶδης
 ἐστίν, ἐν αὐτῇ δὲ πάντες ἀπολαύουσι τῶν παρεσκευασμένων σχο-
 λάζοντες· τὴν δ' ἑορτὴν πρὸς ταῦτ' εἰπεῖν· Ἀληθῇ λέγεις· ἀλλ'
 ἐμοῦ μὴ γενομένης, σὺ οὐκ ἂν ἦσθα· κάμου τοίνυν, ἔφη, τότε μὴ
- 30 γενομένου, ποῦ ἂν ἦτε νῦν ὑμεῖς; τὸν δ' υἱὸν ἐντρυφῶντα τῇ
 μητρὶ, καὶ δι' ἐκείνην αὐτῷ, σκώπτων ἔλεγε πλείστον τῶν Ἑλλήνων
 δύνασθαι· τοῖς μὲν γὰρ Ἑλλησιν ἐπιτάττειν Ἀθηναίους, Ἀθηναίους
 δ' αὐτὸν, αὐτῷ δὲ τὴν ἐκείνου μητέρα, τῇ μητρὶ δ' ἐκείνον.

[Themist. II, 18.]

Pericles.

- ii. Τότε δὲ τοῦ Περικλέους ἔοικεν ὁ λοιμὸς λαβέσθαι λαβὴν
 οὐκ ὀξείαν, ὥσπερ ἄλλων, οὐδὲ σύντονον, ἀλλὰ βληχρᾶ τινι νόσῳ
 καὶ μῆκος ἐν ποικίλαις ἐχούσῃ μεταβολαῖς διαχρωμένῃν τὸ σῶμα
 σχολαίως, καὶ ὑπερείπουσαν τὸ φρόνημα τῆς ψυχῆς. ὁ γοῦν
- 5 Θεόφραστος ἐν τοῖς Ἠθικοῖς διαπορήσας εἰ πρὸς τὰς τύχας τρέ-
 πεται τὰ ἥθη καὶ κινούμενα τοῖς τῶν σωμάτων πάθεσιν ἐξίσταται
 τῆς ἀρετῆς, ιστόρηκεν ὅτι νοσῶν ὁ Περικλῆς ἐπισκοπούμενῳ τινὶ

τῶν φίλων δείξειε περίαπτον ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῷ τραχήλῳ περι-
 ηρημένον. ὥς σφόδρα κακῶς ἔχων ὁπότε καὶ ταύτην ὑπομένει τὴν
 ἀβελτερίαν. ἤδη δὲ πρὸς τῷ τελευτῇ ὄντος αὐτοῦ περικαθήμενοι 10
 τῶν πολιτῶν οἱ βέλτιστοι καὶ τῶν φίλων οἱ περιόντες, λόγον
 ἐποιοῦντο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δυνάμεως ὅση γένοιτο, καὶ τὰς
 πρῆξεις ἀνεμετροῦντο καὶ τῶν τροπαίων τὸ πλῆθος· ἐννέα γὰρ ἦν
 ἡ στρατηγῶν καὶ νικῶν ἔστησεν ὑπὲρ τῆς πόλεως. ταῦτα, ὥς
 οὐκέτι συνιέντος ἀλλὰ καθηρημένου τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ, διελέγοντο 15
 πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ πᾶσιν ἐτύγχανε τὸν νοῦν προσεσχηκῶς, καὶ
 ῥηγευόμενος εἰς μέσον ἔφη θαυμάζειν ὅτι ταῦτα μὲν ἐπαينوῦσιν
 αὐτοῦ καὶ μνημονεύουσιν ἅ καὶ πρὸς τύχην ἐστὶ κοινὰ καὶ γέγονεν
 ἤδη πολλοῖς στρατηγοῖς, τὸ δὲ κάλλιστον καὶ μέγιστον οὐ λέγου-
 σιν. οὐδεὶς γὰρ, ἔφη, δι' ἐμὲ τῶν ὄντων Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον 20
 περιεβάλετο.

[Pericles 38.]

Alcibiades.

iii. Ὀντος δὲ κυνὸς αὐτῷ θαυμαστοῦ τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος,
 ὃν ἐβδομήκοντα μῶν ἐωνημένος ἐτύγχανεν, ἀπέκοψε τὴν οὐρὰν
 πάγκαλον οὔσαν. ἐπιτιμώντων δὲ τῶν συνήθων καὶ λεγόντων
 ὅτι πάντες ἐπὶ τῷ κυνὶ δάκνονται καὶ λοιδοροῦσιν αὐτὸν, ἐπιγε-
 λάσας· Γίνεται τοίνυν, εἶπεν, ὁ βούλομαι. βούλομαι γὰρ Ἀθηναίους 5
 τοῦτο λαλεῖν, ἵνα μή τι χεῖρον περὶ ἐμοῦ λέγωσι.

[Alcib. 9.]

The Profit of War.

iv. Ἦν δέ τις Κινέας, Θεσσαλὸς ἀνὴρ, τῷ μὲν φρονεῖν δοκῶν
 ἱκανὸς εἶναι, Δημοσθένους δὲ τοῦ ῥήτορος ἀκηκοὺς ἐδόκει μόνος
 μάλιστα τῶν τότε λεγόντων οἷον ἐν εἰκόνι τῆς ἐκείνου δυνάμεως
 καὶ δεινότητος ἀναμνησκεῖν τοὺς ἀκούοντας. συνὼν δὲ τῷ Πύρρῳ

5 καὶ πεμπόμενος ἐπὶ τὰς πόλεις ἐβεβαίου τὸ Εὐριπίδειον, ὅτι πᾶν
ἐξαιρεῖ λόγος

ὁ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.

ὁ γοῖν Πύρρος ἔλεγε, πλείονας πόλεις ὑπὸ Κινέου τοῖς λόγοις ἢ
τοῖς ὅπλοις ὑφ' ἑαυτοῦ προσῆλθαι· καὶ διετέλει τὸν ἄνδρα τιμῶν
10 ἐν τοῖς μάλιστα καὶ χρώμενος. οἷτος οὖν τὸν Πύρρον, ὥρμημένον
τότε ὁρῶν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν, εἰς λόγους ἐπηγάγετο τοιούτους, ἰδὼν
σχολάζοντα· πολεμισταὶ μὲν, ὦ Πύρρε, Ῥωμαῖοι λέγονται καὶ
πολλῶν ἐθνῶν μαχίμων ἄρχοντες· εἰ δὲ δοίη θεὸς περιγενέσθαι τῶν
ἀνδρῶν, τί χρησόμεθα τῇ νίκῃ; καὶ ὁ Πύρρος· Ἐρωτᾷς, εἶπεν, ὦ
15 Κινέα, πρᾶγμα φαινόμενον· οὔτε βάρβαρος ἡμῖν ἐκεῖ πόλις οὔτε
Ἑλληνὶς ἀξιόμαχος, Ῥωμαίων κρατηθέντων· ἀλλ' ἔξομεν εὐθύς
Ἰταλίαν ἅπασαν, ἧς μέγεθος καὶ ἀρετὴν καὶ δύναμιν ἄλλῃ που τινὶ
μᾶλλον ἀγνοεῖν ἢ σοὶ προσήκει. μικρὸν οὖν ἐπισχῶν ὁ Κινέας,
Ἰταλίαν δ', εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, λαβύντες τί ποιήσομεν; καὶ ὁ
20 Πύρρος οὕτω τὴν διάνοιαν αὐτοῦ καθορῶν, ἐγγὺς, εἶπεν, ἡ Σικελία
χείρας ὀρέγει, νῆσος εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος ἀλῶναι δὲ ῥᾴστη.
στάσις γάρ, ὦ Κινέα, πάντα νῦν ἐκείνα καὶ ἀναρχία πόλεων καὶ
δημαγωγῶν ὑξύτης, Ἀγαθοκλέους ἐκλελοιπότης. εἰκότα, ἔφη, λέ-
γεις, ὁ Κινέας· ἀλλ' ἢ τοῖτο πέρας ἡμῖν τῆς στρατείας, λαβεῖν
25 Σικελίαν; θεὸς, ἔφη ὁ Πύρρος, νικᾶν διδοίη καὶ κατορθοῦν· τούτοις
δὲ προαγῶσι χρησόμεθα πραγμάτων μεγάλων. τίς γὰρ ἂν ἀπό-
σχοιτο Λιβύης καὶ Καρχηδόνος ἐν ἐφικτῷ γενομένης, ἣν Ἀγαθοκλῆς
ἀποδρὰς ἐκ Συρακουσῶν κρύφα καὶ περάσας ναυσὶν ὀλίγαις λαβεῖν
παρ' οὐδέν ἦλθεν; ὅτι δὲ τούτων κρατήσασιν ἡμῖν οἰδεῖς ἀντιστή-
30 σεται τῶν νῦν ὑβριζόντων πολεμίων, τί ἂν λέγοι τις; οὐδὲν, ὁ
Κινέας εἶπεν· δῆλον γάρ, ὅτι καὶ Μακεδονίαν ἀνιλαβεῖν καὶ τῆς
Ἑλλάδος ἄρχειν ὑπάρξει βεβαίως ἀπὸ τηλικαύτης δυνάμεως. γενο-

μένων δὲ πάντων ἰφ' ἡμῖν, τί ποιήσομεν; καὶ ὁ Πύρρος ἐπιγε-
 λάσας· Σχολήν, ἔφη, ἄξομεν πολλήν, καὶ κώθων, ὧ μακάριε, καθη-
 μερινὸς ἔσται. καὶ διὰ λόγων συνόντες ἀλλήλους εἰφρανοῦμεν. 35
 ἐνταῦθα δὴ τοῦ λόγου καταστήσας τὸν Πύρρον ὁ Κινέας, Εἴτα,
 ἔφη, τί νῦν ἐμποδὼν ἔστιν ἡμῖν βουλομένοις κώθωνι χρῆσασθαι
 καὶ σχολάζειν μετ' ἀλλήλων, εἰ ταῖτ' ἔχομεν ἤδη καὶ πάρεστιν
 ἀπραγμόνως ἐφ' ἃ δι' αἵματος καὶ πόρων μεγάλων καὶ κινδύνων
 μέλλομεν ἀφίξεσθαι, πολλὰ καὶ δράσαντες ἑτέρους κακὰ καὶ πα- 40
 θόντες; τοῦτοις τοῖς λόγοις ἠρίασε μᾶλλον ἢ μετέθηκε τὸν Πύρρον
 ὁ Κινέας, νοήσαντα μὲν ὕσσην ἀπέλειπεν εὐδαιμονίαν, ὧν δ' ὠρέγετο
 τὰς ἐλπίδας ἀφεῖναι μὴ δυνάμενον.

[Pyrrhus 14.]

Cleopatra's Galley.

ν. Πολλὰ δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν φίλων δεχομένη
 γράμματα καλούντων, οὕτω κατεφρόνησε καὶ κατεγέλασε τοῦ ἀν-
 δρός, ὥστε πλεῖν ἀνὰ τὸν Κύδρον ποταμὸν ἐν πορθμίῳ χρυσο-
 πρύμνῳ, τῶν μὲν ὑστίων ἀλουργῶν ἐκπεπετασμένων, τῆς δ' εἰρεσίας
 ἀργυραῖς κόπαις ἀναφερομένης πρὸς αὐλὸν ἅμα σύριγξι καὶ κιθά- 5
 ραις συνημμοσμένον. αὐτὴ δὲ κατέκειτο μὲν ὑπὸ σκιάδι χρυσο-
 πιάστῳ, κεκοσμημένη γραφικῶς ὥσπερ Ἀφροδίτῃ· παῖδες δὲ τοῖς
 γραφικοῖς Ἑρωσιν εἰκασμένοι, παρ' ἑκάτερον ἐστῶτες ἐρρίπιζον.
 ὁμοίως δὲ καὶ θεραπαινίδες αἱ καλλιστεύουσαι, Νηρηίδων ἔχουσαι
 καὶ Χαρίτων στολὰς, αἱ μὲν πρὸς οἴαξιν, αἱ δὲ πρὸς κάλοις ἦσαν. 10
 ὁδομαὶ δὲ θανυμασταὶ τὰς ὄχθας ἀπὸ θυμιαμάτων πολλῶν κατεῖχον.
 τῶν δ' ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰθὺς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ παρωμάρτον
 ἐκατέρωθεν, οἱ δ' ἀπὸ τῆς πόλεως κατέβαινον ἐπὶ τὴν θέαν. ἐκ-
 χειρόμενον δὲ τοῦ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὄχλου, τέλος αὐτὸς ὁ Ἀντώνιος
 ἐπὶ βήματος καθεζόμενος ἀπελείφθη μόνος. καὶ τις λόγος ἐχώρει 15

διὰ πάντων, ὥς ἡ Ἀφροδίτη κωμάζοι παρὰ τὸν Διόνυσον ἐπ' ἀγαθῷ
 τῆς Ἀσίας. ἔπεμψε μὲν οὖν καλῶν αὐτὴν ἐπὶ τὸ δεῖπνον· ἡ δὲ
 μᾶλλον ἐκείνου ἡξίου πρὸς ἑαυτὴν ἤκειν. εὐθύς οὖν τινὰ βουλό-
 μενος εὐκολίαν ἐπιδείκνυσθαι καὶ φιλοφροσύνην ὑπῆκουσε καὶ
 20 ἦλθεν. ἐντυχὼν δὲ παρασκευῇ λόγου κρείττονι, μάλιστα τῶν
 φώτων το πλῆθος ἐξεπλάγη. τοσαῦτα γὰρ λέγεται καθίεσθαι καὶ
 ἀναφαίνεσθαι πανταχόθεν ἅμα, καὶ τοιαύταις πρὸς ἄλληλα κλίσεις
 καὶ θέσεις διακεκοσμημένα καὶ συντεταγμένα πλαισίων καὶ περι-
 φερειῶν τρόπῳ, ὥστε τῶν ἐν ὀλίγοις ἀξιοθεάτων καὶ καλῶν ἐκείνην
 25 γενέσθαι τὴν ὄψιν.

[Anton. 26.]

Great Pan is dead.

vi. Περὶ δὲ θανάτου τῶν τοιούτων [δαιμόνων] ἀκήκοα λόγον ἀν-
 δρὸς οὐκ ἄφρονος οὐδ' ἀλαζύνος. Αἰμιλιανοῦ γὰρ τοῦ ῥήτορος, οὗ καὶ
 ὑμῶν ἔνιοι διακηκόασιν, Ἐπιθέρης ἦν πατήρ, ἐμὸς πολίτης καὶ διδά-
 σκαλος γραμματικῶν· οὗτος ἔφη ποτὲ πλέων εἰς Ἰταλίαν ἐπιβῆναι
 5 νεὼς, ἐμπορικὰ χρήματα καὶ συχνοὺς ἐπιβάτας ἀγούσης· ἐσπέρας
 δὲ ἤδη περὶ τὰς Ἐχινιάδας νήσους ἀποσβῆναι τὸ πνεῦμα καὶ τὴν
 ναῦν διαφερομένην πλησίον γενέσθαι Παξῶν· ἐγρηγορέναι δὲ τοὺς
 πλείστους, πολλοὺς δὲ καὶ πίνειν ἔτι δεδειπνηκότας· ἐξαίφνης δὲ
 φωνὴν ἀπὸ τῆς νήσου τῶν Παξῶν ἀκουσθῆναι, Θαμοῦν τινος βοῇ
 10 καλοῦντος, ὥστε θαυμάζειν· ὁ δὲ Θαμοῦς Αἰγύπτιος ἦν κυβερνήτης,
 οὐδὲ τῶν ἐμπλεόντων γνώριμος πολλοῖς ἢ π' ὀνόματος· δις μὲν οὖν
 κληθέντα σιωπῆσαι, τὸ δὲ τρίτον ὑπακούσαι τῷ καλοῦντι· κἀκείνον
 ἐπιτείναντα τὴν φωνὴν εἰπεῖν ὅτι, Ὅταν γένη κατὰ τὸ Παλῶδες,
 ἀπάγγελον ὅτι Πὰν ὁ μέγας τέθηκε· τοῦτ' ἀκούσαντας ὁ Ἐπι-
 15 θέρης ἔφη πάντας ἐκπλαῆναι, καὶ διδόντας ἑαυτοῖς λόγον, εἴτε
 ποιῆσαι βέλτιον εἴη τὸ προστεταγμένον, εἴτε μὴ πολυπραγμονεῖν,

ἀλλ' ἔᾱ οὕτως, γινῶναι τὸν Θαμοῦν, ἔαν μὲν ἦ πνεῦμα, παραπλεῖν ἡσυχίαν ἔχοντα, νηνεμίας δὲ καὶ γαλήνης περὶ τὸν τόπον γενομένης ἀνειπεῖν ὃ ἤκουσεν. Ὡς οὖν ἐγένετο κατὰ τὸ Παλῶδες, οὔτε πνεύματος οὗτος οὔτε κλύδωνος, ἐκ πρύμνης βλέποντα τὸν Θαμοῦν πρὸς τὴν γῆν εἰπεῖν, ὥσπερ ἤκουσεν, ὅτι, Ὁ μέγας Πὰν τέθνηκεν· οὐ φθῆναι δὲ παυσάμενον αὐτὸν καὶ γενέσθαι μέγαν οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ πολλῶν στεναγμὸν ἅμα θανατασμῶ μεμιγμένον.

[Defect. Orac.]

XXXVI.

Aelian, A. D. 110.

Tempe.

Φέρε οὔν, καὶ τὰ καλούμενα Τέμπη τὰ Θετταλικά, διαγράψωμεν τῷ λόγῳ καὶ διαπλάσωμεν. Ὡμολόγηται γάρ καὶ ὁ λόγος, ἔαν ἔχῃ δύναμιν φραστικὴν, μηδὲν ἀσθενέστερον ὅσα βούλεται δεικνύναι τῶν ἀνδρῶν τῶν κατὰ χειρουργίαν δεινῶν. ἔστι δὴ χώρος μεταξὺ κείμενος τοῦ τε Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης· ὅρη δὲ ταῦτ' ἔστιν ὑπερύψηλα, καὶ οἶον ὑπὸ τινος θείας φροντίδος διεσχισμένα, καὶ μέσον δέχεται χωρίον, οὗ τὸ μὲν μήκος ἐπὶ τεσσαράκοντα διήκει σταδίους, τὸ γε μὴν πλάτος τῇ μὲν ἐστὶ πλέθρου, τῇ δὲ καὶ πλείον ὀλίγῳ. διαρρεῖ δὲ μέσου αὐτοῦ ὁ καλούμενος Πηνειός· εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι καὶ ἀνακοινοῦνται τὸ ὕδωρ αὐτῷ καὶ ἐργάζονται τὸν Πηνειὸν ἐκείνῳ μέγαν. διατριβὰς δ' ἔχει παικίλλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τύπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργον, ἀλλὰ φύσεως αὐτόματα, εἰς κάλλος τότε φιλοτιμησαμένης ὅτε ἐλάμβανε γένεσιν ὁ χώρος. κιττὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ εὖ μάλα λάσιος ἀνακμίζει καὶ τέθηλε καὶ οἶκον τῶν εἰγενῶν ἀμπέλων κατὰ

τῶν ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει καὶ συμπέφυκεν αὐτοῖς· πολλή δὲ
 σμίλαξ, ἥ μὲν πρὸς αὐτὸν τὸν πάγον ἀνατρέχει καὶ ἐπισκιάζει τὴν
 πέτραν· καὶ ἐκεῖνη μὲν ὑπολανθάνει, ὁρᾶται δὲ τὸ χλοάζον πᾶν,
 καὶ ἔστιν ὀφθαλμῶν πανήγυρις. ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς λείοις καὶ καθη-
 20 μένοισι ἄλση τέ ἐστὶ ποικίλα καὶ ὑποδρομαὶ συνεχεῖς, ἐν ὧρα
 θέρους καταφυγεῖν ὁδοιπόροις ἥδιστα καταγῶγια, ἃ καὶ δίδωσιν
 ἀσμένως ψυχᾶσθαι. διαρρέουσι δὲ καὶ κρῆναι συχναί, καὶ ἐπιρρεῖ
 νάματα ὑδάτων ψυχρῶν καὶ πιεῖν ἡδίστων. λέγεται δὲ τὰ ὕδατα
 ταῦτα καὶ τοῖς λουσαμένοις ἀγαθὸν εἶναι καὶ εἰς ὑγίειαν αὐτοῖς
 25 συμβάλλεσθαι. κατὰιδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλος ἄλλη διεσπαρμένοι,
 καὶ μάλιστα οἱ μουσικοὶ, καὶ ἐστιῶσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοὰς καὶ
 παραπέμπουσιν ἀπόνως καὶ σὺν ἡδονῇ, διὰ τοῦ μέλους τὸν κάματον
 τῶν παριόντων ἀφανίσαντες. παρ' ἐκάτερα δὲ τοῦ ποταμοῦ αἱ
 διατριβαὶ εἰσιν αἱ προειρημέναι καὶ αἱ ἀνάπαντα· διὰ μέσων δὲ
 30 τῶν Τεμπῶν ὁ Πηνειὸς ποταμὸς ἔρχεται σχολῇ καὶ πρῶως προῖων
 ἐλαίου δίκην. πολλή δὲ κατ' αὐτοῦ ἡ σκιά ἐκ τῶν παραπεφυκῶτων
 δένδρων καὶ τῶν ἐξηρητημένων κλάδων τίκτεται, ὥς ἐπὶ πλείστον
 τῆς ἡμέρας αὐτὴν προήκουσαν ἀποστέγειν τὴν ἀκτῖνα καὶ παρέχειν
 τοῖς πλέουσι πλεῖν κατὰ ψύχος.

[Var. Hist III. 1.]

XXXVII.

Epictetus, A. D. 115.

ἰ. Σκόπει δέ· ἔχεις καλὰ ἱμάτια· ὁ γείτων σου οὐκ ἔχει· θυρίδα
 ἔχεις, θέλεις αὐτὰ ψύξαι. οὐκ οἶδεν ἐκεῖνος τί τὸ ἀγαθὸν ἐστὶ τοῦ
 ἀνθρώπου, ἀλλὰ φαντάζεται ὅτι τὸ ἔχειν καλὰ ἱμάτια, τοῦτο ὁ καὶ
 σὺ φαντάζη. εἴτα μὴ ἔλθῃ καὶ ἄρῃ αὐτά· ἀλλὰ σὺ πλακοῦνται

θεικρίων ἀνθρώποις λίγους καὶ μόνος αὐτὸν καταπίνων ἐν θέλεις ; ἵνα αὐτὸν ἀρπάσωσι : μὴ ἐρέθιζε αὐτοῖς· θυρίδα μὴ ἔχε· μὴ ψύχε σοι τὰ ἱμάτια. καὶ γὰρ πρόην σιδηροῦν λύχνον ἔχων παρὰ τοῖς θεοῖς, ἀκούσας ψόφου τῆς θυρίδος, κατέδραμον· εἶρον ἡρπασμένον τὸν λύχνον. ἐπελογισάμην ὅτι ἔπαθέ τι ὁ ἄρας οὐκ ἀπίθανον. τί οὖν ; αὔριον, φημί, ὑστράκινον εὐρήσεις. ἐκεῖνα γὰρ ἀπολλυσὶ 10 τισ, ἃ ἔχει. ἀπώλεσά μου τὸ ἱμάτιον, εἶχες γὰρ ἱμάτιον. ἀλγὼ τὴν κεφαλὴν. μή τι κέρατα ἀλγείς ; τί οὖν ἀγανακτεῖς ; τούτων γὰρ αἱ ἀπώλειαί, τούτων οἱ πόνοι, ὧν καὶ αἱ κτήσεις.

[Diss. I. 18.]

ii. Τί οὖν ποιήσωμεν ; αἴτη ἐστὶ ζήτησις τοῦ φιλοσοφοῦντος τῷ ὄντι, καὶ ὠδινόντος. νῦν ἐγὼ οἶχ ὅρῳ τί ἐστὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν· οὐ μαίνομαι ; ναί. ἀλλ' ἐνταῖθα που βῶ τὸ ἀγαθόν, ἐν τοῖς προαιρετικοῖς ; πάντες μου καταγελᾶσονται. ἥξει τις γέρων πολυὺς, χρυσοῦς δακτυλίους ἔχων πολλοὺς· εἴτα ἐπισείσας τὴν 5 κεφαλὴν ἐρεῖ, Ἄκουσόν μου τέκνον· δεῖ μὲν καὶ φιλοσοφεῖν, δεῖ δὲ καὶ ἐγκέφαλον ἔχειν· ταῦτα μωρὰ ἐστὶ. σὺ παρὰ τῶν φιλοσόφων μαθήσεις συλλογισμὸν· τί δέ σοι ποιητέον ἐστὶ σὺ κάλλιον οἶδας ἢ οἱ φιλόσοφοι. Ἄνθρωπε, τί οὖν μοι ἐπιτιμᾷς, εἰ οἶδα ; τοῖτῳ τῷ ἀνδραποδῷ τί εἶπω ; ἂν σιωπῶ, ρήγγνται. ἐκείνως δεῖ λέγειν· 10 ἴτι, Σίγγνωθι μοι ὡς ταῖς ἐρώσιν· οὐκ ἐμὶ ἐμαντοῦ, μαίνομαι.

[Ib. I. 22.]

iii. Πόθεν οὖν ἄρξασθαι δεῖ ; Ἄν συγκαθῆς, ἐρῶ σοι ὅτι πρῶτον δεῖ σε τοῖς ὀνόμασι παρακολουθεῖν. Ὡστ' ἐγὼ νῦν οὐ παρακολουθῶ τοῖς ὀνόμασι ; Οὐ παρακολουθεῖς. Πῶς εὖν χρῶμαι αὐταῖς ; Οὔτως ὡς οἱ ἀγρήμιαται ταῖς ἐγγραμμάτοις φωναῖς, ὡς τὰ κτήνη ταῖς

5 φαντασίαις. ἄλλο γάρ ἐστι χρῆσις, ἄλλο παρακολούθησις. εἰ δ' οἷε παρακολουθεῖν, φέρε ὁ θέλεις ὄνομα, ἀγαθὸν καὶ κακὸν, καὶ βασανίσωμεν αὐτοὺς εἰ παρακολουθοῦμεν. ἀλλ' ἀνιάρὸν τὸ ἐξελέγχεσθαι πρεσβύτερον ἄνθρωπον ἢδῃ, καὶ οὕτω τύχη, τὰς τρεῖς στρατείας ἐστρατευμένον. οἶδα καὶ γὰρ. νῦν γὰρ σὺ ἐλήλυθας πρὸς
 10 ἐμὲ, ὡς μηδενὸς δεόμενος. τίνος δ' ἂν καὶ φαντασθείης ὡς ἐνδέοντος; πλουτεῖς, τέκνα ἔχεις, τυχὸν καὶ γυκαῖκα, καὶ οἰκέτας πολλούς· ὁ Καίσαρ σε οἶδεν, ἐν Ῥώμῃ πολλοὺς φίλους κέκτησαι, τὰ καθήκοντα ὑποδίδως, οἶδας τὸν εὖ ποιοῦντα ἀντευποιῆσαι, καὶ τὸν κακῶς ποιοῦντα κακῶς ποιῆσαι. τί σοι λείπει; ἂν οὖν σοι δείξω,
 15 ὅτι τὰ ἀναγκαϊότατα καὶ μέγιστα πρὸς εὐδαιμονίαν· καὶ ὅτι μέχρι δεῦρο πάντων μᾶλλον ἢ τῶν προσηκόντων ἐπιμεμέλησαι· καὶ τὸν κολοφῶνα ἐπιθῶ, οὔτε τί Θεός ἐστιν οἶδας οὔτε τί ἄνθρωπος οὔτε τί ἀγαθὸν οὔτε τί κακόν· καὶ τὸ μὲν τῶν ἄλλων ἴσως ἀνεκτὸν, ὅτι δ' αὐτὸς σαυτὸν ἀγνοεῖς, πῶς δύνασαι ἀνασχέσθαι μου, καὶ ὑπο-
 20 σχεῖν τὸν ἔλεγχον καὶ παραμεῖναι; οὐδαμῶς, ἀλλ' εἰθὺς ἀπαλλάσσει χαλεπῶς ἔχων. καὶ τοι τί σοι ἐγὼ κακὸν πεποίηκα; εἰ μὴ καὶ τὸ ἔσοπτρον τῷ αἰσχυρῷ, ὅτι δεικνύει αὐτὸν αὐτῷ, οἶός ἐστιν· εἰ μὴ καὶ ὁ ἱατρὸς τὸν νοσοῦντα δοκεῖ ὑβρίζειν, ὅταν εἴπῃ αὐτῷ·
 "Ἀνθρώπε, δοκεῖς μηδὲν ἔχειν; πυρέσσεις δέ· ἀσίτησον σήμερον,
 25 ὕδωρ πίε. καὶ οὐδεὶς λέγει, ὦ δεινῆς ὑβρεως. εἰ δέ τιτι εἴπῃς· Αἱ ὀρέξεις σου φλεγμαίνουσιν, αἱ ἐκκλίσεις ταπειναί εἰσιν, ἐπιβολαὶ ἀνομολογούμεναι, αἱ ὀρμαὶ ἀσύμφωνοι τῇ φύσει, αἱ ὑπολήψεις εἰκαῖαι καὶ ἐψευσμένοι, εἰθὺς ἐξελθὼν λέγει, "Ὑβρίσέ με.

Τοιαῦτά ἐστι τὰ ἡμέτερα, ὡς ἐν πανηγύρει τὰ μὲν κτήνη πρα-
 30 θησόμενα ἄγεται καὶ οἱ βόες, οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν ὠνησόμενοι οἱ δὲ πωλήσοντες, ὀλίγοι δὲ τινὲς εἰσιν οἱ κατὰ θεῶν ἐρχόμενοι τῆς πανηγύρεως πῶς τοῦτο γίνεται καὶ διάτι καὶ τίνας οἱ τιθέντες τὴν πανήγυριν καὶ ἐπὶ τίνι. οὕτω καὶ ἐνθάδ' ἐν τῇ

πανηγύρει ταύτῃ οἱ μὲν τινες, ὡς κτήνη, οὐδὲν πλέον πολυπραγμο-
 νοῦσι τοῦ χόρτου. ὅσοι γὰρ περὶ κτήσιν καὶ ἀγροῦς καὶ οἰκέτας 35
 καὶ ἀρχάς τινας ἀναστρέφεσθε, ταῦτα οὐδὲν ἄλλο ἢ χόρτος ἐστίν.
 ὀλίγοι δ' εἰσὶν οἱ πανηγυρίζοντες ἄνθρωποι φιλοθεάμονες τί ποτ'
 οἷν ἐστὶν ὁ κόσμος, τίς αὐτὸν διοικεῖ. οὐδεῖς ; καὶ πῶς οἷόν τε
 πόλιν μὲν ἢ οἶκον μὴ δύνασθαι διαμένειν μηδ' ὀλιγοστὸν χρόνον
 δίχα τοῦ διοικοῦντος καὶ ἐπιμελουμένου, τὸ δ' οὔτω μέγα καὶ καλὸν 40
 κατασκευάσμα εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν οὕτως εὐτάκτως οἰκονομεῖσθαι ;
 ἔστιν οὖν ὁ διοικῶν. ποῖός τις, καὶ πῶς διοικῶν ; ἡμεῖς δὲ τίνες
 ὄντες ἐπ' αὐτοῦ γεγόναμεν, καὶ πρὸς τί ἔργον ; ἡρά γ' ἔχομέν τινα
 ἐπιπλοκὴν πρὸς αὐτὸν καὶ σχέσιν, ἢ οὐδεμίαν ; ταῦτ' ἐστὶν ἃ
 πάσχουσιν οἷτοι οἱ ὀλίγοι, καὶ λοιπὸν τούτῳ μόνῳ σχολάζουσιν, 45
 τῷ τὴν πανήγυριν ἱστορήσαντας ἀπελθεῖν. τί οὖν ; καταγελῶνται
 ὑπὸ τῶν πολλῶν. καὶ γὰρ ἐκεῖ οἱ θεαταὶ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων· καὶ εἰ
 τὰ κτήνη συναίσθησίν τινα εἶχε, κατεγέλα ἂν τῶν ἄλλό τι τεθυ-
 μακότων ἢ τὸν χόρτον.

[Ib. II. 14.]

XXXVIII.

*Arrian, A. D. 150.**The Death of Cleitus.*

1. Ἐνθα δὴ καὶ τὸ Κλείτου τοῦ Δρωπίδου πάθημα καὶ τὴν Ἀλε-
 ξάνδρου ἐπ' αὐτῷ συμφορὰν, εἰ καὶ ὀλίγον ὕστερον ἐπράχθη, οἷκ' ἔξω
 τοῦ καιροῦ ἀφηγήσομαι. εἶναι μὲν γὰρ ἡμέραν ἱερὰν τοῦ Λιονύσου
 Μακεδόσι καὶ θύειν Διονίσῳ ὅσα ἔτη ἐν αὐτῇ Ἀλέξανδρον· τὸν δὲ
 τοῦ Διονύσου μὲν ἐν τῷ τότε ἀμελῆσαι λέγουσι, Διοσκούρουν δὲ 5
 θῆσαι, ἐξ ὅτου δὴ ἐπιφρασθέντα τοῖν Διοσκούρουν τὴν θυσίαν·

πόρρω δὲ τοῦ πότου προΐοντος (καὶ γὰρ καὶ τὰ τῶν πότων ἤδη
 Ἀλεξάνδρῳ ἐς τὸ βαρβαρικώτερον νεωωτέριστο) ἀλλ' ἐν γὰρ τῷ
 πότῳ τότε ὑπὲρ τοῖν Διοσκούροιον λόγους γίνεσθαι, ὅπως ἐς Δία
 10 ἀνιήσθῃ αὐτοῖν ἡ γένεσις ἀφαιρεθεῖσα Τυνδάρεω. καὶ τινὰς τῶν
 παρόντων κολακεία τῇ Ἀλεξάνδρῳ, οἳ δὴ ἄνδρες διέφθειράν τε
 αἰὲ καὶ οὐποτε παύσονται ἐπιτρίβοντες τὰ τῶν αἰὲ βασιλέων πρά-
 γματα, κατ' οὐδὲν ἀξιοῦν συμβάλλειν Ἀλεξάνδρῳ τε καὶ τοῖς
 Ἀλεξάνδρου ἔργασι τὸν Πολυδεύκην καὶ τὸν Κάστορα. οἱ δὲ οὐδὲ
 15 τοῦ Ἡρακλέους ἀπείχοντο ἐν τῷ πότῳ· ἀλλὰ τὸν φθόνον γὰρ
 ἐμποδῶν ἴστασθαι τοῖς ζῶσι τὸ μὴ οὐ τὰς δικαίας τιμὰς αὐτοῖς ἐκ
 τῶν ξυνόντων γίνεσθαι.

Κλείτων δὲ δῆλον μὲν εἶναι πάλαι ἤδη ἀχθόμενον τοῦ τε Ἀλε-
 ξάνδρου τῇ ἐς τὸ βαρβαρικώτερον μετακινήσει καὶ τῶν κολακευόν-
 20 των αὐτὸν τοῖς λόγοις· τότε δὲ καὶ αὐτὸν πρὸς τοῦ οἴνου παροξυ-
 νόμενον οὐκ ἔαν οὔτε ἐς τὸ θεῖον ὑβρίσειν, οὔτε τὰ τῶν πάλαι
 ἡρώων ἔργα ἐκφαυλίζοντας χάριν ταύτην ἄχαριν προστιθέναι Ἀλε-
 ξάνδρῳ. εἶναι γὰρ οὖν οὐδὲ τὰ Ἀλεξάνδρου οὕτω τι μεγάλα καὶ
 θαυμαστά ὥς ἐκείνοι ἐπαίρουσιν· οὐκ οὐ μόνον γε καταπράξαι
 25 αὐτὰ, ἀλλὰ τὸ γὰρ πολὺ μέρος Μακεδόνων εἶναι τὰ ἔργα. καὶ τοῦ-
 τον τὸν λόγον ἀνιᾶσαι Ἀλέξανδρον λεχθέντα. οὐδὲ ἐγὼ ἐπαινῶ τὸν
 λόγον, ἀλλὰ ἱκανὸν γὰρ εἶναι τίθεμαι ἐν τοιαύτῃ παροινίᾳ τὸ καθ'
 αὐτὸν σιγῶντα ἔχειν μηδὲ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἐς κολακείαν πλημ-
 μελεῖν. ὥς δὲ καὶ τῶν Φιλίππου τινὲς ἔργων, ὅτι οὐ μεγάλη οὐδὲ
 30 θαυμαστά Φιλίππῳ κατεπράχθη, οὐδεμιᾷ ξὺν δίκῃ ἐπεμνήσθησαν,
 χαριζόμενοι καὶ οὗτοι Ἀλεξάνδρῳ, τὸν Κλείτων ἤδη, οὐκέτι ἐν
 ἑαυτοῦ ὄντα, πρεσβεύειν μὲν τὰ τοῦ Φιλίππου, καταβάλλειν δὲ
 Ἀλέξανδρον τε καὶ τὰ τούτου ἔργα, παροινούντα ἤδη τὸν Κλείτων
 35 τὰ τε ἄλλα καὶ πολλὸν εἶναι ἐξονειδίζοντα Ἀλεξάνδρῳ ὅτι πρὸς αὐ-
 τοῦ ἄρα ἐσώθη, ὁπότε ἡ ἵππομαχία ἢ ἐπὶ Γρανικῷ ξυνεστῆκε

πρὸς Πέρσας· καὶ δὴ καὶ τὴν δεξιὰν τὴν αὐτοῦ σοβαρῶς ἀνατεί-
 ναντα, αὕτη σε ἡ χεὶρ, φάναι, ὦ Ἀλέξανδρε, ἐν τῷ τότε ἔσωσε.
 καὶ Ἀλέξανδρον οὐκέτι φέρειν τοῦ Κλείτου τὴν παροιμίαν τε καὶ
 ὕβριν, ἀλλὰ ἀναπηδᾶν γὰρ ξὺν ὀργῇ ἐπ' αὐτὸν, κατέχεσθαι δὲ ὑπὸ
 τῶν συμπινόντων. Κλείτον δὲ οἶκ ἀνιέναι ὑβρίζοντα. Ἀλέξανδρος 40
 δὲ ἐβόα ἀνακαλῶν τοὺς ὑπασπιστάς· οὐδενὸς δὲ ἱπακούοντος ἐς
 ταῦτ' ἔφη καθεστηκέναι Δαρείῳ, ὁπότε πρὸς Βῆσσου τε καὶ τῶν
 ἀμφὶ Βῆσσον ξυλληφθεὶς ἤγετο οἰδέ τι ἄλλο ὅτι μὴ ὄνομα ἦν
 βασιλέως. οὐκ οἶον ἔτι οἷους τε εἶναι κατέχειν αὐτὸν τοὺς ἐταίρους,
 ἀλλ' ἀναπηδήσαντα γὰρ οἱ μὲν λόγχην ἀρπάσαι λέγουσι τῶν σωμα- 45
 τοφυλάκων τινὸς καὶ ταύτῃ παίσαντα Κλείτον ἀποκτείνειν· οἱ δὲ
 σάρισσαν παρὰ τῶν φυλάκων τινὸς καὶ ταύτην. Ἀριστόβουλος δὲ
 ὅθεν μὲν ἡ παροιμία ὠρμήθη οὐ λέγει· Κλείτου δὲ γενέσθαι μόνου
 τὴν ἀμαρτίαν, ὃν γε ὠργισμένου Ἀλεξάνδρου καὶ ἀναπηδήσαντος
 ἐπ' αὐτὸν ὡς διαχρησόμενου ἀπαχθῆναι μὲν διὰ θυρῶν ἔξω ὑπὲρ τὸ 50
 τεῖχος τε καὶ τὴν τάφρον τῆς ἄκρας, ἵνα ἐγένετο πρὸς Πτολεμαίου
 τοῦ Λάγου τοῦ σωματοφύλακος· οὐ καρτερήσαντα δὲ ἀναστρέψαι
 αὐθις καὶ περιπετῇ Ἀλεξάνδρῳ γενέσθαι Κλείτον ἀνακαλοῦντι, καὶ
 φάναι ὅτι οὗτός τοι ἐγὼ ὁ Κλείτος, ὦ Ἀλέξανδρε· καὶ ἐν τούτῳ
 πληγέντα τῇ σαρίσσει ἀποθανεῖν.

55

Καὶ ἐγὼ Κλείτον μὲν τῆς ὕβρεως τῆς ἐς τὸν βασιλέα τὸν αὐτοῦ
 μεγαλωστὶ μέμφομαι· Ἀλέξανδρον δὲ τῆς συμφορᾶς οἰκτείρω, ὅτι
 δυοῖν κακοῖν ἐν τῷ τότε ἡττημένου ἐπέδειξεν αὐτὸν, ἑφ' ὧτων δὴ
 καὶ τοῦ ἑτέρου οὐκ ἐπέοικεν ἄνδρα σωφρονοῦντα ἐξηττᾶσθαι, ὀργῆς
 τε καὶ παροιμίας. ἀλλὰ τὰ ἐπὶ τοῖσδε αὐ ἐπαινῶ Ἀλεξάνδρου ὅτι 60
 παραυτίκα ἔγνω σχέτλιον ἔργον ἐργασάμενος. καὶ λέγουσιν εἰσὶν
 οἱ τὸν Ἀλέξανδρον ὅτι ἐρείσας τὴν σάρισσαν πρὸς τὸν τοῖχον ἐπι-
 πίπτειν ἐγνώκει αὐτῇ, ὥς οὐ καλὸν αὐτῷ ζῆν ἀποκτείναντι φίλον
 αὐτοῦ ἐν τῷ οἴῳ. οἱ πολλοὶ δὲ συγγραφεῖς τοῦτο μὲν οὐ λέγουσιν

65 ἀπελθόντα δὲ εἰς τὴν εὐνὴν κεῖσθαι ὀδυρόμενον, αὐτὸν τε τὸν Κλείτου
 ὀνομαστὶ ἀνακαλοῦντα καὶ τὴν Κλείτου μὲν ἀδελφὴν, αὐτὸν δὲ ἀνα-
 θρεψαμένην, Λανίκην τὴν Δρωπίδου παῖδα, ὥς καλὰ ἄρα αὐτῇ τρο-
 φεῖα ἀποτετικῶς εἶη ἀνδρωθεῖς, ἥ γε τοὺς μὲν παῖδας τοὺς ἑαυτῆς
 ὑπὲρ αὐτοῦ μαχομένους ἐπέιδεν ἀποθανόντας, τὸν ἀδελφὸν δὲ αὐτῆς
 70 αὐτὸς αὐτοχειρίᾳ ἔκτεινε· φονέα τε τῶν φίλων οὐ διαλείπειν αὐτὸν
 ἀνακαλοῦντα, ἥσιτόν τε καὶ ἥποτον καρτερεῖν ἕστε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας,
 οὐδὲ τὴν ἄλλην θεραπείαν θεραπεῦσαι τὸ σῶμα.

[Anab. IV. 8, 9.]

Calanus.

ii. Ταῦτα ἐγὼ ἀνέγραψα, ὅτι καὶ ὑπὲρ Καλάνου ἔχρην εἰπεῖν ἐν
 τῇ περὶ Ἀλέξανδρου συγγραφῇ· μαλακισθῆναι γάρ τι τῷ σώματι
 τὸν Κάλανον ἐν τῇ Περσίδι γῇ, οὐπω πρόσθεν νοσήσαντα· οὐκ οὖν
 οὐδὲ δίαιταν διατῆσθαι θέλειν ἀρρώστου ἀνδρὸς, ἀλλὰ εἰπεῖν γάρ
 5 πρὸς Ἀλέξανδρον, καλῶς αὐτῷ ἔχειν ἐν τῷ τοιῷδε καταστρέφαι,
 πρὶν τινος εἰς πείραν ἐλθεῖν παθήματος ὅτι περ ἐξαναγκάσει αὐτὸν
 μεταβάλλειν τὴν πρόσθεν δίαιταν· καὶ Ἀλέξανδρον ἀντειπεῖν μὲν
 αὐτῷ ἐπιπολὺ· ὥς δ' οὐχ ἡττησόμενον ἑώρα, ἀλλὰ ἄλλως ἂν ἀπαλ-
 λαγέντα, εἰ μὴ τις ταύτῃ ὑπείκαιοι· οὕτω δὲ ὕπη ἀπήγγελεν αὐτὸς,
 10 κελεῦσαι νησθῆναι αὐτῷ πυρὰν, καὶ ταύτης ἐπιμεληθῆναι Πτολεμαῖον
 τὸν Λάγον τὸν σωματοφύλακα. οἱ δὲ καὶ πομπήν τινα προπομπεῦ-
 σαι αὐτοῦ λέγουσιν ἵππους τε καὶ ἄνδρας, τοὺς μὲν ὥπλισμένους,
 τοὺς δὲ θυμιάματα παντοῖα τῇ πυρᾷ ἐπιφέροντας· οἱ δὲ καὶ ἐκπώ-
 ματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἐσθῆτα βασιλικὴν λέγουσιν ὅτι ἔφερον·
 15 αὐτῷ δὲ παρασκευασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσαι ἀδυνάτως εἶχεν
 ὑπὸ τῆς νόσου· οὐ μὴν δυνηθῆναί γε οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐπιβῆναι, ἀλλὰ
 ἐπὶ κλίνῃς γὰρ κομισθῆναι φερόμενον, ἐστεφανωμένον τε τῷ Ἰνδῶν

νόμῳ, καὶ ἄδοντα τῇ Ἰνδῶν γλώσση. οἱ δὲ Ἰνδοὶ λέγουσιν, ὅτι ἱμνοὶ θεῶν ἦσαν, καὶ αὐτῶν οἱ ἔπαινοι. καὶ τὸν μὲν ἵππον τοῦτον ὅπου ἐπιβήσεσθαι ἔμελλε, βασιλικὸν ὄντα τῶν Νυσαίων, πρὶν ἀνα- 20
 βῆναι ἐπὶ τὴν πυρὰν, Λυσιμάχῳ χαρίσασθαι, τῶν τιμὴν θεραπευόντων
 αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ· τῶν δὲ δὴ ἐκπωμάτων ἢ στρωμάτων ὅσα ἐμβλη-
 θῆναι εἰς τὴν πυρὰν κόσμον αὐτῷ τετάχει Ἀλέξανδρος, ἄλλα ἄλλοις
 δοῦναι τῶν ἀμφ' αὐτόν. οὕτω δὴ ἐπιβάντα τῇ πυρᾷ, κατακλιθῆναι
 μὲν ἐν κόσμῳ, ὀράσθαι δὲ πρὸς τῆς στρατιᾶς ξυμπάσης· Ἀλεξάνδρῳ 25
 δὲ οἷα ἐπικεκῆς φανῆναι τὸ θέαμα, ἐπὶ φίλῳ ἀνδρὶ γιγνόμενον·
 ἀλλὰ τοῖς γὰρ ἄλλοις θαῦμα παρασχέσθαι, οὐδέν τι παρακινήσαντα
 ἐν τῇ πυρὶ τοῦ σώματος. ὥς δὲ τὸ πῦρ εἰς τὴν πυρὰν ἐνέβαλον
 οἷς προστεταγμένον ἦν, τὰς τε σάλπιγγας φθέγγασθαι λέγει Νέ-
 αρχος, οὕτως ἐξ Ἀλεξάνδρου προστεταγμένον, καὶ τὴν στρατιὰν 30
 ἐπαλαλάξαι πᾶσαν, ὅποῖόν τι καὶ εἰς τὰς μάχας ἰοῦσα ἐπηλάλαξε·
 καὶ τοὺς ἐλέφαντας συνεπηχῆσαι τὸ ὄξυ καὶ πολεμικόν, τιμῶντας
 Κάλανον. ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Κάλανου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀνα-
 γεγράψασιν, οὐκ ἀχρεῖα πάντα εἰς ἀνθρώπους, ὅτῳ γινῶναι ἐπιμελές,
 ὅτι ὥς καρτερόν τέ ἐστι καὶ ἀνίκητον γνώμη ἀνθρωπίνη ὅτι περ 35
 ἐθέλοι ἐξεργάσασθαι.

[Anab. VII. 3.]

XXXIX.

Lucian, A.D. 160 (?).*Galateia.*

i. *Doris.* Καλὸν ἐραστήν, ὦ Γαλάτεια, φασὶ τὸν Σικελὸν τοῦτον
 ποιμένα ἐπιμεμνηνέναι σοί.

Galateia. Μὴ σκῶπτε, Δωρί· Ποσειδῶνος γὰρ υἱὸς ἐστίν, ὁποῖος
 ἂν ᾔ.

5 *Doris.* Τί οὖν, εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὢν ἄγριος οὕτω καὶ
 λάσιος ἐφαίνετο, καὶ, τὸ πάντων ἀμορφότατον, μονόφθαλμος,
 οἷε τὸ γένος ὀνῆσαι ἄν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν;

Galateia. Οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ, καὶ ὡς φῆς, ἄγριον ἄμορφόν
 ἐστίν· ἀνδρῶδες γάρ· ὃ τε ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ,
 10 οὐδὲν ἐνδεέστερον ὁρῶν, ἢ εἰ δὴ ἦσαν.

Doris. Ἐοικας, ὦ Γαλάτεια, οὐκ ἐραστήν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν
 τὸν Πολύφημον, οἷα ἐπαινεῖς αὐτόν.

Galateia. Οὐκ ἐρώμενον· ἀλλὰ τὸ πᾶν ὀνειδιστικὸν τοῦτο οὐ
 φέρω ὑμῶν· καὶ μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτὸ ποιεῖν, ὅτι ποι-
 15 μαίνων ποτὲ, ἀπὸ τῆς σκοπῆς παιζούσας ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἡϊόνοιο
 ἐν τοῖς πρόποσι τῆς Αἴτνης, καθὺ μεταξὺ τοῦ ὕρου καὶ τῆς
 θαλάττης αἰγιαλὸς ἀπομηκύνεται, ὑμᾶς μὲν οὐδὲ προσέβλεψεν·
 ἐγὼ δ' ἐξ ἀπασῶν ἡ καλλίστη ἔδοξα· ἥ καὶ μόνη ἐμοὶ ἐπέιχε τὸν
 ὀφθαλμόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾶ· δεῖγμα γὰρ ὡς ἀμείνων εἰμι, καὶ
 20 ἀξιέραστος· ὑμεῖς δὲ παρώφθητε.

Doris. Εἰ ποιμένι καὶ ἐνδεεῖ τὴν ὄψιν καλὴ ἔδοξας, ἐπίφθονος
 οἷε γεγονέναι; καίτοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινέσαι εἶχεν, ἢ τὸ λευκὸν
 μόνον; καὶ τοῦτο, οἶμαι, ὅτι ξυνήθης ἐστὶ τυρῷ καὶ γάλακτι.
 πάντα οὖν τὰ ὅμοια τούτοις ἡγείται καλά. ἐπεὶ τάγε ἄλλα
 25 ὁπότ' ἂν ἐθελήσης μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὔσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ
 πέτρας τινὸς, εἴποτε γαλήνῃ εἴη, ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ, ἰδὲ
 σεαυτήν, οὐδὲν ἄλλο ἢ χρῶαν λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ ἐπαινεῖται δὲ
 τοῦτο, ἦν μὴ ἐπιπρέπη αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα.

Galateia. Καὶ μὴν ἐγὼ μὲν ἡ ἀκράτως λευκὴ ὅμως ἐραστήν καὶ
 30 τοῦτον ἔχω· ὑμῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἦν τινα ἢ ποιμὴν ἢ ναύτης
 ἢ πορθμεὺς ἐπαινεῖ· ὁ δὲ Πολύφημος τάτε ἄλλα καὶ μουσικός
 ἐστι.

Doris. Σιώπα, ὦ Γαλάτεια· ἠκούσαμεν αὐτοῦ ἄδοντος, ὁπότε

ἐκώμασε πρῶην ἐπὶ σέ· Ἀφροδίτη φίλη, ὄνον ἄν τις ὀγκᾶσθαι
 ἔδοξε. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πηκτὶς, οἷα κρανίον ἐλάφου γυμνὸν τῶν 35
 σαρκῶν· καὶ τὰ μὲν κέρατα πήχεις ὥσπερ ἦσαν· ζυγώσας δὲ αὐτὰ,
 καὶ ἐνάψας τὰ νεῦρα, οἷδὲ κύλλοπι περιστρέψας, ἐμελῶδει ἄμου-
 σόν τι, καὶ ἀπωδὸν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπῆχει·
 ὥστε οὐδὲ κατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ
 ἄσματι. ἡ μὲν γὰρ Ἥχῳ οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἤθελεν, οὕτω 40
 λάλος οὔσα, βρυχωμένῳ, ἀλλ' ἡσχύνετο εἰ φανείη μιμουμένη
 τραχείαν ῥῶδην καὶ καταγέλαστον. ἔφερε δὲ ὁ ἐπέραστος ἐν ταῖς
 ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον ἄρκτου σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσ-
 εοικύτα. τίς οὖν οἶκ ἂν φθονήσεί σοι, ὦ Γαλάτεια, τοιούτου
 ἔραστοῦ;

45

Galateia. Οἰκοῦν σὺ, Δωρὶ, δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς, καλλίω
 ὀηλονότι ὄντα καὶ ῥῥδικώτερον καὶ κιθαρίζειν ἄμεινον ἐπιστά-
 μενον.

Doris. Ἄλλ' ἐραστῆς μὲν οὐδεὶς ἐστὶ μοι, οὐδὲ σεμνύνομαι ἐπέ-
 ραστος εἶναι. τοιούτος δὲ, οἷος ὁ Κύκλωψ ἐστὶ, κινάβρας ἀπό- 50
 ζων ὥσπερ ὁ τράγος, ὠμοφάγος, ὥς φασι, καὶ σιτούμενος τοὺς
 ἐπιδημοῦντας τῶν ξένων, σοὶ γένοιτο, καὶ σὺ ἀντερῶῃς αὐτοῦ.

[Dial. Mar. I.]

Menippus.

ii. *Menippus.* Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν, ἢ αἱ καλαὶ, ὦ Ἑρμῇ;
 ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα.

Hermes. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκείνο αὐτὸ
 ἀπόβλεψον, ὥς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ὑάκινθος τέ ἐστι, καὶ ὁ Νάρ-
 κισσος, καὶ Νιρεὺς, καὶ Ἀχιλλεὺς, καὶ Τυρῶ, καὶ Ἑλένη, καὶ Λήδα, 5
 καὶ ὕλως, τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα.

Menippus. Ὅστᾳ μόνον ὁρῶ καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά,
ὅμοια τὰ πολλά.

Hermes. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι,
10 τὰ ὅστᾳ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

Menippus. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δείξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην
ἔγωγε.

Hermes. Τοῦτὶ τὸ κρανίον ἡ Ἑλένη ἐστίν.

Menippus. Εἴτα αἱ χίλιαι νῆες διὰ τοῦτο ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπά-
15 σης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι,
καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν;

Hermes. Ἀλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυναῖκα ἔφης
γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι

Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
20 ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα εἴ τις βλέποι ἀποβεβληκότα τὴν βαφὴν,
ἄμορφα δηλονότι αὐτῷ δόξει· ὅτε μέντοι ἀνθεὶ καὶ ἔχει τὴν
χροῖαν, κάλλιστά ἐστιν.

Menippus. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἑρμῇ, θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν οἱ
Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίου καὶ ῥαδίως ἀπαν-
25 θοῦντος πονοῦντες.

Hermes. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥστε
ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς, κείσο καταβαλὼν σεαυτόν.
ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.

[Dial. Mort. 18.]

Menippus and Cbeiron.

iii. *Menippus.* Ἦκουσα, ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὢν ἐπιθυμίας
ἀποθανεῖν.

Cbeiron. Ἀληθῇ ταῦτ' ἤκουσας, ὦ Μένιππε· καὶ τέθνηκα, ὡς
ὁρᾷς, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

Menippus. Τίς δὲ σὲ ἔρωσ τοῦ θανάτου ἔσχει, ἀνερίπτου τοῖς 5 πολλοῖς χρήματος;

Cheiron. Ἐρῶ πρὸς σὲ οὐκ ἀσύνετον ὄντα. οὐκ ἦν ἔτι ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας.

Menippus. Οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς;

Cheiron. Οὔκ, ὦ Μένιππε· τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλον τι καὶ 10 οὐχ ἀπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι· ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ καὶ ἀπολαύων τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἱ ὥραι δὲ αἱ αἰταὶ, καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα ἐξῆς ἕκαστον, ὥσπερ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ, — ἐνεπλήσθην γοῦν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μεταβαλεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν. 15

Menippus. Εὖ λέγεις, ὦ Χείρων· τὰ ἐν ᾗδου δὲ πῶς φέρεις, ἀφ' οὗ προελόμενος αὐτὰ ἤκεις;

Cheiron. Οὐκ ἀηδῶς, ὦ Μένιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνν δημο- 20 τικόν, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον, ἐν φωτὶ εἶναι, ἢ καὶ ἐν σκότῳ· ἄλλως τε οὐδὲ διψῆν, ὥσπερ ἄνω, οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ' αὐτελεῖς τούτων ἀπάντων ἐσμέν.

Menippus. Ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ, καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περιστῇ.

Cheiron. Πῶς τοῦτο φῆς;

Menippus. Ὅτι, εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον ἀεὶ καὶ ταῦτὸν ἐγέ- 25 νετό σοι προσκορὲς, καὶ ἐνταῦθα ὅμοια ὄντα προσκορῇ ὁμοίως ἂν γένοιτο, καὶ δεῖσαι μεταβολὴν γε ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῖθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ οἶμαι ἀδύνατον.

Cheiron. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Μένιππε;

Menippus. Ὅπερ οἶμαι καὶ φασὶ, συνετὸν ὄντα ἀρέσκεσθαι καὶ 30 ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἶεσθαι.

The Web of Life.

iv. *Hermes*. Τὴν δὲ πληθύν, ᾧ Χάρων, ὁρᾷς, τοὺς πλείοντας αὐτῶν, τοὺς πολεμοῦντας, τοὺς δικάζομένους, τοὺς γεωργοῦντας, τοὺς δανείζοντας, τοὺς προσαιτοῦντας;

Charon. Ὅρῳ ποικίλην τινὰ τὴν τύρβην, καὶ μεστὸν ταραχῆς
5 τὸν βίον, καὶ τὰς πόλεις γε αὐτῶν ἐοικυίας τοῖς σμήνεσιν, ἐν οἷς ἅπας μὲν ἴδιόν τι κέντρον ἔχει, καὶ τὸν πλησίον κεντεῖ· ὀλίγοι δέ τινες, ὥσπερ σφήκες, ἄγουσι καὶ φέρουσι τὸν ὑποδεέστερον. ὁ δὲ περιπετόμενος αὐτοὺς ἐκ τάφانوῦς οὗτος ὄχλος τίνες εἰσὶν;

Hermes. Ἑλπίδες, ᾧ Χάρων, καὶ δείματα καὶ ἄνοιαι καὶ
10 ἥδοναὶ καὶ φιλαργυρίαι καὶ ὀργαὶ καὶ μίση καὶ τὰ τοιαῦτα. τούτων δὲ ἡ ἄνοια μὲν κάτω ξυναναμέμικται αὐτοῖς, καὶ ξυμπολιτεύεται γε, νῆ Δία, καὶ τὸ μῖσος καὶ ἡ ὀργὴ καὶ ζηλοτυπία καὶ ἀμαθία καὶ ἀπορία καὶ φιλαργυρία. ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες, ὑπεράνω πετόμενοι, ὁ μὲν ἐμπίπτων ἐκπλήττει ἐνίοτε καὶ ὑπο-
15 πτήσσειν ποιεῖ· αἱ δ' ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι, ὅπότ' ἂν μάλιστα οἴηταί τις ἐπιλήψεσθαι αὐτῶν, ἀναπτάμεναι ὥχοντο, κεχηνότας αὐτοὺς ἀπολιποῦσαι, ὕπερ καὶ τὸν Τάνταλον κάτω πάσχοντα ὁρᾷς ὑπὸ τοῦ ὕδατος. ἦν δ' ἀτενίσσης, κατόψει καὶ Μοῖρας ἄνω ἐπικλωθούσας ἐκάστω τὸν ἄτρακτον, ἀφ' οὗ ἡρτῆσθαι ξυμβέ-
20 βηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν νημάτων. ὁρᾷς καθάπερ ἀράχνηά τινα καταβαίνοντα ἐφ' ἑκάστον ἀπὸ τῶν ἀτράκτων;

Charon. Ὅρῳ πάνυ λεπτὸν ἐκάστω νῆμα ἐπιπεπλεγμένον γε τὰ πολλὰ, τοῦτο μὲν ἐκείνω, ἐκείνω δὲ ἄλλω.

Hermes. Εἰκότως, ᾧ πορθμεῦ· εἴμαρται γὰρ ἐκείνον μὲν ὑπὸ
25 τούτου φονευθῆναι· τοῦτον δὲ ὑπ' ἄλλου· καὶ κληρονομῆσαί γε τοῦτον μὲν ἐκείνου, οὗτον ἂν ἢ μικρότερον τὸ νῆμα, ἐκείνον δὲ αὖ

τούτου· τοιόνδε γάρ τι ἢ ἐπιπλοκή δηλοῖ. ὁρᾷς δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ κρεμαμένους ἅπαντας; καὶ οὗτος μὲν ἀνασπασθεὶς ἄνω μετέωρος ἐστι, καὶ μετὰ μικρὸν καταπεσὼν, ἀπορραγέντος τοῦ λίνου, ἐπειδὴν μηκέτι ἀντέχη πρὸς τὸ βάρος, μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται. οἷτος 30 δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς αἰωρούμενος, ἦν καὶ πέση, ἀψοφητὶ κείσεται, μόγισ καὶ τοῖς γείτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος.

Charon. Παγγέλοια ταῦτα, ὦ Ἑρμῇ.

[*Charon.*]

The Passage of Styx.

Ν. Clotbo. Ἐμβαινε, ἵνα καὶ ἀνιμήσῃται ὁ πορθμεὺς τὸ ἀγκύριον.

Charon. Οἷτος, ποῖ φέρῃ; πλήρες ἦδη τὸ σκάφος· αὐτοῦ περιμένε· ἐς αὔριον ἔωθέν σε διαπορθμεύσομεν.

Micyllus. Ἀδικεῖς, ὦ Χάρων, ἔωλον ἦδη νεκρὸν ἀπολιμπάνων· 5 ἀμέλει γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθους. οἴμοι τῶν κακῶν. ἦδη πλείουσιν· ἐγὼ δὲ μόνος ἐνταῦθα περιλελείψομαι. καίτοι τί οὐ διανήχομαι κατ' αὐτούς; οὐ γὰρ δέδια μὴ ἀπαγορεύσας ἀποπνιγῶ, ἦδη τεθνεώς· ἄλλως τε οὐδὲ τὸν ὀβολὸν ἔχων τὰ πορθμῖα καταβαλεῖν. 10

Clotbo. Τί τοῦτο; περίμενον, ὦ Μίκυλλε· οὐ θέμις οὕτω σε διελθεῖν.

Micyllus. Καὶ μὴν ἴσως ὑμῶν καὶ προκαταχθήσομαι.

Clotbo. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προσελάσαντες, ἀναλάβωμεν αὐτὸν, καὶ σὺν, ὦ Ἑρμῇ, συνανάσπασον. 15

Charon. Ποῦ νῦν καθεδεῖται; μεστὰ γὰρ πάντα, ὥς ὁρᾷς.

Hermes. Ἐπὶ τοὺς ὤμους, εἰ δοκεῖ, τοῦ τυράννου.

Clotbo. Καλῶς ὁ Ἑρμῆς ἐνενόησεν· ἀνάβαινε οὖν, καὶ τὸν τένοντα τοῦ ἀλιτηρίου καταπάτει· ἡμεῖς δ' εὐπλοῶμεν.

20 *Cyniscus.* ὦ Χάρων, καλῶς ἔχει σοι τὰς ἀληθείας ἐντεῦθεν εἰπεῖν. ἐγὼ τὸν ὕβολόν μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι δοῦναί σοι καταπλεύσας· πλέον γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τῆς πῆρας, ἣν ὀράς, καὶ τουτοῦ τοῦ ξύλου· τᾶλλα δὲ, ἣν ἀντλεῖν ἐθέλῃς, ἔτοιμος, καὶ πρόσκωπος εἶναι· μέμψῃ δὲ οὐδέν, ἣν εὐήρες καὶ καρτερόν μοι ἐρετμόν δῶς
25 μόνον.

Charon. Ἐρεττε· καὶ τουτὶ γὰρ ἱκανὸν παρὰ σοῦ λαβεῖν.

Cyniscus. Ἡ καὶ ὑποκελευσάι δεήσει;

Charon. Νῆ Δί', ἥνπερ εἰδῆς κέλευσμά τι τῶν ναυτικῶν.

Cyniscus. Οἶδα καὶ πολλὰ, ὦ Χάρων, τῶν ναυτικῶν. ἀλλ' ὀράς,
30 ἀντεπηχοῦσιν οὗτοι δακρύοντες· ὥστε ἡμῖν τὸ ἄσμα ἐπιταραχθῆσεται.

Rich Man. Οἴμοι τῶν κτημάτων.

Another. Οἴμοι τῶν ἀγρῶν.

Another. Ὅττοτοῖ, τὴν οἰκίαν οἶαν ἀπέλιπον.

35 *Another.* Ὅσα τάλαντα ὁ κληρονόμος σπαθήσει παραλαβών.

Another. Αἱ αἱ τῶν νεογνῶν μου παιδίων.

Another. Τίς ἄρα τὰς ἀμπέλους τρυγήσει, ὥς πέρυσιν ἐφυτευσάμην;

Hermes. Μίκυλλε, σὺ δ' οὐδὲν οἰμώξεις; καὶ μὴν οὐ θέμις ἀδα-
40 κρυτὶ διαπλευσαί τινα.

Micyllus. Ἀπαγε. οὐδὲν ἐστὶν ἐφ' ὅτῳ ἂν οἰμώξωμαι† εὐπλοῶν.

Hermes. Ὅμως κἄν μικρόν τι ἐς τὸ ἔθος ἐπιστέναξον.

Micyllus. Οἰμώξομαι τοίνυν, ἐπειδὴ σοι, ὦ Ἑρμῇ, δοκεῖ. οἴμοι
45 τῶν καττυμάτων. οἴμοι τῶν κρηπίδων τῶν παλαιῶν. ὅττοτοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων. οὐκ ἔτι ὁ κακοδαίμων ἔωθεν ἐς ἐσπέραν ἥσιτος διαμενῶ, οὐδὲ τοῦ χειμῶνος ἀνυπόδετός τε, καὶ ἡμίγυμνος περικοστήσω τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ κρύους συγκροτῶν. τίς ἄρα

μου τὴν σμίλῃν ἔξει καὶ τὸ κεντητήριον; ἱκανῶς τεθρίνηται·
σχεδὸν δὲ ἤδη καὶ καταπεπλεύκαμεν.

50

Charon. Ἄγε δὴ τὰ πορθμῖα πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε· καὶ σὺ δέ,
δὺς· παρὰ πάντων ἤδη ἔχω· δὺς καὶ σὺ τὸν ὀβολὸν, ὦ Μί-
κυλλε.

Micyllus. Παίξεις, ὦ Χάρων, ἢ καθ' ὕδατός, φασιν, ἤδη γρά-
φεις, παρὰ Μικύλλου ἤδη τινὰ ὀβολὸν προσδοκῶν· ἀρχὴν δὲ οὔτε 55
οἶδα εἰ τετράγωνόν ἐστιν ὁ ὀβολὸς ἢ στρογγύλον.

Charon. Ὡ καλῆς ναυτιλίας καὶ ἐπικερδοῦς τήμερον. ἀποβαί-
νετε δ' ὅμως· ἐγὼ δ' ἵππους καὶ βοῦς καὶ κύνας καὶ τὰ λοιπὰ
ζῶα μέτειμι. διαπλεῦσαι γὰρ κἀκείνα δεῖ.

Cleitob. Ἀπαγε αὐτοὺς, ὦ Ἑρμῇ, παραλαβών· ἐγὼ δὲ αὐτὴ ἐς 60
τὸ ἀντιπέρας ἀναπλευσοῦμαι, Ἰνδοπάτην καὶ Ἡραμίθρην τοὺς
Σήηρας διάξουσα· τεθναῖσι γὰρ δὴ πρὸς ἀλλήλων, περὶ γῆς ὄρων
μαχόμενοι.

Hermes. Προΐωμεν, ὦ οὔτοι· μᾶλλον δὲ πάντες ἐξῆς ἔπεσθέ μοι.

Micyllus. Ἡράκλεις, τοῦ ζόφου! ποῦ νῦν ὁ καλὸς Μέγιστος; 65
ἢ τῷ διαγνῶ τις ἐνταῦθα εἰ καλλίων Φρύνης Σιμμίχη; πάντα γὰρ
ἴσα καὶ ὁμόχροα, καὶ οὐδὲν οὔτε καλὸν οὔτε κάλλιον, ἀλλ' ἤδη
καὶ τὸ τριβώνιον τὸ πρότερον τέως ἄμορφον εἶναι δοκοῦν ἰσό-
τιμον γίνεται τῇ πορφυρίδι τοῦ βασιλέως. ἀφανῇ γὰρ ἄμφω
καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ σκότῳ καταδεδυκότα. Κυνίσκε, σὺ δὲ ποῦ ποτε 70
ἄρα ὦν τυγχάνεις;

Cyniscus. Ἐνταῦθα λέγω σοι, Μίκυλλε· ἀλλ' ἅμα, εἰ δοκεῖ, βα-
δίζωμεν.

Micyllus. Εὖ λέγεις· ἐμβαλέ μοι τὴν δεξιάν· εἰπέ μοι, (ἐτελέ-
σθης γὰρ, ὦ Κυνίσκε, τὰ Ἑλευσίμια), οὐχ ὅμοιαι τοῖς ἐκεῖ τὰ 75
ἐνθάδε σοι δοκεῖ;

Cyniscus. Εὖ λέγεις· ἰδοὺ οὖν προσέρχεται δαδουχοῦσί τις,

φοβερόν τι καὶ ἀπειλητικὸν προσβλέπουσα· ἥ ἄρα πον Ἑριννύς
ἐστιν;

80 *Micyllus*. Ἐοικεν ἀπὸ γε τοῦ σχήματος.

Hermes. Παραλάμβανε τούτους, ὦ Τισιφώνη, τέτταρας ἐπὶ τοῖς
χιλίοις.

Tisiphone. Καὶ μὴν πάλαι γε ὁ Ῥαδάμανθους οὗτος ὑμᾶς περιμένει.

Rhadamanthus. Πρόσαγε αὐτοὺς, ὦ Ἑριννύ. σὺ δὲ, ὦ Ἑρμῇ,
85 κήρυττε καὶ προσκάλει.

Cyniscus. ὦ Ῥαδάμανθου, πρὸς τοῦ πατρὸς ἐμὲ πρῶτον ἐπί-
σκεψαι παραγαγών.

Rhadamanthus. Τίνος ἔνεκα;

Cyniscus. Πάντως βούλομαι κατηγορησαί τινος, ἃ συνεπίσταμαι
90 πονηρὰ δράσαντι αὐτῷ παρὰ τὸν βίον. οὐκ ἂν οὖν ἀξιόπιστος
εἶην λέγων, μὴ οὐχὶ πρότερον αὐτὸς φανείς οἴός εἰμι καὶ οἶόν τινα
ἐβίωσα τὸν τρόπον.

Rhadamanthus. Τίς δὲ σύ;

Cyniscus. Κυνίσκος, ὦ ἄριστε, τὴν γνώμην φιλόσοφος.

95 *Rhadamanthus*. Δεῦρ' ἐλθέ, καὶ πρῶτος ἐς τὴν δίκην κατὰστηθι.
σὺ δὲ προσκάλει τοὺς κατηγοροὺς.

Hermes. Εἴ τις Κυνίσκου τουτουῖ κατηγορεῖ, δεῦρο προσίτω.

Cyniscus. Οὐδεὶς προσέρχεται.

Rhadamanthus. Ἄλλ' οὐχ ἱκανὸν τοῦτο, ὦ Κυνίσκε· ἀπόδουθι δέ,
100 ὅπως ἐπισκοπήσω σε ἀπὸ τῶν στιγμάτων.

Cyniscus. Ποῦ γὰρ ἐγὼ στιγματίας ἐγενόμην;

Rhadamanthus. Ὅποσα ἂν τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργάσῃται παρὰ
τὸν βίον, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἀφανῇ στίγματα ἐπὶ τῆς ψυχῆς
περιφέρει.

105 *Cyniscus*. Ἰδοὺ σοι γυμνὸς παρέστηκα· ὥστε ἀναζήτει ταῦτα,
ἅπερ σὺ φῆς, τὰ στίγματα.

Rhadamanthus. Καθαρὸς ὥς ἐπίπαν οἷτοσὶ πλὴν τούτων τῶν
 τριῶν ἢ τεττάρων ἀμαυρῶν πάνυ καὶ ἀσαφῶν στιγμάτων· καίτοι
 τί τοῦτο; ἔχῃ μὲν καὶ σημεῖα πολλὰ τῶν ἐγκανμάτων, οὐκ οἶδα
 δ' ὅπως ἐξαλίλιπται, μᾶλλον δὲ ἐκκέκοπται· πῶς ταῦτα, ὦ Κυ- 110
 νίσκε, ἢ πῶς καθαρὸς ἐξ ὑπαρχῆς ἀναπέφηνας;

Cyniscus. Ἐγὼ σοι φράσω· πάλαι ποιητὴς δι' ἀπαιδευσίαν
 γενόμενος καὶ πολλὰ διὰ τοῦτο ἐμπολήσας στίγματα, ἐπειδὴ τά-
 χιστα φιλοσοφεῖν ἠρξάμην, κατ' ὀλίγον ἀπάσας τὰς κηλίδας ἐκ
 τῆς ψυχῆς ἀπελουσάμην. 115

Rhadamanthus. Ἀγαθῷ γε, οὗτος, καὶ ἀνυσιμωτάτῳ χρησά-
 μενος τῷ φαρμάκῳ· ἀλλ' ἄπιθι ἐς τὰς Μακάρων νήσους, τοῖς
 ἀρίστοις συνεσόμενος, κατηγορήσας γε πρότερον οὐ φῆς τυράννου.
 ἄλλοις προσκάλει.

Micyllus. Καὶ τοῦμὸν, ὦ Ῥαδάμανθ, μικρὸν ἔστι καὶ βραχείας 120
 τινὸς ἐξετάσεως δεόμενον· πάλαι γοῦν σοι καὶ γυμνὸς εἰμι, ὥστε
 ἐπισκόπει.

Rhadamanthus. Τίς δὲ ὢν τυγχάνεις;

Micyllus. Ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος.

Rhadamanthus. Εὖ γε, ὦ Μίκυλλε, καθαρὸς ἀκριβῶς καὶ ἀνεπί- 125
 γραφος ἄπιθι καὶ σὺ παρὰ Κυνίσκον τουτονί. τὸν τύραννον ἤδη
 προσκάλει.

Hermes. Μεγαπένθης Λακίδου ἡκέτω. ποῖ στρέφη; πρόσπιθι.
 σὲ τὸν τύραννον προσκαλῶ· πρόβαλλ' αὐτὸν, ὦ Τισιφύνη, ἐς τὸ
 μέσον ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦσα. 130

Rhadamanthus. Σὺ δὲ, ὦ Κυνίσκε, κατηγορεῖ καὶ διέλεγχε ἦδη·
 πλησίον γὰρ ἀνὴρ οὔτοσί.

Cyniscus. Τὸ μὲν ὅλον οἷδὲ λόγων ἔχει· γνώσῃ γὰρ αὐτὸν
 αἰτίκα μύλα οἷός ἐστιν ἀπὸ τῶν στιγμάτων· ὅμως δέ καὶ τὸς
 ἀποκαλύψω σοὶ τὸν ἄνθρωπὸν καὶ τοῦ λόγου δείξω φανερώτερον· 135

οὔτοσὶ γὰρ ὁ τρισκατάρατος ὅποσα μὲν ἰδιώτης ὦν ἔπραξε παρα-
 λείψειν μοι δοκῶ· ἐπεὶ δὲ τοὺς θρασυτάτους προσεταιιρούμενος,
 καὶ δορυφόρους συναγαγὼν, ἐπαναστὰς τῇ πόλει τύραννος κατέστη,
 ἀκρίτους μὲν ἀπέκτεινε πλείονας ἢ μυρίου, τὰς δὲ οὐσίας ἐκάστων
 140 ἀφαιρούμενος, καὶ πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, οὐδε-
 μίαν μὲν ἀκολασίας ἰδέαν παραλέλοιπεν. * * *

Rhadamanthus. Ἄλις ἤδη τῶν μαρτύρων· ἀλλὰ καὶ ἀπόδυθι τὴν
 πορφυρίδα, ἵνα καὶ τὸν ἀριθμὸν ἴδωμεν τῶν στιγμάτων. παπαί,
 ὅλος οὔτοσὶ πελιδνὸς καὶ κατάγραφος, μᾶλλον δὲ κυνέος ἐστιν
 145 ἀπὸ τῶν στιγμάτων· τίνα οὖν ἂν κολασθεῖη τρόπον; ἄρ' ἐς τὸν
 Πυριφλεγέθοντά ἐστιν ἐμβλητέος, ἢ παραδοτέος τῷ Κερβέρῳ;

Cyniscus. Μηδαμῶς· ἀλλ' εἰ θέλοις, ἐγὼ σοι καινὴν τινα καὶ
 πρέπουσαν αὐτῷ τιμωρίαν ὑποθήσομαι.

Rhadamanthus. Λέγε, ὥς ἐγὼ σοι μεγίστην ἐπὶ τούτῳ χάριν
 150 εἴσομαι.

Cyniscus. Ἔθος ἐστίν, οἶμαι, τοῖς ἀποθνήσκουσι πᾶσι πίνειν τὸ
 Λήθης ὕδωρ.

Rhadamanthus. Πάνυ μὲν οὖν.

Cyniscus. Οὐκοῦν μόνον οὗτος ἐξ ἀπάντων ἄποτος ἔστω.

155 *Rhadamanthus.* Διατί δή;

Cyniscus. Χαλεπὴν οὕτως ὑφέξει τὴν δίκην, μεμνημένος οἷος
 ἦν καὶ ὅσον ἐδύνατο ἐν τοῖς ἄνω, καὶ ἀναπεμπαζόμενος τὴν
 τρυφήν.

Rhadamanthus. Εὖ λέγεις. καὶ καταδεδικάσθω, καὶ παρὰ τὸν
 160 Τάνταλον ἀπαχθεὶς οὔτοσὶ δεδέσθω, μεμνημένος ὧν ἔπραξε παρὰ
 τὸν βίον

[Cataplus.]

A True History.

vi. Περὶ μεσημβρίαν δὲ, οὐκ ἔτι τῆς νήσου φαινομένης, ἄφνω
 τυφὼν ἐπιγενόμενος, καὶ περιδιήσας τὴν ναῦν καὶ μετεωρίσας
 ὅσον ἐπὶ σταδίου τρισχιλίους, οὐκ ἔτι καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος,
 ἀλλ' αὖτω μετέωρον ἐξηρημέην αὖεμος ἐμπεσὼν τοῖς ἰστίοις
 ἔφερε κολπώσας τὴν ὁθόνην. ἐπτά δὲ ἡμέρας καὶ τὰς ἴσας 5
 νύκτας ἀεροδρομήσαντες, ὕδρῃ καθορῶμεν γῆν τινα μεγάλην ἐν
 τῷ ἀέρι, καθάπερ νῆσον λαμπράν, καὶ σφαιροειδῆ, καὶ φωτὶ
 μεγάλῳ καταλαμπομένην· προσενεχθέντες δ' αὐτῇ καὶ ὀρμισά-
 μένοι ἀπέβημεν. ἐπισκοποῦντες δὲ τὴν χώραν, εὐρίσκομεν οἰκου-
 μένην τε καὶ γεωργουμένην· ἡμέρας μὲν οὖν οὐδὲν αὐτόθεν κα- 10
 θεωρῶμεν· νυκτὸς δ' ἐπιγενομένης ἐφαίνοντο ἡμῖν καὶ ἄλλαι
 νῆσοι πλησίον, αἱ μὲν μείζους, αἱ δὲ μικρότεραι, πυρὶ τὴν χροάν
 προσεοικυῖαι· καὶ ἄλλη δὲ τις γῆ κάτω, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ καὶ
 ποταμοὺς ἔχουσα καὶ πελάγη καὶ ὕλας καὶ ὄρη. ταύτην οὖν τὴν
 καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην εἰκάζομεν. * * τὸ δ' ἀπὸ τούτου μηκέτι 15
 φέρων ἐγὼ τὴν ἐν τῷ κῆτει δίαιταν, ἀχθόμενός τε τῇ μονῇ, μη-
 χανὴν τινα ἐζήτουν δι' ἧς ἂν ἐξελθεῖν γένοιτο. καὶ τὸ μὲν
 πρῶτον ἔδοξεν ἡμῖν διορίξασι κατὰ τὸν δεξιὸν τοῖχον ἀπο-
 θρῶναι, καὶ ἀρξάμενοι διεκύπτομεν. ἐπειδὴ δὲ προελθόντες ὕσον
 πέντε σταδίους οὐδὲν ἠνύομεν, τοῦ μὲν ὑρύγματος ἐπαυσάμεθα, 20
 τὴν δὲ ὕλην καῦσαι διέγνωμεν. οὕτω γὰρ ἂν τὸ κῆτος ἀποθανεῖν.
 εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο, ῥαδίᾳ ἔμελλεν ἡμῖν ἕσσεσθαι ἢ ἔξοδος. ἀρξά-
 μενοι οὖν ἀπὸ τῶν οὐραίων ἐκαίομεν· καὶ ἡμέρας μὲν ἐπτά καὶ
 νύκτας ἴσας ἀναισθήτως εἶχε τοῦ καύματος· ὀγδόῃ δὲ καὶ ἐννάτῃ
 συνίσμεν αὐτοῦ νοσοῦντος· ἀργότερον γοῦν ἀνέχασκε· καὶ εἴποτε 25
 ἀναχάνοι, ταχὺ συνέμνε. δεκάτῃ δὲ καὶ ἐνδεκάτῃ τέλειον ἀπνευ-
 κροῦτο καὶ δυσῶδες ἦν. τῇ δωδεκάτῃ δὲ μόγις ἐνοήταμεν, ὥς

εἰ μή τις χανόντος αὐτοῦ ὑποστηρίξειε τοὺς γομφίους, ὥστε μηκέτι
 συγκλείσαι, κινδυνεύσομεν κατακλεισθέντες ἐν νεκρῷ αὐτῷ ἀπολέ-
 30 σθαι· οὕτω δὴ τὸ στόμα μεγάλας δοκοῖς διερείσαντες, τὴν ναῦν
 ἐπεσκευάζομεν, ἴδωρ τε ὡς ἐνι πλείστον ἐμβαλλόμενοι, καὶ τᾶλλα
 ἐπιτήδεια. κυβερνήσειν δ' ἔμελλεν ὁ Σκίνθαρος· τῇ δ' ἐπιούσῃ, τὸ
 μὲν ἤδη τεθνήκει, ἡμεῖς δ' ἀνελκύσαντες τὸ πλοῖον καὶ διὰ τῶν
 ἀραιωμάτων διαγαγόντες καὶ ἐκ τῶν ὁδόντων ἐξάψαντες ἡρέμα
 35 καθήκαμεν ἐς τὴν θάλατταν· ἐπαναβάντες δ' ἐπὶ τὰ νῶτα καὶ
 θύσαντες τῷ Ποσειδῶνι, αὐτοῦ παρὰ τὸ τρόπαιον ἡμέρας τρεῖς
 ἐπαυλισάμενοι (νηνεμία γὰρ ἦν) τῇ τετάρτῃ ἀπεπλεύσαμεν. * *
 τῇ ὀγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ πλέοντες οὐκ ἔτι διὰ τοῦ γάλακτος ἀλλ' ἤδη
 ἐν ἀλμυρῷ καὶ κυανῷ ὕδατι καθορῶμεν ἀνθρώπους πολλοὺς ἐπὶ
 40 τοῦ πελάγους διαθέοντας, ἅπαντα ἡμῖν προσεοικότας, καὶ τὰ σώ-
 ματα καὶ τὰ μεγέθη, πλὴν μόνων τῶν ποδῶν· ταῦτα γὰρ φέλλινα
 εἶχον· ἀφ' οὗ δὴ, οἶμαι, καὶ ἐκαλοῦντο Φελλόποδες. ἐθαυμάζομεν
 οὖν ἰδόντες οὐ βαπτιζομένους ἀλλ' ὑπερέχοντας τῶν κυμάτων καὶ
 ἀδεῶς ὁδοιποροῦντας· οἱ δὲ καὶ προσήεσαν καὶ ἡσπάζοντο ἡμᾶς
 45 Ἑλληνικῇ φωνῇ, ἔλεγόν τε εἰς Φελλῶ τὴν αὐτῶν πατρίδα ἐπεί-
 γεσθαι· μέχρι μὲν δὴ τινος συνωδοιπόρουν ἡμῖν παραθέοντες·
 εἶτα ἀποτραπόμενοι τῆς ὁδοῦ ἐβάδιζον, εὐπλοῖαν ἡμῖν ἐπευξάμενοι.
 μετ' ὀλίγον δὲ, πολλαὶ νῆσοι ἐφαίνοντο, πλησίον μὲν ἐξ ἀριστερῶν
 ἡ Φελλῶ, ἐς ἣν ἐκεῖνοι ἔσπευδον, πόλις ἐπὶ μεγάλου καὶ στρογ-
 50 γύλου φελλοῦ κατοικουμένη, πόρρωθεν δὲ καὶ μᾶλλον ἐν δεξιᾷ
 πέντε μέγισται καὶ ὑψηλόταται, καὶ πῦρ πολὺ ἀπ' αὐτῶν ἀνε-
 καίετο· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν, μία πλατεῖα καὶ ταπεινὴ, σταδίους
 ἀπέχουσα οὐκ ἐλάττους πεντακοσίων. ἤδη δὲ πλησίον τε ἦμεν
 καὶ θαυμαστή τις αὔρα περιέπνευσεν ἡμᾶς ἡδεῖα καὶ εὐώδης, οἶαν
 55 φησὶν ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδοτος ἀπόζειν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας.
 οἶον γὰρ ἀπὸ ῥύδων καὶ ναρκίσσων καὶ ὑακίνθων καὶ κρίνων καὶ

ἴων, ἔτι δὲ μυριάσιν, καὶ δάφνιν, καὶ ἀμπελάνθιν, τοιοῦτον ἡμῖν τὸ
 ἥδὺ προσέβαλλεν· ἡσθέντες δὲ τῇ ὀσμῇ, καὶ χρηστὰ ἐκ μακρῶν
 πόνων ἐλπίσαντες, κατ' ὀλίγον ἤδη πλησίον τῆς νήσου ἐγιγνόμεθα.
 εἶδα δὲ καὶ καθεωρώμεν λιμένας τε πολλοὺς περὶ πᾶσαν ἀκλίστοις 60
 καὶ μεγάλους, ποταμούς τε διαυγεῖς ἐξιόντας ἡρέμα ἐς τὴν θά-
 λατταν· ἔτι δὲ λειμῶνας καὶ ὕλας καὶ ὄρεα μουσικά, τὰ μὲν ἐπὶ
 τῶν ἡύμων ἄδοντα, πολλὰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κλάδων. αἷρ δὲ κοῖφος
 καὶ εἴπρους περιεκέχυτο τὴν χώραν· καὶ αὖραι δέ τινες ἡδεῖαι δια-
 πνέουσαι ἡρέμα τὴν ὕλην διεσάλευον· ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν κλάδων 65
 κινουμένων τερπνὰ καὶ συνεχῇ μέλη ἀπεσπρίζετο, εὐκότα τοῖς ἐπ'
 ἐρημίας αἰλόμεσι τῶν πλαγίων αἰλῶν. καὶ μὴν καὶ βοῇ σύμμικτος
 ἠκούετο, οὐ θορυβώδης, ἀλλ' ὅα γένοιτ' ἂν ἐν συμποσίῳ, τῶν μὲν
 αἰλούντων, ἄλλων δὲ ἐπαινούτων, ἐνίων δὲ κροτούντων πρὸς αἰ-
 λόν, ἣ κιθάραν.

[Ver. Hist. I. II.] 70

XL.

M. Aurelius Antoninus, A. D. 170.

ἰ. Τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ὁ μὲν χρόνος στιγμή· ἡ δὲ οὐσία
 ῥέουσα· ἡ δὲ αἴσθησις ἀμυδρά· ἡ δὲ ὅλου τοῦ σώματος σύγ-
 κρισις εἴσηπτος· ἡ δὲ ψυχὴ ῥόμβος· ἡ δὲ τύχη δυστέκμαρτον·
 ἡ δὲ φήμη ἄκριτον. συνελόντι δὲ εἰπεῖν, πάντα, τὰ μὲν τοῦ σώ-
 ματος ποταμός· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς ὕναιρος καὶ τίφος· ὁ δὲ βίος 5
 πόλεμος καὶ ξένου ἐπιδημία· ἡ ὑστεροφημία δὲ λήθη. τί οὖν τὸ
 παραπέμψαι δυνάμενον· ἐν καὶ μόνον φιλοσοφία. τοῦτο δὲ ἐν τῷ
 τηρεῖν τὸν ἔνδον δαίμονα ἀνύβριστον καὶ ἀσυνῇ, ἡδονῶν καὶ πόνων
 κρείσσονα, μηδὲν εἰκῇ ποιοῦντα μηδὲ διεψευσμένως καὶ μεθ' ἑπο-
 κρίσεως, ἀνενδεῇ τοῦ ἄλλου ποιῆσαι τι ἢ μὴ ποιῆσαι· ἔτι δὲ τὰ 10
 συμβαίνοντα καὶ ἀπογεμόμενα δεχόμενον, ὡς ἐκείθεν πάθεν ἐρχόμενα,

ὄθεν αὐτὸς ἦλθεν· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸν θάνατον ἔλεω τῇ γνώμῃ περι-
 μένοντα, ὡς οὐδὲν ἄλλο ἢ λύσιν τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ἕκαστον
 ζῶον συγκρίνεται. εἰ δὲ αὐτοῖς τοῖς στοιχείοις μηδὲν δεινὸν ἐν τῷ
 15 ἕκαστον διηνεκῶς εἰς ἕτερον μεταβάλλειν, διὰ τί ὑπὶδηταί τις τὴν
 πάντων μεταβολὴν καὶ διάλυσιν; κατὰ φύσιν γάρ· οὐδὲν δὲ κακὸν
 κατὰ φύσιν. [Med. II. 17.]

ii. Πᾶν μοι συναρμόζει, ὅ σοι εὐάρμοστόν ἐστι, ὦ κόσμε. οὐδὲν
 μοι πρόωρον, οὐδὲ ὄψιμον, τὸ σοὶ εὔκαιρον· πᾶν μοι καρπὸς, ὃ
 φέρουσιν αἱ σαὶ ὥραι, ὦ φύσις· ἐκ σοῦ πάντα, ἐν σοὶ πάντα, εἰς
 σὲ πάντα. ἐκείνος μὲν φησι, πόλι φίλη Κέκροπος. σὺ δὲ οὐκ ἐρείς.
 5 ὦ πόλι φίλη Διός; [Ib. IV. 23.]

iii. Ἐννοεῖν συνεχῶς πόσοι μὲν ἱατροὶ ἀποτεθνήκασι, πολλάκις
 τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τῶν ἀρρώστων συσπάσαντες· πόσοι δὲ μαθηματι-
 κοὶ, ἄλλων θανάτους ὡς τι μέγα προειπόντες· πόσοι δὲ φιλόσοφοι,
 περὶ θανάτου ἢ ἀθανασίας μυρία διατεινόμενοι· πόσοι δὲ ἀριστεῖς,
 5 πολλοὺς ἀποκτείναντες· πόσοι δὲ τύραννοι, ἐξουσίᾳ ψυχῶν μετὰ
 δεινοῦ φρυγμάτων, ὡς ἀθάνατοι, κεχρημένοι· πόσαι δὲ πόλεις ὅλαι,
 ἵν' οὕτως εἶπω, τεθνήκασιν, Ἑλίκη, καὶ Πομπήϊοι, καὶ Ἡράκλανον,
 καὶ ἄλλαι ἀναρίθμητοι. ἐπιθι δὲ καὶ ὕσους οἶδας, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,
 ὃ μὲν ταῦτον κηδεύσας, εἴτα ἐξετάθῃ, ὃ δὲ ἐκείνον. πάντα δὲ ἐν
 10 βραχεῖ· τὸ γὰρ ὅλα κατιδεῖν αἰεὶ τὰ ἀνθρώπινα ὡς ἐφήμερα καὶ
 εὐτελεῖ· καὶ ἐλθὲς μὲν μυξάριον, αὔριον δὲ τάριχος, ἢ τέφρα· τὸ
 ἀκαριαῖον οὖν τοῦτο τοῦ χρόνου κατὰ φύσιν διελθεῖν, καὶ ἔλεω
 καταλῦσαι, ὡσανεὶ ἐλαία πέπειρος γενομένη ἔπιπτεν, εὐφημοῦσα
 τὴν ἐνεγκοῦσαν, καὶ χάριν εἰδυῖα τῷ φύσαντι δένδρῳ. ὅμοιον
 15 εἶναι τῇ ἄκρᾳ, ἣ διηνεκῶς τὰ κύματα προσήσσεται, ἣ δὲ ἔστηκε,
 καὶ περὶ αὐτὴν κοιμίζεται τὰ φλεγμήναια τοῦ ὕδατος.

[Ib. IV. 48, 9.]

ΙV. Τρία ἔστιν ἐξ ὧν συνέστηκες, σωματίον, πνευμάτιον, νοῦς. ταύτων τάλλα, μέχρι τοῦ ἐπιμελεῖσθαι δεῖν, σά ἐστι, τὸ δὲ τρίτον μόνον κυρίως σόν. ὃ ἐὰν χωρίσης ἀπὸ σεαυτοῦ, τουτέστιν ἀπὸ τῆς σῆς διανοίας, ὅσα ἄλλα ποιῶσιν ἢ λέγουσιν, ἢ ὅσα αὐτὸς ἐποίησας ἢ εἶπας, καὶ ὅσα ὡς μέλλοιτα ταράσσει σε, καὶ ὅσα τοῦ περικειμένου σοι σωματίου ἢ τοῦ σιμφέτου πνευματίου ἀπροαίρετα πρόσσεστιν, καὶ ὅσα ἢ ἔξωθεν περιρρέονσα δίνη ἐλίσσει, ὥστε τῶν συνεκμαρμένων ἐξηρμένην καθαρὰν τὴν νοερὰν δύναμιν ἀπόλυτον ἐξ' ἑαυτῆς ζῆν. ποιοῦσαν τὰ δίκαια, καὶ θέλουσαν τὰ συμβαίνοντα, καὶ λέγουσαν τὰληθῆ, ἐὰν χωρίσης, φημί, τοῦ ἡγεμονικοῦ τοῦτον τὰ προσηρητημένα ἐκ προσιπαθείας, καὶ τοῦ χρόνου τὰ ἐπέκεινα ἢ τὰ παρωχηκότα, ποιήσης τε σεαυτὸν, οἶος ὁ ἐμπεδόκλειος,

Σφαῖρος κυκλοτερὴς κώνη περιήγεῖ γαίω.

μόνον τε ζῆν ἐκμελετήσης ὃ ζῆς, τουτέστι τὸ παρὸν, δυνήσῃ τόγε 15
μέχρι τοῦ ἀποθαιεῖν ἱπολιπόμενον ἀταράκτως καὶ εὐγενῶς καὶ ἴλεως τῷ σαντοῦ δαίμονι διαβιῶναι.

[Ib. XII. 3.]

V. Ἄνθρωπε, ἐπολιτεύσω ἐν τῇ μεγάλῃ ταίτῃ πόλει; τί σοι διαφέρει εἰ πέντε ἔτεσι,—τὸ γὰρ κατὰ τοὺς νόμους ἴσον ἐκάστω— τί οὖν δεινὸν εἰ τῆς πόλεως ἀποπέμπει σε οὐ τύραννος, οὐδὲ δικαστὴς ἄδικος, ἀλλ' ἡ φύσις, εἰσαγασοῦσα, οἷον εἰ κωμφοδὸν ἀπελίζει τῆς σκηνῆς ὁ παραλαβὼν στρατηγός; ἀλλ' οὐκ εἶπον τὰ 5 πέντε μέρη ἀλλὰ τὰ τρία· καλῶς εἶπας· ἐν μὲν τοι τῷ βίῳ τὰ τρία ὅλον τὸ ὄραμά ἐστι· τὸ γὰρ τέλειον ἐκείνος ὀρίζει, ὁ τότε μὲν τῆς συγκρίσεως νῦν δὲ τῆς διαλύσεως αἴτιος· σὺ δὲ ἀναίτιος ἀμφοτέρων· ἄπιθι οὖν ἴλεως· καὶ γὰρ ὁ ἀπολύων ἴλεως.

[Ib. XII. 36.]

XLI.

*Pausanias, A. D. 180.**Aristomenes.*

Ἀριστομένης δὲ ἔχων τοὺς λογάδας τὴν μὲν ἔξοδον περὶ
 βαθείαν ἐποιήσατο ἐσπέραν, ἔφθη δὲ ὑπὸ τάχους τὴν ἐς Ἀμύκλας
 ἀνύσας πρὸ ἀνίσχοντος ἡλίου· καὶ Ἀμύκλας τὸ πόλισμα εἶλέ τε
 καὶ διήρπασε, καὶ τὴν ἀποχώρησιν ἐποιήσατο, πρὶν ἢ τοὺς ἐκ τῆς
 5 Σπάρτης προβοηθῆσαι. κατέτρεχε δὲ καὶ ὕστερον τὴν χώραν· ἐς
 ὃ Λακεδαιμονίων λόχοις πλέον ἢ τοῖς ἡμίσεσι καὶ τοῖς βασιλεῦσιν
 ἀμφοτέροις συμβαλὼν, ἀλλὰ τε ἔσχεν ἀμυνόμενος τραύματα, καὶ
 πληγέντι ὑπὸ λίθου τὴν κεφαλὴν αὐτῷ σκοτοδινῶσιν ὀφθαλμοί,
 καὶ πεσόντα ἀθρόοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐπιδραμόντες ζῶντα αἰροῦ-
 10 σιν. ἦλωσαν δὲ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐς πεντήκοντα. τούτους
 ἔγνωσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι ρίψαι πάντας ἐς τὸν Κεάδαν. ἐσβάλ-
 λουσι δὲ ἐνταῦθα οὓς ἂν ἐπὶ μεγίστοις τιμωρῶνται. οἱ μὲν δὴ
 ἄλλοι Μεσσηνίων ἐμπίπτοντες ἀπώλλυντο αὐτίκα· Ἀριστομένην
 δὲ ἔς τε τὰ ἄλλα θεῶν τις καὶ δὴ καὶ τότε ἐφύλασεν. οἱ δὲ
 15 ἀποσεμνύνοντες τὰ κατ' αὐτὸν, Ἀριστομένει φασὶν ἐμβληθέντι ἐς
 τὸν Κεάδαν ὄρνιθα τὸν αἰτὸν ὑποπέτεσθαι καὶ ἀνέχειν ταῖς πτέ-
 ρυξιν, ἐς ὃ κατήνεγκεν αὐτὸν ἐς τὸ πέρασ οὔτε πηρωθέντα οὐδὲν
 τοῦ σώματος οὔτε τραῦμα ἐπιλαβόντα. ἔμελλεν δὲ ἄρα καὶ αὐ-
 τόθεν ὁ δαίμων ἔξοδον ἀποφαίνειν αὐτῷ. καὶ ὁ μὲν ὡς ἐς τὸ τέρμα
 20 ἦλθε τοῦ βαράθρου, κατεβλήθη τε καὶ ἐφελκυσάμενος τὴν χλαμύδα
 ἀνέμενεν, ὡς πάντως οἱ ἀποθανεῖν πεπρωμένον. τρίτῃ δὲ ὕστερον
 ἡμέρᾳ, ψόφου τε αἰσθάνεται καὶ ἐκκαλυψάμενος (ἐδύνατο δὲ ἤδη

διὰ τοῦ σκότους διορᾶν) ἀλώπεκα εἶδεν ἀπτομένην τῶν νεκρῶν.
 ἱπονοήσας δὲ ἔσχεδον εἶναι τῷ θηρίῳ ποθὲν, ἀνέμενευ ἐγγύς οἱ τὴν
 ἀλώπεκα γενέσθαι· γενομένης δὲ λαμβάνεται. τῇ δὲ ἐτέρᾳ χειρὶ, 25
 ὁπότε ἐς αὐτὸν ἐπιστρέφοιτο, τὴν χλαμίδα προῖβαλλέν οἱ καὶ
 δάκνεν παρείχε. τὰ μὲν δὴ πλείω λεούσῃ συνέθει, τὰ δὲ ἄγαν
 δυσέξεοδα καὶ ἀφείλκετο ἰπ' αὐτῆς. ὁψὲ δέ ποτε ὀπὴν τε εἶδεν
 ἀλώπεκι ἐς διάδυσιν ἱκανὴν καὶ φέγγος δι' αὐτῆς. καὶ τὴν μὲν, ὥς
 ἀπὸ τοῦ Ἀριστομένους ἠλευθερώθη, τὸ φωλίον ἔμελλεν ὑποδέξε- 30
 σθαι. Ἀριστομένης δὲ (οὐ γάρ τι ἢ ὀπὴ καὶ τούτῳ παρέχειν ἐδύ-
 νατο ἔξοδον) εὐρυτέραν τε ταῖς χερσὶν ἐποίησε, καὶ οἴκαδε ἐς τὴν
 Εἴραν ἀποσώζεται· παραδόξῳ μὲν τύχῃ καὶ ἐς τὴν ἄλωσιν χρησά-
 μενος (τὸ γάρ οἱ φρόνημα ἦν καὶ τὰ τολμήματα μείζονα, ἢ ὥς
 ἐλπίσαι τινα Ἀριστομένην αἰχμάλωτον ἂν γενέσθαι) παραδοξοτέρᾳ 35
 δέ ἐστι καὶ πάντων προδηλότατα οὐκ ἄνεν θεοῦ ἢ ἐκ τοῦ Κεαῖδα
 σωτηρία.

[IV. 18.]

XLII.

*Philostratus, A. D. 230.**A Painting of Ajax on Gyrae.*

Αἱ τοῦ πελάγους ἀνεστηκῆναι πέτραι, καὶ ἡ ζεύουσα περὶ αὐτὰς
 θάλαττα, ἥρως τε δεινὸν βλέπων ἐπὶ τῶν πετρῶν καὶ τι καὶ φρονή-
 ματος ἔχων ἐπὶ τὴν θάλατταν ὁ Λακρὸς Λῆϊς. βέβληται μὲν τὴν
 ἑαυτοῦ μαῦν, ἐμπύρου δὲ αὐτῆς ἀποπηδήσας ὁμόσε κενώρηκε τοῖς
 κύμασι, τῶν μὲν διεκπαίων, τὰ δὲ ἐπισπώμενος, τὰ δὲ ὑπαντλῶν 5
 τῷ στέρνῳ. Γυραῖς δ' ἐντυχὼν, αἱ δὲ Γυραὶ πέτραι εἰσὶν, ὑπερ-
 φαίνονται τοῦ Αἰγαίου κόλπου, λόγους ὑπέρφρονας λέγει κατὰ τῶν
 ἐκείνῳ αἰτῶν. ἐγ' οἷς ὁ Ποσειδῶν αὐτὸς ἐπὶ τὰς Γυρας στέλλεται,

φοβερὸς, ὃ παῖ, καὶ χειμῶνος πλέως, καὶ τὰς χαίτας ἐξηρμένους.
 10 καὶ τοι ποτὲ καὶ συνεμάχει τῷ Λοκρῷ κατὰ τὸ Ἴλιον, σωφρονοῦντι
 δὲ καὶ φειδομένῳ τῶν θεῶν, καὶ ἐρρώνυ αὐτὸν τῷ σκήπτρῳ. νῦν δ',
 ἐπειδὴ ὑβρίζοντα ὄρῃ, τὴν τρίαιναν ἐπ' αὐτὸν φέρει, καὶ πεπλήξεται
 ὁ αὐχὴν τῆς πέτρας, ὁ ἀνέχων τὸν Αἴαντα, ὡς ἀποσεισάιτο αὐτὸν
 αὐτῇ ὕβρει. ὁ μὲν δὲ λόγος τῆς γραφῆς οὗτος. τὸ δὲ ἐναργές,
 15 λευκὴ μὲν ὑπὸ κυμάτων ἢ θάλαττα, σπιλάδες δ' αἱ πέτραι, διὰ τὸ
 αἰεὶ ραίνεσθαι. πῦρ δὲ ἐκ μέσης ἄπτει τῆς νεῶς, ἐς ὃ ἐμπνέων ὁ
 ἄνεμος, πλεῖ ἢ ναῦς ἔτι, καθάπερ ἰστίῳ χρωμένη τῷ πυρί. ὁ δὲ
 Αἴας, οἶον ἐκ μέθης ἀναφέρων, περιαθρεῖ τὸ πέλαγος, οὔτε ναῖν
 ὁρῶν οὔτε γῆν. καὶ οὔτε τὸν Ποσειδῶ προσιόντα δέδοικεν, ἀλλ'
 20 ἔοικε διατεινομένῳ ἔτι. οὔπω τοὺς βραχίονας ἢ ῥώμην ἀπολέλοιπεν,
 ὁ αὐχὴν τε ἀνέστηκεν, οἷος ἐπὶ Ἑκτορα καὶ Τρῶας. ὁ μὲν δὲ
 Ποσειδῶν, ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν, ἀράξει τὸ τρύφος αὐτῷ Αἴαντι
 τῆς πέτρας. αἱ δὲ Γυραὶ αἱ λοιπαὶ μενουσί τε ἐς ὅσον θάλαττα,
 καὶ ἄσυλοι ἐστήξουσιν τῷ Ποσειδῶνι.

[Eicon. II. 13.]

XLIII.

Diogenes Laertius, A. D. 250. (?)*Solon.*

1. Σόλων ἔλεγε τοὺς νόμους τοῖς ἀραχνίοις ὁμοίους καὶ γὰρ
 ἐκεῖνα ἐὰν μὲν ἐμπέσῃ τι κοῦφον καὶ ἀσθενὲς στέγειν, ἐὰν δὲ
 μεῖζον, διακόψαν οἴχεται. * * Καὶ αὐτόν φησι Διοσκουρίδης ἐν
 τοῖς ἀπομνημονεύμασιν, ἐπειδὴ δακρυοὶ τὸν παῖδα τελευτήσαντα
 5 [ὃν ἡμεῖς οὐ παρειλήφαμεν] πρὸς τὸν εἰπόντα, Ἀλλ' οὐδὲν ἀνύεις,
 εἰπεῖν, Δι' αὐτὸ τοῦτο δακρύω, ὅτι οὐδὲν ἀνύτω.

[I. 58-63.]

Aristippus.

ii. Ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς ποτε τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι :
 ἔφη, Ἐάν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν. ἐρωτηθεὶς
 ὑπὸ Διονυσίου διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων
 θύρας ἔρχονται οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οἰκίας :
 ἔφη, Ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν. λοιδορού-
 μενός ποτε ἀνεχώρει, τοῦ δ' ἐπιδιώκοντος εἰπόντος Τί φεύγεις :
 Ὅτι, φησὶ, τοῦ μὲν κακῶς λέγειν σὺ τὴν ἐξουσίαν ἔχεις, τοῦ δὲ
 μὴ ἀκούειν, ἐγώ. εἰς Κόρινθον αὐτῷ πλείοντί ποτε καὶ χειμαζομένῳ
 συνέβη παραχθῆναι πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, Ἡμῖς μὲν οἱ ἰδιῶται 10
 οἱ θεοὶ ἴκαμεν, ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δευλιᾶτε. Οὐ γὰρ περὶ
 ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι. συνίσταντός τινος αὐτῷ
 υἱῷ, ἤτησε πεντακοσίας δραχμὰς τοῦ δ' εἰπόντος, Τοσοῦτον δὲ
 ναμαὶ ἀνδράποδον ὠνήσασθαι. Ηριῶ, ἔφη, καὶ ἔξεις δύο. δεόμενός
 ποτε περὶ φίλου Διονυσίου καὶ μὴ ἐπιτιγχνάνων εἰς πόδας αὐτοῦ 15
 ἔπεσε· πρὸς οὖν τὸν ἐπισκώψαντα, Οὐκ ἐγὼ, φησὶν, αἴτιος, ἀλλὰ
 Διονύσιος ὁ ἐν τοῖς ποσὶ τὰς ἀκοὰς ἔχων. ἐρωτηθεὶς τίνα ἐστὶν
 ἂ δεῖ τοὺς καλοὺς παῖδας μανθάνειν : ἔφη, Οἷς ἄνδρες γενόμενοι
 χρήσονται. [II. 68-80.]

XLIV.

Longinus, A. D. 255.

Demosthenes and Cicero.

i. Ὁ Κικέρων τοῦ Δημοσθένους ἐν τοῖς μεγέθεσι παραλλάττει.
 ὁ μὲν γὰρ ἐν ᾧ ψει τὸ πλέον ἀποτόμῳ, ὁ δὲ Κικέρων ἐν χύσει.
 καὶ ὁ μὲν ἡμέτερος διὰ τὸ μετὰ βίας ἕκαστα, ἔτι δὲ τάχους, ῥώμης,
 δεινότητος, οἷον καίειν τε ἅμα καὶ διαρπάζειν, σκηπτῷ τιμὴν παρει-
 κάζουσιν ἢ κεραυνῷ· ὁ δὲ Κικέρων ὡς ἀμφιλαφῆς τις ἐμπρησμός. 5

οἶμαι, πάντα νέμεται καὶ ἀνειλεῖται, πολὺ ἔχων καὶ ἐπίμονον αἰεὶ τὸ καῖον, καὶ διακληρονομούμενον ἄλλοτ' ἄλλοιώς ἐν αὐτῷ καὶ κατὰ διαδοχὰς ἀνατρεφόμενον.

[De Subl. 12.]

The Decline of Eloquence.

ii. Ἐκεῖνο μέντοι λοιπὸν ἔνεκα τῆς σῆς χρηστομαθείας οὐκ ὀκνήσομεν ἐπιπροσθεῖναι καὶ διασαφῆσαι, Τερεντιανὲ φίλτατε, ὅπερ ἐξήτησέ τις τῶν φιλοσόφων προσέναγχος, Θαυμά μ' ἔχει, λέγων, ὥς ἀμέλει καὶ ἐτέρους πολλοὺς, πῶς ποτε κατὰ τὸν ἡμέτερον αἰῶνα
 5 πῖθαναί μὲν ἐπ' ἄκρον καὶ πολιτικά δριμυεῖαί τε καὶ ἐντρεχεῖς καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὰς λόγων εἴφοροι, ὑψηλαὶ δὲ λῖαν καὶ ὑπερμεγέβεις, πλὴν εἰ μὴ τι σπάνιον, οἷκέτι γίνονται φύσεις. τοσαύτη λόγων κοσμική τις ἐπέχει τὸν βίον ἀφορία. ἦ, νῆ Δί', ἔφη, πιστευτέον ἐκείνῳ τῷ θρυλλουμένῳ, ὥς ἡ δημοκρατία τῶν μεγάλων
 10 ἀγαθῇ τιθηνὸς, ἥ μόνη σχεδὸν καὶ συνήκμασαν οἱ περὶ λόγους δεινοὶ καὶ συναπέθανον; θρέψαι τε γάρ, φησὶν, ἱκανὴ τὰ φρονήματα τῶν μεγαλοφρόνων ἡ ἐλευθερία καὶ ἐπελπίσαι, καὶ ἅμα διωθεῖν τὸ πρόθυμον τῆς πρὸς ἀλλήλους ἔριδος καὶ τῆς περὶ τὰ πρωτεῖα φιλοτιμίας. ἔτι γε μὴν διὰ τὰ προκείμενα ἐν ταῖς πολιτείαις ἔπαθλα
 15 ἐκάστοτε τὰ ψυχικὰ προτερήματα τῶν ῥητόρων μελετώμενα ἀκονῶνται καὶ οἷον ἐκτρίβεται καὶ τοῖς πράγμασι κατὰ τὸ εἶκος ἐλεύθερα συνεκλάμπει. οἱ δὲ νῦν εὐοίκαμεν, ἔφη, παιδομαθεῖς εἶναι δουλείας δικαίας, τοῖς αὐτῆς ἔθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἐξ ἀπαλῶν ἔτι φρονημάτων μονονοῦκ ἐνεσπαργανωμένοι, καὶ ἄγευστοι καλλίστου καὶ
 20 γονιμωτάτου λόγων νάματος, τὴν ἐλευθερίαν, ἔφη, λέγω· διόπερ αἰδὲν ὅτι μὴ κόλακες ἐκβαίνομεν μεγαλοφύεις. διὰ τοῦτο τὰς μὲν ἄλλας ἔξεις καὶ εἰς οἰκέτας πίπτειν ἔφασκεν, δοῦλον δὲ μηδένα γίνεσθαι ῥήτορα· εὐθὺς γὰρ ἀναξεῖ τὸ ἀπαρρησίαστον καὶ οἷον ἔμφρουρον ὑπὸ συνηθείας αἰεὶ κεκονδυλισμένον·

Ἡμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς,

25

κατὰ τὸν Ὅμηρον,

ἀποαίνεται δολίον ἡμῶν.

ὅσπερ οὖν, εἴ γε, φησὶ, τοῦτο πιστὸν ἀκούω, τὰ γλωττόκομα.
 ἐν οἷς οἱ Πυγμαῖοι καλούμενοι τρέφονται, οὐ μόνον κωλύει τῶν ἐγ-
 κεκλευμένων τὰς αὐξήσεις, ἀλλὰ καὶ συναρεῖ διὰ τὸν περικείμενον 30
 τοῖς σώμασι δεσμὸν, οὕτως ἅπανταν δουλείαν, καὶ ἢ δικαιοσύνην,
 ψυχῆς γλωττόκομον καὶ κοινὴν ὅῃ τις ἀποφύηται δεσποτῆριον.
 ἐγὼ μέντοι γε ἱππολαμβάνων ῥάδιον, ἔφημ', ὦ Ζεῦτιστε, καὶ ἴδιον
 ἀνθρώπου τὸ καταμέμερσθαι τὰ αἰεὶ παρόντα· ὅρα δὲ μή ποτ' ἄρα
 καὶ ἡ τῆς οἰκουμένης εἰρήμῃ διαφθείρει τὰς μεγάλας φύσεις, πολὺ 35
 δὲ μᾶλλον ὁ κατέχων ἡμῶν τὰς ἐπιθυμίας ἀπεριόριστος οὕτως
 πόλεμος, καὶ νῆ Δία πρὸς τοῖσι τὰ φρουροῦντα τὸν νῦν βίον, καὶ
 κατ' ἄκρας ἔχοντα καὶ φέροντα ταυτὶ πάθῃ. ἡ γὰρ φιλοχρηματία,
 πρὸς ἣν ἅπαντες ἀπλήστως ἤδη νοσοῦμεν, καὶ ἡ φιληδονία δουλα-
 γωγοῦσι, μᾶλλον δὲ, ὥς ἂν εἴποι τις, καταζυθίζουσιν αὐτάνδρους 40
 ἤδη τοῖς βίοις, φιλαργυρία μὲν νόσημα μικροπαιὸν, φιληδονία δ'
 ἀγενεστότατον. οὐ δὲ ἔχω λογιζόμενος εὐρεῖν, ὥς αἷον τε πλοῦτον
 ἀόριστον ἐκτιμήσαντας, τὸ δ' ἀληθέστερον εἰπεῖν, ἐκθειάσαντας, τὰ
 συμφέλῃ τοῖσι κακὰ εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐπεισιώοντα μὴ παραδέ-
 χεσθαι. ἀκολουθεῖ γὰρ τῷ ἀμέτρῳ πλοῦτι καὶ ἀκολάστῳ σντημ- 45
 μένῃ καὶ ἴσα, φησὶ, βαίνουσα πολυτέλεια, καὶ ἅμα, ἀνοίγοντος
 ἐκείνου τῶν πόλεων καὶ αἰκῶν τὰς εὐσόδους, εἰς ἃς ἐμβαίνει καὶ
 συνοικίζεται. χρονίσαντα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς βίοις νεοττοποιεῖται,
 κατὰ τοὺς σφοδρῶς, καὶ ταχέως γενόμενα περὶ τεκνοποιῶν ἀλαζό-
 νεῶν τε γενῶσι καὶ τύφον καὶ τρυφήν, οὐ νόθα ἐαυτῶν γεννῇ- 50
 ματα ἀλλὰ καὶ πάννυχιστα. εἰν δὲ καὶ τούτους τοῦ πλούτου
 τοὺς ἐκγόμους εἰς ἰδανίαν εἰλθεῖν ὁδόν, ταχέως δεσπότης ταῖς ψυ-

χαῖς ἐντίκτουσιν ἀπαραιτήτους ὕβριν καὶ παρανομίαν καὶ ἀναισχυν-
 τίαν. ταῦτα γὰρ οὕτως ἀνάγκη γίνεσθαι, καὶ μηκέτι τοὺς ἀνθρώπους
 55 ἀναβλέπειν, μηδὲ πέρα φήμης εἶναι τινα λόγον, ἀλλὰ τοιούτων ἐν
 κύκλῳ τελεσιουργεῖσθαι κατ' ὀλίγον τῶν βίων τὴν διαφθορὰν,
 φθίνειν δὲ καὶ καταμαραίνεισθαι τὰ ψυχικὰ μεγέθη, καὶ ἄζηλα
 γίνεσθαι, ἥνίκα τὰ θνητὰ ἑαυτῶν μέρη κἀνόνητα ἐκθαυμάζοιεν, παρ-
 έντες αὖξιν τὰ θάνατα. [Ib. 44.]

XLV.

Porphry, A. D. 270.

The Discovery of Roast Meat.

Λέγει δὲ ὁ Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ περὶ Κύπρου καὶ Φοινίκης ταῦτα.
 τὸ μὲν γὰρ πρῶτον οὐκ ἔθιτο τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἔμφυχον, ἀλλ' οὐδὲ
 νόμος ἦν περὶ τούτου διὰ τὸ νόμῳ φυσικῷ κεκωλῦσθαι· ὑπὸ δέ
 τινος καιροῦς πρῶτον ἱερεῖον θῦσαι μυθεύονται, ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς
 5 αἰτουμένους. εἴτα τούτου γενομένου ὀλοκαυτίζειν τὸ τυθέν. ὕστερον
 δέ ποτε φλεγομένου τοῦ ἱερείου πεσεῖν σάρκα εἰς γῆν, ἣν ἀνελόντα
 τὸν ἱερεῖα καὶ κατακαιόμενον ἀβουλήτως πρὸς αὐτὴν τῷ στόματι
 τοὺς δακτύλους, ἀκούμενον τὴν κατάκαυσιν. γευσάμενον δὲ τῆς
 κνίσσης ἐπιθυμῆσαι καὶ μὴ ἀποσχέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ γυναικὶ μετα-
 10 δοῦναι. γινόντα δὲ τοῦτο τὸν Πυγμαλῖωνα αὐτόν τε καὶ τὴν γυναικα
 κατὰ κρημνῶν ἀφείναι, ἐτέρῳ δὲ τὴν ἱερωσύνην παραδοῦναι, ὥς οὐ
 πολλοῦ χρόνου διαλιπόντος τὴν μὲν αὐτὴν θυσίαν ἔτυχε ποιούμενος,
 ὅτι δὲ τῶν αὐτῶν κρεῶν ἔφαγε ταῖς αὐταῖς ἐκείνῳ συμφοραῖς περι-
 έπιπτεν. ἐπὶ πλέον δὲ τοῦ πράγματος προβαίνοντος καὶ τῶν ἀν-
 15 θρώπων τῇ θυσίᾳ χρωμένων καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν οὐκ ἀπεχομένων,
 ἀλλὰ τῆς σαρκὸς ἀπτομένων, οὕτω δὴ ἀποστῆναι τοῦ κολάζειν.

[De Abst. IV. 15.]

XLVI.

*Julian the Emperor, A. D. 350.**To the People of Antioch.*

Ἰμῖν μὲν οὖν ἐδόκει ταῦτα καλὰ, πραότερα ἄρχειν τῶν πολιτῶν μετὰ σωφροσύνης, φόμενά τε ἱμῖν ἱκανῶς διὰ τούτων καλοὶ φανέσθαι τῶν ἐπιτηδευμάτων· ἐπεὶ δὲ ὑμᾶς ἢ τε βαθύτης ἀπαρέσκει τοῦ γενείου καὶ τὸ ἀτημέλητον τῶν τριχῶν καὶ τὸ μὴ παραβάλλειν τοῖς θεάτροις καὶ τὸ ἀξιοῦν ἐν τοῖς ἱεροῖς εἶναι σεμνοῦς καὶ πρὸς τούτων ἀπάντων ἢ περὶ τὰς κρίσεις ἡμῶν ἀσχολία καὶ τὸ τῆς ἀγορᾶς εἶργειν τὴν πλεονεξίαν, ἐκόντες ὑμῖν ἐξιστάμεθα τῆς πόλεως. οὐ γὰρ, οἶμαι, ῥᾴδιον ἐν γῆρα μεταθεμένῳ διαφιεγείν τὸν λεγόμενον ὑπὲρ τοῦ ἱκτῖνος μῖθον· λέγεται γάρ τοι καὶ τὸν ἱκτίνα φωνὴν ἔχοντα παραπλησίαν τοῖς ἄλλοις ὄρνευσιν ἐπιθέσθαι τῷ χρεμετίζειν ὥσπερ οἱ γενναῖοι τῶν ἵππων, εἴτα τοῦ μὲν ἐπιλαθόμενον τὸ δὲ μὴ δυνηθέντα ἐλεῖν ἱκανῶς, ἀμφοῖν στέρεσθαι, καὶ φανλότερον εἶναι τῶν ἄλλων ὀρνίθων τὴν φωνήν· ὃ δὴ καὶ αὐτὸς εἰλαβοῖμαι παθεῖν ἀγροικίας τε ἅμα καὶ δεξιότητος ἀμαρτεῖν.

[Misopogon.]

XLVII.

Libanius, A. D. 350.

Ὁ ἀλεκτρῶν ὄρνις ἐστὶν ἐξ ἀνθρώπου τὸ πρῖν· ὅτε δὲ ᾗν ἄνθρωπος, Ἄρεως ᾗν δορυφόρος. τούτῳ παρέδωκε τὰς θύρας τοῦ θαλάμου Ἄρης, ὅτε ἡόικησεν εἰς τὴν εἰρήν τὸν Ἰσφαιίστον, ἐφ' ᾧ πρὸ τοῦ περιόρθρου τὰς θύρας ἀράττειν, ὥς μὴ ἀλόγῃ. κεκοίμηνται

5 οὖν ἀμφοτέροι, καὶ ὁ θεράπων καὶ ὁ δεσπότης, καὶ τὸ ἔργον ἐγνώσθη
 τῆς ἡμέρας φανείσης. γίνεται οὖν ὕρνις ὁ στρατιώτης, ταύτην
 ὑποσχὼν τὴν δίκην· καὶ πολλὰ δηλοῖ τὸν πάλαι στρατιώτην, ὁ
 λόφος, ὁ θυμὸς, τὰ κέντρα. καὶ μεμνημένος γε ἐφ' ᾧ τοῦτο ἔπαθε,
 πρὶν Ἡλίον ζεύξασθαι τὸ ἄρμα, τὼν ἀνθρώπων ἐλαύνει τὸν ὕπνον
 10 διὰ τῆς ᾧδης.

XLVIII.

Heliodorus, A. D. 390.

A Procession.

Ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς

(Ὅμηρος ἂν εἶπεν)· ἐπεὶ δὲ τοῦ νεῶ τῆς Ἀρτέμιδος ἐξήλασεν ἡ
 καλὴ καὶ σοφὴ Χαρίκλεια, τότε, ὅτι καὶ Θεαγένην ἡττηθῆναί ποτε
 δυνατὸν, ἔγνωμεν· ἀλλ' ἡττηθῆναι τοσοῦτον, ὅσον ἀκραίφνές γυναι-
 5 κείον κάλλος τοῦ πρώτου παρ' ἀνδράσιν ἐπαγωγότερον· ἤγετο μὲν
 γὰρ ἐφ' ἄρμαμάξης ἀπὸ συνωρίδος λευκῆς βοῶν ὀχουμένη· χιτῶνα
 δὲ ἰλουργῇ ποδήρη χρυσαῖς ἀκτίσι κατάπαστον ἡμφίεστο· ζώνην
 δὲ ἐπεβέβλητο τοῖς στέρνοις, ἣν ὁ τεχνησάμενος, εἰς ἐκείνην τὸ
 πᾶν τῆς ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν, οὔτε πρότερόν τι τοιοῦτον
 10 χαλκευσάμενος, οὔτε αὖθις δυνησόμενος. δυοῖν γὰρ δρακόντοι τὰ
 μὲν οὐραῖα κατὰ τῶν μεταφρένων ἐδέσμευε, τοὺς δὲ αὐχένας ὑπὸ
 τοὺς μαζοὺς παραμείψας, καὶ εἰς βρόχον σκολιὸν διαπλέξας, καὶ
 τὰς κεφαλὰς διολισθῆναι τοῦ βρόχου συγχωρήσας, ὥς περίττωμα
 τοῦ δεσμοῦ κατὰ πλευρὰν ἐκατέραν ἀπηώρησεν. εἶπες ἂν τοὺς
 15 ὄφεις οὐ δοκεῖν ἔρπειν, ἀλλ' ἔρπειν, οὐχ ὑπὸ βλοσυρῷ καὶ ἀπηνεῖ
 τῷ βλέμματι φοβερούς, ἀλλ' ὑγρῷ κώματι διαρρεομένους, ὥσπερ

ἀπὸ τοῦ κατὰ τὰ στέρνα τῆς κόρης ἰμέραν κατευναζομένους. οἱ δὲ ἦσαν τὴν μὲν ὕλην χρυσοῖ, τὴν δὲ χροιάν κνάνεοι· ὁ γὰρ χρυσοῦς ἐπὶ τῆς τέχνης ἐμελαίνετο, ἵνα τὸ τραχὺ καὶ μεταβύλλον τῆς φολίδος, τῷ ξαιθρῷ τὸ μέλαν συγκραθὲν ἐπιδείξηται. τοιαύτη μὲν ἡ 20 ζώωι τῆς κόρης. ἡ κόμη δὲ, οὔτε πᾶντι διαίπλοκος, οὔτε ἀσύνδετος· ἀλλ' ἡ μὲν πολλή καὶ ὑπαυχένιος, ὥμοις τε καὶ νώτοις ἐπεκύμαινε, τὴν δὲ ἀπὸ κορυφῆς καὶ τοῦ μετώπου δάφνης ἀπαλοὶ κλώνες ἔστερον, ῥοδοειδῇ τε καὶ ἡλιώσαν διαδέοντες, καὶ σοβεῖν ταῖς αἰῶραις ἔξω τοῦ πρέποντος οὐκ ἐφίεντες. ἔφερε δὲ τῇ λαυγῇ μὲν τύξον ἐπί- 25 χρυσον, ἐπὲρ ὦμον τὸν δεξιὸν τῆς φαρέτρας ἀπηρτημένης, θατέρᾳ δὲ λαμπάδιον ἡμμένον· καὶ οὕτως ἔχουσα, πλέον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σέλας ἢ τῶν δάδων ἀπηγύαζεν.

[Aethiop. III. 4.]

XLIX.

Achilles Tatius, A. D. 450. (?)

The Rose.

Ἡ δὲ πρῶτον μὲν ᾔσεν Ὀμήρου τὴν πρὸς τὸν λέοντα τοῦ σιὸς μάχην· ἔπειτά τι καὶ τῆς ἀπαλῆς μούσης ἐλίγαινε· ῥόδον γὰρ ἐπῆναι τὸ ᾄσμα. εἴ τις τὰς καμπὰς τῆς ῥόδου περιελὼν ψιλὸν ἔλεγεν ἀρμονίας τὸν λόγον, οὕτως ἂν εἶχεν ὁ λόγος· εἰ τοῖς ἀνθεσιν ἤθελεν ὁ Ζεὺς ἐπιθεῖναι βασιλεία, τὸ ῥόδον ἂν τῶν ἀνθέων ἐβασίλειυσεν. γῆς ἐστὶ κόσμος, φυτῶν ἀγλαΐσμα, ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμώνος ἐρίθημα, κίλλος ἄστραπτον ἔρωτος πνέει, Ἀφροδίτην πρωξενεί, εἰώδεισι φύλλοις κομῇ, εἰκηνήτοις πετάλοις τρυφᾷ, τὸ πέταλον τῷ Ζεφύρῳ γελᾷ.

[Cleitophon and Leucippe II. 1.]

L.

*Agathias, A. D. 570.**The Seven Wise Men.*

Οὐ πολλῶ γὰρ ἔμπροσθεν Δαμίσκιος ὁ Σύρος καὶ Σιμπλίκιος ὁ
 Κίλιξ, Εὐλάλιός τε ὁ Φρυξ καὶ Πρισκιανὸς ὁ Λυδὸς, Ἑρμείας τε
 καὶ Διογένης οἱ ἐκ Φοινίκης καὶ Ἰσίδωρος ὁ Γαζαῖος, οὗτοι δὴ οὖν
 ἅπαντες τὸ ἄκρον ἄωτον κατὰ τὴν ποιήσιν τῶν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς
 5 χρόνῳ φιλοσοφησάντων, ἐπειδὴ αὐτοῖς ἢ παρὰ Ῥωμαίοις κρα-
 τοῦσα ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα οὐκ ἤρεσκεν, ὥσπερ τε τὴν Περσικὴν
 πολιτείαν πολλῶ εἶναι ἀμείνονα, τούτοις δὴ τοῖς ὑπὸ τῶν πολλῶν
 περιηχομένοις ἀναπεπεισμένοι, ὥς εἴη παρ' ἐκείνοις δικαιοτάτων μὲν
 τὸ ἄρχον καὶ ὁποῖον εἶναι ὁ Πλάτωνος βούλεται λόγος φιλοσοφίας
 10 τε καὶ βασιλείας ἐς ταῦτ' ἐξυελθούσης, σῶφρον δὲ ἐς τὰ μάλιστα
 καὶ κόσμιον τὸ κατήκουν· καὶ οὔτε φῶρες χρημάτων οὔτε ἄρπαγες
 ἀναφύονται, ἀτὰρ οὐδέ τινα ἄλλην μετιόντες ἀδικίαν, ἀλλ' εἰ καὶ τι
 τῶν τιμίων κτημάτων ἐν ὁρωδουῶν χώρῳ ἐρημοτάτῳ καταλειφθεῖη,
 ἀφαιρεῖται οὐδεὶς ὅστις τῶν ἐντυγχανόντων, μένει δὲ οὕτω, εἰ καὶ
 15 ἀφύλακτον ἦ, σωζόμενον τῷ λελοιπότι ἔστ' ἂν ἐπανήκοι. τούτοις
 δὴ οὖν ὥς ἀληθέσιν ἀρθέντες καὶ πρὸς γε ἀπειρημένον αὐτοῖς ἐκ
 τῶν νόμων ἀδεῶς ἐνταῦθα ἐμπολιτεύεσθαι ὥς τῷ καθεστῶτι οὐχ
 ἐπομένοις, οἱ δὲ αὐτίκα ἀπιόντες ὄχοντο ἐς ἀλλοδαπὰ καὶ ἄμικτα
 ἦθη, ὥς ἐκέισε τὸ λοιπὸν βιωσόμενοι. πρῶτον μὲν οὖν τοὺς ἐν
 20 τέλει ἀλαζόνας μάλα εὐρόντες καὶ πέρα τοῦ δέοντος ἐξωγκωμένους
 ἐβδελύττοντό γε αὐτοὺς καὶ ἐκάκιζον· ἔπειτα δὲ ἑώρων ὥς τοιχω-
 ρύχοι τε πολλοὶ καὶ λωποδύται οἱ μὲν ἠλίσκοντο οἱ δὲ καὶ διελάν-
 θανον, ἅπαν δὲ εἶδος ἀδικίας ἡμαρτάνετο. καὶ γὰρ οἱ δυνατοὶ τοὺς

ἐλάττωμας λυμαίνονται ὁμότητί τε πολλῇ χρῶνται κατ' ἀλλήλων καὶ ἀπανθρώπια, καὶ τὸ δὴ πάντων παραλογώτερον, ἐξόν γὰρ ἐκάστω 25 μυρίας ὅσας ἄγεσθαι γαμετὰς, καὶ τοίνυν ἀγομένοισι, ἀλλὰ μαχεῖσθαι γε ὅμως τελειῶνται. τούτων δὲ οὖν ἀπάντων ἕκατι οἱ φιλόσοφοι ἐδυσφόρουν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἡτιῶντο τῆς μεταστάσεως. ἐπεὶ δὲ καὶ τῷ βασιλεῖ διαλεχθέντες ἐψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος ἄνδρα εἰρόν- 30 τες φιλοσοφεῖν μὲν φρναπτόμενον, οὐδὲν δὲ ὅ τι καὶ ἐπαύοντα τῶν αἰπυντέρων, ὅτι δὲ αὐτοῖς οὐδὲ τῆς δόξης ἐκονῶναι, ἕτερα δὲ ἅττα ἐνόμιζεν ὅποια ἤδη μοι εἴρηται, τήν τε τῶν μίξεων κακοδαιμονίαν οὐκ ἐνεγκόντες ὡς τάχιστα ἐπανήσαν. καίτοι ἑσπεργέ τε αὐτοῖς ἐκείνος καὶ μένειν ἡξιού, οἱ δὲ ἄμεινον εἶναί σφισιν ἡγοῦντο ἐπι- 35 ζήντες μόνον τῶν Ῥωμαϊκῶν ὀρίων αἰτίκα, οἷτω παρσιχόν, καὶ 35 τεθνάναι ἢ μέναιτες παρὰ Πέρσαις τῶν μεγίστων γερῶν μετα- λαγχάνειν. οὔτω τε ἅπαντες οἵκαδε ἀπενόστησαν χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ.

[Histor. II. 30, 1.]

INTRODUCTION.

THE invention of writing by the Greeks, or rather perhaps the introduction among them of convenient materials for writing, is placed by tradition about the end of the seventh century B.C.: and the first composition of a book in prose is variously attributed to the Ionian philosopher Pherecydes of Syros, whose invention of parchment was commemorated by the saying *Φερεκύδου διαθήρα*, to Cadmus of Miletus, who is said to have written an account of the founding of his city, and to Acusilaus of Argos, who wrote genealogies of gods and heroes. The scanty remains of these archaic writers bear evidence of a great antiquity in their style, and resemble fragments from Hesiod with the metre only half removed. In construction they present only brief propositions without dependent clauses, and without any other mechanism of connection or transition than *καί, μέν*, and *δέ*. With few exceptions the writers of this period were Ionians. The Aeolic tribes seem never to have turned to prose: and though there is some evidence that Sparta was for a portion of this period a kind of metropolis or theatre of literary men, no early Dorian writer of prose is mentioned but Acusilaus, and he used the dialect of the Ionians.

Ionian Prose, 500-440 B.C.

The first to shew in prose the effects of the impulse which in the seventh century had moved the whole Greek race were Heracleitus of Ephesus and Hecataeus of Miletus.

Heracleitus, 'the dark,' is the earliest distinct figure in this branch of literature, and he is not more remarkable for the originality and fertility of his speculations than for the new capacities which he gave to words. Language—before unformed to anything but epic narrative and lyrical passion, and by him overcharged with ideas both new in his time and such as hardly the most perfect vehicle of

expression could convey—necessarily became highly figurative and mystical, and, as a consequence, obscure. Yet the obscurity results not from indistinctness but from fulness of thought; and the effort of expression produced the first elements of philosophical language, and some advance in construction, chiefly in the mechanism of comparison and opposition, but also in the expression of causes and of conditions. Heracleitus was followed by other writers on Nature, of whom scarcely anything remains.

Hecataeus, his contemporary, in the *ἱστορίαι* or local genealogies, and in the *περίοδος γῆς* or *περιήγησις*, became the father of history and geography. Censured by Heracleitus, as having had more information than wisdom, he nevertheless set an example of writing about times and events present as well as past; and to his example we probably owe Herodotus. His dialect was regarded as the purest standard of Ionic. After Hecataeus followed a school of local annalists, coincident in date with the Persian wars, of whom Xanthus the Lydian and Charon of Lampsacus were the earliest and greatest. Nothing can be more perfect in its kind than one of the two fragments attributed to Charon, although his means of transition are but slightly extended beyond *καί* and *δέ* to *ὥς* and *οὖν*. Pherecydes of Leros, called the Athenian, similar in kind, wrote a genealogical history of Attica. Hellanicus of Mytilene is said to have criticised his predecessors, and to have framed a system of chronology. With him ends native Ionian prose, rude in style, and in matter probably not much in advance of Homeric geography and Hesiodic theogony. From this point other elements come in, and, in Herodotus, raise the prose of Greece to an equal height with its poetry.

The Persian war made Athens the capital of Hellas. Even before that war there had been many steps taken in Athens towards artistic and literary pre-eminence. Patronage of art was a redeeming characteristic seldom wanting to even the worst tyrants of Greece, and tradition assigned to the Peisistratidae some cultivation of architecture and letters. Solon may have regarded the drama of Thespis with suspicion, but at least contributed to the important advance made by the gnomic poets towards the adaptation of language to common subjects. After the war came the great dramatists, who not only made it possible to write pure and melodious prose, but added to the narrative and pathetic power of Homeric diction a new power of expressing reflections

however profound and complicated, and of distinguishing and discussing the motives of action. At the same time oratory was growing in the assembly and law-courts, where the affairs of the whole Athenian dominion depended on the skill with which each interest was stated by its representative to the sovereign people. To the new school thus formed distinguished strangers, such as Parmenides, Diogenes of Crete, Archelaus of Miletus, and Anaxagoras, resorted from all parts of Greece; and there is some reason to think that amongst them came the most distinguished in literature of all, Herodotus, who, by birth a Dorian, and a subject of the heroic Artemisia, had been driven from Halicarnassus by the tyrant Lygdamis, and, taking refuge in Samos, had adopted the language and spirit of the Ionians. He found the first steps in history, geography, and chronology, made by his Ionian predecessors; at Athens he found language brought to a height of which they had been ignorant; and above all he found for the first time in the Persian war a subject rivalling in importance the Trojan war, and supplying the requisite unity for a great work. Nor was his debt to the tragedians limited to language or to the suggestion of isolated passages. It appears more plainly in the ideas, such as the fear of excess and insolence, and the divine jealousy that waits on too great prosperity, which are the morals of his episodes; in the dramatic conduct of the plot, from its distant causes in ancient violence, through a gradually growing action and marshalling of powers on either side, to the crisis of almost hopeless dread, and the solution which leaves Greece free. His own especial characteristics are the spirit of wonder and inquiry, the religious feeling, strong, yet inclining to scepticism regarding whatever seemed unworthy of the gods, the careful collection and unexaggerated statement of facts, the mixed plainness and reserve, the touch of Orientalism, and above all the breath of freedom and love of the sea, by which, more than any other writer, he seems to convey the whole spirit of early Greece. His style is perhaps more artificial than it seems, and even the Ionism of his dialect, the purity of which was not uncontested by the ancients, may have been not so much natural as a mannerism chosen because it was adapted to produce an effect of simplicity. There is a tradition that he wrote for recitation; and certainly some of the episodes have an appearance of being stories to be told separately, as if complete in themselves.

Democritus, though chronologically belonging to the Attic, in style and dialect belongs rather to the Ionic age. The loss of his ethical writings is perhaps more to be regretted than that of any other prose works except those of Aristotle. The remaining fragments are equally remarkable for their substance and for their expression. Resembling the phrases of Heracleitus by their pregnant brevity, in grace and clearness they anticipate Plato.

Attic Age, 440-330 B.C.

Athens was preceded by Ionia in prose as by Ionia and Lesbos in verse, and by Argos and Sicyon in sculpture: but while Ionia was sinking under eastern government and luxury, Athens rose with freedom. Free government and free speech, the liberal education of youth, and the public education of all Athenians by means of the theatres, the assembly, the law-courts, and of the perpetual presence of those works of art on which eight years' ordinary revenue is said to have been expended in twenty years by Pericles, were the nurses of Attic prose amongst a people whose character is best described in their own epithets—*δραστήριοι, δεινοί, στωμύλοι, εὐφρεῖς, φιλόλογοι*. Two principal elements of Attic style may be traced; one, which gave it elevation and force, from the oratory of the great Athenian statesmen; the other, which gave it subtlety and accuracy, but contained the seeds of its ultimate decay, from the sophists. The first began with Themistocles and was perfected by Pericles. Athens in a peculiar degree depended for its power, and if not for its existence, yet at least for most of what made the essential part of its existence, on a far-seeing, elevated, and comprehensive line of policy, whose history is the real history of mature Greece, and whose expression is the principal part of its literature. Themistocles was its originator; but for us it is identified with Pericles, and with his ideal of Athens as at once the sovereign and school of Greece, and of life simple and yet elevated by art and by the devotion of individual interests for the public good. By the consent of antiquity he was as remarkable in the expression of his views as in their conception. Tradition assigned to him a style wholly dependent for its power on thoughts, not on effects, giving elevation to the language of common life by earnestness, and the greatness of the occasions on which he spoke, without rhetorical artifice,

and without any gesticulation or even play of countenance*. And though none of his speeches were recorded as they were spoken, he formed a school of oratory which ended only with Demosthenes †.

The other element was of foreign origin. Corax of Syracuse, 470 B.C., is said to have been the first teacher of rhetoric, and to have written the first treatise on the art. But Gorgias, who learnt from Tisias, the pupil of Corax, seems to have been the true father of that sophistical rhetoric, the art of persuading irrespectively of truth, of leading the mind to any conclusion at will ‡, of making the worse appear the better argument, by means of artful sentences, manipulation of topics, and artifices of language, which afterwards became so great a part of the intellectual business of the Greeks. To him are attributed the first devices of deceptive parallelisms and antitheses, and a style of diction poetical and exaggerated. Gorgias had many imitators, who spread over Greece and attracted crowds of hearers and disciples by the brilliancy and novelty of their rhetoric. Protagoras indeed had come to Athens about 444 B.C., and though welcomed by philosophers, had not been allowed to remain, but, if Diodorus is to be trusted, Gorgias was enthusiastically entertained. The cultivation of language by the sophists produced important results. They made the first steps in logic and in grammar, they attempted accurate distinctions between words of similar meanings, and they invented rules of rhythm and style, by which prose ultimately became almost as artificial and regular as poetry, and if it lost in simplicity, gained in clearness and grace. And as professors of culture and criticism they rendered the highest service by popularising the questions of philosophy and morality.

Of these two elements Antiphon was the first product at Athens. He seems to have been the first professional writer of defences.

* Among the crimes assigned to Cleon one is, that he first began gesticulation and violated the *κόσμος* of public speaking by running about and slapping himself:—as it were the *κόρδα*, instead of the tragic step. Plut. Nic. 8, Tib. 9. 2.

† The praises of him by Eupolis and Aristophanes are well known. The simple *λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατότατος* of Thucydides is even more expressive. Plato calls him *τελειώτατος εἰς τὴν ῥητορικὴν* and *ἐξηλόνοτος καὶ πάντα τελεσιουργός*. A few short sayings of Pericles are preserved in Aristotle's Rhetoric.

‡ *ψυχαγωγία. πειστική.*

Fifteen of his speeches, all of one class, remain, composed in an antique and formal style, characterised chiefly by antitheses of words rather than of thoughts, by repetition of common-place topics of probability or conciliation, and by a monotony of continual parallelisms, but nervous and impressive, and with an air of logical cogency which is perhaps in part due to their very mannerism and exact formality.

But the chief representative of Periclean statesmanship and oratory, reinforced in expression by the new art of language, is Antiphon's younger contemporary, 'the historian,' Thucydides, the type of the austere or early Attic style. The characteristics of that style, as it is well described by Dionysius, are, in respect of the words, that they are separately important, firm, distinct, and individually expressive, resembling large and unhewn blocks of stone laid without joining or mortar; in respect of the clauses, that they are not interwoven or dependent one on the other for effect, but simple, noble, and free; in respect of construction, that it is sparing of conjunctions, and unperiodic; and generally, that the expression is severe, unadorned, rugged, archaic, and sublime. Antiphon is of the same kind; but the greater power and energy of Thucydides appears in this, that, without more machinery of construction, he is able to mass together more facts and thoughts in a sentence, and sometimes in two or three words not only to convey an idea for the expression of which others require a sentence, but to convey it with more vivid effect*. The strange words, the love of antithesis, and the abundance of merely verbal distinctions, are probably to be traced to the influence of Gorgias. Thucydides borrowed nothing from preceding historians. It is even possible that he was unacquainted with the work of Herodotus. Nor did he transmit his own love of truth, his scientific view of history and the causes of events, his high yet tolerant moral tone, or his dramatic power, to the historians who succeeded him, except in a small degree to Xenophon. No one professed to imitate his style except certain persons who, as

* τὸ ταχὺ τῆς σημασίας, e. g. ἡ ἀκινδύνως δουλεία and ἡ οὐ περιτείχις. This effect is most commonly produced by the use of the neuter participle and of verbal nouns in such a manner as to preserve the active force of the verb, or by the use of an adverb implying an unexpressed verb. It is an important instrument of the dramatic element which is characteristic of Thucydides.

Dionysius says, when they found themselves called obscure said they were Thucydidean. His influence was chiefly over the orators, and, according to tradition and probability, especially over Demosthenes.

With Lysias a new style begins, less forcible but more clear than the old Attic; a style of which Dionysius says, that its words are not individualised but interwoven like light and dark in an etching, not expressive singly but in their combination, and running into one another both in rhythm and sense like ripples on a stream; that its clauses, and not, as in the antique style, the words, become the unit of thought, each clause being internally welded or woven into one as regards the words of which it is composed, but as regards other clauses a complete and separate whole, balancing and contrasted with other clauses; and that in construction it is always periodic, each of the clauses being subordinated to the main frame of the sentence, which opens itself to unfold them, and again closes itself to gather them up into one combined effect. Of the writers in this style Lysias is the least periodic in construction, and Xenophon is perhaps more remarkable for the purity of his diction than for force of expression or harmony in composition. Its great representative is Isocrates, in whom the art of construction certainly attained its highest formal perfection in Greece. He invented the artificial period, and applied it not only to the sentence but to the entire composition. Instead of mere succession and opposition of clauses, they are by him marshalled and subordinated into a sentence, and in like manner the sentences into paragraphs, and the paragraphs into an entire piece, in the semblance of a dome (*περιφερὴς στέγη*), in which the combination of the parts, each supporting and supported by the rest, produces a central equilibrium. Avoidance of hiatus, regular feet, and a continuous system of rhythm or rhetorical accent, enchain the ear in a musical progress, measured out through a series of equal or corresponding periods, imperfect till the close. The subjects chosen are of a kind most often panegyric, and requiring no process of thinking and little narrative, and naturally adapted to such a style. Isocrates refused to compose professionally, and says that Pheidias might as well be called a doll-maker, or Zeuxis and Parrhasius sketchers, as his art be confounded with that of the mere advocate.

The next of the great writers, one with no rivals for the first place

of all except Thucydides and Demosthenes, is Plato the philosopher, through whom alone Socrates, the greatest and most fertile mind of Greece, finds any place in literature. It is an especial characteristic of the Greeks that their style is in harmony with the character of the thoughts; and this is perhaps most evident in Plato, as might be expected from the great importance which he attached to language, and from his view of words as a reflection or even an embodiment of notions, and perhaps of truth itself. It was characteristic of his mode of thought to be seldom positive or didactic, to aim less at imparting knowledge than at the awakening of consciousness of ignorance, kindling a desire for the truth, and suggesting ways by which the truth may be approached. In many pieces the only semblance of a positive result is the conclusion that none of the common or proposed views are right, with an implied intimation that no particular view can be perfectly right, so that room is made for the universal as the only absolute truth. Even the hypotheses, such as those in the *Timæus*, seem proposed less for any value in themselves than to stimulate and vivify the mind and suggest the kind of approach and tone by which a solution is to be sought. The manner of thought is reflected in the style, which, abandoning the definiteness in which the Greek delighted, uses every subtlety of logic and of poetical metaphor to suggest without committing itself to assertion, and to supply hints conveying more than is expressed and indicating the possibility of something beyond even what is indefinitely conveyed. The form of dialogue is fundamentally connected with this tentative and inquiring spirit, and is especially apt to express reason in process rather than in result; while by means of the characters in conversation it allows the ethical side of each great intellectual question to be shown in a strongly realized shape.

Plato neither followed * nor apparently created any literary school. No other writer is like him, and till a late age few tried to imitate him, and then chiefly his worst parts were selected for imitation. But if he were taken out of Greek its most ideal side would be felt to be gone, and the whole literature would seem more materialistic. He alone reveals one wide region of Greek capacity.

* He was, however, preceded in the use of dialogue by Zeno of Elea, Alexamennes, and perhaps generally by the Eleatics.

Although, like all the other great Greek writers, most laborious in composition (as Dionysius says of him that he spent forty years combing and curling—*στειρίζων καὶ βούστρυχίζων*—his dialogues) he found little favour in respect of purity or accuracy with the ancient technical rhetoricians. The judgment however of Dionysius may be apprised from his opinion that the discourses on love in the *Symposium* are unworthy of attention, and that the *Menexenus* is the best of the political pieces. Aristotle, on the other hand, does him justice in the well-known sentence, ‘All the Socratic dialogues are distinguished by subtlety, grace, originality, and the spirit of inquiry.’

At once the last and the greatest of the great Athenian orators is Demosthenes, who so much overshadowed all others that in ancient critics ‘the orator’ means Demosthenes, just as ‘the historian’ means Thucydides, and ‘the poet’ Homer. Most that is to be said of him belongs to the history of Athens rather than of literature, and little has been said of his literary character which is altogether satisfactory. The admirable excellence of his style requires some familiarity for any appreciation, and even after study the secret of its fire escapes analysis. Dionysius, to whom he is the greatest of all writers, is forced to describe him indirectly or by negatives: yet his account remains perhaps the best. He tells us the characteristics of the preceding styles, and says that Demosthenes combined all their excellences and avoided all their faults. Addressing mixed audiences (says Dionysius), the majority of whom came from the fields and the ships and the meaner handicrafts of the town, who required plain and common diction, and whose stomachs were turned by graces and splendours and novelties, while the few, versed in affairs, practised in speaking, and trained in all the course of a liberal education, demanded art and elegance, Demosthenes suited himself to both. He found the elevated and the plain styles of oratory perfected to his hand, yet adopted neither, but treating each as wanting in something, built from their materials one harmonious whole, magnificent as the one, simple as the other; elevated, but not extreme; art: strange, not beyond sympathy; panegyrical, without exaggeration: austere, but not morose; intense, yet free; sweet, but not to excess; ideal, but not as above humanity. Plato is wonderful, but his style by the side of the *εὐγενὴς κατασκευή* of Demosthenes is what the weapons of processions or the stage are to the arms of real war, what

delicate limbs are to frames hardened with sun and toil, what a garden of roses and arbours for a summer's day is to a broad and fertile land of cattle and corn and wine. The contrast is exaggerated, but there is no parallel to the *τόνος πολὺς καὶ ἰσχύς* of the great patriot. And when, as Dionysius says, we who are so far removed in time and interest are stirred, mastered, and led away, how must not the Athenians have been moved when their own real and pressing interests were urged by himself with all the elevation of his political part, the weight of his character, and the adornment of that action, expressive of irony, grief, or indignation, of which he was the greatest master.

With Demosthenes the drama of Athenian policy ends and the great age of Greek literature. The immense field of Greek prose after this time divides itself into two great parts. The first, or Alexandrine period, begins with Aristotle, who, though thirteen years older than Demosthenes, belongs to, and almost creates, a different literary world. Of the whole vast body of prose writers of this period of about 300 years, perhaps the most prolific age of prose, there are scarcely ten of whom more than fragments remain. Cleitomachus is said to have written 400 works; Chrysippus claims 705, and in one of them quoted the entire *Medea*; and these are not very exceptional products of the leisure and patronage at the command of literary men in the age of the Ptolemies. But Peripatetics, Stoics, Sceptics, Academics, critics, men of science, and historians, are almost all so completely lost that we are ignorant, except as regards the scientific works, of how much we have lost. If Dionysius is to be trusted, the loss is not great as regards style, which, according to him, had fallen into such neglect, that of many authors, among whom he includes Polybius, it was difficult to get through a single page. Many of the remaining fragments are nevertheless admirable in style as well as in matter. Dionysius himself, who may be classed as one of the latest authors of this period, is of exceptional importance and interest as a critic, and is in general clear and unaffected in manner.

Of the next, or Roman period, when Greek was becoming daily more of a merely literary language on the one hand, and on the other, in places where it was still the tongue of real life, was growing continually more barbarous and being mixed with Latin and Oriental words, many of the greatest writers have come down to us in the most important of

their works. Plutarch by his lives, Lucian by his satirical pieces, Heliodorus by his construction of romance out of the old Milesian tales, and Epictetus and M. Aurelius by their moralities, have perhaps contributed more elements to modern literature than even the great Athenian writers.

Though Christianity broke with heathen culture in the fourth century, and the study of the ancient writers gradually ceased, Greek continued to be used for contemporary annals till late in the fifteenth century, when it again passed over from Constantinople to Italy, and, in becoming scholarship, began a new life which may yet be as important as the old.

Aristotle in the third book of his *Art of Rhetoric* gives the earliest and also the best account of Greek prose style that is to be found in any extant ancient writer. Clearness, he says, is the principal virtue of expression, and after clearness, grace. The first condition for both is that the Greek should be that of Athens and not that of Soli (Solecistic), that is to say, that the conjunctions should be used correctly, that the expressions should be idiomatic, and the words not barbarous, that the propositions should not be ambiguous, that the distinctions made by Protagoras between masculine, feminine, and neuter, should be observed, and that there should be due concords in the use of the three numbers, plural, dual, and singular. It is in the next place requisite, both for clearness and grace, that the words should be appropriate to the subject, neither too fine nor vulgar, and should be not new nor capriciously compounded, but such as, being in sufficiently common use, convey a ready and distinct impression. It is further requisite for grace that the language should be in harmony with the feeling which the subject suggests, whether anger, horror, admiration, or compassion, and with the character of the personage, according as he is old or young, man or woman, Laconian or Thessalian. Epithets and metaphors must be appropriate and suggestive of beautiful and not too common associations, for instance, rosy-fingered Dawn, and not purple-fingered, still less red-fingered. They must also be used moderately, as flavouring, and not as meat. In the order of words there must be rhythm, but not metre, and some rhythms are to be avoided. The heroic foot is too lofty for prose, the iambus too common, the

trochee too roystering. The pæan of Thrasymachus* is the best, and least suggestive of verse. The construction of the sentence may be either continuous or periodic. The former is that which flows on without any tendency to close except for lack of matter, and was used by Herodotus and all early writers, but by few now. The periodic structure is that in which from the very beginning of the sentence there is involved a necessary tendency to limitation and a close, and which within a moderate length gives an impression of a well-compounded whole, and not of an endless succession of parts. It must neither be too long, nor docked of its natural length; for in the one case it becomes fatiguing, and in the other the reader is brought up abruptly and feels a kind of disappointment. It is made more expressive and more pleasing by antithetical arrangement of its clauses, so that one may correspond with another in parallelism of thought or construction, of commencement and termination. It must be so arranged as to be easy to read and easy to recite, naturally dividing itself by its pauses and order according to the sense, and not, like the poem of Heracleitus, leaving the mind and voice in doubt whether the adverb belongs to this clause or to that. Lastly, the whole is to be vivified by the use of such metaphors as, representing the play of action and life and not mere images of objects at rest, will make the subject live before the eye, and make language what it ought to be, the true mimic of thoughts and things. But these arts must be differently used according as the composition is for private reading or for oral delivery. Both kinds must be learned; for ignorance of the one is ignorance of Greek, and ignorance of the other is to be compelled to sit in silence when there is need of speech†.

R. S. W.

* As — 0 0 0 at the beginning of a sentence, or 0 0 0 — at the end. Rhet. III. 8.

† The statements of Aristotle are collected from various parts of the third book of the Rhetoric. Those of Dionysius are to be found in the work "*περὶ συνθέσεως ὑπομάτων*," particularly cc. 21-24, and the Judgments on the orators and historians, and the treatise on the oratorical genius of Demosthenes.

NOTES.

THE IONIAN AGE.

I.

Spartan Rhetra.

THIS *ρήτρα* or ordinance of Lycurgus is said to have been delivered to him as an oracle from Delphi (Plutarch, *Lycurgus* 6): it is expressed throughout in the infinitive (for the imperative) mood. Translate: 'Build a temple to Syllenian Zeus and Syllenian Athene: divide the people into tribes and clans: make a senate of thirty including the two kings: hold assemblies from month to month between (the brook) Babyca and (the bridge) Cnacion: so introduce measures, and put them to the vote.'

[*Συλλαίου, Συλλανίας*] The meaning is unknown: Müller (Dorians) reads '*Ἑλλανίου, Ἑλλανίας*.—'*Ἀθηνᾶς*: we should expect '*Ἀθᾶνας*'; in this and others of the earlier extracts the dialect has become partially modernised in transmission by later authors. The text is printed as it is found, without any attempt at dialectical restoration.

[*φυλᾶς, ὠβάς*]=cognate accusatives. '*Ὀβα* comprehends houses (*γῑνή gentes*), which were either really founded on descent from the same stock, or had united themselves in ancient times for civil and religious purposes, and afterwards continued to exist as political bodies under certain regulations.' (Müller.)

[*ἀρχαγέταις*] *ἀρχαγέται* δὲ οἱ βασιλεῖς λέγονται, Plutarch, l. c.

[*ὥρας* genitive ἐξ ὥρας] 'One month after another,' i. e. monthly.

[*ἀπελλάζειν*] τὸ δὲ ἀπελλάζειν, ἐκκλησιάζειν, Plutarch, l. c. The place of meeting between Babyca and Cnacion was afterwards called Oemus: τὴν δὲ Β-βύκαν καὶ τὸν Κνακίωνα νῦν Οἰνοῦντα προσαγορεύουσιν Ἀριστοτέλης δὲ τὴν μὲν Κνακίωνα ποταμὸν τὴν δὲ Βαβύκαν γέφυραν, Plutarch, l. c.

[*ἀσφείρειν*] To introduce measures for discussion: ἀφίστασθαι, to put the question to the vote: cp. ἀφαστήρ, the officer who took the votes of the council of Cnidos. This introduction of measures for discussion and the voting upon them refer to the meetings of the senate of thirty. The next words are corrupt, but the general sense is, that the final decision is to rest

with the people. Müller conjectures δάμψ δὲ κυρίαν ἤμεν καὶ κράτος: possibly the true reading may be δάμψ παραγορίαν ἤμεν καὶ κράτος, 'let the people have a full assembly and right of decision.' Compare the paraphrase of the ῥήτρα in the Eunomia of Tyrtaeus:

ἀρχεῖν μὲν βουλῆς θεοτιμῶντας βασιλῆας

* * * * *

πρεσβυγενεῖς δὲ γέροντας ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας

εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπομειβομένους.

δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι.

II.

Pherecydes of Syros.

i. γῆ—γέρας] For examples of similar punning and attempts at derivation, cp. Ζηνὸς οὐνομα infra Heracleitus 7; ἔψυ—φύτιον infra Hecataeus 2, 4; Οἰνεὺς—κληθεὶς ἀπὸ τῶν ἀμπέλων, *ibid.*

ii. 'Zeus makes a garment great and beautiful, and in it figures Earth and Ocean and Ocean's house, [with a feathery oak moreover he figures his garment.]' The words καὶ—τὸ φάρος seem to belong to the fragment, but the sense is uncertain. Ἐπὶ is perhaps adverbial, as ἐπὶ δέ in Hdt. 7. 75 ἐπὶ δὲ χειρὸς περιβεβλημένοι ποικίλας.

V.

Hecataeus.

ii. ἐπὶ βασιλείᾳ] 'To gain a sovereignty:' libri, ἐπὶ βασιλέα.

VI.

Heracleitus.

i. The first sentence in this passage is cited as an instance of the obscurity of Heracleitus (hence called ὁ σκοτεινός) by Aristotle, *Rhet.* 3. 5, who says it is doubtful whether the stop ought to be put before or after αἰεὶ: ἄδηλον γὰρ τὸ αἰεὶ πρὸς ὁποτέρῳ διαστήξαι. It seems best to take αἰεὶ with ἀξύνετοι γίνονται. Translate: 'Though the true way be this, men are ever dull to perceive it both before they have heard of it, and when they hear of it for the first time. For whereas all things come into being after this law, men are like unto novices when they assay such words and facts as I tell of, analyzing the nature of this law and explaining its being; while the rest of mankind (i. e. those who have never heard of this λόγος) are as unaware

of what they do awake, as they are forgetful of what they do in sleep.' With *ὁκόσα εὐδοντες* repeat *ποιέουσι* from the preceding sentence.

ii. 'Hearing without understanding, they are like unto deaf men: the proverb testifies against them that they are absent though present.' *ἐοίκασι*, sc. *οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι*, mentioned in the preceding passage. *μαρτυρεῖ αὐτοῖς*, *dativus commodi*, 'bears witness to;' or, 'against them,' i. e. is true of them.

παρόντας ἀπειναι] Cp. Ar. Eq. 1119

ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ.

iv. An obscure oracle quoted by Heraclitus: 'Unless ye should hope for the hopeless, ye shall not discover it, (namely, the mystery of the universe), being undiscoverable and obscure.'

vi. *φασγῖ*, etc.] 'Spans a thousand years with her voice by the help of the god (Apollo).' *ἐξικνεῖται*, literally, 'reaches,' that is, her prophecies extend to events a thousand years distant. *ἐτῶν*, the genitive of the object or aim; cp. Eur. El. 612

τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικόμμεθα;

vii. 'The one wise thing alone can and cannot be called by the name of Ζεύς:' τὸ σοφόν is the λόγος or universal reason and process mentioned above in i. and Ζηνὸς ὄνομα one of the titles by which Heraclitus describes it. The Greeks derived the word Ζῆν from the verb 'to live,' ἀπὸ τοῦ ζῆν: so far as the universal process of becoming was a change from death to life, Ζηνὸς ὄνομα was applicable to it (*ἐθέλει λέγεσθαι*), so far as it was a change from life to death, inapplicable (*οὐκ ἐθέλει*).

ix. 'We must insist on speaking according to the common reason of all as strongly as a city insists on its law, and far more strongly: inasmuch as all human laws are nurtured by one divine law (namely, this universal reason), which rules as widely as it listeth, and suffices for all and has yet to spare.'

x. *ἕτερα γὰρ ἐπιπρέει ὕδατα*] And consequently the river, though apparently the same, is really different, the actual water having changed.

xi. 'The sun shall not overstep his bounds, else the Erinyes, helpers of Justice, will find him out.'

xii. 'The universe, ever the same, not one of all the gods or men hath created: but it ever was and shall be, an everliving fire, kindled by measure and quenched by measure?' i. e. dying out and renewed again in a fixed and constant proportion.

xiv. 'The universe is a harmony of opposites, like that of the lyre and the bow' (which are made up of opposite bends); *παλίντονος ἁρμονίη κόσμου*, refers to the opposite processes of destruction and generation perpetually taking place in the universe.

xvi. In Lucian. Vit. Auct. 14. Heraclitus is made to say, *ἀλλὰ πως ἐς πενέωνα πάντα συναιδέονται καὶ ἔστι τῶντὸ τέρεϊς ἀτερψίη γιῶσις ἀγνωσίη μέγα μικρόν, ἄνω κάτω περιχωρέοντα καὶ ἀμειβόμενα ἐν τῇ τοῦ αἰῶνος παιδίῳ*. Time, as the bringer of perpetual change, plays with the fleeting phenomena as a boy plays with draughts, and in this sense is said to be ruler and lord of all (*παιδὺς ἡ βασιλητῇ*).

xvii. 'All things are exchanged with fire and fire with them all, as goods with gold and gold with goods.'

xviii. 'And men pray unto these images, just as though a man should discourse to walls, knowing neither gods nor heroes who they are.'

ἀγάλμασι] Sc. θεῶν καὶ ἡρώων.—γινώσκων, we should expect γινώσκοντες; but the subject of both εὔχονται and λεσχηνείοιτο is the same, though expressed in different numbers, and the participle, though agreeing with τις, really refers to the nominative of εὔχονται.

xix. 'Gods are mortal, and men are immortal, living their death, and dying unto their life.' Both ζῶντες and θνήσκοντες agree with ἄνθρωποι, and ἐκείνων in both clauses refers to θεοί. The sense perhaps is, Gods change and become men; (in this sense gods are mortals): men on dying become gods; (in this sense men are immortals).

xxi. 'A man's disposition is a god unto him,' i. e. rules him as a god.

xxii. 'A dry soul is the wisest and best.' That is, the more the soul is freed from the mists with which the body encumbers it, by partaking in the universal fire which is also the universal reason, the wiser it is: and, on the contrary, Heracleitus tells us that the more the soul is withdrawn and cut off from this fire (as, for instance, is the case in sleep), the duller it becomes.

xxiv. 'A man is called foolish by a god, as a child is by a man,' cp. 15 supra. ἤκουσε, frequentative aorist.

xxvi. θειοτατόν] Cp. Juv. Sat. 11. 27

E coelo descendit γυνῶθι σεαυτόν.

VII.

Charon.

i. 6. φυλίπτεσθαι δέ] Sc. ἔλεγεν. 'Bade him beware of:': a zeugma, ἔλεγεν in the former sentence meaning simply said.

IX.

Herodotus.

i. 4. ἐξάψαντες—τείχος] This was in order to establish a visible connection between the temple of the goddess and the city which was to be placed under her protection.

22. νησιωτας δέ—θαλάσση] The regular construction would be νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὔχεσθαι ἄλλο ἢ—λαβεῖν Λυδοὺς ἐν θαλάσση; but this is interrupted by the intervening words ἐπεὶ—νέας. The verb of praying is now repeated by a different word (ὑπαῖσθαι for εὔχεσθαι) which, instead of

being placed in the infinitive, appears as a participle agreeing with the nominative to ἐπιθεῖντο. Translate: 'And what else think you the islanders have been praying for ever since they heard you were going to build ships against them, what, but praying that they might catch the Lydians on the sea?'

32. Χαλυβες] This tribe lay beyond the Halys; but the names here given must not be taken strictly as forming a list of the nations within the Halys, but simply of those subject to Croesus.

38. ἀπεδήμησέ ἑτα δέαα] The interview of Solon with Croesus, as here described, could not have taken place within these ten years: the date of Solon's legislation is B. C. 594, and Croesus did not begin to reign till B. C. 560.

40. τῶν ἐθετο] A legislator may be described either as himself enacting laws, (θέσθαι νόμους, cp. τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον infra Thuc. 2. 35), or as getting them enacted by the people (θέσθαι νόμους). The people, as passing laws for itself, is also said θέσθαι νόμους, according to another common use of the middle voice.

49. ὥς οἱ κατὰ καιρὸν ἦν] 'At his leisure,' 'as suited his convenience.'

55. τῷ ἰόντι χρησάμενος] 'Speaking the truth.'

58. 60. τοῦτο μὲν τοῦτο δέ] In the first place—in the next place. Cp. Soph. Oed. Rex 60; τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἰὼν—τοῦτ' ἄλλο κ. τ. λ.

60. τοῦ βίου εὖ ἔμμεντι] 'Prosperous in life,' or, 'abounding in substance.' τοῦ βίου is the genitive of relation, and probably depends on the adverb εὖ. Cp. μετρίως ἔχοντες βίον infra 111. ὥς ἐκατέρων τις εἰσβολὴς ἢ μνήμης ἔχου infra Thuc. 1. 23. In δυνάμεις ἤκεις μεγάλῃς Hdt. 7. 157, μεγαλῶς should perhaps be read.

ὥς τὰ παρ' ἡμῶν] The standard of wealth was, of course, lower in Attica than among the 'Ἀνδοὶ ποδαβροί.'

64. δημοσίῃ θάψαν αὐτοῦ τῆ περ ἔπεσε] The very highest honour that could be paid to the dead: cp. infra Thuc. 2. 11 καὶ αἰὲν αὐτῷ (τῷ δημοσίῳ) σῆματι θάπτουσι τοῖς ἐκ τῶν πολέμων, πλὴν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι ἐκείνων οὐ διαπρεπὴ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν.

65. τὰ κατὰ τὸν Τέλλον] The accusative after εἶπας.

προετρέψατο] 'Led him on to further questioning.'

71. ὀρήτης τῇ Ἠρῇ] 'A feast to Here:' the dative depends on ὀρήτης, cp. infra 3. 48 βουλεύματα ἐπὶ δυσμενείας ἀνδρας, and ἐς τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας ἐπίδειξιν infra Thuc. 5. 39.

73. ἐκκληνύμενοι τῇ ὥρῃ] 'Being prevented by the lateness of the hour,' sc. from fetching the oxen.

80. οἷαν τέκων ἐκύρησε] Is *exegetical* of ἐμακάριζον, and expresses the words used by the Argives in their congratulations, cp. Soph. El. 750, 751

ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,

οἱ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά.

82. Κλέοβι] Ionic dative: so ἀχάρι infra 208, φρονήσι infra Democritus 2.

89. ἡ οἱ ἡμετέρῃ, etc.] 'Have you so made thought of my prosperity, that you have not ranked me even with private men?'

i. 90. ἐς τὸ μηδέν] For this phrase, cp. Soph. Aj. 1275 ἤδη τὸ μηδέν ὄντας: Electra 1166 δέξαι με—τὴν μηδέν ἐς τὸ μηδέν.

ὥστε οὐδὲ—ἐποίησας] Refers to a particular instance, namely, to the story just told by Solon. ὥστε with the infinitive expresses a more *abstract and general* result. In negative sentences ὥστε with the indicative takes οὐ; with the infinitive, as a general rule, μή.

92. τὸ θεῖον, etc.] 'That Providence is altogether jealous and prone to disturb man's prosperity.' The φθόνος θεῶν is again referred to in the speech of Nicias infra Thuc. 6. 171 εἴ τῳ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν. πᾶν is probably adverbial, as infra 105 πᾶν ἐστὶ ἄνθρωπος συμφορῇ.

99. ἵνα δὴ αἱ ὥραι, etc.] 'That the seasons as they come round may correspond aright.'

108. τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος] 'Than he that has sufficient for each day.'

117. εὖπαις, εὐειδής] εὐπαιδία and κάλλος are often mentioned as essentials of complete happiness to a Greek. Cp. Arist. Eth. Nic. 1. 8 ἐνίων δὲ τητῶμενοι βυπαίνουσι τὸ μακρόριον, οἷον εὐγενείας εὐτεκνίας καλλους· οὐ πάνυ γὰρ εὐδαιμονικὸς ὁ τὴν ιδέαυ παναίσχης ἢ δυσγενῆς ἢ μονώτης καὶ ἄτεκνος. Eur. Suppl. 490

τέρπεται δ' εὐπαιδία (speaking of Peace) χαίρει δὲ πλούτῳ.

120. ἐπισχέειν, καλέειν] Infinitive for imperative.

126. παρ' ἐμοί] 'In my opinion:' cp. Soph. Trach. 589

δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.

So with ἐν, Soph. Oed. Col. 1214

ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.

127. δίκαιός ἐστι φέρεσθαι] 'Is entitled to gain.' Cp. Ar. Nub. 1434

δίκαιός ἐμ' ἐγὼ κολάζειν.

128. ὑποδέξας] Cp. Virg. Aen. 6. 870

Ostendent terris hunc tanquam fata neque ultra,

Esse sinent.

133. ὡς εἰκάσαι] Cp. infra Thuc. 1. 8 ὡς παλαιὰ εἶναι. The infinitive may be thus used in parenthesis either alone or with ὡς, ὅτι, ὅσον, ὅσα, ὥστε, (cp. ὥστε γε τῷ πόδι τεκμήρασθαι infra Plato 4. 39), and either without any subject expressed, or with the subject occurring in the dative (συνελόντι δὲ εἰπεῖν infra Aurelius 1. 4), or as accusative before the infinitive, συλλαβόντα εἰπεῖν infra 3. 62.

160. ἐν ἡμετέρῳ] So in Hdt. 7. 8. We should expect ἡμετέρῳ. The phrase seems to have arisen by false analogy from the genitive of the personal pronoun or substantive in expressions like ἐν ἡμῶν, ἐν Κροίσου, ἐν Ἀδου, etc. Cp. ἐν ἑαυτοῦ ὄντα infra Arrian 1. 32.

163. σὺς χρῆμα μέγα] 'A great monster of a boar.' Cp. διαλέκτου ποικίλον χρῆμα infra Dionysius 4. 21.

164. ἔργα] 'Their field produce,' cp. the Homeric ἔργ' ἀνθρώπων, ἀνδρῶν πίονα ἔργα, and Virg. Georg. 1. 325

Sata laeta boumque labores.

189. παριδῶν μοι, etc.] 'Having seen no cowardice in me:' the dative of reference: cp. Ar. Aves 454

Χρηστὸν ἐξείπας ὅτι μοι παροράς.

191. πρὸς τὴν ὄψιν ταύτην] 'In face of,' or, 'in reference to this vision.'

192. τὰ παραλαμβάνοντα] 'The matter I am taking in hand.'

209. ἐπεδείξάμενος ἔχω] 'Have entertained you:' the aorist participle with ἔχω is equivalent to our perfect. The same construction occurs more rarely with the perfect participle, e. g. in Soph. Oed. Rex 701 οἶά μοι βεβούλευκας ἔχει: so in Soph. Phil. 660 εἶχον ἐμβεβληκότες is equivalent to the pluperfect.

234. 235. ἐκάλεε μὲν—ἐκάλεε δέ] For this rhetorical repetition of the word with μὲν and δέ, which is common in Herodotus and Sophocles, cp. τοῦτο μὲν—τοῦτο δέ supra 58: φονεὺς μὲν—φονεὺς δέ infra 251: ὁμοῦ μὲν—ὁμοῦ δέ Soph. Oed. Rex 4. 5: φθίνουσα μὲν—φθίνουσα δέ ibid. 25, 26: ἐπαξίως γὰρ φοῖβος ἀξίως δέ σύ ibid. 133.

ii. 8. ὥς—ἐκέλευσε] ὥς is here equivalent to ὥστε, as in ὥς—ἐπιφροῦταιν, and ὥς—ἀτιμότερον εἶναι infra Theopompus 1. 20 and 28: ἢ ὥς ἐλπίσαι infra Pausanias 34.

iii. 4. ἐλέχθησαν ἄν] 'Spoken they were.' Cp. Hdt. 4. 5 ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, λέγουσι δ' ὦν.

12. ἀρχῇθεν ἐμψέεται] 'Is originally innate in man;' whereas ὕβρις always comes with prosperity. Cp. Soph. Oed. Rex 872

ὕβρις φυτεύει τύραννον,

ὕβρις εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάτην.

Thus monarchy begets ὕβρις, and ὕβρις begets the tyrant.

15. τὸ δ' ἐπεναντίον] 'The tyrant is the reverse of this towards his fellow-citizens,' i. e. he is jealous of them.

24. πάλω μὲν ἀρχὰς ἀρχεῖ] When the magistrates are elected by lot, every citizen has a turn or chance of office; this was regarded by the Greeks as a true characteristic of democracy. Cp. Plato Leg. 3. 692 τῆς κληρωτῆς δυνάμεως (speaking of democracy), and Ar. Eq. 41

κναμοτρῶς ἀκράχολος δῆμος πικνίτης.

43. ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα] 'Referring to the multitude,' or, 'to democracy.'

53. ἀπέβη ἐς μοναρχίην] Sc. τὰ πράγματα.

55. ἀδύνατα μὴ οἶ, etc.] 'It is impossible that evil should not arise.' μὴ οὐ because of the negative contained in ἀδύνατα: cp. οὐδὲν ἐπιλύεται τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν infra Plato 2. 24.

65. τὸ τοιοῦτο περιστέλλειν] 'Should maintain such principle,' or 'form of government,' i. e. adopt the rule of one man.

66. οὐ γὰρ ἀμεινον] 'It is not (so) well.' Cp. κρεῖττον εἶναι γενέσθαι. 'It is well to have been born,' infra Lysias 2. 16; οὐδὲν καινότερον infra Plato 3. 4.

vi. 11. περιήκεν τὰ πρῶτα] 'Compassed the highest fortune.' Cp. Hdt. 7. 16 τα σέ καὶ ἀμφοτέρω περιήκοντα ἀνθρώπων κακῶν σφάλλουσιν ὁμιλίου.

19. ἐπακύνωνος ἢ Ἰωνίη] Because always open to foreign attack; being conquered first by the Lydians, and next by the Persians.

vi. 20. χρήματα οὐδαμὰ τοὺς αὐτοὺς, etc.] i. e. property was always changing hands owing to the vicissitudes of the times.

31. οὐτε με περιφέρει] 'Nor does it strike me (literally, 'bring me round') that I know any of these things.' περιφέρει impersonal; we find the nom. μνήμη expressed in Plat. Lach. 180 E περιφέρει τίς με καὶ μνήμη.

33. ὁρθῶς ἀποδοῦναι] Understand βούλομαι from the preceding sentence.

35. ἀναβάλλομαι κυρώσειν, etc.] 'These things I defer settling till four months hence.' The future infinitive is here used after ἀναβάλλομαι as often after μέλλω, διανοέομαι, and other verbs implying future action.

vii. 18. παρὰ τὴν ζῴην] 'In the course of life:' so παρὰ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα infra Dem. 6. 4, and παρὰ τὸν βίον infra Lucian 5. 102.

viii. 60. φεύγεσκον δῆθεν] 'Made as though they would flee.'

61. καταλαμβάνουμένοι] 'When on the point of being overtaken.'

ἐπέστρεφον ἄν] For the frequentative use of ἄν with the imperfect and aorist, cp. infra Thuc. 6. 77 ἀνεθάρσησάν τε ἄν καὶ—ἐτρέποντο.

71. κατὰ τάξιν τε καὶ κατὰ ἔθνη] 'By divisions and tribes,' i. e. every man was drawn up in the brigade or quota furnished by his own tribe.

83. πρώτην, etc.] 'The first Locrian city as you come from the Malians.'

84. Μελάμπυγόν τε λίθον, etc.] This stone and the mythical Cercopes were connected with the legend of Hercules Melampygos. 'The Cercopians in the legend of Hercules are humorous thieves who alternately amuse and annoy him.' (Rawlinson's Herodotus.)

88. ἡώς τε διέφαινε καὶ ἐγένοντο] 'Day was dawning when they arrived.' For this use of τε—τε or τε—καὶ to denote two events as simultaneous, cp. infra 97 ἀνά τε ἔδραμον οἱ Φωκῆες—καὶ αὐτίκα οἱ Βάρβαροι παρήσαν, and Virg. Aen. 3. 8, 9

Vix prima inceperat aestas

Et pater Anchises dare fatis vela jubebat.

105. ἐπιστάμενοι ὥς ἐπὶ σφέας ὠρμήθησαν ἀρχήν] 'Believing that the Persians had originally set forth against *them*,' i. e. that *they* were the original object of the Persian attack: the truth being that the Persians had not expected to encounter any enemy at this point, and were astonished (ἐν θαύματι ἐγένοντο) to find the Phocians. ἐπιστάμενοι 'imagining:' so ἠπιστέατο in the same sense infra 9. 65.

145. παραχρῶμενοι] Sc. τοῖς σώμασι (the full phrase appears in Polybius) 'throwing themselves away,' 'fighting desperately.' For ἀτέοντες, cp. Hom. Il. 20. 332, 333

Αἰνεία τίς σ' ὦδε θεῶν ἀτέοντα κέλευσεν

ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

184. αὐτοῦ ταύτῃ τῇ περ ἔπεσον] See on δημοσίῃ ἔθαψαν supra 1. 64.

ix. 2. ἡώς τε, etc.] 'When the day began to dawn they held an assembly of the troops that were to fight on deck (τῶν ἐπιβατέων), and first of all spoke Themistocles, saying that it was well with them on every side; and his speech was, a comparison on all points of the better course of action with the worse: and having exhorted them in all the chances incidental to man's nature and condition to choose the best in their power, he wound up his

stretch and bade them embark in the ships.' For *ἦώς τε—καί* see on 8. 88 supra.

3. αἱ ποιητόμενοι—προηγόρευε] The nominative is changed from the collective number to the singular expressing one of that number, the transition being marked by *δή*. Cp. *διδόντας ἑαυτοῖς λόγον—γινῶναι τὸν θαμoῖν* infra Plutarch 6. 15-17.

8. ἡ κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀπεδήμησε] Cp. Hdt. 8. 64 ἐπὶ δὲ Αἴακον καὶ τοὺς ἄλλους Αἰακίδας νῆα ἀπέστελλον εἰς Αἴγιον. The ship had been sent 'to fetch the Aeacidae' (κατὰ τοὺς Αἰακίδας), i. e. to obtain their invisible presence and help in the battle about to be fought at sea.

37. καὶ ἐγένοντο ταύτην τὴν ἡμέραν] Explains and limits ἦσαν, as ἡ πρὸς Εὐβοίῃ explains and limits αὐτοὶ ἑωντῶν. Cp. Dem. de Fals. Leg. ἀπόλωλε καὶ γέγονεν ὁσθιῆς, and συλήσας καὶ διασύρας infra Demosth. 8. 37.

46. πρὸς τῶν πολεμίων] 'In the enemies' quarter.'

48. φέρουσα] Intrans. 'bearing on.'

65. ἠπιστάτο] See on ἐπιστάμενοι supra 8. 105.

X.

Hanno.

The periplus of Hanno is supposed to be an early translation from a Carthaginian original.

THE ATTIC AGE.

XII.

Ion of Chios.

4. The word ἐρυθρός has perhaps dropped out after παῖς. Or ἐρυθρίῳ may be the true reading.

24. ποιήσειε] Supply ἂν from χεῖρον ἂν ἦν in the preceding sentence.

XIII.

Antiphon.

2. νῦν δὲ πιστείων, etc.] The construction, which is interrupted by the clauses ἐν γὰρ τῷ τοιούτῳ—ἀσεβημάτων, is continued further on by the words ἐγὰρ δέ, etc., δέ marking the resumption of the sentence.

2. οὐ πλέονος οὐδέν, etc.] Than which nothing is more valuable for a man to have as his advocate. πλέονος with ἄξιον.

6. τοῦτο αὐτό] Sc. τὸ ξυνειδέναι ἑαυτῷ.

12. τοῦτο μὲν γὰρ—τῶν ἀληθῶν] The meaning is this: the defendant complains that his prosecutors are trying him for his life for murder under a nominal γραφή πανουργίας, and consequently without the proper formalities of a φόνου δίκη. He therefore demands an acquittal on the γραφή, pointing out that he may again be tried in the proper form for murder without much delay, and that whereas under the present form of trial the dicasts' functions are confined to the matter of law (γνωρισταὶ τῆς δίκης), in a regular trial they will have competence to test the facts of sworn witnesses (κριταὶ τῶν ἀληθῶν), and weigh the evidence (δικασταὶ τῶν μαρτύρων).

16. οὐ τοι τῶν ἐπειγομένων] 'The circumstances demand not haste (literally, 'men hastening'), but good consideration.'

19. ἀραῖς τῶν] Is corrupt: perhaps ῥᾶστον is the true reading.

XIV.

Democritus.

i. There is a difficulty in the optatives ἐπαυρισκοίμεθα and εἴημεν without ἂν: perhaps ἂν occurred in the sentence preceding this fragment; or the words are in *oratio obliqua*; thus the sense would be, (Democritus said that) 'from the same things whence good results to us, we derived evil; but from the evil we could escape.'

ii. βαῖα] Neuter plural accusative: 'Fortune wars but little against prudence, and generally through life an understanding soul guides us aright to clearness of judgment.'

iii. 'Fortune is large in gifts but unstable: but nature is self-sufficing; therefore with her humbler but sure results she excels the grander promises of hope;' i. e. man, by the use of his natural powers, can secure results more enduring, though less dazzling, than any gifts of fortune that hope can suggest.

xv. τοῖς πάθεσιν] Dativus commodi: 'being effuse and prodigal towards the passions.'

xxv. κίνδυνος δέ, etc.] 'Outspokenness is proper to freedom: the risk is to discern the season when to use it.'

xxxvi. τοῖσι γὰρ πειθομένοισι] 'For to those who obey it, it does but shew forth their own virtue:' i. e. law does not make men virtuous, it is merely the outward expression of the virtue of a community.

XV.

Andocides.

6. οἷόν ἐστι ξένον εἶναι] From B. C. 415 to 400 Andocides was almost continuously in exile.

12. ὅπου ἂν ἐν καιρῷ τι ὑμῶν γίνηται] 'Wherever it may be at all serviceable to you.' Cp. Eur. Iph. 1199 ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδε: infra Plato 2. 46 ἐν καιρῷ τινι: ibid. 3. 3 ἐν χάριτι ποιοῦμεν.

15. οὐκ ἔνειδος—οἰκία οὐσα] 'It is no reproach to you that the house of Andocides and Leogoras should exist:' the family is aptly described by the two names which the chief members of it would alternately bear, according to the Athenian custom of naming the child after the grandfather, not the father. Cp. Ar. Av. 282, 283 ὥσπερ εἰ λέγοις

Ἰππονίκος Καλλίου κίξ Ἰππονίκου Καλλίας.

22. οὐδὲν πώποτε ᾤφλον] 'Were never condemned' (in passing the εὖθυναί), 'never incurred a fine.'

24. κοινοτάτη τῷ δεομένῳ] 'Most open,' or, 'bountiful to him that needed.' Cp. τὴν πόλιν κοινὴν παρέχουмен infra Thuc. 2. 76.

25. ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν] 'The men of my family.'

29. ἀναβιβάσσομαι] 'Shall I bring up to the bar?' It was not unusual in Athenian trials for the defendant to summon to the bar his wife, children, or friends, as witnesses to character (see infra 46 συμβουλευέιν ὑμῶν & γινώσκουσι περὶ ἐμοῦ), or in order to excite the compassion of the jury, cp. infra Demosth. 8. 2 τὰ παιδιά ἴσως παράξει καὶ ἀναβιβᾶται.

35. μὴ βούλεσθε—τούτους δὲ ἀπόλλυτε] i. e. Do not, while you make citizens of Thessalians and Andrians, destroy these men. The clauses βούλεσθε—ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν and τοῖς δὲ ὄντας—ἀπόλλυτε together form the whole sentence modified by μὴ: the connection is usually more distinctly marked by the opposition of μέν and δέ. Cp. infra Thuc. 3. 77 μὴ τοῖς μὲν προστεθῇ—τὸν δὲ ἀπολύσῃτε. Demosth. 9. 86 οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα οὐκ ἔγραφα δέ, etc., and εἰ Λακεδαιμονίους μὲν ἀντήρατε—νυνὶ δ' ὀκνεῖτε infra Dem. 6. 16.

37. καὶ βουλόμενοι δυνήσονται] Understand οἱ.

38. τούτους δέ] Resumes the sentence interrupted by οἱ προσήκει—δυνήσονται.

43. τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων] 'Your hopes of good from me.'

τῶν εἰς ὑμᾶς] Literally, 'my hopes towards you.' i. e. my hopes of doing good to you.

45. ἀναβάντας] Cp. ἀναβιβάσσομαι supra. In the next sentence Andocides calls up Anytus and his other friends as witnesses to character.

XVI.

Thucydides.

i. 2. ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων—ἀποχρώντως]. The general sense is this: My account will be found in the main correct, being founded on indications (τεκμήρια), which are a safer guide than the fables of poets and λογογράφοι, and which are the only means of investigating events which are now incapable of any absolute historical test (ἀνεξέλεγκτα).

ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων depends on νομίζων. τοιαῦτα is the predicate, agreeing with τὰ παλαιά to be supplied from the previous chapter in Thucydides. Translate: 'Yet one will not be far wrong who, from the proofs I have stated, infers the early state of Greece to have been on the whole such as I have described' ὅμως, i. e. although any particular proof may be untrustworthy, see Thuc. I. 20 τὰ μὲν οὖν παλαιὰ τοιαῦτα εἶρον χαλεπὰ ὄντα παντὶ ἐξῆς τεκμηρίῳ πιστεύσαι.

i. 4. ἐπὶ τὸ μεῖζον κοσμοῦντες] Cp. Thuc. I. 10 εἰκὸς ἐπὶ τὸ μεῖζον μὲν ποιητὴν ὄντα κοσμήσαι. Livy 21. 32 Fama, quā incerta in majus vero ferri solent.

5. λογογράφοι] Prose writers, chroniclers, such as Hecataeus: in the same sense Hdt. 2. 143 Ἐκαταῖφ τῷ λογοπόϊφ: the professional speech writers, such as Lysias and Isaeus, were also popularly called λογογράφοι.

6. προσαγωγύτερον ἢ ἀληθέστερον] The double comparative; so Thuc. 3. 42 ἀξυνετώτερος ἢ ἀδικώτερος.

ὄντα ἀνεξέλεγκτα] Incapable of being tested: that is, no positive evidence can be brought to prove or disprove them. This refers to τὰ παλαιά generally and not merely to the accounts of the poets and λογογράφοι.

7. ἀπίστως—ἐκνευικηκότα] 'Having passed into,' literally, 'won their way to fable and discredit.' ἀπίστως, *proleptic*, literally, 'in such a manner as to lose all credit;' cp. παραπέμπουσιν ἀπόνως infra Aelian 27.

8. ὡς παλαιὰ εἶναι] 'Considering their antiquity.' See on ὡς εἰκάσαι supra Hdt. I. 133.

13. ἐν αὐτῷ] i. e. τῷ πολεμείν.

14. τὴν ἀκριβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων] i. e. the exact words spoken.

16. ὡς δ' ἂν ἐδόκουν—οὕτως εἴρηται] 'Keeping as closely as possible to the general sense (συμπάσης γνώμης) of what was actually said, I have clothed it in the words I thought the several speakers would most likely (μάλιστα) have used in saying their say (τὰ δέοντα) upon the subject in hand.' ἂν goes with εἰπεῖν: τὰ δέοντα, what was necessary for them to say, what they had to say, the *manner* (i. e. the words) in which they said it being here expressed by ὡς—οὕτως.

20. οὐδ' ὡς ἐμοὶ ἐδόκει] 'Nor according to any notions of my own.'

ἀλλὰ—ἐπεξελθών] The construction is ἠξίωσα γράφειν οἷς παρῆν καὶ (ἠξίωσα γράφειν) ἐπεξελθών, ἐπεξελθών being thus equivalent in construction to ἃ ἐπεξῆλθον. καὶ παρὰ τῶν ἄλλων—ἐπεξελθών is a *praegnans locutio* almost equivalent to παρὰ τῶν ἄλλων μαθὼν τε καὶ ἐπεξελθών. 'Having scrupulously sifted, to the best of my power, each point of information that I received from others.' ἐπεξέρχομαι, 'to go over,' 'discuss,' 'examine:' not simply, 'to inquire.'

οἷς τε αὐτὸς παρῆν]—ἱστρατήγει γὰρ καὶ αὐτὸς (Thucydides) ἔως τῆς τετάρτης ἱστορίας, Scholiast.

23. ὡς ἐκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι] 'According to the goodwill men have towards either side, or their varying remembrance of events.' ἐκατέρων depends on εὐνοίας, cp. Thuc. 7. 57 Ἀθηναίων εὐνοία: 'good-will towards them.'

24. τὸ μὴ μυθεῖσθαι αὐτῶν] 'Absence of fable in my history.'

25. ὅσοι δὲ ἔξει] The construction is, ἀρκούντως ἔξει (τούτους) ἀφέλιμα κρίνειν αὐτὰ ὅσοι βουλήσονται, etc. 'I shall be content if it is deemed useful by those who shall wish to gain a clear view of the past and of the future, which, according to the course of human affairs (κατὰ τὸ ἀνθρώπειον, is sure to resemble the past.'

27. ἀρκούντως ἔξει] Cp. Aesch. Choeph. 892

τῷ δὲ δ' ἀρκούντως ἔχει,

and Eur. Hec. 318

πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι.

28. ἀγώνισμα, etc.] 'A prize-task to be listened to for the moment.'

ii. 4. ἐπιφέρει] The regular word to describe offerings to the dead. Cp. Thuc. 3. 58 πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες.

11. προαστείου] Namely, the outer Ceramicus.

19. ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε] When the time came: literally, 'when the season came upon him.' (Arnold.)

23. ὡς καλὸν—ἀγυρεύεσθαι αὐτόν] With καλόν understand, not the participle ὄν, but ἔστι: the sentence is εἰσέχεται of ἐπανοῦσι: 'They praise him who added this speech to the law, saying that it is good that it should be spoken,' etc., cp. infra 123 καταμέμψιν ὡς—ἄρχεται, and Soph. Oed. Col. 1003, 4

καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεύσαι καλὸν
καὶ τὰς Ἀθήνας ὡς κατοίκηνται καλῶς:

and see on οἶων τέκνων ἐκέρησε supra Hdt. i. 80.

26. καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρί, etc.] 'And that the virtues of many should not have their credit risked (κινδυνεύεσθαι passive) upon the good or bad speaking of one man.' The construction is, καὶ μὴ πολλῶν ἀρετὰς ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ κινδυνεύεσθαι πιστευθῆναι εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι: literally, 'should not run the risk, in one man, of being believed in according to his good or bad speaking.' For ἐν ἐνὶ—κινδυνεύεσθαι compare Eur. Cycl. 654 ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν πιστευθῆναι after the passive κινδυνεύεσθαι is analogous to the infinitive after the intransitive κινδυνεύω (e. g. ἐκινδύνευσεν διαφθαῖναι, 'ran the risk of being destroyed,' Thuc. 3. 74). εἰπόντι, the dative after πιστευθῆναι.

27. χαλεπὸν γάρ, etc.] Explains χεῖρον εἰπόντι, shewing how hard it is to speak well under the circumstances. 'It is hard to speak with perfect propriety when you can scarcely establish even the impression of truthfulness;' that is, it is hard to speak correctly to an audience part of which will think the facts are exaggerated, and the other part that they are less than the truth, as explained in the following sentence. For the expression ἡ δόκησις βεβαιούται, cp. Thuc. 3. 43 τῆς οὐ βεβαίον δοκήσεως τῶν κερδῶν.

30. πρὸς ᾧ, etc.] 'Compared with what he wishes and knows.' Βούλεται, sc. δηλοῦσθαι.

31. ὁ ἀπείρος] ὁ μὴ ξυνειδώς. πλεονάζεσθαι, sc. ἂν νομίσειε.

34. τῷ δ' ἐπὶβάλλοντι αὐτῶν] 'The speaker who passes beyond them,' i. e. who describes what is beyond their powers: αὐτῶν, not necessarily

αὐτῶν (although *ἐαυτοῦ* immediately precedes), because governed by *ὑπερβάλλονται* and not directly by *ἀπιστοῦσιν*, cp. Thuc. 1. 95 *προσεῖχον τὴν γνώμην ὡς οὐ περιοφύμενοι τὰλλά τε καταστησόμενοι ἢ φαίνοιτο ἄριστα αὐτοῖς*, and infra 6. 69 *πάντα τέ σφισιν ἐνδεὰ εἶναι καὶ λύγφ αὐτοῖς οὐπω ἱκανὰ εἶρῃσθαι*.

ii. 34. *φθονοῦντες*] i. e. 'Envyng what they hear.'

36. *ὑμῶν—ἐπὶ πλείστον*] 'To meet the wish and thought of each of you as far as possible.' *βουλήσεως τε καὶ δόξης* refer back to *βούλεται τε καὶ ἐπίσταται* above.

39. *τὴν γὰρ χάραν—οἰκοῦντες*] Cp. Thuc. 1. 2 *τὴν γοῦν Ἀττικὴν—ἀνθρωποι ὥκουν οἱ αὐτοὶ ἀεὶ. διαδοχῇ ἐπιγιγνομένων* with *οἰκοῦντες*, 'Inhabiting in or with a succession of posterity.' (Arnold.)

43. *τὰ δὲ πλείω—ἐπηυξήσαμεν*] Is added to modify and correct the previous statement *κτησάμενοι—προσκατέλιπον*: cp. Thuc. 3. 17 *κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐν τοῖς πλείσταις δὴ νῆες ἐγένοντο· παραπλήσια δὲ καὶ πλείους ἀρχόμενον τοῦ πολέμου*: and see on Hdt. 9. 37 supra.

44. *ἐν τῇ καθεστηκυῖᾳ ἡλικίᾳ*] 'In the vigour of life:' cp. Latin 'constituta aetas.'

48. *Ἑλληνα*] An adjective, as in Aesch. Ag. 1254

καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.

56. *διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους—οἰκεῖν*] 'Because it is ordered in the interests not of the few but of the many.' For the expression, cp. Thuc. 8. 53 *ἐς ὀλίγους μᾶλλον τὰς ἀρχὰς ποιήσομεν. οἰκεῖν* intransitive.

58. *πρὸς τὰ ἴδια διάφορα*] 'With respect to their private differences.'

ἀξίωσιν] 'Rank.'

59. *οὐκ ἀπὸ μέρους*, etc.] 'He is preferred to public honours more from considerations of merit than of class' (*μέρους*).

60. *οὐδ' αὖ κατὰ πένιαν*, etc.] 'Sensus est ceu esset scriptum οὐδ' αὖ πένιης μὲν ὦν ἔχων δέ τι, etc.' (Poppo.) 'Nor again on the ground of poverty, when he is yet able to do some service to the state, is he prevented by the obscurity of his social position.'

61. *ἐλευθέρως δέ*, etc.] 'Translate, 'We practise freedom (*ἐλευθέρως πολιτευόμεν*) both in our public life and in the absence of all suspicion about each other's daily pursuits.' *πολιτευόμεν* is here used in its widest sense to denote the life of a citizen, whether in public or private. The freedom of Athenian life was referred to by Nicias in his speech on the eve of the battle in the harbour, *τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου πάσιν ἐς τὴν δαίταν ἐξουσίαν* infra 6. 10.

64. *οὐδὲ—προστιθέμενοι*] Arnold (with Poppo) explains, 'Nor wearing a look of offence, which, though harmless in effect, is yet troublesome and painful.' *ἀζημίος* appears, however, in good Greek, to be almost invariably used in the passive sense, and it seems better to translate, 'Nor by our looks inflicting an annoyance which pains while it cannot be retaliated.' *ἀζημίος*, literally, 'unpunished,' 'against which there can be no legal redress.' For *προστιθέμενοι*, cp. Hdt. 4. 65 *ὡς οἱ ἐόντες οἰκῆιοι πόλεμον προσεθήκαντο*; and see on *προσεταιρίφατο* infra Dem. 3. 6: or *προστιθέμενοι* may be ex-

plained by the *reciprocal* force of the middle, 'inflicting on each other.' Cp. the preceding words *τὴν πρὸς ἀλλήλους ὑποψίαν*.

65. ἀχθηδόνας] Active, as in Thuc. 4. 40 δι' ἀχθηδόνια, 'in order to annoy.'

66. δέος] 'Awe,' 'reverence,' as opposed to the mere dread of punishment. Cp. Soph. Aj. 1073

οὐ γὰρ ποτ' οὐτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέρουντ' ἂν ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος.

* * * *

δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνῃ θ' ὁμοῦ
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο.

68. αἰσχύνῃ—φέρουσι] Sc. to those who violate them.

70. γνώμη] By our intelligence: equivalent to γνώμης ξυνέσει, for which the Athenians claim credit in Thuc. 1. 75.

θυαίας -νομίζοντες] For the dative, cp. Thuc. 1. 77 οἷς ἡ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει.

77. ξενηλασίαις, etc.] As at Sparta.

80. οἱ μὲν] The Lacedaemonians.

83. καθ' ἐκάστους] With the separate force of any one state, e. g. Lacedaemon, Corinth, Boeotia.

μετὰ πάντων] With the whole confederate body.

84. αὐτοῖ] 'By ourselves,' 'alone.'

96. πλούτῳ—χρώμεθα] 'We employ wealth rather as an occasion for acting than for a vaunt in talking.' (Arnold.)

98. ἐν τε γινῶναι, etc.] The meaning is, 'With us the statesman attends to business as well as politics: and the man of business (ἐτέροις = those who are not professed politicians) may be a good judge of politics.'

102. κρίνομέν γε ἢ ἐιθυμούμεθα] 'We can judge at any rate, if we cannot contrive.' (Arnold.)

105. τόδε ἔχομεν ὥστε τολμῇ] The clause ὥστε τολμῇ is added in explanation of and in apposition to τόδε. Cp. Thuc. 7. 14 εἰ δὲ προσγενήσεται ἐν ἔτι τοῖς πολέμοις ὥστε—χωρῆσαι. Soph. Aj. 378

οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦθ' ὅπως οὐχ ᾧδ' ἔχειν.

106. ὁ—φέρει] ὁ—τὸ ἐκλογίζεσθαι. The regular construction would be, ὁ τοῖς ἄλλοις ὄκνον φέρει, ἀμαθία δὲ θράσος, (φέρει). To heighten the emphasis, ἀμαθία μὲν θράσος is placed first, and then ὁ is repeated in λογισμός.

109. καὶ διὰ ταῦτα, etc.] 'And yet are not deterred thereby from danger.'

111. βεβαιώτερος—ὥστε—σώζειν] 'He that has done the favour shows himself the firmer friend, in keeping the favour owing by good-will to him whom he has benefited,' ὥστε σώζειν explains and limits βεβαιώτερος, the sense being the same as if we had βεβαιώτερος σώζειν without ὥστε. See also on τόδε ἔχομεν ὥστε τολμῇ supra 105. Arnold (with Poppe) explains, 'So as to keep alive the obligation by means of good will exhibited towards the person on whom he has conferred it.'

115. τῇ πιστῇ] 'The confidence,' 'confiding spirit,' cp. Thuc. 1. 68 τὸ πιστὸν τῆς καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς πολιτείας καὶ ὁμιλίας.

ii. 116. Ἑλλάδος παίδευσιν] 'A school for Greece : ' for a somewhat similar form of expression, cp. *infra* Aelian 19 ὑμμάτων πανήγυριν, i. e. a feast for the eyes.

117. παρ' ἡμῶν] 'From among us,' 'from our midst.'

ἐπὶ πλείστα εἶδη] 'For the most varied conditions of life.'

μετὰ χαρίτων μάλιστα εὐτραπέως] 'With the easiest versatility and grace.'

122. ἀγανάκτησιν ἔχει] 'Occasions indignation.'

127. τῶν ἔργων] Goes both with ὑπόνοιαν and ἀλήθεια. 'The truth of the facts will mar the conception we have formed of them.'

135. τὴν εὐλογίαν ἐφ' οἷς] i. e. τοῦτων ἐφ' οἷς. See on τὸ δ' εὐτυχὲς οἷ *infra* 181.

138. ἰσόρροπος τῶν ἔργων] ἰσοστάσις, μὴ ὑπερβάλλων τὰ πράγματα Scholiast. ἔργων is the genitive of comparison, cp. Soph. El. 87 γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ.

δοκεῖ δὲ—καταστροφῇ] 'I think the end which these have now met with brings a man's worth to light, whether as the first revelation or the final proof of it.' πρώτη τε μηνύουσα is explained by the following words, τοῖς ἄλλα χείροσι—ἐβλαψαν.

144. πενίας ἐλπίδι] 'A hope about' or 'in respect to poverty : ' what the hope is, is shown in the next words.

146. ποθεινότεραν αὐτῶν λαβόντες] αὐτῶν, i. e. πλούτου and πενίας ἐλπίδος. λαβόντες, equivalent to ὑπολαβόντες, as *infra* 3. 40 πιστότερον αὐτῶν λαβόντες.

147. μετ' αὐτοῦ] i. e. τοῦ κινδύνου, 'in conjunction with,' or 'while undergoing the danger.'

148. τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσιν] 'The uncertainty of success.'

150. ἐν αἰτῷ] i. e. τῷ ἥδη ὄρωμένῳ, 'The work or business which lay in sight or at hand.' Arnold takes ἡγησάμενοι, in a *pregnant* sense, to mean 'thinking right,' like οἰεσθαι in Xen. Hell. 5. 1 οἰεσθε ταῦτα πάντα καρτερεῖν.

153. τύχης ἅμα ἀκμῇ] 'At the height of their fortune.'

τῆς δόξης, etc.] 'Were taken away from what was their glory rather than their fear.' (Arnold.)

162. αἰσχυνόμενοι] Cp. Thuc. 5. 9 νομίσαντες εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν τὸ ἐθέλειν καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι, and Hom. Il. 5. 531

αἰδομένων ἀνδρῶν πλείονες σοοὶ ἢ ἐπέφανται.

164. ἔρανον] What the ἔρανος was is explained in the following words κοινῇ γάρ, etc.

166. ἀλλ' ἐν ᾧ, etc.] 'But that tomb (viz. the whole world, πᾶσα γῆ) in which their glory is left to everlasting remembrance on every occasion of word or deed that from time to time (αἰεὶ) may arise to recall it.'

170. ἀγραφὸς μνήμη τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου] An unwritten record of the mind rather than of any actual monument : cp. Aesch. Prom. 789 μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.

171. τὸ εὐδαιμον, etc.] 'That happiness is (i. e. results from) freedom, and freedom is courage.'

174. ἡ ἐναντία μεταβολή] 'Change to the opposite,' i. e. from prosperity to misfortune.

176. τὰ διαφέροντα] 'The difference' or 'change.'

177. ἡ—καίπωσις] 'The ruin which comes with cowardice.' ἐν τῷ seems to be a gloss on μέτα τοῦ, and is probably corrupt.

ὁ μετὰ ῥώμης—θάνατος] 'The unfelt death which befalls him in the midst of his strength and hope for the common welfare.' (Arnold.)

181. τὸ δ' εὐτυχὲς οἷ] Supply τούτων before οἷ :—'Good fortune is theirs who obtain,' etc., cp. infra 185 καὶ λύπη οὐχ ὦν ἄν τις—στερρίσκηται. 'Grief is not felt for those things of which,' etc. and infra 203 μεγάλη ἡ δόξα ἧς ἂν—κλέος, etc. i. e. ταύτης ἧς. Soph. Aj. 1050

δοκοῦντ' ἐμοὶ δοκοῦντά θ' ὅς κραίνει στρατοῦ.

182. ἐνευδαμονῆσαι, etc.] 'The duration of whose life was commensurate with that of their happiness.' (Arnold.) For the verbs with ἐν, cp. Eur. Hipp. 1096

ὥς ἐγκαθηβᾶν πόλλ' ἔχεις εὐδαίμονα.

Bacch. 508

ἐνδυστυχήσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ.

184. With πείθειν supply καρτερεῖν ταῦτα from καρτερεῖν δὲ χρή infra 187.

191. παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι] 'Risking a like stake in their children.'

199. φθόνος γάρ, etc.] Cp. infra Dem. 38. 3 οὐδὲ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς (τοῖς τεθνεώσιν) ἔτι τηνικαῦτ' ἐναντιοῦται.

202. τῆς ὑπαρχούσης—γενέσθαι] 'Not to fall below your natural fortitude,' i. e. by giving way to excessive lamentation.

203. καὶ ἧς, etc.] 'And great is her glory whose name is least known amongst men for good or evil.' See on τὸ δ' εὐτυχὲς οἷ supra 181.

209. τοῖς δέ! δέ marks the apodosis, as in Thuc. 2. 65 ἐπεὶ τε ὁ πόλεμος κατέστη, ὁ δὲ φαίνεται, etc.; and 3. 98 μέχρι μὲν οὖν—εἶχον τὰ βέλη—οἱ δὲ ἀντείχον. See on 6. 119 infra.

210. ὃν προσήκει] Sc. αὐτῷ ἀπολοφύρεσθαι.

iii. 3. διὰ γὰρ—πρὸς ἀλλήλους] Cp. τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ mentioned as a characteristic of the Athenian democracy, supra 2. 115.

4. τὸ αὐτό] 'The same feeling,' sc. of fearlessness.

6. οὐχ—ἡγήσθε, etc.] The construction is, οὐχ ἡγήσθε μαλακίζεσθαι ἐπικινδύνως ἐς ἑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν. 'You do not consider that your weakness is perilous to yourselves, and at the same time confers no obligation on your allies.' ἐς ἑμᾶς depends on ἐπικινδύνως, ἐς χάριν directly on μαλακίζεσθαι.

7. οὐ σκοποῦντες, etc.] 'Not reflecting that your rule is a despotism, and that in the face of their plots against you, and aversion to your sway, their obedience is ensured not by any kindness you may show them, to your own hurt, but by a superiority which depends on force rather than their good will.'

8. πρὸς αὐτοῖς] Is placed for emphasis at the head of the whole

sentence (καὶ πρὸς—περιγένησθε), and depends loosely on both χαρίξῃσθε and περιγένησθε.

iii. 9. οἷ] Is probably spurious, being omitted by all the best MSS.

12. νόμοις] Diodotus was not proposing to repeal a law, but merely a ψήφισμα; but the two cases are confounded in Cleon's argument.

14. φαυλότεροι] ἀμαθέστεροι. Scholiast.

17. τῶν τε αἰεὶ—περιγίγνεσθαι] 'To outdo all propositions which from time to time (αἰεὶ) are made for the conduct of public affairs.'

ᾧς—γνώμην] 'Imagining that they can find no greater field for displaying their ability.'

18. ἂν δηλώσαντες] The participial equivalent of δηλώσειαν ἂν.

19. τῇ ἐξ ἑαυτῶν ξυνέσει] Cp. τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν εὐψύχῳ supra 2. 79.

20. ἀδυνατώτεροι] The order is ἀδυνατώτεροι (sc. 'than cleverer men') μέμψασθαι τοῦ καλῶς εἰπόντος λόγον.

21. κριταὶ ἀπὸ τοῦ ἴσου] 'Impartial judges.'

23. ἡμᾶς] i. e. the orators.

24. παρὰ δόξαν] 'Contrary to our true conviction.' So παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγοι Thuc. 3. 42.

ὁ αὐτός, etc.] Cp. Thuc. 2. 61 ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, and Soph. Oed. Rex 557

καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλευμάτι.

27. ἀμβλυτέρᾳ] Sc. than if no delay (διατριβὴ χρόνου) had intervened.

28. ἀμύνασθαι] The infinitive, as subject of the sentence, may either take the article, or stand without it as here.

ἀμύνασθαι—ἀναλαμβάνει] 'Vengeance at the least interval from the wrong is the most completely adequate in the satisfaction which it recovers.'

33. τὸ πάνν δοκοῦν—ἐγνωσται] 'That admitted truths have never been received as such.' The truths he refers to are:—1. That the Athenians cannot be benefited by being wronged; 2. That the Athenians' loss is the Mytileneans' gain. Or perhaps we should translate, 'that we have never agreed to what we are certainly decided on;' referring τὸ πάνν δοκοῦν to the decree passed about Mytilene; the form of expression is quite compatible with this meaning. Cp. Soph. Aj. 1050

δοκοῦντ' ἐμοὶ δοκοῦντά θ' ὅς κραίνει στρατοῦ.

36. ἐτέροις] Sc. the orators.

37. θεαταὶ τῶν λόγων] Cp. σοφιστῶν θεαταῖς infra 50, and Ar. Rhet. 1. 3 ἀναγκὴ δὲ τὸν ἀκροατὴν ἢ θεωρὸν εἶναι ἢ κριτὴν.

38. ἀκροαταὶ τῶν ἔργων] Is explained by the next passage τὰ μὲν μέλλοντα—ἐπιτιμησάντων, which must be compared with what Nicias says, Thuc. 7. 48 καὶ γὰρ οὐ τοὺς αὐτοὺς ψηφιεῖσθαι τε περὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τὰ πράγματα ὥσπερ καὶ αὐτοὶ ὕρῳντες καὶ οὐκ ἄλλων ἐπιτιμῇσει ἀκούσαντας γνῶσεσθαι, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν τις εὖ λέγων διαβάλλοι ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι.

39. τὰ δὲ πεπραγμένα, etc.] 'And as for what has already happened, giving less credit to facts themselves on the evidence of your own eyesight, than to what you hear about them from the mouth of clever critics.' The

simple construction would be τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη οὐ πιστότερα ὕφει λαβόντες, etc.; but for greater emphasis πεπραγμένα is reserved to stand in contrast with μέλλοντα, and is repeated by a fresh word, δρασθέν, to form a fresh antithesis to ἀκουσθέν.

40. ἀπὸ τῶν—ἐπιτιμησάντων] Is the equivalent of ἄλλων ἐπιτιμήσει of Thuc. 7. 48, quoted above.

45. μὴ ὕστεροι—τῇ γνώμῃ] ‘To appear not to *follow behind* the speaker in thought’ (but on the contrary, to *anticipate* him, as explained in the next words).

46. ὀξέως—προεπαινέσαι] ‘To be quick to applaud a point (or hit) even before it is uttered.’

τι λέγοντος] The gen. absolute, ‘when a speaker says something,’ i. e. something to the purpose, like λέγω τι; in Soph. Oed. Rex 1475, and opposed to οὐδὲν λέγειν, ‘to talk nonsense.’

48. ζητοῦντες ἄλλο τι, etc.] ‘With your thoughts fixed on things far removed from practical realities.’

52. μάλιστα μίαν πόλιν, etc.] ‘Have, for one city, done you the greatest injury,’ i. e. have injured you more than any one city. Cp. infra 4. 45 μᾶ πόλει—μέγιστον, and Thuc. 1. 74 μάλιστα ἐτιμήσατε ἄνδρα ξένον.

65. παρέσχεν ἕκκον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά] For the redundant negative, cp. ἂ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ ποιεῖν Thuc. 2. 53.

69. εἴωθε, etc.] The order is, εἴωθε δὲ (ἡ εὐπραξία) ἐς ὕβριν τρέπειν (ταύτας) τῶν πόλεων αἷς ἂν μάλιστα (ἀπροσδόκητος) καὶ δι’ ἐλαχίστου ἀπροσδόκητος ἡ εὐπραξία ἐλθῇ.

71. τὰ δὲ πολλά] Is nominative, the construction being, τὰ δὲ πολλὰ ἀσφαλέστερά ἐστι κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἢ παρὰ δόξαν (αὐτοῖς εὐτυχοῦντα). ‘In general, prosperity is surer when it comes to men in the ordinary course of events, than when it comes unexpectedly.’

74. μηδὲν διαφέροντας—τετιμῆσθαι] ‘Ought never to have been honoured by you above (διαφέροντας) the other allies.’

77. καὶ μὴ τοῖς μὲν προστεθῇ—τὸν δὲ ἀπολύσῃ] See on μὴ βούλεσθε—τούτους δὲ ἀπόλλυτε supra Andocides 35.

83. τίνα οἴεσθε ὄντινα—ἀποστήσασθαι] The full and unattracted sentence would be, τίνα οἴεσθε εἶναι ὅστις οὐκ ἀποστήσεται; the relative is here attracted to the case and construction (accusative with infinitive) of its antecedent, as in Thuc. 3. 46 τίνα οἴεσθε ἦντινα οὐκ ἄμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευάσασθαι; and Plat. Prot. 323 C ἀναγκαῖον οὐδένα ὄντιν’ οὐχὶ ἀμωσγέπως μετέχειν αὐτῆς.

91. λόγῳ πιστὴν οὔτε χρήμασιν ὠνητὴν] ‘Which rhetoric can make sure of money buy.’ But perhaps it is better to take πιστὴν as active, ‘relying on.’ Cp. supra 32 καὶ δῆλον ὅτι ἡ τῷ λέγειν πιστεύσας—ἡ κέρδει ἐπαιρόμενος—πειράσεται, and Soph. Oed. Col. 1031

ἀλλ’ ἔσθ’ ὅτῳ σὺ πιστὸς ὦν ἔδρας τάδε.

92. συγγνώμην λήφονται] ‘It will be allowed them that their fault was but one of human infirmity. Cp. Herod. 1. 89 συγγνώμης ποιεῖν σε δίκαια.’ (Arnold.)

iii. 97, 100. καὶ μὴ πρὸς τοὺς—καὶ μὴ ἐν ᾧ] The μὴ makes a strong asseveration, as in Hom. Il. 10. 329-30

ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος.

And Ar. Av. 194, 5

μὰ γῆν μὰ παγίδας μὰ νεφέλας μὰ δίκτυα,
μὴ γὰρ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω.

Or in each case an imperative may be understood after the μὴ: 'let not pity be given:' 'let not the orators contend.'

103. ὁμοίους, etc.] 'Who are left the same as before, and none the less hostile.'

106. ὑμᾶς αὐτοὺς δικαιοῦσεσθε] Corresponds rhetorically to τὰ δίκαια ἐς Μυτιληναίους ποιήσετε. 'You will do justice upon yourselves,' i. e. will condemn yourselves as tyrannising unjustly over others.

108. τοῦτο δρᾶν] Sc. rule by force.

109. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίεσθαι] ἀσκεῖν ἀνδραγαθίαν ἀκίνδυνον. Scholiast. Cp. ἀπραγμοσύνη ἀνδραγαθίζεται Thuc. 2. 63.

114. διόλλυνται] Probably means, 'destroy him:' the middle voice, as in Thuc. 6. 12 τοὺς φίλους ξυναπόλεσθαι, and perhaps in Soph. El. 1010

ἡμᾶς ὄλεσθαι κάξερημῶσαι γένος.

115. μὴ ξὺν ἀνάγκῃ] Equivalent to μὴ ξὺν προφάσει supra. 'He who has been attacked wantonly' (without any urgent cause driving the aggressor into the attack).

116. τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ] 'The enemy who is equally aggressive,' i. e. who will attack, if he is not attacked first.

117. γενόμενοι, etc.] 'Going back in feeling to the moment of suffering,' i. e. to the moment when the Mytileneans injured you by revolting. Cp. supra 28 ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγύτατα κείμενον, etc.

iv. 1. τῆς πόλεως] Ambracia.

7. ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς] 'Towards the pass.'

13. τῇ ὤψει, etc.] 'Not being detected by their faces,' or 'appearance.'

22. ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ] 'Concurrently with the action.' Cp. Thuc. 1. 33 ἡ ξυντυχία τῆς ἡμετέρας χρείας.

31. ξυνεξήεσαν] Sc. from Olpe.

45. μᾶ πόλει—μέγιστον] See on μάλιστα μίαν πόλιν supra 3. 52.

v. 11. ὀλοφυρμῶν—εἴ ποτε ὄψοιντο] Virtual oratio obliqua: 'lamentations at the thought of whether they should ever see their friends again.'

13. ἐν τῷ παρόντι καιρῷ—μᾶλλον αὐτοὺς ἐσῆι τὰ δεινὰ ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν] The same thought in Eur. Supp. 484, 5

εἰ δ' ἦν παρ' ὅμῃ θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλάς δοριμανῆς ἀπώλλυτο.

17. ὥς ἐπὶ—διάνοιαν] 'To see the realization of a notable and incredible idea,' viz. the expedition to Sicily, which no one had dreamt of seeing carried into execution.

18. παρασκευή, etc.] The difficulty arises from the combination in one sentence of two sets of superlatives, 1. πρώτῃ; 2. πολυτελεστάτῃ καὶ εὐπρε-

πεσάτη. Literally, 'This expedition was the first which, sailing from a single city, and that with a purely Greek force, was prepared on the most costly and magnificent scale known up to that time,' i. e. according to English idiom, 'was the first which was prepared on *such* a costly and magnificent scale.'

μῆς πόλεως] Opposed to a confederate force, such as, for instance, fought at Troy or Salamis. Also see on *μύλιστα μίαν πόλιν* supra 3. 52.

21. ἡ αὐτῇ] See Thuc. 2. 58 τοῦ δ' αὐτοῦ θέρουσ' Ἀγνων ὁ Νικίου καὶ Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου, ξυστρατηγοὶ ὄντες Περικλέους, λαβόντες τὴν στρατιὰν ἥπερ ἐκείνος ἐχρήσατο (viz. against Epidaurus) ἐστράτευσαν εὐθὺς ἐπὶ Χαλκιδέας—καὶ Ποτίδαιαν.

25. αὐτός δὲ ὁ στόλος] Supply ὡρμήθη from the preceding ὡρμήθησαν.

26. κατ' ἀμφοτέρα, etc.] 'Fitted out in both branches, ships and land force, with whatever might be wanted.' Cp. Thuc. 7. 50 παρεσκευάζοντο ἄς ἐπιθρόμενοι κατ' ἀμφοτέρα—καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ.

οὔ] i. e. τοῦτω οὔ. See on τὸ δ' εὐτυχὲς οἶ supra 2. 181.

29. δραχμήν] = six obols: the usual pay was only three, or half a drachma; at Potidaea the sailors received a drachma a day, the hoplites two.

30. κενός] 'Unequipped:' the trierarchs had to supply the outfit.

31. ἐπιηρεσίας] Cp. Thuc. 1. 143 κυβερνητὰς ἔχομεν πολίτας καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν πλείους καὶ ἀμείνους: 'the petty officers,' such as κυβερνητῆς, κελευστῆς, etc.

32. τοῖς θρανίοις] οἱ θρανῖται μετὰ μακροτέρων κοπῶν ἐρέττοντες πλείονα κόπον ἔχουσι τῶν ἄλλων. διὰ τοῦτο τοῦτοις μόνοις ἐπιδόσεις ἐποι- οῦντο οἱ τριήραρχοι, οὐχὶ δὲ πᾶσι τοῖς ἐρέταις. Scholiast.

34. ἐς τὰ μακρότατα] = ἐπὶ τὸ πλείστον, Scholiast.

36. καταλόγοις χρηστοῖς] 'Picked lists.' In the same sense, cp. Thuc. 5. 8 τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὕπερ ἐστράτευσεν καθαρὸν ἐξῆλθε καὶ Λημνίων τὸ κράτιστον.

37. σπουδῇ σκευῶν] 'Zeal about the equipment.' Cp. infra 6. 182 σπουδῇ τῆς ὁδοῦ.

39. ὃ τις ἕκαστος προσετάχθη] 'In his own post or duty.' Cp. infra 6. 39 πᾶς δὲ τις ἐν ᾧ προσετάχθη αὐτὸς ἕκαστος ἠπείετο πρῶτος φαίνεσθαι.

40. ἐπίδειξιν—εἰκασθῆναι] 'An impression was produced rather of a display of might and power before the rest of Greece, than of a preparation against an enemy.' ἐς τοὺς Ἕλληνας depends on ἐπίδειξιν; for εἰκασθῆναι, cp. Thuc. 1. 10 διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι, i. e. 'would be likened to be (would produce the impression of being) double what it is.'

43. προστετελέκει] 'Had spent on the expedition.'

44. ἃ τε περὶ τὸ σῶμα, etc.] 'What people had spent on their own equipment, and what the trierarchs had spent on the several ships.'

46. τοῦ ἐκ τοῦ δημοσίου μισθοῦ] 'The pay issued from the public funds.'

47. ἐπὶ μεταβολῇ] 'For barter,' cp. Thuc. 7. 13 οἴομενοι χρηματιεῖσθαι μάλλον ἢ μαχεῖσθαι, and ibid. εἴσι δ' οἱ καὶ αὐτοὶ ἐμπορευόμενοι (trading)—τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφήρηται.

v. 51. στρατιάς—ὑπερβολή] ‘Superiority of force over those against whom they were sailing.’

53. πρὸς τὰ ὑπάρχοντα] ‘Compared with their actual resources.’

56. ὑπὸ κήρυκος] ‘Praecone verba praeunte.’ (Haack.)

vi. 5. λόγῳ αὐτοῖς οὕτω ἱκανὰ εἰρῆσθαι] αὐτοῖς. ‘By them,’ i. e. the commanders; αὐτοῖς, not αὐτοῖς, though immediately preceded by σφίσιν. See on τῷ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν supra Thuc. 2. 35.

6. πατρώθεν ἐπονομάζων] The father’s name, when joined with the man’s own, would serve to distinguish the family. See on οὐκ ὄνειδος—οἰκία οὔσα supra Andocides 15.

7. φυλῇ] Cp. supra Thuc. 2. 6 ἡς ἕκαστος ἦν φυλῆς: the φυλή was the chief social bond of connection among the Athenians.

10. τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου, etc.] See on ἐλευθέρως—ὑποψίαν supra Thuc. 2. 61.

11. ἄλλα τε λέγων—ἐπιβοῶνται] The order is, ἄλλα τε λέγων ὅσα καὶ πρὸς πάντων—προφερόμενα ἐν τῷ τοιούτῳ—ἄνθρωποι εἴποιεν ἂν οὐ—φυλάξιμενοι, ἀλλ’ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ—ἐπιβοῶνται (= εἴποιεν ἂν).

13. καὶ—προφερόμενα] καὶ does not here mean ‘and,’ but simply emphasizes πάντων, as in Thuc. 4. 14 καὶ ἀπὸ πάντων ἤδη βεβηθηκότες.—παραπλήσια as predicate must be taken closely with προφερόμενα. The whole clause καὶ ὑπὲρ πάντων—προφερόμενα is removed, for emphasis, from the words ἄλλα ὅσα with which it is naturally connected and must be construed. ἐπιβοῶνται is a mere repetition of εἴποιεν ἂν, and in construction is redundant. Translate: ‘And adding all the other arguments which, brought forward as they are on all occasions in a similar strain, about wives and children, and the gods of their fathers, men make use of in similar stress of times, nor afraid of appearing to deal with old-fashioned topics, but appealing to them (ἐπιβοῶνται) because they consider them useful for their present alarm.’

15. ἀναγκαῖα] ‘What time would allow of,’ ‘that little it was possible to say,’ like αὐτὰ ἀναγκαιότατα of Dem. de Cor. 269. Cp. Thuc. 1. 95 ἀναγκαιότατον ὕψος, and Plat. Rep. 369 D εἴη δ’ ἂν ἡ ἀναγκαιοτάτη πόλις ἐκ τεττάρων ἢ πέντε ἀνδρῶν.

17. ὥς ἐπὶ πλεῖστον ἐδύνατο] ‘As widely extended as he could.’

21. ζεύγμα τοῦ λιμένος] Cp. Thuc. 7. 59 ἕκληρον (οἱ Συρακούσιοι) τὸν λιμένα τριήρεσι πλαγίοις καὶ πλοίοις καὶ ἀκατίοις ἐπ’ ἀγκυρῶν ἐρμίζοντες.

τὸν παραλειφθέντα διέκπλουν] ‘Any way through which they might find left practicable.’ This is an instance of the distributive force of the article.

23. παραπλησίαις—καὶ πρότερον] ‘With nearly the same number of ships as before.’ Cp. infra 99 παραπλήσια—καὶ ἔδρασαν. So ταῖς αὐταῖς—καὶ infra Lysias 2. 14.

28. τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος] ‘The service on the deck.’ (Arnold.)

43. ἐμβολαὶ, ἀνάκρουσις, διέκπλους] Regular nautical manœuvres rendered impossible in the present instance by the want of space. ἐμβολή, a charge with the ship’s beak, as opposed to the irregular προσβολαί mentioned below. The διέκπλους and περίπλους were the manœuvres on

which the Athenians chiefly relied. ὥπερ τῆς τέχνης μάλιστα ἐπίστευον Thuc. 7. 36.

53. καθ' ἐν ἑκαστον] 'In one particular point or direction.'

55. ἀκοῆς ὦν] i. e. τούτων ὦν.

57. τὴν τεχνήν] Sc. τὴν κελευστικὴν, Scholiast.

58. ἐπιβοῶντες] Ἀ σχῆμα πρὸς τὸ σημαίνονμενον, as though ἐβόων οἱ κελευσταί had preceded, instead of βοῇ τοῖς κελευσταῖς ἐγένετο; cp. Thuc. 3. 36 ἔδοξεν αὐτοῖς—ἐπικαλοῦντες, quasi ἡξίωσαν—ἐπικαλοῦντες; Thuc. 6. 24 ὥρας ἐνέπεσε—τοῖς ἐν ἡλικίᾳ εἰέλπιδες ὄντες; Thuc. 7. 42 τοῖς Συρακοσίοις—κατάπληξις ἐγένετο—δρῶντες. With τοῖς Συρακοσίοις καὶ ξυμμάχοις understand ἐπιβοῶντες οἱ κελευσταί.

65. κекτημένης] Passive.

72. πάντων γὰρ δὴ, etc.] διότι is Dobree's conjecture for διὰ τό. The construction is ὁ φόβος ἦν οἰδεῖ ἐοικὼς παντῶν τε ἀνακειμένων—ἐς τὰς ναῦς καὶ διότι—ἡραγμαῖζοντο ἔχειν. τε though joined to ὁ φόβος belongs in construction to πάντων ἀνακειμένων. The meaning perhaps is, 'The panic of the Athenians was like none known before, both because they had everything depending on their ships, and because even the view which they could gain of the sea-sight from the shore was necessarily (partial and) varying' (and this added to the confusion).

77. αἰεθ' ὤρθησαν ἄν] See on ἐπέστρεφον ἄν supra Hdt. 8. 61.

83. ἴσα τῇ δόξῃ] 'In sympathy with their apprehensions.'

ἐν τοῖς χαλεπώτατα διήγον] 'Fared hardest of all.' Cp. Thuc. 1. 6 ἐν τοῖς πρῶτοι; id. 3. 17 ἐν τοῖς πλεῖστοι; infra Plat. 2. 29 ἐν τοῖς βαρύτερα; ἐν τοῖς so used with the superlative, is invariable and adverbial: originally it would seem to have meant 'amongst them;' thus, e. g. ἐν τοῖς πρῶτοι is practically equivalent to πάντων πρῶτοι.

84. παρ' ὀλίγον, etc.] 'They were always within a little of escaping or being ruined.' Cp. Thuc. 4. 106 τὴν Ἡϊόνα παρ' ἑνὶ κύκτῳ ἐγένετο λαβεῖν.

86. πάντα, ὀλοφυρμός, etc.] Nominatives to ἦν. Cp. Aesch. Pers. 419 θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν.

90. λαμπρῶς]—φανερῶς. Cp. Thuc. 1. 49 ἡ τροπὴ ἐγένετο λαμπρῶς.

99. παραπλήσια, etc.] 'They were now suffering the same disasters as they had inflicted at Pylos.' See on παραπλησίαις καὶ πρότερον supra 23.

116. μὴ ἂν ἐτι οἰεσθαι κρατῆσαι] ἂν with κρατῆσαι.

119. καὶ ἡ ἀνάστασις—ἐγίγνετο] καί marks the apodosis as infra 299 ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐποίουν ταῦτα, and Thuc. 2. 93 ὡς δὲ ἔδοξεν, καὶ ἐχάρουν εὐθύς. Cp. on τοῖς δέ supra Thuc. 2. 209.

121. ὅτι τὰς ναῦς—κινδυνεύοντες] Is in apposition to καθ' ἐν μόνον τῶν παραγμάτων.

132. οὐκ ἄνεν ὀλίγων] 'The negative must be twice repeated, as if it were οὐκ ἄνεν οὐκ ὀλίγων, just as "non modo" in Latin is used instead of "non modo non." (Arnold.)

145. καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία, etc.] We may either take the καί before ἡ ἰσομυρία τῶν κακῶν as the simple conjunction, and translate, 'And indeed their wretchedness in other respects and fellowship of misfortune, though it

had some alleviation, namely, that they suffered in company, seemed yet intolerable at that moment:’ or possibly *καὶ—ἔχουσα ὅμως* may be equivalent to *καίπερ—ἔχουσα ὅμως*. Cp. Eur. Med. 280

ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχουσ’ ὅμως, and the clause *καὶ ἡ ἰσομοίρα—τὸ μετὰ πολλῶν* may mean, ‘Although the fact that all shared alike in the calamity afforded some alleviation, namely, that they suffered in company.’ In this case, however, we should expect the genitive, rather than the nominative, absolute.

vi. 147. ἀπὸ οἷας, etc.] Especially when they thought from what splendour, etc.; cp. supra 2. 122 ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ’ οἷων κακοπαθεῖ; and supra 5. 11 ὀλοφυρμῶν—εἰ ποτε ὄφοντο: and for the double οἷος Soph. Aj. 923

οἷος ὧν οἷως ἔχεις.

149. ἀφῆκτο] Sc. τὰ πράγματα.

163. ταῖς ξυμφοραῖς, etc.] ‘To blame yourselves for your misfortunes.’ Dative of circumstance.

169. ὅμως] i. e. in spite of our disasters.

187. εἰρημένον] Participle absolute, like δεδογμένον Thuc. 1. 125.

192. ἄνδρες γάρ] Cp. Soph. Oed. Rex 55 foll.

ἐὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς (sc. γῆς) κρατεῖν.

ὥς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς

ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω:

and infra Demosth. 9. 195 οὐ λίθοις ἐτέειχσα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνθοις ἐγώ.

204. περὶ τοῖς δορατίοις—κατέρρεον] εὐθὺς διεφθείροντο refers to τοῖς δορατίοις; ἐμπαλασσύμενοι κατέρρεον to σκεύεσιν, ‘got entangled with their baggage and fell down:’ for κατέρρεον in this sense, cp. Ar. Pax 146

ἐκείνῳ τήρει μὴ σφαλεῖς καταρρυῆς.

219. ἀπεκρύψαντο] i. e. the Peloponnesian and Syracusan soldiers hid them away, in order to use or sell them as slaves.

222. ἐς τὸ κοινόν] ‘To the body of the public prisoners,’ as opposed to those who were stolen away (διακλαπέν) and made slaves of by individual soldiers.

239. νήσῳ] Sphacteria.

245. βασανίζόμενος] Sc. by the Lacedaemonians: διὰ τὸ τοιοῦτο with βασανίζόμενος, ‘in order to discover the truth about such a charge.’

249. ὅτι ἐγγύτατα τούτων αἰτίᾳ] ‘Some charge very like this.’

251. διὰ τὴν—ἐπιτήδευσιν] ‘On account of a life habituated to the practice of every virtue.’ For the construction with ἐς, cp. supra 167 πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι.

256. μεταβολῇ] Sc. from heat to cold, and the reverse.

261. κοτύλῃ] The fourth of a choenix, or about half-a-pint; two κότυλαι of wine a-day was allowed to the Lacedaemonians in Sphacteria, θεράποντι δὲ τούτων ἡμίσεα Thuc. 4. 16.

267. ἔργον Ἑλληνικόν] The word Ἑλληνικόν seems to be added to make a rhetorical correspondence to the following ὧν ἀκοῇ Ἑλληνικῶν ἴσμεν.

271. οὐδὲν ὀλιγὸν ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες] Cp. ὀλιγὸν οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν Thuc. 7. 59.

275. τοῖς πάνι τῶν στρατιωτῶν] 'Distinguished' or 'prominent soldiers,' so Thuc. 8. 89 τῶν πάνι στρατηγῶν.

299. καὶ ἐποιοῦν ταῦτα] See on καὶ ἡ ἀνάστασις ἐγίγνετο supra 119.

XVII.

Xenophon.

i. 10. ταῦτα εἰπάν] Sc. Thrasybulus.

18. τοῦ ὀμάλου] The level ground at the bottom of the hill, up which the enemy had marched to attack Thrasybulus.

ii. 1. Ἀ παρασαγγῆς, according to Hdt. 5. 53, is 30 stadia, or about 3½ miles: with Xenophon it is a varying distance, 5 parasangs usually making up a day's march or σταθμός.

23. παρεγγυῶντων] 'Passing on the word,' cp. Eur. Suppl. 700
ἐκτεῖνον ἐκτείνοντο καὶ παρηγγύων
κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ.

iii. 2. ἐπιδείκνυται] 'Makes a display' (in the manner of the sophists).

30. σπανέως ἀφ' ὧν] i. e. τούτων ἀφ' ὧν, 'a want of means to provide these pleasures.'

33. οἷς ἂν—ἐργάζονται] οἷς for ἂν by attraction of τούτοις.

37. ὑποκοριζόμενοι] 'Nicknaming:' the word is generally used in a favourable sense, as ἦν ὑποκοριζόμενοι καλοῦμεν ὡς εὐήθειαν infra Plato 5. 2.

43. ἐπ' ἀγαθῶν, etc.] 'More distinguished for good deeds.'

74. τῆς ἡμέρας, etc.] 'Lulling to sleep the best of the day.'

81. οἷ] Sc. ὁ σὸς θίασος.

89. οἷς προσήκει] i. e. παρὰ οἷς προσήκει μὲ τιμᾶσθαι. 'Amongst whom it behoves me to be honoured,' viz. the good: for the omission of the preposition, cp. Xen. Mem. 3. 7 ἐν ταῖς συνουσίαις—αἷς σύνει τοῖς τὰ τῆς πόλεως πράττουσι, for ἐν αἷς, and Id. Hell. 1. 6 ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ ἂν ἐκεῖνα προσδεχόμεθα, for ἐν ᾧ.

iv. 5. ὀρθὸν ἐκ τῶν ἐπηλλαγμένων] 'A straight scent after many cross ones.'

19. ἐφ' αὐτόν, etc.] 'Will bring upon himself the very baying and cry of the hounds he is fleeing from.'

22. περιερίξαντα, etc.] 'The hunter must gather up his cloak round his arm, catch up his staff, and run the hounds in the hare's track, minding not to head them, for this perplexes them.'

25. πάλιν περιβάλλει, etc.] 'Makes a long double back to the spot from which he was first started.'

XVIII.

Lysias.

i. 1. ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν] Viz. Thrasybulus and his followers, who rescued Athens from the Thirty Tyrants.

3. στασιάσαντες, etc.] 'Having formed a party,' or 'seceded, on behalf of the democracy.'

πάντας πολέμους κεκτημένοι] 'Having all the city (Athens) for their foe.' Cp. infra 11 πολέμους δὲ—τοὺς αὐτῶν.

5. καινοῖς κινδύνοις] 'On the occasion of new dangers:' dative of circumstance.

11. ὅρκους καὶ συνθήκας] 'The oaths and pledges which they had made among themselves.'

πολέμους, etc.] 'Having for enemies their own countrymen as well as their former foes' (the Thirty and their adherents).

16. Λακεδαιμονίων] Sc. those who supported the Thirty at Athens, and were slain in the battle with Thrasybulus. Cp. infra 27 βία παρόντων Πελοποννησίων.

18. τείχῃ] The long walls from Athens to Piræus, which were destroyed on the surrender of the city to Lysander, and were rebuilt on the restoration of the democracy.

οἱ κατελθόντες αὐτῶν] i. e. those of them who did not fall in the battle, but lived to be restored to their city.

20. οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν—ἐτράποντο] Refers to the amnesty passed after the expulsion of the Thirty.

21. οὐτ' ἐλαττοῦσθαι, etc.] 'Unable to take less and unwilling to take more than their just rights.' ἐλαττοῦσθαι here means, 'to take less than one's rights as a free and equal citizen' (with reference to τῆς δουλείας infra).

22. πλεόν ἔχειν] 'To take more than their share,' to enjoy more liberty than their fellow-citizens who remained in Athens.

30. τοὺς ξένους] The volunteers from Corinth who helped the Athenians to expel the Thirty.

ii. 1. εἰ μὲν γὰρ—τὸν κάλλιστον] The thought is borrowed from Hom. Il. 12. 322 foll.

ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μαχοίμην,
οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν
νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφειστᾶσιν θανάτοιο
μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
ἴομεν.

15. θανάτου] The causal genitive. Cp. infra Plato 2. 18 εὐδαιμόνισα τοῦ τρόπου, Soph. El. 1027

ξηλῶ σε τοῦ νοῦ τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

10. *κρεῖττον εἶναι γενέσθαι*] 'It is well to have been born.' See supra on Hdt. 3. 66 *οὐ γὰρ ἄμεινον*.

XIX.

Hippocrates.

i. 10. *πυγγεγραμμένοις*, etc.] 'Apprenticed and sworn according to medical law.'

13. *ἐπὶ θηλήσει—εἴρξει*] 'That I will prevent them (sc. the *διαιτήματα*, prescriptions or rules of diet) from being used to the hurt or wrong of any one.'

ii. 1. *ἡ τέχνη*] 'The (physicians') art.'

XX.

Plato.

i. 1. *αὐτό*] i. e. *τὸ τεθνάναι*.

2. *οἷον μὴδὲν εἶναι*, etc.] i. e. *τοιούτων ἔστιν οἷον* (*ἔστι*) *μὴδὲν εἶναι τὸν τεθνεῶτα*. 'Is like the dead man's being nothing and having no sense of anything.' Cp. infra 6 *οἷον ὕπνες*, 'is like a sleep'; 16 *οἷον ἀποδημῆσαι*, etc. 'is like a removal from here to another place.' ὁ γὰρ *πλεῖστος οἷον τιμὴ τις* infra Arist. 8. 4. Similarly, *ἐθερίσαι μὲν ἡ πόλις οἷα βελτίστη* infra *Diacaarch* 2. 13. This construction is not to be confounded with the peculiar use of *οἶος* with the infinitive infra Arist. 7. 1.

3. *ἡ κατὰ τὰ λεγόμενα*, etc.] 'Or, as they say, it is a change and removal for the soul from this present place to another.'

4. *τῷ ψυχῇ*] Dativus commodi, or dative of reference, depending, like *τοῦ ἐνθὲνδε τόπου*, on *μετοίκης*.

5. *ἐνθάδε*] For *ἐνθάδε* by the same kind of attraction as *τῆς ἐκείθεν ἡπείρου* *Thuc.* 2. 69; *τῶν ἀπὸ θαλάσσης Ἀκαρνανῶν* *ibid.* 80; *οἱ ἀπὸ τῶν πύργων* *id.* 3. 23.

7. *ἂν εἶμαι*] *ἂν* belongs to *εἶρεῖν* infra; it is repeated in *οἶμαι ἂν*, and again immediately before *εὔρεῖν*.

13. *αἰτόν*] Repeats *ιδιώτην τινα* and *τὸν μέγαν βασιλέα*.

22. *Τριπτόλεμος*] Is here introduced on account of his connection with the Eleusinian mysteries. In *Gorgias* § 23 E only three judges are mentioned: *οἷο μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας Μίνω τε καὶ Ῥαδάμανθυν ἓνα δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης Αἴακον*.

36. *ἀμύχανον ἂν εἴη εὐδαιμονίας*] 'Would be an extraordinary happiness.' *εὐδαιμονίας* the partitive genitive after *ἀμύχανον*. Cp. infra 6. 98 *ἄτοπα αὐτῇ καταφαίνεται τῆς σμικρολογίας*, where the genitive in like manner depends on *ἄτοπα*.

i. 45. τὸ σημεῖον] Is the δαιμόνιον τε καὶ τὸ εἰωθὸς σημεῖον γίγνεσθαι of Plato, Phaedrus 242 B; a kind of divine voice (τινὰ φωνήν ἔδοξα αὐτόθεν ἀκοῦσαι ibid.), which is thus described in Plato, Apol. 31 D ἐμοὶ δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐκ παιδὸς ἀρξάμενον, φωνή τις γιγνομένη, ἥ ὅταν γένηται, αἰὲ ἀποτρέπει με τοῦτο ὃ ἂν μέλλω ποιεῖν (so here ἀπέτρεψε) προτρέπει δὲ οὐποτε. Xenophon, on the contrary, represents it as giving positive as well as negative guidance.

52. εἰν δοκῶσι τι εἶναι, etc.] 'If they fancy they are of any importance, when they are of none.' Cp. note on τι λέγοντος supra Thuc. 3. 46.

ii. 31. τὸ πλοῖον, etc.] The ship with the sacred embassy (θεωροί) sent yearly to Delos to perform sacrifices to Apollo. From the departure of the ship till its return no execution could take place in Athens.

38. τύχῃ ἀγαθῇ] 'Quod felix faustumque sit.' Cp. Plat. Sympos. 177 E ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ καταρχέτω Φαῖδρος, and Ar. Av. 675

ἡγοῦ δὴ σὺ νῶν τύχᾳγαθῇ.

41. τῇ ὑστεραίᾳ—ἡ ἣ ἂν ἔλθῃ, etc.] 'The day after the ship arrives.'

44. τῆς ἐπιούσης ἡμέρας] 'The coming day,' i. e. to-day. Cp. οὐ μέντοι οἶμαι ἥξειν αὐτὸ τήμερον supra 39. This is said very early in the morning. Usually ἡ ἐπιούσα ἡμέρα means 'to-morrow.'

45. τῆς ἐτέρας] 'The day after.'

46. ἐν καιρῷ τινι] 'Opportunely.'

50. ἡματί κεν τριτάτῳ, etc.] Hom. Il. 9. 363.

53. ἐναργὲς μὲν οὖν] 'Nay rather, plain.' μὲν οὖν corrects Crito's expression ἀτοπον. Cp. Aesch. Ag. 1396

τῷδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.

iii. 7. ὥσπερ κατ' ἵχνη, etc.] 'To live following as it were the tracks of what we have said both now and in former time.'

22. ἡ μὲν παραμενεῖν] Sc. με ἡγγυᾶτο.

27. εἰς αὐτὸ τοῦτο] 'In this very respect,' i. e. τὸ μὴ καλῶς λέγειν.

37. αὐτὸ ποιήσει] Sc. τὸ φάρμακον: αὐτό, 'of' or 'by itself'

39. τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου] The genitive (partitive) depends on οὐδέν, which goes with διαφθείρας as well as with τρέσας.

46. ἐπισχόμενος] 'Holding the cup to his mouth.'

46. πῆγνυτο] Attic optative.

70. τῷ Ἀσκληπιῷ, etc.] This is probably intended by Plato to exhibit the religious character of Socrates and his indifference to death: even at the last moment he is mindful of a trifling duty.

72. εἰ τι ἄλλο λέγεις] 'If you have aught else to enjoin.'

iv. 7. Ἀγρᾷ] Artemis, the 'huntress.'

12. φαίην] Is connected by εἶτα with εἰ ἀπιστοίην, not with οὐκ ἂν ἀτοπος εἶην.

15. ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου] Must be connected with κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν.

17. λίαν δὲ δεινοῦ, etc.] 'They require a very clever and hardworking man, and one who is not very fortunate (in the task he has undertaken).'

19. τὸ τῶν Ἱπποκενταύρων εἶδος ἐπανορθοῦσθαι] 'To set right,' or 'correct the form of the Hippocentaurs.'

22. προσβιβᾶ κατὰ τὸ εἰκὸς ἕκαστον] 'Shall force each of them into a probable shape.'

29. εἴτε τι θηρίον τυγχάνω] Sc. ὦν.

32. μεταξὺ τῶν λόγων] 'Between our words,' i. e. while we are talking, by-the-bye.

37. ὥς ἀκμήν, etc.] 'In what full bloom it is, such bloom as may lend the sweetest fragrance to the spot.' The first ὥς is an exclamation, the second the simple relative. The construction in full would be ὥς ἀκμήν (ἔχει οὕτως) ὥς (ἀκμήν ἔχων) ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον.

39. ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι] ὥστε is here simply equivalent to ὥς.

40. νυμφῶν τιῶν, etc.] 'It seems from its images and votive offerings to be sacred to certain of the nymphs and to Achelous.'

42. θερινόν—χορῶ] 'It gives a shrill summer sound with its cicada's choir.' θερινόν, λεγυρόν, the cognate accusative, which, whether as substantive or as neuter adjective, occurs so frequently after verbs of sound, smell, look, etc. Cp. Theaet. 179 D εἴτε ὑγιὲς εἴτε σαθρόν φθέγγεται; Hom. Od. 4. 446 ἦδὺν μάλα πνέουσιν: Ar. Plut. 1020

ἔξιν τε τῆς χροῶς ἔφασκεν ἦδὺ με:

infra Lucian 5. 78 φοβερόν τι καὶ ἀπειλητικὸν προσβλέπουσα: infra Apollodorus 1. 12 πῦρ ἐδέρετο.

45. ἀριστά σοι ἐξειάγεται] 'You have proved an excellent guide;' in ξεναγούμενῳ, infra 48. Phaedrus plays upon the literal meaning of the word, 'to guide strangers.'

v. 2. καλοῦμεν ὥς εὐήθειαν] Sc. οὔσαν. 'We call by the name of simplicity.' For a somewhat similar phrase, cp. Soph. Oed. Rex 780

καλεῖ με πλαστός ὥς εἶην πατρί.

5. τὸ αὐτῶν πράττειν] 'To do their own part' or 'duty.'

6. πληρὴς μὲν γραφικὴ αὐτῶν] Sc. either of εὐσχημοσύνη, εὐαρμοστία, etc. or their contraries ἀσχημοσύνη, ἀναρμοστία, etc.

21. κατὰ μικρόν] 'Little by little.' In a different sense infra Demosth.

6. 7 καὶ κατὰ μικρόν, 'even a little,' 'even in the slightest degree.'

22. ἔν τι ξυνιστάντες—ψυχῇ] 'Collect unawares one huge evil in their soul.'

26. ἀπὸ παντός, etc.] 'May receive benefit from whencesoever some influence from noble deeds may strike on eye or ear.'

29. εἰς ὁμοιότητα, etc.] 'Into likeness, and friendship, and harmony with good reason.' The dative depends on the substantives ὁμοιότητά τε καὶ φιλίαν καὶ ξυμφανίαν.

vi. 6. Θαμῶ] The god and king Thamus or Amus, Greek Ammon.

7. τοῦ ἄνω τόπου] Upper Egypt, the νομὸς Θηβαῖος.

8. καὶ τὸν θεόν, etc.] 'And the god of the city (viz. Thamus mentioned above) they call Ammon.'

12. ἐπ' ἀμφότερα] i. e. both in praise and blame.

13. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ ταῖς γράμμασιν ἦν, etc.] 'When he had got to the letters,' or, 'was engaged in explaining the letters.'

vi. 19. *τοὺναντίον εἶπες ἢ δύναται*] *Sc. τὰ γράμματα.* 'You described the reverse of their true effect.'

vii. 17. *οἷσι—καλεῖνται*] The quotation is from Pindar, *Fragm. Thren. ποιῶν παλαιῦ πένθεος*] Either 'the penalty of a long-suffering' (i. e. lasting for nine years as explained in the next words), or possibly 'a penalty for their past crime,' *πένθεος* denoting their fault as the cause of their suffering.

19. *ἐκ τᾶν*] 'From which souls:' a *σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον, ψυχάν*, though singular, being used in a distributive sense, and therefore virtually plural.

28. *αὐτὸν ἀνευρεῖν*] 'To find out by himself,' i. e. without being told by others.

30. *τούτω τῷ ἐριστικῷ λόγῳ*] 'This disputatious reasoning,' namely, the argument that a man can neither learn what he knows nor what he does not know; cp. *Plat. Meno 80 D, E.*

viii. 2. *ἱπομόρφω μὲν δύο τινὲ εἶδη, etc.*] For the accusative predicate after the verb of dividing, cp. *Thuc. 6. 42 τρία μέρη νείμαντες*, *Hdt. 4. 148 σφέας αὐτοὺς ἐξ μοίρας διείλον*: see *Plat. Laws, 760 B δώδεκα μὲν ἡμῖν ἡ χώρα πᾶσα ἴσα μόρια νενέμηται*, where *ἴσα μόρια* is nominative and predicate after the passive *νενέμηται*.

6. *στάσει*] 'State,' 'condition.'

9. *πολύς*] 'Gross.'

εἰκῇ συμπεφορμηένος] In opposition to *διηρθρωμένος*; 'without harmony of parts,' 'ill-compacted;' or, perhaps, 'with awkward carriage.'

ix. 2. *ἀτὰρ καὶ νῦν*] 'And not less now.'

12. *οὕτω κακείνοι*] *Sc. λόγον ἐκ λόγου μεταλαμβάνουσι.*

16. *ὑδωρ βέον*] *Sc. of the κλεψύδρα*: it is to this that *ἀνάγκη* in the next sentence refers.

18. *ὑπογραφὴν, etc.*] 'A record which he reads and compares with what the speaker is saying, and out of which he will not suffer him to travel:' *ὦν* refers to *ὑπογραφὴν*, as though *ὑπογεγραμμένα ἅττα παραγιγνωσκόμενα* had preceded.

ἣν ἀντωμοσίαν καλοῦσιν] 'Which they call the sworn pleadings.'

20. *τὴν ἄλλως, τὴν περὶ αὐτοῦ*] Adverbial phrases, arising probably from the ellipse of *ἐδόν*. *αὐτοῦ, sc. the matter of the ὑπογραφὴ and ἀντωμοσία.* 'The arguments never digress, but always go to the exact point,' *sc. of the ὑπογραφὴ and ἀντωμοσία*; or *αὐτοῦ* may be taken as masculine. 'The trial is never for an indifferent stake, but always immediately concerns the speaker.' So Campbell.

31. *δεινοί τε καὶ σοφοί*] *Cp. Ar. Ran. 968*

Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα.

36. *μηδαμῶς*] *Sc. ἐίσαντες πάλιν ἐπὶ τὸν λόγον τραπώμεθα.*

37. *ὅτι οὐχ ἡμεῖς οἱ ἐν τῷ τοιῷδε χορεύοντες, etc.*] 'That it is not we who are of such a chorus as this, that are slaves to our arguments.'

47. *σπουδαὶ δέ, etc.*] 'And as for club factions for office, and meetings and banquets and revels with singing girls—they do not even dream of

having to do with such things;—the nominatives are absolute, the sentence changing its form after κῶμοι.

49. εὖ δὲ ἢ κακῶς, etc.] ‘And whether any one in the city be well or ill born, or what stain may taint a man’s pedigree, whether in the male or female line, he can no more tell than he can count, as they say, the drops in the sea.’ ἢ or εἴτε is omitted before εὖ, as οὔτε before Πάρις in Aesch. Ag. 532

Πάρις γὰρ οὔτε συντελῆς πόλις.

57. πᾶσαν πάντῃ φύσιν—ὅλου, etc.] ‘Everywhere investigating every nature in each class (ὅλου) of existing things.’

78. ἴδιον οὐδέν] ‘He can never know personalities against any one.’

82. τύραννον τε γάρ, etc.] Both τύραννον ἢ βασιλέα ἐγκωμιαζόμενον and ἕνα τῶν νομέων—εὐδαιμονιζόμενον are governed by ἀκούειν; the former as object, the latter as predicate. ‘In the encomiums of a tyrant or a king he fancies he is listening to compliments paid to one of the herdsmen, as, for instance, to a swineherd or shepherd, or to a cowherd for being a good milker.’

91. ὑμνούντων] The genitive depends on ἔπαινον, the construction being τὰ δὲ δὴ γένη ὑμνούντων τὸν ἔπαινον ἡγεῖται εἶναι (ἔπαινον) ὀρώντων ἀμβλύ. In 97 the genitives σεμνυνομένων and ἀναφερόντων depend on σμικρολογίας; or in both cases the genitive may be taken as absolute.

98. ἄτοπα—τῆς σμικρολογίας, etc.] Translate: ‘It seems to him a strange pettiness in men who pride themselves on a pedigree of five-and-twenty ancestors (literally, on five-and-twenty ancestors by register), and carry up their race to Hercules, the son of Amphitryon.’ See on ἀμήχανον ἀν εἴη εὐδαιμονίας supra i. 36.

99. ὁ ἀπ’ Ἀμφιτρίωνος, etc.] ‘The twenty-fifth from Amphitryon in the upward line.’

101. ἀπ’ αὐτοῦ] i. e. τοῦ ἀπ’ Ἀμφιτρίωνος πενταεικοστοῦ; δυναμένων genitive absolute.

106. καὶ θελήσῃ τις αὐτῷ, etc.] αὐτῷ, ethic dative. ‘And a man will oblige him by quitting the question of what wrong do I to you or you to me? for the examination of justice and injustice itself’ (i. e. in the abstract).

109. αὐτοῖν] i. e. δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας.

115. τὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν] ‘He exhibits the reverse of the picture.’

125. ἀναβάλλεσθαι ἐπιδέξια ἐλευθέρως] ‘Pallium more hominum ingeniorum super sinistros humeros dextrorsum rejicere et colligere,’ (Stallbaum;) to throw the mantle over the left shoulder, so as to fall in folds towards the right. Cp. Ar. Av. 1567

οὗτος τί δρᾷς; ἐπ’ ἀρίστερ’ οὕτως ἀμπέχει;

οὐ μεταβαλεῖς θοῖμάτιον ὧδ’ ἐπὶ δεξιάν;

xi. 3. ἡ δὲ Κουρεῶτις] i. e. it chanced to be the Cureotis of the Apaturia. Κουρεῶτις was the third day of this feast.

26. οἷς] Viz. the citizens of Sais.

xi. 37. καὶ τὰ τῶν ἐτῶν, etc.] ‘And endeavoured to count up how many years old were the events he was telling of, and to reckon their dates.’

50. τὸ δ’ ἀληθές ἐστι, etc.] ‘But the truth is, a change takes place in the things that move in heaven and earth, and, at long intervals, there occurs a destruction by a flood of fire of all that is on earth.’

55. λυόμενος] ‘Rescuing us.’

60. κάτωθεν] ‘From underground springs.’

62. τοτὲ μὲν πλεον τοτὲ δὲ ἐλαττον, etc.] ‘Sometimes in greater, sometimes in less numbers, a race of men always exists.’

63. ὅσα] Is properly the nominative to γέγονεν, but is repeated by εἴ ποῦ τι in the following line.

67. ἀρτι κατεσκευασμένα τυγχάνει—καὶ πάλιν.] See on Hdt. 8. 89 supra.

76. ἀριστον—ἐπ’ ἀνθρώπους] ‘The best throughout the race of men.’ Cp. Hom. Il. 24. 201, 202

ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ’ ἧς τὸ πάρος περ
ἔκλε’ ἐπ’ ἀνθρώπους ξείνους ἡδ’ οἷσιν ἀνάσσεις;

80. ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν ὕδασιν] ‘Beyond,’ i.e. ‘before the greatest destruction by water.’

88. τῆς θεοῦ] The Egyptian Neïth, Athenian Athene. See supra 26-28.

90. ἔτεσι χιλίοις] With προτέραν, ‘first by a thousand years.’

91. διακοσμήσεως] ‘The number of 8000 years is set down with us in our sacred books as the age of our constitution here.’

96. τοὺς μὲν οἶν νόμους, etc.] ‘Compare the laws (of your ancient Athens) with our laws here, and you will find here at the present time many samples of those existing amongst you then.’

98. πρῶτον μὲν τὸ τῶν ἱερέων, etc.] With this passage cp. the account of Hdt. 2. 164, where seven γένη or castes are named, ἐστὶ δὲ Αἰγυπτίων ἐπὶ τὰ γένεα· καὶ τούτων οἱ μὲν ἱερεῖς, οἱ δὲ μάχιμοι κεκλέαται, οἱ δὲ βούκολοι, οἱ δὲ συβῶται, οἱ δὲ κῆπηλοι, οἱ δὲ ἐρμηνέες, οἱ δὲ κυβερνήται.

104. ἡ τῆς ὑπλίσεως, etc.] The construction is, ἡ τῆς ὑπλίσεως αὐτῶν σχήσις (ἐστὶ σχέσις) ἀσπίδων καὶ δοράτων, the ‘fashion of their armour is that of shields and spears.’

105. τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν] Egypt is here reckoned as belonging to Asia.

106. καθάπερ ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις] ‘Speaking of those parts of the world,’ i. e. Europe.

107. τὸ δ’ αὖ περὶ τῆς φρονήσεως] Stands absolutely, ‘with regard to wisdom.’

108. περὶ τε τὸν κόσμον, etc.] The construction is, περὶ τε τὸν κόσμον ἅπαντα μέχρι μαντικῆς καὶ ἱατρικῆς πρὸς ὑγίειαν (understand κτησάμενος or ἐξανευρών), ἐκ τούτων (sc. τῶν περὶ τὸν κόσμον) θείων ὄντων εἰς τὰ ἀνθρώπινα (αὐτήν, i. e. τὴν ὑγίειαν) ἐξανευρών, ὅσα τε ἄλλα τούτοις ἔπεται μαθήματα πάντα κτησάμενος. The meaning of the whole passage is therefore as follows: ‘And again with regard to wisdom, you see what care our law bestowed from the very first, in that it discovered all the cosmical

sciences, even prophecy and medicine, in aid of health, deducing from these truths which are divine, sanitary rules for human life; and also acquired all other learning which is akin to this.' The law is here said to do that which was done by the people subject to it. For the Egyptian *μαντική* and its divine origin see Hdt. 2. 83: for their *ιατρική* and general attention to matters of health see Hdt. 2. 77 and 84.

109. *ύγιειαν*] Cp. Hdt. 2. 77 *εἰσὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας ὑγιηρέστατοι πάντων ἀνθρώπων, τῶν ὥρέων ἕνεκεν*: *ibid.* c. 84 *πάντα δ' ἱητρῶν ἔστι πλέα*.

114. *τὴν εὐκрасίαν τῶν ὥρῶν*] Cp. Hdt. 3. 106 *ἢ Ἑλλὰς τὰς ὥρας πολλὸν τι κάλλιστα κεκραμένας ἔλαχε*.

126. *ὃ καλεῖται ὡς φατε ὑμεῖς, Ἡρακλέους στήλας*] 'Which is called, as you say, the pillars of Hercules.' If *στήλας* be the right reading, it must be explained by the attraction of the preceding *ὡς φατε ὑμεῖς* (sc. *καλεῖσθαι αὐτό*).

130. *τάδε μὲν γάρ, etc.*] i. e. The Mediterranean.

136. *τῶν ἐντὸς τῆδε Λιβύης*] 'The interior of Libya in this direction; ' this part of the interior of Libya: ' *ἐντὸς* i. e. within the pillars of Heracles. xii. 11. *ἀνήκοος*] 'Ignorant,' 'unacquainted with history,' as *infra* Demosth. 8. 22 *σκαῖος καὶ ἀνήκοος*.

14. *τῶν πρὶν, etc.*] 'Of those who lived before the Muses were born.' Partitive genitive.

27. *αἱ δὲ, etc.*] 'Who most of all the Muses concerning themselves with heaven and with philosophy, divine and human, utter the most beautiful voice.'

XXI.

Isocrates.

i. 1. *τὴν τοιαύτην*] Refers to *δοκιμασίαν* in the passage preceding this extract.

κυρίαν—ἐπιμελεῖσθαι] We may take *τῆς εὐταξίας* either as governed by *κυρίαν*, in which case *ἐπιμελεῖσθαι* is added *epexegetically*, or as governed by *ἐπιμελεῖσθαι*, to which *κυρίαν* is joined as predicate. The meaning is, 'The censorship which they made mistress and guardian of civic order, was one that regarded as ignorant men who held,' etc.

4. *οὐδεν γάρ, etc.*] 'For there could be nothing against all Greeks being alike in the ease with which they could learn letters from one another' (and so be able to read the laws).

6. *ἀλλὰ—γάρ, etc.*] 'But the fact is:' a common elliptical usage: in *ἀλλ' αὐτῷ γελοῖα γὰρ ἐφαίνοντο ποιεῖν, μετεπέμψατο Δημόμαχον* *supra* Hdt. 8. 23 25, we have the sentence in full. In later Greek the idiomatic use is lost sight of, and *ἀλλὰ γὰρ* is often simply equivalent to *ἀλλά*, e. g. *ἀλλὰ ἐπὶ κλίνης γὰρ κοιμηθῆναι φερόμενον*, and *ἀλλὰ τοῖς γὰρ ἄλλοις θαῦμα παρὰσχέσθαι* *infra* Arrian 2. 16 and 27.

i. 6. ἐπίδοσιν τῆς ἀρετῆς] ‘Advance of’ or ‘in virtue.’ Cp. Arist. Eth. Nic. I. 5 ὅθεν καὶ τῶν τεχνῶν γεγόνασιν ἐπιδόσεις, and Thuc. 8. 24 ἐπεδίδον ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον.

13. στοάς] e. g. the Poecile at Athens adorned with frescoes by Polygnotus.

17. ἀπλῶς] ‘Simply,’ ‘without elaboration,’ opposed to ἀκριβῶς. Cp. infra 3. 6 τοὺς ἀπλῶς δοκοῦντας εἰρῆσθαι (λόγους) καὶ μηδεμιᾶς κομφότητος μετέχοντας. For the sentiment see supra Thuc. 3. 12 χεῖροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσι ἀκίροις.

ii. 1. τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἡμετέραν] i. e. The philosophy of speech-writing (τοῦ λογογραφεῖν), or rhetoric.

2. τί τῷ λόγῳ, etc.] The meaning is, You must first consider what effect you wish to produce, and then choose the appropriate rhetorical modes and figures (ιδέας) for producing it.

5. λήψεται τέλος, etc.] ‘Shall be completed in the manner proposed.’

8. νουνεχόντως] ‘Rationally:’ so in Plat. Leg. 686 E ἐχόντως νοῦν, where the accusative is governed by the participial adverb.

10. προστῆναι, etc.] ‘To manage,’ ‘guide yourselves.’ Cp. Hdt. 2. 173 οἱ κ’ ὀρθῶς σεαυτοῦ προέστηκας.

iii. On the rhetorical construction of this period, which was celebrated amongst the ancients, see Müller, ‘History of Greek Literature,’ I. 512.

12. ιδεῶν] ‘Figures.’

13. ἐπισημαίνεισθαι] ‘To applaud.’

17. πολιάς] Sc. τρίχας. Cp. Ar. Eq. 520

ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις:

and Ovid. Met. 6. 26

Falsösque in tempora canos.

21. μαλακώτερος] ‘Composed in too loose a style,’ i. e. with too little regard to rhetorical rules. Cp. Isocr. Philipp. 172 ἣν μὲν τι τῶν εἰρημένων ἢ μαλακώτερον ἢ καταδεέστερον.

μὴ παραβάλλωσι, etc.] ‘They may not compare it with the florid style of those (former) speeches, but may judge of it by reference to the rule of composition which I have now adopted.’

XXII.

Aeschines.

i. 2. μὴ τρόπαιον—ἀφ’ ὑμῶν] ‘Do not erect a trophy over yourselves,’ i. e. by allowing your law to be violated. ἀφ’ ὑμῶν, literally, ‘gained from yourselves,’ like Latin ‘triumphum ex his ipsis Volscis—egistis,’ Livy 6. 7. We also find κατὰ τῶν πολέμιαν ἔστησε τρόπαια Lysias, περὶ δημ. τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ, 3, and the simple genitive in Soph. Trach. 1102

κοῦδεὶς τρόπαι’ ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.

ἐν τῇ τοῦ Διονυσίου ἀρχήστρε] In which Ctesiphon had proposed to crown Demosthenes.

5. φυγόντας] On the destruction of their city by Alexander, 335. B.C.

6. τοῦτον] Demosthenes.

8. ἀλλὰ ταῖς γε διανοαῖς, etc.] 'At least with your mind's eye look upon their misfortunes.'

10. τὴν πόλιν] Thebes.

13. τοῖς τιμωρομένοις] 'Those who were chastising them,' viz. Alexander and the Macedonians.

14. τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτῆριον] 'The curse of Greece:' Literally, 'the sinner against Greece.' Cp. Demosthenes De Coronâ 204 κοινὸν ἀλιτῆριον τῶν μετὰ ταῦτα ἀπολαύσαντων πάντων, and Thuc. 1. 126 ἀλιτῆριον τῆς θεοῦ: or in all these passages the sense may be, 'under the curse of.'

15. ἀλλὰ καὶ τὸν θαίριον, etc.] 'But to beware of the (evil) genius and the fortune that dog the man.'

ii. 5. ἀπίθανα] 'Unpersuasive,' 'falling dead upon the audience.' So Isocr. Philipp. 29 ἀσχυγνώσκῃ δέ τις αὐτὸν (his speech) ἀπιθανῶς καὶ μηδὲν ᾗθος ἐνσημαίνειται.

8. φεγγαροῦμεθα ἐπὶ τὰ στενά, etc.] 'We are stitched' or 'cooped up into a corner, and certain people are using us like needles to carry the threads of their policy.'

12. συστήσει, etc.] 'That I concocted the Lacedæmonian rebellion.' This took place in 330 B.C., while Alexander was in the East, but was put down by his general Antipater.

XXIII.

Demosthenes.

i. 4. ἐπὶ δυσὶν ταλάντοις προκί] 'With a dower of two talents.'

11. οὕτως σκεψθε ταύτων, μὴ περιόχητέ με] 'As ye hope for happiness in these, be not unmindful of me.' For an exactly similar construction in Latin, cp. Hor. Od. 1. 3

Sic te diva potens Cypri—

Ventorumque regat pater—

Reddas incolumem precor;

and Virg. Ec. 9. 30

Sic tua Cyrneas fugiant examina taxos,

Incipe.

17. καὶ πρὸς ἡτιμωμένον] 'And disfranchised as well;' that is to say, in case he did not obtain one fifth of the votes of the jury.

ii. 2. οὐδὲν γὰρ χείρους, etc.] 'For you will be none the worse for having had an example, especially one taken from the usage of a well-governed state.'

14. καὶ οὐ χρημάτων τιμήσεως οὐδεμιᾶς] 'And not providing for any

pecuniary damages.' The genitive *τιμήσεως* depends on *νόμου*. Literally, 'and there not being a law for any pecuniary damages.'

iii. 4. *τὴν ἴσῃν*, etc.] 'Occasions the same emulation as a great one.'

6. *προσετρίψατο*] Frequentative aorist: 'attaches to them.' 'Gilds the possessors with a show of wealth.' (Kennedy.) So in a bad sense, *συμφορὰν προστριψάμενος* infra 5. 9, and Ar. Eq. 5

πληγὰς αἰεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

9. *οὗτος*] i. e. Androtion (mentioned further on in the text), the friend of Timocrates, against whom the speech is written.

ἀνελών—κτῆματα, etc.] 'Has annulled your possessions of glory, and rendered those of wealth mean and unworthy of you.' According to Demosthenes, Androtion had persuaded the Athenians to break up and melt down certain public crowns, and to replace them by the *φιάλαι* mentioned above, which he alleges contained much less gold than the original crowns: by this process the commemorative inscriptions on the crowns (*δόξης κτῆματα*) were lost, and the intrinsic value of the ornaments diminished (*τὰ τοῦ πλούτου πεποιήται μικρά*).

14. *οὐδένα—ἐξέστη*] 'Shrank from no risk.' Cp. *οὐδένα ἐξίσταμαι* Dem. de Cor. 323, and Soph. Aj. 82

φρονούντα γὰρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.

20. *οὐδ' ἃ καταράσαιντ' ἂν οἱ ἐχθροί*, etc.] 'Nor doing the very thing their enemies would have invoked against them.'

32. *ἡγνευκέναι τοιούτων ἐπιτηδευμάτων*] 'To have been pure from such practices;' the genitive, as often after *ἀγνός*.

iv. 3. *τούτων δ' ἡ μὲν φύσις*, etc.] 'Of these, nature is unfixed and varying, and is, in each man, peculiar to its possessor.'

v. 2. *ἔν γε τι πράττω*] 'Doing at least some business or other.' Cp. *ἔν γε τι ἢ καὶ τὰ πλεῖστα κατορθοῦν* Arist. Eth. Nic. I. 9.

4. *πρὸς ὧτι τὸν βίον ἐστί*, etc.] 'He cannot show any respectable or honourable employment upon which he spends his days.' For *πρὸς ὧτι* cp. *πρὸς τῷ σκοπεῖν—γέννησθε* infra 9. 60.

9. *προστριψάμενος*] See on *προσετρίψατο* supra 3. 6.

16. *περιέρχεται*] 'Goes about (like a vagabond).' Cp. *ἀλῶνται καὶ πτωχοὶ περιέρχονται* infra 8. 4.

vi. 3. *μεγάλη γὰρ ῥοπή*] Sc. *ἡ τύχη ἐστί*. 'For great is the weight of chance, or rather it is everything throughout the whole course of human affairs.'

6. *καὶ κατὰ μικρόν*] 'Even in the slightest degree.'

7. *ἀφορμάς*, etc.] 'Many more grounds for the gods favouring us.'

10. *μή τί γε δὴ τοῖς θεοῖς*] 'Much less can he ask the gods to do so.'

16. *εἰ Λακεδαιμονίοις μὲν—νυνὶ δ' ὀκνεῖτε*] See on *μὴ βούλεσθε—τούτους δὲ ἀπόλλυτε* supra Andocides 35.

20. *προεκινδυνεύετε*] Cp. on *προκινδυνεύσαντας* infra 9. 104.

21. *μέλλετε εἰσφέρειν*] 'Delay to contribute.'

vii. 2. *νῇ Δία*] 'Some one will say.' *νῇ Δία* suggests the reply or objection of the audience, or the orator's opponent. and generally = Latin 'at enim.'

10. *παρὰ τὴν αἰ τοῦ βώμην*] 'In consequence of his own strength.'
 12. *καίτοι καὶ τοῦτο*] 'And again.' Cp. *infra καὶ γὰρ αὐ τοῦτο* 8. 39.
πάθοι] Sc. Philip.
 13. *ἥπερ αἰεὶ βέλτιον*] Supply *ἐπιμελεῖται* from *ἐπιμελούμεθα*.
 14. *πλησίον μὲν ὄντες*] 'If you were at hand,' 'near the scene of action,' viz. Amphipolis.
 15. *τεταραγμένοις*] 'In consequence of Philip's death.'
 17. *ἀπηρτημένοι, etc.*] 'With both your preparations and your minds in suspense.'

viii. 1. *κλαήσει*] An Attic form for the usual *κλαίσεται*.
 2. *παρίξει*] 'Bring forward:' 'the more usual word is *παραστήσεται* Mid. p. 546. s. 126.' (Shillito.) See on *ἀναβιβάσσομαι* supra Andocides 29.
 5. *ὅς ἐλεεῖν πολλὰ μᾶλλον ὑμῖν ἄξιον*] 'To pity whom is far more worthy at your hands.' (Shillito.) For the ethic dative with *ἄξιος*, cp. Ar. Ach. 8

ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι:

and Soph. Oed. Col. 1446

ἀνάξια γὰρ πᾶσιν ἔστε δυστυχεῖν.

8. *τῇ εἰρήνῃ*] 'To the treaty of peace.'
 9. *ἄνθρωπον ὅς*] Said contemptuously. So *infra* 14 *κατ' ἀνδρὸς ὅς*. Cp. Soph. Aj. 1142

ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασύν:

and 1150

ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὕψωπα μαρίας πλέων.

13. *ἄχρι τοῦ βήματος*] 'Just as far as this platform:' from which the orator spoke, and where perhaps the votes of the dicasts were taken.

17. *ὡς ἐπέβη Μακεδονίας*] 'As soon as he trod on Macedonian ground.'

21. *οὕτω σκαῖς—ὅστις*] 'So stupid—as to,' etc. Cp. Soph. Ant. 220

οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ.

26. *οἱ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι—πρόγονοι*] 'Our forefathers who fought at Marathon and Salamis.' Cp. *infra* 9. 104 *τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων*: so *τοὺς ἐν Μαραθῶνι* supra Thuc. 2. 12.

28. *οὓς μηδεὶς ἄν, etc.*] 'Such men as no one even of their enemies would deprive,' etc. The relative *οὓς* appears to be used indefinitely in the same consecutive sense as the Latin 'is—qui' (the kind of man—who): hence *μή* and not *οὐ*.

35. *τῆς ἐπιτιμίας—στερηθείη*] See on *καὶ πρὸς ἡτιμωμένον* supra 2. 17.

37. *σιλήσας καὶ διασύρας*] 'Having spoiled and reduced to tatters.'

38. *γεωργεῖς*] 'You are a country gentleman.' (Shillito.)

40. *γεγραμματοκέναι*] 'That he has been a public clerk.'

45. *ἴσα βαῖναν Πυθοκλεῖ*] 'Striding as large as Pythocles.' For the expression, cp. *infra* Longinus 2. 46. *συνημμένη καὶ ἴσα, φασί, βαίνουσα πολυτέλεια*, i. e. keeping pace with it. Virg. Ae. 2. 724

Sequiturque patrem non passibus aequis.

The exact point of the allusion can only be conjectured. Pythocles was one of the orators of the Macedonian party.

viii. 47. τὰ καθεστηκότα πράγματα] 'The established constitution.

48. τὴν θόλον] The hall of the prytaneum, where the prytanes and their attendants (and therefore in former times Aeschines as γραμματεὺς) dined at the public expense. Cp. De Fals. Leg. 279 τὸ τελευταῖον ὑφ' ἰαῶν χειροτονηθέντες (i. e. Aeschines and his father) δὴ ἐτι διετράφησαν ἐν τῇ θόλῳ.

ix. 3. ὥς οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο, etc.] 'Believing that, happen what might, we and the Thebans would never be friends again.'

6. αὐτὰ τὰναγκαῖότατα] 'The barest facts.'

10. τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασεν] Perhaps as a fire-signal to call the country people into the city.

14. πρὶν ἐκείνην (i. e. τὴν βουλὴν) χρηματίσαι καὶ προβουλεύσαι] 'Before they could introduce or prepare the question.' (Kennedy.) ἄνω] Sc. on the Pnyx.

16. τὸν ἥκοντα] Refers to ἦκε δ' ἀγγέλλων τις above.

27. ἐπιδόσεις] 'Voluntary contributions to the state.'

39. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμεν] 'I was found in the very moment of panic speaking and moving what your necessities required.' (Kennedy.)

42. ὡς ὑπαρχόντων, etc.] 'On the idea that the Thebans had joined Philip.'

64. μεταθέσθαι] Sc. τὸν φόβον. 'To shift your fear.'

68. ἐξ ἴσου, etc.] Sc. τοῖς παλοῦσι Φιλίππῳ τὴν πατρίδα. 'That your friends in Thebes may be equally emboldened to speak out for what is right.'

86. οὐκ εἶπον, etc.] 'I did not speak without moving a decree, nor move without going on the embassy, nor go on the embassy without gaining the Thebans.' See on μὴ βούλεσθε—τούτους δὲ ἀπόλλυτε supra Andocides 35.

100. τοῦδ'] 'The defendant.' Sc. Ctesiphon, now prosecuted by Aeschines for proposing to crown Demosthenes.

104. Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας] The words are borrowed from Thuc.

1. 73 φάμεν γὰρ Μαραθῶνί τε μόνοι προκινδυνεύσαι τῷ βαρβάρῳ.

115. πριταγωνιστά] Cp. infra 154, 155: Aeschines had formerly been an actor.

116. παριόντα, etc.] 'Who came forward to bid the city maintain her first place in Greece.'

121. ἐπὶ τῶν ἰδίων—σκοποῦντας] 'Viewing them by the light of private laws and private actions.'

τὰς δὲ κοινάς, etc.] 'But viewing public measures with an eye to the reputation of your forefathers.'

123. τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ] Each juror, on being allotted to serve, received a *staff* on which was painted the letter (τὸ γράμμα) indicating his court, and a *ticket*, which he presented, after the sitting, to the prytanes, in order to receive from them his pay of three obols. Cp. Ar. Plut. 271

Χο. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

* * * * *

Κα. ἐν τῇ σορῶ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

127. καθ' ὑμῶν] 'In your favour,' 'concerning you.'

133. κατὰ γ' ὑμᾶς] 'In your case at least.'

136. τὰς πρώτας μάχας] 'The first battles,' i. e. those which preceded Chaeronea.

137. τὴν χειμεριήν] 'The winter battle,' or, 'the battle in the storm.'

145. μετὰ τῶν ἄλλων ἐξητάζετο] 'Was found with the rest.'

153. ἐτέλεις] 'You performed initiations,' sc. into your Phrygian rites,—
ἐτελούμην, sc. in the Eleusinian mysteries: for the passive cp. infra Dion.
5. 10 τῶν τὰ μητρῶα—τελουμένων, and infra Lucian 5. 74.

155. ἐξέπιπτες] Cp. De Fals. Leg. 389 ἐξεβάλλετε αὐτὸν (Αἰσχίνην)
καὶ ἐξεσπρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων.

165. παρ' αὐτὰ τὰ σύμβαντα] 'Close upon,' 'immediately after the
events.' Cp. Dem. De Cor. 16 ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις παρ' αὐτὰ
ταδικήματα χρῆσθαι.

170. ἔτ' ἄμεινον] 'All the more.'

181. τῶν αἰτοχυρῶν τοῦ φόνου] The expression is apparently borrowed
from Soph. Oed. Rex 266

ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν.

185. καὶ οὐχ ὁ μὲν δῆμος οὕτως, οἱ δὲ—ἄλλως πᾶς] See supra on μὴ
βοῦλεσθε—τούτους δὲ ἀπόλλυτε supra Andocides 35.

186. αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς] 'Chosen to perform the obsequies.'

188. ὥσπερ, etc.] 'As other funeral banquets are wont to be held,' i. e. at
the house of the nearest relative, τῷ οἰκειοτάτῳ.

192. τὸν τειχισμόν] Cp. infra 201 οὐχὶ τὸν κύκλον τοῦ Πειραιῶς οὐδὲ
τοῦ ἁστέως.

193. ὃν σύ μου διέσυρες] 'Which you found fault with in me,' 'which
you disparaged in me.'

THE ALEXANDRINE AGE.

XXIV.

Aristotle.

1. 1. ὅτι μὲν οὖν, etc.] 'That moral excellence then is a mean, and in
what sense, and that it is a mean between two vices, one of excess and one

of deficiency, and that it is so because it tends to aim at the mean in feelings and in actions, I have sufficiently explained.' For the distinction between intellectual and moral excellence, and instances of each kind, cp. Arist. Eth. Nic. I. 13 λέγομεν γὰρ αὐτῶν (i. e. τῶν ἀρετῶν) τὰς μὲν διανοητικὰς τὰς δὲ ἠθικὰς, σοφίαν μὲν καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν διανοητικὰς; ἐλευθεριοτήτα δὲ καὶ σωφροσύνην ἠθικὰς.

i. 1. καὶ πῶς] Aristotle has before explained that although in one sense a mean, virtue or moral excellence is in another sense an extreme, being the highest state of man's moral nature.

2. μεσότης δύο κακιῶν] As, for instance, liberality is a mean between the two vices of prodigality (ἀσωτία) and meanness (ἀνελευθερία).

4. πάθει] See Arist. Eth. Nic. 2. 4 λέγω δὲ πάθη μὲν ἐπιθυμίαν, ὀργήν, φόβον, θράσος, φθόνον, χαράν, φιλίαν, μῖσος, πόθον, ζῆλον, ἔλεον, ὅλως οἷς ἔπεται ἡδονὴ ἢ λύπη.

ἔργον ἐστὶ, etc.] 'It is a (hard) work to be good.'

10. διὸ δεῖ, etc.] Three practical rules are here given for the pursuit of virtue. 1. Avoid the worse extreme (ἀποχωρεῖν τοῦ μᾶλλον ἐναντίου). 2. (From σκοπεῖν to ποιῶσιν) find out your bent and go towards the opposite extreme. 3. Beware of pleasure.

11. Καλυψώ] Or rather Circe, in Hom. Od. 12. 108-110; the actual words belong to Ulysses, ibid. 219-220.

15. κατὰ τὸν δεύτερον, etc.] 'You must take the next best course as they say, and choose the least of two evils.'

24. ὅπερ οὖν οἱ δημογέροντες, etc.] The reference is to Hom. Il. 3. 156 foll.

οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἑκκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοίηδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν
αἰνῶς ἀθανάτοισι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἑοῦς, ἐν νηυσὶ νέεσθω,
μηδ' ἡμῖν τεκέεσσιν τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.

ii. 3. φήμη δ', etc.] Hesiod, Works and Days, 761-2. Cp. Arist. Eth. Nic. 10. 2 ὁ γὰρ πᾶσι δοκεῖ τοῦτ' εἶναι φασκέν.

5. ἀλλ' ἐπεὶ, etc.] 'But since neither natures nor the best states corresponding to them are nor are thought to be all the same, so neither do all things pursue the same pleasure, though pleasure they all pursue. Though, perhaps, they do pursue not that which they fancy and would say they pursue, but all the same. For all things naturally have a divine instinct' (which prompts them to pursue unconsciously the same end). Cp. Eth. Nic. 10. 2 ἴσως δὲ καὶ ἐν τοῖς φαύλοις ἐστὶ τι φυσικὸν ἀγαθὸν κρεῖττον ἢ καθ' αὐτὸ δ' ἐφίεται τοῦ οἰκείου ἀγαθοῦ, i. e. 'perhaps even in the inferior animals there is some natural instinct for good, superior to their own wills, which aims at that which is good for them.'

iii. 2. ἀρετὴ τις, etc.] 'A virtue or connected with virtue.' In Arist. Eth. Nic. 2. 7 φιλία is mentioned as the virtue or mean state in relation to the ἡδὺν τὸ ἐν τῷ βίῳ.—ὁ μὲν ὥς δεῖ ἡδὺς ὦν φίλος καὶ ἡ μεσότης φιλία.

10. καὶ νέοις δέ, etc.] 'And the young, too, need its aid to save them

from error, and the old for succour against the failure of energy that comes from weakness.'

πρὸς θεραπείαν καὶ τὸ ἐλλείπον] Is a quasi hendiadys, and equivalent to πρὸς τὴν τοῦ ἐλλείποντος τῆς πράξεως θεραπείαν.

13. σύν τε δὴ ἔρχομένῳ] Hom. Il. 10. 224

σύν τε δὴ ἔρχομένῳ καὶ τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν.

25. τῶν δικαίων τὸ μάλιστα, etc.] 'The highest justice is thought to be of the nature of friendship.' Cp. the account of ἐπιείκεια (equity), in Eth. Nic. 5. 12: the ἐπιεικής is content to take less than his strict rights (ἐλαττωτικός), and in this respect resembles the friend.

27. καὶ ἔνιοι, etc.] 'And some people think that a good man and a good friend are the same thing.'

iv. 2. ὅσῳ, etc.] 'In proportion as the family is prior to and more necessary than the state.'

v. 1. δόξαι τ' αὖ] Sc. ἡ θεωρητικὴ ἐνέργεια ὅτ σοφία.

2. οὐδὲν γάρ, etc.] 'For nothing results from it beyond the act of contemplation itself, whereas from action we hope to achieve something, more or less, beyond the action itself.'

3. δοκεῖ ἐν τῇ σχολῇ εἶναι] 'Seems to require leisure.'

5. τῶν πρακτικῶν, etc.] 'The activity of the practical excellencies is displayed in politics or war, and the actions concerned with these seem to afford little leisure, those concerned with war absolutely none.'

13. ἑτέραν, etc.] 'Which is a different thing from politics, and is in fact evidently sought for as being different.'

14. εἰ δὴ τῶν, etc.] 'If then of the actions bound up with the virtues those of politics and war excel in beauty and grandeur, and these afford no leisure, and aim at a further end, and are not to be chosen for their own sakes, while the activity of the intellect seems both to excel in importance, being contemplative, and to aim at no end beyond itself, and to have a pleasure of its own which again enhances its activity, and if independence, leisure, and freedom from fatigue (so far as possible with man), and all the other attributes of the happy man are seen to accompany this activity, this would be the complete happiness of a man if it should embrace the complete period of a life; for no element of happiness is incomplete: but such a life will be above man's nature; for he will so live not by virtue of his human nature, but by virtue of something divine within him; and so far as this excels our composite nature, so far does its activity excel that of all other excellence. If then the intellect is the diviner part of man, the life according to it is the diviner part of man's life.'

27. θεῖον — πρὸς τὸν ἄνθρωπον] Literally, 'divine compared to, or in relation to, men.'

32. εἰ γὰρ καὶ τῷ ὄγκῳ, etc.] 'For even if it be small in bulk, in power and value it excels them all far more than they excel it (in bulk).'

37. εἰ μὴ, etc.] 'Because it is not possible to be happy without external goods.'

43. τοσαῦθ'] Sc. τὰ μέτρια.

v. 44. Σύλων] Viz. in the stories of Tellus, and of Cleobis and Biton. supra Hdt. I. 54-129.

vi. 9. τρίτον δ' ἀδυναμία, etc.] 'And thirdly, the helplessness of their situation, for no one attempts what is impossible, nor consequently the subversion of the tyranny when the means are wanting.'

vii. 1. οἶοι ποιεῖν] i. e. τοιοῦτοι οἶοι (= ὥστε) ποιεῖν. So infra 7 οἶοι ἀκολουθεῖν τῇ ὕμνῃ. The full phrase in Arist. Eth. Nic. 4. 15 φαύλου δὲ καὶ τὸ εἶναι τοιοῦτον οἶον πράττειν τι τῶν αἰσχυρῶν.

5. παύονται] Sc. ἐπιθυμοῦντες. ὀξείαι, etc.] 'Their desires are keen without being strong, like the hunger and thirst of sick people.'

10. ὑπεροχῆς] 'Prominence.' Cp. the Homeric αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπέροχον ἔμμεναι ἄλλων.

II. II. 784.

20. τῇ γὰρ πρώτῃ ἡμέρᾳ, etc.] 'For men think that in the dawn of life one remembers nothing, and hopes everything.' τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ 'early life,' opposed to ἡ τελευταία ἡμέρα of the succeeding chapter of the Rhetoric. Cp. Soph. Aj. 622

παλαιᾷ—ἐντροφος ἀμέρα:

and Eur. Ion 720

νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν θάνοι.

25. καὶ αἰσχυνητοί, etc.] 'And respectful, for as yet they have no idea of any other principle of right, but are tutored by law alone' (and therefore reverence authority).

29. τοῦτο δ' εὐέλπιδος] τοῦτο, sc. τὸ ἀξιοῦν αὐτὸν μεγάλων.

30. τῷ γὰρ ἦθει ζῶσι, etc.] 'They live by feeling more than by calculation.'

31. ὁ μὲν λογισμός, etc.] 'The object of calculation is the expedient, of virtue the noble.'

32. διὰ τὸ χαίρειν τῷ συζῆν] Cp. Eth. Nic. 8. 3 συνημερεύειν δὲ καὶ συζῆν οὗτοι (οἱ νέοι) βούλονται γίγνεται γὰρ αὐτοῖς τὸ κατὰ φιλίαν οὕτως.

33. καὶ μήπω πρὸς τὸ συμφέρον] 'And because they as yet judge of nothing with a view to expediency, and so do not judge of their friends in that light.'

34. ἐπὶ τὸ μᾶλλον, etc.] 'Towards the side of excess and vehemence.'

35. παρὰ τὸ Χιλώνειον] 'Against Chilon's rule' (of μηδὲν ἄγαν).

40. βελτίους] i. e. 'Better than they really are.'

42. διδὲ καὶ εὐτράπελοι, etc.] Cp. Arist. Eth. Nic. 2. 7 περὶ δὲ τὸ ἡδὺ τὸ μὲν ἐν παιδιᾷ ὁ μὲν μέσος εὐτράπελος.

viii. 1. ἐπιπολῆς ἐστὶν ἰδεῖν] 'It is on the surface to see,' i. e. it is plain to see.

2. ὑβρισταὶ γὰρ καί, etc.] 'For they are insolent and overweening, being influenced by the acquisition of wealth, and bearing themselves as though they possessed every possible good. For wealth in a manner supplying the price at which other things are valued, they fancy all things are to be bought for it.'

8. καὶ τῷ οἶεσθαι, etc.] 'And because they imagine that all must admire what they themselves do.'

14. τὸ οἶεσθαι ἀλίους εἶναι] Sc. ἔπεται τῷ πλούτῳ.

15. ἀνοήτου, etc.] 'Wealth belongs to' or 'produces a dull happy temperament.'

ix. 2. οἷα ἂν γένοιτο, etc.] 'What may (or would) take place in accordance with probability or necessity.'

9. τὰ καθόλου, etc.] 'Poetry deals with general possibilities, history with particular facts.'

x. 1. ἐστὶν εὖν, etc.] 'Tragedy, then, is an imitation of action, good and complete in itself, on a grand scale, in embellished style, with the several kinds (of embellishment) occurring separately in the several parts; the story acted and not narrated; by pity and fear effecting the chastening (or purification) of such feelings.'

σπουδαίας] See infra 5 μίμησις ἐστὶν ἡ τραγῳδία βελτιόναν.

τελείας] 'Complete,' with regular opening, development, and catastrophe. Cp. Arist. Poet. 7. 2 κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν—ὅλον δ' ἐστὶ τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν.

2. μέγεθος ἐχοῦσης] See Poet. 7. 8 τὸ γὰρ καλὸν ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστὶ διὸ οὔτε πᾶμικρον ἂν τι γένοιτο καλὸν ζῶον—οὔτε πᾶμ-μέγεθες.

ἡδυσμένῳ λόγῳ] See Poet. 6. 3 λέγω δὲ ἡδυσμένον λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν (this includes metre) καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος (these correspond to music).

χαρὶς ἐκάστου τῶν εἰδῶν] Understand ὄντος, the construction being that of the genitive absolute. The εἶδη are the ῥυθμός, ἁρμονία and μέλος.

χαρὶς—ἐν τοῖς μορίοις] See Poet. 6. 4 τὸ δὲ χαρὶς τοῖς εἶδεσι, τὸ διὰ μέτρων ἕνια μόνον περαίνεσθαι καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους, and cp. Poet. 1. 13 εἰσὶ δὲ τινες αἱ πᾶσι χράνται τοῖς εἰρημένοις, λέγω δὲ οἷον ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἡ τε τῶν διθυραμβικῶν ποιήσις καὶ ἡ τῶν νόμων, καὶ ἡ τε τραγῳδία καὶ ἡ κωμῳδία. διαφέρουσι δέ, ὅτι αἱ μὲν ἅμα πᾶσιν, αἱ δὲ κατὰ μέρος, where κατὰ μέρος corresponds to χαρὶς—ἐν τοῖς μορίοις. Tragedy and comedy agree with the dithyramb and νόμος in using rhythm, metre, and melody; but in the latter all are employed together throughout the composition, whereas in the former rhythm and metre alone are used in the dialogue, melody being added in the choral and lyrical parts.

3. δρῶντων] Genitive absolute.

καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας] Sc. οἷσα (ἡ μίμησις).

4. περαίνουσα] Agrees with μίμησις in line 1.

κάθαρσιν] Expresses no moral purification, but the same effect as that attributed to music by Arist. Pol. 8. 7, 4-6 καὶ γὰρ ἐπὶ ταύτης τῆς κινήσεως—τοῖς ἀνθρώποις. The object of tragedy, according to Aristotle, is to awaken in the spectators the feelings of pity and fear, and to awaken them in such a manner by means of appropriate scenes, dialogue, metre and melody, as to produce a 'chastening' of these feelings, that is, 'a sense of lightening' (κουφίζεσθαι Arist. l. c.), a kind of pleasurable and harmless ecstasy (χαρὰν

ἀβλαβῆ *ibid.*) akin to, but less violent than, the frenzy of the Bacchic dithyramb out of which tragedy itself sprang.

x. 7. οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν, etc.] 'So, too, the poet in imitating passionate and sluggish natures, and other characters of the same kind, should make them examples of kindness or of sternness, as for instance Agathon and Homer (make Achilles an example of sternness).' In other words, the poet must idealise.

XXV.

Theophrastus.

i. 1. The first *περυγίζουσαι* is probably misplaced, and should be omitted.

3. ὕποι ἂν πέτωνται, etc.] 'Forebode wind from whatever quarter they fly to.'

5. ὕδωρ ὑέτιον] 'Showers:' opposed to ὕμβρος, lasting rain.

6. καὶ ὕλως βοῶν μέγα, etc.] 'And, generally, when he gives a loud cry he portends wind.'

7. ἡ ἄμπωτις, etc.] 'The ebb denotes a north wind, the flood tide a south; for if a flood has come in with north winds its turn portends a south wind, and if an ebb has come in with south winds its turn portends a north wind.' The tides were by some of the ancients supposed to be caused by the action of the winds. ὑφ' ᾧν ἐμβαλόντων μὲν προωθουμένην ἀνοιδεῖν τὴν Ἀτλαντικὴν θάλατταν καὶ παρασκευάζειν τὴν πλήμμυραν, καταληγόντων δ' ἀντιπερισπωμένην ὑποβαίνειν, ὕπερ εἶναι τὴν ἄμπωτιν Plutarch De Plac. Phil. 3. 17. As the north wind causes the flood, and the south wind the ebb, the turn of the flood tide will indicate a change of wind to the south, the turn of the ebb a change to the north.

14. ἀποστραφῶσι πετόμενοι] 'Turn back homeward in the midst of their flight.' Cp. Aratus 300

στροφάδες δὲ παλίμπετες ἀπονέονται.

Virg. Georg. I. 374-5

Vallibus imis

Aëriæ fugere grues.

15. ἥ] Is superfluous, and probably a gloss.

17. ὥς] Is superfluous, and appears to be a corruption.

18. ἐὰν ταχὺ δις κρώξῃ καὶ τρίτον] Cp. Virg. Georg. I. 410-1

Tum liquidas corvi presso ter gutture voces

Aut quater ingeminant.

21. ὥσπερ, etc.] 'As they do also if they come black in large numbers.'

27. φώνη—πολύπλοκον ἔχουσα] 'A murmur echoing in the bay with a confused (or complex) sound.'

Resonantia longe

Littora misceri.

Virg. Georg. I. 358-9.

For *πολύπλοκον ἔχουσα*, the cognate accusative with *ἔχω*, instead of the more usual construction *πολυπλόκως ἔχουσα*, cp. infra Dicaearchus I. 2 *ἔχουσα τῇ ὄψι φιλάθρωπον*, i. e. presenting a friendly appearance.

31. *ἀμφὶ δ' ἄκρα*] The line in Archilochus appears to be
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὄρθον ἴσταιται νέφος.

40. *ὅταν πρὸς τὰ ἔργα*, etc.] 'When he comes up to the haunts of men, or ventures within them in winter time.'

45. *τῆς Πάρνηθος*] So in Ar. Nub. 323-4, clouds are mentioned as descending from Mount Parnes—

*βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὸν Πάρνηθ', ἥδη γὰρ ὄρῳ κατιούσας
ἡσυχῇ αὐτὰς* (i. e. *τὰς νεφελάς*).

ii. 8. *ἄξιοι*] 'Cheap,' as in Ar. Eq. 645.

οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.

9. *ἐκ Διονυσίων*] 'After the (great) Dionysia,' i. e. after March.

16. *μὴ ἀφίστασθαι*] i. e. *ἐστὶν οἶος μὴ ἀφίστασθαι*.

XXVI.

Theophrastus.

i. 20. *ὥς—ἐπιφριτᾶν*] See on *ὥς—ἐκέλευσε* supra Hdt. 2. 8. So infra 28 *ὥς ἀτιμότερον εἶναι*.

XXVII.

Dicaearchus.

i. 2. *ἔχουσα—φιλάθρωπον*] See on *πολύπλοκον ἔχουσα* supra Theophrastus I. 27.

4. *εὐτελείς*] 'Mean.'

12. *τὴν—ὑπογραφὴν*] 'The outline of the building.'

15. *ψυχῆς*, etc.] 'Beguilements and recreations for the soul.'

18. *ὑπουλοί*] 'False.' Cp. Thuc. 8. 64 *ὑπουλον αὐτονομίαν*, and Soph. Oed. Rex 1396 *κάλλος κακῶν ὑπουλον*.

ii. 5. *τρίς*] 'Ab Epigonis, deinde a Pelasgis, ut videtur, tempore belli Trojanī, tertio ab Alexandro.' (Müller.)

XXIX.

Cleanthes.

3. *εἰ περιγένοιτο ἀρετῆς*] 'If he achieve,' or, 'attain unto, virtue.'

XXX.

Polybius.

- i. 4. ἐπίστασιν] 'Attention,' 'careful observation.' Cp. ἐπιστήσας infra.
 10. ἐν ταῖς ἐξουσίαις, etc.] Cp. Arist. Eth. Nic. 5. 2 εὖ δοκεῖ ἔχειν
 τὸ τοῦ Βίαντος ὅτι ἀρχὴ ἀνδρα δείξει: and Soph. Ant. 175-7
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
 ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνῶμην πρὶν ἂν
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῇ.
 11. ἀναστέλλωνται] 'Dissemble.'
 16. ἐπιστήσας] 'Carefully considering.' The phrase in full would be
 ἐπιστήσας τὸν νοῦν: here the verb is used absolutely as in Arist. Eth. Nic.
 6. 13 λεκτέον δ' ἐπιστήσας σαφέστερον.
 34. πάντα συμμαχικὴν εἶχε τὴν αἵρεσιν] 'Was all done in the interest
 of the alliance' (as opposed to the mere interests of Sparta alone).
 43. τοῦ προειρημένου] Sc. Hannibal.

XXXI.

Apollodorus.

- i. With the whole passage cp. Aesch. Prom. 351-372.
 ii. For the story of Althaea and the torch cp. Aesch. Choëph. 602-612.
 17. Ἰδα] Genitive of Ἰδᾶς.
 26. κατὰ γένος] i. e. as being the uncles of Meleager.
 iii. 12. δέισας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ εἰ τοῦτῳ συμπάθοι] 'Fearing lest
 he himself, too, should be a dead man if he should suffer the same fate as
 Glaucus' (τοῦτῳ), i. e. should be attacked by the serpent. ἄν in this con-
 struction is not allowable in earlier Greek. Perhaps we should rather read
 τοῦτο, 'If he should suffer this fate (τοῦτο), as well as Glaucus;' or possibly,
 συμπέσοι and not συμπάθοι is the true reading, 'If he should encounter the
 serpent.'

XXXII.

Dionysius of Halicarnassus.

- i. 2. τῆς ἐκλογῆς, the selection or choice of words: σύνθεσις, composition,
 arrangement of words in a sentence, and sentences in a period.
 7. πτόχω λευγαλέῳ, etc.] Hom. Od. 16. 273.
 9. μείζονα, etc.] The lines in Hom. Od. 6. 229-231 are
 τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, καδ δὲ κάρητος
 οὔλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

12. αὕτη τε] i. e. ἡ σύνθεσις.
 ii. 7. τὸ τάχος τῆς σημασίας] 'His rapidity of expression.'
 iii. 7. παρ' ἡντινοῦν ἑτέραν] 'Beyond,' or, 'compared with, any other style.'
 9. κοινότητα τῶν ὀνομάτων] 'Ordinary language.'
 iv. 8. παρὰ τούτων τοῖς κανόνας] 'By the light of,' or, 'according to, these canons.'
 9. τὴν πολιτικὴν λέξιν] The speech of politics and the ordinary civic life, as opposed to poetry and to rhetorical or philosophical composition. In the same sense τοῖς ἀσκούσι τοὺς πολιτικοὺς λόγους Dionysius, De Comp. Verborum, vol. v. of Reiske, p. 2.
 10. αὐτῷ κεκνημένην ποικίλως] 'Moving in such variety of style.'
 17. ἡθικὴν, παθητικὴν] 'Calm, passionate.' Cp. Dionysius, De Vet. Script. Cens. vol. v. Reiske, p. 425 ἐν μέντοι τοῖς ἡθικοῖς Ἡρόδοτος, ἐν δὲ τοῖς παθητικοῖς ὁ Θουκυδίδης. ἡθῆ are the mild or calm, πάθη the violent feelings.
 20. παρακρουόμενος, etc.] 'Eluding mortal gaze.'
 εἶτε διαλέκτου, etc.] 'A wondrous variety of speech in a wise man, beguiling every ear.' Cp. Hdt. i. 163 supra.
 22. ἐπειδὴ ταπεινὰς καὶ ἀσχήμονας ἔχεις—ὕσιον] Cp. Plat. Rep. 2. 383 Ε κομιδῇ ἄρα ὁ θεὸς ἀπλοῦν καὶ ἀληθές—καὶ οὔτε αὐτὸς μετίσταται οὔτε ἄλλους ἐξαπατᾷ—οὔθ' ὕπαρ οὔτ' ὄναρ.
 v. 2. τῶν ἐν ἔθει] 'His moral discourses.'
 4. ὥσπερ οἱ τῶν σπονδαίων, etc.] 'Like those who are listening to solemn flute-music, or to the harmony of Dorian strains.'
 9. κρατεῖ] Not κρατεῖν, appears to be the right reading.
 10. τὰ μητρῶα καὶ τὰ κορυβαντικά] Cognate accusative, after τελουμένων as infra Lucian 5. 75 ἐτελέσθη τὰ Ἐλευσίνια.
 16. οὐθέν πρὸς τὰ πράγματα πεπονθότες] 'Having no personal interest in the affairs he treats of.'
 20. μετὰ τῆς ἀξιώσεως ἧς εἶχε τὴν αὐτοπάθειαν] 'With the dignity which he felt in his inmost self,' i. e. a dignity of the soul, not of mere outward appearance.
 21. καὶ τὸ παράστημα, etc.] 'And exposing the very thought of his soul.'
 30. ἐπὶ τῆς προφορᾶς] 'In the delivery.'
 διὰ τοσούτων] 'At such an interval of years.'

XXXIV.

Strabo.

9. εὐμαρῶς ἐνδιδύασι, etc.] 'They readily give in to whatever is for their good, and apply themselves to their education and to literature.'

THE ROMAN AGE.

XXXV.

Plutarch.

- i. 11. ἀνῆγεν αὐτόν, etc.] ‘Recalled him to the discussion.’
 13. ἐπιστρέψας τὸν λόγον] ‘Retorting upon him.’
 25. τὴν ἑστέραν, etc.] ‘The day after the feast quarrels with the feast day.’
 ii. 18. ἀ καὶ πρὸς τύχην, etc.] ‘In which fortune also has a hand.’
 v. 4. ἀλουργῶν] Predicate: ‘the sails being spread of purple.’
 21. τοσαῦτα γάρ, etc.] ‘For so many lights are said to have been hung and shown on all sides at once, and arranged at such inclinations and positions towards each other, and grouped in squares and circles, that that spectacle was one of the rarest interest and beauty.’
 24. ἐν ὀλίγοις] Is adverbial; = ‘very,’ ‘exceedingly.’ Cp. ἐν ὀλίγοις μέγαν Hdt. 4. 52.
 vi. 15. διδόντας ἑαυτοῖς λόγον—γνῶναι τὸν Θαμοῦν] See on καὶ οἱ σύλλογον, etc. supra Hdt. 9. 2.
 17. ἔαν οὕτως] ‘To let the matter alone.’

XXXVI.

Aelian.

7. μέσον δέχεται χώριον] ‘They admit an open space between them.’
 19. ὀφθαλμῶν πανήγυρις] ‘A feast for the eyes.’ Cp. infra 26 ἐστιῶσιν τὰς ἀκοάς.
 καθημένοις] ‘Low-lying.’
 24. ἀγαθὸν εἶναι, etc.] ‘To be a good thing for,’ or ‘to benefit those who bathe in them.’
 27. παραπέμπουσιν ἀπόνως. See on ἀπίστως supra Thuc. 1. 7.
 33. ὥς ἀποστέγειν] See on ὥς ἐκέλευε supra Hdt. 2. 8.

XXXVII.

Epictetus.

- i. 3. ὅτι τὸ ἔχειν καλὰ ἱμάτια] Sc. ἐστὶ τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἀνθρώπου.
 4. μὴ ἔλθῃ, etc.] ‘Shall he not come and take them?’ Deliberative subjunctive.
 5. θέλεις ἵνα ἀρπάσωσι] The use of ἵνα with the subjunctive, instead of

the simple infinitive, after θέλω and other verbs, mostly belongs to late Greek. Cp. the somewhat analogous use in Attic of θέλω and βούλομαι, with the simple subjunctive; e. g. Soph. El. 80-81

θέλεις

μεῖνωμεν αὐτοῦ κἀπακούσωμεν γόνων;

Ibid. Oed. Rex 651

τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;

Ar. Eq. 36

βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

7. παρὰ τοῖς θεοῖς] i. e. the Lares or household gods.

9. ἐπαθέ τι ὁ ἄρας, etc.] i. e. 'was prompted by a very natural feeling,' 'did a very natural thing' (in carrying off so valuable a lamp).

11. ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, etc.] 'I have a headache. Have you also a horn-ache?' i. e. having no horns, you can have no such pain. There seems to be an allusion to the fallacy called κέρας or κερατῆς, mentioned in Diogenes Laertius 7. 187 εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες τοῦτο ἔχεις κέρατα δ' οὐκ ἀπέβαλες κέρατα ἄρα ἔχεις.

ii. 1. τοῦ φιλοσοφοῦντος, etc.] 'Of the true philosopher in labour,' an allusion to the mental pregnancy described in Plat. Theaet. 148 E ὠδίνεις γὰρ διὰ τὸ μὴ κενὸς ἀλλ' ἐγκύμων εἶναι.

2. νῦν ἐγώ, etc.] The general meaning is: at present the philosophers call me mad, because though I know practically, I cannot define philosophically, what good and bad are. If I adopt and act upon their principle, that happiness depends simply on the state of the will and not on external circumstances, all the world will call me mad.

4. τοῖς προαιρετικοῖς] i. e. What depends on the will. Cp. (in a former part of this chapter) τῶν ὄντων τὰ μὲν εἰσιν ἐφ' ἡμῖν τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐφ' ἡμῖν μὲν προαίρεσις καὶ πάντα τὰ προαιρετικὰ ἔργα, οὐκ ἐφ' ἡμῖν δὲ τὸ σῶμα. τὰ μέρη τοῦ σώματος, κτήσεις, γονεῖς, ἀδελφοί, τέκνα, πατρίς, ἀπλῶς οἱ κοινωνοί.

9. ἀνθρώπε—εἰ οἶδα] The first hasty reply of Epictetus to the supposed objector: in the following words he is meditating what answer can be made to his reproach.

10. ἂν σιωπῶ ρήγνυται] 'If I hold my peace, he is ready to burst with rage.' Cp. the lines of Pherecrates

κἂν μὲν σιωπῶ [ῥῶ] φέρεται καὶ πνίγεται
καὶ φησὶ τί σιωπᾶς;

11. οὐκ εἰμὶ ἐμαυτοῦ] 'I am not my own master,' or as we say, 'I am not myself.' Cp. Soph. Oed. Col. 659

ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν

αὐτοῦ γένηται φροῦδα τᾶπειλήματα:

and the similar expressions ἐν αὐτῷ or ἐντὸς αὐτοῦ γίγνεσθαι.

iii. 1. ἂν συγκαθῆς] 'If you will condescend to listen.'

2. ὥστε, etc.] 'So that, forsooth, I do not follow the meaning of words.'

4. ὥς τὰ κτήνη, etc.] 'As beasts use their instincts' (i. e. without understanding their end).

6. φέρε, etc.] 'Take any word you like, 'good' and 'evil,' and let us examine ourselves whether we understand it.'

iii. 8. *καὶν οὕτω τύχη*, etc.] ‘And one who may be has served his three campaigns.’

10. *τίνος δ’ ἂν καὶ φαντασθείης*, etc.] ‘What can you imagine to be yet lacking?’ for this construction with the genitive absolute cp. Soph. Aj. 281

ὥς ᾧδ’ ἐχόντων τῶν δ’ ἐπίστασθαί σε χρή,

Aesch. Prom. 760

ὥς τοίνυν ὄντων τῶνδ’ εἰ σοὶ μαθεῖν πάρα.

11. *τυχόν*] ‘May be,’ ‘perhaps,’ like *καὶν οὕτω τύχη* supra 8.

15. *τὰ ἀναγκαιότατα καὶ μέγιστα*] The accusative; the construction is changed on the resumption of the sentence by *καὶ ὅτι*, the verb now introduced governing the genitive instead of the accusative.

16. *καὶ τὸν κολοφῶνα*, etc.] ‘And if to crown all, I prove that you know not what God is.’

17. *οἶδας*] Rare in Attic Greek, for *οἶσθα*.

18. *τὸ μὲν τῶν ἄλλων*, etc.] Supply *ἀγνοεῖν*, ‘that you are ignorant of everything else you can perhaps endure to hear.’

19. *πῶς δύνασαι*, etc.] ‘How can you endure (to hear) this from me?’

24. *δοκεῖς μηδὲν ἔχειν*] ‘You think you have nothing the matter with you.’

26. *αἱ ὀρέξεις*, etc.] ‘Your desires are feverish, your aversions mean and cowardly.’ For *ἐκκλίσεις* cp. Epictetus Diss. 3. 2 ὁ (τόπος) περὶ τὰς ὀρέξεις καὶ τὰς ἐκκλίσεις ἵνα μήτ’ ὀρεγόμενος ἀποτυγχάνῃ μήτ’ ἐκκλίνων περιπίπτῃ.

29. *πανηγύρει*] ‘A fair.’

39. *ὀλιγοστόν*] For the form cp. Soph. Ant. 625

πράσσει δ’ ὀλιγοστόν χρόνον ἐκτὸς αἵτας:

Ar. Pax 559

πολλοστῶ χρόνῳ.

41. *ὥς ἐτυχεν*] ‘At haphazard,’ ‘fortuitously.’

44. *ἐπιπλοκὴν καὶ σχέσιν*, etc.] ‘Have we then any connection and relation with him?’

ταῦτ’ ἐστὶν ἃ πάσχουσιν, etc.] ‘Such are the feelings of this choice few, and for the rest all that they attend to is to explore this fair, and so go their way.’

XXXVIII.

Arrian.

i. 6. *ἐξ ὅτου δή*, etc.] ‘Having for some cause or other (or, from some time back) determined to pay the sacrifice to the Dioscuri instead.’

8. *ἀλλ’ ἐν γε τῷ πότῳ*] ἀλλὰ—γε resumes the sentence interrupted by *καὶ γὰρ—νενεωτέριστο*.

9. *ὥπως ἐς Δία—ἀφαιρεθεῖσα Τυνδάρεω*, etc.] ‘How that their parentage was referred to Zeus, and denied to Tyndareus.’

11. *οἱοὶ δὲ ἄνδρες*, etc.] ‘The kind of men who always have corrupted and will never cease to ruin the prosperity of the kings of their time.’

31. ἐν ἑαυτοῦ ὄντα] 'Master of himself.' A mixture of two constructions, ἑαυτοῦ ὄντα χρ. οὐκ εἰμὶ ἑμαυτοῦ supra Epictetus 2. 11) and ἐν ἑαυτῷ εἶναι. Also cp. note on ἐν ἡμετέρου supra Hdt. I. 160.

34. πολλὴν εἶναι, etc.] 'Was loud in his reproaches against Alexander' Cp. Hdt. 9. 91 πολλὰς ἦν λισσόμενος.

40. ἀνίεμαι] Intransitive: 'did not cease insulting him.'

43. οὐδὲ τι ἄλλο, etc.] 'And was nothing but the name of a king,' i. e. was a king only in name.

ii. 5. καταστρέφαι] Intransitive: 'to end his days.'

8. ἄλλως ἢν ἀπαλλαγέντα, etc.] 'But would find some other manner of death if this were not allowed him.'

20. βασιλικὸν ὄντα τῶν Νυσαίων] 'Being of the royal breed (and one) of the Nysaeon horses.'

21. τῶν τιμὴν θεραπευόντων, etc.] 'One of those who attended on him for his wisdom.'

XXXIX.

Lucian.

i. 29. ὥμως ἐραστήν, etc.] 'At any rate a lover I have, such as he is: καὶν τοῦτον, elliptical: supply ἐραστήν ἔχω. Cp. infra 5. 43 καὶν μικρόν.

35. οἶα, etc.] 'Was nothing but the bare skull of a deer.'

36. ζυγώσας, etc.] 'He made a bridge to them, and fastened on the strings without even winding them round a peg.'

iii. 10. καὶ οὐχ ἀπλοῦν] See note on ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μεταβαλεῖν infra 14.

14. ἐνεπλήσθην γούν αὐτῶν] 'I say I got sated with all this.' γούν marks the resumption of the sentence interrupted by the nominative absolute αἱ ὦραι δὲ—θατέρω.

ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μεταβαλεῖν] Cp. Eur. Orestes 224 μεταβολὴ πάντων γλυκύ, and as a commentary on the whole passage, Arist. Eth. Nic. 7. 15 εἴ του ἢ φύσις ἀπλὴ εἴη αἰὲ ἢ αὐτὴ πράξις ἡδίστη ἔσται διὸ ὁ θεὸς αἰὲ μίαν καὶ ἀπλοῦν χαίρει ἡδονῇ—καὶ ἡδονὴ μᾶλλον ἐν ἡρεμίᾳ ἐστὶν ἢ ἐν κινήσει. μεταβολὴ δὲ πάντων γλυκύτατον κατὰ τὸν ποιητὴν διὰ πονηρίαν τινά. ὥσπερ γὰρ ἀνθρώπος εὐμετάβολος ὁ πονηρὸς, καὶ ἡ φύσις ἢ δεομένη μεταβολῆς: οὐ γὰρ ἀπλὴ οὐδ' ἐπιεικής.

22. περιπίπτῃς σεαυτῷ, etc.] 'Lest you should fall by your own hand and be reasoning in a circle.'

26. καὶ ἐνταῦθα, etc.] 'Here also the sameness of things will prove equally tedious.'

29. τί οὖν ἂν πάθῃ τις] 'What is to become of me?' 'What am I to do?'

iv. 7. ἄγουσι καὶ φέρουσι] 'Plunder,' as in Hom. Il. 5. 483-4

ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον

οἶον· γ' ἢ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν:

cp. infra Longinus 2. 35 κατ' ἀκρας ἄγοντα καὶ φέροντα.

v. 9. τὸν ὄβολον] Cp. Ar. Ran. 270

Χαρ. ἔκβαιν', ἀποδὸς τὸν ναῦλον. Δι. ἔχε δὴ τῷβολῶ.

10. τὰ πορθμία καταβαλεῖν] 'To pay my fare with.'

22. πλεόν γάρ, etc.] 'For I have got nothing but this wallet that you see.'

35. σπαθήσει] 'Will run through,' 'squander.' Cp. Ar. Nub. 53-5

οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα

ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ

πρόφασιν ἔφασκον, ᾧ γύναι λίαν σπαθᾶς.

παλαβάν] 'Having inherited them from me:' opposed to κτᾶσθαι in Arist. Eth. Nic. 9. 7 ἔτι δὲ τὰ ἐπιπόνως γενόμενα πάντες μᾶλλον στέργουσιν, οἷον καὶ τὰ χρήματα οἱ κτησάμενοι τῶν παλαβόντων. Cp. Plat. Rep. I. 330 B παρέλαβες ἢ ἐπεκτήσω;

41. ἀνοιμῶξομαι is suggested instead of the common readings ἂν οἰμῶξομαι and ἂν οἰμῶξομαι: the first gives a form of the verb which seems never to occur in good Greek: the second a construction not allowable in Attic.

58. ἐγὼ δ' ἵππους, etc.] διαπαίξει δὲ τοὺς λέγοντας ἀθανάτους εἶναι τὰς τῶν ἀλογῶν ψυχάς, Scholiast.

61. Ἰνδοπάτην, Ἱραμίθη] Fictitious names: the Seres are introduced as the most remote nation known to the Roman world; and so Horace, Odes I. 12. 55, 56

Subjectos Orientis orae

Seras et Indos.

The spirits of men and animals of every country are here supposed to meet on the banks of the Styx, in order to be ferried across in Charon's boat.

74. ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν] i. e. as a pledge that he will tell the truth: so in Soph. Phil. 813

ἔμβαλλε χεῖρὸς πίστιν—ἐμβάλλω μενεῖν:

cp. Ar. Vesp. 554

ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν.

81. τούτους τέτταρας ἐπὶ τοῖς χιλίοις, etc.] 'Take charge of these thousand and four' (the number of the last arrivals at Hades).

84. πρόσαγε] 'Bring them into court.'

κήρυττε] 'Cite them by name.'

προσκέλει] 'Call them up.' Words borrowed from the law courts.

86. πρὸς τοῦ πατρός] i. e. Zeus, father of Rhadamanthus.

95. ἐς τὴν δίκην κατάστηθι] 'Stand your trial.'

103. στίγματα ἐπὶ τῆς ψυχῆς, etc.] There seems to be a reference to Plato Gorgias 524 D, Εἰδὼς πάντα ἔστιν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπειδὴν γυμνωθῇ τοῦ σώματος, τὰ τε τῆς φύσεως καὶ τὰ παθήματα ἃ διὰ τὴν ἐπιτήδευσιν ἐκάστου πράγματος ἔσχεν ἐν τῇ ψυχῇ ὁ ἄνθρωπος. ἐπειδὴν οὖν ἀφίκωνται παρὰ τὸν δικαστὴν, οἱ μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας παρὰ τὸν Ῥαδάμανθυν, ὁ Ῥαδάμανθος ἐκείνους ἐπιστήσας θεᾶται ἐκάστου τὴν ψυχὴν οὐκ εἰδὼς ὅτου ἔστιν, ἀλλὰ πολλάκις τοῦ μεγάλου βασιλέως ἢ δυνάστου κατεῖδεν οὐδὲν ὑγιὲς ὃν τῆς ψυχῆς ἀλλὰ διαμεμαστιγωμένην καὶ οὐλῶν μεστήν ὑπὸ ἐπιπορκιῶν καὶ ἀδικίας ἃ ἐκαστῷ ἢ πράξει αὐτοῦ ἐξωμόρξατο εἰς τὴν ψυχὴν.

111. ἐξ ὑπαρχῆς] ‘Over again,’ ‘once more :’ joined with αἰθις in Soph. Oed. Rex 132 ἀλλ’ ἐξ ὑπαρχῆς αἰθις αὐτ’ ἐγὼ φανῶ.

127. προσκάλει] Addressed to Hermes.

130. ἐπὶ τράχηλον ἄθουσα] = τραχηλίζουσα, ‘Pushing him head foremost.’

vi. 15. μηκέτι φέραν] In earlier Greek we should expect οὐκέτι φέρων.

21. οὕτω γάρ, etc.] Understand ᾧόμεθα or some such word.

24. ἀναισθήτως εἶχε] Sc. τὸ κῆτος.

31. ὥς ἐνι (i. e. ἐνῆν) πλείστον] ‘As much as possible.’

+1. ταῦτα φέλλια εἶχον] ‘This part of their body they had of cork.’

52. κατὰ τὴν πῶραν] ‘On our bows,’ i. e. ‘right ahead of us.’

55. Ἡρόδοτος] Viz. in 3. 113 τσαῦτα μὲν θαυμάτων περὶ εἰρήσθω ἀπόζει δὲ τῆς χάρις τῆς Ἀραβίης θεσπέσιον ὥς ἡδύ.

58. προσέβαλλε] Cp. Ar. Pax 180

πόθεν βροτοῦ με προσέβαλε ;

and supra Plato 5. 27 ἢ πρὸς ὄψιν, ἢ πρὸς ἀκοὴν τι προσβάλῃ.

67. πλάγιος αὐλός] = πλαγιάυλος, (the cross flute) of Theocritus, 20. 29 κῆν αὐλῷ λαλέω, κῆν δώνακι, κῆν πλαγιάυλῳ.

XL.

M. Aurelius Antoninus.

i. 7. παραπέμψαι, etc.] ‘What then is it that will best help him on his way?’ Cp. supra Aelian 27 παραπέμπουσιν ἀπὸνως.

8. τὸν δαίμονα] The soul regarded as the divine part of man (cp. supra Arist. 5. 27 εἰ δὴ θεῖον ὁ νοῦς πρὸς τὸν ἄνθρωπον), and which it is man's duty to keep undefiled, cp. M. Aurelius 2. 13 πρὸς μόνῳ τῷ ἑνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. Θεραπεία δὲ αὐτοῦ καθαρὸν πάθος διατηρεῖν. So ibid. 3. 16 τὸν ἑνδον ἐν τῷ στήθει ἰδρυμένον δαίμονα μὴ φύρειν : and infra 4. 17 ἵλεως τῷ σαντοῦ δαίμονι διαβιώναι. Different from the *genius* of Horace and Persius.

10. ἀνευδοῇ, etc.] ‘And independent of what another may do or not do.’

14. εἰ δὲ αὐτοῖς, etc.] ‘And if it is no hardship to the elements themselves that each single one of them should be constantly changing into another, why should we look with suspicion on change and dissolution that befalls the union of them all : for it is Nature's doing, and nothing that Nature does can be evil.’ For as Aristotle says, Pol. 1. 2, οὐθὲν ματην ἢ φύσιν ποιεῖ : and De Part. Anim. 1. 1 μᾶλλον δὲ ἐστὶ τὸ οὐ ἕνεκα καὶ τὸ καλὸν ἐν τοῖς τῆς φύσεως ἔργοις ἢ ἐν τοῖς τῆς τέχνης.

ii. 4. ἐκείνος, etc.] ‘The poet says, dear city of Ccerops : and shalt not thou say, dear city of Zeus?’

4. πόλις Διός] i. e. the κόσμος or universe.

iii. With the whole passage cp. Lucretius 3. 1037-46

Lumina suis oculis etiam bonus Ancu' reliquit, etc.

1. ἐννοεῖν] Infinitive for imperative.

πολλάκις, etc.] ‘Who have knit their brow over many a sick bed.’

iii. 2. *μαθηματικοί*] Astrologists.

3. *ἄλλων θανάτους*, etc.] 'Who have foretold others' deaths, and thought that a great prophecy' (whereas death is sure to visit all men).

4. *μυρία διατεινομένοι*] 'Who have maintained a thousand arguments upon death or immortality.' *διατεινόμενοι*, cp. *infra* Philostratus 20 *διατεινομένῳ* ἔτι.

7. *Ἐλίκη*] Cp. Pliny Nat. Hist. 2. 92 *Helicen et Buram in sinu Corinthio pontus abstulit*: and Ovid Met. 15. 293

*Si quaeras Helicen et Burin, Achaiadas urbes,
Invenies sub aquis.*

14. *τὴν ἐνεγκοῦσαν*] Sc. *γῆν* or *φύσιν*.

iv. 2. *τούτων*, etc.] 'Of these the two former are yours, inasmuch as you are obliged to take care of them; but the third alone is properly yours.'

3. *ὃ ἔάν*] 'If then: '= Latin 'quod si.'

7. *ὥστε*, etc.] 'So that the intellectual power, pure and free from all its natural surroundings, may live its own life,' etc.

10. *ἐὰν χωρίσῃς*, etc.] 'If, I say, you remove from this ruling principle (*viz. νοῦς*) all that attaches to it from passion, and all the future and all past time, and make yourself like the round sphere of Empedocles, rejoicing in its circular revolution, and seek to live only what you are living, that is to say, the present.'

v. 1. *ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει*] i. e. the world: called *Διὸς πόλις* *supra* 2. 4.

τί σοι, etc.] 'What difference does it make to you, that in five years (for the laws are the same for all), I say, what hardship is there that you are then sent out of the city, not by a tyrant nor by an unjust judge, but by nature herself who brought you in?'

5. *ὁ παραλαβὼν στρατηγός*, etc.] 'Like the praetor dismissing from the stage the actor whom he brought on to it.' The Praetor urbanus at Rome provided the theatrical and gladiatorial shows.

XLI.

Pausanias.

2. *τὴν ἐς Ἀμύκλας*] Sc. *ὁδόν*.

6. *λόχοις*, etc.] 'More than half the Lacedaemonian lochi: ' according to Xenophon (*Rep. Lac.* 11, 3 and 4) there were six *μόραι*, and each *μόρα* had four *λοχαγοί*.

XLII.

Philostratus.

2. *τῶν πετρῶν*] The Gyrae.

καί τι καὶ φρονήματος, etc.] 'And not a little indignant at the sea that has cast him there.'

3. βέβληται, etc.] 'He has seen his ship struck' (with lightning).
 4. ὁμίσει, etc.] 'Has done battle with the waves, striking through some, sweeping along others, heaving up others with his breast.'

6. Γυραίς] Cp. Hom. Od. 4. 500-1

Γυρῆσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασεν
 πέτρησιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης.

7. λόγους ὑπέρφρονας] Cp. Hom. Od. 4. 502-3

καὶ νῦ κεν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἐχθρόμενός περ Ἀθήνης
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη.

10. σωφρονοῦντι δὲ καὶ φειδομένῳ τῶν θεῶν] Cp. Athene apud Soph.

Aj. 127-8

ὑπέρκοπον
 μηδέν ποτ' εἶπες αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος:

and 132-3

τοὺς δὲ σώφρονας
 θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοὺς.

14. αὐτῇ ὕβρει] 'Insolence and all:' so infra 22 αὐτῷ Αἴαντι.

18. ἀναφέρων] Intrans. 'recovering.'

20. διατεινομένῳ ἔτι, etc.] 'Like to one still defiant.'

22. τὸ τρέφος] The fragment of the Gyrae on which Ajax stands.

XLIV.

Longinus.

i. 1. ὁ Κικέρων, etc.] 'Cicero and Demosthenes differ in the grandeur of their styles.'

2. ὁ μὲν γὰρ ἐν ὕψει, etc.] 'The one excels in an abrupt loftiness, the other in a flowing style.'

3. ὁ ἡμέτερος] 'Our countryman' (Demosthenes).

6. πάντα νέμεται, etc.] 'Encroaches and unfolds in every direction, with a vast continuing blaze, spreading now over this now over that part of the fiery field (ἐν αὐτῷ, i. e. ἐν τῷ ἐμπρησμῷ), and recruited by successive outbursts.'

ii. 4. ὡς ἀμέλει, etc.] 'As of course many others have wondered.'

πῶς, etc.] 'How ever is it that our times produce orators exceedingly persuasive and versatile, keen and quick, and most ready in graces of style, but few or none that are very lofty or grand: such an universal dearth of eloquence pervades our life.'

8. For κοσμική cp. ἡ τῆς οἰκουμένης εἰρήνη infra 35.

17. δουλείας δικαίας, etc.] 'Trained from youth to a servitude, righteous though it be.' Cp. infra 31 καὶ ἡ δικαιοσύνη. But for this last passage and its context, it would seem more natural to take δικαίας to mean 'which we have merited by our faults.'

21. τὰς μὲν ἄλλας ἕξεις, etc.] 'That any other mental condition was possible even for a servant, but that no slave could ever become an orator.'

22. εὐθύς, etc.] 'For his want of frankness, and as it were his guarded spirit, which habit has culled into him, at once come to the surface.'

46. ἴσα βαίνουσα] See on Dem. 8. 45 supra.

XLVI.

Julian the Emperor.

4. παραβάλλειν τοῖς θεάτροις] ‘To abandon oneself to the theatres.’ So with εἰς in Arist. Eth. Nic. 7. 4 τὸ πλειστάκις παραβάλλειν εἰς αὐτάς (sc. τὰς σωματικὰς ἡδονὰς).

XLVIII.

Heliodorus.

10. δυοῖν, etc.] ‘The tails of two snakes he bound behind her back, passing their necks under her breast, and entwining them in a tangled noose, suffering their heads to slip through the noose, as a tassel to the girdle on each side.’

15. ὑπὸ βλοσυρῶ, etc.] ‘Not terrible by any grimness or sternness of eye.’ Note the poetical use of ὑπό with the dative.

18. τὴν ὕλην] ‘In material.’

L.

Agathias.

5. ἡ παρὰ Ῥωμαίοις, etc.] ‘The opinion which prevailed amongst the Romans about the Supreme Being.’

6. For τῷ κρείττονι cp. Agathias Hist. i. c. 16 B συναγωνιέται δὲ καὶ τὸ κρείττον ἡμῖν, ‘God will be on our side.’

9. ὁ Πλάτωνος λόγος] In the Republic 473 C ἐὰν μὴ ἡ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ οἱ βασιλεῖς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνίσται φιλοσοφήσωσι γνησίως τε καὶ ἱκανῶς, καὶ τοῦτο εἰς ταῦτόν ξυμπέσῃ δύναμις τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία—οὐκ ἔστι κακῶν παῦλα ταῖς πόλεσι.

14. εἰ καὶ ἀρέλακτον ᾗ] We should rather expect ἦν καί, or καὶν ἀρέλακτον ᾗ, though εἰ and the subjunctive occasionally occur without ἄν even in Attic Greek, e. g. Soph. Oed. Col. 1443

εἰ σοῦ στέρηθῶ.

15. ἔστ’ ἂν ἐπανήκει] We should expect ἐπανήκη in earlier Greek.

26. μυρίας ὄσας, etc.] ‘Thousands of lawful wives.’

30. φιλοσοφεῖν, etc.] ‘Boasting himself to be a philosopher.’

July, 1880.

BOOKS

PRINTED AT

The Clarendon Press, Oxford,

AND PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,

7 PATERNOSTER ROW, LONDON.

LEXICONS, GRAMMARS, &c.

- A Greek-English Lexicon, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Sixth Edition.* 4to. cloth, 1l. 16s.
- A Greek-English Lexicon, abridged from the above, chiefly for the use of Schools. *Eighteenth Edition, carefully revised throughout.* 1879. square 12mo. cloth, 7s. 6d.
- A copious Greek-English Vocabulary, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. bound, 3s.
- Græcae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. *Nineteenth Edition, 1877.* 12mo. cloth, 4s.
- A Practical Introduction to Greek Accentuation, by H. W. Chandler, M.A. 1862. 8vo. cloth, 10s. 6d.
- Scheller's Lexicon of the Latin Tongue, with the German explanations translated into English by J. E. Riddle, M.A. fol. cloth, 1l. 1s.
- A Latin Dictionary, founded on Andrews' Edition of Freund's Latin Dictionary. Revised, enlarged, and in great part re-written, by Charlton T. Lewis, Ph.D., and Charles Short, LL.D. 4to. cloth, 1l. 11s. 6d.
- A Practical Grammar of the Sanskrit Language, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students. By Monier Williams, M.A. *Fourth Edition.* 8vo. cloth, 15s.
- A Sanskrit English Dictionary, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. 1872. 4to. cloth, 4l. 14s. 6d.
- An Icelandic-English Dictionary, based on the MS. collections of the late R. Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfusson. With an Introduction, and Life of R. Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 4to. cloth, 3l. 7s.
- An Etymological Dictionary of the English Language, arranged on an Historical basis. By W. W. Skeat, M.A. To be completed in Four Parts. Parts I. and II., 4to. 10s. 6d. each.
Part III. will be published July 1, 1880.

GREEK CLASSICS.

Aeschylus: *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. Second Edition, 1851. 8vo. cloth, 5s. 6d.*

Sophocles: *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione et cum commentariis Guil. Dindorfii. Third Edition, 2 vols. 1860. fcap. 8vo. cloth, 1l. 1s.*

Each Play separately, *limp, 2s. 6d.*

The Text alone, printed on writing paper, with large margin, royal 16mo. *cloth, 8s.*

The Text alone, square 16mo. *cloth, 3s. 6d.*

Each Play separately, *limp, 6d.* (See also page 11.)

Sophocles: *Tragoediae et Fragmenta cum Annotatt. Guil. Dindorfii. Tomi II. 1849. 8vo. cloth, 10s.*

The Text, Vol. I. 5s. 6d. The Notes, Vol. II. 4s. 6d.

Euripides: *Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 1834. 8vo. cloth, 10s.*

Aristophanes: *Comoediae et Fragmenta, ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi II. 1835. 8vo. cloth, 11s.*

Aristoteles; *ex recensione Immanuelis Bekkeri. Accedunt Indices Sylburgiani. Tomi XI. 1837. 8vo. cloth, 2l. 10s.*

The volumes may be had separately (except Vol. IX.), 5s. 6d. each.

Aristotelis Ethica Nicomachea, *ex recensione Immanuelis Bekkeri. Crown 8vo. cloth, 5s.*

Demosthenes: *ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi IV. 1846. 8vo. cloth, 1l. 1s.*

Homerus: *Ilias, ex rec. Guil. Dindorfii. 1856. 8vo. cloth, 5s. 6d.*

Homerus: *Odyssea, ex rec. Guil. Dindorfii. 1855. 8vo. cloth, 5s. 6d.*

Plato: *The Apology, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1878. 8vo. cloth, 8s. 6d.*

Plato: *Philebus, with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. cloth, 7s. 6d.*

Plato: *Sophistes and Politicus, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1866. 8vo. cloth, 18s.*

Plato: *Theaetetus, with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1861. 8vo. cloth, 9s.*

Plato: *The Dialogues, translated into English, with Analyses and Introductions. By B. Jowett, M.A., Master of Balliol College, and Regius Professor of Greek. A new Edition in five volumes. 1875. Medium 8vo. cloth, 3l. 10s.*

THE HOLY SCRIPTURES.

The Holy Bible in the Earliest English Versions. made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. royal 4to. *cloth*, 3*l.* 3*s.*

The New Testament in English. according to the Version by John Wycliffe, about A.D. 1380, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. *Reprinted from the above.* With Introduction and Glossary by W. W. Skeat, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 6*s.*

The Holy Bible: an exact reprint, page for page, of the Authorized Version published in the year 1611. Demy 4to. *half bound*, 1*l.* 1*s.*

Novum Testamentum Graece. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis. 18mo. *cloth*, 3*s.*

The same on writing paper, small 4to. *cloth*, 10*s.* 6*d.*

Novum Testamentum Graece juxta Exemplar Millianum. 18mo. *cloth*, 2*s.* 6*d.*

The same on writing paper, small 4to. *cloth*, 9*s.*

Evangelia Sacra Graece. fcap. 8vo. *limp*, 1*s.* 6*d.*

Vetus Testamentum ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. *Editio Altera.* Tomi III. 1875. 18mo. *cloth*, 18*s.*

ECCLESIASTICAL HISTORY, &c.

Baedae Historia Ecclesiastica. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1869. crown 8vo. *cloth*, 10*s.* 6*d.*

Chapters of Early English Church History. By William Bright, D.D. 8vo. *cloth*, 12*s.*

Eusebius' Ecclesiastical History, according to the Text of Burton. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. *cloth*, 8*s.* 6*d.*

Socrates' Ecclesiastical History, according to the Text of Hussey. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. *cloth*, 7*s.* 6*d.*

ENGLISH THEOLOGY.

Butler's Analogy, with an Index. 8vo. *cloth*, 5*s.* 6*d.*

Butler's Sermons. 8vo. *cloth*, 5*s.* 6*d.*

Hooker's Works, with his Life by Walton. arranged by John Keble, M.A. *Sixth Edition*, 3 vols. 1874. 8vo. *cloth*, 1*l.* 11*s.* 6*d.*

Hooker's Works; the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1875. 8vo. *cloth*, 11*s.*

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. *Sixth Edition*, 1877. 8vo. *cloth*, 10*s.* 6*d.*

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the present Bishop of London. 1668. crown 8vo. *cloth*, 6*s.* 6*d.*

ENGLISH HISTORY.

- A History of England.** Principally in the Seventeenth Century. By Leopold Von Ranke. 6 vols. 8vo. *cloth*, 3*l.* 3*s.*
- Clarendon's** (Edw. Earl of) **History of the Rebellion and Civil Wars in England.** To which are subjoined the Notes of Bishop Warburton. 7 vols. 1849. medium 8vo. *cloth*, 2*l.* 10*s.*
- Clarendon's** (Edw. Earl of) **History of the Rebellion and Civil Wars in England.** 7 vols. 1839. 18mo. *cloth*, 1*l.* 1*s.*
- Freeman's** (E. A.) **History of the Norman Conquest of England: its Causes and Results.** *In Six Volumes.* 8vo. *cloth*, 5*l.* 9*s.* 6*d.*
 Vol. I. and II. together, *Third Edition*, 1877. 1*l.* 16*s.*
 Vol. III. *Second Edition*, 1874. 1*l.* 1*s.*
 Vol. IV. *Second Edition*, 1875. 1*l.* 1*s.*
 Vol. V. 1876. 1*l.* 1*s.*
 Vol. VI. Index, 1879. 10*s.* 6*d.*

- Rogers's History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259—1793.** Vols. I. and II. (1259—1400). 8vo. *cloth*, 2*l.* 2*s.*
 Vols. III. and IV. *in the Press.*

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

- An Account of Vesuvius**, by John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 1869. Crown 8vo. *cloth*, 10*s.* 6*d.*
- Treatise on Infinitesimal Calculus.** By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Oxford.
 Vol. I. Differential Calculus. *Second Edition*, 1858. 8vo. *cloth*, 14*s.* 6*d.*
 Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. *Second Edition*, 1865. 8vo. *cloth*, 18*s.*
 Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. *Second Edition*, 1868. 8vo. *cloth*, 16*s.*
 Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a Chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. *cloth*, 16*s.*

MISCELLANEOUS.

- An Introduction to the Principles of Morals and Legislation.** By Jeremy Bentham. Crown 8vo. *cloth*, 6*s.* 6*d.*
- Bacon's Novum Organum**, edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. *cloth*, 9*s.* 6*d.* See also page 15.
- Bacon's Novum Organum**, translated by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. *cloth*, 9*s.* 6*d.*
- Smith's Wealth of Nations.** A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. *cloth*, 21*s.*
- The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford.** *Fifth Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2*s.* 6*d.*

Clarendon Press Series.

The Delegates of the Clarendon Press having undertaken the publication of a series of works, chiefly educational, and entitled the *Clarendon Press Series*, have published, or have in preparation, the following.

Those to which prices are attached are already published; the others are in preparation.

I. ENGLISH.

A First Reading Book. By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Ext. fcap. 8vo. *stiff covers, 4d.*

Oxford Reading Book, Part I. For Little Children. Ext. fcap. 8vo. *stiff covers, 6d.*

Oxford Reading Book, Part II. For Junior Classes. Ext. fcap. 8vo. *stiff covers, 6d.*

An Elementary English Grammar and Exercise Book. By O. W. Tancock, M.A., Head Master of Norwich School. Ext. fcap. 8vo. *1s. 6d.*

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By the same Author. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth, 3s. 6d.*

Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices. *Second Edition*, in Two Volumes. Extra fcap. 8vo. *cloth, 3s. 6d. each.*

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A., formerly Fellow of Oriel College, and Professor of Anglo-Saxon, Oxford. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth, 7s. 6d.*

A Book for Beginners in Anglosaxon. By John Earle, M.A., Professor of Anglosaxon, Oxford. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth, 2s. 6d.*

An Anglo-Saxon Reader, in Prose and Verse, with Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth, 8s. 6d.*

The Ormulum; with the Notes and Glossary of Dr. R. M. White. Edited by R. Holt, M.A. 2 vols. Extra fcap. 8vo. *cloth, 21s.*

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, M.A.

Part I. *In the Press.*

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1293). Extra fcap. 8vo. *cloth, 7s. 6d.*

Specimens of English Literature, from the 'Ploughman's Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth, 7s. 6d.*

The Vision of William concerning Piers the Plowman,
by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Chaucer. The Prioresses Tale; Sire Thopas; The Monkes Tale; The Clerkes Tale; The Squieres Tale, &c. Edited by W. W. Skeat, M.A. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Chaucer. The Tale of the Man of Lawe; The Pardoner's Tale; The Second Nonnes Tale; The Chanouns Yemannes Tale. By the same Editor. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Old English Drama. Marlowe's Tragical History of Doctor Faustus, and Greene's Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay. Edited by A. W. Ward, M.A., Professor of History and English Literature in Owens College, Manchester. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Marlowe. Edward II. With Notes, &c. By O. W. Tancock, M.A., Head Master of Norwich School. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Shakespeare. Hamlet. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 2s.

Shakespeare. Select Plays. Edited by W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *stiff covers*.

The Tempest, 1s. 6d.

King Lear, 1s. 6d.

As You Like It, 1s. 6d.

A Midsummer Night's Dream, 1s. 6d.

Julius Cæsar, 2s.

Coriolanus, 2s. 6d.

Richard the Third. *In the Press.*

(For other Plays, see p. 7.)

Milton. Arcopagitica. With Introduction and Notes. By J. W. Hales, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Bunyan. Holy War, Life and Death of Mr. Badman. Edited by E. Venables, M.A. *In Preparation.* (See also p. 7.)

Addison. Selections from Papers in the Spectator. With Notes. By T. Arnold, M.A., University College. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Burke. Four Letters on the Proposals for Peace with the Regicide Directory of France. Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s. See also page 7.

Also the following in paper covers.

Goldsmith. Deserted Village. 2d.

Gray. Elegy, and Ode on Eton College. 2d.

Johnson. Vanity of Human Wishes. With Notes by E. J. Payne, M.A. 4d.

Keats. Hyperion, Book I. With Notes by W. T. Arnold, B.A. 4d.

Milton. With Notes by R. C. Browne, M.A.

Lycidas, 3d.

L'Allegro, 3d.

Il Penseroso, 4d.

Comus, 6d.

Samson Agonistes, 6d.

Parnell. The Hermit. 2d.

A SERIES OF ENGLISH CLASSICS

Designed to meet the wants of Students in English Literature; by the late J. S. BREWER, M.A., Professor of English Literature at King's College, London.

1. **Chaucer.** The Prologue to the Canterbury Tales; The Knights Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris, LL.D. *Sixth Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. See also p. 6.
2. **Spenser's Faery Queene.** Books I and II. By G. W. Kitchin, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. each.
3. **Hooker.** Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A., Dean of St. Paul's. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.
4. **Shakespeare.** Select Plays. Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *stiff covers.*
 I. The Merchant of Venice. 1s. II. Richard the Second. 1s. 6d.
 III. Macbeth. 1s. 6d. (For other Plays, see p. 6.)
5. **Bacon.**
 I. Advancement of Learning. Edited by W. Aldis Wright, M.A. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
 II. The Essays. With Introduction and Notes. By J. R. Thursfield, M.A.
6. **Milton.** Poems. Edited by R. C. Browne, M.A. In Two Volumes. *Fourth Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 6s. 6d.
Sold separately, Vol. I. 4s., Vol. II. 3s.
7. **Dryden.** Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astraea Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A., Trinity College, Cambridge. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.
8. **Bunyan.** The Pilgrim's Progress; Grace Abounding: Relation of the Imprisonment of Mr. John Bunyan. Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. Venables, M.A., Precentor of Lincoln. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s.
9. **Pope.** With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D., Rector of Lincoln College, Oxford.
 I. Essay on Man. *Sixth Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.
 II. Satires and Epistles. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 2s.
10. **Johnson.** Select Works. Lives of Dryden and Pope, and Rasselas. Edited by Alfred Milnes, B.A. (Lond.), late Scholar of Lincoln College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
11. **Burke.** Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A., Fellow of University College, Oxford.
 I. Thoughts on the Present Discontents; the Two Speeches on America, etc. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
 II. Reflections on the French Revolution. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 5s. See also p. 6.
12. **Cowper.** Edited, with Life, Introductions, and Notes, by H. T. Griffith, B.A., formerly Scholar of Pembroke College, Oxford.
 I. The Didactic Poems of 1782, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779-1783. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.
 II. The Task, with Tirocinium, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784-1799. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

II. LATIN.

An Elementary Latin Grammar. By John B. Allen, M.A.,
Head Master of Perse Grammar School, Cambridge. *Third Edition.* Extra
fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

A First Latin Exercise Book. By the same Author.
Second Edition. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Anglice Reddenda, or Easy Extracts, Latin and English,
for Unseen Translation. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

Passages for Translation into Latin. For the use of
Pupils and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A. *Fifth Edition.* Ext.
fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

First Latin Reader. By T. J. Nunns, M.A. *Third
Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

Second Latin Reader. *In Preparation.*

Caesar. The Commentaries (for Schools). With Notes
and Maps, &c. By C. E. Moberly, M.A., Assistant Master in Rugby School.

The Gallic War. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

The Civil War. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

The Civil War. Book I. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages.
With Notes. By Henry Walford, M.A. In Three Parts. *Third Edition.*
Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Each Part separately, in limp cloth, 1s. 6d.

Cicero. Select Letters (for Schools). With Notes. By the
late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. *Second Edition.* Extra
fcap. 8vo. cloth, 3s.

Cicero. Select Orations (for Schools). With Notes. By
J. R. King, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. *Just Published.*

Cornelius Nepos. With Notes, by Oscar Browning, M.A.
Second Edition. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps.
By H. Lee Warner, M.A. In Three Parts. Ext. fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d. each.

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introduc-
tions and Notes, etc. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A.
Second Edition. Ext. fcap. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Pliny. Select Letters (for Schools). With Notes. By the
late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. *Second Edition.* Extra
fcap. 8vo. cloth, 3s.

Catulli Veronensis Liber. Iterum recognovit, apparatus
criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 8vo. cloth, 16s.

Catullus. A Commentary on Catullus. By Robinson
Ellis, M.A. Demy 8vo. cloth, 16s.

Catulli Veronensis Carmina Selecta, secundum recog-
nitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A., Professor of Latin, Owens College, Manchester. Book I. Demy 8vo. cloth, 6s.

Cicero's Philippic Orations. With Notes. By J. R. King, M.A. *Second Edition.* Demy 8vo. cloth, 10s. 6d.

Cicero. Select Letters. With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A., Fellow and Lecturer of Brasenose College, Oxford. *Second Edition.* Demy 8vo. cloth, 18s.

Cicero. Select Letters (Text). By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 4s.

Cicero pro Cluentio. With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Horace. With Introductions and Notes. By Edward C Wickham, M.A., Head Master of Wellington College. Vol. I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. *Second Edition.* Demy 8vo. cloth, 12s.

Also a small edition for Schools.

Livy, Books I-X. By J. R. Seeley, M.A., Regius Professor of Modern History, Cambridge. Book I. *Second Edition.* Demy 8vo. cloth, 6s. Also a small edition for Schools.

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A. Edited by H. Nettleship, M.A. *Second Edition.* 8vo. cloth, 7s. 6d.

Selections from the less known Latin Poets. By North Pinder, M.A. Demy 8vo. cloth, 15s.

Fragments and Specimens of Early Latin. With Introduction and Notes. By John Wordsworth, M.A., Tutor of Brasenose College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 18s.

Tacitus. The Annals. Books I—VI. With Essays and Notes. By T. F. Dallin, M.A., Tutor of Queen's College, Oxford. *Preparing.*

A Manual of Comparative Philology, as applied to the Illustration of Greek and Latin Inflections. By T. L. Papillon, M.A., Fellow of New College. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 6s.

The Roman Poets of the Augustan Age. Virgil. By William Young Sellar, M.A., Professor of Humanity in the University of Edinburgh. 8vo. cloth, 14s.

The Roman Poets of the Republic. By the same Editor. *Preparing.*

III. GREEK.

A Greek Primer, for the use of beginners in that Language. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L., Bishop of St. Andrews. *Sixth Edition. Revised and Enlarged.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with references to the passages in which they are found. By W. Veitch. *Fourth Edition.* Crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

The Elements of Greek Accentuation (for Schools):
abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A., Waynflete Professor
of Moral and Metaphysical Philosophy, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

A Series of Graduated Greek Readers:

First Greek Reader. By W. G. Rushbrooke, M.L.,
formerly Fellow of St. John's College, Cambridge, Second Classical Master
at the City of London School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Second Greek Reader. By A. J. M. Bell, M.A.
Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Third Greek Reader. *In Preparation.*

**Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek
Dialects.** With Introductions and Notes. By W. W. Merry, M.A.
Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Fifth Greek Reader. Part I, Selections from Greek
Epic and Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn
Abbott, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
Part II. By the same Editor. *In Preparation.*

**The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry; with Intro-
ductory Notices and Notes.** By R. S. Wright, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.

**A Golden Treasury of Greek Prose; with Introductory
Notices and Notes.** By R. S. Wright, M.A., and J. E. L. Shadwell, M.A.
Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Aeschylus. Prometheus Bound (for Schools). With Notes.
By A. O. Prickard, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s.

Aeschylus. Agamemnon (for Schools), with Introduction
and Notes by Arthur Sidgwick, M.A., Lecturer at Corpus Christi College,
Oxford; late Assistant Master at Rugby School, and Fellow of Trinity College,
Cambridge.

Aristophanes. In Single Plays, edited with English Notes,
Introductions, &c. By W. W. Merry, M.A. Extra fcap. 8vo.
The Clouds, 2s. The Acharnians, *in Preparation.*
Other plays will follow.

Arrian. Selections (for Schools). With Notes. By J. S.
Phillipotts, B.C.L., Head Master of Bedford School.

Cebetis Tabula. With Introduction and Notes by C. S.
Jerram, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Euripides. Alcestis (for Schools). By C. S. Jerram, M.A.
Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Euripides. Helena (for Schools). By the same Editor.
In Preparation.

Herodotus. Selections. With Introduction, Notes, and
Map. By W. W. Merry, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. *Just Published.*

Homer. Odyssey, Books I-XII (for Schools). By W. W.
Merry, M.A. *Nineteenth Thousand.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.
Book II, separately, 1s. 6d.

Homer. Odyssey, Books XIII-XXIV (for Schools). By
the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 5s.

- Homer.** *Iliad*. Book I (for Schools). By D. B. Monro, M.A., Vice-Provost of Oriel College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2s.
- Lucian.** *Vera Historia* (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 1s. 6d.
- Plato.** *Selections* (for Schools). With Notes. By B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek; and J. Purves, M.A. *In the Press*.
- Sophocles.** *In Single Plays, with English Notes, &c.* By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo.
Oedipus Rex, *Oedipus Coloneus*, *Antigone*, 1s. 9d. each.
Ajax, *Electra*, *Trachiniae*, *Philoctetes*, 2s. each.
- Sophocles.** *Oedipus Rex: Dindorf's Text, with Notes* by the present Bishop of St. David's. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 1s. 6d.
- Theocritus** (for Schools). With Notes. By H. Kynaston (late Snow), M.A. *Second Edition*. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- Xenophon.** *Easy Selections* (for Junior Classes). With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. Phillpotts, B.C.L., and C. S. Jerram, M.A. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Xenophon.** *Selections* (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Head Master of Bedford School. *Fourth Edition*. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- Xenophon.** *Anabasis*, Book II. With Notes and Map. By C. S. Jerram, M.A. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2s.
- Aristotle's Politics.** By W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.
- Demosthenes and Aeschines.** *The Orations on the Crown.* With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. Demy 8vo. *cloth*, 12s.
- Homer.** *Odyssey*, Books I-XII. Edited with English Notes, Appendices, &c. By W. W. Merry, M.A., and the late James Riddell, M.A. Demy 8vo. *cloth*, 16s.
- Homer.** *Odyssey*, Books XIII-XXIV. By S. H. Butcher, M.A., Fellow of University College, Oxford.
- Homer.** *Iliad.* With Introduction and Notes. By D. B. Monro, M.A., Vice-Provost of Oriel College, Oxford. *Preparing*.
- A Homeric Grammar.** By D. B. Monro, M.A. *In the Press*.
- Sophocles.** With English Notes and Introductions. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews.
 Vol. I. *Oedipus Tyrannus*. *Oedipus Coloneus*. *Antigone*. *Second Edition*. 8vo. *cloth*, 16s.
 Vol. II. *In the Press*.
- Sophocles.** *The Text of the Seven Plays.* By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- A Handbook of Greek Inscriptions**, illustrative of Greek History. By E. L. Hicks, M.A. *Preparing*.

IV. FRENCH.

An Etymological Dictionary of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology. By A. Brachet. Translated by G. W. Kitchin, M.A. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

Brachet's Historical Grammar of the French Language. Translated by G. W. Kitchin, M.A. *Fourth Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.
French Classics, Edited by GUSTAVE MASSON, B.A. Univ. Gallie.
Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d. each.

Corneille's Cinna, and **Molière's Les Femmes Savantes.**
Racine's Andromaque, and **Corneille's Le Menteur.** With Louis Racine's Life of his Father.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and **Racine's Athalie.** With Voltaire's Life of Molière.

Regnard's Le Joueur, and **Brueys and Palaprat's Le Grondeur.**

A Selection of Tales by Modern Writers.

Selections from the Correspondence of Madame de Sévigné and her chief Contemporaries. Intended more especially for Girls' Schools. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

Louis XIV and his Contemporaries; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With Notes, Genealogical Tables, etc. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

V. GERMAN.

German Classics, Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc., Professor in King's College, London.

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

Schiller's Wilhelm Tell. With a Life of Schiller; an historical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life of Lessing, Critical Analysis, Complete Commentary, &c. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Schiller's Historische Skizzen: Egmonts Leben und Tod, and **Belagerung von Antwerpen.** *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Goethe's Iphigenie auf Tauris. A Drama. With a Critical Introduction and Notes. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

In Preparation. By the same Editor.

Schiller's Maria Stuart. With Notes, Introduction, etc.

Schiller's Jungfrau von Orleans. With Notes, Introduction, etc.

Selections from the poems of Schiller and Goethe.

Becker's (K. F.) Friedrich der Grosse.

A German Reader, in Three Parts.

LANGE's German Course.

The Germans at Home; a Practical Introduction to German Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar. *Second Edition.* 8vo. cloth, 2s. 6d.

The German Manual; a German Grammar, a Reading Book, and a Handbook of German Conversation. 8vo. cloth, 7s. 6d.

A Grammar of the German Language. 8vo. cloth, 3s. 6d.

This 'Grammar' is a reprint of the Grammar contained in 'The German Manual,' and, in this separate form, is intended for the use of students who wish to make themselves acquainted with German Grammar chiefly for the purpose of being able to read German books.

German Composition; Extracts from English and American writers for Translation into German, with Hints for Translation in foot-notes. *In the Press.*

Lessing's Laokoon. With Introduction, English Notes, &c. By A. Hamann, Phil. Doc., M.A., Taylorian Teacher of German in the University of Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Wilhelm Tell. By Schiller. Translated into English Verse by Edward Massie, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 5s.

VI. MATHEMATICS, &c.

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. (Introductory to 'The Scholar's Arithmetic.') By Lewis Hensley, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Cambridge. Crown 8vo. cloth, 6d.

Answers to the Examples in Figures made Easy. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 1s.

The Scholar's Arithmetic. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d.

The Scholar's Algebra. By the same Author. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d.

Book-keeping. By R. G. C. Hamilton and John Ball. *New and enlarged Edition.* Ext. fcap. 8vo. limp cloth, 2s.

Acoustics. By W. F. Donkin, M.A., F.R.S., Savilian Professor of Astronomy, Oxford. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

A Treatise on Electricity and Magnetism. By J. Clerk Maxwell, M.A., F.R.S. 2 vols. Demy 8vo. cloth, 1l. 11s. 6d.

An Elementary Treatise on the same subject. By the same Author. *Preparing.*

A Treatise on Statics. By G. M. Minchin, M.A. *Second Edition, Revised and Enlarged.* Demy 8vo. cloth, 14s.

Geodesy. By Colonel Alexander Ross Clarke, R.E. Demy 8vo. cloth, 12s. 6d. *Just Published.*

VII. PHYSICAL SCIENCE.

- A Handbook of Descriptive Astronomy.** By G. F. Chambers, F.R.A.S. *Third Edition.* Demy 8vo. cloth, 28s.
- Chemistry for Students.** By A. W. Williamson, Phil. Doc., F.R.S., Professor of Chemistry, University College, London. *A new Edition, with Solutions, 1873.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.
- A Treatise on Heat, with numerous Woodcuts and Diagrams.** By Balfour Stewart, LL.D., F.R.S., Professor of Physics, Owens College, Manchester. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.
- Lessons on Thermodynamics.** By R. E. Baynes, M.A. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.
- Forms of Animal Life.** By G. Rolleston, M.D., F.R.S., Linacre Professor of Physiology, Oxford. Demy 8vo. cloth, 16s.
- Exercises in Practical Chemistry.** By A. G. Vernon Harcourt, M.A., F.R.S.; and H. G. Madan, M.A. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.
- Geology of Oxford and the Valley of the Thames.** By John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 8vo. cloth, 1l. 1s.
- Crystallography.** By M. H. N. Story-Maskelyne, M.A., Professor of Mineralogy, Oxford; and Deputy Keeper in the Department of Minerals, British Museum. *In the Press.*

VIII. HISTORY.

- A Constitutional History of England.** By W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History, Oxford. *Library Edition.* Three vols. demy 8vo. cloth, 2l. 8s. *Just Published.*
Also in Crown 8vo., Vols. II. and III., price 12s. each. Vol. I. *Reprinting.*
- Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History from the Earliest Times to the reign of Edward I.** By W. Stubbs, M.A. *Third Edition.* Crown 8vo. cloth, 8s. 6d.
- The Norman Conquest (for Schools).** By E. A. Freeman, M.A. *In the Press.*
- Genealogical Tables illustrative of Modern History.** By H. B. George, M.A. *New Edition, Revised and Corrected.* Small 4to. cloth, 12s.
- A History of France, down to the year 1793.** With numerous Maps, Plans, and Tables. By G. W. Kitchin, M.A. In 3 vols. Crown 8vo. cloth, price 10s. 6d. each.
- Selections from the Despatches, Treaties, and other Papers of the Marquess Wellesley, K.G., during his Government of India.** Edited by S. J. Owen, M.A., formerly Professor of History in the Elphinstone College, Bombay. 8vo. cloth, 1l. 4s.
- Selections from the Wellington Despatches.** By the same Editor. *In the Press.*
- A History of the United States of America.** By E. J. Payne, M.A., Fellow of University College, Oxford. *In the Press.*
- A Manual of Ancient History.** By George Rawlinson, M.A., Camden Professor of Ancient History, Oxford. Demy 8vo. cloth, 14s.

A History of Greece. By E. A. Freeman, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford.

Italy and her Invaders. A.D. 376-476. By T. Hodgkin, Fellow of University College, London. Illustrated with Plates and Maps. 2 vols. demy 8vo. cloth, 11. 12s. *Just Published.*

IX. LAW.

The Elements of Jurisprudence. By Thomas Erskine Holland, D.C.L., Chichele Professor of International Law and Diplomacy, and Fellow of All Souls College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 10s. 6d. *Just Published.*

The Institutes of Justinian, edited as a Recension of the Institutes of Gaius. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s.

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quatuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary. By Edward Poste, M.A., Barrister-at-Law. *Second Edition.* 8vo. cloth, 18s.

Select Titles from the Digest of Justinian. By T. E. Holland, D.C.L., Chichele Professor of International Law and Diplomacy, and C. L. Shadwell, B.C.L., Fellow of Oriel College, Oxford. *In Parts.*

Part I. Introductory Titles. 8vo. sewed, 2s. 6d.

Part II. Family Law. 8vo. sewed, 1s.

Part III. Property Law. 8vo. sewed, 2s. 6d.

Part IV. Law of Obligations (No. 1). 8vo. sewed, 3s. 6d.

Elements of Law considered with reference to Principles of General Jurisprudence. By William Markby, M.A. *Second Edition, with Supplement.* Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

A Treatise on International Law. By W. E. Hall, M.A., University College, Oxford. *Nearly ready.*

An Introduction to the History of the Law of Real Property, with Original Authorities. By Kenelm E. Digby, M.A. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

Principles of the English Law of Contract. By Sir William R. Anson, Bart., B.C.L., Vinerian Reader of English Law, and Fellow of All Souls College, Oxford. Crown 8vo. cloth, 9s.

X. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY.

Bacon. Novum Organum. Edited, with Introduction, Notes, etc., by T. Fowler, M.A. 1873. 8vo. cloth, 14s.

Selections from Berkeley. With an Introduction and Notes. By Alexander Campbell Fraser, LL.D. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. By T. Fowler, M.A. *Seventh Edition,* with a Collection of Examples. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

The Elements of Inductive Logic, designed mainly for the use of Students in the Universities. By the same Author. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 6s.

A Manual of Political Economy, for the use of Schools. By J. E. Thorold Rogers, M.A. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

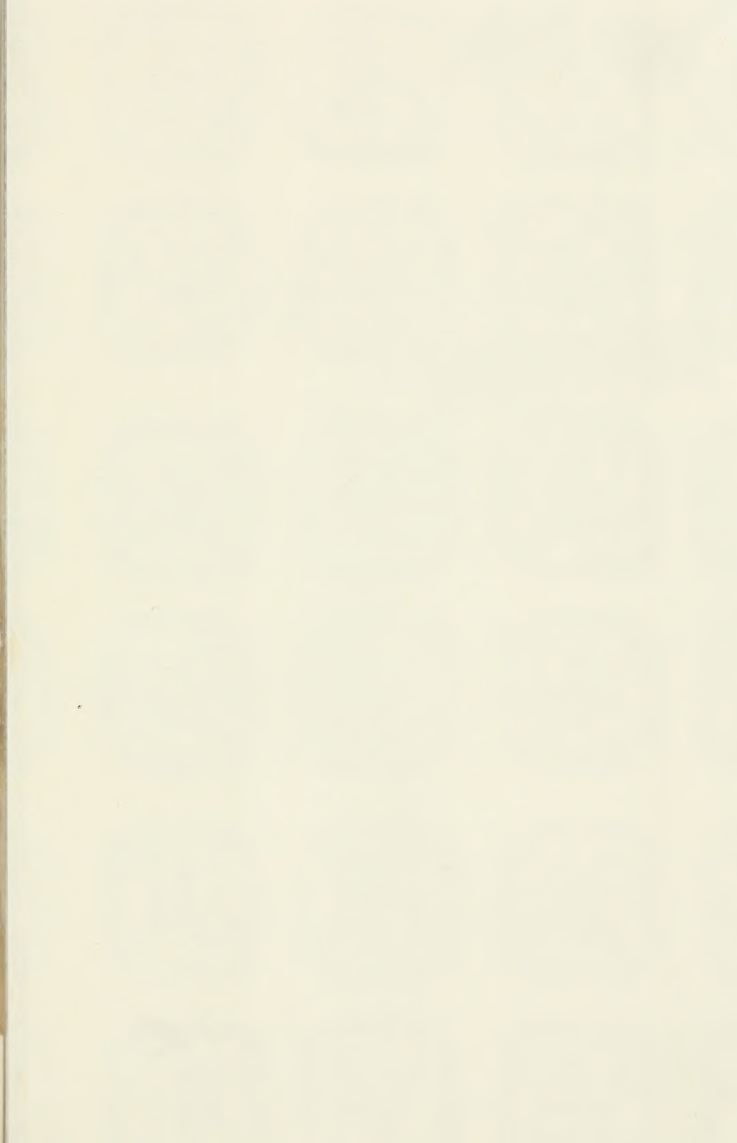
XI. ART, &c.

- A **Handbook of Pictorial Art.** By R. St. J. Tyrwhitt, M.A. *Second Edition.* 8vo. *half morocco*, 18s.
- A **Treatise on Harmony.** By Sir F. A. Gore Ouseley, Bart., M.A., Mus. Doc. *Second Edition.* 4to. *cloth*, 10s.
- A **Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue**, based upon that of Cherubini. By the same Author. 4to. *cloth*, 16s.
- A **Treatise on Musical Form, and General Composition.** By the same Author. 4to. *cloth*, 10s.
- A **Music Primer for Schools.** By J. Troutbeck, M.A., and R. F. Dale, M.A., B. Mus. *Second Edition.* Crown 8vo. *cloth*, 1s. 6d.
- The Cultivation of the Speaking Voice.** By John Hullah. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

XII. MISCELLANEOUS.

- Text-Book of Botany, Morphological and Physiological.** By Dr. Julius Sachs, Professor of Botany in the University of Würzburg. Translated by A. W. Bennett, M.A., assisted by W. T. Thiselton Dyer, M.A. Royal 8vo. *half morocco*, 31s. 6d.
- A **System of Physical Education : Theoretical and Practical.** By Archibald MacLaren, The Gymnasium, Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 7s. 6d.
- An **Icelandic Prose Reader, with Notes, Grammar, and Glossary.** By Dr. Gudbrand Vigfusson and F. York Powell, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 10s. 6d.
- Dante. Selections from the Inferno. With Introduction and Notes.** By H. B. Cotterill, B.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
- Tasso. La Gerusalemme Liberata. Cantos I, II.** By the same Editor. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.
- A **Treatise on the Use of the Tenses in Hebrew.** By S. R. Driver, M.A., Fellow of New College. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
- Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament.** By C. E. Hammond, M.A., Fellow and Tutor of Exeter College, Oxford. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
- A **Handbook of Phonetics, including a Popular Exposition of the Principles of Spelling Reform.** By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c., addressed to the SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

L 006 177 195 2

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 414 479 6

